

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீ வசித்த முநிவர்
ஸ்ரீ இராமர்க்கு உபதேசித் தருளிய
ஞாந வாசித்தம்.

கூஉசு-ததில

காஸ்மீர தேசத்து ஸ்ரீ அபிநந்த பண்டிதரால் சுருக்கப்பட்ட

லகு யோக வாசித்தம் என்னும்

ஆரூயிர சுலோகப்படி

வீரை-கவிராஜ பண்டிதர் அவர்கள் புதல்வர்

ஆள வந்தான் முநிவரால்

தமிழில் செய்யுளாக மொழி பெயர்க்கப்பட்ட

முலம்.

இது,

திருப் புவண மடாதிபதி,

ஸ்ரீ காசிகா நந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

1937.

காப்பி ரைட்]

—

[விலை ரூபா இரண்டு.

மீந லோசரி அச்சியந்திர சாலை, மதுரை:—1937.

முத வுரை.

இந் தூல் சிட்டரால் ஸ்ரீ ராம பிரானுக்கு ஞானநமருவதற்கு உபதேசிக்கப் பெற்றதாகும். இது இந் தூற் பெயரைக் கொண்டே யினிது விளங்கும்.

இது சமஸ்கிருத ராமாயணம் என்னும் மஹாபிகாசத்தில் அந்தர்க்கதமாய் லக்ஷம் சுலோகம் உடையதாக இருந் து. பின்னர் ஆறு பிரகாணமாக பூர்வார்த்தம் 45 சர்க்கம் உடையதாக 24000 சுலோகமும், உத்தாரார்த்தம் 216 சர்க்கம் உடையதாக 6000 சுலோகமும் உடையதாகச் செய்தனர். அந்த 45 சர்க்க உடைய இரு பத்து நாலாயிரம் சுலோகத்தினை பொழக்கி கால் ஏறா முக்கால் முழுச் சுலோகங்களாக எடுத்து, ஆறாயிரம் சுலோகமாகக், கான்மீர தேசத்து ஸ்ரீ அபிநந்த பண்டிதரால் லகு யோக வாசிட்டம் எனப் பெய ரீந்து வழங்கப்பட்டது.

மும் பத் தீ ராயிர சுலோகங்களுக்கும், ஆறந்த போதேந்திர சாஸ்வதி சுவாமிகள் வாசிட்ட மஹா ராமாயண தாற்பரியப் பிர காசம் என்னும் பெயரோடு ஒரு வியாக்யானஞ் செய்திருக்கின்றார்கள். லகு யோக வாசிட்டம் என்னும் ஆறாயிரம் சுலோகங்களுக்கும், ஸ்ரீ மும்மடி தேவாசாரியர் சந்திர நானி என்னும் வியாக்யானமும், ஸ்ரீ ஆத்ம சுகர் வாசிட்ட பந்திரிகை என்னும் வியாக்யானமும் செய்திருக்கின்றார்கள்.

இந்த ஆறாயிரம் சுலோகங்களையும் தமிழில், ஆள வந்தான் முனிவர் ஆறு பிரகாணமாக, மும் பத் தேழு கதைகளாக 2055 நான்கு-ஐந்து-ஆறு-ஏழு எண் சீர்க் கழிவில் நெடில் ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களில் பெயர்த்தனர்.

இத் தமிழ் ஞான வாசிப்ட தாலுக்குக் கோவிலூர் மடாலயம், ஸ்ரீ சித்யாநந்த சுவாமிகள் சம்சார ஸ்ரீணி என்னும் வியாக்யாநத் தினை மொழி பெயர்த் தினைத் திருக்கின்றனர். கோவிலூர் மடாலயம், ஸ்ரீ சுப்பய ஞான தேசிகேந்திர சுவாமிகள் வீர நேகரம் என்று ஓர் பே ருரை யியற்றி யிருக்கின்றனர்.

இந்த 2055 செய்யுளையும், திருப் பூவண மடம், ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசார்ய ஸ்வாமிகள், நன்கு பரிசோதித்து, மூலத்தோடு ஒப்பிட்டு, சீர்களை ஒசை குறையா வண்ணம் பிரித்து, படிப்பவர்கட்குச் சௌகரியமாக, டபிள் கிரௌன் 1-16 பேஜ் சைசில் 28 பவுண் கிளேஸ் வெண்மை நிறப் பேப்பரில் ஸ்மால் பைக்கா புது எழுத்தில் 25 பார அளவில் அச்சிட்டுக் கலிகா பைண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மநாஞ் செய்யும் முமுகூக்கட்கு மிகு உபகாரமாகும். தியான ஜன்ய ஞானத்தினையும், விசார ஜன்ய அபரோகூ ஞானத்தினையும் இதனால் எளிதில் அடைய லாம்.

திருப் பூவண மடம். } காசிகாநந்த ஞானாசார்ய ஸ்வாமிகள்.
1937.

உ
கணபதி துணை.

ஞாந வாசிட்டக் கதையி னட்டவணை

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

எண்.		பக்கம்.
	பாயிரம் ...	1
	வைராக்கியப் பிரகரணம் ...	3
1	சுகர் கதை ...	24

2. முழுட்சுப் பிரகரணம்.

முழுட்சுப் பிரகரணம் ...	28
-------------------------	----

3 உற்பத்திப் பிரகரணம்.

1	(ஞாந) விண்மகன் கதை ...	35
2	லீலை (மண்டபக்) கதை ...	42
3	கற்கடி (சூசி) கதை ...	59
4	ஐந்தவர் கதை ...	67
5	(வஞ்ச) விந்திரன் கதை ...	69
6	மநத்தின் கதை ...	71
7	பாலன் கதை ...	74
8	சித்த(சாம்பரிக)ன் கதை ...	76
	உற்பத்திப் பிரகரண இதோபதேசம்	81

4. திதிப் பிரகரணம்.

	(பார்க்கவ)ன் கதை ...	95
2	தாம வியாள் கடர் கதை	102
3	வீம பாச திடர் கதை	110
4	தாஞான் கதை	114
5	கசன் கதை	135
	திதிப் பிரகரணம்	138

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

1	சநக ராசன் கதை	140
2	புண்ணிய பாவநர் கதை	147
3	மாவலி கதை	156
4	பிரகலாதன் கதை	165
5	காதி கதை	176
6	உத்தாலகன் கதை	184
7	சாகு கதை	199
8	பாச விலாசர் கதை	207
9	வீதகவ்வியன் கதை	210
	உபசாந்திப் பிரகரணம்	225

(ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம்.)

6. நிருவாணப் பிரகரணம்.

1	புசண்டன் கதை	233
2	தேவ பூசை கதை	255
3	வில்வ பலக் கதை	267
4	சிலைக் கதை	269
5	அருச்சுநன் கதை	271
6	(ஸ்வப்ந) சத வருத்திரர் கதை	275
7	வேதாள கதை	280
8	பகீரதன் கதை	284
9	சிகித் துவசன் கதை	289
10	கசன் கதை	332
11	மித்தையா புருடன் கதை	335
12	விரதத் திரய கதை (ஸ்ரீ பிருங்கீச உபாக்யாநம்)	338
13	இட்சுவாகு கதை	342
14	(மான்)வேடன் கதை	353
	நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம்	357

செய்யு ளகராதி.

பாட்டு.	நம்பர். பாட்டு.	நம்பா. பாட்டு.	நம்பர்.
அ.	அங்கமொன	283 அதிகபூசனை	288
அகங்காரத்தினை	174 அங்கவனபின	153 அதிலோரிரவி	68
அகங்காரத்தி	351 அங்குச்சீவட	278 அதிலோரோகோ	71
அகங்காரமுகில	13 அங்குந்துறகக	328 அதுதானறியா	346
அகத்தனிற	135 அங்குமயிலை	243 அதுதுடை-மா	231
அகத்தியனைய	247 அங்குலவகன	50 அதுதுரியநிலை	214
அகத்தியனகவ	157 அசைதருமினி	130 அதுபுகனறவவ	179
அகத்திறபுறத	361 அசைவல்லாவு	264 அதுவுஞ்சிறி	68
அகமகமென்	142 அடக்கமாயுரை	87 அதுவேயமல	233
அகமிதககளி	49 அடர்பிறப்போ	225 அதுவேயேது	233
அகமெனலொ	189 அடைக்கலம	113 அத்தமநமுதய	115
அகமெனபது	355 அடைத்தகால	97 அத்தமியாத	39
அகமென-ழி	149 அடையவேண	12 அத்திறத்தானே	182
அகமெனனு	315 அடையும்	205 அநதண்ணவே	177
அகலபூதக்	19 அடைவதற்	65 அநதண்ணறன	195
அகலவாத	241 அட்டகுணச	245 அநதநிலையே	356
அகிலசத்தியு	71 அணங்குசமா	246 அநதநெறி	165
அகிலசத்தியுமா	103 அணிமாதிகுண	301 அநதமகா-தை	348
அக்கடவுட்பூ	274 அண்டமென்	167 அநதமறறொ	76
அக்கரியாகத	277 அண்டநிரைப	64 அநதமனையில	336
அக்கருத்தினு	180 அதறபின்வி	208 அநதருபமெ	218
அக்குருகொரு	277 அதனாலகங	356 அநதவநாநந	213
அங்கத்தறைந	74 அதனாலேசாவி	272 அநதவழா	245
அங்கத்தினவரு	297 அதனாலேநீடு	305 அநதிவா லுரி	326
அங்கத்துயிரி	198 அதனானமீள	312 அந்தோவந	162
அங்கத்தேசே	259 அதனுக்கினை	59 அபாவமேப	230

அப்படியன்	182	அருந்தாமற்	293	அவ்வாறு-லிவ்	166
அப்படியே	45	அருந்தாந	302	அவ்வாறினனா	248
அப்பதத்தி	115	அருந்துபோக	362	அவ்வாத்துமத	337
அப்பரிசே	119	அருந்துமட்	158	அவ்விடத்தி	195
அப்புழை	54	அருளியவுத்	186	அழிக்குந்தன்	346
அமலவீம்மாப்	263	அருள்செய	7	அழிவிலாத	159
அமைவில்கா	174	அருள்உரைய	300	அழிக்கைய-க	355
அம்ம உம்ம	313	அரைநோக்	196	அழுந்துதுரிய	363
அம்பாத்தேகி	320	அலங்கன்மா	195	அழுந்துவசத்	342
அயர்வில்வி-ர	347	அலர்கசக்கு	334	அளவற்றெளி	311
அயலோரார்	364	அலைசெய்வா	5	அளவில்கால	209
அயனாற்றா	183	அலையும்ந்த	83	அளவிறந்த	155
அயனாட்டி	343	அலைவிலையா	346	அறக்குறைவை	32
அயனுரைசெ	62	அல்லாதுத	202	அறத்தின்வடி	97
அயனுலகினு	320	அவத்தையிது	192	அறவிலாசமா	160
அயனொடு	42	அவத்தையினை	224	அறவுநொய்	170
அரக்கர்மா	243	அவரொலாநி	76	அறவேகொடி	73
அரக்கியெனு	62	அவனுக்கெ	361	அறிஞர்க்குல	242
அரசனொழு	304	அவனுரைப்ப	30	அறிந்துசமா	197
அரசனோக்கி	70	அவன்சங்கற்	37	அறிந்துளதெ	88
அரசனோரிர	276	அவன்மனையா	46	அறிந்தோர	225
அரம்பைத்த	283	அவிஞ்சைத	241	அறிபவற்றா	84
அரவீந்தவளை	251	அவிவேகிக்கு	13	அறிபொரு-ப்	231
அரன்சிராநி	193	அவ்வகையா	41	அறிபொரு-ய	231
அரிந்தபொழு	70	அவ்வகையிர	323	அறிபொரு-வி	213
அருணன்வெ	202	அவ்வகையே	253	அறியாமையற	304
அருந்தவப்ப	101	அவ்வவத்தை	192	அறியான்போல	179
அருந்தலுராப்	294	அவ்வறிவுசங்	26	அறிவதாயறி	109
அருந்தவன்	40	அவ்வாருனபி	263	அறிவறுமந்த்	78

செய்யு ளகராதி.

கூ

அறிவாலுய	326	அனைத்தினுங்	136	அன்றெனீ	136
அறிவிப்போ	321	அனைத்துயிர்	149	ஆ.	
அறிவிலாமை	347	அனைத்துளவி	287	ஆங்கதுவைய	214
அறிவுசம்பா	259	அனைத்தையு	112	ஆங்கப்படியே	164
அறிவுதோன்றி	173	அனையகாலே	245	ஆங்கவனிலே	26
அறிவெனு	134	அனையகுற்ற	22	ஆசகலாவிட	190
அறுதிமாத்து	250	அனையவன்க	181	ஆசான்மொழி	264
அறுவகையவத்	89	அனையவன்றன்	77	ஆசில்சுத்தச	240
அறைந்தபதமை	90	அனைவருக்கு	154	ஆசைவன்பா	207
அற்பகாலத்	89	அன்னகாலே	194	ஆடுகின்றபிரா	253
அற்பமதாஞ்	15	அன்னதன்மை	220	ஆண்டவாசினு	302
அற்பமாயெ	134	அன்னமநது	265	ஆண்டுசென்ற	181
அற்பமுள்ள	173	அன்னவன்கா	285	ஆதர்ச்செரு	18
அற்பமுனக்	354	அன்னவன்கே	25	ஆதரித்தநற்கு	14
அற்புதமீதொ	86	அன்னவிதை	233	ஆதலாலிராம	321
அற்புதங்கள்	33	அன்னொழுதி	97	ஆதலாலுயிர்	228
அற்புதமாய	66	அன்னொருக்	165	ஆதலாலுன்	98
அற்றமறுச	184	அன்னொக்கும்	326	ஆதலால்வருத்	23
அநகபதமுற்	198	அன்னொளந்த	70	ஆதலால்விரை	63
அநத்தமாமக	333	அன்னொளிவனை	96	ஆதலால்வீர்	113
அநத்தமாயிவ்	318	அன்னொழிழல்	42	ஆதலாற்காண்	338
அநந்தமாம்	156	அன்னொன்சம	351	ஆதலாற்குர	267
அநந்தமாய்	182	அந்நியமா	342	ஆதலாற்பரமா	135
அநவாதமு	184	அன்னேயன்	153	ஆதலாற்பன்	206
அந்நால்வர்	31	அன்றில்லோ	362	ஆதலாற்பேதை	294
அறித்தமான	126	அன்றியேய	213	ஆதலாண்முதற்	48
அறித்தமிச்	147	அன்றுசட	232	ஆதலினாலிவர்	63
அனைத்தாசை	341	அன்றுதொட்	246	ஆதலினாற்கா	230
அனைத்தான	260	அன்றுபோந்	286	ஆதலினாலீ-ன்	317

ஆதலினுற்பத	67	ஆர்த்தனகே	108	இடமார்சத்து	232
ஆதலினுற்ப-ம்	339	ஆலிக்குமின்ப	104	இடரில்பதமொ	9
ஆதலினுன்மிக	315	ஆவதாகிய	106	இடிக்குமுகிலி	72
ஆதநத்திலிரு	305	ஆவதாயகால	172	இடும்பைகூர்	110
ஆதாராதேய	282	ஆவாணமில்	191	இட்டமாமிளவ	80
ஆதிகாலத்தெ	344	ஆவாவிப்	169	இட்டமான	279
ஆதிமுடிவின்	271	ஆற்றம-மன்	199	இதமானவுதாரி	152
ஆதியந்தமி	218	ஆற்றமதத்-ச	260	இதயமயலா	201
ஆதியிலுண்-ன	314	ஆற்றமதத்-தி	236	இதயவிண்ணை	250
ஆதிவியாதிப	263	ஆற்றமத	291	இதற்குநானீ	350
ஆதிவியாதியி	185	ஆற்றமத-றி	292	இதனியல்புரை	112
ஆதிவியாதிகளி	299	ஆற்றமதத்-மா	317	இதனின்முடி	240
ஆத்தமதத்து	211	ஆனதிமத்தாற்	123	இதனைமுன்னிலை	35
ஆந்திராவே	296	ஆநந்தத்தின்	198	இதுகாரணமா	60
ஆபத்துக்கெ	338	ஆநந்திராந	114	இதுகொலோ	181
ஆமளவில	177	ஆன வவ்வவ	208	இதுசொல்லுத	325
ஆயகுணமா-யி	227	ஆனவாதனை	320	இதுதானநவு	355
ஆயதேயத்தி	159	ஆந்மாவைய	30	இதுநமக்கிது	110
ஆயபுசுண்ட	247	ஆன்மதோர்	5	இதுநீள்கால	209
ஆயமறையோ	47	ஆன்மவம்மந	103	இதுபிரமாண்ட	269
ஆயமநத்தின்	81	இ.		இதுபுகலக்கே	54
ஆயமூடர்க்க	239	இகலநவுணர்வு	25	இதுபெற்றோமீ	297
ஆயவன்னை	106	இங்குநின்றக	322	இதுபொருட்	152
ஆயவன்றனை	25	இங்குநின்ற	58	இதுவறிவுக்கு	88
ஆயவாறக்க	166	இங்குப்பன்னு	366	இதுவெனத்தோ	216
ஆயிடையாவ	179	இங்குற்றசமாதி	100	இதுவேசருக்	163
ஆயிரவருடஞ்	176	இச்சகமாம்ப	340	இதுவேநன்றி	347
ஆயுதங்களு	106	இச்சையாம்வி	156	இதுவேயேக	279
ஆரியர்பேணுவ	32	இஞ்ஞாநபத	90	இத்தனைநான்	145

செய்யு ளகராதி.

பக

இத்திறஞ்சரகு	207	இப்பருவத்தந	16	இரும்பாலிரும்	82
இத்திறத்திற்	193	இப்பாரிலுண	177	இருவருமவவ	51
இத்திறத்திவ.	105	இப்பிறவிமய	256	இருவர்வழியு	96
இத்திறதூறு	278	இப்பெரியசெல்	9	இருளன்றியொ	41
இத்திறமேழு	88	இமகிரியின்	202	இருளில்விசா	359
இத்திறனேமிக	299	இமையோரி	96	இவங்கியசின்	146
இந்தக்கதையை	71	இம்மொழிகளா	117	இவளுளதா	93
இந்தநம்பொ	149	இயவறிவன்பு	323	இவ்வுகடம்மிற்	269
இந்தநோக்க	232	இயலார்கடவு	231	இவ்வுதன்று	351
இந்தப்புவாத்	125	இயலார்கும்ப	314	இவ்வுதள்ள	160
இந்தப்பொருளை	42	இயல்விஞ்ஞா	234	இவ்வுதனாதெ	228
இந்தமந்திரி	160	இயற்கைகுண	116	இவ்வுகளில்ல	286
இந்தமநமே	70	இயற்கையாகி	139	இவ்வுவிடத்து	168
இந்தமிக்க	195	இயாரினுமி	8	இவ்வுவழவுகை	154
இந்தயாக்கை	49	இரங்கித்தேம்	325	இவ்வுறைமோ	200
இந்தயோகங்	217	இராகவகேளி	28	இவ்வுனதுநற்குல	52
இந்தவடிவா	315	இராகவர்க்கு	365	இவ்வுவனானீ	183
இந்தவருந்த	46	இராகவெரு	250	இவ்வுனென்	169
இந்தவறிவெத்	292	இராசதகுண	132	இவ்வுனேதேடப்	171
இந்தவளவா	358	இராமன்மநத்	27	இவ்வுனையுளதா	364
இந்தவாறிருக்	353	இருக்கவென்	244	இவ்வுன்சுற்ற	152
இந்தவினாவின்	65	இருதயத்தாசை	137	இவ்வுற்றைவிட்	130
இந்தவுரைகேட்	47	இருதயத்துண	86	இவ்வுயறிந்தோ	89
இந்தவுலகெல்	337	இருதுலையா	128	இவ்வுயெனும்	84
இந்தவொழுங்	199	இருந்தமந்திரி	81	இவ்வுண்ணம்	99
இந்திரனிருக்	324	இருந்தவதன்	244	இவ்வுகைபலவு	108
இந்நிலையில	23	இருப்புக்கயிறு	311	இவ்வுகையேநா	272
இப்படியேய	272	இருமையென்	363	இவ்வுகையேசி	119
இப்பரிசேதவ	307	இருமையோ	335	இவ்வுகையேயி	184

இவ்வளவான	134	இனையவர்கி	109	சரித்தகுடன	15
இவ்வாறின்று	312	இனையவன்சே	52	சாடலுக்கோ	290
இவ்வாறுதிச	292	இனையவேலை	332	சாறுசைசவ	17
இவ்வாறுயர்ம	327	இன்பங்கரை	43	சன்றநியதி	98
இவ்வாறுலக	266	இன்பமிதாமி	114	உ.	
இவ்விரண்டிலா	141	இன்றுமென்று	266	உகங்கணலு	249
இவ்விருவரித	199	இன்றிரவுவ	201	உகநாலுமுடிவு	272
இழிவறுஞாந	323	இன்னசிருட்டி	172	உகுபனிதோய்	192
இழிவுயர்வீர	151	இன்னசுபாட	115	உச்சமுறுபத	124
இறப்பிலாவி	4	இன்னதன்றெ	157	உடலுளவுளவு	324
இறப்பென்னு	53	இன்னபோதம்	21	உடலுள்ளேவி	298
இறையவன்மா	178	இன்னணமேந	210	உடலேநேரக்கு	174
இறையுமோர்	132	இன்னாத்தனநாடு	205	உடலையரிந்து	126
இறைவன்முத	43	இன்னுயிரைப்	191	உடலொடுவி	7
இனத்தாற்பட	59	ச.		உடலுனென்	345
இனமிகமுமெ	11	சங்கிதுபுக	87	உடன்பிறந்த	223
இனிதுண்டா	266	சங்குரைசெய்	118	உணர்வுவிஞ்சி	222
இனிதுநாவா	365	சசனையங்கு	277	உண்டவின்ப	158
இனிநான்சகல	313	சசனிடத்தெப்	273	உண்டாகிய	228
இனிப்பிறவா	140	சசனிடையி	354	உண்டானசிரு	319
இனியனவினி	148	சசனியற்க	257	உண்டெனுந்த	331
இனியிவன்செ	304	சசனேபடை	24	உண்மைஞாந	234
இனையகரணந்	345	சசன்வெற்ப	221	உத்தமன்றற்ப	321
இனையசுபம்	89	சதவருரை	25	உதாரமான	358
இனையதிரவிய	264	சததுபவியா	267	உதாரமிக	308
இனையமநமெ	315	சதனைத்துஞ்	211	உதித்தவிந்த	263
இனையமாநக	132	சததுபுலேச்சே	93	உப்பினியல்பெ	341
இனையமுன்று	234	சதமோரைய	86	உம்பரோடிம	107
இனையயாருமி	239	சதவேருண்	219	உயர்க்கைலைப்	257

செய்யு ளகராதி.

யந

உயர்வுறுமதற்	189	உள்ளத்தை	229	ஊற்றமுறுபா	300
உயிர்கள்யாவை	324	உள்ளப்பகைவ	25	ஊகமிலாருா	31
உயிர்போலுற	209	உள்ளபடியே	359	ஊரூர்நிதவி	343
உயிரினசைவு	230	உள்ளமுடலை	69	எ.	
உரத்தமதகரி	193	உள்ளினும்	133	எக்கருமத	123
உராமாமொரு	281	உள்ளிலொளி	169	எக்கணுமுளது	236
உரியபுண்	2	உள்ளுணர்வி	201	எக்குநின்றவ	343
உருகும்பிறவ்	243	உள்ளும்புறம்	226	எககுமுறை	261
உரைகளுக்கெ	203	உள்ளுறக்குளி	206	எக்கேயெங்	164
உரைசெய்யுக	67	உள்ளுறுசங்க	85	எக்கேயெனி	71
உரைசெய்யா	216	உள்ளுறுதொ	137	எட்டாடொ	263
உரைத்தபன்	219	உள்ளுறுபூர	293	எட்டாமைபி	284
உரைத்தமிரு	183	உற்றபோகங்	327	எட்டியறிந்த	366
உரைபகர்வோ	40	உற்றமூன்றும்	360	எண்மடிசயு	178
உரையெனம	319	உனதுகுணத்	328	எண்ணமனைத்	274
உரைசெய்நா	235	உனதுபாடுத	244	எண்ணமெல்	349
உலகதனுதய	320	உன்னருளா	254	எண்ணிலாவ	113
உலகளித்தவய	30	உன்னலென்	170	எண்ணில்கோ	260
உலகநாமப்பெ	263	உன்னுவெதிர்	197	எண்ணுறபெ	4
உலகாய்விரிந்	353	உன்னுருவை	155	எதிருறுதோற்	109
உலகின்பரப்	347	உன்னுறுமந	36	எதிர்நிழல்	55
உலகெதுநா	103	ஊ.		எதுபயனாக	189
உவரிநீர்போ	319	ஊகத்திவ்வா	187	எதுவுமுண்ட	279
உளத்தினிலனை	137	ஊகநன்மையா	235	எத்தனையெத்த	203
உளத்துறச்சம	110	ஊகபுந்தியால	161	எத்தன்மையி	165
உளநினவிலா	185	ஊகமின்முகர்	133	எத்தாவுடலம	314
உளமொடுங்கு	91	ஊகமுளதே	34	எத்திறத்தோ	16
உள்ளத்திலிரு	318	ஊக்கமுளதா	83	எத்தவெந்த	84
உள்ளத்தின்மு	144	ஊருவநர்த்த	365	எத்தவெய்யோ	283

எந்தையப்பொது	159	எனதுசங்கம்	247	என்றலுமேயா	316
எப்படியேக	299	எனதுதாதைமு	165	என்றலோ-கம்	246
எமதுவிதியன்	98	எனதுபிறாது	185	என்றலு-டாதி	298
எய்தாரின்று	63	எனதுமகம்பி	254	என்றலோ-ஞ்	310
எய்துபோதி	158	எனலுநின்னரு	322	என்றலோமெ	344
எரிகாக்குமமு	9	எனவவருரை	135	என்றவசிட்ட	197
எல்லாத்திலு	312	எனவினாவலு	175	என்றவாணி	49
எல்லாரீக்கி	357	எனவுரைத்த	23	என்றவிண்	166
எல்லாமாமிய	53	எனவொருப்ப	220	என்றமுது	92
எல்லாமென்று	201	எனவோதலு	240	என்றானைமுக	199
எல்லையிலாவ	143	எனைத்துஞாந	357	என்றான்வசி	71
எல்லையில்பே	292	எனைத்தொழு	317	என்றிப்படி	350
எல்லையிறிசை	35	எனையுரைத்	307	என்றிராகய	228
எல்லையின்றிய	50	என்பதானது	168	என்றுகாலன்	38
எவனுடையம	256	என்பதுசொல்	40	என்றுகொண்	181
எவ்விடத்தில்	207	என்பளவில்	52	என்றுசக்கிர	102
எவவுழிநின்ற	63	என்பனநிறை	130	என்றுணர்ந்	278
எழுதிநீகிரியி	183	என்புகுளிரும்	167	என்றுதுதித்	258
எழுந்தசங்கம்	134	என்றதாமனு	107	என்றுதேவ	243
எழுந்தெழுந்து	142	என்றபுசண்	247	என்றுநாடி	222
எழுவகையாம்	91	என்றபோது	270	என்றுமதுமீ	350
எழுதுவோனு	95	என்றமறைய	305	என்றுமன்ன	309
எள்ளுருவியா	291	என்றமுநியை	226	என்றுமுன்ன	162
எறிபேரொளி	242	என்றமுநி-ய	237	என்றுமெல்லா	263
எறியுங்கடலி	358	என்றமு-மெய்	242	என்றுமபக்கு	268
எனக்கீதென்	367	என்றருளித்தி	274	என்றுரைசெ	100
எனதற்றெண்	169	என்றலுமவ	284	என்னதுடலி	262
எனதீதென்னு	238	என்றலுமிவவா	111	என்னலுமுய	133
எனதீதெ-னும	366	என்றலுமிரா	84	என்னலு-வன்	128

செய்யு ளகராதி.

௨௫

என்னலுமு-நி	25 ஏழுவாரிநீ	332 ஒருமையாக	218
என்னலுமேப	210 ஏற்றமாமக	112 ஒருவருக்கு	56
என்னலுமேய	271 ஏற்றமுனது	343 ஒருவருங்கா	76
என்னலுமேநி	306 ஐ. ஒவ் லும்உகை		301
என்னவிவர்	69 ஐயதுன்ப	159 ஒழிந்துளவுட	286
என்னவுரைத்	162 ஐயமற்றன	331 ஒழியாதுள்	261
என்னவு-த்தது	311 ஒ. ஒழியாததுய		114
என்னவு-முநி	225 ஒக்கவியற்றி	234 ஒழியாநிலை	367
என்னவோத	216 ஒக்கவுரைந்	246 ஒழிவறுமுய	110
என்னவோதி	175 ஒக்கமுன்றுக	359 ஒழிவிலுல	171
என்னுயகன்று	43 ஒட்டலர்சே	54 ஒழிவற்றியா	37
என்னுவசிட்ட	367 ஒப்பறுஞாநி	353 ஒழுங்ககால்வி	209
என்னுவுரைத்	37 ஒருகணஞ்செ	195 ஒளியுருவத்	188
என்னுவெள்	163 ஒருகணந்திசை	127 ஒன்றாயுணர்	204
என்னிங்கு	163 ஒருகணமுமொ	33 ஒன்றிலணு	348
என்னுடைமை	86 ஒருகாலமா	124 ஒன்றிலேதோ	154
என்னுடை-புந்	315 ஒருகால்விரி	68 ஒன்றெனும்	151
என்னுமறுதி	242 ஒருகாளிடை	310 ஒ. ஒங்காரமுடி	223
என்னுமுநி	355 ஒருக்கால்வி		163
என்னுளமாத்	277 ஒருங்குணர்	45 ஒங்குமாசை	174
ஏ. ஒருகோணந்			75
ஏகதத்துவக்	217 ஒருதலத்தே	335 ஒடுகன்னதி	73
ஏகமெனும்பிர	273 ஒருதிநத்தெ	196 ஒதிற்றென்	30
ஏகலுற்றதுர்	325 ஒருபகற்ற	158 ஒதுகின்றபொ	251
ஏகவுருவாயு	238 ஒருபகற்சமா	275 ஒதுமிச்சாத்	250
ஏகியதீவுக	155 ஒருபாள்ளா	318 ஒதுமிவையா	94
ஏகுதல்வருத	148 ஒருமுகூர்த்த	205 ஒவாதவன்ற	164
ஏதமதாகரா	287 ஒருமுகுலகெ		
ஏதமற்ற	2 ஒருமையாயெ		

ஒவின்முநிவ	280	கரசரணமய	119	கனிகொண்ட	50
க.			316	கற்பகோடி	51
கங்கையினீ	363	கா	111	கற்பதானம்	93
கசனுயர்ச	133	கரணமீரைந்	203	கற்பத்திற்பெ	268
கடமதுடைந்	363	காதலத்தூநீ	290	கற்பமளவுமி	328
கடவுளர்முநி	87	காளகாளமொ	237	கற்பமாங்க	22
கடவுள்பூசனை	303	கரியாய்ச்சம	95	கற்பனவனை	101
கடிகையிரண்	53	கருகியகங்கு	32	கற்பவாரிய	22
கடியபாதக	73	கருகியநிறமு	78	கற்பவறிஞர	325
கடியபுரியட்	273	கருடவாகந	173	கற்றறிந்திலா	161
கடிநமான	250	கருதிமலத்தா	264	கருமார்பிற	350
கடுத்தேதார்	277	கருதியதளித்	8	கருமுறுகந	276
கடுமனவன்	13	கருத்தயருந்	92	கருவுடலாய்	255
கட்டியாம்	43	கருதிற்றென்	123	கன்றியபந்த	150
கணத்திலிராதத்	121	கருதுநினைவொ	187	கா.	
கணத்தினிறக்	133	கருத்ததனூற்	66	காகதாலீய	93
கண்டவப்ப	182	கருத்தின்வல்	76	காட்சியென்	59
கண்டனவெ	123	கருத்தெனுமா	16	காண்டியென்	313
கண்டறியாவ	293	கருமமிலாமை	211	காண்பரியம்	39
கண்டனவனை	64	கருமமேயேது	101	காண்பானுங்	142
கண்டநநவு	356	கருமவகையா	11	காதலாற்கட்	148
கண்டனன்கு	322	கருமுகிற்றல	57	காதலித்தவர்க்	128
கண்ணுற்பல்க	294	கருமேருவை	60	காதலும்பய	7
கண்டுநின்றரு	320	கரையறுபா	260	காதலெல்லா	226
கதலியுறுகரு	290	கலைகளாலு	345	காதலெனும்	13
கதலிஉநத்	72	கலைமுநியே	28	காதலென்று	350
கதிவிரும்ப	53	கலையெலாரி	128	காதலென்னு	171
கந்தமாதந	183	கல்லானிறை	247	காதல்செறிபொ	28
கந்தைதண்டு	313	கழுத்துறுகொ	78	காமமுதல்வி.	13

காமமுறுசங்	274	கு.	கே.	
காயத்திலவே	215	குடநின்றபு	306	கேடானநல்ல
காயமெனுதி	271	குடுமப்பாரத	73	கேட்டகிராத
காயமென்று	132	குடும்பட்டையி	98	கேட்டகுரி
காலசததைத்	232	குண்டகுணமி	227	கேட்டநான்
காலமதனற்	336	குண்டலிதி	296	கேட்டமருந்
காலமநேக	197	குண்டவண்	356	கேட்டலுமி
காலமுண்மை	283	குதமுதலாந்	295	கேட்டவண்
காலமேகார	153	கும்பனுரைப்	313	கேட்டவேந்
காலமொருகா	143	கும்பன்மெய்	322	கேதமிருந்
காலவேற்று	8	கும்பவேடமு	330	கேவலமாகி
காலனகர்நிக	91	குயில்கங்கி	244	கேளாநின்
காலனிதுகே	37	குரவனுபதே	264	கை.
காலனிதுரை	99	குரிசில்கேட்ட	333	கைப்பிடுமெ
காவலன்பார்	316	குருவானவர்	325	கையினுலறை
காவின்மதர்	14	குருவுமாணக்	283	கொ.
காற்றிலாதவி	164	குரைசெய்ச	175	கொடிகுடை
காற்றிலேய	75	குலவுமுடற்	364	கொடிதிதுகொ
காநத்திடை	127	குறிதீர்வடி	353	கொடியகொலை
கானின்நந்த	282	குற்றமுமிளைப்	18	கொண்டபாய
கி.		குன்றதவறுகு	122	கொதுகினீ
கிஞ்சிலாகிவி	242	கூ.		கொத்தாகிய
கிஞ்சிலுமின்	293	கூடியாடிக்	245	கொத்தார்ம்
கிஞ்சில்காண	344	கூடுசெயுந்	190	கொல்வதான
கிஞ்சின்மாத	294	கூந்தல்களர்	326	கொள்ளற்பா
கிரியையொ	327	கூவங்குண்	337	கொள்ளும்பொ
கிருதமுதலுக்	125	கூறுவாயெ	180	கொள்ளுநா
கீ.		கூ.		கோ.
கீற்றுப்பல	95	கெடாதசிற்க	236	கோச்சாரப்

கோசலதே	99 சடஞ்ரிய	39 சலநத்திற்	212
கோசலத்து	155 சடபாவந்த	259 சற்குணத்தாற்	141
கோடிமர்கோ	268 சடமகலாப்	303 சற்றுமவிசே	232
கோத்திரள்பு	127 சடமசடமெ	214 சநகனெனு	27
கோவலோ	295 சடமதியுயி	276 சநநகரும	314
ச.	சதவுருத்தி	2 சநநத்தின்	340
சகக்காரண	38 சதுமறைநூ	5 சநநமஞ்சி	147
சகங்கன்கந	348 சத்தங்கிரியை	265 சா.	
சகத்திலுனை	258 சத்தசத்தென்	150 சாகசமொன்	129
சகத்திலே	152 சத்தாசா-கே	233 சாதகத்தால	51
சகத்தைநிலே	262 சத்தாசாமா	233 சாதல்வாழ்	106
சகநேருள்	280 சத்தாதிகளா	188 சாதநங்கண்	167
சகப்போர்பெ	265 சத்தியம்பிர	36 சாதிசுலந்த	122
சகப்பொரு	230 சத்தியாவுக்	204 சாத்திரத்திற்	367
சகலகாரண	203 சத்தையொ	240 சாந்தமாகிச்	357
சகலசங்கற்	242 சந்ததமிழ	108 சாந்தமுறவ	317
சகலத்யா	314 சந்திமுடித்	328 சாந்தனாகி	347
சங்கஞ்செ	103 சந்துநரம்	16 சாந்தியேவ	288
சங்கமடியா	237 சமமதாகச்	363 சார்மெனும்	293
சங்கமறுத்	273 சமமயித்தி	222 சாலவும்வாத	200
சங்கற்பசா	44 சமமாகிச்	140 சாலுவநாட்	99
சங்கற்பத்	231 சமனுமாயி	284 சாலையமைத்	303
சங்கற்பத்தி	279 சம்பத்தாபத்	237 சாலுவாகனா	220
சங்கற்பநா	145 சாமழைகணை	31 சாற்றுமலிந	237
சங்கற்பமெ	339 சாறபருவமே	12 சான்றிரண	191
சங்கற்பம்வே	184 சாரசாமாழு	66 சான்றவதினி	239
சங்காழிப	274 சரீரமாதிர	185 சி.	
சஞ்சரித்து	105 சரைசாவின்	343 சிங்கமெனும்	64
சஞ்சலரூப	268 சலநின்னுங்	176 சித்தசயமாத்	184

செய்யு ளகராதி.

யக

சித்தநாசத்தி	216	சிறிதுநாளுட	323	சுவையறவு	285
சித்தப்பிரம	163	சிறியசகப்ப	19	சுழுத்திபோ	150
சித்தமாயைம	236	சின்னாண்மெ	12	சுழுத்திமெள	280
சித்தமாறித்	2	சீ.		சுழுத்தியிற்	204
சித்தமேதெ	333	சீதவருத்தத்	296	சூ.	
சித்தர்பொண்	21	சீமானஞ்சி	295	சூக்கமாயெ	283
சித்தவஞ்சனை	75	சீட்டனாடியா	278	சூக்கமெய்யி	58
சித்தவிண்ணி	62	சீட்டன்மஹ	271	சூடாலையெனு	290
சித்தம்வேறெ	275	சீடனாயிரு	102	சூழறுமின்ப	150
சித்தன தியல்	87	சீடனின்மு	61	சூரியமென்	224
சித்தனாழி	223	சீடனெவ	35	சூரியம்பகு	151
சித்திராமம்மலி	277	சீடனென்கி	36	செ.	
சித்தெனுந்த	268	சீவந்மு-னீ	174	செகங்கண்	218
சிந்தனையாஹ	27	சீவந்மு-நி	334	செந்திருவா	77
சிந்தனையாற்	296	சீவந்முத்தி	226	செச்செல	111
சிந்தனையத்	6	சு.		செபமுந்தவ	43
சிந்தனைவாத	200	சுகமாயக	192	செப்பியவத்தி	213
சிந்தாமணிய	309	சுகமிருக்கு	220	செப்பியவறி	85
சிந்துநாமனு	56	சுகமுற்றே	254	செப்பியலிம்	340
சொங்கமுத்து	321	சுத்தமாம்ப	77	செயலருந்து	110
சிலர்சிலர்க	120	சுத்தமாய்ச்	145	செயலினுரி	362
சிலர்மயேந்	120	சுத்தமா-பா	175	செயலுஞ்செ	170
சிலையாக்கர்	66	சுத்தமானதற்	219	செயல்செயலி	121
சிறக்குஞ்சு	68	சுத்தமித்தை	334	செயல்செய்கா	38
சிறக்குஞ்சு	363	சுத்தமுறமந	299	செய்வாளுன	360
சிறிதறிந்த	161	சுத்தவறிவா	40	செய்யகலைம	306
சிறிதாஹிச்	257	சுத்தவாதனை	29	செய்யத்தக்	158
சிறிதுகால	331	சுரர்குருவி	140	செருவிறல்வே	54
சிறிது-கழிந்த	287	சுவர்க்கமு	358	செல்லாதமா	143

செல்லுறு	35	ஞா.	தடமானவத	65
செல்வழியோ	259	ஞாநகோக்கி	57 தடஞாநாற்	336
செவ்வதாந	270	ஞாநகோக்கு	251 தடாதொழி	303
செறித்ருசங்	291	ஞாநபூமியை	89 தடையின்றித்	258
செறிந்தமே	249	ஞாநபூரண	183 தடைவாதனை	241
செறிபார்மு	366	ஞாநமடைந்	352 தண்ணெத்தோ	134
செறியந்தர	95	ஞாநமநஞ்	319 தத்துவஞாந	324
செறியுமுடிச்	363	ஞாநமாமமு	335 தத்துவம்பயி	49
செறியம்பதார்	359	ஞாநமிகந	303 தத்துந்நவ	227
செறிடாஞாந	234	ஞாநமிலா	307 தந்திரியிலெ	34
சென்றுசென்	327	ஞாநமுற்ற	161 தந்தைசொற்	6
சே.		ஞாநயோக	330 தந்தைதன்ச	5
சேட்டமெ	361	ஞாநராமா	249 தந்தையன்னை	126
சேருமிந்தவ	265	ஞாநஃமுத்த	258 தந்தையிலுனி	10
சை.		ஞாநவானீ	326 தமாவண்ணுரு	57
சையமென்	209	ஞாநவிண்ம	1 தம்பியரோ	6
சொ.		ஞாநவிண்ண	38 தம்மிற்றமுண	291
சொருபம்வி	88	ஞே.	தாத்திலுயர்	245
சொன்னதன்	90	ஞேயமின்றி	49 தரியாமந	348
சொன்னது	308	த.	தருபயஞ்செ	33
சொன்னவறி	240	தருமவர்கட	34 தருமமெல்லா	342
சொன்னவுல	95	தக்கசாந்தி	264 தருமமுமுதை	202
சொன்னநெ	265	தக்கபிரமக	126 தரைமறைத்	221
சோ.		தக்கவிசார	236 தலைமைநா	3
சோகநன்மை	358	தக்கனிருகா	248 தலையிற்றுளம்	244
சோகமிலை	140	தங்கன்சங்	76 தலைவர்தலை	143
சோகமுறு	94	தங்குகாட்சி	194 தலைவனைநோ	323
சோகிமண்டல	331	தசைகள்வே	189 தவங்களாற்	111
சோலைதோறு	79	தசைபயில்	189 தவமகந்தீர்	236

தவமேற்கொ	68 தண்ணைக்கொ	82 திசைகாலமா	121
தவனொல்	243 தா.	திடஞாரசத்	260
தளர்ந்நனை	131 தாக்கற்றொ	170 திடமானபாவ	229
தளையாதி	81 தாங்கினீர்	81 திடமுநிச்ச	317
தள்ளின்மே	175 தாங்குகின்	43 திதிகாதலரு	163
தள்ளுமுடி	366 தாமதத்துட	139 தியாநீங்கி	330
தற்பாலிசும	131 தாமனுமீ	108 திராணதுனி	349
தநங்களு	346 தாமனோடு	105 திரடாசனை	349
தனதுசுபாப	113 தாயரிவரா	53 திரிகதததே	99
தனதுமதத	233 தாரதநமி	123 திரிதலனுரை	256
தனதுவாத	149 தாவாங்களி	241 திருந்தியவீவ	24
தனதுவீட்	310 தாவுமுதாக்	60 திருப்பாற்கட	166
தனியேயந்	125 தாழ்வமுயர்	53 திலமுளவள	324
தனைத்தான்	72 தானலாதாய்	345 திரல்விநாத	56
தனைமுதலாய்	53 தானலாதான	85	
தனையரிவிரு	80 தாநவருய்	172 தீ.	
தனையறியுநி	90 தாநவரொன	112 தீங்கிடர்தீர்	341
தனையனொரு	125 தாநவாதிப	106 தீதங்காரஞ்	292
தனையுண்டா	59 தானாகுமிக	65 தீதடையாச்	11
தனையுள்ளு	251 தானமுணர்	360 தீதினமுநிவ	356
தன்னதறிவே	261 தானேசங்க	119 தீதுநன்மை	222
தன்னதுள்ளு	159 தி.	தீயமநத்தொ	61
தன்னறிவீலி	301 திகழாத்தும	261 தீயவனாமந்	64
தன்னிடத்தே	296 திகமுநானமு	3 தீயவினைக்க	359
தன்னுடைவ	276 திகழ்ந்தவன	121 திராமவரே	149
தன்னுடைய	259 திக்குங்கால	334 திராநாமெப்	255
தன்னுயிர்க்	45 திங்களினுமி	257 தீர்க்கதரிசி	244
தன்னுருவ	117 திங்களுதிக்	327 தீர்க்கத்தக்க	139
தன்னுள்வி	26 திங்களுதித்	328 தீவினையெ	258

து.	தெரிதுணா	120	தேயகீழியி	48
துக்கச்சகவக	41 தெரிபெதறி	341	தேயபொதுணை	152
துஞ்சுமாறப	276 தெரிபொருடரிச	267	தேயநீட்டல	268
துணிவுறுதிட	105 தெரிபொருளு	214	தேயபூவுச்சி	2
துதிகளாகட	352 தெரிபொருளொ	339	தேயநீடுசு	7
துதிக்கொடா	2 தெரியாததந்	59	தேயருபசா	172
துதித்தனனி	182 தெரிபொதாகிய	204	தேயபூபாடு	160
துதிப்பாரது	61 தெரிபொதாமி	196	தேயபூமாபு	197
துயர்களும	133 தெரிவுறுபய	22	தேய	
துயிலையுள	241 தெருளுருமக	4	தொலைவறுமா	15
துயிலவிழிப	201 தென்கிசனகியா	279	தொலைவிறு	200
துராசையெனு	185 தென்கிபாமவ	48	தொலைவிலகிற	19
துபாபாமாழு	290 தென்கியுநீரி	345	தொலைவயதா	297
துனிசெயசறு	133 தென்கிவாஞா	281	தொழிலின்னே	212
துனிமரச்செ	104 தென்கிலினமிக்	332	தொழிலினமி	358
துனைதருபல்	115 தென்கிவுகெம	351	தொழிலினமிக்	153
துனையும்நத	171 தென்கிவுடைய	142	தொழுதுமுன்	24
துனபயின்ப	342 தென்கிமுததா	66	தொனமையாம	48
துனபமெலா	226 தெள்ளநிவெ	259	தொ	
துனபுருவாந	238 தென்றிகைசெ	91	தொலினநி	169
துன்னுமுற்ப	1 தே.		தொற்றமென	249
துன்னுறும்	6 தேகததைநோ	137	தொற்றாவுமா	255
துன்னுபொரு	255 தேகமுதறபிரி	258	தொற்றமுடை	251
து.	தேவகமலத	29	தொன்றியவை	94
துயதாயிக	29 தேவகாதுத	191	ந.	
தெ.	தேசகாலத்	264	நக்கனமுதலா	242
தேயவயோக	190 தேசிகன்சொ	141	நடுவின்முடிவி	144
தெரிக்குமபொ	163 தேமெனமல	367	நண்புறுயிவ	79
தெரித்தறியும்	42 தேயகேயுத	149	நம்பிநம்பிய	336

நம்மாலதுசே	44	நாடிகளின்	297	நிலபெறும்ப	107
நயந்ததெல்	165	நாடிகளெல்	300	நிலையானவிச்	41
நயநமூக்கு	261	நாடுபிராண	252	நில்லாவீட்	336
நாபாலனதற்	318	நாடுமங்குலி	217	நிறக்குநார	243
நரையுறுதீ	18	நாட்டினியல்	162	நிறனார்கானி	187
நலங்கியசி	104	நாமுடலென்	136	நிறைபவந்தீ	33
நலனிழிவா	185	நாயகனையி	301	நிறைபெருங்	208
நலனுறுபே	302	நாரதனென்	305	நிறையறிவின்	308
நல்கியபாதி	79	நாலிரண்டு	179	நிறையெழின்	6
நல்லதுசிறு	4	நாவினடிச்	198	நிற்பநடப்ப	39
நல்லடிந்தியு	157	நாநாவாம்	270	நிற்பமாமயி	237
நல்லவருந்தீ	32	நானெனும்பி	88	நினைப்புமிகி	214
நல்லறிவுநற்	256	நானெ-பொரு	111	நினையிப்பொ	205
நல்லனநூல்	105	நானேநீயாய்	170	நினைவறவெ	7
நல்லாரிடத்தி	61	நி.		நினைவான்மு	347
நல்லினஞ்சே	180	நிகாறுசந்	32	நின்றவிண்ணு	281
நல்லோர்தீ	167	நிகரிபபாம	38	நினனுரைய	267
நல்வசிட்ட	27	நிகழ்சத்தா	234	நின்னைநீங்	55
நமூவுமநமெ	306	நிதியுமரசுஞ்	15	நீ.	
நநவற்சமு	357	நித்தமுறுமு	341	நீங்கருமுண	323
நனிமெய்யா	117	நிராசையாகி	159	நீசமுயர்வா	263
நன்மையான	232	நிருவாசனை	349	நீடத்தகுமன்	170
நன்றஞாந	236	நிருவிகற்பசமா	172	நீண்டகநாநீ	255
நன்றாமேல்	251	நிருவிகற்பமா	219	நீதியின்றியு	282
நன்றிதருமுண்	114	நிர்விகற்-நின்	245	நீத்தனபி	100
நன்றுநன்றெற	24	நிர்விகற்பத்தி	322	நீயிதற்கெனை	331
நா.		நிருவிகற்பவாந்	40		
நாசமுற்பத்தி	55	நிருவிகாரபா	263	நூ.	
நாச்வடவை	345	நிலைமையென்	365	நூலனைக்கின்	224

நெ.	பகைவேந்த	52 பரந்துதிக்கு	219
நெஞ்சிலாத	319 பக்கத்தொடு	43 பரந்துநாட்ட	174
நெடுங்காலம்	93 பக்குமாத	505 பரமமதனில	354
நெடுநாட்பழ	282 படர்சித்துரு	239 பரமமாமீச	173
நெடுநாளாந	243 படர்பூதந்	19 பரமமுணர்ந்	266
நெருக்கமுறு	200 படர்மதத்தா	110 பரமமு-தேனெ	246
நெறிகொள்	206 படர்மூர்க்க	188 பரமமேயெங்	75
நெறியிடைவ	103 படிக்கனம்	36 பரமமேனி	368
நெறியுறவிடா	208 படிமுழுதுழ	268 பரலோகஞ்	125
நொ.	பணிதலொளி	343 பரமவிண்ணே	347
நொய்யதா	156 பண்டத்திற்ப	215 பரமாதித்தனை	146
நொய்யநெ	118 பண்டமனைத்	360 பராபரங்க	124
நோ.	பண்டுநான்பூ	55 பரிசவிதையி	121
நோக்கப்பட்	170 பண்டைலீலைத	57 பரிந்திவவாறு	352
நோக்கியதே	6 பண்ணப்படா	281 பருவங்கடொ	154
நோக்குமபொ	236 பதம்பணிந்து	9 பருவங்களிலே	37
ப.	பதியொழிந்து	304 பலபடச்செய்	285
பகருமெல்ல	53 பததிபாய்ந்து	351 பலமதனையொ	307
பகர்வரிதாய்	39 பந்தத்துருவ	36 பலவுஞ்சூழ்வு	300
பகவசெய்தன	190 பந்தநிதாநஞ்	354 பலவுமொன்று	270
பகவனொருமி	204 பந்தமில்?	344 பல்லவங்கட	171
பகற்பொழு	303 பந்த	344 பல்வகைதா	132
பகீரதனாச	289 பந்தமுற்றனன்	4 பறக்கின்றப	142
பகீரதனுரை	286 பயமற்றே	322 பறவையாசே	244
பகுதமன்றி	139 பயம்வந்து	108 பற்றத்தருவா	239
பகுதிவழியி	220 பரத்தினதொ	109 பற்றறுதிண்ணி	193
பகைமந	104 பரத்துவகே	124 பற்றிலதாய்நி	210
பகையெலாந்	21 பரந்தசொற்	207 பற்றிலாதெ	354
பகைவாதனை	235 பரந்தசித்தி	196 பற்றிலாதமந	164

பற்றுனு	302	பாதுமாமதி	333	பிறிதுமொரு	73
பற்றுமுனிவு	352	பி.		பிறிதொன்று	311
பற்றுஊன்பற்	175	பிணிசெயாப	22	பிறிவாம்பொரு	36
பற்றுவீடில	331	பிரணவத்தி	217	பிறைநெடுஞ்	56
பற்றுவிடென்	147	பிரமத்தின	344	பிறையம்புப	298
பனிபடர்மதிய	324	பிரமத்தின்ச	271	பின்னருமன்	295
பனிஊர்கடலி	168	பிரமமாஞ்சு	138	பின்னருமுரை	101
பன்மைமோக	2௦1	பிரமனாமேசி	69	பின்னர்மூவா	80
பன்மையாமா	267	பிரமவஞ்சு	206	பின்னுமீதோ	165
பன்மையாம்வி	113	பிரமவொளி	38	பின்னுததா	20
பன்னிரண்ட	300	பிரமியென்	246	பின்னுறுபக்க	14
பன்னுகாரண	35	பிரளயந்தா	247	பு.	
பா.		பிராணசத்தி	173	புகல்கசன்	2
பாகமார்பதி	3	பிராணனசை	226	புகல்பிரமாண்	269
பாசமின்றியு	262	பிராணயாம	235	புகல்வுறுகுண்	299
பாதபம்விதை	270	பிரியமசூயை	237	புகன்றநாம	55
பாம்புபோல்	299	பிருகுமுரிவ	97	புகன்றவுடன்	316
பாயலொன்றி	325	பிருகுவுமைந்	102	புகையார்வ	73
பாயுமநமாறி	360	பிறக்குமுத	172	புண்டரீகவா	187
பாரசக்கர்குல	205	பிறப்பிலாப்	129	புண்ணியனு	156
பாரியையுடை	17	பிறப்பில்லையி	273	புதியனசக்க	47
பாலகனாஞ்ஞ	144	பிறப்பிறப்பா	94	புத்திவழியேம	249
பாவமகன்று	61	பிறப்பிறம்பெ	176	புத்திதணிந்	349
பாவமதாயா	10	பிறப்பெனுமா	84	புத்திப்பார்	343
பாவனைதீர்	34	பிறவாதனை	235	புரவலனினை	55
பாவனைமுற்	122	பிறவிக்கட-கா	83	புரியைநண்	332
பாவனையும்	91	பிறவிக்-ற்றீர	266	புகுவநாப்ப	217
பாவிப்பனயா	349	பிறவியாவா	127	புரையுடனெ	17
பாழிப்புவிமே	60	பிறிதுகாண்ப	218	புலனகளிற்	136

புவநமியா	160 பெறற்கொணு	138 பொன்னிற	305
புவியெலா	151 பே.	பொன்னில்	338
புழுமுதலாம்	211 பேசியதன்	146 பொன்னுலக	3
புறத்தகத்து	192 பேசமிதுதா	365 பொன்னுலகு	20
புறத்திலேபி	252 பேதமில்லாச்	172 போ.	
புறநின்மசா	252 பேதமுறுபுந்	117 போகங்கா	223
புறப்பேறுக	146 பேதமுறுபொ	203 போகத்துக்	293
புறப்பொரு	150 பேதமேவடி	322 போகமயிலை	312
புறனும்பூசை	262 பேதிக்குமந	145 போகமுறுபா	27
பூ.	பேராநந்தத்	185 போகமொ	256
பூதநெறியா	186 பேரினில்வீம	113 போகாததுயி	194
பூமகனும்	50 பேநமுந்திரை	150 போகிமறை	329
பூமகள்போ	67 பை.	போகியபக	285
பூவுமென்ற	276 பைந்தொடி	14 போகினுநி	253
பூன்றவடிவு	167 பொ.	போதவாணி	58
பெ.	பொங்குதொ	348 போதம்பா	74
பெண்மைபா	1 பொய்யதா	334 போதுநா	320
பெத்தவாசை	151 பொய்யாகவு	47 போற்றவண	352
பெரியபிரா	295 பொய்யாகிச்	292 போற்றிரா	1
பெரியவடலி	356 பொய்யாமனி	337 ம.	
பெரியவாறி	4 பொருகடலி	116 மகத்தின்சக	248
பெரியவர்த	127 பொருவில்ச	69 மகாரீர்கட	18
பெரியவந்	21 பொருளிளே	149 மகனறிவே	301
பெரியவுணர்	225 பொருள்கட	360 மகிழ்வாம்	361
பெருகத்திர	82 பொருள்களெ	20 மகிழ்வுசோ	22
பெருகியவி	119 பொருள்களெம்	313 மங்கலப்பு	175
பெருகுமநத்	262 பொல்லாதவு	297 மங்காதஞாந	44
பெரும்பெரி	339 பொறிகளின்	222 மச்சாமின்	289
பெருவெளியா	51 பொன்னுட்	96 மடங்கல்வீ	148

மடங்கியமா	328	மந்திரியென	104	மந்ததுயரு	12
மடமைநோய்	210	மயக்கமுபா	250	மந்ததைமந	209
மடமையா	308	மயிலிலாமை	157	மநநிறைந்தி	157
மடமையின்	5	மயலின்மை	199	மநநிறை-மாந	9
மடமை-துய	85	மயலின்-யநி	147	மநமணிபேத	105
மடமையொ	31	மாணமாம	18	மநமிலாநி	101
மடிமிசைகொ	7	மருவிதயவி	252	மநமெனும்	104
மடிமிசைவந்	9	மருளுமயநீ	365	மநமெபுருட	98
மடியின்மேல	330	மலரோன்	367	மனஉன்பேயு	256
மடிவறுமிந	111	மலிநவூன்	79	மநஊநகத	69
மட்டிலாத	50	மலைமிசைம	287	மநஊநமு	44
மட்டிலாலி	51	மழையாலவி	60	மநநமெனு	186
மட்டில்போ	312	மறுகுஊத	137	மனிதனென	309
மணிப்பூண்	166	மறுபவமுரு	321	மனையவட்கு	178
மண்டியசுழு	35	மறைதன்மட்	330	மனையுக்கிளை	311
மண்ணுடம	143	மறைநெறிக	154	மனையியாக	326
மண்ணுகரும்	15	மறையுமிவ	221	மனையியுமகா	21
மண்ணுலகி	176	மறையோடு	353	மன்னற்குரையா	43
மதமாமோ	354	மற்றினி	113	மன்னவரெ	52
மதமாவென்	311	மற்றுங்கும	314	மன்னவார்வண	7
மதநிகைப்	329	மற்றுமளவி	97	மன்னவவுன	77
மதிபாற்கா	248	மற்றுமொன்	87	மன்னவனெப்	64
மதியிவவா	359	மற்றுநாளே	25	மன்னவன்க	93
மதியையே	157	மற்றையபா	252	மன்னவன்சந	26
மதியோடா	346	மற்றொருபு	275	மன்னாவீதோ	309
மததமயிரா	47	மநத்திருள	78	மன்னாவென்	282
மந்தமாருதன்	130	மநத்தின்மு	210	மன்னுசாற்	20
மந்தாநிலத்	96	மநத்தின்வடி	39	மன்னுவிடய	348
மந்திரிமுன்னு	65	மநத்தினுண்	227		

மா.	மீட்டுமெழுந்	72 முழுதுமாய்	54
மாண்டவாளா	70 மீட்டுமோர்	275 முழுதுவடி	350
மாதராரிய	329 மீட்டுரைப்பா	63 முர்பிறப்பி	29
மாதவன்கை	100 மீண்டும்உருந்	309 முற்றுமாமபி	268
மாதவன்மு	8 மீண்டுமோர்க	269 முரிமொழி	8
மானிலத்தி	222 மீண்டுரைசெ	102 முரியகன்ற	203
மாந்தர்தம்	22 மீளவுநின்று	62 முரிவனோ	217
மாமடஞ்செ	17 மு.	முரிவுறுபெ	296
மாமாயையரி	180 முகத்தினூற்	238 முனையார்மு	73
மாய்வுற்ற	44 முக்காற்பொ	248 முன்னஞ்செ	92
மாருதத்தி	304 முக்குணந்தா	132 முன்னஞ்சொ	234
மாலதற்கு	182 முச்சுடர்வந்	62 முன்னநாஞ்	161
மாலறவெங்	135 முடிவறுகால	135 முன்னநின்ற	221
மாவலிப்பெ	158 முடிவிலாதிர்	6 முன்னந்தோ	220
மாவுச்சவ	227 முடிவிலாவிச	130 முன்னமொரு	95
மாளாதகா	142 முடிவின்னூ	74 முன்னவனீ	8
மாறானவிதி	92 முடிவுகநவஞ்	42 முன்னதுபவ	55
மானிலமுழு	285 முதலானவுட	291 முன்னியகத்த	136
மானுவேட	3 முதலாமியோ	368 முன்னுபொரு	279
மி.	முதிர்பருவத்	14 மு.	
மிகத்தெளிந்	205 முதுதுயர்வி	17 மூகமாய்ச்ச	86
மிகமாலுறு	82 முதுவிவேக	189 மூடவிந்தியங்	237
மிகமுயன்று	29 முத்தியைநய	35 மூடனாகிப்பல	362
மிகவருகாமா	41 முந்தியகாலத்	122 மூரிக்கயிறும்	312
மிகவுணங்கு	20 முந்துதான்க	181 மூவகையுல	111
மிகவுமதத்து	364 முந்துவெறி	234 மூவராகிநி	167
மிகவெருவலா	340 முந்துறுசக	101 மூவராகியமு	195
மிக்கவருத்த	309 முந்தைப்பிர	265 மூவரிலிருவ	75
மிக்கவறிவா	162 முயல்வறத்	103 மூவருமறிவு	278
மின்னிடத்தி	15 முழுகுதருந	23 மூவர்முதல்	197
மீ.	முழுதுங்கா	160 மூன்றுநாடே	302
மீட்டணுகா	10 முழுதுசத்தி	74 மூன்றுபுமிப்	363
மீட்டுமுரை	238 முழுதுணர்த	100 மூன்றுவகை	340

செய்யு ளகராதி.

உக

மெ.	மோகவற்ச	147	வந்துறுசித்	24
மெத்துகின்ற	83 மோநமுறவ	340	வயிரத்தினு	310
மெத்துறுவன்	229 யா.		வாருணங்க	204
மெத்தென்ற	141 யாதியாதெ	350	வாம்பநவிரி	129
மெய்திரிமி	5 யாதியார்பெ	11	வரிசடைபல	99
மெய்ம்முறை	26 யாதினிற்றோ	118	உருங்கற்ப	163
மெய்யாகிய	162 யாதினுமுய	151	வருசிற்சா	224
மெய்யாய்ம	355 யாதுநீத்து	333	வருடமோர்	183
மெய்யான	117 யாதுமென்	338	வருணச்சிர	351
மெய்யுணர்வு	112 யாருமின்றி	187	வருதொழிலி	215
மெல்லிதாகிக்	239 யாவுருமிரங்	288	வருந்நமற்ற	110
மென்றோல்	97 யாழுடைய	179	வருததமிலா	200
மே.	யானுமெண்	356	உருந்திரின்று	60
மேகமனையா	355 யானுரிச்சக	202	வருநதிமுய	81
மேடமாதத்	128 யானுர்முன்	168	வருந்திமெய்	129
மேயதன்பத்	131 யானிவைமி	148	வருநதுகிற்ப	139
மேருகந்தா	106 யானென்றொ	72	உருபவக்கட	330
மேருமந்தா	131 யோ.		வரைகளினு	178
மேருவின்கு	16 யோகநெறி	51	வரையிலே	13
மேலோனாகி	168 யோகபூமிய	362	வலம்புரித்	173
மேவலுற்ற	171 யோகபூமியே	358	வலியினுல்வி	235
மேவியசா	298 யோகமொரு	243	வலியெலா	108
மேவுகதை	68 வ.		வழிபடுமி	5
மேவுதற்கரி	17 வகிர்த்துரி	289	வழியுங்கட	364
மேவுறுதுன்	207 வசந்தநாண்	302	வழுஉறுசத்	140
மேனிமூன்	131 வசநமாந்தொ	23	வளர்புலமா	11
மேனியிற்பு	138 வஞ்சமினீள்	62	வளைதருமூப்	80
மை.	வஞ்சலிந்திர	1	வளையாழிகை	212
மைந்தரொரு	68 வஞ்சியிடை	294	வள்ளலேயி	332
மைந்தனில்லா	289 வடிவுபொரு	46	வறுத்தவிதை	230
மைம்மலமா	24 வடிவும்வார்	330	வறம்படிந்	177
மொ.	வண்மையா	131	வன்பிலியற்	280
மொய்த்தகடட்	196 வதநமாறு	98	வன்பிறவிப்	92
மொய்யுடனா	136 வந்ததந்தை	333	வன்மாங்க	124
மொழிசத்தா	233 வந்தமகவா	327	வா.	
மோ.	வந்திறைஞ்சு	30	வாக்குமுகங்	63
மோகத்தில்வ	339 வந்துறுபோ	17	வாக்குமொள	280
மோகமில்லா	361 வந்துயுராத	45	வாசுதேவப்	100

வாசுதே-பெய	273	விடலைபால்	216	வினையதுவய	102
வாடாவசுரீ	44	விடுதியாலே	261	வினையமுறவ	64
வாதனைப்பா	107	விட்டகணி	254	வினையாசுந்	50
வாதனைபுல	190	விண்ணொனெ	337	வினையின்மு	37
வாதனைமா	307	விண்ணிற்பி	37	வீ.	
வாதனையின்	229	விண்ணைவீட்	337	வீசியவழிக்	274
வாதனையென்	148	விதமாஞ்சக	362	வீடுபற்றிர	147
வாதனைகடி	137	விதறியோடு	73	வெ.	
வாதனைகலை	103	விதியினாற்	215	வெகுவாய	262
வாபுகடிவா	61	விதியின்வச	72	வெங்காதற்	123
வாராய்முட	187	விதியைநிக	243	வெண்ணிறத்	257
வாரியசைந்	346	வித்தினுட்பூ	321	வெந்தமணி	310
வாயுமநத்	82	விந்தவநத்	282	வெந்தோடுமா	215
வாழலாமெ	310	வியப்புடை	219	வெம்புதல்போ	203
வாழிவாணி	55	விரவுதோற்	221	வெம்புறுமூப்	80
வாளாசித்	145	விராவிசுரு	253	வெம்மாயவா	144
வாளாவய	126	விரிசிலையி	270	வெருகாமல	272
வானதிக்கரை	100	விரிஞ்சனூரு	122	வெலற்கரிய	10
வானதிமூழ்	129	விரிவுறுமு	287	வெறிதிருக்கி	206
வாநநிகரா	122	விருத்தர்ம	10	வெறியாரும்	141
வாநரம்புரவி	79	விருத்தராய்ந	18	வெற்றித்திற	365
வாநவர்தா	45	விருப்பறத்	289		
வாநார்தி	43	விரைவில்வ	329	வே.	
வாநிடையோ	64	விலங்குமுறி	310	வேகந்தேபு	342
வானிலேசு	335	விலங்குறுசி	108	வேண்டியகா	156
வானிலேமர	329	வில்வக்காயெ	269	வேண்டியவா	190
வானேருகதி	146	விவிதாரம்	261	வேண்டுவன	93
வான்முதலா	124	விழித்துநோ	196	வேதியன்மு	278
வி.		விழிப்பதுவுமி	144	வேத்தவையி	77
விகற்பமிறந்	61	விழிப்பினோ	267	வேந்தனுரை	312
விகற்பமெ	194	விழிமுதற்	220	வேரினோடுக	239
விகற்பவாக்	218	விழுந்தான்	96	வேரறுபொ	13
விசயனெனு	273	விழுமியர்சு	19	வேறிலாதெ	114
விச்சையெ	212	விளக்குமிர	116	வேறுமாயே	335
விஞ்சநீள்	194	விளிவருந்தி	160	வேறொருமா	51
விடயம்யா	161	வினவிநோக்	281	வை.	
விடலரும	25	வினயவள்	158	வையஞ்சுத்த	126

எண்.	பாபிரம்	கதை.	பக்கம்.	செ-ள்.	எண்.	கதை.	பக்கம்.	செ-ள்.
1	பாபிரம்		1	14	25	உத்தாலகன் கதை	184	79
2	வைராக்கியப் பிரகாணம்		3	122	26	சாரூ கதை	199	46
3	சுகர் கதை		24	28	27	பாச விவாசர் கதை	207	17
4	முமுட்சுப் பிரகாணம்		28	28	28	வீதகவ்வியன் கதை	210	76
5	(ஞாந) வின் மகன் கதை		35	44	29	உபசார்த்திப் பிரகாணம்	225	71
6	லீலை (மண்டபக்) கதை		42	90	30	(ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம்)	238	99
7	கற்கடி. (குசி) கதை		59	47	31	புசண்டன் கதை	255	70
8	ஐந்தவர் கதை		67	10	32	தேவ பூசை கதை	267	16
9	(வஞ்ச) இந்நிரன் கதை		69	9	33	விலவ பலக் கதை	269	8
10	மநத்தின் கதை		71	22	34	சிலைக் கதை	271	21
11	பாலன் கதை		74	8	35	அருச்சுநன் கதை	275	30
12	சித்த(சாம்பரிக)ன் கதை		76	26	36	(ஸ்வபந) சத் வருத்திரார் கதை	280	26
13	உற்பத்திப்பிரகாணத்தோடேதாபதேசம்		81	71	37	வேதாந் கதை	284	33
14	சுக்கிர(பார்க்கவ)ன் கதை		95	47	38	பகிரதன் கதை	289	240
15	தாம வியாள் சடர் கதை		102	43	39	சிகித் துவசன் கதை	332	13
16	வீம பாச திடர் கதை		110	25	40	கசன் கதை	335	20
17	நாஞ்ரன் கதை		114	108	41	மித்தியா புருடன் கதை	338	19
18	கசன் கதை		135	20	42	விரதத் திரய கதை	342	66
19	திதிப் பிரகாணம்		138	7	43	(பூரீ) பிருங்கீச உபாக்யாநம்	353	25
20	ஐநக ராசன் கதை		140	36	44	இட்கவாகு கதை	357	68
21	புண்ணிய பாவநர் கதை		147	49		(மான்) லேடன் கதை		
22	மாடலி கதை		156	54		நிருவாணப்பிரகாணத்தோடேததேசம்		
23	பிரகலாதன் கதை		167	72		(ஞாந சப்த பூமிகை)		
24	காதி கதை		176	35		ஆக வகை 44-க்கு செய்யுள்	2555	

பிழை திருத்தம்.

பக்கம். வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2 12	வீபாசரே	விலாசரே
5 28	நன்	நின்
22 24	மோக	போக
33 26	பாலி	பாவி
59 7	சூட்டி	சூட்சி
63 14	கண்டி	கண்டி
113 1	பேரினான்	பேரினால்
151 18	பத்துன்	பத்துன்
166 16	வயிர்த்தார்	வயிர்த்தார்
170 5	யதீதமா	யதீதமதா
209 14	கேணமையினு	கேண்மையினு
225 4	மாண	மாண்
232 20	மொழித	மொழித்
240 13	யுடைத	யுடைத்

80-வது பக்கத்தின் பின், 81—82—83—84—85—86—87—88 என்று, முதலில் உள்ள, 89—90—91—92—93—94—95—96 என்ற பக்கங்களைத் திரித்துப் படிக்குக.

)ந் நூ லாசிரியர் மரபு கூறல்.

தாளவந்த மலரோன்றன் மறத்துதித்த வசிட்டனயன் மன்பாற் கே
 நாளவந்தான் போகாத விராமனுக்கங் குபதேச நல்கி யிவகே [ட்டு
 யாளவந்தான் வீரையின்மா தவப்பட்ட னங்க்சவவ தார மாகி
 மீளவுந்தான் வந்துதமிழ் வசிட்டரா மாயணமும் விளம்பி னானே.

உ ஓம். சிவமயம்.

ஞாந வாசிட்டம்.

பாயிரம்.

பெண்மை பாதியன் பெற்றக ளிற்றினை
யண்மை தூரம் றககத் துன்னுஊர்
திண்மை ஞாந்ச்சி றப்புயர் ஊசிட்ட
முண்மை யாகவொ ருங்குரை செய்யவே. 1

போற்றி ராமன்பு கல்வயி ராக்கியந்
தோற்று தூற்றிரு பத்திரண் டாஞ்சுகன்
சாற்று சீரிரு பத்தைந்து தற்பதத
தேற்றம் வேண்டினர் சீரிரு பத்தெட்டே. 2

ஞாந விண்மக ஞற்பத்து நாலதா
மான லீலைம கிமைதொண் ணூறதா
மான வுசியு மையெட்டு மேழுமா
மீந மற்றசீ ராபந்தவ ரீரைந்தே. 3

வஞ்ச விர்திரன் *வன்கதை யொன்பதா
நெஞ்சி னுக்கிரு பத்திரு நீள்கவி
தஞ்ச பாலகன் றன்கதை யெட்டதா
மெஞ்ச சித்தனி ருபது மாறுமே. 4

துன்னு முற்பத்தி சொல்லெழு பத்தொன்றா
நன்னர் வெள்ளிய நார்பதோ டேழ்தா
மன்ன தர்மனு மையெட்டு மூன்றுமா
மின்ன வீமனி ருபது மைந்துமே. 5

*வன்கதை எனவும் பாடும்.

துதிக்கொ டாசரன் றெல்கதை தூற்றெட்டா
மதிநெ டெக்கசன் உண்கதை நாலேந்தார்
திதியெ னுங்கதை யேழுஞ்ச நகன்றன்
முதிய நற்கதை முப்பது மாறுமே.

6

உரிய புண்ணிய னென்பது நாற்பது
நரதின் மாவலி நாலுட னைம்பதாம்
பிரக லாதன்பி னைப்பெழு பத்திரண்
டரிய காதிபு மைந்துடன் முப்பதே.

7

சித்த மாறித்தெ ளிந்தவுத் தாலக
நெத்த வெண்பதுக் கொன்றுகு றையவாஞ்
சுத்த நாற்பது மாறுஞ்ச ரஞ்சாம்
பத்து மேழுமாம் பாசவி பாசரே.

8

ஏத மற்றவெ முபது மாறுமே
வீத கவவியன் மேலெழு பத்தொன்றும்
போத முத்துப சாந்திபு சுண்டனு
மோத தூறுக வியிலொன் நிலையே.

9

தேவ பூசைசி றந்தவெ முபதா
மேவும் வில்வமி குபதி னுறதா
மேவ மற்றசி லைக்கதை யெட்டதார்
தாவி லர்ச்சுநன் சாற்றிரு பத்தொன்றே.

10

சதவு ருத்திரன் றன்கவி முப்பதா
முதவு மையைந்தோ டொன்றென்பர் பேய்க்கதை
முதுப கீரதன் முப்பத்து மூன்றதா
மெதிர்சி கித்வச னெண்பது முமமையே.

11

புகல்க சன்பதின் மூன்றுபொய் யாமவ
னிகழு நாலேந்து நீண்டவி ரதங்க
னிகலில் பத்தொன்ப தாமிக்கு வாகுவீ
ன்கில ஞானம் முபது மாறுமே.

12

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

3

மானு ஷேடனு மந்திரு பத்தைத்தா
மான யோகம ற்பது மெட்டுமா
மோன ஷண்மைமோ ழிந்துள வாசிட்ட
ஞாந தூத்கதை நார்பது மூன்றுமே.

13

பாக மார்பதி கம்பதி னுண்கதா
மாக ஷேயிரண் டாயிரத் தைம்பது
மாக விக்மைத்த திகமிவ வாசிட்டம்
போக ஞாநத்தி னுண்மையு ரைக்குமால்.

14

பாயிரம் முற்றிற்று.

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

பொன்னுல எத்தினிற் புவியி லந்தரத்
தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கின்றது
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த்
துன்னுவ தப்பொரு டொழுதி றைஞ்சுவாம்.

1

திகமுநான் முகன்முதற் நேவர் மூவருஞ்
சகலவே தங்களுஞ் சாத்தி ரங்களும்
புக்லுஞா நத்தினுற் புரண மானது
நிகரில்வா சிட்டமா நிபுண ஞாநதூல்.

2

தலைமைநான் முகன்மநத் தாம ரைக்கினன்
சிலையில்ரா கவன்றிருச் செவிக்குத் தெள்ளமு
தூலவில்வான் மீகிவாக் குதித்த தத்துவ
நிலைமைவா சிட்டமா நிபுண ஞாநதூல்.

3

ஞான வாசிட்டம்.

பெரியவ ரறிவுறு பெருமை சான்றது
வீரிவுறு சிறியவர் மேலொ ணுதது
ஊரிசையி லுயர்ந்தது வசிட்ட சங்கிதை
யரியமெட்டு ஞானநூ லினைத்தின் மிக்கதே. 4

தெருளுரு மகர்க்கிதஞ் செய்யு மன்பினு
லருமைவா சிட்டநூற் கண்ணை யொப்பளோ
வரியதாய் பிறவ்யை யள்ள தாக்குவன்
பெருமைவா சிட்டமீப் பிறப்பை மாற்றாமே. 5

எண்ணுறு பெருங்குணத் திராமன் நன்மய
கண்ணுறு வசிட்டனே நவ்ன்ற ஞானநூல்
பண்ணுறு தமிழினுற் பாடு கேன்சுதை
மண்ணுறு கலத்தினும் வைக்கு மேழையேன். 6

பந்தமுற் றனன்பர பதத்தைச் சேர்க்கென்
றந்தசிச் சயமுளா னறிவி லானலான்
சிந்தனைத் துயர்கெடச் சித்தைச் சேர்ந்துளா
னிந்தநூற் றுரியவ னென்று கொள்கவே. 7

ஒருவகுணர் குரவொ முயர்வான் மீகனை
மருக்குறப் பரத்துடன் வணங்கி வன்பவ
நெருங்குவெந் துயரிலே நின்ற தெருவன
மருங்குணத் திராமனீ யருளிற் கூறென்றான். 8

நல்லது சிறுவநீ யுரியை நானது
சொல்லுடன் கேட்குதி துயர்செய் மோகநீ
வெல்லலா மோகந்தான் சகத்தின் வேறன்றி
மல்லலா னிறம்படைத் தென்ன வந்துறும். 9

இறப்பிலா விந்த மோக மிறையுமீட் டெண்ண மின்றி
மறப்பதே நல்ல தென்று மதித்துயர் மறத்தி னுக்குத்
திறப்படக் காணப் பட்ட தில்லெனச் சித்தி னாலே
யுறப்பெறு மெப்போ தப்போ துயர்பர சுகம தாமே. 10

உழிபடு மிதனை வீட்டு மற்றுள தூல்க னென்னுங்
குழிகளிற் புரண்டஞ் ஞாநக் குணத்தினுற் பிறப்போர்க் கெல்லா
மொழிவற ஷொருவர் செய்தற் குரித்தன்றாய்த் தானே யுண்டாக்
கழிதலிற் பரம விற்பங் கற்பங்க ளாலுங் கூடா. 11

அலைசெய்வா தனையைச் சேட மறவிட னல்ல தென்று
நிலைபெறு முத்தி யென்று நிமலமா நெறியீ தென்றுந்
தலைமையோர் பகர்வ ரன்ன திருகைச் சநந ரல்கி
யுலதரு மலிந மொன்ற தொழித்திடுஞ் சுத்த மொன்றே. 12

மடமையின் செறிவே மெய்யாய் மலியகங் காரர் துன்றிப்
படர்தரு பிறப்பை மேன்மேற் பயில்விக்கு மலிந மென்ப
ரடர்மறு சநந மென்னு மங்குர மின்றிச் செந்தீச்
சுடமுளை யாவித் தொக்குஞ் சுத்தவா தனைய தென்பர். 13

மெய்தரி நிமித்த மாகத் தரிப்பதாம் விளம்புஞ் சுத்த
மெய்தினர் பிறவி யான உரைத்தத்தி னென்று மெய்தார்
நொய்தினி னோக்க டேண்டு நோக்கெலா டோக்கி யின்பஞ்
செய்திடுஞ் சீடந் முத்தி சேர்ந்தவ ரென்ன லாமே. 14

ஆன்றதோர் சீடந் முத்திப் பதத்தினை யடைந்தி ராமன்
பூன்றமா மந்த் னான நெறியினைப் புகலக் கேட்பிற்
சான்றவிக் கேள்வி யாலே சரைமர ணங்க டர்தி
தோன்றலே யெனவான் மீகித் தொன்முநி சொல்ல லுற்றான். 15

சதுமறை தூல்க ளியாவுந் தரித்தனன் விநோதத் தாலே
யெதுபய மென்ன வஞ்சா திருந்தனன் சின்னாட் பின்னாண்
முதுபய னதிக ளியாவு முநிவர திடமுய் காண்பான்
கதுமெனக் காத லானான் கார்நிறக் கமலக் கண்ணன். 16

தந்தைதன் சரண மான நகமெனுந் தாது பூத்த
வந்தமில் கமலப் போதை யன்னம்போ லணந்து தாழ்ந்து
முந்தைநன் னதிக டேவ ராலய முநிவர் காண்க
ளெந்தைநன் னருளிற் காண்பா னெண்ணிய தென்ற னுள்ளம். 17

*முடிவிலா திரர்த தெல்லா முடிவுறு தில்லா சின்ன
வடியனேன் முன்னம் வேட்ட ஊமுநீ யருடி யென்னப்
படிபுகழ் உசிட்ட னோடும் பார்த்திப னினிதி வெண்ணிக்
கடிதுபோப் மீட யென்னக் கார்கழல் வணங்கிப் போனான். 18

தம்பிய ரோடு நன்ன னேகித்தன் னாடு நீங்கிப்
பம்பிய நதியுங் கானும் பற்றற்றோ ரிடனும் பால
வெம்பிய சிலனும் வேலைக் கரைகளும் விலங்கற் சார்வும்
உம்பிய லலங்கல் வீர னோக்கினன் மகிழ்ச்சி கூட. 19

துன்னுறு மமரர் போற்ற மானிடர் துதிப்ப மீண்டு
தன்னுயர் சிலலோ கத்தைச் சார்தரு மீச வென்னப்
பொன்னுல கத்தை.மேவும் புரந்தான் புதல்வ வென்ன
மன்னுறை யயோத்தி புக்கான் மலர்சொரிந் தியாரு மேத்த. 20

கோக்கிய தேச நீதி துஉல்வுற்றுப் புலரு முன்னே
சேக்கைநின் றெழுந்து நித்த சியமங்கள் செய்துந் தாதை
நீக்கமில் சரணந் தாழ்ந்து நெடுந்தவ உசிட்டன் முன்னோர்
வாக்கினான் ஞான நீதி வாய்ந்தபல் கதைகள் கேட்டும். 21

தந்தைசொற் படியே தானை தன்னுடன் வேட்டை கண்டும்
பந்துமித் திரர்கள் பின்னோர் தம்மொடும் பருகி ரானீத்
திந்துவு மமுதும் போல நிருபருக் கினிய செய்து
மைந்துட னீனாந் தாண்டு புக்கின னினைய நாளில். 22

நிறையெழின் மேனி யெல்லா நெடுஞ்சரற் கால நீர்போற்
குறைவு நெடுங்கட் செய்ய குளிர்ப்புகம் விளர்ப்பத் தும்பி
யுறையும்வெண் கமலம் போல பொருகையாற் கபோல மேந்தி
யறைகழ விராம னம்பு யாசநத் திருப்ப தானான். 23

சிந்தனை உயத்த னாகிச் செய்தொழி லனைத்தும் விட்டு
புந்தினைந் தியார்க்குங் கூறான் புனையுமோ வியமே போலச்

சந்தத மிருப்பை நோக்கித் தமரடி தாழ்த்து டேண்ட
நொந்தயர் முகத்த ஓகி நோக்கரு சியமஞ் செய்தான். 24

மடிமிசை கொண்டு தாதை வருந்துவ தென்கொ லென்ன
வடிபணிந் தயர்வொன் றில்லென் றினையவ னிருந்த நாளிற்
படிபுகழ் காதி மைந்தன் வருதலும் பணிந்து போற்றி
முடியுடை வேந்தர் வேந்தன் பூசனை முறையிற் செய்தான். 25

நினைவற வெளிதின் உந்த நினனுயர் காட்சி யாலே
வீனையெலாந் தவிர்த்து வெய்யோன் மேவிய கமல மொத்தே
னினையதோ ரின்ப மென்று மியைந்திலேன் மழையி லாநா
ணனைதரு மழையு மந்த னண்ணிய கண்ணு மொத்த. 26

உடலொடு வீண்சென் மார்க்க முற்றென கொழிந்த வாவி
கடமுற வந்த தென்னக் கனைகட லமுத கும்ப
மிடமுற வெய்திற் றென்ன வெந்தைநீ வந்த வீன்பஞ்
சடமெலாந் குளிர்ப்ப நின்றென் றளர்வெலா மகற்றிற் றன்றே. 27

காதலும் பயமு மன்புங் கதமும்உன் பிணியு மில்லா
மாதவ விவணீ வந்த வரவிது புதுமைத் தாகும்
யாதுநீ கருதிற் றன்ன தியன்றன னுணர்த்து கென்றான்
மேதகு முநிவன் கேட்டு மெப்புள கெறிந்து சொல்வான். 28

மன்னவர் வணங்க வாழ்வேய் உசிட்டன்சொல் மருதோய் பாநு
தன்னுயர் குலத்தில் வந்தோ யாதலாற் றக்க சொன்னாய்
முன்னுறு செந்தீ வேள்வி முயல்வதற் கிடையூ ருகி
யின்னல்செய் யரக்கர்க் காற்றா தெய்தின னிரங்கல் வேண்டும். 29

அருள்செய உல்லை நீயென் றரும்புகல் புகுந்தே னின்னை
வெருளுறும் புலிபோன் மொய்ம்பன் விண்ணவர்க் கிறைபோல் வீரன்
மருளுறு மரக்கர் காலன் வாய்மைநின் முதன்மை மைந்தன்
நெருளுறு மிராம னென்னுஞ் சிகைமுடிச் சேயை யீவாய். 30

தேவரிற் றேச மிக்க வென்பெருஞ் சேமந் தன்னா
லேவரு நிருதர் சேனை யிராமனே யெளிது கொல்லுங்

காலவ சிறுவ னென்னுங் கவையை யொழியென் போல்வா
ரோவலிற் சங்கை யான கருமத்தி னுள்ளம் வையார். 31

இயாரினு ம்ராமன் மேன்மை வசிட்டனு மியானு மாதி
யாரிய ரறிலே மாட்சி யறம்புகழ் வேண்டி னந்தப்
பேரிய லான யீதி பெருமையோர் கொடாத துண்டோ
வீரிய வரக்கர் மாய்தன் மெய்யென வ்ளம்பி விட்டான். 32

முரிமொழி கேட்டு மன்னன் முகூர்த்தமொன் றயர்ந்து சோர்ந்து
தனியொரு சிறுவன் மூவகம் பருவததன் சமர்கண் டில்லான்
பனிசெய்வல் வரக்கர்க் காற்றான் பகைஞர்கோ ளறித நேற்றா
னனிகமோ டேகி யானே யவரொடு மரும்போர் செய்வேன். 33

முன்னவ னீக்கின் மற்ற மூவரும் வாழா ரியானு
மின்னுயிர் வாழே னின்றி ராவண னெழிந்தோ ரியாவ
ரன்னவாக் கஞ்சேன் முன்ன மிராவண னமர்க்கு மஞ்சேன்
வென்னிடப் பொருதும் வீரர் வீரங்க ணிலமைத் தாமோ. 34

காலவேற் றுமையா லெல்லாப் பொருள்களுட் கலக்கி வேறு
மேலவ ரினாதோ ராவர் வெய்யவன் குலத்துப் பூமி
பாலனா மியான்மேற் செய்வ தியாதெனப் பரிகேன் மூப்பாற்
சாலவு மென்றான் மன்னன் ருபதன் முரிந்து சொல்வான். 35

கருதிய தளித்தே னென்று கழறிய வாய்மை பொய்த்தாய்
செருவயர் சிக்க மாரீ சிறுவிலங் கியற்கை செய்தாய்
மருவிய கிளைஞ ரோடும் வாழ்தியாம் போது மென்று
பெருமுரி முரிய மண்விண் பெரும்பயம் பிடித்த தன்றே. 36

மாதவன் முரிவு நோக்கி *வசிட்டனு மதுகு லத்தே
சாதனாய்த் தசர தப்போர் தரித்தனை சபதங் காவாய்
தீதுறிற் பிறிதார் காப்பார் திருத்திரீ ரிறுத்து நீதி
மேதினி கடவா தென்றால் வேந்தநீ கடக்கற் பாற்றே. 37

* வசிட்டனீ என்றும் பர்டம்.

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

9

எரிகாக்கு மமுதென்ன விம்முநிவ னனிகாக்கு மிராமன் நன்னைச், செருவாழ்க்கை யரக்கர்செயுந் தீடகணுகா தெனக்கேட்டதிண்டோள் வேந்த, னருள்வாய்த்த குமரனெது செய்கின்றா னெனவுழைய ரங்கை கூப்பி, விரிதீர்த்த மாடிவரு நாடுடங்கி யுறு துயரம் விளம்ப லுற்றார். 38

பதம்பணிந்து வேண்டியபின் பண்டைய மஞ்சிறிது பண்ணிற்கு, மித்தருமா தருதிது மில்லமுமபொப் யாதலினு லென்னே யென்னுந், சிதம்படுந் துகிலடிசில் சீதநீ ராதிகளிற் சிந்தை தீரு, மதந்தவிர்சச் சியாசியர்போன் மாசமிராச் சியமகிழ்ச்சி மறுக்க மாற்றும். 39

இடரில்பத மொழிந்தபல தொழிலாற்போம் ஊனானென் றிரங்கிப் பாடு, மடர்செல்வ மாபத்துக் கிடமென்றே யாசைதவிர்த் தியார்க்கு மீயும், படர்கின்ற கருத்தறியே மிவற்காரே நற்குணங்கள் பயிற்ற உல்லார், தொடர்செய்கை யிதுவென்று தொழுதுரைத்தார் முகிகேட்டுச் சொல்வ தானான். 40

இப்பெரிய செல்வனை நீ ரினக்கலையிற் றனிக்கலேபோ லீங்குத் தம்மின், டைப்படுமிம் மாமோகங் காதலினு லாபத்தாற் கலந்த தன்றாற், செப்பரிய நிராசையினுல் விவேகத்தால் வருமுணர்வின் செல்வ மாகுந், தப்பில்பல யுகத்தான் மோகம்போய்த் தளர்வறுந்தற் பதத்தி லெம்போல். 41

மந்நிறைந்து மாசமுடன் மாசவருக் கேற்றவெலா மகிழ்ந்து செய்யு, மெனமுநிவன் புகல்போதி விராமனுந்தா தையைத்தொழு வா னேகித் தாடை, களைபுழல்கண் முரிவர்பதங் கலமறையோ ரடிசுவர் கால்க டாழ்ந்து, தனதிருதாள் உணர்கினரைத் தலையாற் சொல் லால்விழியாற் சற்க ரித்தான். 42

மடிமிசைவந் திருத்தியென மன்னுரைப்ப ஊராது மடித்த துசைப், படிமிசையிட் டிருத்தலுமே பார்த்திபன்பார்த் துயருணர்வு

படைத்த மைந்தா, முடிசிறுநன் னலக்கொக்கு முன்னியல்பாத்
திரமானாய் மூர்க்கர் போல, கொடியுமினி மகத்தளர்த்து நோக்கினிய
மெய்வாடி நோதல் வேண்டாம். 43

விருத்தர்மறை யவர்குரவர் விளம்புபதத் தனைமோக மேவா
தான, கருத்துடைய வுன்போல்வார் கலந்தனரா னீவாளா கவலா
கின்றாய், வருத்துமுமா பத்தெல்லாம் வன்மோக மறிலருகும் வாரா
தென்று, பெருத்தமுடி மன்னவர்கோன் பேசியின் வசிட்டனியை
பேச லுற்றான். 44

வெலற்கரிய தீமுயற்சி விடயமெனும் பகையெளிதின் வென்ற
குரா, கலக்குறுபே தையர்க்குரித்தா மடஞ்செறிமோ கக்கடலிற்
கவிழே வென்றா, னலக்குறுகோ சிகன்புகல்வா னன்மனையை
யெலிநலியு நலிவு போல, வலக்கணுறு காரணமென் காதலித்த
தேததனை யடைதி யன்றே. 45

மீட்டணுகா தகத்துயர்போம் விளம்பென்ன முகிற்குரலால்
வெம்மை தீர்ந்து, வாட்டமறு மயிலென்ன மகிழ்ந்திடர்போ யருண்
மூர்த்தி மடவ னேனைச், சேட்டமுறு மாதவீ செப்பெனமுன்
செப்புதலாற் செப்பு கின்றேன், கேட்டருடி மேலவர்கொன் மறுக்
குரரியா ரொனவினிது கிளத்த லுற்றான். 46

தந்தையிவ னிற்பிறந்து வளர்ந்துபல கலைதரித்துச் சதாசா
ரத்தால், வந்துயர்நன் னதியாடி வாரிதிகும் புலியுழன்று வருத
லோடு, மிந்தநெடுஞ் சகமோகத் திச்சையெலாந் தீர்ந்ததிதி லின்ப
மில்லை, யந்தமுறல் பிறப்பதற்கே பிறப்பதுமீட் டிறப்பதற்கே
யறித்த மியாவும். 47

பாஹதா யாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்றும் பற்றின் றாயுந்,
தாவுமகக் கற்பனையாற் சம்பந்த மாயிருப்புச் சலாகை போலா, மேவு
பெருஞ் செல்வத்துக் கிடமாகு மெப்பொருளும் விடயத் தாலும்,
பூவலயத் தாலுமெது பயன்யாமார் வருவதெது பொய்பொய் பொய்
யாம். 48

யாதியார் பெற்றதென விக்ஷண்ண நினைவேற்கு வழிச்செல்
வோர்க்கு, மோதுகா னல்லம்பு முறைமைபோற் பொருண்முழுதின்
மூளா வாசை, பேதியா வ்த்துயர்போ நெறிநாடிற் பெருந்தருதான்
பெற்ற தீயால், தேதல்போல் தேகின்றேன் *விடரடைகல் லாந்
திறவா பெய்ய மோகம். 49

இனமிகழு மென்றஞ்சி யித்துயருக் கழுதாற்றே னீன்ற
மாதர், தழுதலா மாபத்தோக் கெனச்சிந்தா வினஞ்சுழலுந் தாந
மாகுந், கனமிலதா முதாரமதா மென்னினுமின் பம்பயவாக் கயுட
ரென்ன, உககரெனத் தமழியா தாசரைப்போ லடைந்தார்பா
லனுஞ்ஞ் செவ்வம். 50

கருமவகை யால்விரிந்த டீகட்செவிப்பால் விடமாகுங் கணக்கே
போலார், திருவெனுஞ்ஞ் றைக்காற்றாற் பனிபோலச் சிதறாரார்
சேரார் சேர்த்தோ, ரிருவகைக்குந் குளிர்த்தினியர் நன்றியறி
வோரறிஞ் ரினியோர் சூர், பொருவிலெவ் ருந்திருவாற் புழுதி
செறி சுடர்மண்பெய்த புன்மை சேர்வார். 51

தீதடையாச் செவ்வர்மொழி திறம்பாத சூர்நடுத் தெரிந்து
கோக்கு, நாதரிவர் மிகவரியர் நாகஞ்சூழ் குழிவல்லி நனைபோற்
செவ்வஞ், சாதந்ததுக் கரிதுளத்தை யிழுத்திமைப்பி லிறுந்தலை
கீழ்த்தளிரி னுன்ற, வோதுதுளி மொத்தவுயிர் மத்தரென வகா
லத்தி லுடல்விட் டோடும். 52

உளர்புலமா மராதீண்ட மகமயர்வோர் மெய்யுணாவு வாய்த்தி
லாதோர், தளர்வுறுகா ரணம்மாணுட் டனிமோக மெனுமுகிலிற்
சார்மின் போலு, மளவுபடு முடன்மெய்யென் றழுந்திரா மிதின்
மகிழே மாகா யத்தைப், பிளவிடவா யுடைப்பிடிக்கத் திரைகோக்க
வெளிதிதனைப் பேண வொண்ணு. 53

* விடரடை—இடை வெளி யில்லாத.

† காமாதி பாப்புரைப்பாற் காது னீங்கும் என்றும் பாடும்.

சரந்பருவ மேகமேனத் தைவந்தீர் விளக்கென்னத் தரங்க
மென்னத், திரப்படரீச் சூததாவிச் செரிசுமீளப் பாறாத சித்தைத்
தாசிப், பரப்படைய செட்டையதாம்ப சூர்மடம டாணுளின் பயனை
சாழிற், றுரப்பரிய துமராக்கு *மொட்டத்துக் குயிர்நொலைக்குஞ்
சூலே போல.

54

அடையவேண் டியதடைத்து மேற்றுடா மற்றின்ப மளவீலா
தாங்க், கடையதாற் தருவிலந்து பறடைகன்போல் வீணுள்கள்
கழியா தாகித், தடையீலா மசுத்தால் டாழ்கதே யுயர்வாணுள்
சசைச் சீர்த்தோ, ருடையிடப் புமார்த்ததாந் விழுவேச ரிப்பிறப்பா
மொழிந்த லெல்லாம்.

55

அவியேகிக் குப்பாஞ் சாத்திரமெய் யறிவீலோர்க் கங்கம் பார
நவல்சாந்தி யில்லாதோர்க் குளம்பா மடாவீனர்க்கு ஞானம் பாரஞ்
செவீதான வருவாணுண் மஃபுந்தி யகங்காரஞ் செயல்க ளெல்லாங்
குவிபார மாஞ்சுமடர் சுமைபோலப் புத்திரலக கூடாதார்க்கே.

56

சின்னாண்மெய்ப் பயின்றிளமை தீர்ப்பை விடுமறிஞர் திறம்போ
னீங்கு, மன்னாது சுகரிலமை மாணத்தின் பாத்திரமாம் வாணுள்
போல, வின்னாது தில்லையிடர் மோகத்தால் வாளாடந் தெங்கும்
வாளா, துன்னாநின் றதுபொல்லாப் பொய்யகங்கா ரப்பகையாற்
றுணுக்கென் கின்றேன்.

57

மசத்துயரு மாபத்தும் வளர்தொழிலு மகங்கரத்தால் வருமித்
தைப்போற், கனத்தபகை யிலதுநெடுவ காலம்வினை யிதுசேர்ந்து
கலககா நின்றே, னநத்தொடுதண் ணீர்துகரே னரும்போகம்
விளம்புலதென் னகங்கா ரஞ்சேர், திரத்தொழில்க ளோமமுண
வனைத்தும்பொய் யகங்காரந் தீர்தன் மெய்யே.

58

அகங்கார முகில்படா டாசைமில் மல்லிகையல் உளவிற றுரு,
மிகுத்துயில் உகங்காரத் தொழில்பிரித்தும் பேதைமையின் மிகவு
சொத்தேன், சேகர்தனிலா பத்திடமாய்த் திரித்துறப்ப தாயுள்ளாய்த்
தியக்க மாயு, முகர்தவிசா ரமுமுணர்வு மிலாஉகங்கா ரம்போமா
றுபதே சிப்பாம். 59

காமமுதல் வினைக்குடைந்து கற்றஉர்தற் றெழிலகலுங் கடுங்
காற்றுற்ற, மாமயிலின் பீலிபோன் றதிதூர நகர்நாய்போல் வாளா
சுற்று, மாமதுகிஞ் சிலங்கிடையா தருதிதிபெற் றுலுமகிழ்த் தமைந்
துட் கொள்ளாச், சேமமுறு காண்டகநீர் தரியாபோற் றிரியுமநத்
தீய தன்றே. 60

காதலெனு மனைவியின்பின் செல்கின்ற மகமென்னுங் கடிய
ஞாளி, பேதைமைமே வியடுெண்ணப் பிணந்தின்னு மாறுபோற்
படுக்கித் தின்னு, மோதுபெருங் காற்றினான் முறிந்தெழுந்த
துரும்புபோன் மோக மெய்த, உாதைமசம் பெரும்பாழின் மிகவீழ
உதிதூர மலங்கத் தள்ளும். 61

வேரறுபொய் யாய்ச்செறிந்த வடிவாகி விசாரத்தால் விரோத
மாகுங், கோரமநம் பேய்ப்பிடித்த சிறுவரைப்போற் பலதொழிலிற்
சுட்டா நிற்கும், பாரகன்று பாதலம்போம் பாதலத்தி னின்றகன்று
பாரின் மீளுஞ், சோரமநங் கிணற்றுமாம் பழங்கயிற்ற லெடுப்பது
போற் றெழிலிற் றள்ளும். 62

கடுமனவன் பேய்கனலிற் கொடிதாரு மலைகளினுங் கடத்தற்
கொண்ண, நெடுவயிரத் தினும்உலிது கடல்பருகி மேருவினை நேரே
பேர்த்துச், சுடுகநலை விழுங்குகினு நிறுத்தரிது புலன்முழுதுந்
தோன்று மூலங், கெடுமுலகீ துண்டெனிலுண் டிலதாகி லிவதித
னைக் கெடுத்தல் வேண்டும். 63

உரையிலெழு வரம்போல மகிழ்ச்சியிட ரிவையனைத்து மநத்
திற் றேன்றும், புரையில்லிவே கத்தின்மநம் பொன்றிலவை

பொன்றுமெனப் புத்தி செய்தேன், கரைதலறு மோகமெனுங்
காரிருளிற் றெழிற்கடக்காக் காத லல்லா, லுரைதருகா மாதிகளா
முலூகநிறை யுணர்வெனும்வின் ணுலாவு மன்றே. 64

ஆதரித்த நற்குணங்க ளாகுவிறும் நந்திரிபோ லாசை யாலே,
சேதமுறுஞ் சொருபநில செறிதரஉல் லமையல்லாச் சிந்தை யேங்
கண், மீதுவில யறுப்புபோன் மெய்யுரு மாசைத்தீ வெதுப்ப
நொத்தேன், கோதிலமு திற்குளித்துத் குளிராதென் நென்மநத்
திற் குறிக்கின் றேனூல். 65

பின்னுறுபக் கத்திருள்போற் பேராண்மைத் தீரையும் பீதி
செய்யு, ணன்னயநங் குருடாக்கு முபசாந்தத் தோர்தமையு நடுக்கஞ்
செய்யுங், கிந்தமுறு காதலெனுங் கிழமடத்தை யொருபொருளுங்
கிட்டா தேனு, மின்னிதிய நயந்தெடர்க்கும் பின்றொடரு மனோ
ரதமு மெய்தா தாகும். 66

முதிர்பருவத் தளர்ச்சியான் முடியாத நடககதி முயல்வா
ளாகி, மதிமகிழ்ச்சி யறநடிக்கு மாடுக்கூத் தியைப்போல உருத்து
மாசை, யெதிர்கிடைத்தற் கரும்பொருளிற் சென்றெய்து மமைந்
தாலு மின்பந் தேடுங், கதியறவோ ரிடத்துறையா துலகின்ற
வாநரம்போற் காத றானே. 67

காவின்மதர் உண்டென்னப் பாதலம்வின் டிசையனைத்துங்
கணத்து லாவும், வாவிலுளர் மயலொன்றே உருத்தமனைத் தினும்
பெரிய உருத்த நல்கு, மேவுமர ணுறைபவர்க்குந் துயர்செய்யு
மாசையெனும் விசேகி கைக்குத், தேவர்புகழ் மந்திரமாஞ் சிந்தையற
லுலகிடர்போஞ் சிந்தை யற்றால். 68

பைந்தொடியா ராசைநோய் கெம்பீர மனிதரையும் பதுமந்
தன்னை, முந்திரலிக் கதிர்போலு மிளிர்விக்குங் கனவிடியின் முனை
கூர் வானும், வெந்தவிருப் புப்பொறியு மெனக்கொடிய மநவேட்கை
மேரு வொத்தோர், சுந்தரஞா றியர்தீரர் ஞாரையெல் லாமிமைப்பிற்
றும்பு செய்யும். 69

சரித்த குடனரம்பாற் செறித்துபல விகாரியா யிரங்க வாடிப்,
பூரித்த வுடல்பிறப்பிற் பொலிந்தாலுந் துன்பத்தின் பொருட்டே
யாகும், பாரித்த சிற்றின்பஞ் சிறுதுன்ப மதுபவிக்கும் பகர்ந்த
மெய்போ, னேரிட்ட குணமிலதந் துயருளது நீசமுமா நிலவே
முண்டோ. 70

அற்பமதாஞ் சகாசகத்தி லழுத்துமுட னிலையெனினு மழிவென்
ருலு, நற்பலமென் னகட்காணுக் ககமாகிப் பொறிபசுக்க ணுலோ
டாறுந், கற்பனைசெய் மததொழும்பு மாசைமனை வியும்வாயாங்
கடையு மாட்கே, பற்பலபல் லென்புகளாந் தோரணமு நாக்ஞரங்கும்
யயின்று தோன்றும். 71

சிதியுமா சுஞ்செயலு மிவவுடம்பும் வேண்டுகண்
னன்றோ, வதியில்குரு காலஞந் சிலநாளி லிவையெலாம் வீந்து
போகு, முதிரமொடி தசையுடைத்தா யுடைவதியல் பாய்த்
தாழ்ந்தோ ருயாந்தோ ரொத்தே, யதிகசரா மரணமுறுந் தாமறியா
திவவுடலி லழுகென் கொல்லோ. 72

மின்னிடத்திற் சரற்கால மேகத்திற் கந்தர்வ வியன்மு தூரி,
னன்னிலைமை யெண்ணுடோ னெவனவனே யுடனிலைமை நாடு
கிற்போன், மன்னுகிலா தசைந்துபல தொழிற்றநகஞ் செறிபிறவி
வாரி தன்னி, லென்னபிறப் பெய்துகினு மிளமைமிகு துயரத்துக்
வாகும். 73

தொலைவறுமா பத்தெளிமை சொல்லின்மை மடமாசைத்
துவட்சி யெய்தி, யிலைவறுசை சடத்துடனே யுலையியல்பா மதக்கூடி
யோத நீரி, னிலைமடவார் வீழியநலின் கொழுந்தொடுமின் னினைக்
கெல்லா மலைவு கற்பித், தலைதலுறு நாய்போல மலமருந்து மற்பத்
தான் மகிழும் வாடும். 74

மண்ணுகரும் விண்மதியை வரவழைக்கு மிம்மடமை மகிழ்ச்சி
யாமோ, நண்ணுகுரு தாய்தந்தை யற்றோர்மூத் தோரொவர்க்கு

நடுக்கக் கூடும், புண்ணுறுசை சஃம்பயத்துக் கிடமாகுங் குற்ற
மெலாம் பொதிந்த கூடா, மெண்ணுமவி டேகவிடன் காழ்மனை
யாம் யார்க்குமிதி லின்ப மெய்தா. 75

இப்பருஉத் தர்த்தமகன் றிடரில்வீ டெவ்வரத்தி லேறி
நெஞ்சா, மொப்பரிய பொத்திலுறை காமனெனும் பேயறைய
வுள்ளம் காடுஞ், செப்பரிய விரிவுடைத்தாய்த் தெளிந்துபரி சுத்த
மாய்ச் சிறத்த தேனு, மைப்புயனு ணதிரீர்போன் மதிகலக்கு மெவ
வரத்தின் மயக்கு நாளில். 76

கருத்தெனுமான் மருண்டோடி லீடயமெனுங் குழியில்வீழக்
காய மென்னு, மருத்தலத்தி லெவ்வரநாங் கடுங்கான லெழுந்துமிக
உளரா சிற்கும், பெருத்ததுய ரிளமைசல மெவ்வளவுண் டவ்வளவும்
பெருகா சிற்கு, மருத்திகளு மெவ்வரமவ் வளவுமவிரைந் தெழுந்து
மிக உர்த்தஞ் செய்யும். 77

எத்திறத்தோ ரெவ்வரமா மிடையூற்றைக் கடந்தெளிதி னேற
வல்லோ, ரத்திறத்தோ ரேபுருட ரவர்களே தொழற்குரியோ ரவரே
சான்றோர், மெய்ததிறத்தோர் சேரிடமாய் விரயநிதி படைத்தரு
ளால் விளங்கா சிற்குஞ், சுததகுண வெவ்வரமிவ வுலகிலுள தோவி
சும்பிற் குழ்கா ண்டோ. 78

சத்துறு நரம்போ டென்பு தசைசெறி பாவை யொப்பா
ரெந்திரத் தியங்கு மங்க பஞ்சரத் தினிமை யென்னே
கந்தமென் குழலார் கண்ணிற் றேறசை கண்ணீர் புண்ணீர்
சந்தையிற் பிரித்து நோக்கிற் சீரிதேன் மோகஞ் செய்வாம். 79

மேருவின் குவட்டின் வீழும் விரிதிரைக் கக்கை நீர்போ
லாரமுற் றிலங்கு கின்ற உணியியு மடவார் கொக்கை
யூரயன் மயாநத் தன்னி லுற்றபோ துருண்டைச் சோற்றி
னேருறு கவளம் போல் நிரைநிரை நாய்க டிங்க்கும். 80

மேவுதற் கரிதாய்க் கேசம் புகையதாய் வழிக்கு நன்காய்த்
தீவினைச் சிகைசேர் மாத ரெனுட்கனற் நிரணம் போல
யாவரைச் சடாது தூரத் தெரிசின்ற ரகத் தீக்குப்
பாவையர் குளிர்த மேனி பசையிலா விறக தாமே. 81

மாமடஞ் செறிந்த ரெஞ்சின் மனிதராம் புட்டி டிக்கக்
காமனும் வேடன் வீசும் வலையொப்பார் கருங்கண் மாதர்
தீமகச் சேரூர் சம்மச் சிறுகுழி மீனா மாந்தர்க்
கேமடா தனைக்க யிற்றுத் தூண்டிலுக் கிரையு மொப்பார். 82

முதுதுயர் விலங்கு மாகி முடிவில்கா மாதி யென்னும்
புதுமணி டைத்த செப்பாம் பூகைய ரின்பம் வேண்டே
னிதுதசை யிதுமெய்த் தோரென் பிதூரம் பிதுமென் நெண்ணில்
விதுமுக மாதர் டேட்கை விரோதமாஞ் சிறிது காளில். 83

பாரியை யுடையோன் யாவ னானுக்கே பற்றும் போக
நாரியை யில்லா தார்க்குப் போகத்தி னிலமெங் குண்டாங்
காரிகை தன்னை நீங்கிற் கருத்துறு சகத்து நீங்கும்
பேரியல் சகத்து நீங்கிற் பிரிவில்பே ரின்ப முண்டாம். 84

உத்துறு போதி னன்றாய் டரியளிச் சிறகு போலச்
சந்ததஞ் சலித்துத் தள்ளற் கரியதாம் போகந் தன்னை
முந்துநோய் மரண மூப்பு முதலவார் துயர்கட் கஞ்சிச்
சிந்தையில் விரும்பே நெங்ஙன் சேர்வரும் பதத்தைச் சேர்வேன்.

ஈற்று சைச வத்தை யெவ்வநம் விழுங்கு மித்தை
மாறுறு சரைவி முட்கு மயக்கநோய் வருத்த மிக்க
பேறுறு சரைகைக் கொண்டாற் பேரறி வகன்றிட் டோடும்
வேறுறு மணங்ஙன் முன்னை மெல்லிய லகலு மாபோல். 86

புரையுட நெகிழ்வு சோர்வு பொருந்திய லோபந் துன்பங்
கரையுறு கருமந் தன்னில் வலியின்மை கடுகோய் தோற்றம்

உரைபொருள் செயமாட் டாமை மைத்தரே முதலோர் சித்தை
சரைரை வருகா லத்துத் தருத்துயர் விவீத மாகும். 87

விருத்தராய் கெக்கு டோரை மித்திரர் மைத்த ருற்றார்
கருத்துறு மாதர் தாசர் கைசெய்வர் காணு ணதாய்
வருத்தமுஞ் சரையு முற்று உலிகுண மிழந்த மூப்பை
யருத்திவந் தடையுட் கட்டை மரங்கழு கடையு மாபோல். 88

குற்றமு மிளைப்பு மேவிக் குறிதன்றி யுளத்தைச் சுட்டுத்
துற்றவா பத்துக் கெல்லாந் தோழியா மாசை துன்னு
முற்றதோர் பரலோ கத்துக் குறுதியே தென்று மூப்பிற்
பற்றுறு பரிகா ரத்தீர் பயமிகப் படரு மன்றே. 89

ஆதரச் செருக்கு மல்கு மருத்துதற் கரிது மூப்பிற்
காதல்செய் வலியி லாமை கருத்தெலாம் வெந்து சோரும்
போதுறு நீரூர் முற்றற் பூசினைப் பெருங்காய் போல
மேதகு காலன் மாந்தர் வெண்ணரைத் தலையைத் தின்னும். 90

மரணமா மன்னன் முன்னர் வருநரைக் கவரி வீசித்
திரளுறு வியாதி யாதி யாகிய சேனை செல்லுந்
தரமறு நரைவெண் சாந்தார் சரீரமா மனைக்கு ளாபத்
துரவலி யின்மை சோர்வா மொண்டொடி மகளிர் வாழ்வார். 91

சரையுறு தீவா ணளாம் பேயுட னண்ணி வாழ்வெண்
சரைவெலந் கரிதி யார்க்கு மீடனை மூன்றுந் தன்னு
நிரைபவத் தவினொ யாகி நிகழின்பப் பொருள்க ளெல்லாம்
புரையுறு மெலியா னூல்போற் காலனாற் பொன்று மன்றே. 92

மகரநீர் கடல்கு டிக்கும் உடமுகக் கசலே போலச்
சுகலமும் விழுங்குந் காலன் சகத்திடை விழுங்கா தில்லைப்
புகலரும் பெரியோ ரேனும் பொழுதொரு கணமுந் தாழா
னகிலமும் விழுங்கித் தானே யகிலமாய் நிற்கு மன்றே. 93

வீழுமியர் சுபத்தின் பாலர் மேருடை யொப்போ ரெல்லாம்
பழுதறு கருடன் கொல்லும் பாம்பெனக் காலன் கொல்லும்
புழுதியோ டிலைது ரும்பு போன்மலை புணரி வெள்ளஞ்
செழுமகேச் திாமுட் காலன் சிதைத்துத்தன் வடிவ மாக்கும். 94

அகல்பூதக் கொதுகிரையு மண்டமெனுட் கனியுருத்த வத்தி
யாயும், பகலவனே கண்ணகப் பகற்பொழுது பார்டையாற் பதங்கள்
பார்த்துச், சகமெனூத்தொல் உதததுலக பாலரெனும் பழம்பறித்
துத் தானே தின்னுட், திகழலகா மணிமாலக் குணமன்றாற்
ரித்து சித்துட் காலன். 95

சிறியசகப் பழுக்குடிலிற் சிதறுலக மணியமனஞ் செப்பிற்
சேர்க்கு, மறிவில்பல பூதமாம் விலக்குகளும் பறவைகளு மளவற்
மெங்கு, முறிபவலர் சகப்பாலை தனில்டேட்டை யாடினெடு முதுகற்
பத்திற், பொறிட்டைத் தாமரைசேர் கடல்விளையாட் டோடை
களாப் பொருத்துட் காலன். 96

கைப்பெனாடு புளிப்புக்கார்ப் பிவைமுதலாஞ் சுவைபடைத்த
கணபூ தத்தா, லொப்பரிய பாறயிரை யாதியாய் வருகின்ற வுத்தி
தன்னாற், றுப்புடையன் விவிதமாற் தோற்றமுள சகங்களினாற்
சுற்றிச் சுற்றி, டைப்புடைய வஉற்றவற்றும் பெருங்கற்பம் பல
காலும் உட்டஞ் செய்யும். 97

தொல்லுலகிற் றேன்றுகின்ற சராசரமாம் பொருளினத்துற்
தொலைத்து மாற்றி, வெல்லரிய சங்கார காளராத் திரிமிகவும்
வெருட்சி மிக்க, வல்லபமா றடையுடைத்தாய் மாதர்கண் மனைத்து
முடன் மருவப் பட்டு, புல்லரிய சகமோகப் பொறிவெத்திற் புலிப்
பேடு போல வாமும். 98

படர்பூதத் தொலைத்திரதம் பயில்புலியாம் பாநபாத் திரங்கைப்
பற்றி, மடல்குழற் பலங்கழுநீர் வநசமென வுலககிரை மாலை சூடி,
விடுகோடை யிடுகைக்கு நரவரியை விளையாட்டு விகங்க மாக,

நெடுநீள்வன் புயமம்பஞ் சரச்தினை— யேத்துகின்ற நெறிய ளாகி. 99

மன்னுசாற் ககம்போன் மாசின்றிச் சரவீணை மதுர மேவ், முன்னுயர்கா லணைக்கேளீஇத் கோலெக்குஞ் சாங்கொண்டு முழுது மின்மை, பென்னுமடற் கிலைதாட்சி யெழுதுயரா கியகணைக ளேந்தி யெவ்ஞ்ச், துன்னுரட னம்புரிந்து தன்உசமாய் மிகவிளங்கிச் சுற்றா நிற்கும். 100

பொன்னுலகு தரியணியாம் புணர்பாட மெனுதுலாற் பூட்டிக் கட்டும், பன்னரகச் சிலம்புகளைப் பாதலமாம் பதத்தணியும் பாதுத் திசை, னென்னுமணி சேர்மடா னெனுமெலுப்பு மணிமேரு வெண் னும் பொற்புண், டன்னிருகா தினுந்தரிக்குஞ் சக்கரவெற் பணி கலையாத் தழுவ மன்றே. 101

பின்னுறத்தாழ்ந் தலைத்திலங்கு முருகன்டா காமயிலின் பீலி குடு, முன்னயந் பெருங்குழிகள் பயஞ்செய்யு மதிச்சடைதாழ் முடிகள் பூணுங், கர்வியுமை குழற்கவரி மலையிகழ்பை ரவராடுங் கவந்த மேவும், பன்னயநக் குழிவிளங்கு மந்திரனற்றன் மேனி யெனும் பவியோ டேர்த்தும். 102

மிகவுணங்கு சாரீர கட்டாங்கப் பங்குகளால் விளக்கந் துன்று, மகமுடைத்தாய்த் தனைத்தானே பயஞ்செய்து புவநமெலாந் தொலைத்து மாற்று, மகிழமுமா மொருவடிவின் முடிவட்ட மெனுங் கமலத் தலங்க லோடு, நிகரினாட நம்புரிந்து பெருநகற்பந் தமிழ் விளங்கா நிற்கு மன்றே. 103

பொருள்களெலாம் பொருளன்றாங் கடியமந் மகக்கரத்தின் பொருட்டே யாகுந், தெருளுதுபா வங்களெலா மபாடமாம் பவ முடிவு தெரியா தாகும், மருளுமதி யாகுலத்தா லுளம்வெதும்பு மாசைநோய் வளரா நிற்கு, மிருண்மயநீர் பவரரிய ரெவவநத்தான் வருத்தத்தா லேகா நிற்கும். 104

பெரியவர்கள் பதிதூரஞ் செல்கதிகிட் டாதுண்மை பெறற்கொ
ணாதாங், கரியமந் மோகிக்கு முண்மதிழ்ச்சி தூரமதாங் கருணை
தோன்ற, விரியமழி வதிதூரத் தினுமணுது விடைமையேய் வேறும்
வீழ்சோர், திரியவட னெழுஉர்சநி யடர்கூட்ட மெளிதரிது தெளிந்
தோர் கூட்டம். 105

கொண்ட பாடனை பிறவியாம் பூதங்கள் குலைந்துபோந் திசை
தோன்ற, கண்ட தேசங்கள் பிறசொலாத் திரிந்திடுங் கங்கிரி துக
ளாகு, முண்டெ னுத்தன்மை விழுந்திட வலகுபோ மும்பர்போம்
புடம்போ. மண்டு வார்போ முடுக்கன்போர் தாடவர் வாடவர்
கண்ம்போகும். 106

சுத்தர் பொன்றுவர் துருவனுஞ் சிதைகுடன் சிவனயன் றிரு
மார்பன், மத்து உத்தனி லொன்றுவர் காலமுந் தருமமு முடிவாகு,
மத்த வானும்போ மயக்கமே தருதாய் வாக்கொடு செவிக்கெட்
டாச், சுத்த மாம்பொரு ளொன்றினு லிகழ்வுறத் தொல்லுல கிழி
வாகும். 107

இன்ன பேரதுமங் கலங்களா மிருதுவீ தியாத்திரைக் கிது
கால, மன்ன தேயுற விச்சக மிருந்தவா வற்புத முனபோக, மென்ன
வென்னவா ளாவினைத் துலகங்க ளிறக்கின்ற வயர்ந்தோரை,
யுன்னி முத்துறப் பகவெலார் தேடிடா தொழியுமேற் றுயி
டா. 108

மனைவியு மகரும் பொன்னு மமதைசெய் தமுதம் போல
நினைவினு னேயஞ் செய்து நீண்டத் துள்ள வெல்லா
மனையவர்க் காகச் செய்வ ருத்திக ளான வெல்லாம்
வினையுற முடியுங் காலை விடங்களின் மயக்கஞ் செய்யும். 109

பகையெலார் தூர்த்து தள்ளிப் பாக்கியம் பலவர் தெய்த
விகலறத் துய்க்கு நாளி வெவ்விடத் திருந்தோ உந்து
மிகையறு காலன் கொல்லும் விவிதமா மிடத்தி னின்ற
வகுத்தின்வர் தொன்று வார்போன் மனைவிசேய் முதலா மாயை.

கற்பமாங் கணகா லத்திற் கமலயோ சிகளு மாய்உர்
சிற்பமாங் கலைக ளாலே செறிந்தகா லத்தின் சால
உற்பமு மகத்து நாடி யளப்புறு புத்தி பொய்யாம்
பற்பல தீதின் மாலும் பயிலுமன் னுயிர்க ளெல்லாம். 111

கற்றஉ ராயர் சாலக் கருமமுற் துயரி னாலே
புற்றரு சியமா மெல்லா முயிர்தரித் துழல்உ தெங்ங
னற்றஉத் திந்மு மேலாஞ் செல்வமு மந்தச் செய்கை
முற்றமாய்த் துனத்தே தோன்று மியாமுமம் முறையிற் செல்லோம்.

பின்னசெயா பத்துச் செல்வம் பிறப்பிறப் பென்ப வெல்லாங்
கண்தமாங் கணத்திற் போகா தனவில்லக் கடிய ரூன்
றுண்குளே ரோழை யாலே தூறுட றுணியு மொன்றற்
பணிதரு கீழோர் மேலாம் பலஉட்டம் வருமிவ வாதே. 113

அணையகுற் றங்க ளாங்காட் டெரியினு லறவும் வெந்த
நீனைவீனீ ரிற்கா னற்போ னெடியபோ கங்க டோன்றா
வீனையுறு மாணம் ஊனா ளிரண்டையும் விரும்பு கில்லே
னிணையதோ ரிடரு மின்றி யிருந்தவா றிருக்கின் ேனில். 114

தெரிவுறு உயதில் வந்த புத்தியாற் சித்தத் தன்னைப்
பரிகரி யாது விட்டாற் பரிகரிப் பதுமற் றெந்நாள்
விரிவிடம் விடம தன்று விடயமே விடமாந் துன்பம்
புரிவிடங் கொல்உ தோர்மெய் புலன்மறு பிறப்புந் கொல்லும். 115

மகிழ்வுசோர் வுறவு சார்வு வாழ்வுசா வென்ப வெல்லாங்
திசுழ்வதா மறிவு சான்றோர் சிந்தையிற் பந்த மாகாப்
புகலுறு மாபு வாயுச் சிதறிய புயனீ ரொக்கு
நிகாறு மோக மேக மிசையெழு நெடுமின் போலும். 116

மாந்தர்த் மிளமை நில்லா திவையெலா மந்ததி னெண்ணிச்
சாந்திகொள் பெரியோர் நீவிர் சமாதியோ கத்தைச் சார்மி

ஞய்த்தவென் சித்தை சேட நாயகன் உசமா கைக்கே
யேய்த்தது சிலையு மெய்தா திறைவனைப் பிரிந்தான் போல. 117

ஆதலால் வருத்தங் குற்ற முபாதியோ டைய மின்றி
மீதுறு மோக மின்றி விளங்கிய சிலைமையேது
காதல்செய் யின்ப மிக்க விடயமாங் கரலில் வீழ்ந்துந்
திதுறா சிலைமையேது தீயினு ளிரதம் போல. 118

உசுநமார் தொழிலே யன்றி வருபவற் தான்டே நில்ல
யசைதரு புனலை யன்றி யளக்கர்டே நிலாத தேபோ
னசையுறு பெரியோ ரெங்ங னவையுறு துயரத் தீர்த்தா
ரிசையர் யுணர்ந்த தத்த சிலையின யெனக்குச் சொல்வாய். 119

இச்சிலை யிலதா டேனு முளதியம் பாரா வேனு
மச்சிலை யைய மின்றி யகட்கா மின்றி யானே
துன்னுற மாட்டேன் செய்வ தேதெனிற் சோறும் டேண்டே
னன்னய நீரும் டேண்டே னலம்பெறு துகிலும் டேண்டேன். 120

முழுகுத றந் மாதிரியமங்கண் முழுதுஞ் செய்யேன்
விழுமிய கருமஞ் சம்பத் தாபத்தின் மேவே னியாக்கை
சமுவுவ தன்றி யொன்று நயக்கிலன் மொளரி யாகி
யெழுதுமோ வியம்போற் காமம் கோபம்பற் றின்றி சிற்பேன். 121

எனவுரைத் தமல சீத மதியென வினியோ னின்சொல்
வினவுநல் விவேகந் தன்னால் விரிந்தலர் மகத்தி ராமன்
மகமகிழ் முகிவர் முன்னர் வாய்மொழி யமைந்து சின்னான்
கருமுகின் முன்னர்க் கேகா ரவந்தவிர் கலாபி போன்றே. 122

1. வைராக்கியப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—136.

1—1. சுகர் கதை.

மைம்மல மாமோ கத்தை மாப்த்திடும் புதுமைத் தான
செம்மல்வா சகட்கள் கேட்டுத் திருந்தவை யிருந்தோ ரெல்லா
மீம்மொழி கேட்ப போல வெழுப்புள குவகை மிக்கார்
வீம்மல்சேர் சித்தர் சேனை வண்மொசைக் களித்த வன்றே. 1

நன்று நன் நென்னுஞ் சொல்லு நன்மலர் மழையுங் கூடி
யொன்றியோர் கழகை பாதி யிழிந்தபின் னூழி காலம
வன்றுய ருழன்று சிந்தை மயங்கிய யாங்கு ளெல்லா
மின்றிரா கடன்சொ லென்னு மின்னமு தமையப் பெற்றோம். 2

திருந்திய வீ உன்சொ லாலே தெளிவுறு சிந்தை பெற்றோம்
பெருந்தகை முடிவர் சொல்லும் பொருளினிப் பெறுது மென்னுப்
பொருந்திய விண்ணி னின்று பூதலத் திழித லோடு
மிருந்தபே ரகையோ ரெல்லா மெழுந்தெதிர் கொள்வ தானார். 3

உந்துறு சித்தர்க் கெல்லாம் உகிட்டனுங் காதி சூபு
முத்துப் பூ சனைகள் செய்தார் முடிவருக் கவருஞ் செய்தா
ரத்தல் லவையின் வேந்து மருச்சினை யவர்க்குச் செய்தா
னந்துமன் னவர்க்கு மன்னா நன்சொலாற் பூசை செய்தார். 4

தொழுதுமுன் னிருந்த செங்கட் டோன்றற்கு முபசா ரங்கள்
பழுதில்பூ மழையா னல்ல மொழிகளாற் பரிந்து செய்து
வியூமிய குணத்தான் மிக்கோன் வீரத்தியாய் விளம்புந் தொற்கள்
முழுதுநல் லுதர மாகி முடிவிலற் புதமா மென்றார். 5

ஈசனே படைத்த தாங் யெண்ணிறீ முயற்கி மிக்க
மாசுறு மாயை தன்னில் வருசுக மரிது சாலத்
தேசுறு சதுரச் சிந்தைச் செல்வனுக் குணரற் பாற்றேற்
பேசுறு நாங்க ளெல்லாம் பேண்தய ரென்னச் சொன்னார். 6

சுதல ருரைத்த பின்ன ரிராமனை யினிது நோக்கிச்
வாதிசே யுரைப்பா னீயே களக்கமில் புத்தி யாலே
சித்த உணைத்து உணடாய் தெளிவுநப் பறிதொன் றில்லைப்
போதமார் சுகனு நீயும் புத்தியா லொப்பீ ரன்றே. 7

இகலற வுணர்வுந் றேனு மினைப்பற நயந்தா னென்று
மகமுசி யுரைப்பக் கேட்ட உள்ளு முரைப்பா னையா
உகமறு முணர்வுண் டாபு மாறுதன் முன்ன மின்றிச்
சுகமுறப் பின்னுண் டான தெருணஞ் சுகனுக் கென்றான். 8

என்னலு முசீஉன் சொல்லா னெழுபிறப் பறுக்கு ஞாந்
துன்னிய சுகனு சின்போற் றெல்லுல கியல்பை நாடி
மன்னிய விடேக முண்டாய் மாசறு முணர்வு பெற்று
மச்சில யைய மாகி யாறுத லற்றா னன்றே. 9

விடலரு மசைவு விட்டு விடயத்தின் மீண்ட நெஞ்சன்
உடஉரை யுறையுந் தாதை மருககுற வெய்தி யிந்த
விடருறு மாயை உந்த தெருண மிறப்ப தெருண
றொடர்பிலா ருடைய தெம்மட் டென்றிது தோன்றிற் றென்றான்.

அன்னஉன் கேட்ட வெல்லா மறிவுற வுரைத்த போது
முன்னநா னுணர்ந்த வாதே மொழிந்தனை யெனஉச் சொல்லா
னன்னிலை பெருமை கண்டு நல்லுணர் வெனக்குத தோன்றா
மன்னஉன் சநக னென்பான் வழுவுறு முணர்வின் மிக்கோன். 11

ஆயவன் றினையே கேட்கென் றருளொடு தாதை யேவப்
போயினன் சநகன் வாரும் பொன்மனை வாயிற் சேரந்தான்
றாயவன் உரவு கேட்டுச் சோதிப்பான் கருதி மன்ன
னேயின னில்லை நாளே பிறுந்தனன் விகற்ப மில்லோன். 12

மற்றுநா ளேழும் கேரோ ரிடத்துற னைத்த பின்னர்
பொற்றிர ளழகா ரத்தப் புரத்திடை நாளேழ் டைத்துச்

சிற்நிடை மகளிர் போகஞ் சிறத்தஞ் ணளிப்பத் துய்த்தான்
குற்றமுங் குணமு நாடான் குளிர்நிறை மதிய மொத்தான். 13

மன்னவன் சநகன் றத்த போகத்தின் மகிழ்ச்சி யாவு
மன்னவன் முன்னஞ் செய்த உவமதித் துன்ப மியாவு
மின்னவன் மகதைச் சற்று மிழுத்தில விளமென் நென்றல்
பொன்னச லத்தின் மிக்க பொருப்பினை யிழுக்க வற்றோ. 14

ஆங்கக னிலைமை நோக்கி யடிபணிந் தாசன் போற்றித்
தாங்குல கத்தின் செய்கை தவிர்த்துபே றனைத்தும் பெற்றோ
யீங்குறு பொருளே தென்ன வெங்கன மாயை தோன்றிற்
றோங்கிய தெங்கன் போவ துள்ளவா றுரைசெய் யென்றான். 15

மெய்ம்முறை முரிவன் கேட்ப வேந்தனும் வியாசன் சொன்ன
வம்முறை புரைத்த லோடு மறிஞனும் விவேகத் தான்முன்
னிம்முறை யறிந்தே *நீயு மெந்தையு மதுவே சொன்னீர்
மொய்ம்முறை தூல்க ளெல்லா மொழிபொரு ளொன்றே யென்றார்.

வேறு.

தன்னுள்விகற் பித்தெழுந்த விகற்பம் போகிற் றவிர்த்திடுமா
யையிற்பயனோர் சற்று மில்லை, யின்னவகைத் தோருண்மை வியம்ப
வேண்டு மியாவர்மயக் கழுமாற்று மிறைவ வென்ன, மன்னனதற்
குரைசெய்வான் முரிவ நீயே மதித்துணர்ந்தும் பிதாவுரைக்க மறுத்
துங் கேட்டா, யன்னிலையே நிச்சயமிங் ககண்ட ஞாந வாகாய
புருடனுள னயலொன் றில்லை. 17

அவ்வறிவு சங்கற்பத் தாற்கட் டெண்ணு மதுவிடில்வீ டுறுமந்த
வறிவு தன்னைச், செவவிதின் யறிந்தனையாற் போகத் திச்சை
செக்கக்காட்சி யனைத்தினையுந் தீர்தி யானா, யெவ்வமற நிறைமரத்தா
லடையற் பாஸ யாவுமடைந் தாய்காட்சிக் கெட்டா தொன்றிற்,

* நீயு மெந்தையி ன்துடே எனவும் பாடும்,

கவ்வயிறு வடைகின்றாய் முத்த னாய்க் கருத்திலுறு மயக்க
மெனுங் கூலை தீர்வாய். 18

சநகனெனு மன்னவர்கோ னிவ்வா ரோதத் தன்னிலையாம்
பரம்பொருளிற் றளர்ச்சி யாறி, யநகசகன் பயநீங்கிச் சோக மாறி
யயர்வுகன்று செயலடங்கி யையத் தீர்ந்து, கநகவரை யேறிநீரு
விகற்ப மான கலங்காத சமாதியிற்சிற் ககரத் துற்றான், நிகரனைச்
செறிவருட மீரைஞ் ஞாற்றிற் றிரியொடுருபம் மாண்டவிந்த தீபம்
போன்றே. 19

சிந்தனையாங் களங்கமறச் சுத்த னாகித் திரைகடலிற் செறிந்
தொன்றார் திலை போல, உத்துறுவா தனைபோய்த்தற் பதத்தொன்
றானுன் மாயாமோ கந்தீர்த்து வருத்தந் தீர்த்தா, னந்தநெறி யுணக்
குமா மறிவ தெல்லா மறித்தெநத் திற்குரிய வடைவே தென்னிற்,
சந்ததமு மகிழ்ச்சிசெறி போக மெல்லார் தனதென்னுஞ் சுத்தரத்
தைத் தவிர்த்து சிற்றல். 20

போகமுறு பாவனையாற் பொருளல் லாத பொருளிலெழு பந்த
நிலை பொருந்த வன்பாஞ், சோகமுறு பாவனைதான் சாந்த மாகிற்
றுயர்பந்த மிகத்தேய்த்து துலைத்து போகு, மிராகவனே வாதனையி
னோர்மை வீடா மிகப்பொருளின் வாதனையி னிறுகல் பந்தஞ்,
சேகறவென் றவர்க்கேது வின்றிப் போகத் திரள்வெறுப்பா மேல
வரே சீவந் முத்தர். 21

இராமன்மறத் துணர்பொருளே பொருள்வே நிலை யென
வுயர்ந்தோர் வாக்கினு லியம்பக் கேட்டு, மாமரத்தி னினாப்பாறி
யைய நீங்கு மகத்தான வ்வுணுக்கு மதித்துச் சொல்வா, னேமமுறு
காலமுன் றறிந்தோ னாகி யிரவிகுல குருவாகி யெல்லா நோக்கி,
நாமவுரு உனைத்துக்குஞ் சான்றாய் நின்ற நல்வசிட்ட னெனச்
சபையி னவின்ற பின்னர். 22

நல்வசிட்டன் முகநோக்கி யுணர்ந்தி யோமுன் னுமிருவர் பகை
நீங்க நல்லோ ரெல்லார், தொல்வினைபோய் முத்திபெறக் கமல

வேதா சொன்னதனி ஞாநத்தின் ரொகுதி யெல்லாங், கல்வீமிரு
மிராமனுக்குச் செப்பல் டேண்டுங் காத்தீர் மாணக்கன் கருத்திற்
சொல்லுஞ், செல்வவப தேசமே ததுவே ஞாநச் செழுநூலின்
பொருளுமிது சிறப்பு மீதே. 23

காதல்செறி பொல்லாமா னுக்க னுக்குக் கற்பித்த வுபதேசங்
கருநாய்த் தோலுண், மேதகுபா லெனவசத்த மேவு மென்று மிரு
காதி சேய்பலவும் விளம்பக் கேட்டுத், தீதறுநா ரதன்டேத வியாத
னாதித் திரண்முடிவர் நன்றிதெனச் சிறப்புச் செய்தார், காதிபுதல்
வனேனோக்கிக் கடலத் தோனேர் கமலமுடி புதல்வனிலை கழற
லுற்றான். 24

கலைமுடியே நீர்மொழிந்த படியே செய்வேன் கற்றுணர்ந்த
பெரியோர்சொற் கடப்பா ரியாரே, நிலயில்பவ மயக்கமறப் பதும்
வேதா ிடதமலைமேலுரைத்த மில ஞாந, மலைவின்மநத் திருக்
கின்ற துரைப்பே னென்ன வஞ்ஞாநத் தொகுதிசெட வகண்ட
ஞாநத், தொலைவில்பர பதமெவர்க்குந் தோன்று மாறு சுத்தவிந
யத்துடனே சொல்வ தானான். 25

1—1. சுகர் கதை முற்றிற்று.

1. வைராக்கியப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 161.

2. முழுட்சுப் பிரகரணம்.

இராகவகே ளிப்பவத்தி லென்று மெல்லா மியல்புறுநன் முயற்
சியின வியார்க்கு மெய்து, மாகலைநன் னூன்முயற்சி யொன்றா
மொன்று வருதூலி லாமுயற்சி மற்றி உற்றின், சோகமினூல் உழி
வீடா தூலி லாமை துன்பமாஞ் சைசவத்திற் ரொடரு மிந்தான்,
மோகமினல் லோர்கூட்டங் குணங்க ளாலே முயற்சியுறு பெரி
யோர்க்கு முத்தி பேறும். 1

முற்பிறப்பின் வாதனையின் வயத்தி னின்றேன் முயற்சியிலே
 நென்செய்கேன் முசிவ டென்ன, உற்புதனே தன்னருத்த முயற்சி
 யாலே யடையலாம் பரமபத மயல்வே நின்று, சொற்பயில்வா
 தனைத்திரளின் பேதஞ் சொல்லிற் சுபமசுப மெனவிரண்டாஞ்
 சொன்ன உற்றில், உற்புறுமுற் பவத்தோறுந் தொடர்ந்து வந்த
 வாதனையே ததுவொன்றே மருவி சிற்கும். 2

சுத்தவா தனைதொடரி லதனான் மெல்லத் தூயபர பதம்பெறு
 டை சுத்த மல்லாப், பெத்தவா தனோடொடரிற் றுன்ப மாக்கும்
 பெரிதுவருந் தியும்தனைப் போக்க டேண்டும், டைத்தசப மசுப
 மெனும் உழியீ ரண்டால் வாதனையா நதிபெருகில் வருத்தத் தாலே,
 மெத்தமுயன் றசுபவா தனைபைத் தள்ளி மிக்கசுப வாதனையின்
 மேல் சிற்பாய். 3

மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமாகின்ற வேண்டுகொளாற் றன்
 முயல்வால் வினோதத் தன்னும், பகர்மசமாஞ் சிறுமகவை நிறுத்தல்
 வேண்டும் பலிற் பிற்பற் பரிசுங்க வகஸப் பண்ணி, யகல்சபவா
 தனையதித்தான் முயற்சி பேரூ னையுழிநாஞ் சுபமுயல்வை யறுநீ
 தல்ல, திகழ்மசம்போய்த் தற்பதத்தைத் தெளியு மட்டுந் தேசிகனூற்
 சொல்புழியிற் செல்லு வாயே. 4

தூயதா யிகத்தினிதாய்ப் பெரியோர் மேவுஞ் சுபத்தினான்
 மசவழுக்குந் தூயரு மற்ற, நேயமாம் பதமேவி யதுவுந் தள்ளி நிலை
 சிற்பாய் மீட்டணுகா நெறிய தாக, மாயைநினை வொழித்துநிறை
 சாந்தி யின்பம் வழுவாம லுதாரமா மதியா லெய்தி, யாயமொழிப்
 பொருண்முன்பின் கருது நெஞ்சை யமர்சமஞ்செய் தாந்மாலி
 லதுசந் திப்பாய். 5

தேங்கமலத் தயனுரைத்த மொழிகே ளென்னச் செப்பியகா
 ரணமேதென் றிராமன் கேட்ப, வோங்குமுநி யுரைசெய்வான் முடி
 வற் நெங்கு முளதாகி யனைத்தினுக்கு முறையு ளாகி, வீங்கு
 பொருள் களில்விளக்க மாகி மேவு மெய்ஞ்ஞாந் விண்ணினின்று

விண்டு உத்தா, னுக்கவன் நன் மகக்கமலத் தயனுண் டாகி யகிலமந
விகற்பம்போ லளித்தா னன்றே. 6

உலகளித்த உயன்றானே நாரா வாக வோங்கியபா ரதவருடத்
துயிர்க ளெல்லா, மலகிறுய ருறக்கண்டு புதல்வர் நோவுக் கழுங்கு
பிதா வெனஉழுங்கி யவர்க ளுய்வான், பலகருமந் தவத்தாந நதிமந்
றெல்லாம் பஃத்தீரா ஞாநத்தாற் பஃம்போ மென்றே, கலகமிலா
மஃத்தளித்தா னென்னைத் தன்போற் கமண்டலமுஞ் செபவடமுங்
கையிற் காண. 7

உந்திறைஞ்சு மென்னைத்தான் மகிழ்ந்து மேவும் உநசத்தின்
வடபாலோர் மடன்மேல் வைத்தென், சிந்தைதனை நாழிகையோ
ரிரண்டு மாயை சேர்கவெனச் சபிததலுமே தியக்க முற்ற, புந்தி
யுடன் மெய்யுணர்வை மறந்தேன் கல்லாப் புல்லரைப்போற் புலம்பு
மெனைப் போதன் பார்த்து, வெந்துயரென் னெனமான விலைந்த
வாரும் வீடுறுமா றுக்கேட்டேன் விளங்கச் சொன்னான். 8

ஆம்மாவை யறிந்தலைவற் நிருந்த வென்னை யயன்பார்க்கு
நாமேரின் னறிவை மாற்றி, யூன்மாயை பின்பொழித்தே முயிரெ
லாரின் னுபதேசம் பெற்றுய்ய வுபாயஞ் செய்தோ, மேன்மாயும்
வினைநிறைந்த சம்புத் தீவின் மேவியபா ரதவருடம் விரைவின்
மேவித், தான்மாளாக் கிரியினர்க்குக் கிரியை சாற்றிச் சாதமுன்
ளோர்க்குணர்வைச் சாற்று கென்றான். 9

அஃனுரைப்ப வந்துயிர்க ளுளநா ளெல்லா மாகுவனிக் கொரு
செயலு மாசை யில்லை, யிவணிருந்து சுழுத்தியுறு செய்கை யாலே
யிடர்மநத்தைக் கடந்துசெயல் யாவுஞ் செய்கேன், கவருறுமென்
செயலொன்று மில்லை வீர கலைநிறைவும் பேதைமையுக் கருமத்
தாலே, விவரமதா யாராய்ந்து மேன்மை யான மெய்க்குருவைக்
கொண்டுணர்வோர் மேதை மிக்கோர். 10

ஓதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின் கூட்டி யுணர்பவர்க்கல்
வதுபசுவை யொப்போர்க் கெல்லாந், தீதகன்ற குருவுண்மை

செப்பா ரன்றே திகழ்ச்சமமே விசாரமொடு செறிசந் தோடஞ், சாது
சங்க மெனவீட்டின் வாயில் காக்குஞ் சதுட்டயரு முறவாகிற்
றடைவே ஹண்டோ, மேதினிகா உலர்மனையிற் கடைகாப் பாளர்
நவதுபோல் வீட்டிலவர் விடுவ ரன்றே. 11

அந்நால்வர் தமிலொருவ ரன்பா னுலு மனைவருமொத் தன்
பாட ராதலாலே, பன்னாளு மிகமுயன்று யாது நீத்தும் பற்றி
யொரு உரையேனும் பழக வேண்டு, மன்னாது பிறப்பறுக்க நல்லோ
ரன்னான் மாதவத்தா லறிவைமுதல் வளர்க்க வேண்டு, மின்னாது
மாயையெனு நஞ்சம் போத மென்கின்ற காருடமச் திரத்தான்
மீனும். 12

சரமழைக ணெய்தன்மலர் மழையை யொக்குந் தழற்பள்ளி
பனிநீரிற் சயர மொக்குஞ், சிரமரிதற் சுகமுறுநித திரையை
யொக்குந் தேகமரி வதுகலகைச் செறிபூ சொக்கும், நிரலதிக
நாராச மருமம் பாய்த ணெடுகோடைச் சிவிறியினன் னீரை
யொக்கும், விரவரிய விடயமெனும் விடவி டேசி விவேகமிகுத
தவர்க்கல்லால் விலக்கொ ணாதே. 13

ஊனமிலா ஞானதூல் விசாரத் தாலே புயர்ந 'மன
லுண்மை யன்றோ, தானறியு மதுபுதி ஞான நன்னூற் சற்குருவிம்
மூவகையுந் தம்மி லொத்தே, யானவகை யியற்றில்விடா தார்மாத்
தோன்று மற்பவறி வினர்கற்ற வரிய மெய்தூ, லீனமுறு மடமை
தெறு மிதுபோன் மற்ற வெந்ததூல் கருமடமை யிகவா தன்றே. 14

மடமையொடு வாழ்கின்ற வாழ்வி னீசர் மனைதொறுமோட்
டிசர்த்துழல்கை வரிசை யாகு, மடர்தநநட் புறவுபர தேசந் தீர்த்த
மாச்சிரம மெய்வருத்த மனைத்தி னுலுந், தொடருதவி யில்லைமந
வருத்தத் தாலே தூயபத முறுமுத்தித் துவார பாலர்க், கடவுருணங்
கேட்டியுயர் சாந்தி வந்தாற் காதுலுந்துன் பமுக்கதிர்முன் கக்குல்
போற்போழ். 15

சல்லவருந் தீயவரு மண்ணை போல நம்புதற்கா யமுதுண்ண
நண்ணி னாலு, மல்லன்மலர் மகட்புணர்ந்த போது மொவ்வா
மகிழ்ச்சிதருஞ் சாத்தியுளோர் மாணஞ் செல்வந், கொல்லமரெய்
தினுமசையார் புலனைத் தாலுந் குற்றமுந் மையுதகர்த்து குளி
ரார் வடார், தொல்லறிஞர் மகம்புரித்தோர் முகிவர் மொய்ம்பர்
தாயவரியா ரினும்வள்ளுந் தாய்மை யோரே. 16

ஆரியர்பே ஐவதாதி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான சாத்தியமு
தருத்தி மேலோ, சீரியவீட் டினையுற்றார் நீயு மந்தச செயல்புரிவாய்
நன்னூலாற் றெளிந்த சுத்த, நேரியபுத் தியினுலே வ்சாரத் தன்னை
நிறைத்திடுக வதுநிறைந்தா னிகரில் புத்தி, கூரியதாய் வீணெரும்
வ்சாரத் தானே கொடும்பவனோய்க் கருமருந்தாவ் குறிப்பு
ளோர்க்கே. 17

கருதியகங் குலின்மறையாக் கதிர்க்கு மட்காக் காண்பரிப
பொருளெல்லாந் காணுந் கண்ணும், நெருளுநரா னுருலகம் வந்த
வாநென் செறிபிறவி யாரதெனுந் திகழ்வி சார, மிருளுறமா பத்தி
னுக்கு மருந்தா மப்பா லேற்றமுள சத்தோட மேதென் றேதில்,
வருபொருளி லின்பமறத் துய்த்து வாரா வனபொருளிற் றுன்ப
மிலா மகிழ்ச்சி தானே. 18

நிகரறுசந் தோடவழு தமையப் பெற்றா னெடும்போக நஞ்சா
மந் நிறைசந் தோட, மகலுறவா சையிலவியுநெஞ் சறிவை நோக்கி
லழுக்குறுகண் ணுடியிலா நமப்போற் றேன்றா, மகிழ்குணமெய்
தியபுருட மகிமை யோனை மாதவரும் நராதிபரும் வணங்கா நிற்பர்,
சகமெனுமா யையையெல்லத் தக்கோக் கெல்லாந் தப்பாத சகாய
மாஞ் சாது சங்கம். 19

அறக்குறையை நிறைவாக்குஞ் சம்பத் தாக்கு மாபத்தைச்
சுபமாக்கு மசுபந் தன்னைச், சிறக்குமுயார் தவர்கூட்ட மென்னுங்
கூட்டைச் சேதநீ ராடினார்க்குச் செந்தி லென்வி, யிறக்கரிய துடந்தாந்

தீர்த்தம் ஷேண்டா மிடர்ப்த மறுத்தெவர்க்கு மினியோ ராகிப்,
பிறப்பெனும்வே லைப்புனையா முணர்வுசான்ற பெரியோரை யெங்
வகையும் பேணல் ஷேண்டும். 20

நிறைபவர்தீ ருபாயநான்கா மிவர்க ளோடு நிறைநட்பார் பவக்
கடலை நீத்தா ரன்னாய், குறையுமந மோகந்தீ ரிச்சொற் கேட்பாய்
குணம்விரும்பா திச்சொல்லைக் குறிக்கொண் டோர்க்கு, மறை
யுணர்வு உலிதின்உருஉ காம மாதி மயக்கமறுஞ் சரந்தகால வாவி
நீர்போற், கறைதவீர்த்து மநந்தெளியுந் கசைத தோரைக் கணைகள்
போன் மிடிமுதலாந் கடலை தாக்கா. 21

தருபயஞ்செய் மாயைமந மீரா தாகுஞ் சம்பாஉந் தரங்கந்தீர்
சாக ரம்போன், மருஉலுறும் விசாரத்தான் மிக்கோர்க் கெல்லாம்
ஊரிதிபோ லாழமும்பொன் உரைபோன் மொய்ம்புந், திருமதியின்
குளிர்ச்சியும்உந் தெய்து நன்னுற் செட்கையினல் லோர்புந்தி
செடடை யான, கருமஉழி மகிழ்மெய்து மறுவ் லாத கற்புடையா
டன்மனையிற் களிக்கு மாபோல். 22

அப்புதங்க ளனைத்துமிலா விஊனக் கந்த வருஞ்சீவந் முத்தி
பத மடைவின் முற்றுஞ், சொற்புலனுக் கதீதனா யுலகர் போலத்
தோன்றிடுவோன் புத்தியிலோர் தொழில்பற் ருதோ, னற்பயன்
பொல் லாப்பயனாற் சுகஞ்சோர் வில்லோ னண்ணியது புசித்தினிதி
ன்னரூய் நிற்போன், பொற்புறுநல் லாசார விரோத மான போகங்க
டமிற்சிறிதும் பொருந்தி டாதோன். 23

ஒருகணமு மொழியாமற் சுகம தாகி யுடல்கடவா னாய்ச்
சான்றோ ருசாவி னாலே, பெருகியவிவ வீட்டுநெறி விசாரஞ் செய்
வோன் பிறவீதீர் மெய்ஞ்ஞாகம் பெற்றோ னாகி, வெருளுமறு பிறப்
பினுரான் தாயர் யோரி விதநமுரான் சிறிதாகி மிளிர்போ கத்தின்,
மருளுமநப் பாகியசாய் வெருள்வோர் தாயர் வயிற்றின்மலப் புழு
வென்றே உழங்கற் பாலோர். 24

தருமவர்க டம்மிற்றா மெய்தப் பட்ட தருமமொடு பொரு
டேடுஞ் சரிதை யோராய்த், துகடீர்தம் மிடத்திலினைப் பாறி மாறாத்
துரியமெனுஞ் சாந்திலிலே தோன்று மட்டு, மிகுதூல்க் ஞாபசாந்தி
யொழுக்கம் போத மிக்கவர்கூட் டாவ்வற்றால் விசாரம் வேண்டு,
நிகரிலா விசாரத்தாற் றேன்றி நிற்கு நிமலதூரி யத்தினிலே
பாற்றோ. 25

பாஹனதீர் தூரியமதி னினைப்பு நீங்கிப் பவமென்னுங் கடல்க
டந்து பாரஞ் சேர்ந்தோன், சேவனென நின்றாலுஞ் சேவத் தன்மை
தீர்த்தாலு மில்லறத்திற் செறிவுற் றாலுங், கேவலஞ்சந் நியாசியா
யிருந்த போதுங் கிளர்சுருதி மயக்கத்தாற் கிடைப்பட் டாலு, மியா
வதுஞ்செய் துந்தவிர்த்தம் பயனென நில்ல யிமகிரியு ருக்கடல்
போ லியல்பி னிற்பன். 26

ஊகமுள தேற்சிதுவ ருரையுங் கொள்க வொழிந்ததய னுரை
செயினுந் திரண மொப்ப, லேகவிடு வாய்ஞாந மெளிது தோன்ற
வியம்புமுஉ மாநமொலா மேக தேச, மாகநினை வாயுருவ மற்ற ஞாந
மாகார மாமுஉமைக் கண்டா தென்னு, மூகரது பவமில்லா விகற்பத்
தாலே மொழிகுதர்க்க மறிவழிக்கு முயல வேண்டாம். 27

தந்திரியி லெழுமிசைபோற் சாந்தி முன்னுஞ் சற்குணத்தின்
ஞாநமெழுந் தம்மிற் றுமா, மிந்தவிரண் டிங்குளமு மலரும் போல
வினிதுவளர்ந் திடுமொக்க விரண்டுங் கற்கில், வந்தகணுகுந் தனித்
தனியே யிரண்டுங் கற்கில் வருபயனென நிலதாமிங் வாய்மை
கேள்வி, முந்தாமறம் பொருளின்பங் கீர்த்தி வாணுண் முழுதனிக்கு
மறத்தெளிவான் முத்தி நல்கும். 28

2. முழுட்சுப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—189.

3. உத்பத்திப் பிரகரணம்.

3—1. (ஞாந) வீண் மகன் கதை.

முத்தியை நயத்தோர் செய்கை மொழிந்தனஞ் சகங்க டோன்று
மத்திற மினிது கேட்பா யதுபவப் பேற்றி னாலே
யொத்துமுன் னிலைப்பேர் பெற்ற வுணர்வுநஞ் சீவ னித்தைச்
சித்தொடு புமான கந்தை முன்னிலைச் சீவ னென்ப.

1

சீவனெவ் உறிவி னாலே தெரிவுறு மதுப தார்த்தந்
தாவறும் வீவீத மான சங்கற்ப விகற்ப முற்று
மேவிய மயக்கத் தன்னால் விரிந்தீ ரலையா மாபோற்
பூவல யங்க ளாகிப் பொலித்தது புகன்ற சீவன்.

2

பன்னுகா ரணமொன் நிலைப் படைக்குமுன் படைக்க வேண்டு
மென்னுமலீ லையினுற் றானே யியைந்தகா ரணம தாகி
முன்னுறு பொதுவாக் காட்சி மொய்ப்பொருட் டிளங்க ளாகித்
தன்னுளே சகமாய்க் காற்றுட் சலகம்போ லறிவுட் டங்கும்.

3

எல்லையி றிசைகள் காலம் புறம்பெனு மிவற்றிற் கேற்ற
பல்லுரு வாயெங் கெவ்வா நெழுந்ததப் படியங் காகுஞ்
செல்லுமிந் நெறியா லித்தச் செகமெனும் பிரம கற்பம்
புல்லுகா ரணமி லாத பொருளெனப் புந்தி செய்க.

4

இதனைமுன் னிலையாஞ் சீவ னிமைப்பினிற் படைத்த தாகு
மதன்வடி வாகி நிற்கு மதுமாந முதல வெல்லாம்
விதமுறு காட்சி மெய்ம்மை பந்தமலீ தின்மை வீடாந்
திதமுறு மிதுபோ மாறு செப்புதுந் தெரியக் கேட்பாய்.

5

மண்டிய சுழுத்தி தன்னில் வருகனுப் போவ தென்னக்
கண்டன வுலக மெல்லாங் கற்பனை முடிவிற் போக

வெண்டரு மலைவு தோற்றம் பெயரெலா மின்றி யாழ்ந்து
தண்டலி விருடே சின்றித் தணித்ததோ ருண்மை சிற்கும். 6

சத்தியம் பிரம மார்மா பாமுதற் சாற்ற வேண்டி
யித்திறப் பெயர்மே லோரா விடப்பெற்ற விர்த வார்மா
சித்திர மாகத் தானே வேறுபோற் நிகழ்ந்து தீது
மெத்திமேல் உருசீ உப்போர் மேவிய போல வாகும். 7

சீடனென் கின்ற சொல்லும் பொருளுமாய்ச் செறிந்த வார்மா
பாவினை மறநத் தாலே பருத்தெழு மநம தாகு
மேவரும் பிரமந் தன்னில் வேலையி லுலோபோல் உந்து
தாவது முள்ளுத் தானே வினைத்தவா சகட்கந் பிக்கும். 8

உன்னுறு மரத்தி னாலே யுலகமா மிர்தர் சாலச்
துன்னுறும் பணிக ளென்னுஞ் சொற்பொருட் பொன்னி யன்றி
யன்னிய மிலீலப் பொன்னுற் பணியென வறைய வேண்டா
பன்னிய வுலகாஞ் சொற்குப் பரமன்றிப் பொருள்வே நில்லை. 9

செல்லுறு கான லாற்றிற் றேரன்றிடுந் திரைகள் போல
விலீலயா மரத்தி லுண்டு போலெழு மிர்த ஞால
மல்லல்செய் மோகம் பந்தத் தமமல மவித்தை மாயை
புல்லுசம் சார மென்றே ஞானிகள் புகலப் பட்ட. 10

பந்தத் துருவங் கேட்டுணரிற் பரவீட் டுருவு மேல்வெளியா
மிந்தச் சகரீ நான்முதலா மிடைமெய் யென்றல் பந்தமதா
மந்தக் கருத்து சிற்பளவு மரிதா முத்தி வித்தினிடைத் [வெலாம்.
தொந்தத் தருப்போற் காண்பவன்பாற் றேன்றா துறையுங் காண்ப

பீறிடாம் பொருளின் மரத்திருந்த பேதப் படியே யுதரத்திற்
செறிவாஞ் சிருட்டி சமக்காஞ் சிதைவற் றுண்டாய்ச் செறிவதுபோ
லறிவாஞ் சரீரி யெனும்பொருளி னகன்ற வுதரத் தங்குரமாய்
நெறியார் சகத்தின் வடிவமெலா நீங்கா வியல்பாய் நிறைந்திருக்கும்,

பருஉங் களிலே விதைமுனைக்கும் படிபோற் காணப் படும் உற்றிற்
கருதுங் கருத்து முடலெடுக்குங் ககரத் துதித்தோன் கதையாலே
யிருளுஞ் சகத்தி னுற்பத்தி யெளிதாய் விளக்கு மிதுகேட்பாய்
பெருகுங் ககரம் பிறப்பிடமாய்ப் பிறந்தான் மறையோர் பெருங்

குலத்தோன். 13

ஒழிவிற் றியாக முயிர்க்கிதம்வீ றுடையோ நெடுநா றுய்ந்திருப்ப
விழியு முலகை விழுங்குநா மிவனை வீழுங்கா திருந்தமையென்
னழிவு செய்யு மெனதுஉலி யழுந்துங் கல்லின் வாண்முனைபோற்
கழிய மழுத்திற் றெனவெண்ணிக் கால னடனுர் கடிதனைந்தான்.

வினையின் முயல்வார் தக்கருமம் விடுவ துண்டோ வெனமறையோன்
மனையின் வாயிற் புருமளவின் மண்டு மூழிக் கடுங்கனல்போற்
கனையுங் கடுஞ்சீ யெரித்திடவங் கடிது புருத்து கண்டவனைப்
பனைசெய் கரமா யிரத்தாலும் பற்றி யழுத்துப் பயன்றான். 15

அவன்சங் கற்ப புருடனைப்பே லசைஉற் றிருப்ப உடர்ப்பரிதா
யிவனங் ககன்று நமன்பாற்போ யிவனா றுரைப்ப மமனுரைப்பான்
புலநங் கருமத் தாலன்றிப் பொன்றா துதவிப் பொருளவையே
தவறும் படிசெய் கருமங்கள் சகாய மாகச் செல்கென்றான். 16

கால னிதுகேட் டவன்செய்த கருமங் தேடி நதியோடை
ஞாலந் திசைக ளெலாழுழன்று கண்ணா தாக மீண்டெய்திச்
சீல நமனுக் குரைசெய்யச் சிந்தித் தவனு முரைசெய்வான்
மூல விசம்பிற் பிறத்தலினுன் முடிவி லவனும் விசம்பன்றோ. 17

விண்ணிற் பிறத்தோன் காரணத்தை மேவா மையினுற் கருமங்கள்
பண்ணிற் றிலன்கா ரணமிலதேற் பண்ணுங் கரும முளதாமோ
வெண்ணற் குரிய சகாயமுனக் கிலதா மென்று யமன்கூற
நண்ணற் கரிதென் றுயர்கால னடந்தான் மனையி னனிவியந்து. 18

என்ன வுரைத்த முரிமுகம்பார்த் திராம னுரைப்பா னீயிசைத்த
வன்னுன் சுயம்பு விஞ்ஞாந மங்க மாளே னென்றாகத்

துன்னா சின்னேரன் பிரமனெனத் துணீர்தே நெனலுந் தாயமுநி
முன்னா முரைத்த தயன்றினையே மொழிந்த கதையின் முறைகே
ளாய். 19

செயல்செய் காலன் யமனுடனே செப்பும் வழக்குத் தாமுணர்ந்தே
முயரு மதுவி னத்தத்தி லுலக மெல்லா முண்டெழுந்த
உயர்வில் கால னயன்றினையு மடர்ப்ப முயன்ற உப்போதிற்
றுயரில் காலன் முகநோக்கித் துங்க யமனாக் கிடைசொன்னான். 20

நிகரில் பரம வாகாய நிமல உடிவாய் நிற்கின்ற
விகலி லயனை யடர்த்தற்கென் நெண்ணு மெண்ண மெளிதாமோ
திகழும் வெளியே உடிவாகிச் செறிந்த பூத உடிவிலனாய்ப்
புகல்சங் கற்ப புருடனைப்போற் பொன்றா தயனும் பொலிந்திடுமால்.

ஞாந விண்ணாய்க் கேஉலமாய் கடுவு முடிவு முதலில்லா
தான சுயம்பு வாம்பிரம மடுத்த தனது மநவசத்தான்
மான முருவ முடையதுபோன் மன்னு புமான்போல் உயங்கிடுமா
லீனா மலடி மகன்போல விதுமெய்ம் மையினால் உடிவிலதாம். 22

என்று காலன் றனக்கியம னிசைத்தா நென்றேரன் முகநோக்கி
நின்ற வாதி வாகியமாய் நிகழ்ந்த வாதி பெளதிகமா
யொன்று முடல முயிர்க்கெல்லா முபய விதமாம் பிரமனுக்குத்
துன்று மாதி வாகியமாஞ் சூக்க வுடலொன் றாயதென. 23

பிரம வொளியாற் பிறந்தசகம் பிறக்கு முயிர்க்குக் காரணமாய்
விரவு மதனா லுயிர்க்கெல்லா மேவு முடல மிரண்டாகும்
பரம பிரமத் தினையொழியப் பயில்கா ரணமேவே நிலாமையினால்
வரலி லயனுக் கோருடலாய் மருவு மாதி வாகியமே. 24

சகக்கா ரணமா மயனுக்குத் தானே தோன்று மநவடிவாய்
மிகத்தாஞ் சகத்து விரிந்திடலால் விரிந்த வெல்லா மநவடிவென்
றுகப்பா லுரைத்த வசிட்டனைப்பார்த் துலக மாயை தனைவிரித்த
மகத்தா மநத்தின் வடிவதனை வகுத்தோ தென்ன முநிசொல்வான்.

சடரு நியமா யெங்கணுஞ்சேர் தனிநெஞ் சுக்குப் பேரொழிய
வுடனுங் ககரத் தனைப்போல வுள்ளும் புறம்பு முருவிலதாம்
படர்தீர் மெய்பொய் யெனும்பொருளிற் பயிரோற் றரவே மநமாகுந்
தொடர்ச்சு கற்ப மெக்குளதார் தோன்று மநமு மங்குளதே. 26

மகத்தின் உடிவு சக்கற்ப மற்றிவ விரண்டு மொன்றாகு
மநர்த்த மோக மலம்பந்த மவீத்தை மாயை தமமுதலா
மினத்த பெயர்ச்சு கற்பத்துக் கேற்ற பெயரா மிதாநழுவீற்
கதத்த சகக்காட் சிபும்போகுந் கதிர்விட் டெறிக்கும் பரவடிவம். 27

நிற்ப நடப்ப வெனுமனைத்தி னிழலா டாது வெறிதிருக்குந்
தற்ப ணர்தா னெப்படியோ தானே விளங்கு மப்படியே
கற்ப முறநீ நான்முதலாங் காட்சி விகற்ப மெலாமடங்கி
யற்ப மெனினுந் காட்சியறி லதுவே தனிக்கே வலவிலமை. 28

வேறு.

காண்பரிய மகக்காட்சிப் பொருளா யெல்லாந் கனவுதரு கனவு
போற் காட்டா சிற்கும், பூண்பதிலா மநஞ்சலந் சததி யாலே பொலி
யுமசை யுத்தியங்கும் போகு மீனும், வீண்பயிலுஞ் செருக்குமிசு
மகங்க ரிக்கும் வேற்றுருவாம் பெருங்கற்ப மேவும் போதிற், சேண்
படவெல் லாப்பொருளுந் தீர மாய்த்து செறியுமுப சார்தமே சேட
மாகும். 29

வேறு.

அத்தமி யாத சோதி யருக்கனு யளவி லாதாய்
மெத்திய பினியி லாதாய் மேவரும் பிறப்பி லாதா
யெத்தலங் களினு மென்று மியாவுமா யாவுஞ் செய்து
முத்தியு மாகி யோங்கு முதற்பரம் பொருளொன் றுண்டு. 30

வேறு.

பகர்வரிதாய் முத்தராத் பயில்வ தாகிப் பரமுதலாம் புதிதான
பலபேர் பெற்று, மிகவுணர்தூந் கியர்புருட னென்றுஞ் சுத்த

வேதாந்தம் விளங்கினோர் பிரம மென்றுந், துகளறுவிஞ் ஞாநிகள்
விஞ் ஞாந மென்றுஞ் சூரியர்கு நியமென்றுஞ் சொல்லப் பட்டுந்,
திகழிரவி தேசுக்குந் தேசாய் நின்று தேசளித்துத் திகழ்விததுத்
திகழா நிற்கும். 31

உரைபகர்வோ னுசாவிடுவோன் கேட்போன் காண்போ னுண்
பவன்சிந் திப்பவனா யுலகின் மெய்யிற், நிரமுறமே வியுமேவாப்
பொருளி னின்றுந் திரகரன்றே செனச்சித்தின் நிகழ்ச்சி யுண்
டாம், விரைமநம்பேர் கரணமல ரண்டங் காயாய் விண்ணெழுமா
யைக்கொடியை விதிர்க்குங் காற்றும், புரைசெயுடற் செப்பனைத்
துண் மணியாய் நிற்கும் புணர்புரியட் டகவுடலைப் போய்மீள்
விக்கும். 32

சுத்தஉநி ஷாதலா லாகாய பாவனையாற் சூழ்வின் னாகு,
மத்திறனே யெப்பொருளும் பாவ்த்த போதுள்ள ததுவா மந்தச்,
சித்திடையே மூவுலகுந் திடர்கான லெனத்தோன்றிச் சிதையும்
பல்கா, விததனையுஞ் செய்யவுந்தா னித்தனையுஞ் செய்யாம லிருக்கு
மன்றே. 33

நிருவிகற்ப ஷாந்மாவிற் சகததோற்ற மொடுக்கமிவை நேரா
யில்லை, மருவிகற்ப பேதமுருப் பராபரமா மப்பொருளை உயங்கக்
கண்டாற, பெருமநக்கட் டறுமைய மறுங்கரும மறுமென்றான்
பெரியோன் உள்ள, லொருகடுகிற் பொன்மேரு புகிலன்றோ பிர
மாண்ட மொடுக்கு மென்றான். 34

அருந்தஉன்சொல் வானுலா னல்லோராற் நிக்ளா லன்றி
நாளாற், நெரிந்துவிடும் பன்னூலின் சித்தாந்த மிதுவிதனைச்
சுந்தை செய்யிற், புரிந்தபுவி யிராநிற்கப் போவொளிக்கு சிட்டை
யுடன் போத ஞாநம், விரிந்துணர்வோர்க் குயர்ச்சிகந் முத்திபெற
லாமிதுவே விதேக முத்தி. 35

என்பதுசொல் வியமுநியை யுடலிறந்த வீடுமுட லிருந்த வீடு,
நன்புதுநல் புழியியற்ற நவில்சென்று விராமனுக்கு நல்லோன்

சொல்வான், வன்பலசெய் கையிற்பயின்று முன்றோன்றும் வீண்
டோன்றா வகைமை யுற்றோ, ரின்பமுற வருஞ்சீவந் முத்திபதம்
பெற்றுயர்ந்த வியல்பி னோரே. 36

மிகவருகா மாதிகளாம் விகாரமடைந் தும்வீண்போன் மிக
நொய் தானோ, ரகமெனலின் நிச்செயல்கள் செய்தாலுந் தவிர்ந்
தாலு மழுத்த மற்றோர், சகநெறிகள் செய்திடினு மந்ரியர்போந்
கண்டுஞளிர் தன்மை சான்றோர், திகழ்மநமு நினைவுமிருந் துஞ்
சிறிது மில்லாதோர் சீவந் முத்தந். 37

துக்கசுகந் களிலமிழ்ந்தி மிதவாத புத்திரிலை சுபாவ மாளோர்
புக்கசுழுந் தியினனவாய் நனவின்னி வாதனைதீர் போத முற்றோர்
மிக்கசம மாபுலகால் வெருளாம லுலகினையும் வெருட்டா மேலோர்
சிக்கநநன் னினைவிருந்து நினைவிலா தவரிவரே சீவந் முத்தந். 38

நிலையான விச்சீவந் முத்தியைவிட் டுடலிறத்தா னிறைந்த வாயு
விலையாம னிற்பதுபோ லுடலில்லா முத்திபெறு மதனின் நன்மை
தொலையாது மறையாது தோன்றாது நணித்தல்ல தூரத் தல்ல
விலையாது முடியாது நானல்லப் பிறனல்ல கொன்று மல்ல. 39

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யிலவன்றி யியல்பொன்
றின்றிப், பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றிநிறை புரண
மாகி, யுருவன்றி யருவன்றி யுளதன்றி யுண்டில்ல யன்றி யொன்
றாய், வருகின்ற திரிபுடியி னடுத்தோன்று மறவாது மதித்துக்
கொள்வாய். 40

அவவகையாம் பரவடிவை யறிவுநிறை வறவிரிவா யருள்வா
யென்ற, செவவியவள் ளலுக்குமுநி செப்புவான் பெருங்கற்பஞ்
சேர்ந்த போதி, லெவவகைமூ லங்களுக்கு மூலமாம் பிரமமே
யிலங்கா நிற்கும், உவவுமநத் தொழின்மாற்றித் தனைமாய்த்தாந்
பெயரிற்றத் வஸ்து வாகும். 41

தெரித்தறியும் பொருளுணைக்காச் சீவவறி வதுவாகச் செப்ப
லாகும், விரித்தபுல னதுபவித்து மதுபவியா நமதுவாய் வினம்ப
லாகும், புரித்தவணர் கொளிநெஞ்ச முலகிவற்றி னறிவதுவாய்ப்
புகல லாகும், பருத்ததொழிற் செய்யினுங்கற் போலிருக்கு நிலையது
வாய்ப் பகர லாகும். 42

முடிவுகந் உஞ்ஞாந மில்லாநீ டியிலதுவா மும்மை யாகி
யடர்தருளா துருளாந னேயமெழுந் தொடுங்குமிட மதுவே யாகுந்
திடவிசும்பன் ருயிருந்தும் விசும்பான நிலையதுவாஞ் சித்தம் புந்தி
படர்மரம்போய்த் தாகுரம்போற் பெறுமுளறி வொப்பாமப் பரம

ரூபம். 43

அயனெடுமால் சங்கரனுஞ் சதாசிவனு மிர்திரனு மருக்கன் ருனும்
வியனிலுப சாந்தராம் வேலையினி லுபாதினெலாம் விட்டு நீங்கிப்
பயனில்சக மென்கின்ற பற்றகன்று சிந்மயமாம் பரம ரூப
முயர்விகற்ப மிலாவடிவா யெங்குநிறை சிவமாகி யொன்றாய் நிற்கும்.

3—1. (ஞாந) விண் மகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—233.

3—2. லீலை (மண்டபக்) கதை.

இந்தப்பொரு ளையம றுத்தினைப் பாறுமாறோர்
முந்தக்கதை கேள்குண முற்றிவி வேகமுற்றோன்
விந்தைப்புயத் தோன்பது மப்பெயர் வேந்தன்மண்மேற்
சிந்தைக்கினி தாங்குண லீலையச் செம்மறேவி.

1

அன்னாழி ல் போன்மநம் போலய லற்றவன்ரு
ணன்னயகன் மூப்பிறப் பின்றிநற் காளையாகி
யெந்நாளுமொத் தின்புற வென்கொலு பாயமென்னத்
தொன்னுன்மறை யோர்க்குரைத் தாளவர் சொல்லுந்நூர்.

2

செபமுந்தவ மும்முத லீபாண்டயுஞ் சித்திகல்கும்
புலவங்களிற் பொன்றுதல் போக்கரி தியார்க்குமென்ன
விவன்சிந்தைசெய் வானிறை வற்குமுன் யாமிறந்தார்
கவலொன்றறத் தற்பத வாழ்வுகை கூடலாகும்.

3

இறைவன்முதற் சாகிலச் சீவனை யிந்தவீட்டி
லுறையும்படி செய்தது வெண்ணையு வந்துகாண்க
நிறையின்பமெய் தியிருப் பேணிது தேருமாறு
மறைதந்தவா ணிபத மேத்துவன் வாழ்த்தியென்றே.

4

மன்னற்குரை யாதுநன் மந்திரங் கற்பம்உல்லோர்
சொன்னத்தினின் னுசுரர் பூசுரர் பூசைபண்ணி
யந்தத்தைநா ணுன்கினுக் கோர்பக லற்பமாயுண்
டின்னிட்டையா லேமதி பத்துந டந்தவெல்ல.

5

வானூர்மதி பேரனிற வாணிம கிழ்த்துதோன்றி
நீநாடிய தென்னென நீள்பவ மாநெருப்புக்
காளுவமு தக்கதி ரேயகத் துன்பமென்னும்
பாநாளகற் றுங்கதி ரேயெனப் பாதமேத்தி.

6

என்னுயகன் றுஞ்சிலச் சீவனிங் வில்லினிற்க
முன்னாகவுன் னைநினை போதிவென் முன்புதோன்ற
வன்னுயவ ரங்களி ரண்டும ளித்தியென்ன
நன்னுமக ளன்பொடு நல்கிந யந்துபோளுள்.

7

பக்கத்தொடு திங்களு றும்பரு வங்கடேர்க்காற்
றெக்கிச்செறி நாளதிற் கூம்புதொ டர்ந்தவாண்டு
புக்குற்றதோ ரச்சிமைப் போததி னுயியாதி
மிக்குத்திரி காலவன் தேர்விரைந் தோடலோடும்.

8

இன்பங்கரை யற்றிட லீலையி ருந்தவெல்லே
யன்பன்சில நாளிலி றந்தன னன்னமன்னு

டுன்பஞ்சுகும் செம்மைபொ ருதுயிர் துஞ்சமுன்னே
முன்பின்றிவிண் ணின்றுசொன் மாதிவண் மோகமாற்றி. 9

மாய்வுற்றவேந் தைமல ரான்மறை வித்துவைப்பா
யேய்வுற்றபூ வுலரா மெய்யழி யாதுசீவன்
பாய்வுற்றக லாதுபொன் மண்டபம் பற்றிநிற்குந்
தோய்வுற்றிவன் றோள்விரை விற்றுயா தீர்தியென்றாள். 10

வாடாவச ரீரிதன் சொற்படி மன்னவைத்தா
ளோடாதவா வியுடை யாளுளத் துன்னவாணி
நீடாதுவந் தாளென தன்பனை நீங்கிவாழ்தல்
கூடாதவன் சேர்வுழி கூட்டுதி வல்லெயென்றாள். 11

மநவாநமும் வாநமு மாசறு ஞானவாஹு
மெனவாநமுன் நின்முதல் வானமி ரண்டுமின்றிக்
கநஞானவா நெய்துதல் கண்டதை விட்டுப்போத
நனவாயய லொன்றையுந் றுனடு ஞானவாஹும். 12

சங்கற்பசா லந்தவிர்ந் தாலுப சாந்தமாகித்
துங்கப்புவி யாபையு மாகிய சோதிதோன்று
மிங்கற்பமுங் காண்பன வில்லெவ றும்பொய்யென்றா
லங்கப்பொழு தவ்வறி வாலது சேர்தலாகும். 13

நம்மாலது சேர்க்கென நாமக ணல்கியேக
விம்மாதாவி கற்பமி றந்தச மாதியெய்தித்
தம்மாலுறை கூடகல் புள்ளெனத் தாவுநெஞ்ச
மைம்மாலுறு கூட்டினை மாற்றின ளக்கணத்தில். 14

மங்காதஞா நவிசம் பூடொரு மாநகர்க்கே
வெங்காதல னெட்டிரண் டாண்டுள வீரனாகிச்
சிங்காதந மேற்செறி வேந்தருஞ் சேனைநாலும்
பொங்காதா மாதரும் போற்றவி ருத்தலோடும், 15

வேறு.

தன்னுயிர்க்கேள் வனையந்த லீலை நோக்கிச் சபைபுகுந்தான் மிகவியந்தான் சபையைச் சூழ்ந்த, மன்னவரு முகிவரரு மறைவல் லோரு மங்கையரு நாற்படையு மற்று ளோரு, நன்னிலமுங் குன்று களு மூரு நாடு நதித்திராளும் பலபொருளு நண்ணி நோக்கி, மின்ன னையாண் மீண்டுதன திடத்தின் மேவி வெண்ணிறவா னியை நினைத்தான் விருப்பினோடும்.

16

வந்துயரா தந்திருந்த வாணி தன்னை வணங்கியென தன்ப னுக்கு மரித்த பின்பு, பந்தமுறு மயக்கமே வடிவாய் நிற்கப் பழைய படி பிறப்புற்ற படியீ தென்ன, விர்தவவ குறுமயக்கம் போகச் சொல்வா யெனலீலை கேட்டலுமே யிறைவி சொல்வா, ஞந்துகிருட் டியின்முன்பு மயக்க மட்டே யுருவாமிச் சிருட்டிவே றுதித்த தாகும்.

அப்படியே யுன்கணவற் கிரண்டாஞ் சென்ம மாயினதா லீது ரைப்ப வறிந்து கேட்பாய், மைப்படிவி லாவிமல ஞாந விண்ணின் மற்றொருபான் மாயாமண் டபமொன் றுண்டாஞ், செப்பரிய விசும் பென்னு மயூரப் பீலித் திரையாலே மறைத்திருக்குஞ் செம்பொற் குன்றாங், கப்புறுபொற் றாணிலுறை யுலக பாலர் காரிகையா ரெனும்பொறிகள் கலந்து நிற்கும்.

18

ஒருகோணந் தனிப்பூதப் புற்று மாங்கே யுறைகின்ற மலைக ளெனு மோடு முண்டாம், வருகாதற் புத்திராச்சூழ் விருத்த வால மறையவனுங் கொருவனுறை மனைய தாகுங், குருவான வாயுவின் மார்க் கத்து லாவு கோலவிமா நப்புழுவின் குழுவை மேவு, மரு கான விண்ணிலுறை சித்தர் கூட்ட மானகொது கிரைகின்ற வாவ நண்ணும்.

19

வாநவர்தா நவரென்னுந் தீய மக்கண் மதர்த்தவிளை யாட் டோசை மாறா தாகு, மானதொரு மாமாயா மண்ட பத்தி லாங் கொருபா லொருகோணத் தகத்தி னுள்ளே, மாநமிகு மலை

யென்னு மோட்டி லொன்றின் மலைகளினு லாறுகளால் வறங்க டம்மான், மேனலமார் நகரொன்றுண் டதனில் வாழ்வோன் வெங் கனலோன் வேதியரின் மிகவு மிக்கோன். 20

வடிவுபொருள் வயதொடுக்கஞ் சேட்டை விஞ்சை வசிட்ட னுக்கொப் போனந்த வசிட்ட னென்றே, படியமுணர் வினனல்லன் பெயரா லிர்தப் பகவனையும் வசிட்டனெனப் பகர லாகு, மடிபரவு மருந்ததியை யொப்பா ளந்த வருந்ததியி னுணாவினளன் றமைந்த பேரா, னெடியவருந் ததியாகு மிவற்குத் தேவி நிலத்திலிவள் ளிண்ணிலவ னிகர்வே நிலை. 21

இத்தவருந் ததிகணவ னென்று சொன்ன விவ்வசிட்ட னம் மலையி னிலங்கு சாரன், முந்தியொரு நாளிருப்ப வேட்டைக் காங் கோர் முடிநிருபன் சேனையொடு முன்வந் தெய்த, வந்தநிரு பனை கோக்கி வசிட்டன் நேர்வா னகோவகோ மன்னவர்வாழ் வறவு நன்றஞ், சுந்தரமாம் புவிக்கரசாய்ச் சேனை சூழத் துணைக்கவரி பரிமாறச் சுகிப்ப மெந்நான். 22

கொடிகுடையி னிழனெருங்க வாழ்ந்து மாதர் குங்குமக்கொங் கையின்மூழ்கிக் குளிப்போ மெந்நான், முடிவறுமிப் ப்யனென்று பெறுவ மென்றே மொய்காத லன்றுமுதன் முளைத்த நெஞ்சன், மடியறுதன் கருமத்தி னின்றான் மூப்பு வரசஞ்சேர் பனியின்வர மனைவி நிற்போ, லடிபரவி யெனைவேட்டும் ஓரமு மிந்தே னந்த ணனு மிறப்புற்ற னுசை யோடும். 23

அவன்மனையா காசத்திற் சீவா காச மாய்நின்ற னுகாச வடிவா னேனே, கவறுருமுன் னுளமுந்து சங்கந் பத்தாற் காவ லன்ற னேயாகிக் கலந்து நின்றான், றவமறையோன் சவமாக மனைவி சோர்ந்து தன்னிதயத் திரண்டாகிச் சரீரந் தன்னை, யுவமையறு கணவனுடன் சவமாய்ப் போக்கி யுயர்குக்க வுடலொடவ னுடன்போ யுற்றாள். 24

ஆயமறை யோன்மக்கண் மனையும் பூமி யடவிகடா வரங்க
 ளெலா மங்கே யுண்டாய், மேயவுயிர் போயவற்கு நாளெட் டாகும்
 விண்வடிவாஞ் சீவனுமவ வீட்டி னிற்கும், போயபவத் துணக்கன்ப
 னான வந்தப் பூசரன்பு பதியாகிப் புணர்ந்தா னன்று, தூயவருந்
 ததிப்பெயர்கொள் பநவி யாகித் துணைவியா மந்தமடத் தோகை
 நீயே. 25

புதியனசக் கரவாகத் துணைய தென்னப் பூதலஞ்சே ருமை
 யொடுபு ராரி யென்ன, உடிகநலத் துணைவரா மிருட ராயிங் கரச
 செயு நீரவரே யாத லாலே, மதிதுதலாய் முதற்பிறப்பின் மயக்கஞ்
 சொன்னோ மற்றிதுதான் மயக்கமாத் திரம தாகு, முதிதமுறு
 மாகாய வுடலாஞ் சென்ம மொளிபெறத்தோன் றியதென்றா ஞ்லதி
 26

இந்தவுரை கேட்டலுமே லீலை சொல்வா ளிறைவ்பொய்யே
 யியம்பினையீ தெங்ஙன் கூடு, மந்தணன்வீட் டுறைசீவ னதுவெங்
 கேயோ வந்நியமா யிருந்தயா மடைந்த தெக்கே, முத்துறுமவ வேற்
 றுலகத் திருப்பா ரந்த மொட்கிரிக டசதிசைகண் முற்றுஞ் சேர,
 வந்தினிதிங் கியாங்களுறை மனையி னூடே மருவுமடை வெப்
 படியோ மாசி லாளே. 27

மத்தவயி ராவதமோர் கடுகி னோர்பான் மறிபடுமோ வடமேரு
 வந்தோர் கஞ்ச, வித்தினிடைப் புகுந்திருந்தோர் வண்டின் குஞ்
 சான் மிகநெரியு மோகொதுகு வெகுண்டு மோதி, யுத்தமியற்
 றிடச்சிங்க மநேக மத்தோ டோரணுவி னிடைப்புருமோ வரைத்த
 நின்சொ, வித்திறமே யொன்றுக்கு மிசையா தாகு மெனலீலை
 சொல்லுதலு மிறைவி சொல்வாள். 28

பொயயாக வரைத்திலம்யா மிதனி னுண்மை புகலககே
 ளெனைப்போல்வார் புத்தே ணீதி, மெய்யாகக் கொள்வ தலாற் பேதி
 யார்குள் ளேதியின்றன் சீவனவ னூரில் வீட்டி, வெய்யாமை யுறை

கின்ற திந்த நாடு மிவ்வரசும் விண்வடிவே யிவற்றை யெல்லா,
மையாரும் விழிமடவா யந்த விண்ணே வடிவான வவன்றானே
மகிழ்ந்து பார்க்கும். 29

தொன்மையா மந்தரினை ஆக்க ஞக்குத் தோன்றாது வேருகித்
தோன்றுங் கண்டாய், பன்மையா நனூரினைவு கநவிற் றேன்றூப்
பரிசெனவம் மரணத்தின் பான்மை தோன்றாத், தன்மயமாஞ் சத்த
தினூல் விளங்கு மந்தத் தடஞாந விசம்பிடையோர் தனிமூ லைக்கே,
உன்மையா மிப்பூமி தோன்றி நிற்கு மநரினைவிற் கண்ணடியில்
வயங்கு மாபோல். 30

தெளிபரம உணுவாஞ்சிற் சொருபத் தொன்றுஞ் செகமெலா
மொளியுருவாய்ச் செறிந்தி ருக்கு, மொளிபெறவுள் ளேயுள்ளே
யாத லான்முன் ஐரைசெய்த பூமியுஞ்சித துள்ளே தோன்றும்,
மெளிபெறவீ தறியென்றே வாணி கூற வேதியெனட் டாம்பகலில்
வீந்தா னென்ற, யெளிதிடெலமக் கநேகவரு டங்கள் போன தென்
னெனலீ லைக்குமிண் டிறைவி சொல்வான். 31

தேய நீடியில் லாமைபோற் காலமுஞ் சிறிதுநீ ளியதல்ல
மாய பேதமிற் சிற்சுடர் தோன்றிடு மாத்திர மொழிந்தில்லை
மேய பொய்மா ணத்தினு லொருகண மெய்ம்மறந் திடச்சீவன்
போய தன்னபா வனைமறந் திப்பவம் பொருந்துபா வனையெய்தும்.

தாங்கு கின்றதீங் கிதுவித ஞன்மிகத் தாங்கிடப் படுவோநாம்
வீங்கு கின்றநம் மெய்யிது பிதாவிவன் வீந்ததித் தனையாண்டிங்
கோங்கு கின்றநஞ் சுற்றமீ தின்பமா யுறைவிட மிதுவென்றே [ம்.
தேங்கு கின்றபொய் மரணமூர்ச் சைத்திறந் தெளிந்தபின் சிந்திக்கு

ஆத லான்முதற் பஹறைந் திப்பவ மறியலா யினதென்னப்
போத மாம்விழி நீதா உகோவகோ புரணமாய்த் தெளிவுற்றேன்
காத நீர்வுற உனையப் ருறைவிடங் காட்டென விவளோத
வேத நாயகி யுரைசெய்வா ளதற்கிந்த வினையுடல் விலங்காகும். 34

இந்த யாக்கையை மறந்துடே நறிபுதற் நிலங்குசிற் சுடர்மெய்யா
மந்த நல்லறி வேவடி ஊர்மல மறுத்தியே வதுகடுந்
தந்த மக்கொரு வடிவிலா வுலகங்க டமனியம் பணியாகி
வந்த வாதென வுங்கண்மோ கத்தினான் மதித்திடப் படுமன்றே. 35

தத்து உம்பயில் ஊதனை யன்றியே சகங்கடன் மயமாகா
மெத்து செய்தொழில் விட்டில யாதலான் மேவுதற் கரிதுன்றா
சுத்த தற்பத மெம்மேனார் நிற்பது தொடர்ம உடிவாக
வைத்த குக்கமெய் தீர்க்கபா ஊனியினால் வளர்ந்துபே ருடலாகும்.

கட்டி யாம்பனி உெம்மையாற் கரைந்துபோக கணக்கென
மெய்ஞ்ஞாநஞ், சுட்டி றோக்கலும் ஊதனை விடுதலுந் தூலமா
முடல்விட்டுத், திட்ட மாதிய குக்கமெய் நிலைபெறுஞ் சீவந்முத்
தியுமாகு, முட்ட ஞாநமே நிறையுமுன் னிவவுட னிறுத்திமுற்
பவந்காண்பாய். 37

என்ற வாணியை யத்திற னியற்றுமா நென்னென விவள்கேட்கத்
துன்று சிந்தையும் உசரமு முசாவமுத தொல்பொருட் பொருட்டாகி
நின்ற வின்பமு முதாரமும் விராகமு நிறைந்துநீன் சகமென்று
மொன்று மில்லெனக் கலைபுறி யுகமா யுணர்வார்சா தகராணோர். 38

அகமி தங்களிச் சிருட்டியின் முன்உரு மபாவமா தலினென்று
மிகவு மில்லெனத் தெளிதரு போதமும் வேறுகாண் பனவற்று
நிகழு ஞாநத்தார் காமமே முதற்பகை நீங்கிட வந்தெய்துஞ்
சுகமு மென்றிவை சாதக மாகவே தொடர்வார்சா தகராணோர். 39

ஞேய மின்றிய ஞாநமே ஞாநமு நினைத்துமேற் பெறும்பேறு
மாய வந்நிலைப் பரிசய முத்தியென் றதிற்பரி சயம்பண்ணற்
றாய தோற்றர வென்றந்த விரவிலே சொன்னவ ரிருடேவாரூங்
காய ஊதனை யறிபுதற் சமாதியைக் கலந்தகை வறநீன்றார். 40

அக்கு வங்கல்பத் தனடென : நிவினா லாகிய உடிவுற்ற
மக்கை தன்னொடு முன்னுள் ஞாநத்தால் உயங்கிய கலைமாதர்
துங்க வண்ணடை யெழுந்தன ரளபுற தூரநீங் கிடவேகிப்
பொங்கு முழியி நெடுங்கட லினையான் புகுந்திடை யிவைகண்டார்.

மட்டி லாததாய்த் தெளிந்துகோ மளமதாய் மந்தமா ருதத்தின்ப
முட்டி லாததாய் விசம்பிடை மருத்தினு முடுகுசித் தர்கடுன்றி
யட்ட மெக்கனு மரக்கரும் பிசாசுரு மளவின்னி நாய்காக
மொட்ட கக்கரம் பொன்முக யோகிநி யொழுங்குவின் ணுழல்வுற்று.

களிகொ ண்டகத் திடாகிநித் திரள்களுங் காற்றினாற் றிரிகின்ற
வெளிற் கக்கையுஞ் சடரிலா மனையிடை மேவிவீ ணையின்பாட
றெளியு நாரதர் தும்புரு காரமுஞ் சித்திரத் தினிற்கோட்டிற்
துளிகொள் கற்பத்தின் முகில்களு மாதர்தந் தொகுதியு முளதாகி.

எல்லையின்றிய யோசனை தூரங்க ளியார்க்குமெய் தரிதாகிக்
கல்லையொத்தற விறுகுறத் திரண்டநீன் காரிரு ண்டைத்தாகி [ய்ச்
யொல்லையோடுதே ரிரவியுங் கனலுமே யொப்பதா மொளியுண்டா
சொல்லு மித்திர ளியாவையும் பற்பல விடந்தொறுந் தொடர்வுற்று.

கொதுகி னீழர ளத்தியின் காயிடைக் குழுதுவ தெனவெங்குஞ்
சதுமு கன்றரு முயிரெலா மனைவுறுந் தன்மைமூன் றலகுண்டா
மதுல வாககக் கடந்தனர் மீட்டுமோ ரவரியின் வரவெண்ணிப்
பதும வண்டத்தை நீக்கிவே றண்டத்திற் பருப்பத நகர்புக்கார். 45

வினையர் சுற்றமுந் தனையருந் துக்கமாய் வெம்பு
மனைய வேதியன் மனைபுகுந் தார்கண்ணி லணுகா
ரினைய போதினமெய்ச் சங்கற்ப மெய்திய லீலை
மனையு ளோரெமைக் காண்கெனச் சங்கற்பம் வகுத்தாள். 46

பூமகளு மலைமகளும் போல்வாரை வறதெய்வம் போலு
மென்றே, தாமவர்கண் டருச்சித்தார் தலைமகன்பார்த் தெமதன்னை

தாளை மாய, யாமனுஞ் துயரொழிபீ ருயர்த்தோரை யெதிர்ச்
தோருக் கெய்தா துண்டோ, மாமதியீ னீரென்னத் தலைதடவீத்
துயரொழித்தாள் வயங்கு லீலை. 47

இருவரும் உயின்மறைந்தா ருலகத்தின் சற்பாவ மிவ்வா
ராகுந், கருதியது முடித்தனமேற் கருத்தென்கொ லென்றுகலைக்
கந்தி கேட்ப, மருவசமா தியற்கண்ட மன்னவையோ ரெனைக்
காணு வகையு மீர்தத், திருமனைபோர் கண்டமைபு மென்கொ
லெனச் செப்பென்றா டெய் உன்னாள். 48

சாதகத்தா லன்றியிரண் டொன்றாகா தகம்பாவத் தனைக் காமற்
போதமடைத் தனையதனும் சத்தியமாஞ் சங்கற்பம் பொருத்திற் றில்
யாதலினு லவர்காணு ரகம்பாட மந்தவறி வறித லாலே [ல
பேதமற கீவீதிக்க விடர்க்கண்டா ரொனடாணி பேச லோடும். 49

பெருகெளியா புன்னருளான் முழுதுணர்ந்தேன் முக்குணத்
தின் பிறப்பு மந்தே, னிருகடிவாய்ப் பிரமத்தி லகன்றெண்ணாற்
றுடல்பலவா யெடுத்தேன் முன்ன, மொருகனிமா யாலிகற்பத்
தோருலகார் தாமரைமே லுறைவண டாக, மருவியவீஞ் சையர்க
ளாய் வாதனை தான்மனித வடிவு மானேன். 50

வேருருமா யாலிகற்பத் தாமகளாய்த் தழையுடுக்கும் வேடப்
பெண்ணாய்ச் சூறையெலப் புள்ளரசாய்க் கொதுகுமுதற் பலப்பிறப்
பிற் சுழன்று சோர்ந்து, சிறுகடற் றிரையிலசை திரணம்போன்
மாயையிலே தியுக்கி னேனை, யேறுவித்தாய் கரையென்ன விவன்
சொன்னு ளிருவரும்விண் ணெழுந்து போனார். 51

யோகநெறி யால்வண்போய்ப் பதமணிந்ந் சோந்துசவ வுடல்
கண் டப்பா, வேகியிவன் மறுபிறப்பாம் வேந்தனெய் தலுமவன்
மே லெதிர்ந்து வந்து, வேகவினை யாகியொரு வேல்வேந்த னமர்
துடங்கி மிகவு மோத, மாகமயி லணையார்க ணைக்கினு ரிருபடையு
மலைந்த வன்றே. 52

மட்டிலா வீருபடையு மறலிநதிக் குறவெம்போர் மலைக்குங்
காலே, யெட்டிலோர் கூறாக வெதிர்த்தவனா லிவன்சேனை யிறத்த
லோடும், பட்டுளோர் பிணக்குன்றான் மறைத்தனனோ சமார்கண்டு
பயப்பட் டானோ, தட்டிலா வெய்யவன்போ யிருணிமைந்த திருப
டையுந் தணந்து போன.

53

பகைவெந்தன் படைவாககப் படாதசிறு படையோடும் பரிந்து
மீண்டு, தகைவெந்த னாமையத்திற் றியிலுதலு மிடர்களுமத் தலத்தி
லெய்த, நகையார்த்த சிலவனைய விவரோளியா லினைப்பாறி நயநக்
கஞ்ச, முகைதோன்ற விழித்தெழுந்து புகழ்ந்திறைஞ்சி யருச்சித்
தான் முன்னின் றோரை.

54

இவனதுநம் குலப்பழமை லீலைக்கு விளம்புவிப்ப வெண்ணி
வாணி, யவனருகிற் றியிலமைச்சன் விழிக்கவென வெண்ணுதலு
மவனப் போதே, கவர்துயில்விட் டெழுந்திறைஞ்சக் கண்டகலை
மகளவனைக் கருணை கூர்த்து, புவரபதி குலத்தொன்மை புக
வென்றா ளமைச்சனிடையு புகல லுற்றான்.

55

மன்னவரெண் மதுகுலத்தின் மன்னவனாங் கும்பரதன் மன்
னர்மன்ன, னன்னவன்பத் திராதனை யளித்தான்மற் றவனகில
ரதனைத் தந்தா, னின்னவன்பே ரிராதனைத்தா னீன்றானிங் கிவன்
சிந்து ரதனைப் பெற்றான், சொன்னவன்சேய் சைலரத னவனுக்குக்
காமரதன் றோன்ற லானான்.

56

இனையவன்சேய் மகாரதன்மற் றிவன்சிறுவன் விண்டுரத
னிவன்கு மாரன், வினையமிகு மனோரதனிங் கிவனளித்த வினோத
னிவ வேந்தர் வேந்த, னினையிவற்குச் சுமித்திரையா மையிரண்டு
வயதிலிவற் கரச நல்கி, நினைவொடுங்கும் பிதாவரமே னீங்கினா
னிவன்செக்கோ னெறியி னின்றான்.

57

என்பளவில் வேந்தனைநின் முதற்பிறவி ஞாநத்தா லெளிது
காண்டென், நன்பிடுனாடு கையினா லவன்முடியை நாமகடொட்,

டருள லோடுந், தன்பகையா மாவீருள்போய் லீலையுடன் வாழ்
பதுமன் றுனாய்க் கண்டா, னின்பமுற வியப்புந்ருன் மாமாயை
யிருந்தபடி யென்னே யென்றான். 58

தாயரிவ ராற்றெளிந்தே னெனநாடி யவ்சராணந் தலைமேற்
குடிப், போயபவத் துடனீக்கி நாளொன்றா மிவவுடலிற் புக்க
பின்னைச், சேயடுமுடி பதுடருடஞ் சென்றதாற் செய்ததெலாந்
தெளியா நின்றேன், மாயமிது வென்கொலென மன்னவன்கேட்
டலுக்கருணை காணி சொல்வாள். 59

இறப்பென்னு மாமூர்ச்சை யெய்தியபின் னப்பொழுதங்
விடத்திற் றானே, பிறப்பென்னு மாமோகம் பெரிதுண்டாம் வீண்
போலப் பிறக்கித் தூய்தாஞ், சிறப்புள்ள வுன்மகதிற் செத்தொழிலா
மயக்கமே தெரியா நின்ற, துறத்துன்னு மெழுபதாண் நினக்ககன்ற
தென்பதனை யுணர்ந்து நோக்காய். 60

கடிகையிரண் டினினெடிய காலமுறுங் கனவொக்குங் கழிந்த
வாணுட், படியுறுமா யாவிகற்ப நளவிலே வெருவிதமாய்ப் பரந்து
தோன்று, கெடியபிறப் பிறப்பென்று நினக்கிலை மெய்ஞ்ஞாந
நினக்கு ளுப, முடிவில்பதத் திருக்கின்றாய் சகமெல்லாந் கண்டி
ருந்து முழுதுங் காணுட். 61

எல்லாமா மியல்பின லுன்னுலுன் னிடத்திலிருந் திலங்கா
நின்றாய், சொல்லாமைந் தரைப்பிடித்த தொடர்மலிற்பேய் சுடலை
யிற்போந் தொன்மை போலப், பொல்லாத மூகர்க்குப் புலியுறுதி
யாய்ததோன்றும் பொன்கா ணுதோ, ரல்லாது பணியென்பர் தர்ப
ரத்தைக் காணுதோ ரகில மென்பர். 62

தனைமுதலாய்க் காண்கின்ற சகமெல்லா நீன்கனவாஞ் சகத்
திற் றோன்று, மினையபொருள் களுக்கனவீந் காண்கின்ற பொருள்
களா மென்று தேர்வா, யினையபொருள் களுக்காணு வறிவுமாத்

திரம்மபுரா யனைத்து மேவி, வினையில்செறி உயர்க்கனாமாய் சுத்த
மா சிப்பிரம விண்ணே யுண்டாம்.

63

முழுதுமாய் முழுதடைத்தாய்ச் சத்திமுழுதுமுள்ள மூர்த்தி
தானே, பழுதிலா தெவ்விடத்தெப் படிதோன்று மவ்விடத்தப்
படியே தோன்றும், வழுவிலா மெய்ஞ்ஞான நிலை பொருட்டா
னம் உழங்கப் பெற்றாய், நழுவினா வுண்மையொடுத் தெளிந்தனை
யாம் போதுமென நவில லோடும்.

64

இதுபுகலக் கேட்டாச நெனையடைந்தோர் களும்டேண்டிற்
றெய்தா நிற்பர், புதுமணிகே ருமைப்பணிந்து புகழ்ந்தேன்வேண்
டியதெய்தல் புதுமைத் தாமோ, புதுமவுட னுண்டைய தென்
றென்ன விப்போரிற் படுவை பட்டா, லுதுபுகுமை யெனக்கலைமா
தளித்தலுமேற் றலத்தொருவ னறைய தானான்.

65

அப்புமழை சொரிந்தாரு மடர்சேனைக் கடலெங்கு மடர்ந்து
நிற்க, வெப்புடைய கனற்கொழுந்தா லிந்நகரன், சாம்பராய் வேகா
நின்ற, திப்புதுமை கண்டிலகொ லிகல்மயங்கித் தெயன்பளவி
லிறைஞ்சார் சேனை, முப்புலநங் கட்டிநிங்க மொகரிக்கி மோசை
செவி முடுகக் கேட்டான்.

66

ஒட்டலர்சேனையின்முழுக்கு முயலந்தலறு நகரொலியு முருமே
றென்ன, முட்டியெழு உடவநல்போன் முழங்குகலின் புகையெங்கு
மூடிக் கொள்ளக், கெட்டனகண் குளஞ்செவியுயிர் நினர்நகர மழிந்
ததுவிக்கேடி யாவர், திட்டமுற லீங்கியும் னாய்மேலார், மந்திரி
யுந் தெரியக் கண்டார்.

67

செருவிறல் வேந்தன் தேவி தெருமர், து நடுநடு வந்தான்
வருமியன் பாங்கி மன்னு மானிகை மகனிர் யாரும்
பெருகிய நிதியுந் கொண்டார் பேணலா ரெவ்வகக் கேட்டா
னருகுது தேவி யுந் துடைக்கல மென்று சொல்லும்.

68

எதிரிழில் போல உத்த லீலை யிந்த லீலை
யதிசய மெப்தி நோக்கி யருங்கலை மாதை நோக்கிப்
புதிதுநா னிக்கு உத்த பொருளென்கொ வென்ற லோடு
மதிரிற வாணி யந்த மயக்கந்தீர்த் துரைப்ப தானான். 69

நின்னைந் காது வாழ நினைத்தனன் மாண காலத்
தன்னதத் விடத்தே பெற்றா னன்பின லுனது கார்த்
னின்னல்குடர் மாணந் தன்னி லெண்ணிய தெய்து மியார்க்குந்
தன்னெதி ருற்ற தன்றித் தோன்றுமோ தருப்ப னைததில். 70

நாசமுந் பத்தி மூர்ச்சை நனக்கஞ்ச் சுழுத்தி யெல்லா
மேசுற டொன்றி னுள்ளொன் றில்லையா விலதுண் டென்ன
மாசுறு மயக்க மட்டே மட்டற ஊரா சின்ற
தாசறு மறுப வங்க ளிருகை யஉற்றைக் கேட்பாய். 71

முன்னது பவத்துக் கேற்ற முறைமையாய்ச் சிலவை தோன்றும்
பின்னுறு புதுமைத் தாகிப் பேதமாய்ச் சிலவை தோன்றும்
சின்னுட னின்னா சார சின்குல நின்றொ டூக்க
மென்னவே நன்றி நின்ற னெதிரிழில் போல லீலை. 72

புரவல னினைவா லுன்னைப் போலிவ டோன்றி நின்றாள்
விரவுமிப் போரிற் பட்டு விரேதன் பதும னென்னு
நரபதி யாகு மென்ற நாமகள் வசநங் கேட்டுப்
பரவின புதிய லீலை பணிந்திது பகர்வ தானான். 73

பண்டுநான் பூசை செய்த பாமகள் போலு நீயே
விண்டவ ராலென் கார்தன் வீடின லுறைவ தெந்கே
கண்டுநா னங்கே யிந்தக் காயத்தோ டெய்தி வாழ்த்
தண்டலில் வரநல் கென்னத் தந்தன மென்ற லோடும். 74

புகன்றநா மகளை நோக்கிப் புராதந லீலை சொல்வா
னிகழ்ந்தவென் னுடலோ டன்றி நின்றவேற் றுடலை மேவ்

யுகத்தலோ காந்த ரத்து முயர்கிரி சகரி னூடு
மகன்றலா நென்கொ வென்ன வாரணத் தன்னை சொல்வாள். 75

வேறு.

ஒருஉ ருக்குரா மொன்று நல்கல முணர்வின் வண்ணமே
யுயர்க ளெய்துமாற், கருதி முந்திரீ கதிவ் ரும்பினாய் காத வித்தசுற்
கண்ண ளித்தனம், பெருகு காதலா லிந்த வண்ணமிப் பேதை
வேண்டலிப் பேறு வல்கின, மிருத யத்திலே நினைந்த தெய்திடு
மெமது பார்வையா லியார்க்கு மென்றனள். 76

திநல்வி ரேதன் கனமி குத்தனன் நேரி வேறினன் சேனை
யோடுபோய், மறவி யூர்புகும் வழிநெ ருக்கமாய் மருவ லாரொலா
மடிய மோதின, னிறலு றுகொலென் நெண்ணி யன்பற லீலை
வாணிதா னேத்தி யன்னையே, விதன்மி குந்துநின் கருணை மேவியும்
வினையின் மாளுமோ வேந்த னென்னவே. 77

கதிவ் ரும்பலாற் கலைவி ரேதன் கப்பி லாப்பதங் கலப்ப
தாயின, னென்கிரி யானவிச் சிந்து வென்பவ னிகலில் வெல்லவென்
நெனையி றைஞ்சலால், விதியில் வென்றவன் வேந்த னாமென
விளம்பு போதிலே விடிய ரேன்றலு, மதிர மோதிமே லடர்ந்த
வெங்களத் தரிக மொன்றுமற் றழிந்து போனதே. 78

சிந்து நாமனுந் திநல்வி ரேதச் செல்வ வேந்தனுஞ் சிலை
னேந்தினு, ரிந்து பாதுவந் திசைகள் வாரமு மெய்யும் வானியா
வெக்கு மூடினார், முந்து வெங்களைத் திரளெ ரிந்துதீ முடுகி
யூழியின் முடிவை யொத்தலு, முந்து பாகனுந் தேரும் வில்லுமற்
றுயர்வி ரேத நெருவ னுயினன். 79

பிறைநெ டஞ்சரங் கவசம் வீழ்வுறப் பிரித்து மெய்யெலாம்
பினந்து சிந்தலும், பொறைய ழிந்துவீழ்ந் தவனை நோக்கிவெண்
புண்ட ரீகையைப் புதிய லீலைபார்த், திறைவ னாவிபோ மெல்லை

யாயினு னிவனை நண்ணரா னேக ரவ்கொ, வறையத லோடுமவ
வண்ணை நல்கினு ஊடனும் விண்ணொருப் தாகி யேகினான். 80

கருமு கிற்றலங் கடத்து வாயுவின் கதிக டந்துவெங் கதிரி
னெல்லெவிட், டருகு தாரகர் பதம கன்றுமே லயனை யாதியா மமரர்
நாடொரிது, மருவு மிந்தவண் டம்பி ளாதுபோய் வாரி யாதியாய்
வலோந்த யாவையு, முருவி யெல்லையு முடிவு மற்றதா முண்மை ஞாந
வின் னெல்லெ யெய்தினான். 81

கற்ப கோடிவெங் கருட னோடினுங் கடக்கொ ணுவத்திக் காடு
காய்த்தபோ, லுற்ப வங்களா மண்ட கோடியொன் றென்றை
நோக்குற துளவ உற்றினு, ளற்ப மின்றியா உரண பேதமே
யயல்வ ளைப்புறு மண்ட மொன்றனுட், டற்ப தங்கடந் தெய்தி
யம்புயச் சடங்கி டந்தமண் டபம டைந்தனள். 82

தமர உண்டுஞ்ழ் மலரின் மூடுமிச சவச ரீரமாத் தரணி
பாலனை, யெமது நாயகன் கருனை ஊர்வா லென்கொன் முன்ன
மிங் கெய்தி னோமெனா, உமர வெண்ணெவெண் கவரி வீசியங் கன்ப
னோர்புறத் தவளி ருந்தபின், விமல ஞாநியாம் விறல்வீ ரேதன்
மேவு சீவந்விண் மீது போயதே. 83

ஞாந நோக்கினு லவனை நோக்கிவிண் ணடந்து பின்வரு
நங்கை மார்தமைத், தான றித்திடா தகன்ற சீவந்போய்ச் சவமி
ருந்தமண் டபம டைந்திடப், போன மாதரும் புதிய லீலையைப்
புரிந்து நோக்கினார் பொன்செய் மண்டபத், தான சீவனைத்
தகைந்து மீளவு மம்பு யாசநத் தவணி றுத்தினான். 84

பண்டை லீலைதன் மேனி கண்டிலார் பாம டந்தையைப்
பணிந்து கேட்டலு, மண்டு சிந்தைபோய் நிறைச மாதியான்
மறிந்து வீழ்ந்தமெய் மாண்ட தாமெனக், கொண்ட மைச்சர்வெரு

கனல்கொ ஞாத்தினர் ஞாம்பை யோடுநீ குலையத்துறி, லண்டர்
வானினின் றுடலொ டேகிஞ ளந்த லீலையென் றதிச யிப்பரால். 85

சூக்க மெய்யினே டிருந்து வாதனைத் தோற்ற மாற்றலாற் றால
காயநீ, போக்க லாயதென் றிவனாக் கோதியப் புதிய லீலையிப்
போது காண்கென, வாக்கின் செல்வியுண் ணினேந்த வெல்லையின்
மறைத்து சின்னொ ரிறைத்து தோன்றலும், பாக்கி யங்கள்போற்
கண்ட லீலையப் பாவை மார்பதம் பணிந்தி றைஞ்சினான். 86

போத வானையும் பழைய லீலையும் புதிய லீலையும் புணர்ந்தி
ருத்துழி, சாதி மென்மலர் வாசம் வீட்டெனச் சலச மாதூயிற்
தடைவி டுத்தலும், வாத ரூபமாய் நாசியூடுபோய் வறந்த மெய்
யெலா ரிறைந்து லாவிடச், சீத மாகிரெய்த் துளிப ரந்துகண் டிறந்
தெ முத்தனன் செத்த மன்னவன். 87

இங்கு நின்றாளா ரெவர்கொ லென்றுவா னிடிமு ழக்கமொத்
திவனு ளைத்தலு, மகரு நின்றாளான் வணங்கி யிப்பவத் தடுத்த
தேவிநா னருகு தாழ்த்தலிம், மங்கை யாரொன வெண்ணெ யொப்பநீ
மறத்தி லெண்ணலான் மகிழ வந்துளா, டங்க வாணியிங் கிருந்து
ளானெனத் தொல்ல லீலையே தோன்ற வோதினான். 88

பகரு மெல்லையிற் பதமி றைஞ்சுமிப் பதம வேந்தனைப் பாம
டந்தைதன், நிகழு மங்கையாற் சென்னி தீண்டிநீ தேவி மாரொ
டுஞ் சிறந்து வாழ்வறப், புகழுஞ் செல்வமும் பெருக வையகம்
பொலிக தீதெலாம் போக வெங்கணு, நிகழு மேன்மையோர் நிறைக
நீட்டென நிமல வானிதன் னிலய மேவினான். 89

வாழி வாணிநா மங்கை வாழிசொன் மாது வாழியென் றினிது
வாழ்த்தியே, யாழி மன்னனுந் தேவி மார்களு மபுத மெட்டியாண்
டாசு செய்தபின், னேழி ரும்பவர் துடைத்து வாணிமுன் னியம்பு

சேவ்முத் திய்வி ருந்துபே, ஸூழி பேரினுஞ் சிறிது பேர்விலா
வுடலி மத்தவீ டொன்றி மேவ்னா. 90

3—2. லீலை (மண்டபக்) கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—3:23.

3—3. கற்கடி (சூசி) கதை.

காட்சி யென்னுங் குற்றமகக் கதித்த லீலை கதையாலே
யாட்சி யான சகமென்னு மதிபா ரததை யறவீடுவாய்
சூட்டி யான வலகமெனுந் தோற்ற முடைத்தாய்ப் பேதமற
மாட்சி ஞாந சகடடிவாய் வயம்தும பிரம மேயுளதே. 1

அதனுக் கிணையாய்ப் புகலரிதா யகன்னு சிறைந்தாழ்த் தமலமதாய்ச்
சதம தறிந்தோர் களுமியல்பு சாற்றற் கரிதாய்ச் சாந்தமதாய்த்
திதமுற் றசையாக் கடலென்னத் தீப மென்னத் திகழ்கின்ற
முதன்மைப் பிரமத் தொளிதானே முடிவில் பரமா கியசீவன். 2

தனையுண் டாக்கு நீள்வ் றகாற் சற்று நெருப்புத் தடிப்பதுபோ
லினைய சீடன் கனவறிடா லியானென் னுணர்ந்து சங்கற்ப
நினைய னாலே யகக்கரிக்கு சிறைந்த சீடன் காரணமாய்
வனையுஞ் சித்த மநம்பகுதி மாயை யெனும்பேர் வகுததுரைப்ப. 3

இனத்தாற் படரு மநம்பரம னேது வாயிப் படித்தோன்று
புநத்தால் விரிந்த சகமெல்லா மநந வடிவே மற்றில்லை
கனததாற் கரைதீர பலவறிவாக வல்லோ வச்சிற் கடல்பொங்குந்
தினத்தா னீண்ட கனவொப்பச் சித்த வசத்தாற் சகந்திரமாம். 4

தெரியாத் தறியிற் கண்டெனெனத் தெளியா மையினு லுலகுண்டா
ரையாப் பிரமத் தொடுசீடன் மறந்நம் பேத மிலாததுபோதே

பிரியாச் சேவ சித்தங்கள் பேத மில்லை யிதுபோலத்
தரியாச் சித்தஞ் சகங்களுக்குச் சற்றும் பேத முளதாகா.

5

இதுகா ரணமா மொருகதைபண் டிகலா ராக்கி யியம்பியது
முதுவாம் வினா லறிபொருள்கண் முழுதுத் தெளியத் தெளிவிப்ப
ததுநீ கேட்பா யிமவானுக் கயலுத் தரபா லமர்கிற்பாள்
விதுவா மெயிற்றுக் கற்கடிப்பேர் பேழ்வா யாக்கி மின்கண்ணாள். 6

கருமே ருடைப்பெண் உடிவாகக் கைகால் உருத்த தெனத்திரிவா
ஞருமே றினைய சிறுகையா னோடா மீன்போ லுழல்கண்ணாள்
பெருமே னியைத்தாங் கிருகுறக்கும் பேரீச் சென்னப் பெரிதுடை
வருமே கத்தைப் பிளக்குகம் உயிடு ரியத்தின் னளகொப்பாள். [யாள்

பாழிப் புவிமே லுயிரையெலாம் பகலு மிரவுஞ் சொரிந்திடவு
மூழிக் கனல்போ லவியாத வுதரக் கனலா லுள்ளழிந்து
காழிக் கிளர்நா வலன்றீவிற் காணப் படுமன் னுயிரெல்லா
மாழிக் கிடைவீழ் நதித்திரள்போ லருந்திற் சிறிதா ருயிரிற்கும். 8

மழையா லவியுங் கானலென உயிற்றி லெரியுஞ் சிறிதவியும்
பிழையா திதனைத் தவம்புரிந்து பிரம னருளாற் பெறுதுமென
முழையா ரிமய கிரிமேவி மூழ்கி யொருகா லுறவின்று
புழையார் விழியா னடுவானிற் பொலியுங் கதிரை யெதிரோக்கி. 9

வருந்தி னின்று வுயர்தவத்தில் வருட மோரா யிரஞ்செலுத்தத்
திருந்து கமலத் தயன்வந்தான் றீயோ ரெனினு மருந்தவத்தாற்
பொருந்து ருத பொருளுண்டோ புண்ட ரீகன் போதவுமுன்
னிருந்த படியே யிருந்தாக்கி யிதயத் திறைஞ்சி யிதுநினைந்தான். 10

தாவு முதரக் கனறணியச் சற்றா மிரும்பாற் சமைந்தவொரு
சேவ லுசி வடிவானுற் சகத்தோ ருடலங் களிற்புகுந்து
மேவு மிரைகள் டேண்டியது விழுங்க லாமென் றுணர்வானை
யாவ தெண்ண முனக்கென்ன விசைத்த உயலுக் கிவளிரைப்பாள்.

துதிப்பார் துணையே நான்சேக குசி யாக வேண்டுமென
விதிப்பான் விகார பூருவமாம் வீசெய யாக மெய்க்கொண்டு[ஹேவோர்
குதிப்பாய் தூர்ச்சேட் டையர்மூர்க்கர் கொடியோர் கொடிய தலத்து
கதிப்பால் விரும்பா வுணவுண்போர் கருத திற் சுடாசத் துடன்கலத்
[து. 12]

நல்லா றிடத்தி னீயெய்தி னுமே விதித்த மந்திரத்தாற்
கொல்லா தொழியாய் தீயோரைக் கொன்று தின்பா யெனமலரோன்
சொல்லா முன்ன மலைபோல்வான் குசி யுருவாஞ் சேகனுமாய்ப்ப்தான்.
பொல்லா தடாஞ் சினத்தடித்தோர் பொன்றும் படியுள் ளுறப்புகுந்

வாயு உடிவா யுட்புகுந்து மண்ணில் விண்ணிற் பல்லுயிர்க்
ளாயு வெல்லா மிரவடிவா யநேக கால மருந்தியபின்
னையு மநத்தா ளாயவமே யுனனு உருத்தி யூசியுமாய்த்
தேயும் படியே கெடுத்ததெமைச் சீசை யானைத் திகைத்தான்.

வேறு.

தீயம நத்தொடு யாமவ மேபல சீகன ருத்தினமா
லேயது விட்டன மென்றிம ஊனிடையெய்தரி தானதவ
மேவின ளொன்றுகி னைப்பிலள் சஞ்சலம் விட்டுண உற்றொருமித்
தாயிர மாவரு டங்களஞ்ச லுத்தலு மற்றது உலவீனையே. 15

பாவம கன்றும் நந்தெளி யப்பர பாடனை தன்வயமே
மேவலு மிவ்வுல கத்தையி கழ்ந்துவி ருப்புவெ றுப்பிலளாய்
மாவரு டங்கனொ ராயிர நின்றபின் மன்னுணர் வுற்றதெனக்
கேவலம் உத்திவ னுக்கொரு கூடமைகி ளத்தினன் மாமலரோன். 16

சீவனின் முத்திய டைந்தனை சிந்தைதெ ளிந்தனை தொல்வடிவாய்ப்
பூவல யத்தறி வில்லவர் தீயவர் பூரியர் மெய்யிரையா
யாவிக ளர்த்துறை கென்றய னேகலு மத்துவி தப்பரமே
பாவனை யுற்றொரு செய்தொழி லற்றப தத்திலி ருந்தனளால். 17

விகற்பமி றந்தச மாதிரெ டும்பகன் மேவினண் மீளவிடா
வுகப்பொடு நெஞ்சொடு கூடின டொல்பசி யுன்னின னுனெனுமா

றிகத்துள மட்டுமு டற்குள தானவி யற்கைவி டாததனாற்
சகத்தில ரக்கர்கு லத்தொழி லானத சைப்பலி கொள்வனொ. 18

அயனாரை செத்தது மப்படி யாதலி லத்தவு ரைப்படியே
கயவரு டற்பலி கொள்ளு வனென்று க ளிச்சிம ளானயல்போய்
வயமிகு டேடுவா மண்டல மேவிவ நத்திலு றைத்திடுநா
ணயமுறு மத்திரி தன்னொடு மடகொரு நரபதி நண்ணினனா. 19

முச்சுடர் உத்துழி னுங்கரு கத்தகு முற்றிருண் மூடிாடு
டச்சமு றுடர் சோதனை செய்தலு மடகவன் கண்டளவே
பச்சிரை யாமிவர் மெய்யறி வில்லவர் பாமர ராகியுளா
ரிச்சக மேலுயிர் வாழ்லி கம்பர மெககுமி டும்பையெனா. 20

மீளவு நின்னுணர் ளாளயன் முன்னம்வி தித்தது மிப்படியே
கோளற உந்தப யன்கவ ராதவர் கொச்சைம நத்தினரே
நீளரி னைந்துணர் புத்தியு நற்குண நீர்மையு மெய்தியுளார்
மாணவ தஞ்செய செஞ்செழு மோவிவர் உன்றுயர் மேவுவரோ. 21

வேறு.

உஞ்சமினீள் புகழ்வாணன் வகுப்பரிய சுகமமர்ந்தோர் உணங்க
லாவா, ரெஞ்சலிலா ளாவியினு மினியவரா தலினவருக் கிடரே
உதா, லஞ்சலென வுயிர்கொடுத்த வளித்திடேவண் டினராவ
ரண்பா னோர்க்குத், தஞ்சமுறக் காலனையு முறவாக்குந் தன்மை
யினர் தக்க சான்றோர். 22

அரக்கியெனு மியாமுதலா யுயர்ந்தோரை யாதரிக்கு மன்பு
கண்டா, விரக்கமுறப் பொன்போல யாவரே விரும்பாதா ரிகலோ
கத்திற், புரக்கவரு நிறைமதிபோற் புணர்ந்தோரைக் குளிர்ப்பா
புணரா தோரே, பரக்கழியா விறந்தோராம் புணர்ந்தோரே முத்தி
முதற் பயன்பெற் றோரோ. 23

ஆதலின லெட்டம்மை டறிஞரோ டறிவிலரோ யார்கோ லென்
னச், சோதனையாம் வினாவரைகள் சொல்வோமென் றுருமேறுந்
துணுக்கென் டஞ்சு, மீதுறநின் றுற்பரித்து வெவ்விடிக்குப் பின்
லலி வீழ்க்குங் கார்போ, லோதரிய கொடியவந விசம்புக்கு மதி
யிரவி யொப்பீ ரென்னு. 24

மீட்டுரைப்பாண் மாயைமெனும் வெவ்விருட்பா றையின்கீழே
மிளிர்ந்து மாயு, மீட்டமுறு புழுப்போல்வீ ரெனக்கிரையா யிக்கணத்
தே யிறக்க டந்தீர், சேட்டமுளார் போலிருத்தீர் தீயவர்போன்
ற்றெவரீரீர் செப்பு மென்னக், கேட்டளவே கொலையரக்கி
கேளென்னத் திரல்வேந்தன் கிளத்த லுற்றான். 25

எவவுழிநின் றினேநீயிங் கிசைத்தவெலா மிளவண்டி னிரைச்
சல் போலச், செவ்விதுகேட் டனமென்ன வரக்கியுந் நென்
நெதிரே கிரித்த லோடும், வெவ்யபல் லொளியாலே வெளியாகக்
கண்டிறையும் வெருவ லின்றி, மைவரைபோல் உய்திறத்து உளாரீ
வருந்தவென மன்னன் சொல்வான். 26

எய்தாநின் றுளபயனுக் கியற்றாநா ரில்லயா மென்ற போது,
நொய்தான கருமத்தி னொய்தானோர் விரைத்திடுவர் நொய்மை
தோன்ற, வைதான புந்தியினு லாறுதலா லறிவுடையோ ரனைத்துஞ்
செய்வார், வெய்தாவுன் போல்வாரைக் கொதுகெனவீ சிடுமென்கள்
" " காற்று. 27

ஆதலால் விரைவையொழி யுன்கருத்தை யுரையென்க ளருகு
வந்தோர், காதலா விரந்தபொருள் கனவிலுநல் குவமென்று கழற
லோடும், போதமுநகல் வியும்வியும் பொறையுமள விலரென்றே
புந்தி செய்தாண், மேதகமா மவருரையை மிகவியந்தா னிழிவிலா
மெய்ம்மை கண்டாள். 28

வாக்ருமுகல் கண்களான் மாறுபடா துயர்ந்தோர்தம் மறுவில் சித்த
மேக்குயரு மிவற்றாலே யுண்ணினவு மறியலா மேலோர் தாமே

பாக்கியம்போல் உத்தேசித் திற் சத்தேகத் தெளிபாதார் பதக ராகுந்
தாக்குமுரை யாவிடரை யறிதுமெனா யாஉநீர் சாற்று மென்றான்.29

வினையமுற உரக்கியது வினமிட்டமர் திரிவினம்பும் வேடர்க்
கெல்லா, மினையன்மன் னவனமைச்ச னானகு மிருட்போதி
லெங்கு நாடி, யுணரிகர்டா ரைச்சோதித் தொறுக்கவுயி ரொடுக்க
வுயிர் நிறுத்த உத்தோம், நினைவிதுவந் ததற்கென்ன விவன்கூற
மீண்டந்த சிருதி கூறும். 30

தயஉனா மத்திரியா னல்லேந்துந் தீவேந்தார் தீமை யில்லாத்
தாயஉனா மத்திரியாந் தீவேந்து நல்வேந்தார் தொடர்ச்சி போல
உயருநி மன்னவரா லமைச்சருமப் படியாகு மாத லாலே
நேயவீடே கத்தமைச்ச னுண்டாகி லெப்பயனு நிருபாக் குண்டாம்.

மன்னவனெப் படியுலகின் மன்னுயிரு மப்படியா மகிமை தானு
நன்னடுவு நிலைமையுமெய்து ஞானது நெளிந்தவர்க்கே நண்ணு நிற்கு
மன்னதுகற் றிலரென்னி லரசாமைச் சர்களுள்போ ரபத்த ராகு
மின்னகலை யிலதாகி லெனக்கிரையா யிளமைநல மிழந்தீ ரின்றே.32

சிங்கமெனு முட்களையான் செப்புகின்ற வினாக்கட்டிற் சிறை
செய் கின்றே, ஐங்கண்மதி யாற்றிறந்தா லுயிர்வாழ்வீ ரொனவகுத்
தென் னுரைசெய் கென்னாத, துங்கநா பதியுரைப்பத் தொல்லாக்கி
நல்லமுதத் துளிகள் போல, வட்கவருக் குரைத்தவெலா மிராகவகே
னெனவசிட்ட னருள லுற்றான். 33

அண்டநிரை பலகோடி பலவாயு மொன்றாமெவ வனுவி
னுள்ளே, விண்டகடற் குமிழிகன்போல் விரிந்தொடுங்கும் விண்ணு
யும் விண்ணன் நேது, தண்டறவுண் டாயிருந்து மிலாததெது சரித்
தேயுஞ் சரியா தேது, கண்டிடநில் லாதாயு நிற்பதெது சித்தாயுங்
கல்லா மேது. 34

வானிடையோ வியமெழுது கின்றதெது வித்திடையின் மரங்
கள் போல, வீரமிலா வெவ்வனுவி லுலகமெலா மிருக்கின்ற

தியாதி னின்று, மானகடற் றிரைதுரைபோ லொருபொருளும் பிரிவாகா தமைந்த நீரு, மீனமறு நெகிழ்ச்சியும்போ லேதோன்றி யிருமையுமெங் கொருமை யாகும். 35

இத்தவினா விற்பயனை தும்முணர்வா லேதோன்ற வியம்பு வீரேற் கந்தமுற வென்குழன்மே லெப்போது மிருக்கின்ற கமழ்போ தாவீர் மந்தமுறு புந்தியினல் வகுத்துரைக்க மாட்டாது மயங்கு வீரேல் வெந்தவயிற் றெறிகனற்கு விறகாவீ ரென்றாக்கி விளம்ப லோடும்.

மந்திரிமுன் னுரைசெய்வான் மாசிலாப் பரம்பொருளை வகுத் துச் சொன்னாய், சித்தைமுத லாம்பொறிக ளாறாறு மெட்டரிதாந் திறத்தி னாலே, யந்தமில்சிற் மாத திரமாய் விண்ணிலுநெய் தாம் பரம மனுவே யாகு, முந்துபிர மாண்டமெலா மவவனுவி லேதோன்றி முதிர்ந்து மாயும். 37

தடமான வதன்புறமில் லாமையினால் விண்ணாகுந் தணிப்போ தத்தா லிடமான விண்ணன்றா மின்னதெனத் தெரிவரிய வியல்பி னாலே திடமாக விலதாகுந் சற்பாவத் தாலுளதாய்ச் செப்ப லாகும் [ம். புடமாக விளங்குதலாற் சித்தாகு மறிவதிலாப் பொருட்டாற் கல்லா

தானாகு மிகநொய்தா மாகா யத்திற் சகத்திரளாஞ் சித்திரத் தைத் தானே கோட்டு, மாளுத வுலகமெலாந் தனது சோதி யாத லினு லதற்குடே நயலென் றில்லை, நீநானாஞ் சகபேத வடிவந் தானு நிற்கின்ற வதன்வடிவாய் நீங்கா தென்றும், நாநாவாம் பொருட்புணர்வர் னடந்த தாகு நடக்கவிட மிலாமையினு னடவா தாகும். 39

அடைவதற்கொன் றிலாமையினு லில்லை யாகு மநீவரதஞ் சத்தையிலுண் டாகு மென்று, புடைபெயர்நன் மதியமைச்சன் புகலக் கேட்டுப் போதவியந் ததற்பின்பு பூப னேயுன், னுடைய வுணர் வுரையென்ன வவனுஞ் சொல்வா னுலகத்தி லுறுதியிலா

வுறுதி தானே, தடையறுசிற் பரம்பொருளி னுறுதி யாகுந் தம்
பரத்தி னியல்பின்னஞ் சாற்றக் கேளாம். 40

கருத்ததனாற் சங்கற்ப விகற்ப மெல்லாங் கைவிடுதல் கைக்
கொள்ளப் படுவ தாகுந், திருத்தமுறு தன்விரிவுங் குவிவு தானுஞ்
சிருட்டியுங்கற் பமுமாகுந் திரள்வே தாந்தத், தருத்தமுறு வாக்கி
யத்தி னிட்டை யாகு மவ்வேத வாக்கியத்துக் கயலு மாகு, முருத்
திகழு முள்ள தில திரண்டி னுக்கு முள்ளாகு மவையிரண்டி னுருவு
மாகும். 41

சராசரமா முலகனைத்து மருகு பத்தாற் றுன்செய்யும் விளை
யாட்டாஞ் சகமாய் சின்னும், புராதனமா மொருமையினிற் பிரியா
தாகும் பூரணசின் மாத்திரமாம் பொருளே சொன்னாய், நிராசை
யுளத் தவறியும் பரமீ தென்று நிருபனுரைத் திடநிருதி நெஞ்சுட்
கொண்டு, விராவமுத மழைசொரியக் குளிர்த். வாபோன் மிகக்
குளிர்த்தான் சாந்தமுற விளம்ப லுற்றான். 42

அற்புதமா யமுதமா யறிவே யாகி யத்தமந் முதயமிலர் வருக்
கண் போலாய்ப், பொற்புமிகும் புந்தியுள லும்மைப் போல்வார்
பொன்னடியை முடியாகப் புனைந்தா ணன்றோ, தற்பரமா முலகாரும்
வேந்த ராவோர் தமையுணர்ந்தோ ரைச்சேர்ந்தாற் தளர்வுண்
டாமோ, நற்பயன்போல் வருமும்க்கிங் கரிதின் நேனு நான்செய்யுங்
கைம்மாறு நவிலு மென்றான். 43

சிலையரக்கர் குலமென்னு மெட்டிக் காட்டிற் செறிகனித்தே
மாவனையாய் சகததி லொன்றுங், கொலைபுரியா தொழியென்று
வேந்தன் கூறக் கொலையொழிந்தே னென்றரக்கி கூற லோடுந்,
தொலைவரும னுணவாரீ செய்யு மாறென் சொல்லெனமன் னவன்
கேட்பத் தொல்ல நாளி, லலைவில்சமா தியிலிருந்து பசியை வென்
தே னவ்வகையே யின்றுமிருந் தாற்ற லுற்றேன். 44

தெள்ளமுத தாரணையால் லேண்டுங் காலந் தேகமுட னிருந்
தூப்பாற் தேகந் தீர்வே, இள்ளநிறை யுணர்வுடையே னென்துங்

கொல்லே னுண்மையென உரைத்தேக வுன்னு வானைக், கொள்
ளரிய ஷ்ட்பெளிதிற் கொண்டேம் நீயெங் குலமகளா யெம்பதிக்குக்
கூட ஷேகிற், கள்ளருட லிரைதருது முடல்போ மட்டுங் கருது
முடல் வாதனைகள் கழலா கண்டாய். 45

ஆதலினாற் பதகருட லிரையைக் கைக்கொண் டரும்பசி
போய்ச் சமாதிதினை யடைய் வ வானு, காதலுடன் பலகாலுஞ்
செய்தி யென்று காவலன்கூ றவுமரக்கி களிகூர் தேகப், போதக
மன் னூர்தமது நகர மேவிப் பொன்மனைபுக் காரிரவி பொலிய
வந்தான், பாதகர்பூ வாய்நாறு யாறு நாளிற் பார்த்திபனீர் தான
ரக்கி பற்றிற் கொண்டான். 46

பூமகள்போ லங்கிருந்த ஷேகைக் கக்குற் போதிலொழித் தரக்
கர்குலப் பூவை யாகிப், பாமரராம் பாதகரைத் தோண்மேற்
கொண்டு பார்த்திபனோ டமைச்சனுக்கும் பண்பு கூறி, யேமமுறு
மிமகிரிபீற் சமாதி மேவ ஷேகினு ளின்றளவு மிந்த வானே, கோம
கனு மரக்கியுட் பரனா ரென்று குரிசிலுக்கு வசிட்டமுரி கூறி
னாலு. 47

3-3. கற்கடி (குசி) கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—370.

3-4. ஐந்தவர் கதை.

உரைசெ யூசி கதையாலே யுண்மை யாகிப் பரமான
கரையில் பிரம மேயுளதாங் காணப் படுவ தொன்றில்லை [டோர்
வரையில் கிருட்டி களின்முதலாய் மநமே விளங்கு மிதுபொருட்
புரையில் கதைகே ளெனவசிட்டன் புயன்மே னியற்குப் புகல்கின்
[ரூன். 1

மேவு கதையாற் சிற்சத்தி வீரிலே யுலகென் றறுதிவரும்
வாவு மநமாஞ் சிறுமகவு மடமை யாலே வெறும்பொய்யே
தாவு சகப்பேய் ஊர்க்காணுந் தனைப்போ திக்கி லறித்திடர்போம்
பாவும் விகாரம் பலசேரிற் பஊமா மஊற்றை விடல்வீடாம். 2

ஒருகால் விரிஞ்சன் சிருட்டியெலா மொடுக்கி யிரவி லுறங்கியபின்
வருகா லையின்மீண் டிலகளிப்பான் வாளுக் குதலு மருத்தாலே
பெருகா நின்ற வீண்ணிடையே பேத மான பலசிருட்டி
யருகா நின்ற பழகண்டா ஞாசெய் தனரென் றதிசயித்தான். 3

அதிலோ ரிரவி வருகென்னு யாரே யளித்தா ரெனக்கேட்பக்
கதிரோன் வண்டகி யுரைசெய்வான் கரைநீ ருலகின் காரணமாம்
விதியா நீயீ தறித்திலையேல் விளம்பக் கேட்பாய் வெண்கயிலைப்
பதியா கியநா வலந்தீவீற் பரப்பா மிடத்தோர் பக்கத்தில். 4

சிறக்குஞ் சுவர்ண தடமென்னுந் தேச மொன்றுன் மைந்தர்களாய்
னிறக்குஞ் சிருட்டி படைத்தததி னெடுங்கா சிபன்றன் குலத்திடை
பிறக்கு மறையோ னிந்துவெனும் பெரியோன் மக்கட் பேறின்றிப்
பறக்குந் கருத்தாற் றேவியொடும் புரமன் கயிலைப் பதிமேவி. 5

தஹேற் கொண்டு பாதஹம்போற் சலமே யருந்தி வருந்திடுநாட்
சிவனுண் மகிழ்ந்து வேண்டியதென் செப்பு மென்னச் சிரம்பணிந்து
கவலை தீர வீரைவர் கிலதேர் புதல்வர் வேண்டுமென
வவனங் களிப்ப விவர்களிப்போ டகன்றார் புதல்வ ரவதரித்தார். 6

மைந்த ரொருப துளராகி மறைநூ னிறைந்து வளர்ந்ததற்பின்
றந்தை தாய ரிறந்தேகத் தநயர் கயிலைத் தலமெய்திச்
சுந்தை செய்வார் நல்குரவு தீர வுயர்வன் னியராவோ
மந்த நிலைசற் றுதலினு லதிக நிலமன் னவராவோம். 7

அதுவுஞ் சிறிதாம் புவியினத்துக் காச ராவோ மதுசற்றா
நிதிதுன் னியவிந் திரராவோ நிகழ்த்து மதுவு நெடிதல்வ

பதுமஞ் செறியு மயனாதல் பழுதில் பதவி யெனத்துணிந்தா
ருதித மநத்துப் பதினமருமொத் துயரும் பதுமா தநத்திருந்து. 8

பிரம னுமே சிருட்டியெலாம் பிறப்ப தெம்பா லென்றுள்ளே
திரம தான மநத்தாலே சிந்தித் துடலிற் சிந்தையற
மரம தென்ன விருத்தலுமே வருநாட் பலபோய் மனோபாவ
முரம தாகி யயனா றொருப துலக முளதான. 9

மநவா னகத்தி லிவர்பத்து ஁கையிற் சிருட்டி தந்தனரா
லினமா மவற்றி லோரிசவி யானு மென்ன டேகினனாற்
கனமா மநத்தின் விரிவாலே காணுஞ் சகடக ஞ்ளவாமென்
றநவா கநத்தோன் மநத்தாலே யளித்தா னிராமற் கருள்செய்தான்.

3—4. ஐந்தவர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—380.

3—5. (வஞ்ச) இந்திரன் கதை

பொருவில் சகத்தை யளிப்போனும் புருடன் றானும் புகன்மநமே
கருது மநத்தின் செயல்செயலாங் காயச் செயல்கள் செயலன்றும்
பருதி யுரைசெய் புதுமறையோர் பதுமா தநராய்ப் பார்படைத்தார்
பெருமா மநத்தி னுயர்சத்தி பிறரா லறிதற் கெளிதாமோ. 1

உள்ள முடலைப் பாவிக்க வுடலா யதன லுள்ளயரும்
வெள்ள ஞாதத் தவருள்ளே மேவா நின்ற பாவனையாற்
பொள்ள வுடலி னலந்தீது புந்தி செய்யார் புராதநநாட்
கள்ள வினைசெ யகலிகையுங் கரவிந் திரனு மிதற்கொப்பாம். 2

என்ன விவர்க ளாரென்ன விராமன் கேட்ப முநிசொல்வான்
முன்னர் மகத நானுடையோன் மொழியிந் திரத்துயும் மநனென்றோர்

மன்ன னவனுக் குயிர்போல மகிழ்த் தேவி யகலிகையாஞ்
சொன்ன நகரி லொருவனுளன் ழார்த்த னவன்பே ரிந்திரானும். 3

அன்ன ளர்த உகலிகையு மவ்வீர் திரனுஞ் செறிகதைகேட்
டின்ன ளிர்த உகலிகையு மிவ்வீர் திரனை யினிதனைந்தா
டொன்னுட் பிரிந்தோர் கூட்டமெனத் தூர்த்த சூடா மணியுடனே
சின்னாண் மகிழ்தொன் றுமளவீற் செங்கோ லரசன் செவிப்படுத்
தார். 4

கேட்ட லேந்தன் மிகமுசிந்து கினரு நீரி லமிழ்வித்துங்
கோட்டு மதமா லெதிரிட்டுங் கொடுந்தீக் கொழுந்திற் குளிப்பித்தும்
வாட்டுங் கசையான் மோதுவிததும் வருத்தஞ் செய்ய வருந்தாம
னூட்ட மெதிர்பார்த் துளமொன்றி நகைசெய் திருந்தார் நலிவுண
தார். 5

அரச னோக்கி மிகவியப்புற் றறவும் வருத்த வருந்தாவா
றுரைசெய் திடுமி னென்றலுமே யுள்ளங் களிப்பா றுரைசெய்வார்
வரைசெய் புயத்தா பெங்கண்முக மதியி னமுதம் விழிபருந்தக்
கரைசெய் யரிய களிப்பான்மெய் கானேம் வருத்தங் காண்பேமோ.

அரிந்த பொழுது முடற்றுன்ப மறியே மொன்றி லன்பாகிப்
புரிந்து பற்று மறத்தினுடல் பொன்ற வரினுந் துயர்தோன்றாத்தபார்
தெரிந்த பொருளின் மறமழுந்திற் றேகத் தொழில்வே றெவர்காண்
விரிந்த முனிவர் சாபமும்பல் வீனையு மதினை மீட்பரிதாம். 7

மாண்டு வாளா போனவுடன் மட்டொன் றில்லை யவையெல்லாந்
தாண்டு மறத்தா லுண்டாகுஞ் சலத்தா லன்றிக் காடுண்டோ
தூண்டு மறமே முதல்வடிவாய்த் தூல வுடலம் போனாலும்
வேண்டு முடல்கள் விரைந்தெடுக்கும் விரியங் கனவிற் செயல்போல.

இந்த மறமே யொடுக்கிடலு லேது மறியா தெனக்கேட்ட
வந்த நிருபன் பாதனெனு மருகின் முறியை முகநோக்கிச்

சிற்தை மயலுந் நிஞ்சுதுமிவர் சிப்பா வணசெப் பினரென்னை
புந்தி மகிழ்ந்து புறநாட்டிற் போமென் றவரைப் போக்கினால். 9

3—5. (வஞ்ச) இந்திரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக வருத்தம்—389.

3—6. மந்தர்தின் கதை.

இந்தக் கதையை வினையாட் டென்ன விசைத்தோ மெஉர்க்கு
மந்தத் தமதா முடலொன் றயலா முடலொன் றவற்றிற்
சிற்தைச் சரீரம் விரைவிற் செயல்க ளெல்லாஞ் செய்து
தொந்தித் தலையு மற்ற தூல வுடலொன் றறியா. 1

என்றான் வசிட்ட னவனை யிந்தச் சடமா மந்ததுக்
கொன்றா வடிவ மிலதா முள்ள வடிவை விரித்து
நன்றா யுரைப்பா யென்று ஞாகக் குரிசில் கேட்பப்
பொன்றா விதிசொற் படியே போத முகிவன் புகல்வான். 2

அகில சத்தி யுடைத்தா யநந்த மான பரமம்
புகல்சங் கற்பத் தோடே பொருந்தும் வடிவே மநமா
மிகலுஞ் சத்தோ டசத்தா யிரண்டி னுள்ளுந் தோன்றிப்
பகருந் தொழில்க ளோடே பயில்பா வனையு மஃதே. 3

எங்கே யெனினுந் தோன்று மிந்த மந்ததை முத்திச்
சங்கே தத்தா லாகந் தன்னிற் கூட்டி னன்றும்
பங்கே ருகளே தியதோர் பழைய கதைநீ கேட்பாய்
வெங்கே தழும்ச் சமுமாய் வெறும்பொய் யாமோர் வநமே. 4

அதினோர் கோடி கீள மந்தக் கோடி காத
மிதிவோர் புருடன் சுண்கை யெண்ணி லாத துண்டியோன்

சிதறா நின்ற நினைவோன் சேணு யகன்ற வடிவோன்
பதறா நின்ற கணையம் பலவுங் கரத்தாற் பற்றி.

5

தனைத்தான் சிதற மோதித் தகர்த்தே யுலறி யலறி
யனைத்தார் திசையு மோடி யவசமாகி யடிபட்
டெனைத்தா முறுப்புந் தூளாய் யிருளாய் நடுக்க மிகுந்த
வீனைத்தாழ் வுறுபாழ்ந் கிணற்றில் வீழ்ந்து நெடுநாண் மெலியும். 6

மீட்டு மெழுத்து வந்து மெய்யின் மோதிக் கதறி
யோட்டந் தனிலே சுழலு முயர்முண் ணிறைந்த கருவேற்
காட்டின் முறிய விழுத்து கனலிற் புழுப்போற் பதைக்கும்
வாட்டந் தவிர்த்து கதலி வந்ததின் மகிழ்வுற் றிருக்கும். 7

கதலி வந்ததை வீட்டு கருவேல் வந்ததிற் சுழலும்
பதறிக் கிணற்றில் வீழும் பலகா லுழலக் கண்டு
விதறா வகையாம் பற்றி வீணே வருந்து நீயா
ரெதுசெய் கின்றாய் நினைவென் னென்ன வவனீ திசைத்தான். 8

யானென் றொருவ னில்லை யிங்கோர் செயலுங் காணே
னீநின் றுரைக்க நினைந்து நின்னாற் றளரா நின்றே
தூனொன் றியவெம் பகைநீ யுன்னு லின்ப துன்ப
நானின் றறிந்தே னென்று நல்குந் தன்னை நோக்கி. 9

இடிக்கு முகிலின் மழைபோ லிரங்கிக் கதறி யழுதா
னெடிக்கு ளழுகை விட்டு துணுக்கந் தன்னை நோக்கி
வெடிக்க நகைத்தா னெடிதா மீள வெமது முன்னே
தடிக்கு மங்க மனைத்துந் தானே யடைவே தவிர்ந்தான். 10

விதியின் வசத்தா லிவனோ ரிடமே மேவ லுற்றா
னெதிர்வந் தொருவ னையலே யிவன்போ லடியுண் டேக
முதல்வந் தவனைப் போனா மொய்ம்பா யுணர்த்த வந்தப்
பதிகள் றுளும் போனான் பழைய வடிவ மொழிய. 11

பிறிது மொருவன் உத்தப் பெரிய கிணற்றில் வீழ்த்தான்
சிறிதல் லாத காலத் திரும்பி யேறக் காணேம்
வெறிதான் நியவவ உதத்தில் டேறு மொருவன் வாலு
மறிது மென்னத தகைத்தே யான தெல்லா முரைத்தேன். 12

ஓதிற் றென்றுங் கேளா தூர்ப்பி யிகழ்த்து மேன்மேன்
மோதிக் கொண்டு போனான் மூர்க்க ரவணப் போல்வார்
வாதிப் புறுவாரினைத்து உயிர முள்ளான் செறித்து
பீதிக் கிடமா யிருந்ருழ் பெருங்கா டின்று முளதால். 13

அறவே கொடிதாய் உத்த உடவ் யெனினு மறியார்
நறவே கமழ்த்து குளிர்த்த நத்த உம்போன் மகிழ்வார்
மறவே லரசே யென்ற உசிட்ட முதியை நோக்கித்
துறவே புரிவா யிவற்றைத் தோன்றச் சொல்வா யென்றான். 14

கேட்ட குரிசி லறியக் கிளர்மா முரிவ னுரைப்பா
னாட்ட வடியு முடியு நடுவு மின்றிப் பொய்யாவ
கூட்ட மாகி யாழ்த்து கொடிதாய் விகற்ப செடிதா
மீட்ட வுலகத் தியல்பே யாமுன் சொன்ன வாமே. 15

புகையார் உதத்திற் புருடன் புலம்பிச் சுழலு மறமே
தகையா நின்ற நாமுந் தனிவி வேகத் தானே
பகையா மிதனா லுள்ளம் பரத்தை யறித்தா நினதான்
மிகையார் மறங்க ளிகழ்த்து வேட்கை உசத்தோ டினவால். 16

விதறி யோடு மறங்கண் மேவு நரகங் கிணறு
கதலி வறம்விண் ணுலகாந் கருடேல் உறமண் ணுலகாந்
சிதறி விழுந்த கிணற்றிற் றிரும்பி யேறத் தொழிந்தோன்
பதறி நரகம் புகுந்து பாவந் தொலையா ததுவாம். 17

முனையார் முள்ளென் றதுதான் மோக மனிதர் மடவார்
நினையா வின்ப துன்ப நின்ன லடைந்தே னீயே

வினையா மென்ற துணர்வால் வீயு மநெரார் துரைத்த
தனையா ரழுத தென்ற தாசை யறுக்கு மலக்கண். 18

போதம் பாதி யாகிப் புரண மாகா மந்தான்
காதல் விடினெஞ் தயர்தல் கதறி யழுத ததுவாஞ்
சீத மாக மகிழ்ந்து சிரித்து நின்ற தென்ற
தேத மில்லா ஞாத் தேக மாந மகிழ்ச்சி. 19

முடிவின் ஞாத் தாலே மோகம் விட்ட மந்தான்
வடிவை மாய்க்கும் பொழுது மகிழு மதுவே மகிழ்வாம்
நெடிய மொடம்பி னாலே நிறுத்திக் கேட்டே மென்ற
தொடிவின் ஞாந வலியா லுள்ள மொருப்பட்ட துவே. 20

அங்கத் தறைத்து கொண்ட தடர்கற் பனைக ளாலே
பங்கப் படுவன் றுயராம் பார்தோ டினதென் றதுதான்
மங்கத் தருவா தனையான் மருண்டு சழல்வ தாகுஞ்
சங்கற் பழம்வா தனையுந் தனைத்தான் வலைபோற் றனைக்கும். 21

கோச காரப் புழுப்போற் கொடுங்கற் பனைவா தனையாற்
பாச மடைவ ரியாரும் பகர்ந்த மரத்தின் கதையை
மாசி லாத மரத்தான் மதித்து மரத்தை மாய்ப்பாய்
தேச முடையா யென்று தெளிந்த வசிட்ட னுரைத்தான். 22

3-6. மரத்தின் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—411.

3-7. பாலன் கதை.

முழுதுசத் தீயுமாய்ப் புரணமா யென்று முடிவறு பிரமமா
வதுதான், பழுதினஞர் நிகடம் மநமலா தில்லைப் பரமமா மிதிவிலா
தில்லை, யெழுதருஞ் சத்தி யாலுமா யிலங்கு மிவைகளோர் தூல

மொன்றுளதாம், வழுவினாப் பிரம முடையசிறு சத்தி மறிதரு
முடல்களிற் றேன்றும். 1

காற்றிலே யசைவுங் கல்லிலே திடமுங் கனலிலே குடும்பான்
றனிலே, தோற்றலா மையுநன் னீரிலே நெகிழ்வுந் தொலைவுறு மாய்
விலே மாய்வு, மூற்றமாம் விதையின் மரங்களும் போல வுள்ளுறை
பிரமசத் திகடா, மாற்றல்சால் கால தேசசித் திரத்தா லுனியிற்
சாலிபோற் றேன்றும். 2

பரமமே யெனகு மென்றுமுண் டாகும் பயின்மந் தத்தினுன்
மநமார், தரமறு பந்த முத்திபே ருலகாந் சத்திக ளனைத்துமாய்
நிற்குந், தரமறு தனையர்க் கண்ணெசொற் கதைபோற் செப்பிய
விவையெலார் திரமாந், கரமலர் முகிலே யென்றலு மந்தக் கதை
யினே பிராகவன் வினவ. 3

சித்தவஞ் சனையின் மூலமாங் கதையைச் செல்வனுக் கருத்தவ
னுரைப்பான், மெய்த்தக விலாதோர் சிழுவனீ டன்னை விரும்பி
யோர் கதைவிளம் பென்னச், சத்தியம் போல வெறும்பொய்யே
யுரைப்பா டரணிபன் குமரரோர் மூவர், சத்தவீ ரமுநற் குணங்
களுஞ் சிறந்தோர் குறிய நகரிலே யுறைவோர். 4

மூவரி லிருவர் பிறத்தில ரொருவன் மூலமாங் கருவினு
மில்லை, யாவதுங் கருதித் திரிபவர் விண்ணி லவவறு பழமரச்
சோலை, மேவலு மதனிற் செழுங்கனி துய்த்து வெம்பசி தனிந்து
மேற் சென்றார், காவரு காக மூன்றுநன் னதிகள் கரைபொரு
திரையொடுங் கண்டார். 5

ஒடுநன் னதியி லிரண்டுநீ ரில்லை யொன்றுவெண் மணலதா மிதனி
லாடிநீர் னுனைந்து பருகினு ரந்தி யாகிமேல் வருநக ரடைந்தார் [று
வீடுமுன் நெதிர்த்தா ரதிலிரண் டில்லை மேன்மாஞ் சுவரிலா தொன்
கூடிய வவற்றிற் சுவரிலா வீட்டிற் குடிபுஞ் திருந்தனர் சூமரர். 6

ஒருகருங் காணுந் ககரிலே டெனியீட் நிறைபவர் கருகபாத் திரமூன், நருகுறக் கண்டா ரதிலிரண் டோடா மறவிலுந் தூளியா மொன்று, சொருபமில் கடத்திற் றுரோணமூன் நதனிற் றுரோண மூன் நகன்றுமிக் கிருத்த, பருகரி சீயைத்தாஞ் சமைத்துவா யில்லாப் பருகரெண் ணிலர்க்குமுன் படைத்தார். 7

அகரொலா சிரம்ப வுண்டின் மிருத்த தருத்தினர் வேட்டைக ளாடி யிலர்கண்மூ உருமங் கிருத்தன ரென்ன விளமையா னம்பினன் சிறு புரும மிவவா நறிவிலோர் காண்பர் புகன்மக விரிவுசங் கற்பம்வன் விவரமா மிதனா லுலகமா மிதனை விடுசிரு விகற்பமா யிடுநீ. 8

3—7. பாலன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—419.

3—8. சித்தன் (சாம்பரிகன்) கதை.

தக்கன்சங் கற்பத் தாலறி வில்லோர் சாலமோ கிப்பர்நல் லறிஞர், பொக்குநல் விசார மதியினுன் மயங்கார் புந்தியாற் பொய்ம் மையை யொழித்துத், துக்கமெய் யுணர்வாய் பந்தமற் றிருந்துந் தொடர்புறு பந்தமுண் டென்று, பங்கமுற் றயரே லமலமா யழியாப் பரம்பொருள் பந்தமுற் றிடுமோ. 1

அந்தமற் றென்றாய் விகற்பமற் றறிவா யழிவிலாப் பரம் பொரு ளிருக்கப், பந்தமுற் றவரார் முத்திபெற் றவரார் பாவனை விகற்பமே யனைத்துஞ், சித்தனை விரிவு பந்தமா மதனைத் தீர்ந் திடன் முத்தியா மநத்தின், சொந்தலீ லையினுற் றாரமா மணித்துந் தூரமு மண்ணிதாய்த் தோன்றும். 2

கருத்தின்வல் ஸமையாற் கற்பமோர் கண்மார் கண்மொரு கற்பமா மிலற்றைத், கிருத்தமா யுணர்ந்து மொருகதை யதனுற்

செகமெனு மிர்திர சாலங், குருத்து உமான மரத்தினு ளிருக்குங்
கொள்கைதோற் றிடுமென வுரைப்பா, னொருத்தனிட் கரிச்சச்
திரகுலத் தள்ளா னுத்தா பாண்ட உ ராட்டோன். 3

செத்திர டாணி புகழ்மகன் வீர்தை செறிபுயன் லடனனும்
பெயரோன், மந்திர விறைத்த உமைச்சர்தற் சூழ மணிகொள்கிங்
காதநத் திருப்ப, வீர்திர சால வல்ல உ னொருவ னெய்தின
னிறைஞ்சின் றேத்திச், சத்திர னனைய டீலிகை யேத்தித் தராபதி
காண்கெனச் சூழ்ந். 4

சுத்தமாம் பரத்தாற் பலவீத சிருட்டி தோற்றிட மாயைதோற்
றுதல்போற், சித்தனாற் காட்டச் சூழ்ந்நு டீலித் திகிரியை மன்
னவன் பார்த்தா, னத்தலற் தனிலே சைத்த உ தேசத் ததிபதி வீடுத்
தவோர் தாதன், மத்துறு புரவ் யொன்றுகொண் டெய்திச்
சதமகன் பரிக்குறே ரென்று. 5

மன்ன உ வுனக்கென் றெங்கன்கோன் வீடுத்த உயப்பரி யென்
றலுஞ் சித்த, னின்னது போல்வ தில்லை நீதனி லேறுடா யென்
றன னினையோன், சொன்னவை கேட்டுச் சத்திரம் போலத்
தூரகமே நாட்டமாய் வேந்தன், கன்னலீ ரிரண்டங் கிருந்தன
னறிஞர் கவலைநீர் சமாதியுட் றென்ன. 6

வேத்தவை யிருந்தோ ரையமும் வியப்பு மிருந்தன ரரும்பிய
கமலப், பூத்திர ளோடை போற்குவிந் திருந்தார் போதமோ ருபா
தியோ டிலுந்து, மூர்த்தமோ ரிரண்டு சென்றபின் மவசின் முன்
னுற வீழ்வுறா நின்ற, பார்த்திபன் றன்னை யயலுளோர் தாங்கப்
பாந்துழன் மரந்தெளிந் துணர்ந்தான். 7

அனையவன் றன்னை யமலநெஞ் சினைநீ யயர்வுற உத்ததென்
னென்ன, வினையமந் திரியர் வினவலும் வேந்தன் விழித்தினு
டுகழுமென் றுரைப்பான், அனையுறப் பீலி சுழ்ந்நியீச் சித்தன்

சொல்லிட மயங்கியிப் பரிமே, னினைவுற வேறி வேட்டையின்
பொருட்டா னீனெறி கடிதுறச் சென்றேன். 8

அறிவறு மகத்தா லயர்வுறு போகத் தறிவிலார் மருண்டுபோ
வதுபோற், செறிநெடுந் தூரம் பரியினுற் சென்று தீயினு லியா
டையும் செத்து, பொறியெழும் பாலை உறத்திலே புகுந்து புரவியு
மியானுமெப் உருத்தி, யெறிசடர் மேற்பா லெய்துறு மளவு மிடருற
மயங்கிநெஞ் சிளைத்தேன். 9

குடும்பபா ரத்தை விடேகிகள் கடக்குங் கொள்கைபோற் பாலை
யைக் கடத்து, நெடும்பணை நாவற் கடம்பெலு மிச்ச நிறைந்துபுட்
குரலினு னிரம்பி, யிடும்பைதீர் சோலை யெய்தலு மாங்கோ ரிளங்
கொடி பிணித்ததென் கழுத்திற், கடும்பரி யெனைவிட் டகன்றது
கக்கை கலந்தவர் பாடமே யென்ன. 10

கழுத்துறு கொடியா லூசல்போற் றாங்கிக் காவுறை தென்ற
வாற் குளிர்த்து, மூழுத்திற மோகத் தழுந்திரெஞ் சயர்ந்தேன்
முழுக்குறப் பூசனை சியமம், விழுத்தகு நல்லா ணின்றியே ரிசியாம்
வீண்பொழு தணையவப் பொழுதிற், பழுத்தவல் லிருநுந் துன்பமும்
குளிரும் பல்லறை யோசையுற் துணையாய். 11

மகத்திரு ளகற்று மறிவுபோ லந்த வல்லிரு ளிரவிவர் தகற்றப்,
புனைத்துறு கொடியை யறுத்தவ ணிறங்கிப் பொழில்புகுந் தொரு
உரைக் காணேன், கனத்ததோர் பகலி லெட்டிலொன் றுன கழகை
யங் ககன்றதற் பின்ன, ரினத்தலா ளொருத்தி தன்னைமுன்
னெதிர்த்தே னிரவினை மதியெதிர் தன்ன. 12

கருகிய நிறமும் கருநிறத் துகிலுங் கைத்தலத் தந்நமு மாகி,
யருகுவந் துறலும் பசிப்பிணி யாற்றா தவனைநா னன்னமே
யந்நந், தருதியென் றிரந்தேன் பசியினு லெவர்க்குந் தாழ்வுவந்
துறுமெனல் கண்டேன், வருதவஞ் செயாதோர் விரும்பிய பொருட்
போன் மற்றவ ளளித்தில ளந்நம். 13

சோலதோ றுழலு மஊய்ற கேகிச் சோருமென் பசித்துயர்
சொல்லு, நீலகின் றுரைப்பா ணீசர்கந் நிகையா னினக்கென
தந்நமா மென்னின், மாலையிட் டெகுகள் சேரியிற் பிதாழூன்
வந்தெனைப் புணர்தியே லிந்த, வேலையி லளிப்பே நென்றலு
மியைந்தேன் விருப்பொடு மளித்தன ளந்நம். 14

நல்கிய பாதி யந்நமு மருந்தி நாவலின் கனிச்சுவை பருகி,
யொல்கிய துயர்போ யிருத்தலும் புறத்தி லுலாவுநல் லுயர்வோன
வென்னைப், புல்கிய கரத்தாற் பற்றினன் பிதாழூன் போயினன்
யாதநா சரீர, மல்கிய பயஞ்செய் நரகிலே கொடுபோய் மடிக்கமே
செய்யுமா நென்ன. 15

நண்புறு மிகனென் னாயக னாக ல்கெனத் தாதையும் பொருந்
திப், பண்புற வீருவர் தமையும்மே தான பந்தந வந்ததினின்
றகன்று, கண்புகத் தோன்றுக காலநா தரைப்போற் கருநிறத்
தவன்கொடு போகி, யுண்புலால் வீசுஞ் சேரியி லடைந்தா நெருப்
படு மணஞ்செய்வா னுன்னி. 16

வாநாம் புரவி குக்குடங் காகம் உராகமென் பனவரிந்
தெடுப்ப, ளுனாம் புணநகப் பறவைவீழ்ந் தலைப்ப வுலவிய சிறுவர்
கைத் தசையி, லீனவீ யிரைப்ப வுதிரமு மென்பு மெல்லையி
சேரியி லெய்திக், காநாம் பைகளே நாட்டிய குழலிற் கடிமணந்
தொடங்கினர் களிப்பால். 17

மலிநலுன் றுன்னுஞ் சிறுகளு ளோக்கி மருகனால் லவனென
மகிழ்ந்தாள், கலியினுங் கறுத்த கூன்கிழ மாமி கடையர்மற் றியா
வருங் கூடி, யொலிபடு பறைகண் முழக்கினர் மதுவு மூன்களுஞ்
சமைத்தன ரவனா, நலிதரு பாயம் யாதநா சரீர நல்குமா நெனவவ
ணளித்தான். 18

கடியபா தகங்க னுருவுகொண் டினைய கண்டயர்கல் யாணநா
ளேழின், முடிதலு மஊளா டெண்மதி கழித்தேன் முகிண்முலை

பூத்தடங் ஊனாள், கொடியதோர் விபத்து தருந்துயர் போலேநர்
குழந்தையை யளிக்கவக் குழந்தை, உடிவற வெந்த கட்டைபோ
னிறதது உளர்ந்தது மூர்க்கர்தம் மகம்போல். 19

பின்னர்மூ வண்டிற் பேதைமை யளிக்கும் பிறப்பென
வொருமகப் பெற்றா, ளன்னவண் மீட்டு மானசயிற் றேன்று மரத்
தமே யென்னவோர் குழவி, தன்னையு மளித்தா ளிவரொடு நெடு
நாட் டங்கினன் குடும்பபா ரததி, னின்னலா லவர்தா பத்தினால்
உருந்து மிடும்பையாற் சரைத்ததென் யாக்கை. 20

மெம்புறு மூப்பான் மெலியுநா னந்த விர்தவெற் பருகுறு
சாரற், பைம்புயன் மறுத்து மண்ணினீர் சுண்டிப் பசியினு லுயிரெ
லாம் பதைப்பக், கொம்பொடு கொடியும் புல்லும்வெந் தெங்குங்
கோடையாற் பொடிபட உரலு, மெம்புதுக் கினாரு நிறந்தவ ரநேக
ரெக்கணு மேகின ரநேகர். 21

தனையரி லிருவர் தோள்களி லிருப்பத் தலையின்மீ தொரு
வனைத் தாக்கி, மனைவியோ டேகி மெய்யெரி கொளுத்த மாய்வுறு
தத்தா டகன்றோர், பனையடி நிடிலின் மைந்தரை யிறக்கிப் பதைப்
பொரு சிறிதொழிந் திருந்தேன், வினைநா கேறிப் பழவினை
யோடே மேவிய வின்பம தென்ன. 22

உளைதரு மூப்பால் வழிவருந் துயரான் மைந்தர்க ளிருவரை
யனோக்கக், கனோகொலோ துயிலோ சாய்ந்தனண் மனைவி கண்டிளங்
கரைந்துநா ன்ருந்தே, னிவையவன் துயிலா தென்மடி யேறி
யிருந்தனீர் சொரிதா வழுது, விளைபசி யாற்றே னுதிரமு மூனும்
வேண்டுமிப் போதுதா வென்ன. 23

இட்டமா மிளவ லென்னெ திற் பதைப்ப வென்செய லேதுமற்
றுயிர்போய்க், கட்டைபோ லிருந்தேன் விடர்தவ னழுத கண்ணி
னீர் கண்டறக் கரைந்து, மட்டிவன் ஊரா னென்றுயிர் விடுவான்

வனக்கனல் உளர்த்ததில் வீழ்த், பிழ்சின் ஹகைத்தே னிர்த்வா
சுத்தின் சிழ்வு வீழ்வு மளவில். 24

தாங்கினீர் பலருஞ் சயசய வென்னத் தாக்குறு பல்லிய
முழக்க, வீக்குனர் வற்றே னீசனன் ருகி லவண்ணு மன்னவ
னானேன், நீக்குறு சித்தன் செயலின்மோ கித்தேன் சீவனுக்
கவத்தைக ளநேகம், பாக்குற வுளவென் நறித்தன னென்று பகர்
வுழி யொளித்தனன் சித்தன். 25

இருந்தமர் திரிகள் சித்தனன் றிவனென் நேற்றில னிமைப்பி
னுண் மறைத்தான், பொருத்திய வலக மசவிரி வென்றே புலப்
படக் காட்டுவான் விடுத்த, திருத்திய தெய்வ மாயையீ தாகுஞ்
செப்புமிச் செயலினுற் றீரப், பெருத்தகை பரத்தின் விகாரமே
மகமாம் பேருல கென்றன ரென்றான். 26

3—8. சித்தன் கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—145.

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோப தேசம்.

ஆயம நத்தின்செ யல்செயலா மதன லொழிந்ததொ ழிந்துளதா
மேயம நத்தின் லெவொழித்தோர் மிகவு நல்லதி யாநத்தோர்
தூயம நமாயி டில்வெற்பாற் சூலாக் கடல்போற் பிறப்பிறப்பா
மாயைம யக்கக்கெ டுமென்னு வசிட்டன் மீண்டுமு ரைசெய்வான். 1

தனையா நிற்கும் புலபோகச் சங்கற் பஞ்சேர் மசவிருத்தி
முனையால் உளரு மாமாயை மோக மென்னு நச்சுமாம்
வினையா நின்ற மசேராய்க்கு மேலோர் விதித்த பரிகார
மினையா தெளிதா யதனாலே யியற்ற லாகு மிதுகேட்பாய். 2

மிகமா லுறுபல் பொருள்களையு மேலா தொழித்தோர் மறம்பென்றோ
சுகமாயென்தாழ்த்துநாக்குரித்தாந் துயர்தீர்நிராசையறிவரியோர்
சுகமார் மனித புழுபொப்பார் சான்றோ ருரைத்த தூற்பழகி
யகமா நினைவு தீர்மறத்தா லயரு மறதைத திருப்பிடலாம். 3

இரும்பா லிரும்பு திருந்துவபோ லியற்று மறத்தான் மறத்திருந்துந்
திரும்பா ரிராசை உடிவாகிச் செறியத் தன்னு லியற்றுவதாய்
லிரும்பா நின்றோர்க் கெனினான வெய்ய மறத்தி லுபசாந்தி
பெரும்பா ரத்தீர் நற்கடியாம் பிறிதோர் கதியு நன்றாகா. 4

வாவும் நத்தைய சங்கற்ப ஊனா லுக்கினி ஹைந்தெங்கு
மியாவும் துவாம்பொ ருடோன்று மிந்த வழிநின் றறிவாலே
மேவும் நதைவி முடிகியதின் மேலா மாயாவி கற்பமெலா
மோவும் தியால நிவுகடர் துளத்தை விழுங்கும் பொருளுணர்வாய். 5

வருந்தி முயன்று மறத்தன்னை மாற்றி யில்லை புண்டென்றோ
திருந்த பதத்தி லிருந்திடுவா யிடர்தீர் செல்வ மிடரின்றிப்
பொருந்த வேண்டு மறமென்றோற் புவந மூன்றுந் துரும்பாகுந்
திருந்த வின்தென் றனவெல்லாந் தீதாயத் தோன்றின் மறமானும். 6

சித்த விண்ணிற் நிகழ்நிலாந் தியாகத் தாலே யறிவென்னு
மொத்த படையா லையமற வுளததை யறுப்பா யறுத்ததற்பின்
மெத்து துயர்போ மவனிவளுன் மேவு மென்ன ததுவிதுவாய்
வைத்த விவையே மறமிதினை மறப்பாம் ஊனா லுத்திடுவாய். 7

பெருகத் திரண்ட முகிலெல்லாம் பெருங்காற் ருலே யொருவுதல்
வருகற் பனைநா சத்தாலே மறம்போ யிறக்கு மறமிறந்தாற் [போல்
பொருகற் பார்த மாருதமும் பொரு்கு கடலும் புலியனைத்து
முருகச் சுழிபன் னீருகதிரு மொருகால் வரினு மிடருண்டோ. 8

தன்னைக் கொண்டே தனையறுக்கிற் ருளையச் சுகல பூமிக்கு
முன்னைத் தலைமை போலின்ப முதிர் நிறைந்து வகற்பனைக்கே

துன்னித் திகழ்த்தப் பதம்பற்றிச் சகத்தை மடைவாய் பலவாக
வுன்னிப் படர்கற் பனைச்செவ்வு முடைய மமே யுயிர்ப்பகையாம்.9

உள்ளப் பகைவன் பலவிதமா யுகூட்டி சுகனால் வெல்லாமற்
மெள்ளத் தகுசர் தோடமெனூ ரு செவ்வு முடைய ரிராசையினும்
கள்ளத் தனிகெஞ்சின வெல்லாம் கற்றோர்க் கண்டாய் நிம்மலமாய்க்
குள்ளக் குளிர்த்தாக காரத்தார் கூறு காது சம்பாடும். 10

தாழ்வு முயர்வு மில்லாத சம்பா உண்பார் பிறப்பில்லா
வாழ்வு கல்கும் பரமபத மாறப் பதமா மலையிலே
வீழ்வு றாத மமரிதாம் உட்கை கண்ட விடாததுமோ
லாழ்வு செய்ய மலவுமக மகலா பறிவ் னிலைவமாம். 11

அலையு மந்த மகமுலகா மலவு பேசின் மகக்கெடுமிச்
நிலையே தவமு துந்கருத்தா மில விரித் துண்பொருளுந்
துலைவ் லிலையே மகமையை தோட்டா தனியு மதன்பெயரா
மலையு மகமு மதுவதனை மாடு வசாரத் தான்மாய்ப்பாய். 12

மெத்து கின்ற வாதனைகைய விட்டான் மேலா கலமுளதாந்
சத்தி னசத்தி னிடைநின்று சைதத் சியத்திற் சாட்டியத்தி
லொத்து நடுவின் றிலைவதுமே யுள்ள மாரு மிவவுள்ளந்
சித்தின் முயல்வார் சித்தாகுந் சடத்தின் முயல்வார் சடமாகும்.13

ஊக்க முளதாய் மகமொன்றி லுறைக்கி லதுவா மாதலினும்
றாக்கு மகத்தை மகத்தாலே தள்ளி யேறித் தனர்வின்றி
யாக்க மழிவில் பதமவிரைவ் லடைவாய் மகத்தை மகத்தாலே
நீக்க வலதார் தகைமைத்தா ரிடுப னிறுத்தது நெறிபோல. 14

பிறவிக் கடலிற் காதலெனும் பெருவாய் முதலை பிடித்தீர்க்க
விறவுச் சுழியாற் சுழலுவாய்க் கிதய ராவா யெட்டாவா
மறமுற் றுளத்தை யுளத்தாலே மாடத்துப் பிறப்பில் வருந்தாம
லுறவுற் றுனைநீ யுய்விப்பா யுயிர்க்குப் பிறரா லுய்வுண்டோ. 15

எந்த வெந்த வாதனைக ளிதயத் தெழுந்த உவையெல்லா
மந்த வந்த விடத்தழிக்கி லதுடே மாயைக் கழிவாரு
முத்து போக பேதமென மொழிந்த வீருவா தனைவிட்டு
உந்த பாடா பாடக்கண் மாற்றி வகற்ப மரமகிழ்வாய்.

16

தேறு.

அறிபடற் றுசை யறிவது தானே யவிததையு மநமுமாண் டது
வாம், பொறிபய் லாசை துன்பமா நிராசை புகலரு முத்தியா
மின்பம், பிறிதறு தனது முயற்சியா லுண்டாம் பேதைய ருண்
டெனு மவீத்தை, செநிதரு பொய்யாய் எமமாத் திரமாய்ச் சித்
தெனத் தேர்த்திடி லிலதாம்.

17

என்றலு மிராம னவீத்தையின் செல்வத் தெழுந்தற நெருங்கு
மில் வீருடா, நென்றமிந் கின்றி யெவவகை நீங்கு முரைத்தரு
ளின்னநீ யென்ன, உன்றவ னுரைப்பான் வன்றுயர் முட்சேர்
வன்பகக் குழியின்மன் னுயிரை, யொன்றவீழ்த் ததனோ டொக்க
வீழ் மாயை யுண்டெனி னுண்மைகோக் கில்லை.

18

பிறப்பெனு மாயைக் கரையதா யெங்கும் பிறிவறு பெரும்
பொரு டோன்றி, விறப்புறு மாயைக் கிச்சையே வடிவா மிதனுடை
நாசமே வீடு, சிறப்பில்சங் கற்பஞ் சிதைந்திடி விதுதான் றேயந்
திடுஞ் சித்தெனுங் கதிரோன், புறப்படி விதய விசம்பில்வா தனை
யாம் பொக்கிருள் போமெனப் புகல.

19

கண்டன வனைத்து மாயையே யென்றாய் கண்ணெனுந் தத்து
வத் தாலே, தண்டற வதுதான் கரைந்துபோ மென்றாய் தத்துவ
மாவதே தென்ன, வெண்டவ னுரைப்பான் காண்பவற் றிடைசென்
றெய்திடா தெங்கனுஞ் சமமா, யுண்டென லாகி நாமமற் றுயர்ந்த
வுணர்வுதற் பரமமா முணர்வே.

20

இவையெனு மனைத்துஞ் சிற்கந மாகி யிறப்பிலாப் பிரமமே யென்று
நவையுறு மநமாவ் கற்பனை யில்லை நாசமும் பிறவியு மென்னு

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோப தேசம். 93

மகையெலாம் புடக மூன்றினு மில்ல யறுகை விகாரமு மில்லைக்
ககையறு சமமாங் குறிபெறு மறிவு மாத்திரங் காணநின் றுளதால்.

கேவல மாகிக் கேவல கொளியாய்க் கேடறு சத்தமாய் விரிவா
யோவலி வறிவு மாத்திர மாகி யுறுதய ரொன்றுமற் றுறி
மேவரு மிரத மனைசதினுக் கொத்து விகாரமற் றுளபொரு ளிடத்தே
தாஹுத் தனது சினைகையே விரும்பித் தன்வயத் தெழுந்ததோ
ரறிவு. 22

செப்பிய வறிவு முடிவில்சங் கற்புச் செய்ததிற் சென்றிடு மிதுதா
னிப்பிர மத்தின் மகமதா மிதனுக் கெண்ணில்சத திகளுள ஊருங்
கப்பிலா தெங்கு விரத்தாரு் செய்யுட் கடுமையா மிம்மநத் தனிலே
யப்பிலே தோன்றுத் திரைகள்போற் பேத மாகிய வல்லபத் தோன்
றும். 23

உள்ளுறு சங்கற் பத்தினுற் றோன்று முள்ளமற் றதனிநு
லொடுக்குத். தள்ளுறு காற்ற லெழுந்ததீக் கொழுந்து சமப்பதுங்
காற்றினுற் போல, நள்ளுறு பிரம மன்றுநா னென்று நாடுதன்
மகத்துறு பந்த, மெள்ளுறு மிடமும் பிரிவிலாப் பொருளே
யாமெனு மழுத்தமே வீடாம். 24

மடமையுந் தயரு மவயவ சிறைந்த வடிவமு முடையன
னென்றே, படர்தரு மவற்றிற் கேற்றபன் னடையாற் பாசமும்
பந்தமு முளதாங், சடமுறு மிவற்றி லேதுமொன் றல்லேன் றசை
நரம் பென்புந் ரல்லே, னுடலின்மே லான பரமநா னென்னு முறுதி
யோர் மாயைசெற் றுணர்ந்தோர். 25

தானலா தான வுடன்முதற் பொருளிற் றுனெனும் பாவனை
யாய, ஐனமா மாயை யுணர்விலோர் விதிக்க வுள்ளதா முணர்வு
ளோர்க் கிலதா, மாநத சினைத்த தைம்பொறி யியற்று மன்னவர்க்
கமைச்சர்போல் விரைவி, லானநன் மதியான் முயற்சியாற் போகத்
தாசைவா தனையைவே ரறுப்பாய். 26

என்னுடை மைத்த ரென்னுடை சிதிரா னிவனவ னிதுவது
 டென்னு, மின்னுடை சிலைமை யித்தாசா லத்தால் வீங்கிய வாதனை
 யோக்கும், நன்னுடை சிலையுஞ் ஞாகமா சிலபோய் நாசமா யையிற்
 கருத் தொழிவாய், சின்னுடை உழவி லடற்றை நீ யென்றே நினைவி
 லார் போல்வருத் துஉதென். 27

முகமாய்ச் சடமாய்ச் சகாசகக் கனிலே மூழ்கியோர் பயனற
 வருத்துச், தேகமார் நீயா ரகோடகோ வீதோர் சித்திர மிருந்தவா
 காணு, யேகமாய் மெய்பா யிலங்கிய பிரம மென்குமா யிருக்கவுச்
 தோன்றாச், சோகமாய்ப் பொய்யாய் விளக்குமா மாயை தோன்றுரு
 திருக்கவுச் தோண்டும். 28

பழகநன் மணிகள் பற்றிபாய் நிறங்கள் பற்றறப் பற்றறும்
 படிபோன், முடிவறு தொழிலிற் பின்விருப் பின்றி முடித்தியென்
 றருந்தவ் வசிட்ட, நெடிதுரைத் தலுமே பரத்துவ கேளாய் நிறை
 குணத் திராகவன் கேட்டு, மடியறு விதய பங்கய மலர்ந்து வசிட்
 டனை கோக்கியீ துரைத்தான். 29

அற்புத மீதொன் றிருந்தவா நென்னே யம்புய ஞாளு
 லாலே, வெற்பினம் பிணிப்புண் டறநெரி உதுபோல் வெதும்பொய்
 யா மாயையா லுலகம், பற்பல துயரம் பயில்தார் திரணம் பருவயி
 ரத்தின்வன் புறல்போ, லுற்பவ மிலங்கு மதனினு லேற்கு முறுதி
 யை யென்றுமீட் டிரைப்பான். 30

ஈதுமோ ரைய மென்மநத் துளதா வியம்பிய லவணனா
 மன்னன், மாதய ரடைந்த தென்னெனக் கேட்ப வசிட்டமா முநி
 யதற் குரைப்பான், நீதகன் மநததா வியற்றலா லத்தச் செயல்பய
 னுடல்புகித் திலதா, லோதுறு மந்த மன்னனோர் நாளி லுபவநத்
 தொருவறு யிருந்து. 31

இருதயத துணர்வான் பிதாமகன் குருவா மிராசகு யஞ்செய்
 வோ மென்னாக், கருதிய மநத்தான் மகத்தினுக் குரிய கலப்பைக

ளனைத்துமுண் டாக்கிச், வருதினால் உழியே சாலியிற் புஞ்சுது
துறவரை வரித்தருச் சித்து, வருதிரென் றிமையோர் களைமறை
மொழியால் வரவழைத் தாரழல் கிளப்ப். 32

கடவுளர் முரிவர் மறையவர் பூசை கடைப்பிடித் தாரொரு
வருடர், தொடர்புற நடத்தித் தன்பொருண் முழுதற் தொலைவுறத்
தாநமா உழங்கித், திடமுறு மரத்தான் முடிசுதின் பகலுஞ் சென்
றது விழித்தன னிதனா, விடவிய மரமே தன்பவின் பங்க ளெய்
துறப் புகிப்பதென் னனாடாய். 33

சித்தன திடல்பு செப்டடக் கேண்மோ திருத்திய லவணன்
முன் னெய்தி, வித்தையான் மயக்கஞ் செட்டான சித்தன் மீண்டு
போ டொளித்தன னாகே, யித்தனை செயலுந் கண்டிட னிருத்த
வெம்மையி் தென்னென வினவ, உத்திறல் வேந்து மியாவருங்
கேட்ப உகத்துணர் துரைத்தன மனைத்தும். 34

நங்கிது புகல விராகவ கேட்டி யிராசுரு யத்திலே லவணன்,
பாக்குறு மரத்தாற் றெருகுநகரா யாரும் பன்னிரு வருடம்வன்
றுயரிற், நீக்குறு வருத்த முறுதலான் மகவான் சேணினின் றெரு
வனை யேவ, வாங்கவன் சித்த னாகியே லவணன் கருத்துய ரளித்து
மீண் டகன்றான். 35

மற்றமொன் றுரைக்க உள்ளலே கேட்பாய் மடமையாம் பூமி
யேழ் பதமா, முற்றுள ஞாந பூமியேழ் பதமா மொழிந்தவீப் பதங்
கடம் மிற்றும், பற்றுள வாகு மொன்றொடொன் றளாவிப் பயில்
வன பதங்கண்மட் டிலவா, மற்றமில் சொருப சிலபெறல் வீடா
மதினமு வுந் தனா நென்னலே. 36

அடக்கமா யுரைத்தே மஃதறிந் தவர்க்கு மறிகிலா தவர்க்குந்
குறிக, டொடக்கமில் சன்மாத் திரமதா மறிவின் சொருபநின்
றசைவிலர் தயரே, விடற்கருங் காம முதற்பகை கடந்தோர் மெய்

யறி விலார்கடப் பரியோர், துடக்குறு காட்சி விதத்தில்வீழ்நிலே
நோக்கருஞ் சொருபத்தி னமுடல். 37

சொருபம்விட் டகலன் மோகமாம் வேறு சொல்லிட முன்பு
பின் பில்லை, யொருபொரு ண்ணைடை யொழித்துமே லப்பா லொரு
பொரு ண்ணைவுறி லந்த, வீருபொரு ணடுவு ண்ணைவற விருக்கு
மிதுசொரு பத்தியல் பிதுதான், மருவுகற் பனைமாண் டசைவில்கற்
போலாய் உருகஞ்ச் சுழுத்திதீர் டடிவாம். 38

நானெனும் பிரிவும் பேதமு மற்று நல்லறி வாயசை யாத
மாநத நிலையே சொருபமா முன்சொன் மடமையாம் புவிபதங் கேட்
யினமாம் வந்து நனவுமே னனவு மியன்றமா நனவுமந் நனவி [பா
லானதோர் கனவுஉ கனவுமிக் கனவி லடர்களு வஞ்சுழுத் தியுமே. 39

இத்திற மேழு மோகமாய் நெருக்குற் றிவைபல பெயர்களை யெய்துஞ்
சித்திலே நின்றோ ரறிவுபே ரின்றிச் செறிமல மின்றிமேல் வந்து
உத்தியா சிற்குஞ் சித்தசீ டாதி உருபெயர் செயல்களுக் கிடமாய்
வித்துரு பமதாய் நின்றிடு மதனால் விதைநன வாழுதற் பதமே. 40

இதுவறி வுக்கு முதலவத் தையதா மிதத்துறப் பிறந்தபின்
னிவரு, னிதுவென தெனப்பண டிலாமைபா னெய்தா யெழுந்
துள வறுதியே நனவா, மிதுதனை யொழிய விவனவ னானே யிது
வது வென்னதென் றெண்ணு, மிதுமுதற் பிறப்பிற் றொடர்ச்சி
யாய்ப் பருக்கு மிந்தரிச் சயம்பெறு நனுவாம். 41

அறிந்துள தெனீனு மறிகிலா தெனினு மழுந்துறத் தானது
வாகிச், செறிந்துள நனவிற் சித்தராச் சியமே செய்வது நனாக்கன
வாகு, மெறிந்தகா னலினீர் சுத்திகை வெள்ளி யிருமதி யிடைமுதற்
பலவாய்ப், பிரிந்தபே தங்க ணனவிலே பழகும் பெற்றியாற் கனவு
உல் விதமாம். 42

அற்பகா லத்தி லசேகமாஞ் செடல்கண் டறித்தன மெனங்
கக உழிந்து, முர்படு செயலே வினை--து ககவா முத்துகண்
டதனைநா ளகன்று, பிற்படக் காணும் பொருள்களை மறந்து பெரும்
பொழுது துணர்வுற நோக்குஞ், சொற்பக சவு போனந வுக்கே
தோன்றுமிச் செயல்கரா நகவே. 43

அறுகை யவத்தை யகற்றிய சேவ னடைந்துள வவத்தையி
னியற்கை, யறுசட மாகி மேல்புறத் துடாகு ருணர்வுள தாமிது
சுழுத்தி, துறுபுல நகக் ளிதனிடையிருளிற் றொலவுறு மிப்பத
மேழும், பெறுகன பேத மொன்றுது ருரும் பேதைமை யவத்தை
யிவ வேழும். 44

ஞாநி மியைமுடிவற் பேத மாக சவிலுவர்வா தியர்வற்றி
னமக்கு சல்ல, தானதிகை யிடையறிதன் ஞாந மாகு மறித்தவிவற்
றத்தமே யழிவில் வீடா, மானமுறு சுபம்விரும்பல் விசார மெய்தன்
மருஞ்சிறு க லுண்மையிலே மன்னி நின்ற, லீனமறு சுகநற்ப மறல்ப
தாத்த வெண்ணமறுத் திடமுரிய மிவையே ழாகும். 45

இவையறித்தோர் மோகமெறு மளற்றில் வீழா ரிவற்றியலா
முத்திவரி விடாமின் டில்லை, கவையுறுமோ கத்தொடுநா மடைவ
தென்னே நல்லோரா னன்னாலா னன்ற ஞாநச, சுவைபெறுது
நிராசையினு லென்று நாடல் சுபம்விரும்ப லாகுமித்தச் சுபேச்சை
முற்றிக், கவையறுநல் லோரியற்கை யாசா ரங்கள் கைவருதல்
விசாரமாக் கருதல் வேண்டும். 46

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார மென்ற விரண்டுகிறை
தலும்விடயத் திச்சை மாற்றி, நினைவுருவ் வதுசிததஞ் சிறு க லாகு
நிகழ்த்தியவிம் மூன்றலு நெஞ்சச் தன்னில், கவிதைருமவ் விராதநி
யினு லுண்மைப் போத மன்னுதலே யுண்மைநிலை மருவ லாகு,

மனையனவீர் நான்காலு முண்மைப் போதத் தழுந்தியயற் சங்கமற
லசங்க மாசும். 47

அறைந்தபத மைந்தாலுந் தானும் போதத் தழுந்தியவின் பத்த
மைவாற் புறனு முள்ளு, முறைந்தபதார்த் தங்கண்மறந் தயலோர்
வன்பா லுணர்வதுவே பதார்த்தநினை வொழித லாகு, நிறைந்த
விலை யாறலும் பேதம் போக்கி நிலைபெறுதற் சுபாவத்தே நின்ற
றானே, மறைந்தபொருள் வெளியாக்குந் துரிய மாகு மாசறுசீ
வனின்முத்தர் வழியீ தாகும். 48

சொன்னதன்மே லுடலிறந்த முத்தர் மேவுந் துரியாதீ தப்பத
மார் துரியச் செல்வந், தன்னுணர்வார் றனையறிந்த பெருமை
சான்ற தலைவனா லெத்தலுறுந் தன்மை யாகு, மன்னியவிப் பத
மடைத்த சீவந் முத்தர் மகிழ்ச்சிமறுக் கத்தழுந்தா மரபி னாலே,
யந்ரியர்சொல் வழிதயில்விட் டெழுந்தார் போல வடுத்தனசெய்
குஉர்செய்யா ராகி வாழ்வார். 49

இஞ்ஞாந் பதமேழு மிகவும் புத்தி யெய்தினர்க்கல் லது
தோன்ற விவற்றை யெய்தி, லஞ்ஞாந் மிலேச்சனே யெனினுந்
தேகி யதேகியெனி னும்முத்த னைய மில்லை, மெய்ஞ்ஞாந் மென்பது
தான் மறத்தின் கட்டு விடுதலிது பெறிலிதுவே வீடு பேறும்,
பொய்ஞ்ஞாந் கானலினீர் முதலா மோகம் பொய்யெனப்போ
மடமையும்பொய் யென்னிற் போகும். 50

தனையறியு சிட்டையுளோர்க் கெய்த லாகுந் தத்துவபூ மிக
ளறிந்த தலைமை மேலோர், நினையவுந்தா ழுவுமுரியார் பொறிக
ளென்னு நெடும்பகைவென் றோரழியா நிலையி னின்றோர், துனை
தருபல் லுயிரிறைஞ்ச மேலாய் வாழுஞ் சுரோந்திரரு நரோந்திரருந்
தரும்பாய்த் தோன்று, மனையபெரும் பதம்பெற்றோ ரவரே யாகு
மல்லாதோர் பவக்கடலி லமிழ்ந்தா நிற்போர். 51

உளமொடுக்கு முபாயமே யோக மாரு முணர்வுறுபூ மிகளிந்த
வுபாய மாரும், உளமிகுமிப் பூமிகளா லன்றி யிந்த மாதேவ பெரிய
பத மருவ லாகா, உளஉறநீ நான்ருன்னே ரென்று மின்றி யபே
தமா யநாமயமா யமூல மாகிக், கிளர்சுகமாய்ச் சாந்தமா யறிவா
யொன்றாய்க் கேடின்றிப் பெயரின்றிக் கீழ்மே லின்றி. 52

பாஹ்னயு ம-பாஹ்னயு முதலு மீறும் பற்றுமுள தும்மிலதும்
பலவுத் தேசு, மேஹ்வு மடமையுமென் றிவைக ளின்றி விண்ணிலே
யிருப்பதாய் விசால மாகி, யாஹ்னமா யன்றாகி மதத்தால் வாக்கா
லெட்டரிதா யின்பத்தி லின்ப மாகி, யோஹ்ரிய நிறைவின்றிறை வாகி
யாசை யொழிவிடமாய்த் தன்னுற்று துணைரு மொன்று, 53

வேறு.

எழுவகையாம் பூமிவிலும் பெறும்பிரம மிதுமாயை ளீயற்றங்
கேண்மோ, விழுமமுறு லவண்ணுன் மெய்ம்மறத்து முன்கண்ட
விந்தச் சாரற், பழுவகைக் கண்ணாடி பயில்கின்ற வுடலொடும்
போய்ப் பார்க்கிற் கண்ணிற், நழுவுறுகுகோ லெனுமமைச்ச ருட
னெண்ணித் தாஹ்னயுடன் சமைத்து போளுண். 54

தென்றிசைசென் நனன்மீட்டிற் திக்குவிச யஞ்செய்யச் செல்
வான் போல, முன்றிகழும் விந்தகிரி முற்பட்டான் வடக்கொழிந்த
மூன்று திக்கிற், மூன்றிஹர் உறமெல்லாஞ் சுற்றினு னன்றிரோந்
தான் சூழ லொன்றி, லன்றுகரு தியகருத்து வடிவெடுத்த தெனப்
பழைய வடவி கண்டான். 55

காலனகர் நிகராமக் கடியவந்த துலாவுதலுங் கடையர் செய்
கை, போலவன்முன் சஞ்சரித்த தலககருமச சேரிகளும் பொருந்
தக் கண்டான், சாலவியந் தானந்தக் கடையர்கடைச் சியர்குழல்க
டப்பா வண்ண, ஞாலநர பதிரோக்கி வியப்பினுன் மநமயக்க
நண்ணி நின்றான். 56

கருத்தயருச் துயர்கரைப்பக் கண்கரைத்து மெய்கரைத்து
கதறா சின்ன, விருந்தையர்தங் கூட்டத்தின் மிகமெலிவால் உயர்
வீட்டு வம்மி வம்மி, பொருக்தி முத னுளிறத்த தன்கிளைஞர் பெய
ரெல்லா முரையா ின்ம, பெருத்தெடுங் குரலாலே யிவ்வாறு
புலம்பினுள் பேத மாக. 57

மாறான விதியாவென் மடிவீட்டு மடித்துபோ மைந்தர் காளோ
வேறாகி யெத்தூர டேகினீர் யார்முகத்தே விழிக்கின் றீரோ
கூறான செங்குன்றின் மணிமாலேத் தோனாலே குளிரப் புல்லி
யாறாத வென்னெருப்பை மாற்றுகா யோமகளே யத்தோ உத்தோ.

முன்னஞ்செய் தவத்தினுற் றேடாத மாநிதிபோன் முன்வந்
தெய்திப், பொன்னுநர் நின்குலத்தோ ரவர்மயல்விட் டென்
மகளைப் புணர்ந்து டாழ்ந்த, மன்னனா மருமகனே மறந்தனையோ
மதிமுகத்தை உந்து காட்டாய், *பின்னைநா யகவுனக்கென் பேதை
செயுஞ் சிறுபிழையாற் பேதித் தாயோ. 59

உன்பிறவிப் பேராற்றில் உவ்வினையா குந்திரைகள் வந்து
கூடித், தன்பிறவி யரசியற்சை தவிர்ந்தெமது தையலுக்குத் தலைவ
னாகிப், புன்பிறவிப் புலையரைப்போற் பூதலத்துப் புரந்தரனும்
புன்மை பூண்டான், மின்பிறவி நிற்கரிது மிகக்கொடிது மிகக்
கொடிது விதியே யென்றாள். 60

என்றழுது வவள்புலம்பி யிசைத்தவெலா நனிகேட்ட லவண
னாகே, நின்றளதன் சேடியரா லவடியரந் தனையாற்றி நேயத்
தோடுங், கன்றியரின் னிடரேது நீயார்சின் மகளார்சின் காத
லோரா, ரொன்றுமொழி வறமொழியென் றிவன்வினவப் புலக்
கிழத்தி யுரைப்ப தானாள். 61

ஈதுபுலச் சேரியிதி லொருபுலைய னென்கணவ னிவனுக்
கிங்கோர், மாதாபிறந் தனளவளை யித்திரன்போ லொருமன்னன்
வந்து சேர்த்தான், போதுநெடும் புணர்வித்த விதியாலே யவண்
மூன்று புதல்வர்ப் பெற்று, னேதுறுநல் வினைபோலத் தீவினைவந்
தென்கிளைஞ ரிடுத்து போனார். 62

நெடுங்காலம் வாழ்த்ததற்பி னீலமுதிற் றுளியறண்டு சிலனீர்
சுண்டிக், நெடுகால னிகர்கலியாற் றிசைதிசைபோய்க் கடைய
வெலாக் கழிந்து போனார், நெடுகாண் றனதுயருந் தனிமையுமே
துணையானே நானக ளென்ன, வடுக்கால டெல்லேந்த னமைச்ச
ரைப்பார்த் ததிசய்த்தா னைச னாகி. 63

வேண்டுவன கொடுத்திலோ டெத்துயர்தீர்த் தந்கரின் மீண்டு
மேவி, நீண்டவுல கத்தியல்பு மாயையின்வல் வபமுமவ னெழுது
கண்டான், காண்டகைய பரம்பொருளு நாமுரைப்ப வறித்தமைந்
தான் கருணை உள்ளா, லீண்டியலிம் மாயையை கடப்பரிய வன்
மோக மியற்றுந் கண்டாய். 64

இலதுளதா முளதிலதா மிம்மாயை உல்லபத்தா லென்ன
லோடுங், கலநமுறு சொற்பநத்திற் கண்டதெலாளு சாக்கிரததிற்
கண்ட தென்னே, குலமுந் வ டெனக்கேட்ட உள்ளலுக்கு முனி
யுரைப்பான் கொடிய மாயை, யலகறுமோ கம்புரியுந் காதிகதை
யாலிதுமே லறிய லாகும். 65

காகதா லீயம்போல் வாதனையின் வசத்திலுளங் கலந்து நிற்கு
மேகமுறத் தம்மிற்று மென்றுணர்வி னிலையின்றோ ரியம்பா நிற்ப
ராகவினான் முன்னுளிற் சித்தனூற் புலச்சேரி யாகக் கண்ட
மோகமதே பின்னாளுங் கண்டதுவே றன்றுநா மொழிந்த வேந்தன்.

மன்னவன்கண் டுளகநவின் மதிமயக்கந் தன்னையே மலையின்
சாரா, லன்னவரு நன்னினைவா லறிவுற்றார் லவணாறு மறிவின்

ரோற்றம், துன்னிஉரு கடையர்மகந் களிற்றோற்றம் கடைய
 ரொனத தோன்றும் போத, மின்னர பதிமநத்திற் ரோன்றியதான்
 மாமாயை யேது செய்யா. 67

தோன்றியவை விளக்கத்தா லுண்மையா மைம்பொறிக்குந்
 தொடர்பாய் திந்து, மான்றபதார்த் தக்களெலா மறிவினா லொழிந்
 துண்மை யாக மாட்டா, உண்றறிவா னறிபொருளா மிரண்டி
 னிடை யறிவா஁க் கையெந்த ரூப, மூன்றியறி பொருளறிவா
 னறிவிலிடை யுற்றிடுவ துயர்ந்த வீடு. 68

ஓரிடம்விட் டோரிடத்தே யுள்ளமுறி ல஁ற்றினடு வுண்மை
 யாகிப், பேரிலதா யுணர்விலதாய்ச் சடமிலதா யதூந்யாய்ப் பிரியே
 லென்றுந், ஁ரியபுந் தியினாலே யுகித்துக் குடும்பியெனுந் குறிப்பை
 மாற்றித், தூரியதாம் படிமநத்தின் ஁வக்கறுத்து விருத்தபடி
 துணிந்து நிற்பாய். 69

பிறப்பிறப்பாம் பூட்டைதனைப் பிணித்துழற்றும் வாதனையாம்
 பெரிய பாச, மறப்பெரிய முயந்சியின லறுத்திடுவாய் பரமமா
 மறிவின் முன்னே, புறப்படும்பொய் யாமுள்ளம் புவநவிகற் பங்க
 ளெனும் பொய்யைக் காட்டுஞ், சிறப்புளவிண் ணிலதாய் மிலதான
 நீலகிறஞ் செறிவ தேபோல். 70

சோகமுறு சககற்ப நாசத்தான் மநமாளிற் றொன்று தொட்ட
 மோகமெனு மூடுபனி விட்டகலுஞ் சரற்கால முதிர வந்தான்
 மாகம்விளந் குவதென்ன நல்லறிவு மாத்திரமாய் மாயா தா஁
 யேகமாய் வடிவின்றிப் பிறப்பிறப்பி லாப்பிரம மிலங்கு நொய்தாய்.

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோபதேசம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—516.

4. திதிப் பிரகரணம்.

4—1. சுக்கிரன் (பார்க்கவன்) கதை.

எழுது வோனு மெழுதிடமு மெதிர்காண் பொருளு மிலதாகி
உழுவி லாத விண்ணடையே உந்து தோன்று மோவியந்தான்
பழுதின் மேவுந் தனைத்தானே பாரா ரிற்கும் பலபொறியு
நழுவு துயிலி னாலன்றி நவான் மேவுந் கருவொக்கும். 1

கரியாய்ச் சமமாய் நொய்தாகிக் கலந்த விகற்பத் தீரறிவிற்
பரியா நின்ற வுலகமெலாம் பற்றி பாய்தல் கண்ணடியிற்
நெரியா நின்ற பொருள்போலாஞ் செறிகா ரணகா ரியமின்றிப்
புரியா நின்ற வுலகெல்லாம் பொலிந்து பிரமத திடையிருக்கும். 2

சொன்ன வுலகக் கருக்குருடர் தோன்றா நின்ற மாத்திரமாம்
பிந்த மின்றி யாடையுமாய்ப் பேரா உறியாட்ப் பெருவிண்ணாய்
மன்னு பிரம மொன்றென்றே உருத்தி முயன்று பாலிப்பா
யன்ன நிலையே கைவந்தா லிலைவற் றுள்ள மறிவுருவாம். 3

கீற்றுப் பலசே ரொருகற்போற் கிளருஞ் சககுகள் செறிபிரமந்
தோற்றப் படுமா விரண்டென்னத் தொடர்கா ரணம்மே நிலாமையி
லாற்றச் சகமென் றென்றிலதா மறிவே யுளதா மனைத்துலகுந் [ஞ
தேற்றப் பிரமத திருக்குமிவை தெளிய வெள்ளி கதைகேட்பாய். 4

முன்ன மொருநாட் பிருகுமுநி முதமந் தரமால் உரைச்சாரன்
மன்னு தவஞ்செய் யுழியவன்றன் மைந்தன் மதிமான் மதியினையோ
றன்ன தாதை கழற்பிரியான் றனிமெய்ஞ் ஞாந மஞ்ஞாந [ன்
மென்னு மிருபார் கையினடுவே யியங்கா நின்ற பெரும்பதத்தோன்.

செறியந் தரத்தே நிற்கின்ற திரிசுங் குவைப்போற் சுக்கிரனு
மறிவோ டறியா மையினடுவே யமரு நாளி லவன்றாதை
பிறிவில் சமாதி யுறநிற்பப் பிரியா வெள்ளி தனியிருந்து
வெறிய விசும்பை நோக்குதலும் விண்மா தொருத்தி வரக்கண்டான்.

மந்தா சீலத்தா ல்சைசுகின்ற மந்தா ரஞ்சுழ் மலர்க்குழலா
டந்தா உளத்தின் பிடிபோலத் தனியே வரலு மெதிரோக்கிச்
சிந்தா வசனா யடன்வடிவைத் தியாரித் திருகண் முகிழ்த்திருந்து
முந்தா நின்ற வேட்கையினுன் முடிவின் மனோராச் சியமுயன்றான்.

பொன்னாட் டணங்கே யிவளந்தப் பொன்னாட் டியானும்
போய்ப்புகுத்தே, னின்னாட் டமர ரிவாபோற்ற வெழில்கூர் சிங்கா
தந்திலிவன், மின்னாற் செறியு முகிலென்ன வேந்தா மியனைச்
சூழ்த்துமதன், னன்னாற் களிக்கு மரம்பையாதஞ் சமுக மிவையென்
றுள ததுணர்ந்து.

8

இமையோ ரிணைய யிவன்வணக்க விவனை யவனு மிறைஞ்
சியபின், னமையா விற்ப விண்ணாட்டி லகலா துலவு மவவளவிற,
சுமைவார் கொங்கை யரம்பையருட் சொன்ன வவண்முன் றேன்
றுதலுங், சுமையா வன்பாற் கண்களிப்பக் கண்டா னவளுங் கண்
னுற்றான்.

9

இருவர் விழியு நினைவுகளு மேக மாக வுறப்பற்றி
புருகு மளவற் சககற்பத் தொன்றும் பிழையா வுயர்வெள்ளி
கருகு மிருண்முகு கெவென்று கற்பித் திடலுங் கற்பாந்தப்
பருவம் போலு மிருள்சூழப் பலரு மகன்றார் பலதிசையும்.

10

அன்னா ளிவனை வந்தணைய வடிகார் தருநீ ழலிலொருபாற்
றுன்ன முயங்கி யோருயிராய்த் துன்ப மில்லா விற்பத்தி
னன்னா ளாகச் சதுரியுக் நாலு நாலு நடந்ததற்பின்
முன்னும் புரிந்த தருமமெலா முடியு முடியு மெனுங்கருத்தால்.

11

விழுந்தான் புவந மண்டலத்தின் மெய்யை மறந்தா னிவன்
சீவன், கொழுந்தார் மதியின் கலைசேர்த்து குளிர்த் பனியாய்
நெல்லாகிச், செழுந்தா னெல்லாத் தசாண்ண தேச மறையோன்
சமைத்தருந்த, யெழுந்தா துவுமாய்ச் சுக்கிரன்வந் திவன்பா ரியை
பான் மகவானான்.

12

அன்னான் முசீவர் தொடர்ச்சியினு லரிய தஃமோர் மதுக் காலம், டொன்னார் உரைகுழி உரத்திடையே புரிந்தா னுனக் கொடுபெடைமான், நன்னு லொருசேய் ராஃடிஃய்ச் சாத னானு னுனனப்பாற், பின்னா சின்ற பேதைமையாற் பெரா லுண்மை நிலை பெயர்ந்தான். 13

மற்று மளவில் பிதவிகளின் மருள்வா தணையாற் பிறத்திற்து முற்று முயர்க்கு கையின் டட்டத்தோர் முசீவன் மகவாய் முரியானுன் பற்று முயிர்போய் முதற்காயம் பலர னாலும் டெயிலாலும் பெற்று உளர்த்த பிருகுவின்பாற் பெரிது முணைகி யென்பாகி. 14

பிருகு முசீவன் பெருமையினுற் பின்னக்கு மிருகம் புள்ளினங்க ளருகு மணுக லறமண்மே லகக முழுதுங் கெடாதிருப்பத் திருகு மரத்தீர் சமாதியிலே தெய்வ ஊடு மாயிரம்போ யிருகண் மலரத் தஃமுசிட னிட்ட மகவை யெதிரோக்கி. 15

அறத்தின் ஊடிவா யஞ்சலிசெய் தருகே யிருக்கு மகற்காணுன் வறக்கு முடலின் கககானம் உருமை ஊடிவா யெழுந்ததென் றிறக்கு நிர்ப்பாக் கியமஃடிவாய நிற்ப தென்ன வெதிராகிடப்பத் துறக்கு மரத்தான் பிருகுஊடுத் துய்ய தஃத்தோன் றனிரோக்கி.

மென்றோல் போர்த்த டெஹ்ப்புமனை வெளிக டோறுத் தித்திரிப்புள் சென்றோ வெது முதராகை செறியு மண்டு கத்திரள்க ளொன்றோ டொன்று பாய்வதுகண் டிற்ற ஊறென் னெனவறிவா னின்றோர் கிலன்றுஞ் சினனென்றே ரேய மைர்தன் றனைநினைத் தான். 17

அடைத்த காலத் தன்றியென் தரிய மகவை யகாலத்திற் றுடைத்த காலன் றனைக்கணத்திற் றுடைப்ப னென்னு விடைப்பா விடைத்த வாபோற் பிருகுமுநி டெகுண்டு சாப மிடநினைப்பக் [கண் கிடைத்த கால னடுகடுங்கிக் கிளராம் பூத ஊடிவெடுத்து. 18

வதந மாறுங் கரமாறும் ஊரூங் கயிறுங் குண்டலமும்
பதந கவசத் துடன்மேவிப் பரத்த சேனை புடைசூழ
விதந முசியை உத்தனுகி வேண்டிக் கொள்வான் மெத்தென்ன
நிதந மூல மெனுங்கால னீமல முசியற் கிவையுரைத்தான். 19

ஈன்ற நியதி பால்க்கு மியாடக ணின்னை யீறில்லா
வான்ற தவத்தாற் றுதித்திடுது மல்லா தில்லை யாதலினூற்
சான்ற தவத்தை டெஃகோபத் தழலாற் சுடுத றகவன்றாற்
ரேன்று மூழிக் கநலுமெமைச் சடாது நின்சொற் சடவற்றே. 20

குடும்ப உலையிற் பீணிப்புண்ட கோடா கோடி யுருத்திரரு
நெடும்பட கயக்கண் மாதவரு சிலையா மென்றோ றெலாவற்றூ
ரிடும்பை யுலகி லெனைக்கடந்தா ரில்லை யாரு மெனக்கிரையாம்
படும்பல் லுயிரு மியாம்படுத்தல் பகுதி யாய பழநியதி. 21

எமது விதியன் நிர்நியதி யென்று முள்ள படியாரு
மமல விழியிற் செய்வோனு மருந்து வோனு மிலவாகும்
விமல மல்லா விழிக்கிவர்கண் மிகவு முளவாம் விதிவயத்தாற்
றமது நினைவாற் பல்லுயிருஞ் சரிக்குங் கற்ப முடிவிற்போம். 22

கற்ப தான மறைதருசிற் கண்ண தெங்கே சிரத்தையதாய்
நிற்ப தெங்கே யுயர்வெங்கே நெடியோர் விளங்கு மிந்நெறிக்கே
யற்ப ரான குருடொன உயர்வ தென்னத் தம்வினையா
லுற்ப விக்குஞ் செயல்பாரா துருத்துச் சபிக்க வுரியாயோ. 23

மநமே புருடன் மற்றில்லை மந்தின் செயலே செயலாகுங்
கநசீ வநத்தாற் சீவனுமாங் கவர்சிச் சயத்தாற் புந்தியுமாஞ்
சினவு மபிமா நத்தாலே தீய வகங்கா ரமுமாகுந்
தனது விகற்ப சாலத்தாற் ருனே சகமாந் தனிமந்மே. 24

ஆத லாலுன் புதல்வனுநீ யிலவில் சமாதி ஆமர்போதிற
காத லாலே சுக்கிரனாங் காயந் தன்னை யிடணிருத்தி

மீதில் விச்ச வாசியெனும் வீண்ணுட் டணக்கை மேவியின்
னோது புலியிற் றேசார்ண லொருடே தியன்பா லுற்பவித்து. 25
டேறு.

கோசல தேசச் தன்னிற் கொற்றவ னாகத் தோன்றி
வீசலர் உறத்தி னூடே டேடரு யுதித்துக் ககை
மாசல மருவு பாரின் மரானமாயப் பெளண்ட ரத்திற்
பேசரு நிருப னான பெருங்கதிர் குலத்து உத்து. 26

சாலு வ நாட்டிற் பாது மந்திரத் தலைவ னான
மேலுயர் கற்ப காலம் வீஞ்சையர் டேத்த னான
வாலுனர் வுளதா யட்கோர் மாதவன் மதலை யானான்
சேலுகள் சுவீ ரததிற் சோத்தசா டத்த னான. 27

திரிகத்த தேசச் தன்னிற் றேசெகச் சைவ னான
முருகர்கூழ் டேட ஸூரின் மூடகிலா ரணிய மாளு
னரிணத்தோர் பிறப்பாய்ச் சீர்ண சாககலத் தமர லுற்றான்
விரிவில்கூழ் பனையின் காட்டில் டெஞ்சினப் பார்த ளானான். 28

இவ்வண்ண மந்த யோசி யிழ்வுயர் வாக உய்தி
மைவண்ண மந்ததி னாலே வாதனை உயத்தி னின்ற
மெய்வண்ணக் ககை மாட்டோர் மெய்ம்முநிக் குமார னாகிப்
பொய்வண்ணப் பொறிக ளென்னும் புன்பகை யறுதது உென்று. 29

வரிசடை பலவுங் கட்டி வாசுதே உப்பேர் மேவிப்
புரிதவத் தெண்ணா ருண்டு பொருத்தின னினது மைந்தன்
றிரிதரு காவை யொத்த சித்தத்தின் மயக்கத் தனைப்
பரிவுறக் காண்டி யென்னிற் சிற்கணற் பார்த்தி யென்றான். 30

காலனி துரைப்பக் கேட்ட கலைமுநி னூரக் கண்ணற்
பாலகன் செய்கை யெல்லாம் பார்த்தனன் கணத்தி னெல்ல
மேலதா மொளியாற் றேற்ற மாத்திரம் விளங்கி கல்ல
சீலமார் புந்தி யென்னுந் தெளிந்தகண ணடியிற் பாய்ந்த. 31

வானதிக் கரையி னின்ற மத்தரச் சார லீற்றன்
மேனியில் வந்து சார்த மெய்முநி வியந்து சால
ஐநமில் காலன் றன்னை பொன்னலா வேண்டு கோளா
லானதோர் காத லீல்லா உருமுநி பகட்ட தானுன். 32

முழுதுணர் தரும் சீதி முலவ்வீ கால மூன்றும்
பழுதறத் தெரிதி சீயை பாடாப்ட் பரம ஞாந
மெய்தலி லீளைஞ ராகு மெம்மீஞ ரென்ற லோடுங்
கெழுதகை புலவை கக்குக கேடழ் நிலைமைக் காலன். 33

மாதடன் சையைப் பட்டி மத்தரச் கந்த ரத்தின்
மீதகன் நமர ராற்றை மேவின் னிவரி லாத்கே
பேதமாம் வாச தேவப் பெயரோடு மிருந்த சேயைக்
காதலான் முநிவன் கண்டான் காலனு மிதனைச் செய்தான். 34

இங்குற்ற சமாதி நீங்கி யிடெனெமைக் காண்க வென்று
சங்கற்பஞ் செய்த லோடுஞ் சமாதிவிட் டிவரை நோக்கி
வெங்குற்ற மில்லா மைந்தன் பணிதலும் விரும்பி யாருந்
துங்கத்தோ ரோருகன் மீது மூவருஞ் சூழ்ந்தி ருந்தார். 35

வாசுதே வப்பெர் மைந்தன் மற்றிவர் தம்மை நோக்கித்
தேசடை யுமது நல்ல தெரிசநப் பேற்றி னாலே
மாசறு தவத்தா னூலான் மகங்களாற் றவத்தாற் போகா
வேசறு மோகந் தீர்ந்தே னிதிலமு தின்பஞ் செய்யா. 36

என்றிறை செய்தோன் றன்னை யியன்முநி யினிது நோக்கி
நன்றுயர் ஞாநஞ் சேர்க் நவைதரு மடமை தீர்க்
வுன்றனக் கென்ற லோடு மூநக்கண் ணிரண்டு மூடிப்
பொன்றலின் ஞாநக் கண்ணாற் புராதந மெல்லாங் கண்டான். 37

நீத்தன பிறவி யெல்லா நிமிடத்தின் ஞாநக் கண்ணாற்
பார்த்தபின் வியந்து சொல்வான் பகுதியா மிகுதி மோகங்

கோத்தஞா லங்க ளாகிக் கோரடென் மரத்தி னூடே
யாத்தமாய் உளரா நின்ற தகோடகோ வீதொன் நென்னே. 38

கற்பன உனைத்துங் கற்றேன் காண்பன உனைத்துங் கண்டே
னுற்புதத் தகேக கால முழுநீடெந் துயருந் தீர்த்தே
னற்பய னறிடைப் பெற்றே னுமினி யைய வேகி
யெற்படர் மந்த ரத்தி லிருக்கின்ற வுடலைக் காண்பேம். 39

கருமமே யேது டாகுந் காயகந் காளந் தன்னை
யிருகனு னோக்கி யின்ப மெய்துடா னினைந்தே னியாது
மொருசெயல் கேட்கை யில்லை யொழிப்புறு செயலு மில்லை
வருதிரா லென்ன உன்னார் மந்தரந் கணததிந் சேர்த்தார். 40

முந்துறு சுகத்தி னெல்லெ தெளிதரு மூவர் தாமும்
வந்துழி முன்னிச் செம்ம மருவிய வுடலை மைந்த
னந்தமின் மகிழ்வா னோக்கி யருந்தவப் பிதானை கோக்கி
யிந்தவன் கங்கா ளங்கொ லீன்றுநீ வளர்த்த தென்றான். 41

யின்னரு முரைப்பா னைய பெறலருந் சுகந் ளாலே
முன்னநீ வளர்த்த காய மொய்துய ரனைத்து மாறி
யின்னல்கூர் காத லைய மிதாகித மெல்லா மின்றி
மன்னிய சுகம தாகி மரமிறந் திருந்த தன்றே. 42

மநமிலா நிலையி னன்றி மன்னுயிரக் கின்ப முண்டோ
கநமுறு சுகசம் போகக் கடலிலே திளைக்க லாகு
மநகபே ரறிவு சாந்த மறிவுளோர் தாப நீங்கித்
தனதுயர் நிலையா மிந்தத் தனியுடல் வாழ்ந்த தன்றே. 43

அருந்தவப் பயனா லிந்த வற்புதந் கண்டே னென்ன
விருந்தவக் கால னோக்கி யிவவுரை யிகந்து மாற்றிப்
பொருந்திய வுடலின் மன்னர் புரிபுகு மதுபோந் புக்குத்
திருந்திய உசுரர்க் கெல்லார் தேசிகச் செய்கை செய்வாய், 44

என்றுசுக் கிரனை யேவி யிடரிரு உரையும் வாழ்த்தி
 நின்றழி மறைந்தான் கால னீத்தடர் மறுகி நின்றார்
 பின்றைய வாச தேடப் பேருறு கருத்தை நீக்கி
 வன்றகை டெள்ளி முன்ன மருவிய வுடலிற் புக்கான். 45

வினையது உயத்தி னாலே டெள்ளிசே ருடலந் தன்னைத்
 தனைநிகர் பிருகு வேத மந்திர சலத்தா லாட்ட
 நனைதலு நாடி யெல்லா நயம்பெறப் பிராணன் றுங்கி
 யினையவ னெழுந்து தாதை யடிபணிந் தருகு நின்றான். 46

பிருகுவு மைந்தன் றுனும் பிறங்குமந் தரத்திற் காரிற்
 றிருகிய சித்த மென்னுந் தீப்பகை தீர மாற்றி
 வருதிரை யிலாத நீர்போன் மாசறு நிலையில் வாழ்ந்தார்
 கருணைமா முகிலே யென்று கற்றுணர் வசிட்டன் சொன்னான். 47

4—1. சுக்கிரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—563.

4—2. தாம வியாள கடர் கதை.

மீண்டுரை செய்வான் முற்றும் விசாரத்தோர் தொழிறீர் நெஞ்சோர்
 நீண்டதோர் மநநம் விட்டோர் நிகழ்சுக வறிவை யுள்ளோர்
 பூண்டுள காட்சி தன்னிற் போவபோயக் கொள்வ கொண்டோர்
 காண்டகு தன்னைக் கண்டோர் காணுதோர் தனைக்கா னுதோர். 1

சீவனா யிருந்து காணுஞ் சிற்பா தத்து வத்தே
 மேவிய நநவை யுற்றோர் வெம்பவ மோக மார்க்கத்
 தோவலில் சுழுத்தி யுற்றோ ரோர்முதிர் நிராசை யாலே
 பாவனை நலனிற் தீங்கிற் பயிலும்வா தனையை மாய்த்தோர். 2

வாதனை வலையைச் செற்று மகப்ப்பந்த மாற்றி விட்டாற்
காதல்செய் தேற்றின் வீத்தின் கலங்குநீர் தெளிவ தென்ன
மேதகு விஞ்ஞா நத்தான் மெட்மையாஞ் சபாவுந் தானே
யேதமம் ரௌளிரு முன்ன மியம்பிய வியல்வி னோர்க்கே. 3

சங்கஞ்செய் மயல்போய்த் தொந்தத் தவிர்த்தொன்றைச் சார்வ தின்
சிங்கிசெய் கூட்டி னின்றொஞ் சேனூறச் செல்லும் புட்போற் [ரிச்
றுங்கமோ கத்தி னின்றூர் தூபமகம் வெளியிற் போத்து
பங்கமா மையச் தீரப் பற்றெனு மனைத்தந் தீரும். 4

ஆன்றவம் மகம்பூர் ணத்தை யடைத்துப் பூ ரணவெண் டிங்கள்
போன்றூற விளங்கு மிந்த நிலையிலே பொலிவுற் றோர்கண்
மூன்றுமூர்த் திகளாந் தேவ முதல்வாக்குக கருணை செய்வ
ருன்றிய விசாரத் தாலே யுயர்பொரு ளெய்த வேண்டும். 5

உலகெது நாமா ரென்ன வற்றின் னுணரு மட்டுக
கலகமார் பிறவி மோகக் கங்குல்போன் மூடி நிற்கு
மலகறு முலகுந் தாமு மழிவில்லிற் சோதி யென்றே
சலநமில் கண்ணுற் கண்டோர் தத்துவ நிலைமை கண்டோர். 6

அகிலசத் தியுமா யொன்றா யந்தமா மறிவு தானே
சகலபா வனைக்கு முள்ளா மெனக்கண்டோர் தம்மைக் கண்டோர்
பகர்வுறு நானு மில்லை பிறிதிலை பரமே யுண்டென்
றிகமுற வுள்ள தில்ல திடையுறக் கண்டோர் கண்டோர். 7

முயல்வறத் தாமே தோன்று மொய்திசைப் பொருள்க டம்மின்
மயலறச் செல்லுந் கண்போன் மாசறு நீரார் புந்தி
செயல்களிற் செல்லு மன்றே தெளிந்துபல் போகந் துய்த்தாற்
றுயர்செயா தறிந்து சேர்ந்தாற் சோரருந் தோழ ராவார். 8

நெறியிடை வந்தோர் கூட்ட நெறிசெல்வோர் காணு நோர்போற்
செறிதரு போக மெல்லாஞ் சேதநர் காண்ப ரன்றே

யறிவிஞன் மஹை வென்றோர் ரற்பமே பெரிதாய்க் காண்பர்
பிறகது துயரா மென்றே பெரியன போகம் வேண்டார். 9

நலங்கிய சிறைதீர் மன்ன னகர்மட்டு மகிழ்வு கூரு
மலககல்வேல் வெற்றி கேட்க நகரீயுஞ் சிறிதென் றெண்ணுங்
கலங்குறு மஹை வெல்லோர் கைகையாற் கால்கள் காலா
வ்லங்குபற் பல்லா லகக மியாவுமிப் படிமுன் சேர்க்க. 10

பகைமந வெற்றி யல்லாற் பகக்கடல் வங்க மில்லை
உகைபடு முலகிற் செல்வர் வரிசையோர் மறுவி லாதோர்
மிகையுயர் புருடர் கீர்த்தி மிக்கவ ரென்போ ருள்ளக்
குகையிடைத தொழில்க ணஞ்சார் கொடுமநப் பாம்பைக் கொன்றார்.

மநமெனும் வீனையை வென்றோ மலரடி முடிமேற் கொள்வா
மினநர கங்க ளென்னு மிராச்சியத் திருந்து வாழ்ந்த
முனமுறு பாவ மென்னு மும்மதக் களிற்றி னாலுங்
காமயற் படைக ளாலுங் கரணமாம் பகையை வெல்லாய். 12

துனிமசச் செருக்கு மாப்த்துத் தொடர்பொறிப் பகையை வெல்லிற்
பணிபடு பதுமக் கான்போற படர்ந்தவா தனைகண் மாளுந்
தனியறி ஷொன்றே யென்று சாதித்திம் மநமவென் மட்டுங்
கனியிருள் செறியும் பேய்போற் கருத்திலவா தனைவந் தெய்தும். 13

மந்திரி யெனலா முண்மை மருவுறும் விசாரத் தாலே
யிந்திரி யங்க ளென்னு மிடர்ப்பகை யறுத்த லாலே
தந்திரி யெனலா மிட்டஞ் சமைத்தலா லேவ லாளா
நொந்திரி கிலாத வுள்ள நோக்கிய விவேகத் தோர்க்கே. 14

ஆலிக்கு மின்பத் தாலே யன்புறு மனைவி யாகும்
பாலிக்கு மியல்பி னாலே பாவந தந்தை யாகுஞ்
சீலிக்கு முறுதி யாலே தேடரு நட்பு மாகுந்
தூலிக்கும் வினைக ளில்லாத் தூய்மநம் விவேகத் தோர்க்கே. 15

நல்லன் நூல்க ளாலே நல்லன நேறியை நோக்கி
நல்லன தியாகஞ் செய்து நல்லது புகத்தை நண்ணி
நல்லன சித்தி நல்கு நல்லநாய்த் தன்னை மாய் து
நல்லதோர் தாதை யாகி நல்லவர்க் குள்ளர் தாய் ந. 16

துணிவுறு திடமாய்ச் சாலத் துகளற நோக்கி யாதும்
பிணியறக் கண்டு ஞாநப் பேருணர் வுணர்த்தப் பட்டாற்
பணிவறு மிதயர் தன்னிற் பழுதிநன் குணத்தி னுலே
மணியென விளங்கா ரிற்கு மாசறு முள்ளர் தாயே. 17

மஃமணி பேதச் சேற்றின் மறைந்தொரு ஊருக்குத் தோன்றாக்
கருமுறு விடேக நீராற் கழுவினா சித்தி காட்டும்
வினவுறு விடேக டன்பான் மெய்ம்மையை மதியாற் கண்டு
கினமுறு பொறியை வென்று நீர்வரும் பிறவி நீர்வாய். 18

இசுதிமத் திவனா வென்றே யிறுகிய வறுதி வீனா
மத்திறம் புத்தி யாலே யழுத்தமா யகற்றி மற்ற
மெய்த்திறம் பற்றி நீயா மதினின்ற விழைந்த செய்வாய்
பொய்த்திற மறத்தி னோடே புசித்தவை பந்த மாகா. 19

வேறு.

தர்ம னோடுவி யான்க டாசுரர் சாரு நீதியை சீயனு காதொழி
வீம பாசதி டாசுரர் நீதியை மேவ் வேதனை தீர்க்கென டோதலு
நாம மேபகர் தாநவ ராரொரு ஞாந வரன்வ் ஓவீட மாமுரி
யாம தோதிட வாதர மாகிய தேது நீயதின் மேவென வோதுவான்.

சஞ்ச நித்துயர் பாதல மேவிய சம்ப ரட்பெய ராரொரு தாந
வன், வஞ்ச முற்றிய மாயையில் வாழ்பவன் வன்ப டைக்கட லாலம்
ரேசனை, யெஞ்ச வித்திட வாகடர் தாமுமே யிவன்சு ழுத்தியி
லாகிய போதினும், விஞ்ச உம்பர மேவிய போதினும் வெம்பி
யெற்றினர் தாநவர் மாளவே. 21

ஆய வன்பைய நிந்துயர் சம்பர னொரு வன்றிரு மன்றிறன் முண்டிக, னேய விக்கிகர் தம்படை முன்செல வேவி னன்பெரி தக்கெவ ரும்பட, மேய உண்டர டர்ந்தன ரென்றலும் வேக மிஞ்சிய சம்பரன் வந்திட, மாயை விஞ்சைநி றைத்தவ னென் றெதிர் மாகர் நின்றிட உஞ்சியொ துங்கினார். 22

மேரு கத்தர மும்பர டைந்தனர் வீதி யெங்கும் ரம்பையர் சின்றழ, யாரு மின்றிய விந்திரன் றன்பதி யீசன் வென்றபு ரங்கனெ னும்படி, நேரு மடகிசொ ரித்துதி ரும்பின னீடகன்றுள வந்தனர் பின்றையு, மூருள் வந்தன ரென்றுபெ ரும்படை யோய்வி லன்பெரி துத்தினன் விஞ்சையால். 23

ஆவ தாகிய தாநவர் பற்றற ஊதி தேவர்கண் மோதினர் மற்றது தாப மாயச ரேசன்வி தித்துள் தாம னோடுவி யாளக டப்பெயர் மூவர் மாயையி னுல்கா லுற்றவர் மூரி மேருவு லாவுவ தொப்பவர் பாவ நாசச வாதனை யற்றவர் பாச மாமபி மாநி னைப்பிலர். 24

சாதல் வாழ்தல்க ளிப்புறல் சோர்வுறற் ரும வாகைகொள் வெற்றிக டோல்விகள், போதன் மீடல னைத்தையு நாடலர் போர் செய் வோரைமு ருக்குவர் கேவல, மாத லாலிவர் பற்றலர் சேனை யை யாச கங்கொட ழிப்பர ழிப்புறார், பாத லாசரன் வெற்பினர் வேலையர் பாரு ளாரிவர் பிற்செல வேவினான். 25

தாந வாதிபன் லிட்டநெ டும்படை தான்க ளோடுகி ரித்திரன் வந்தென, மீன வேலைப ரப்பில்வி ரிந்தென மேவி னார்கள்கி ருட்டிமு டிந்தென, வாந நாடரு மப்படி வந்தனர் வாயு வோடுநெ ருப்பும் லைந்தென, வான சேனைகண் முட்டியு டன்றன வாத லான்மறு கற்பம்வி னைந்ததே. 26

ஆயு தங்கனெ ரித்துநெ ருங்கிட வாக மெங்கும்வி முந்தன் வெற்பென, மாயு மங்கமு மிழ்குரு திக்கடன் மாதிராகட தும்பிய லைந்தன, காயும் வஞ்சரி டர்ந்துமு டுக்கினர் காது மும்பர்த ளார்

தோட வற்றனன், சாயு மண்டிகள் பின்னொடர் வற்றனர் தாம
னும்பிற ருத்திசை முற்றுமே. 27

உம்ப ரோடி ம றைத்தமை கண்டில ருத்து மூவரு நின்றதி
ரும்பினர், சம்ப ரான் முன்பு உத்தனர் சங்க டாகட ரென்செய
லென்றுகொ, டம்ப யாசநன் முன்பு டத்தன ரன்பி னோடுப
ணிந்துபு கன்றனன், டெம்ப சிசிகர் டுபான் டஞ்சமும் டெங்கண்
மூவர்து ரத்துடெ டத்தனும். 28

பேறு.

கேட்ட நான்முக னஞ்சலென் றிவ்வரை கிளத்தா
னீட்ட மாகிய டாடமோ ருபிர மிறத்தால்
வாட்டு சம்பரன் போரிலே யரியினுன் மடிவான்
வீட்டு மவ்வள வஞ்செய்த தக்கது விதிப்பாம். 29

என்ற தாமனும் வியாளனுட் கடனுமென் பவரைச்
சென்ற ழைத்தமர் செய்வது திரும்புவ தாகத்
தொன்று தொட்டுநீர் தொந்திக்கின் டாதனை தொடர்ந்து
நின்ற கண்ணடி சிழலென மரத்திலே சிற்கும். 30

நிலபெ றும்படி நானெனும் டாதனை சின்ரால்
வலைபு குந்தபுள் ளாமென மூவரு மடிவர்
கொலைசெ யற்கெளி தாசையே யுயிர்க்கெலாங் கூற்றாய்த்
தொலைவி றுன்பமா நிராசையே துன்பமி லின்பம். 31

பேறு.

வாதனைப் பாசத் தாலே மன்னுயி ரெல்லாங் கட்டுண்
டேதமா மந்தப் பாச மிறுகுமே லிடரைச் செய்யும்
வேதனை யிலதாந் தீர நழுவுமேல் கேட்கை யாலே
தீதிலோ ரனைகங் கற்றோர் தீரரென் னினுங்கட் டுண்பார். 32

விலங்கு சிங்கம் போல வேட்டையாடும் லுபர்த்தோர் தாழ்வார்
கலங்கன்மின்னென்று உத்தரகணத்திற் புகுந்த பின்னர்
பலன்கொள உணைத் தூதர் கேட்ட புகவர் பொன்னாட் டெய்தி
சிவ கிழிற் தண்டம் பிற நெடிய தூர் துமியோ டார்த்தார். 33

ஆர்த்தன கேட்ட உந்த உசார்பா தலத்தி னின்றும்
வேர்த்தனா பெருகு உத்த உடம்படை யமராமீது
தூர்த்தனர் காலம் போக்குஞ் சுரப்போடு துணைந்து போகிப்
பெர்த்தும் உத் தமர்செய் தோடிப் பின்னும் உத் ததனைச் செய்தார். 34

துடக்கை பலவு பாய மித்தநீள் காலந் செய்ய
கைகரு திடம தான நானெனும் பழக்கத் தாலே
மெய்வா நானென் னுன்னும் கேட்கையை விருப்ப முற்றா
ரவகை யாலே யுள்ள மகப்பட்டு நின்ற தன்மை. 35

பயம்வந்து பிடித்துக் கொள்ளப் படர்தரு மோகங் கட்ட
வயாவுறு மாசா பாசத் தழுந்தியென் செய்து மென்னா
துயருந் விளைத்துக் காயத் தஞ்சுரு திருக்கு மாறு
மயலுறு தந் தா லின்பம் வருவது மெய்வா நென்றார். 36

சந்தத மிவ்வா நெண்ணத் தனைப்புண்ட மந்தத் ராகி
யத்தமி நீர மின்றி யமரென்றா லறவு மஞ்சிப்
புத்திரொந் திறப்போ மென்றும் புகலிட மெமக்கே தென்றுஞ்
சந்தனை யாலே கெட்ட சித்தத்தாற் றியங்கிச் சோர்த்தார். 37

வலியெலா மிழந்து முன்னே உந்தொரு பெயர்நின் றுலு
நலிவுற மாட்டா ராகி நடுக்கினர் விறகு மாண்டாற்
பலிதரு மலியை யங்கி பருகிட உல்ல துண்டோ
வொலிதா வுறைத்தெ னஞ்சி யோடினாற் பொன்றிப் போனார். 38

தாமனும் வியாளன் னுனங் கடனுமுன் சரித்த மார்க்கந்
தொமறு முணர்வுண் டாகச் சொல்லினம் விநோதத் தாலே

மாமந மவிலே கத்தை வரம்பறப் பழி விட்டாற்
பாமரப் பிறவித் துன்பம் பற்றா தித்த உண்ணம்.

39

இனையவர் வியாய நீயிச் செத்தலை யென்ற லோடு
மனையவர் பரத்தி னின்ற முத்தத்தா ரறிய வேண்டு
முனைகூ நென்றி ராமன் மொழிதலு முரிசன் சொல்பான்
முனையு தாமன் முன்னோர் தோற்றமாத் திரமெய் யானோர். 40

எதிருறு தோற்ற மெய்யா யிடங்கள்போ லிகு யாமும்
விதியதாப் புறத்தி லொன்று மேவல்ம் வீர னேகின்
மதியினு னெனலும் பொய்யே மதியின் யெனலும் பொய்யே
யதிர்குரற் றுமன் முன்னு மடர்களுண் டெனலும் பொய்யே. 41

பரத்தின தொளியே மெய்யாப் பாரித்தோர் சீவ சத்தி
திரத்துறு சம்ப ரன்றன் றியாதத்தா லசைத்து மூன்றா
புரத்தவுல் லாச மேவற் றுரைத்தவத் திறத்தி னுலே
வரத்துறு மவரு நாமும் வாய்மையே யெஃகு மில்லை. 42

அறிவதா யறிலே மெய்யா யமலமா யனைததா யாறிப்
பிறிவுறு வரவு போக்கில் பிரமமே யுளதா மத்தச்
செறிபொருட் சத்தி தோற்ற மாத்திரஞ் சகமாய் நிற்கும்
பொறிகன்பல் காட்சி பொய்யே பொருண்மெய்யே யென்று வாழ்
வாய். 43

4—2. தாம வியாள கடர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—606.

4—3. வீம பாச திடர் கதை.

இதுமக் கிதுந மக்கென் றிரங்குறு பொல்லா வாழ்வா
லுதவியோர் சாம்ப ரேனு முறப்பெறு துதார மக்குச்
சதமுறு முலக மெல்லார் துநம்புபோற் காண்போர் தம்பால்
விதநங்க ளிணைத்தும் உரார மிருகங்க ளுலர்புற் றீண்டா. 1

உளத்துநச் சமங்கா ரஞ்சே ருண்மையை யுணர்வோர் தம்மை
யளக்கரும் பிரமாண் டம்போ லட்டதிக் காளர் காப்பர்
கிளப்பருங் குணத்தி லண்பாங்க் கேள்வியில் வீருப்பா யுண்மை
விளக்குறு உருத்த மிக்கோர் ராரின்னோர் மிருகத் தானே. 2

செயலருந் துயருந் ருலுஞ் செயத்தகாச் செயல்க ளாகா
வியல்பலா உழியா லுண்ண விராகுவை யமுதங் கொன்ற
தயலெலாம் வசமா யாபத் திணைத்தும்போ யென்று நன்ற
முயலுந் குணங்க ளாலே மொய்புக ழெய்தி னோர்க்கே. 3

ஒழிவறு முயற்சி தன்னு லாகத்தா லுயர்ந்த தூலா
லிழிவற வியற்று டோர்கட் கெப்பய னெளிதி நெய்தா
வழிபடு நன்னூ ளாளர் வருபயன் கருத்தாச் செய்யி
லழிவற முற்று முற்றி யளவறு பயனை நல்கும். 4

வருத்தமற் றச்சஞ் சோக மதமின்றி நன்னூற் பின்போ
யொருத்தரா லேவ வின்றி யுலாவுக நசிக்க வேண்டா
வருத்தங்க ளநர்த்த மாகு மளவில்போ கங்க ளோயாம்
பெருத்தவா பத்தாஞ் செல்வம் பேரின்ப ரிராசை தானே. 5

இடும்பைகூர் சங்க மின்றி யியற்கையா சார மெய்திக்
குடும்பமாந் துயர்சிற் றின்பங் குறித்திடாப் பெருமை யோர்க்கு
நெடுமபுகழ் வாணுள் செல்வ நிறைகுண மனைத்து முண்டாய்ப்
படும்பலன் வசந்த காலக் கொழுகன்போற் பலிக்கு மன்றே. 6

தவங்களாற் றெய்வ நீராற் சாத்திரங் களிஞற் போகாப்
மவக்களை யுயர்ந்தோர் பாதம் பணிந்துபற் றறுக்க வேண்டு
மவங்களாங் காமங் கோப மறவுத்தேய்த் தியற்கை யான
சுவங்களி னடந்து தன்னூற் றுறையின்றோ ருயர்த்த மேலோர். 7

நானெனும் பொருள்கா ணுதோர் ஞாநவா காயங் காணூர்
நானெனும் பொருளைக் கண்டோர் ஞாநவா காய மாடார்
நானெனு மகடகா ரக்கார் ஞாநவிண் மதியை மூடி
ஏப் பரம டாம்ப னன்மலர் விரியா தன்றே. 8

மடிவறு பிறவி யென்னு மரத்திர னெனதி தென்னு
செடியபல் பணைக ணீட்டி நிரயமாங் காய்கள் காய்க்கு
மூடிவறு துயராங் கார முலையாக விளையா நிற்கு
மிடியிலா ஞாநத் தியால் வேரொடும் வெத்து போமே. 9

என்றலு மிவவாங் கார மெவவுரு வுடைததெவ வாறு
வென்றிட லாகுந் தேக மேவியு மேடா தாயு
நின்றொரு காலம் வென்ற னேருறு பயனே தென்னு
நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப ஞாநமார் வசிட்டன் சொல்வான். 10

மூவகை யுலகி லிந்த வகக்கர மும்மை யென்று
மேவரு மிரண்டு நன்ற மிகவுமொன் நீர மாகும்
யாவதும் பரமு நாமே யீறில மெமைய லாதோர்
பாவின யிலதென் றோரும் போதமே பரமாங் காரம். 11

செந்நெல்வா லினுஞ்சற் றுகிச் செகங்களுக் கயலா யென்று
மன்னுது மெனக்கொள் போத மந்தையாங் கார மாரு
மிந்நில யிரண்டுஞ் சீவன் முததர்பா லிருந்தி டேற்றித்
துன்னரு முத்தி நல்குஞ் சுழல்வறு பந்த நல்கா. 12

கரசர னுதி மட்டா நானிது வென்று காணூந்
திரமது தானே மூன்ற மகங்காஞ் செகத்தோர்க் கெல்லா

முரியதா மிகவும் பொல்லா துற்பவ மென்னு நச்சு
மாமெழு மூல மாகும் வருந்தியு மொருக்க வேண்டும். 13

கொடிதிது கொடிது சாலக் கொடிதிதன் கொடுமை யாலே
முடிஉறு முயிர்க னெல்லா மோகமுற் றறிவு கெட்டார்
கடிதிலவ் வீரண்டி னுலுஉ கடிந்திதெவ் வளவு விட்டாய்
படிவுறவ் வளவே யெய்தும் பரமமார் தற்ப தார்த்தம். 14

எற்றமா மகங்கா ரங்க ளிரண்டினுற் பரம மெய்தி
சூற்றமா மவற்றை ரீக்கி யோரகஉ கரமு மின்றி
யாற்றலா னிற்றி யென்னி லறவுயர் பதம தாருந்
தோற்றுட னானே னுமை சுருதிகள் சொல்லு முத்தி. 15

இதனியல் புரைவ்கக் கேண்முன் னிசைத்துள தாமன் முன்னே
ரதமுற மடிந்த பின்ன ரினையசம் பரன்வே கித்து
மதமுறு மிமையோர் சேனை வதஞ்செய்வா னுபாயந் தன்னை
விதமுற வினைய வாறு நினைந்தனன் விஞ்சை உல்லான். 16

நாசவ ரெனமுன் னஞ்செய் தாமனை முதலா மூஉர்
ஞாநமில் லாமை யாலே நானென தென்று பொய்யாய்
வாசவர் போரின் மாண்டார் மற்றினி ஞாந நன்னூற்
போனவர் விவேகத் தோராய்ப் புணர்ந்தமா யத்தாற் செய்வேன். 17

மெய்யுணர் வுறுத லாலே வெறும்பொய்யா மகங்கா ரத்தி
னையுருர் விண்ணோர் சேனை நலிவுற வெவ்வ ரென்னு
மையுரு மரத்தி னெண்ணி மாயையா லவரைச் செய்தான்
மொய்யுறு வேலை தந்த மொக்குன்போன் மூவர் வந்தார். 18

அனைத்தையு மறிந்தோர் தம்மை யறிவென வறிவாற் கண்டோர்
வினைத்தொட ரிலாதோ ரொன்றின் விருப்பமும் வெறுப்பு மில்லோர்
நினைத்துள நிகழ்கா லததி லெய்திய நிலையி னிற்போர்
நினைத்துணை யெனினு மைய மிலாதவர் தெளிவு சான்றோர். 19

போரினான் உமன் பாசன் திடனெனப் பரிசுக்கப்பட்டோர்
சீரினா லுலகை யெல்லார் திரை மாய்த் தேடுஞ் சத்தர்
போரிலே போயி னென்று சம்பரன் பகலப் போகி
கேரிலா உமர ரோடு செடுஞ்சமர் புரிய லுற்றார்.

20

எண்ணிலா உருடம் வெம்போ ரியற்றின ரிடர்க் கெனஞ்சிற
முண்ணென் னெனதி யானாற் தோற்றா வுதித்த போது
நுண்ணறி வாலே யாமா ரென்றுந் தோக்க லோடும்
புண்ணிய மிலாதோர் ஊழ்வு டோலது பொய்யாய்ப் போகும்.

21

பன்மையாம் விசாரத் தாலே படரகங் கார மற்றோர்
சங்மமே மாண மேயென் றஞ்சறு சலிப்பி லாதோர்
நிம்மல ரெளிதின் வந்த பொருள்கொள்வோர் நீங்குந்த வெல்லார்
தொன்மையா நவமாத் கண்ணுற் றுகளுந் சமமாய்க் காண்போர்.

ஆதலால் வீர ரான் உவர்களு லமரர் சேனை
காதலாற் புசித்து மாய்க்குவ காமுகர் செல்வம் போலப்
போதலே புரிந்து திக்கிற் போயொளித் துலக முண்ட
மாதவா சரண மென்றே மாயனைச் சேர்ந்த தன்றே.

23

அடைக்கலம் புருந்த ஊனோர்க் கஞ்சலென் றபய கல்கி
விடைத்துவந் தமரின் மோதும் விண்டிலோ டரும்போர் செய்து
படைக்கல தேமி யேவப் பாய்கன நீய்க்கத் தீய்த்து
தொடைத்துழாய் மார்பன் ஊழூர் தூயவை குந்தம் புக்கார்.

24

மற்றினி யிந்த வாரற்றல் வாதனை யாலே பந்தம்
பற்றுறு மதனை நீங்கிற் பந்தம்போம் விவேகத் தாலே
யுற்றறி வுண்மை சேரி லுளத்திலவா தனைபோம் போனா
லற்றமில் சித்த ரெப்தீர் தீபம்போ லாகு மன்றே.

25

4—3. வீம பாச தீடர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—631.

4—4. தாகுரன் கதை,

ஒழியாத துயர்மாயை யெனுமா பத்தை யொழிக்கமந நாசமோ
ருபாய மாகு, மிழியாத மெய்தஞ்ஞாநப் பொருளை யெல்லா மியம்பக்
கேட்டயராம லீதயந் கொன்டாய், பழியான போகத்தி னிச்சை
தானே பநதமா மதுவிடலே பரம மாகும், வழியான பன்னூலாற்
பயன்கொ லென்ன உருந்தாம விவடழியே உருதல் கேண்டும். 1

இன்பமிதா மின்பமிதா மென்ற வெல்லா மெரியெனநஞ்
செனநினைக கேற்றத் தாழ்வாய்த், துன்புறுபோ கம்பலகாற்
தேர்ந்து நெஞ்சிற் றேயாம லெளிதருத்திற் சுகமே யாகும், வன்பு
பயின் மறத்தோற்ற நாச மாகு மநததினது நாசமே மகத்தாந்
தோற்றம், நன்பரம ஞானிகணெஞ் சிறந்து போகு நடைவிலங்கா
மறிவிலர்த்ரு நடைகூட நெஞ்சம். 2

ஆநந்த நிராநந்த மிரண்டு மில்லை யசைவுமசை வின்மையுமா
மனையு மில்லை, யீசத்தீர் சத்தசத்தன் றியற்றுக் கெல்லா மிடை
யல்ல ஞானிந மென்ற லோடுந், தானந்த மிலாகறிவா யுலகின்
மேலார் தத்துவத்தி லுலகிருக்குந் தன்மை தன்னை, ஞாநந்தான்
வளர்பொருட்டா யுரைப்பா யென்று நாதனியம் பிடவசிட்ட
னவிலவ தானுன். 3

வேறிலா தெவவிடத்து மேலி நின்று மேவாம னுண்மையினால்
வேறும் விண்போற், கூறிலாச் சிற்பாவ மெங்கு நின்றுங் கூறுபடு
மவற்றொன்றுங் கூடிப் பற்றப், பேறிலாச் சங்கற்ப மனைத்து
மின்றிப் பேரின்றி யழிவின்றிப் பேத மின்றி, யூறிலா வாகாயந
கோடி கூறு வுரித்தவற்றி லொருகூற்றை யொப்ப நொய்தாம். 4

நன்றிதரு முண்மைமுதற் பெயர்கள் பெற்று ஞானிகளபா
ணிமலமா ஞாந மாகி, யொன்றுமல வருவான குடும்ப ரூப மொன்

றுகித் தனைத்தெரிவித் துணர்வே மெய்யாய்த், தன்முனைச்சிச்
மாத்திராதிக் கயலந் நிர்த்தத் தொத்தாமத் தாமயமாஞ் சகக்கனெல்
லார், துன்றுதிரை முதலாகப் பிறத்த செல்லாருஞ் சூழ்கடலில் கேளு
காத் தொடாச்சி போலாம். 6

துனைதருபல் பிறப்பாகிக் கொடுத்தார் போல்லாச் சபாபமாச்
தனையறியாச் சுடர்த் தென்றார், தனையறியாதார் கொளியருவா
யெல்லா மொன்றாய்த் தானை உடையிக்குத் தன்மையாலே, தன
வொடுசெய் கொண்டுசெய்கை செல்லம் ஆன்று நிகழ்விற்கும்
பாலித்த நனைவுக் கெல்லா, தனையசனையாய்ப்பிறக்கும் பிறவிப் போக
மருத்துவோர்க் கப்போக மாசி உரும்தம். 6

அத்தமந் முதயமில்லை யெழுத னின்ற லயல்போதல் உருத்
லெனு மனைத்து மில்லை, யித்தலத்தி லில்லையிலா திருக்க லில்லை
யித்திறமாஞ் சித்தமல மில்லா மெய்யாய்ச், சுத்தமுது தானேதன்
னிடத்தி னிற்குஞ் சொன்னருநி டேசகமாய்ச் சொல்பே ராலே,
மெத்தவெரு ருபமாச் தற்சபாபம் விரித்தெக்குஞ் சிற்பெயரால்
விளங்கி நிற்கும். 7

இன்னசபா வந்தானே யொளியாய் நிற்கு மிருளாகு மொன்றாகு
மீறில் கூறார், தன்னுடைய தொழிலாலே தானே பூர்ண தத்துவம்
விட்டிவனவரு நென்னுந் தன்மை, யுன்னியபா வனையாலே
மெள்ளச் சீவ னுருவாகிக் குடும்பியெனு மூகத் தாலே, பன்னியபா
நாத்துவத்தி லழுந்திப் பாவா பாவம்பற் முதல்விடலாம் பதத்தி
னிற்கும். 8

அப்பதத்தி னின்றபுரி யட்ட கண்ண யனவிலசை உல
மைக்கு மமைத்தி டாதா, மிப்பரிசி னின்றாரவே உடிவ மான
வெழுபிறவி உகைமால யியற்று மெக்கு, மொப்பரிய தற்பிரம
சபாவத் தாலே யுரைத்ததெலா மெழுமிண்டு மொடுக்கிப் போகு,

மேய்ப்பட்ட மிக்லாக வின்னின் கணல் விரிவதுபோற் சிதினி
நெய் விரிந்து தோன்முள். 9

பட்டமத்தாற் றணைப்பற் போற் றேன்று மாபோற் பகுத்த
விலா உந்தச்செற் பாற் றணை, யடர்பொம்போற் றேன்றியதாற்
சத்த மாந் தடம்புறு மெதொன்ற லறியா நின்றாய், தொடர்
கின்ற உதுவீத டார்க்கா டாகுற் தோற்றமெலாற் தானாகித் துன்னி
நின்ற, விடமுடை பரட்டம மிதுடே யீதின கிருப்பதுவும்
பெயர்மலமா மதினெ றில்லை. 10

பொருகடவீற் றிரைமுதலாப்ப் பிரத்த வெல்லாம் புனலாகி
விளங்காமற் புழுதியுமோ, சொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமே
மல்லா லுபயமென்கு கற்பனைப்பே ரொன்று மில்லை, யெரியிடத்
திற் குமோத் திரமே யல்லா விரண்டுண்டோ வவ்வகைபோ
லென்று மொன்றஞ், சரியையகிரி யாயோகப் பதத்தின் முற்றிச்
சாதகக் கண்ணைத்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டும். 11

தியற்கைகுணஞ் சோதித்து முன்னே பின்னே யாவையுமாம்
பிரமீ யென்னல் வேண்டும், வியப்புறவா சையிலுழல்வார்க் கிவ்வா
றேதின் மீளாத தீராகில் வீழ்த்த தாகுற், தியக்குறுபோ கத்தாசை
தீர்த்து புத்தி தெளிந்தமகத் தாடார்க்கே திகழத் தோன்றும்,
மயக்கமற வுணர்த்தடல் குருவைக் கிட்டா உருந்தியுந்தன் பிறப்
பறுக்கு மகனு மாக்கே. 12

விளக்குமிர விபுமலரு முண்டா யுண்டாம் வீசொளியும் பகற்
பொழுதும் வீரையும் போலத, னுளக்கமில்லித துண்டாகி லுண்டா
ஞாலந் தோற்றாவு மாத் திரமே சொருப மாருங், கிளத்தபர மார்த்
தத்தா லில்லை யென்னக் கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பீ
ரத்தா, லளக்கரிதாய்ச் சீதளமா யமல மாகி யற்புதமா நின்மொழி
யென் றண்ணல் சொல்வான். 13

இம்மொழிக ளாலிமைப்போ திருளா மீள வ்மைப்போதோ
வொளியாகு மிவ்வா றுசி, மைம்முக்கலா லர்ப்பமாய் வெய்யிற் சீதம்
உத்துஉத்து போகின்ற மழைநா னொத்தேன், மெய்ம்முரியே யசுத்த
மாய்ப் பலவா யொன்றாய் வீயாதா யளக்கரிதாய் வ்ளக்க மெய்திச்,
செம்முறையா மாத்துமதத் டுடத்துக் கித்தச் செய்தொழில்கள்
உத்தவா செப்பு கென்றான்.

14

மெய்யான பொருளுடைய வாக்கி யத்தின் மெய்ப்பொருளாய்
முன்னொடுந் வீரோத மன்றிக், கையாரு டெல்லியெனக் காட்ட
உல்ல கட்டுரையே யாமிடகு கழறிற் றெல்லா, மெய்யான ஞாநவீழி
வெளியாய்ப் போதம் விரியவதித் துலென்சொன் மன்னும்
விததைக், கையாரு உல்தெளிதென் றுள்ள வாறு கலக்கமற
நிலைநின்று காண்டி யன்றே.

15

தன்னுருவ மாய்உதற்கே முயல்வ தாயுத் தமமான வலித்
தையினாற் சகல மான, வின்னலுறு குற்றமிலா வித்தை யெய்து
மெய்கணைகள் கணையாலே நஞ்சை நஞ்சாற், துன்னுபகை பகை
யாலே தீது தீதாற் துடைப்பதுபோ லவ்த்தைதனைத் துடைத்தல்
வேண்டு, முன்னியுறப் பார்த்தலுமே யிதன்ச பாடி மொழிந்து
போய்த் தன்மாய்வா லுதவு மின்பம்.

16

நனிமெய்யாய் மாயையில் தென்றிவ வாறு நாடுவாய் ஞாநியாய்
ஞேயம் பெற்றாற், துனிசெயுமீ துளமாயை யறிதியன்றே துகளிலா
நற்போதந் தோன்று மட்டும், பனிமாயை யில்லையென வென்
சொல் லாலே பழுதில்லா உறுதியுறப் பற்றி நிற்பாய், புதிதமுறு
பிரமமே யெல்லா மென்று புத்தியிற்கண் டோரமுத்தி பொருந்தி
னோரே.

17

பேதமுறு புத்தியே மாயை யாகும் பெரிதுவருந் தியுமிதனைப்
போக்கல் வேண்டும், போதமுறு பேற்றினா லன்றி மாயைப் பொரு
நதியின் கரைதோன்றாப் பொருந்தத் தோன்றி, லேதமுறு

மப்பதமே யிறவா லீடா மம்மாயை ிறப்பிடமே தென்ன வேண்
டாஞ், சேதமுறக் கொல்பழியே தென்று தேர்வாய் கிதைவுற்றா
வீதனியல்ப தெரிபு மன்றே. 18

யாதினிற்றேன் நியதென்றும் யாதீ தென்று மிரந்தநெறி
யாதென்று மிறத்தாற் றேன்று, மாதவினில் உன்றுயரின் சாலே
யான உவ்வைதமெனு கோக்குமுநூற் தருந்தச் செய்தாம், நீது
பயில் ிறப்பென்னு உ கடலின் மூழ்காய் செழிகாற்றுத் தன்னுரு
டாஞ் சேணி றன்னும், சாதமுறச் திரிவதுபோற் றன்பாற் றேன்
று ற் சத்தியினு லாதத்தமதத் துடகின் றெல்கும். 19

கோய்கெடுஞ் செங்கடறன் னிடத்தே யற்ப துடக்கத்தாற்
கணம்வனக்கு துண்மை கோக்கா, லையமறத் தற்பதமொன்
றகண்ட மென்றே யழிந்துவா யக்கடலி லசைந்து சற்றே, மொய்
யறிடாஞ் செச்சத்தி கண்கா லத்தின் முழுதுறுசத் தியினுலு முழங்
கத் தோன்றித், துய்யவிடங் காலமொடு தொழில்கண் மூன்று
துயனசத் திகடம்மைத் துணையாய்ச் சேர்க்கும். 20

தனதுசுபா வத்தையறிந் தகத்த மான தற்பதத்தி லிருந்துஞ்
சிற் சத்தி தானே, யெனதுருவிவ் வளவென்றே யறிவற் றற்போ
லெண்ணுறுமிப் படியுருவை யிதுபா லிக்கி, லதுகதமா யப்பொழுதே
பெயர்க ளெண்ணே யாதியாம் பார்வைகள்வந் தடையா நிற்குங்,
கவிகற்பத் தருவடிவாய்ச் சித்து ரூபத் கவரிடங்கா லந்தொழிற்
குக் கலத்த பற்றும். 21

ஈக்குரைசெய் சித்தினுடை யுருவந் தன்னை யாவருஞ்சேத்
திராக்கியனென் றியம்பா நிற்ப, ராக்கதுவும் வாதனையைச் செய்யா
நின்றே யகக்கார பாணையை யடையா நிற்கும், வாக்கருமாங்
காரமுரிச் சயிப்ப தாகி மலிநமுறு புந்தியா மலஞ்சேர் புந்தி, வீங்கிய
கற் பனைவடிவாய் மநந ரெஞ்சாம் விகற்பமிகு மநம்பொறியா
மெல்ல உந்தே. 22

கரசாண மயவுடலைப் பொறிக ளென்பர் கவல்வுறவிப் படியன்
 ரோ கலந்து சீவன், விரவியசுட் கற்பமெனும் பாசத் தாலே வீக்
 குண்டு துன்பவலை வீசப் பட்டுத், தாமதவீ னதையடைவே
 யடையா நீற்குஞ் சத்திய மாமநித் தன்மை யாகிப், பொர
 உகங்கா ரதைமேவிக் கோச காரப் புழுப்போற்றன் னிச்சையனாற்
 பூனும் பந்தம். 23

தானேசுட் கற்பித்தத் தம்மாற் திரத்தாற் தனிகலையா முட்
 டொழில்க டன்னிக் கட்டக், காணேறு கெகம்விலட் குற்ற தென்
 னக் கடலையினுன் மிகவுமரட் கரைத்து சோரு, மாளுத மகம்புத்தி
 ஞாநு செட்டை யகங்கரம்வா தனையுடல் பகுதி மாயை, பூனா
 மலங்கருமம் பந்தஞ் சித்த மோதவித்தை யிச்சையென வுரைப்ப
 ரன்றே. 24

அப்பரிசோ ரோரிடத்தி லோரொன் றாக வாசாபா சத்தினு
 லமைத்துச் சொன்ன, டொப்பரிய சகவிரிவா மிவற்றை யெல்லா
 முட்கொள்ளும் பலமிதனி லொன்று மில்லை, கப்புடைய நெடு
 உடத்தை உடத்தின் வித்தக் கரத்திருப்ப தொக்குமிடர்க் கவலை
 தீயின், வெப்பமிகக் கோப்பாம் பெடுத்து துங்க வேட்கையெனுந்
 கடற்றிரையான் மெலியு முள்ளம். 25

பெருகியவித் துயர்களா லகச மாய்த்தன் பிதாமகனை மறந்து
 மிகப் பீடையுற்றுக், கருகியவிம் மரத்தனை யளற்றி லானைக்
 கரையேற்றி விடுவதுபோற் கரையி லேற்றாய், வெருவுசரா மாண
 மெனும் விடத்தால் உெந்து மிகுநலத்திங் கெனும்பகையான் மெலியு
 நெஞ்சுக், கருள்புரியா நரர்மனித உடிவ மான உரக்கரே யருள்உடிவ
 மான உள்ளால். 26

இவ்வகையே சிற்பாவ சீவ பேத மியல்உடிவாம் பிரமத்தி
 னிடையே நின்று, வவ்வியபா உனையாலே வந்த கோடி வாராகின்
 தனகோடி வருவ கோடி, தெய்வரை யருவிநீர்த் துளிபோல்

உத்தோர் சிலர்ப் பவ் யொன்றிரண்டு மூன்று சேர்ந்தோர், ரைவரு
செங் மடங்கச்சல் துற்றின் மிக்கோர் நாடரிய புகுச்சிலர்க்
ண்ணின் இன்றோர். 27

சிலர்சிலர்கள் கின்னரர்க்க் திருவ ரானோர் சிலர்விச்சா தாரும
கர் திரனாய் இன்றோர், சிலரருக்க ரிமகிரணன் வருண னானோர்
சிலர்ப் பமன் றிருநெடுமால் செலும் இன்றோர், சிலர்மறையோர்
சிலரரச ராகி இன்றோர் சிலாடணிகர் வேளாணமைச் செயலி
னின்றோர், சிலர்விலக்கு பறவைகளுந் உனவாய் உத்தோர் சிலரிலை
காய் பழமுலக் திரண மானோர். 28

சிலர்மயேச் திரசைலஞ் சைய மேரு தென்மலய மந்தரமாய்ச்
செந்த இன்றோர், சிலர்கடம்பஞ் செம்பீரத் தாலஞ் சாலஞ் சிறந்த
தமா லக்களாட்ச் செறித்து இன்றோர், சிலருவரி தயிர்நெய்பாற்
கருப்பஞ் சாறு தேனெடுநீர் பெருங்கடலாய்ச் சேர்ந்து இன்றோர்,
சிலர்திசைகள் சிலர்திக ளாகி இன்றோர் சிலர்மேலோர் சிலர்கீழோர்
செ ரானோர். 29

கையினு லறையுண்ணும் பந்து போலக் காலஞ லறையுண்டு
கணக்கி லாத, மெய்யிலே புருத்தலுத்து விவேகம் பெற்றும் விரகி
லார் சிலர்ப் பப்பன் மீண்டும் வீழ்த்தார், மையினுன் மூன்றுலகாம்
பணிதி செய்து உருவிற்கும் போமாகி உள்ளந்து வாளாப், பொய்
யினுன் மிகவிரியும் வேலை யூடே பொருதிரைபோற் பரபதத்தே
புரிந்த மாயை. 30

தெரிந்துணர்ந்தோர் னிடவாறு செப்ப லோடுஞ் சீவன்றான்
மாப்பதத்தைச் சேர்ந்து நின்றும், விரிஞ்சனெனும் பெயர்பெற்ற
தெவகா றென்று வித்தாத்தா லுள்ளபடி விளம்பு கென்னு, வரிந்த
மன்கேட் டலும்வசிட்ட னுரைப்பான் வள்ளா லந்தநெறி கேட்
டலுமே யகில ஞாலம், புரிந்தநெறி யறிதியிதன் றன்மை யெல்லாம்
புந்தியுந் கேட்டுணர்வு பொருந்து வாயே. 31

வேழ.

நிசைகால மாதிகளாற் றன்னுடைய சததீயினுட் றியாச் சென் பசையான லீலையினுற் றிசைகால மாதிகளாற் றின்ற மேனி யிசையாநின் றுளபோதே செலுக்குப் பரியாய மென்னப் பட்ட வசையான வாதனையின் உசத்தாலே யுலயமுநம் வந்து தோன்றும்.

செயல்செயலின் மைகளிரண்டுஞ் சேர்ந்தேழந்த மரச்சத்தி செயலை மேவ், வியத்தின்முத னெட்டாகிச் சததவிதை யிரதத்தி லெழுஉ தான; வுயர்தருவின் பாடலையைப் பாவீக்குங் க. ?ல யுடனே யந்த, வியனிலவின் நன்னெறியா ல் தமநம் கருதையினே மேவு மன்றே.

33

பரிசுவதை யிரதத்தி லெழுஉதாட் கற்றிசைவைப் பாவீத் துன்னும், விரிதருவின் காற்றிரண்டின் மெய்த் தருக்கி லேசின்றும் வெந்தீத் தோன்றி, யிருதிமசசத் தப்பரிசற் றுடமாகப் பழக்கமுறு மியல்பி னாலே, யுருவதன்மாத் திரைமேவு மிம்முன்றி னுடன்மேவு முள்ளர் தானே.

34

கணத்திலிர தத்தியல்பைப் பாவிக்க நீரழிவக் கருத்தி லுண் டாங், குணத்தினையத் திறவுகனொடுஉ கூடமரு கணத்திலே குறித்து நாடி, மணத்தினைப்பா வித்தலுந்தன் மாத்திரத்தாற் பாரறிவு வருமிய் வானே, தணத்தி லுத்தன்மாத் திரம்வளைத்து வளைத்துருவாய்ச் சகமாப்த் தோன்றும்.

35

திகழ்ந்தவனற் பொறியென்னத் திகழ்வுடிவை விண்ணிலே தெரியக் காணு, மகங்கரமாந் தொழின்மேவிப் புந்தியுடன் விதை யோடு மணுகி யந்தப், புகன்றதெலாஞ் சேர்த்துபுரி யட்டகமா யுயிர்களுளப் பூவில் உண்டா, மிகுந்தகடுங் கூட்டரவாற் பாவீக்கு மிகவிளங்கு மேனி தன்னை.

36

பாஹைமுற் றிடத்தால மேனியாய் வில்உத்தின் பழம்போற்
செத்த, மேகரு விற்பாய்த் பொன்னிறம்போன் மிகவிளங்கி
விமல வீண்டிற், றுஹமுண் டாட்கிற்கு மத்தவொளி தன்னுடைய
சுபாவத் தன்னும், கேஹமேற் றுலகீழ்காற் பக்கங்கை நடுவயிராக்
கிளர்ந்தோ டுகும். 37

முத்தியகா லுத்தினுல் டெளியாகி ன்ன்மலமா மூர்த்தி யாகிப்
புத்தியொடு சத்துவமொய்ம் புச்சாகம் விஞ்ஞாநம் பொறியு மேவு
மத்தவஹ னேபகில பிதாமகனுப் முழுதுணர்ந்த வயனு மன்னான்
சுத்தரமா யுத்தமமாய்த் திகழ்கின்ற தன்வடிவைத் தோன்ற நோக்கி.

குன்றாத வறுகுணத்தோன் னுன்றுகா லமும்வெளியாக் குறிக்
கும் டேதா, வொன்றாகிச் சிவ்யமே யுருஹாய்க் கரைகாணு
வயுர்வா தத்தின், முன்றானுண் டாகியதென் னென்னினைந்தா
னாழக்கிலா றுழுஞா ரக்கண், ணன்றாவப் போதுதித்தோன் பல
கோடி சிருட்டமுத னாடத்தக் கண்டான். 39

சாதிசுலத் தந்மமெலா முணர்ந்தஹை லீலயினுற் றுன்கற் பித்தா
னெதரிய லீலயினுற் சங்கற்பத் தாற்பிறக்கு முயிரை யெல்லா
மேதமுறு கத்தர்ப்ப நகரம்போ லநம்பொருள்வீ டின்ப மெய்த
மேதகைய பலகோடி சாத்திரங்க ளாவர்க்காக விதித்தான் வேதா. 40

விரிஞ்சனுரு வாமரத்தா விச்சிருட்டி யிற்சிருட்டி மேவி *நின்றும்
புரிந்தலரு மலரெல்லாம் உசந்தகா லத்தினுற் பூப்ப தொக்கும்
புரிந்தசுரர் நாரமுதலோர் தத்தஞ்சங் கற்பத்தாற் பிறவி யுற்றார்
தெரிந்தனைய் சங்கற்ப மறிப்பிறவார் டெய்மாண்ட தீபம் போல. 41

வாநகிக் காமனைத்துங் கற்பனைமாத் திரம்வாளா வளரா
நிற்கு, மானசக நவதுனிற் கநவுபோ லிராகவனே யறிதி
யன்றே, ன்முறப் பிறப்பில்ல யிறப்பில்ல யெவவிடத்து

* நின்ற எனவும் பாடம்.

மொன்று மென்றும், ஞாநபர மார்த்தத்தா லிவையெல்லாம் பொய்
யாக நண்ணு மன்றே. 42

வெங்காதற் பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றூட் குடும்பபரம் வெறும்
பொய் யென்றே, யீங்காசை உறநீக்கி யெல்லையிலப் பரமபதத்
திருந்து வாழ்வாய், சங்காரக் கந்தர்ப்ப நகரிருந்தேன் சிதைவுந்
றென் தீதோ நன்றோ, பங்காண் மனைமக்கள் வாழ்த்தாலென் கெட்
டாலென் பாச மாயை. 43

தாரதந் மிகுமென்னிற் றனையாகு மப்பாசத் தனைத்துக்
கொண்டா, லாரதனை யறுத்தகடும் விரகுடையா ரற்விலலா ராசை
வஞ்சிக், சூரிதையா மப்போகத் துழன்றுழக்குட் டொடுத்துயரைக்
குறித்த போதே, தீரதையா மருளுக்கு விரத்தியுள் தாய்ச்சித்தந்
தெளியு மன்றே. 44

ஆனதிறத் தாற்குடும்ப பாவியா பாரத்தி லெனுகும் போது,
போனபொருட் கிரங்காமற் பொருத்துபொருண் மாத்திரமே
புசித்து வாழ்வாய், தீனமுற உருபொருளைச் சித்தியார் வந்த
பொருட் டெதென் றெண்ணார், ஞாநபர ராஜோர்க்குச் சபாஹவ்
குணமிதுவே நளினக் கண்ணும். 45

கண்டனவெல் லாம்பொடியென் றுள்ளத்தி லனைத்தினும்
வெங்காத னீத்த, பண்டிதரா முழுதுணர்ந்த பெரிபொரை யீராது
பாச மாயை, யுண்டிலையென் டுற்றிடையின் சுத்தபாம் பதம்புத்தி
யூன்றப் பற்றி, விண்டவுடற் றுட்புறம்பா முலகைநீ பற்றுதலும்
விடலும் வேண்டா. 46

எக்கருமத் திலுமிச்சை யிச்சையற நின்றணர்வை யெய்தி
னோர்க்கே, யக்கருமங் களிவழிவு பற்றாது மரையிலேசே ரம்பு
போலத், தொக்கபொறி விடயநலஞ் சுவையறநின் மமாரத் தோன்
றில் வீரா, தக்கவுணர் வுணர்ந்தோனாய்ப் பவக்கடல்கள் கடந்
தன்றே சநநந் தீர்ந்தாய். 47

உச்சமுது பதட்டெண்ட வெணத்துடா தனையிலுந் துள்ளத்
தன்னை, சிச்சமுது முண்டலெ சீக்குடய் மலரின்மண சீக்கு
மாதோர், உச்சமுது உடனையத் தாக்கரீ பங்குடலிற் றுளை
கார்க் கெல்லா, உச்சமுது சிவபிடி மாக்கலமாய்க் கரைமேற்று மய
லொன் றுண்டோ. 48

பாபரகண் டாணெத்தும் பன்செவெ ருலகயலடி பறரா
சீங்கர், சாடகடர் தகடசத்தும் பற்றுக்கள் சுவமத்துச் சுவர மெட்
தார், விசுவகவி தி. ததர்நா வெட்டகன்பொ வகசாப்பர் மேன்
மை சான்றோ, சிவகடனெ யிடையு சடத்தியென வசிட்டமுந்
யிடம் லொன். 49

பரத்துடகே விவகாறு பரமுசீ பரமபதம் பகரக் கேட்டுத்,
திரத்துடமா சிதைத்தான்பொற் சராம நாமமாய்த் தீர்த்து சித்தத்,
தரத்துடமை யில்லாத மெட்டுஞா கல்லமுதாம் நதும்பித் தண்
னென், ஹத்துடளர் சத்திரன்பொ னிறைவுற்றான் வசிட்டனு
யின் னொப்ப தானுன். 50

ஒருகால மார்படைப்ப னொருகால மயன்படைப்ப னுலக
மெல்லா, மொருகால மார்படைப்ப னொருகால முரிவார்படைப் புள்ள
தாரு, மொருகாலம் புயத்துதிப்ப னொருகாலவா ரியினுதிப்ப
ஹயர்த்த டேதா, மொருகாலண் டத்துதிப்ப னொருகாலவிண்
ணகத்திலே யுதிப்ப னன்றே. 51

உன்மார்க ளேரெருங்கு மொருபடைப்பி லொருபடைப்பின்
மனிதா துன்னும், பன்மலைக ளேரெருங்கு மொருபடைப்பி லொரு
படைப்பிற் படர்ம னுருத், கன்மயமா மொருபடைப்பி லொரு
படைப்பிற் நசைப மாட்க் காண் லாகும், பொன்மயமா மொரு
படைப்பி லிப்படிப பலவீதமாம் பூமி தானே. 52

வான்முதலா மண்முதலா நீர்முதலாச் தீமுதலா மற்றை
வாயுத், தண்முதலா மிப்படியே சிருட்டிதொறு மோரொன்று

தலைமை பாகும், யான்முதலோ ரயன்சிருட்டி தரிசகமா ஷனக்
குரைத்தே னிக்த வான்முன், மேன்முதலா சியமமிதற் கொன்றாக
விலதபல வ்தமாய்த் தோன்றும்.

கருதமுத லககாலு மீண்டுமீண் டுற்பவிக்குங் கிளத்து
 ஞாலத், தொருபொருளும் உலோத்துஉலோத் தஈத்தமடங் குற்புமா
 பட்டி-நிலை, மருள்பெருகு மாமாயை உன்னனைக்கு முன்னிலை
 ம-ம-ம-மக் கொத, உருமனதேர் தாஞ்ஞன் கதைக்கெட்ட யிராம
 டெரு உணைய தாஞ்ஞன்.

54

3257.

தூதப் புகழ்த் தூடே யெழிலார் மலரின் பொழில்வாய்
மந்தக் குளிகால் கமழு மகத தேசச் தன்னிற்
கத்தக் கதவி கடம்பு கன்னி காரஞ் செறித்து
நினைதக் கிணிதா கியதோர் சிறப்பா மலைய னிடத்தே.

55

பரலோ கஞ்சேர் தவமே பண்ணி யயன்போ லுயர்த்த
சரலோ மாவின் மைத்தன் ரு கு ரப்பெயர் முகிவன்
ஈரலோ கத்தின் குருவின் ரே ன்றற் கசனை யொப்பா
னரலோ கத்தின் மேலா னகைதீர் தவத்தாற் பெரியோன். 56

தனைய நெருங் னோடுஞ் சரலோ மாகா முசிவ
 னனைய கிரியின் ஊத்தி லகேக யுகஞ்சென் மதற்பின்
 புனையுந் கூடு கழிந்து புட்போ வதுபோற் போகி
 வீணசெய் யுடலை விட்டு வீண்ணோர் ஊழை யெடுத்தான்.

57

தனியே யந்த வந்தே தாசு ரப்பேர் முசிவ
 னினிய தாதை யிறவுக் கிரங்கி யுதகத் தியற்றும்
 புரித மாண பிரம் பூசை முபூதம் புரியான்
 கணியு டெஞ்ச னன்றில் கதறு மாபோற் கதறி.

58

நீதை யன்னை யிசைத் சால் டெய்தத் தார்த்த
 மமத்தன் ஈன்னை யு னால் உகத்த உதகண் டருளி
 மத்த மூ னின் னு ள் மீட மகடா முநீடா
 நீதை தெளிந்தோட் தெளிமூச் சிறியோ மொனோக் தயரோல். 59

நித்த மாண குடெய் தபத்த முணர்கின் றிலையென்
 நித்த பொ ள்தே மர் த்தல் சற்றித் தப்தா கண்டாய்
 னித்த விழியோ ட டுடாப் பகலோ னுத ள் செய்தா
 னித்தன் னிலையத் தமதத் தெய்த் னெ ன்ப ருளரோ. 60

னா உயரே லென்ற மரைத்த தெய்த முணர்ப்பக்
 கனா வணர்த்து தளருத் கேத மொழித்து நிலையாய்
 னா ரணத்தின் படியே சீரின் கடன்கண் முடித்து
 னா நெறிசேர் தவநின் மிகவும் விருப்ப மாளுன். 61

நக்க பிரம கருமத் தன்னாற் தவமே செய்வான்
 நுக்க சங்கற் பத்தார் சுத்தா சார மிருத்தான்
 பிக்க ஞான மில்லான் பிசுத்த மாண பவியிற்
 நக்க விடக்க ளெல்லம் புரித மன்றன் நென்னு. 62

நவயஞ் சுத்த மல்ல ரத்தி னுளியே புரித
 நமய பட்டோ லாங்கே யமர்தற் காண தவமே
 செய்ய கிற்போ மென்னாச் சிந்தை யார நினைந்து
 வெய்ய கனலே மூட்டி விண்ணோர் குழுடை நிலைந்து. 63

படலை யரித்து வாங்க யோமஞ் செய்ய லோடுத்
 படவு ளவர்க்கென் டு கத்தாற் கலவே தியன்மெய்த் தசைகண்
 மிடறும் புயமு முதல வேக தென்னே யென்னஞ்ச்
 ஈடருக் கனலோ னினைந்து சுருதி முரிமுன் றேன்றி. 64

கருதிற் நென்ன வென்னக் கைகண் முகிழ்த்துத் துதித்துப்
 பரிசுத் தமதா மிடமிப் பாரிற் காணே னதனூற்

நருவீற் றலையிற் றளிர்மேற் றலத்தர் தருள் ா யென்ன
வரமுற் றதவிக் கனலோன் வாரித் திரைபோன் மறைந்தான். 65

காரத் திடையோர் கடப்பங் காரின் பதத்தைக் கடந்து
வாரத் துயர்ந்த ததன்மேல் வருபல் லவமென் றவிசின்
ருனத் தைய மின்னித் தாகூ ரன்றா னிருந்து
மேனற் றவமே செட்வான் மிகவும் விரும்பு மரத்தான். 66

கே.உ.

ஒருகண் டிசைக ளனைத்தையு ரோக்கி யுறைத்தபத் மாதந்
திருந்தான், பெருகிய திசைகண் முழுதிடந் திரும்பிப் பிரமடா
டனையறி வரிதாட்க், கருமமாத் திரத்தி னிற்பதாய்ப் பலமா
கற்கசம் விரும்புரு மரத்தால், வருடமைத் திரண்டு மகங்களே
ரடத்தி வாரவர்க் கவியுன வளித்தான். 67

கோத்திரள் டரவீ மனிதரா லியற்றுங் கோதறு வேள்விகளா
முற்றுஞ், சாத்திர வ்தியா லியற்றினீள் காடந் தவறற நடந்தமை
யாலே, மாததிர மாண மகமிகத் தெளிந்து வரம்பில தாதலு
மாக்கே, தேத்திர மாண ஞாமவந் தெய்தி நிறைந்தனன் வலி
னன் னெஞ்சம். 68

பிறவியா வரணங் கழிந்துவா தனைகள் பேரற மாண்டுள
பெரியோ, னிறவிய தளிர்மே லிருத்தலு டமாருநா ணிமலமாம்
விழிகளுக் கெதிரே, யுறவிரி மலரின் மேகலை யடுத்த வுயர்வா
தேவதை தோன்ற, வறிவனு ரோக்கி யார்கொனீ யென்ன வழகிய
வணங்குரை செய்வாள். 69

பெரியவர் தம்பாற் பெறலரு நேயம் பெற்றவர் விரும்பிய
வெல்லா, மரியன வெனினு மிமைப்பினி லெளிதி லணுகுமென்
றய்யமற் றறிந்தேன், நெரிவருண் முரிவ நீயுறை வரத்திற் செறிவ
தேவதை யிங்ஙன், விரியலர் கொடியாம் விரோதவிட் டிடையே
விரும்பொடு மிருப்பவ னானே. 70

மேடமா தத்திற் பிணைபதின் மூன்று கலையற மேவிய காளி,
 ஓடரு மதன ஓடித்திரு காளி னந்தர உத்திலே உத்த, கூடிய
 உத்தே உதைக்கணர் தன்னைக் குழகினென் பாடகியர் முழுதுத்,
 தேடரு மமத்த ருண்டகிழ்ச் திருத்தர் சிறுஉனில் லாதயான்
 மளர்க்தென். 71

காதலித் தடர்க்குக் கருதிட தளர்க்குட் கற்பக மனையர்
 யிருப்ப, காதனை காத ரில்லுப் போல காண்மகற் கிரக்குத னல
 ஓடு நீதரல் சென்மம் பதவ்வை மன்ற நின்னரு னென்பொருட்
 டிலதேன், நீதரு உதலை யிலதெனார் துன்பஞ் செத்தழன் மூழ்கியே
 தீர்ப்பென். 72

என்னலு முக்ட னகைத்தொரு மலரை யித்தொரு மதியிலே
 மெளதா, உன்னமே மகவைப் பெறுதியா னீமுன் னருக்கனன்
 மூழ்குவே னென்னு, வின்னலால் உல்த்து மகவுவேண் தெலா
 லினிதரீ பின்றிடு மகவம், பின்னு உருத்த நெறியினுன் ஞானம்
 பெறுமெனப் பேசினன் பெரியோன். 73

கேட்டவன் மகவு கிடைத்ததே யென்று கிளர்முக மதிரிலாக்
 குலாக, மீட்டும் முகியை கோக்கின் னேவல் விரும்பியீண்
 நொருட் னென்ன, காட்டமின் முகி உனியைத்திலன் லிடுப்ப
 உத்தன ளண்டகுதன் னிடத்திற், சேட்டமா மகவை யளித்தனள்
 கலையாற் செறிதரு மதியென உளர்த்தாள். 74

இருதுவே யாண்டே யெனுக்குறி களிஞ லிறத்தன வாரிரண்
 டாண்டு, திருமுநீ பாத மகவொடு மடைத்து சென்னிதாழ்ந் தெதி
 ருற நின்ற, பெருமைகண் டருள்வாய் நீதர யானே பெற்றவிப்
 பெருக்குணக் குமா, னருமறை தூல்க ளினைத்தையு நானே யளித்
 திட வறிகினு லறித்தான். 75

கலையெலா நிறைத்தம் பிறப்பிலா ஞானங் கண்டிலன் கடற்
 பவத் துயரா, லிலவுரு நின்றான் மனையுணர் ஞான மளித்தியென்

நண்குரை செய்ய, சிலைகொண்மா ணுக்க நமக்கிவ னுக்கி நீயகல்
கெனவ வாகன்றா, டிலைமைசேர் முநிவன் ருளிணை விடாது
சற்குண மதலையு சின் றன். 76

உருத்திமெய்த் ஞாநம் பெறத்தகு மகவை மாதவ நருளிநான்
மெல்லத், திருத்திய கதைக ளளவைக ளிதிகா சத்திலே செப்பிய
திருநகன், பெருத்துணை மறையின் முடிவிலே துணிந்து பேசிய
பழம்பொருண் மற்றும், பொருத்திய நெறிக ளநேகமாய் விரித்துப்
பூரண போதமே பகன்றான். 77

உணதி மூழ்க் உதுநெறி யாக வானிலே மறைந்துபோ
யொருநா, ளானவேழ் முநிவர் பதவியின் றனுதி யினையதா ஞான்
வாழ் கடமபின், ருநமே மேவீ ய்ருட்பொழு திருந்து தாபதன்
நயனுக் குரைத்த, ஞாநந் பொருள்கள் கேட்டன மதனை
நாமுனக் குள்ளவா றுரைப்பாம். 78

பிறப்பிலாப் பிரம மிதுவென உறுதி பிறப்பதோர் கதையிது
கேளாப், சிறப்பதோ ராசன் வீரமும் புகழுஞ் சிறந்தவன் நெளிஞ
னும் பெயரோ, னிறப்புறு மூலக பாலரா யுள்ளா ரவனுடை
யேவலை முடிமே, னிறப்புறு மணிபோற் ருங்குவ ரெவர்க்கு நிலை
பெற நீறுத்தொணு நெடியோன். 79

சாகச மொன்றும் விரும்புகோன் பலவாச் சாலவும் வியப்புறு
தொழிலோன், சோகமு மகிழ்வுந் தருவதாய் முயலுந் தொழில்
களின் நொகுதியை யெண்ணின், மாகட லலைக ளெண்ணினுந்
தொலையா வூட்படை வாயுவந் நிகளி, லேகமு மிவனை யடர்வுறு
தாரு மிருகையால் வீண்ணெயென் செயலாம். 80

வரம்பற விரிந்து லீலையாற் புரியு மட்டறு முயற்சிக ளனைத்
தந், திரம்பெறு தேவர் மூவரா லெனினுஞ் சிறிதுபிற் செல்லவு
மரிதாம், பரம்பிய விவனுக் குடலமா யெல்லாம் பரிப்பவர் மூவருண்

டனைய, ஞாம்பய் ஓலகை மடர்ந்துநீர் பசுங்க ஞாத்தமன் மத்திம
னதமன். 81

முடிவிலா வசும்பர் ஞேன்றிடைத் குடைமோன் மூடகை
புடலுடை மூதல்வ, னெடியவன் வசும்பு லவன்றரு நகர நீண்டவீ
திகன்பதி னாலா, மொடியவ பகுதி மூன்றினு லெழிலா ருபவநம்
வசுக்கன்செட் குன்றன், கொடிகர் மூத்த மாலையேழ் வாவி குளிர்
கொதிப் பளவரு சீபம். 82

என்பன சினைத்த வீச்சக ரத்தி லவன்றரு மபவா
கண், முன்பு கீழ்மே னடுகெஹும் டதக்கண் முழுதினு முழுவ்வுற
விதித்த, உன்பு தூண்கண் மூன்றள வெலுப்பு மரக்களாற்
செறித்தன பண்ணி, மென்படர் தோலா நெய்த்தினி தான
விரிமயிர்க் கற்றையான் மெய்த்த. 83

மத்தமா ருதஞ்சுழ் சாலக மோன்பான் மருவின னைம்பொறி
யேன்னுஞ், சுந்தர விளக்கால் விளக்குவ விரண்டு தோளெஹுந்
தோற்றமு முடைய, உத்தமில் பரம பாவனைக் கஞ்ச மகங்கரப்
பேய்கன்காத் தளிப்பச், சத்தத மிலாத மாயையா லத்தத் தரணிபன்
சுமைத்தடா உறைகள். 84

அசைதரு மினிய பாவறைத் திரளி லகங்கரப் பேய்களோ
டுலாவிக், குசைதரு விநோதம் விவதமா வியற்றிக் கூடுறை
புள்ளென வுறைத்து, விசையினு லவற்றை விட்டகன் நயலே மேல்
வரு பாவறை விதித்து, சசையுற மேவப் பூதவா வேச நண்ணினர்
போலவ னடிக்கும். 85

இவற்றவீட் டவற்றை யெய்துவ மென்றே யெண்ணுற
வப்படி யெய்து, மவற்றினின் நிறப்போ மென்றெணு நினைவா
லப்படி யிறத்துபோளு சித்தத், கவற்றியா லலையப் பிறந்திறந்
துழலுங் ககரமே யிவற்றினுக் கிடமார், தவற்றினை யெய்தி
கிளவுந் தோன்றந் தவழ்திரை நீரிலே வரல்போல். 86

மேனிமூன் றுடையோன் சிறத்தகர் தர்ப்ப விதித்தலு ரீனய
தற் பார்த்திர், றுனினி திருத்து தொலைவற மேன்மேற் றழைப்புறு
காசிய வசன, மீசமா மொருகா னன்மையா மொருகா லென்
செட்டோ மென்றிடு மொருகான், மானமா மொருகான் மயக்குறந்
தெனியம் டருத்து மகிழ்வுறம் பல்கால். 87

தளர்த்தன னென்னும் தடித்தன னென்னும் தாழ்த்தன
ஐயார்த்தன னென்னும், வளர்த்தன னென்றுங் குறைத்தன
னென்னு மாருத மோதுங் கடல் போ, லுளர்த்தன லாத மன்னன்
சுழல்த துரைப்பதெ டென்றவு மைர்த்தன், கிளர்த்தா தையைநீ
தெளிநென் றுரைத்த ித்தியா னுரெனக் கேட்டான். 88

வண்மையா வந்த மன்னன் யுரைத்தால் வரும்பிறப் பிறப்
பெனும் பொய்யி, னுண்டைகன் குணந்தி மென்றுதா ரு னுத்தம
மைத்தனுக் குரைப்பா, னெண்டய மாகிப் பொய்யெனத் தோன்றி
யிடமுந லீடுமுயற் சிவதாப்ச், சண்மய லான ப்ரவிய னிலையைக்
கட்டுரை யாகமுன் னுரைத்தோம். 89

தற்பா விசம்பி லுதித்தசச் கற்பஞ் சாற்றிய
மன்னன், பற்பல காலுர் தொன்றியு மறையும் பரப்பிய வுலகதன்
உடிவா, மற்பசச் கற்ப முடாதெனி லுலகுண் டதுவில தெனிலுல
கிலதா, முற்படு மூவர் முதலிப தேவர் மொய்த்தமெய்யவயவ
மதற்கே. 90

மேயதன் பத்திப் பாச்சன்மாத் திரத்தால்
பாகனை மேவி, யாயசங் கற்பம் உடிவிலா விண்ணி லமைத்தது
முப்புவி சகா, நாயக நீரே யூகிடு மீரேழ் ஞாலமே னகருறு
தெருக்க, யேனா லககள் செறிபொழிற் றிரள்கள் சொல்லிய
உருமுப உருமே. 91

மேருமந் தாமே முதலவர் நகரின் மேவிய விநோதவெற்
பினமாநு, சூரியன் றிங்கள் காற்றினு லசையாச் சுடர்களா ரித்தில

மாலை, நீருயர்ந்தியின் நிரங்கும் உவ் சித்தத்திய வேழேனு
மடைதான், தேட்டல் உடை கமையுள் புத்த பெருங்கட
லேழுமே தெர்டேய். 92

தீனையமா ககாஞ் சகத்திடை முன்ன மியம்புசங் கற்பமன்
னவனால், மின்னினால் உத்த உடல்களாய் உறையா மேற்பதத்
திமையக மென்றும், உலையிற் பதத்தி னாகவே யென்று மனி
தரோடு பதத்தி சென்றும், துணைதரு டாத வெத்திர விசையாற்
சுழல்கன தகைச்சக ரகங்கள். 93

பல்கை தானே மயங்குறு முடலாம் பாஹை தோறும்வ்
வேத்த, னல்லது பணர்வை கோக்கு, நடுகு கலமிலா வகக்கா
மென்றும், உல்லவப் பெட்கள் பொட்களாய் நுத்தும் உத்துமெய்
போலெழு மகற்றே, டொல்கதாம் விசைதம் பரிதருங் கணத்தி
லுண்டிமா மில்லைய மாகும். 94

காமமென் னரைத்த பாஹை தோறும் கடலிடை யலைகள்
போற் றேன்றி, மாயுமே வியற்று மனைகளில் விடாமல் வருமிவ
னியற்றிய வெல்லா, மேயதோர் கணத்தில் வீண்களாய் சிக்கும்
வீணிலே திரிதரு மிகன்ற, னாயதன் சங்கற் பத்தினு லிருக்கு
மவ்வள வருத்தய நுழக்கும். 95

இறையுமோர் சுகமற் நிரங்குவோன் ருனுண் டென்பதோர்
பாஹை யாலே, சிறைசக மியற்றுத் தானில தென்றே நினைத்திடி
லக்கணத் திரத்த, குறைவறு கதிர்முன் னிருளெனப் போருங்
குறித்தசிற நின்றமற் றமிழு, முறைவறு மிகனுக் குடல்கண்மூன்
றுளவா முத்தம பத்திம மதமம். 96

முக்குணர் தானே மூன்றுட லாகி மூலமா மூன்றுலகிற்கு,
மக்குணர் தன்னிற் றமங்கொன்சங் கற்ப மாவது பகுதியின் செய
லாற், றுக்கமாய் வருத்திப் பாதலப் புழுவாந் தாயசத் துவங்கொள்

சக் கற்ப, மிக்கநற் றரும ஞாநம்வீ டுளதாய் வேந்தர்வேந் தென
மிக விளங்கும். 97

இராசத குணசந கற்பமிவ் வுலகி வியல்புறு குடும்பியா
ய்யங்கும், வீராவ்ய வந்த மூன்றையும் வீட்டு மெய்ம்மையாய்த்
தானில தென்னி, னிராகுல மாக வனையசக கற்ப நிமலமாம் பரபத
மடைபுச், துராசையாம் பார்வை யனைத்தையு நீக்கித் துகண்மச
மதத்தினு னிறுத்தி. 98

உள்ளினும் புறத்து மெழுந்தசக் கற்ப மொருக்கிட வொருப்
பட சீனைவா, யெள்ளருந் தவங்கள் கற்பகோ டிகணீ யியற்றினும்
பாதலம் பூமி, தள்ளருந் தூக்க மேவினு முனக்குச் சாற்றுசங்
கற்பமாய் வல்லாந், நெள்ளிய பரம பதத்தினை மேவத் தியக்கமி
லுபாயம்மே றில்லை. 99

துயர்களும் விகாரச் களுமிலாப் பிரம சுகஞ்செய்சங் கற்பநா
சத்தை, முயலுதி நனிசக் கற்பமாச் கயிற்றின் முடிவறு பாவனை
யெல்லா, மியல்புறு கோவை யாலெழு மந்தக் கயிற்றினை யெளி
தினி லறுத்தான், மயல்கொள்பா வனைக னெங்ஙனே தூளாய்
மடியுமோ வறிகில மைந்தா. 100

துனிசெய்சங் கற்ப மின்றிமுன் வந்து தோன்றிய தொழில்
வழி நிற்பாய், பனிசெய்சங் கற்ப மாண்டிடி லறிவு பார்வைக
ளனைத்தினும் பற்றாத், தனியுயர் பிரம பதமடைந் தகில விகற்பமாந்
தனையெலார் தள்ளி, யினியனா யேகத் துவத்திலே சுழுத்தி யிதய
முந் நிற்பமே பெறுவாய். 101

என்னலு முயர்சங் கற்பமே தென்ன வெழுந்ததும் வளர்ந்
தது மாய்ந்து, சன்னமா கியது மெங்ஙன மென்று தவஞ்செய்தா
ஞானை மைந்தன், பன்னியே கேட்ப வதற்கவ னுரைப்பான்

பரமமா யுண்டெனல் உடிமாம், மின்னிய சமமா மறிவுகாண் பவற்
றின் மேவற வெழுதல்சங் கற்பம். 102

அற்பமா யெழுத்து தானுன தாகி மடைவிலே பையப்பையப்
பருத்துத், தற்பா மகமாம் டெனியினை மூடிச் சடத்துவர் திடத்தி
லுண் டாக, உர்ப்ப முகில்போல் உள்துறு மைந்தா வணர்வகாண
படற்றினை யுன்னி, சிப்பதாத் தனக்கு மேற்போற் கண்டு சிகழ்த்து
சங் கற்பமாட் சிகழும். 103

அறிவெனும் வினைசங் கற்பமா முனையா மினையசங் கற்பமாச்
தன்னைப், பறிவாத் தானே செய்துதான் பிறக்கும் பெரிதுற
உளர்த்திநெ் தானே, செறிதுய மோழிய வின்பமொன் றிலில யாத
லாத் செட்டசங் கற்ப, நெறிபுற வினையே னிற்புற விலையி னிமிட
மும் பாடனை சினையேல். 104

திட்வள வான பாடனை யானே யின்பமா மினையசங் கற்பங்,
தவ்வறப் பெரிய முயற்சிகள் வேண்டார் தாக்குபா வினையெலா
மொழித்த, உவவகை யாலே யிறத்துபோற் தன்னெஞ் சலர்வுறு
பூவினைக் கசக்கிற், கைவரு உருத்த மொன்றுள தாகுங் கழறிய
105

எழுந்தசங் கற்ப பாடனை விட்டா லிறத்துபோ மிதனையிங்
கிதளு, எழுத்துந் மாப்த்து மகத்தினுன் மகத்தை யறுத்துநின்
னறிவினீ சிப்பா, யுழுத்துருள் பொழுதின முடியுமீ தரிதோ வுலக
மும் வாசமு மொக்கு, முழுந்திய பொய்யாய்ப் போம்விகற் பத்தான்
முனைத்தவை யன்றிமுன் னிலதால். 106

தண்டிலத் தோலுஞ் செம்பினிற் களிம்புஞ் சம்பத்தங்
தொழில்வ்சே டத்தால், விண்டுபோ மதுபோற் புருடனு மலத்தை
மேவியே போக்குத வியலுங், கொண்டசங் தேக மொழித்தாரீ
முயல்வாய் குருவின்கல் லபவிளக் கத்தாங், கண்டன மெனல்வீ
ணாகுரீ தானுங் கண்டன பரம்பொருட் பொலிவே. 107

ஈனவவ ருரைத்த யாவையுங் கேட்டவ் விரவிலங் கவரைநா
னெய்த, மரமகிழ்ச் தருச்சித் தென்னெடத் தளிர்மேல் வதிந்தன
னிருவரு மெய்ம்மைக், கசகதை களிநூற் காதலுற் றவர்போற்
கஞ்சுலக் கணமெனக் கழித்தவ், வசகனை நங்கிக் கங்கையுற்
றனனா னவன்கதை போலுமிச் சகமே.

108

4—4. தாகூரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—739.

4—5. கசன் கதை.

முடிவறு காலத் தன்னின் மொழிதரு மாண்டு தூறு
கோடியள வெனினும் பற்று திதனையே கெடிதாய் கோக்கி
யோடிவறு பாசு கேட்கை யுறுவதென் பொருள்க ஞன்னிப்
படர்வதா முள்ளத் தாசை பற்றற கொருக்கி நிற்பாய்.

1

மாலற வெகவ னின்றா யகவனே வாழ்வாய் பாரிற்
கோலநன் மணிகள் வேண்டா திருக்கவுங் குறுகிப் பாயுந்
தூலநன் னிழல்போ லுண்டா மாத்திரந் தோற்ற மான
ஞாலமும் பரமந் தன்னி னலம்பெறத் தோன்று மன்றே.

2

ஆதலாற் பரமந் தன்பா லகர்த்தனே கர்த்த னேயென்
றோதுபா வனைக ஞண்டா முற்றபற் றிலாமை யாலே
சாதமி லகர்த்த னாகுஞ் சர்ரிதி மாசுதி ரத்தான்
மேதகு கத்த னுமீவ் விரண்டலால் வேறு மேவா.

3

அகத்தனிற் கத்தன் றன்னி லமைந்ததே ததனி னிற்பாய்
முகத்தமா மிரண்டு மின்றி முளைத்தெழு மநதை துங்கி

மகத்தனி திரமாய் சீற்றி யகத்தன வ்னம்ப கோரிற்
சுகத்தன சீற்றி யெனு கன்றிது தயரோன் நிலிலை. 4

முன்னிய கத்த னாக யான்சக முறைசெய் கின்றே
னந்நிய சீனைவ் லாமை யாலதில் வகார மல்லு
யென்னது சீகான் செய்தேன் செய்திலே நென்னும் பார்வை
யுன்னிய பொழுதே துன்ப முடிலாக நென்பா ருண்டோ. 5

மொப்பிட னுனே யென்னின் மூவேழு ராகு மலேதே
மெய்யவன் றுயரா மேனு மெய்யையா நென்ன வேண்டா
வையமில் கேள்வி கல்லோர் சீனைவரோ வனைத்தா மூனுங்
கையுறத் தின்ப ரேனு காய்ப்பிணங் கவரார் நீசர். 6

காமுட லென்னு மாசான் ஞாநக்கண் குருடாய்ப் போருந்
தோமுறு மதனைத் தூரத் தூர்ப்பரேற் சோதி ஞாந
மாழகி லிலாந் லாப்போல் உயக்கிடு மினைய கண்ணு
லேமுறு பிறவ் வேலை யிருக்கரை யெளிது தோன்றும். 7

அனைத்தினுங் கத்த னல்லே னவனிட னல்லே நென்ன
நினைத்தனத் துறுதி யாகி நிறியா லலிதின் நென்னி
லனைத்தினுங் கத்த னுனே யளவறு மதுகா நென்ன
சினைத்தகை வொன்று மின்றி நிச்சய மாகி நிற்பாய். 8

அன்றெனி லொன்று மல்ல வொன்றுகா மாரு மென்றே
நின்றவிப் பதத்தி னன்றா நிற்பதந் தனினீ நிற்பா
யொன்றெனும் பதத்தைக் கண்ட வுத்தமர் தன்பா னிற்பார்
துன்றுவா தனையே பந்தந் தொல்லவீ டதனைத் தீர்தல். 9

புலன்களிற் பழகிச் சித்தம் பூண்டவா தனைகண் முன்னே
யலம்பெற மாற்றி வீட்டிற் கடுத்தவா தனையுந் தீர்வாய்
நலந்திக முருஞ்சந் தோட நட்புதா கிடுமிந் நாலு
மலந்தவிர் குணங்க ளாக மறத்தமுந் தாது செய்வாய். 10

உள்ளொழி தொழில்கண் முற்று மொருக்கியோ நுணர்வைப் பற்றி
மெள்ளவாத் கதவு மந்தக் கரண்க் குடனே விட்டுத்
தள்ளுவ வெல்லு மெத்தாற் றள்ளினு யதுவுத் தள்ளித்
தெள்ளுணர் வள்ளஞ் செய்கை தேசிரு ளனைத்துத் தீர்த்து. 11

உரதனை உழிவ மான விவைகளு மற்றி வற்றைப்
பேதமாத்ப் பழகு ஷோனும் பராணனி லியக்கர் தானு
மிய-துவு லத்தோ டர்த்து விண்ணக மென்ன கின்ற
விய-துதிர் சார்த னுயென் னுயினை யதூர் மெய்யால். 12

உளத்தினி லனைத்து மாற்றி யுலகிலோர் பற்ற தின்றித்
துளக்கிலா சிலைம் னின்றோன் றுகளறு முத்த னுவா
னளக்கரு மீச னுவா னடன்மிகு சமாதி தானுங்
கொளத்தகு கருமத் தானுங் கூடினும் விடினு முத்தன். 13

இருதயத் தாசை டொன்று மல்லாமையா வெண்ணப் பட்ட
கருமங்கள் செய்துத் தீர்த்துக் கையு டயனென் றில்லை
யொருவழிப் படநீள் கால முளமொருப் பதித லாலே
பெருகுவா தனைதீர் வெஞ்சிற் பேசுது லனைத்தும் வேண்டா. 14

மறுகுவா தனைக டர்த்த மெளரத்தை யொழிய வேறே
ருறுகதி தல்ல தில்லை யுணர்வன வுணர்த்த தாருத்
துறு திசை பத்துஞ் சுற்றி மீண்டதாற் தொல்லை ஞாலத்
தறுதியா யுண்மை கண்டோர் சிலர்நின்றே ரவத்தின் மாய்வேர். 15

தேகத்தை நோக்கி யன்றே செகமெலாந் திரிவ தல்லா
லேகத்தை நோக்கி யன்றே வெககணும் பஞ்ச பூத
நாகத்தை மண்ணைக் கிடை நாடினு மாறு காணே
மோகத்தை விடுது மென்றே திடமுற்றார் முழுதும் பற்றார். 16

ஊகமின் ஸூகர்க் கெல்லா ஸூகி மெட் கடலாஞ் செம்ம
மோகம் லாகத் தோக்கு முன்னுற கோவின் றுனாஞ்
சோகமின் ஞாந் ரெஞ்சிப் ரெடர்த்திற் றின்பம் பற்றப்
போகமில் சிற்றாப் பன்பெண் பெல்கர் விடலைக் கென்னும். 17

பிரமமாஞ் சுத்த வேலை துணாகளாம் பிறக்க லெல்லாம்
பரமமா தித்தர் முன்ன்க் காளலாம் பாவை ஞாலர்
திரமதா மதினை முன்னெ செட்டின் வியாழன் தத்த
வாமகன் கசனும் பேரோன் உத்தது உள்ளல் கேட்பாய். 18

கசனுயர் சமாதி சீங்கி மெருகற் களக்கு ரெஞ்சன்
உசமநத் துத்த முத்த உசுத்தன் டாது செய்கென்
மிசையுற மெருகு செல்கென் சீட்டத்தென் கொள்வ தென்னு
மிசையுயர் கற்ப சீப்போன் மெதினி மெருகு கானே. 19

மேனியிற் றுத்தி னுள்ளின் மெலெ-டு கிழிற் றிக்கில்
வானில்லை மகத்தி லெருகு காணன்றி மற்றொன் றில்லை
யானிலா விடமு மில்லை யெனதிடத் திலாது மில்லைத்
தானிகழ் பொருளடே றில்லை சச்சிதா தத்த மென்றான். 20

4—5. கசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—759.

4. திதிப் பிரகரணம்.

௦௮௮௮௮௮

பேற்றுகொ ணைசத் துவருணப் பிறப்பினர் புவிமே
னிறத்து வாழ்வது வான்றிகழ் நிறைமதி நிகராம்
வறக்குர் துன்பத்தில் வாடல ரிரவுதான் வரினுஞ்
சிறக்கும் பொற்கம லத்தவர் குவியுமோ சிறிதும். 1

பகுத மன்றியே மற்றுள தொழில்களிற் பற்றார்
தகுதி யாகிய மேலவர் நெறியிலே சரிப்பார்
மிகுதி யானிறைத் தடைசெய் முளத்தினான் மிகுவார்
தொகுதி யானதட் பருண்முதற் குணங்களார் சுடர்வார். 2

திடீர்மை யாகிய குணத்தின ரிழிவுயர் வீரண்டு
செய்க்க லாதவர் சமமுனோர் னன்னெறி நடப்போர்
வியக்கு மாறுதன் கடைகடா டேலையை யொப்போர்
மயக்கி லாதவர் சிவப்போ னி டையை வழாதோர். 3

கெள்ளப் பாலது துயர்லா தவர்லில குறுகத்
தள்ளப் பாலது தீயவர் நெறியெனுஞ் சழக்கே
யெள்ளப் பாலது முலகமே தீயமென னென்றே
தெள்ளப் பாலது குரவரா லறிவிலுந் தீர. 4

உருத்து கிற்பது தீனையறி நெறியிலே மதத்தார்
றிருத்து கிற்பது கருமத்தி லுத்திலாச் செய்கை
பொருத்து கிற்பது தீயவ ரல்லவர் புணர்ச்சி
யருத்து கிற்பது நானென்ப தாக்குகிற்பதுவே. 5

தீர்க்கத் தக்கது நரம்பெலும் பெனுமுதற் றியக்கம்
பார்க்கத் தக்கது முழுதுயிர்க் குள்ளுறை பரம
மீர்க்கத் தக்கதே ரிரவியி னிடத்திலும் பாரி
னீர்க்கத் தக்கிலாப் புழுவினுஞ் சிததொன்றே நிற்கும். 6

தாம தத்துட னிராசதஞ் சாத்திக மென்னு
நாம முக்குணப் பிறவியு முயற்சியா னண்ணுஞ்
சேம முத்தியைச் செய்திடுஞ் சாத்திகச் செய்கை
யிராம வுத்தம ராகவ டென்றுமீட் டிரைப்பான். 7

4. திதிப் பிரகரணம் முற்றிற்று.
ஆக விருத்தம்—766.

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

5—1. சக ராசன் கதை.

சார்துருவின் மகனுரைத்த உபசாந்தி உலகெலாஞ் சொருப
மாகும், விரவியின் உபசாந்தி மீட்டைய யிராசத்தா மதத்தை
மேவும், பருடர்தர்த் திடவந்தத் தான்சுமக்கு மண்டபமே
போல சிற்றூர், திராசத் துருணத்தான் போலவர்கள் சகரயத்
தீர்த்து சிற்பார். 1

உருவசத் துருணத்தோர் தோலுக்கு மாவென்ன மாயா
பாச, உருவசெல் வாய்ப்பா சாமதமே மென்றெண்ணி காமும்
வேறே, முழுதகைத் திடவென்ன மோகமொழிப் பாய்ப்பா மூலச்
சித்தி, வெருவகைத் திடவெல்லா கடைவிலை போன்மெய்யா
யிலை யன்றே. 2

சோகமிலை மோகமில் பிறப்பிலை பிறப்பிறப்பிற் சூழ்வா
ரிலை, யேகமென விக்கென்று முள்ளபொரு ளையுள்ள திரைக்
வேண்டா, மூகமுற் உருவனபோ வனவிலையேற் றெந்தனைக
னொன்று மில்லா, மாகசத் துருணத்தோ டொருவனா யிட
ரெல்லா மாற்றி சிற்பார். 3

சமமாகிச் சொர்பத்தே நிலையாகித் திரமதியாய்ச் சாத்த னாகி,
யமர்மந மெளசியாப் நன்மண்போற் றெளித்துய ரனைத்துந்
தீர்வாய், கிமலமுற் சங்காலத் தொழிற்செய்தி யாகையினு நேய
மின்றி, நமதெனக்கொள் றுதல்விடுத விரண்டுமறத் துன்பமெலா
நாசஞ் செய்வாய். 4

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே மெய்ஞ்ஞாந மெளிதி
லுண்டாம், பணிச்சுடர்வெண் ணித்திலங்க றுத்தமமா மூககிலல்
லாற் படுவ துண்டோ, செறித்தவரின் மேலோராய் நல்லோராய்

மத்திராய்த் தெளித்தோ ராகி, யறித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாக்
குணமெல்லா மடரைச் சேரும். 5

மெத்தென்ற சரித்திரத்தி னவர்தம்மை யுலகெலாம் விரும்புந்
தன்மை, கொத்தொன்று டுமூங்கிற் குழலிசையான் மகிழ்
வென்கின் கூட்டம் போலு, மித்தன்மை யாடருக்கும் பொதுமை
யினு லியம்பயதா மிதனில் டேறும்ச், சத்தென்ற உழியிரண்டேழ்
டகத்திட்ட வர்க்கடற்றைச் சாற்றக் கேண்மோ. 6

தென்கென்சொற் பிழையாம லதட்டிக்கிற் பையப்பையத்
தென்க கீடகிப், பேசியசென் மத்தாத லடுத்தசில பிறப்பினு லாதல்
பேரும், மாசறுவற் பத்திசறி துண்டாகு மதத்தாற்றின் மநதத்
தாலே, பேசறுமா காசபலம் வீழ்வதுபோன் மெய்ஞ்ஞாந மெளிதி
லுண்டாம். 7

திடவிரண்டி லாகாச பலம்போல மெய்ஞ்ஞாந மியைந்த
தன்மை, செவவியவள் ளான்முன்னோர் கதையாலே யான்செப்பத்
திருத்தக் கேட்பாய், தெவ்வுலகி லாபத்தென் றென்றுமிலோன்
விதரணத்தோன் செல்வ மிக்கோ, னவலியமில் விதேகநா டரசான்
லோன் சககனெனு மரசர் கோமான். 8

சற்குணத்தாற் கடலனையான் சக்கரத்தா னெனவுலகந்
தாக்கு ரீரா, னற்குணஞ்செய் உசர்தனா னறுமலர்கூழ் நந்தநத்தி
னயந்து மேலி, தற்குரிய தந்திரர்கள் புறநிற்பத் தனியனாய்ச் சரிக்
கும் லேலே, சிற்குரிய மருமுடைய சித்தர்கணம் பாடுவபண்
செவியிற் கேட்டான். 9

வெறியாரும் பொருப்புறாவோர் விழிப்புலத்தின் மேவாதோர்
வினம்பு கீத, நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப நெடியவனே
நீனைவற் கொள்வா, யறிவானு மறிபொருளுந் கூடியகூட்ட ரவி
லெழு மறிவா நந்தம், பிறியாத வாந்ததத் துவத்தெழுந்த
தாமதனைப் பேணல் செய்வாம். 10

காண்டாறுங் காற்பனவுங் கட்டிடிமட- த்நையடனே கழல்
விட்டுங், செண்பக கட்டிக்கு முதலோளியா மச்சொருபஞ்
செத்தை செட்டி, மேற்பலா முன்னதில் தெருமரண்டி னிடை
பெய்தி யிவ் வாதாம். மண்பான கொளிக்கெல்லா மொளியாமச்
சொருபத்தை மதித்தல் செய்தாம். 11

அகமகமென் னனத்தமா னடத்துமருந் தவவாத முரைப்ப
ததி, சிவோளியா மட்டதத் துடமான சொருபத்தை நினைத்தல்
செய்தார், திகழ்தப குறுகுகுடையர் தேவதையை விட்டயலே
தெய்வத் தேடன், மீகாரிய கௌத்துபத்தை யெறித்துசிறு மணி
தெய்வம் வேட்கை பேராம். 12

மானாத காதுலெனும் உற்சகா பிக்கொடியின் வரத்தைச்
சுட்டி, சீனாசையனைத்துமடித் தவர்க்கன்றோ வப்பயன்றோ னோரா
சிற்குங், கோனான பொருளனைத்தின் முன்பொடுபின் பிணிமை
யிலாக் குற்றங் கண்டு, மீனாத பாவுனையுந் கட்டுண்பார் வேசரியே
னெனென் மன்றால். 13

எழுந்தெழுந்து சிறுகின்ற வந்திரியப் பம்புகளை யிதயங்
தன்னி, லுழுத்துவலே கத்தடியால் வச்சிரவகொண் டுந்திரன்வெற்
படர்வ தென்ன, விழுத்திடமோ துறவேண்டுஞ் சார்தியினுற்
சமமேலி யிடர்தீர் நெஞ்சு, முழுத்துசுக வடிவார்த்தம் பதிலையையப்
பெறுமிதுவே முத்தி பென்ன. 14

தெளிவுடைய சித்தர்கண் திகழ்வுறப்பா டியகீதங் தெளியக்
கேட்டுக், களிதருவெஞ் சினக்கருட னெலிகேட்ட பாம்பென்னக்
கலங்கி மன்னன், குளிப்பொழிநின் றகமடைந்தா னனைவரையும்
விடைகொடுத்துக் கோயில் புக்கா, னளிர்சுதைசெய் மேனிலத்தி
லொருவனே யிருத்துகனி நாட லுற்றான். 15

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன வரவாதம் பதைத்து
லாவி, யிறக்கின்ற வலகடை நோக்கிவாய் விட்டிரங்கி யியம்ப

ஹ்ரு, னறக்கன்றி யவத்திலுழன் றலமருமில் ஷலகிடையா
னத்தோ வத்தோ, ருக்கின்ற மயக்கத்தாற் கல்லிடைகற் போலு
ருண்டு செரிந்தே னத்தோ. 16

காலமொரு கான்முடியா திதனிடையெண் ணூருண்டோர்
கணமு மில்லை, சாலவது தனைமதித்து வன்காத லிடைவீழ்த்து
தளர் தேனான், ஸாலதி யாற்கெட்ட வெணைப்போல வீனரார்
சொல்லற் பாற்றோ, சிலமறு ஊணைப் பெரிதாக நினைவதே
சீசு டத்தோ. 17

எல்லையா உண்டத்தீ லியானாரும் புவிநோக்கி லிறையு
மில்லை, யல்லலுறு மிதுபெரிதா ஊதரித்து சிற்பதே யத்தோ
உத்தோ, புல்லையற் றினிதாதி யுதாரமாச் செயப்படாப் பொருளீ
தென்னத், தொல்லலகி லொருபொருளுந் காணேனித் தொடர்ச்சி
சில யென்னே யென்னே. 18

தலைவர்தலை மேலுடைபோர் நாட்களானுற் றுழ்த்தோர்க்குத்
தாழ் வீழ்வார், சிலயல்பெரு மையையுறுதி நினைக்கின்ற நெஞ்சே
யின் னினைவீ தென்னே, தொலைவல்பெரும் போகக்கள் பெரி
யோர்கள் கிளைபோடுந் தொன்றித் தோன்றி, யுலைவுறமாண் டார்
முன்னு ளிச்சாணி கிவையனைத்தி லுறுதி யென்னே. 19

மண்ணுடு மன்னவரு மவர்தரு மாண்டனதுண் மணலை யொக்கும்
விண்ணுடு மிந்திரரு மவர்பாழ்வும் போயினவின் மீனை யொக்கு
மெண்ணுடும் பிரமருமண் டமும்பூதந் களுமிறந்த வெல்லை யில்லைக்
கண்ணுடு மவையெங்கே நின்வாழ்க்கை நிலையென்னே கவலு நெஞ்
சே. 20

செல்லாத மாயையிரு ளிரவிலே தேகமயத் தியக்க மான,
பொல்லாத நீன்கவாஞ் சூறியத்தி லிச்சையிறை பூண்டே
னென்னிற், கல்லாத புல்லியனென் சீசீநா னநவரதங் காணு நாட்க;

னெல்லாம்போ மினபோமா விதகாதொன் றும்தன்ற மெழிஞட்
காணென். 21

நடுவின்முடி வின்லடியி னன்றான பொருளொன்று ஞாலத்
தில்லைப், படுபொருளெல் லாமறப்பா மலத்தினு லேபூசப் பட்ட
தன்றோ, கடுவீனக னுடோறுத் காத்துயா நடோறுத் கரை
யொன் றில்லாக், கொடுமைகளே நடோறுஞ் செய்கின்ற ரறிவில்
லார் குரம்பைக் கடத்தால். 22

பாலகன யஞ்ஞாதத் தழுத்துவன்ற காணையாய்ப் பாவை
மாராத், சாலகருத் துவன்வருத்தன் றுனாகிக் குடும்பத்தாற்
றளர்த்து சாக, னெல்லவி னென்காலத் தென்செய்வான் மாயக்கூத்
திருந்த வாதே, ஞாலமெலா மாடாங்காய்ப் பொறிமேள மாய்மசப்
பேய் கடிக்கு மன்றே. 23

உள்ளத்தின் முடிமேலே யல்லாமை வீற்றிருக்கு முலகி
லென்றுத், தெள்ளுந் தல்லாத்தின் சிரத்திலே யெப்பொழுதுத்
தீமை வாழ, மெள்ளற்ற வன்பததின் றிலமேலே துன்பங்க
ளிருக்கு மென்றும், கொள்ளத்தக் கனவான குற்றமிலாப் பொரு
ளேது குறிப்ப னேற்கே. 24

வீழிப்பதுவ மிமைப்பதுவுஞ் சுகத்தோற்ற மொடுக்கமா
மேலோ ருண்டாற், பழிப்பரிய வன்னாழ்முன் னென்போல்வா
ரென்னென்று பகரலாக, ரிழிப்பரிய வீசித்திரமாஞ் சம்பத்து
மாபத்தா ம்தயத் காயி, லொழிப்பரிய வீசித்திரமா மாபத்துஞ்
சம்பத்தா முள்ளம் வேண்டில். 25

வெம்மாய வாழ்வன்றோ துயர்க்கெல்லாம் பிறப்பிடமாய்
விளம்பு கின்ற, தம்மாவிக் கிதனிடையே யழுந்துமவர்க் கின்பமுள
தாவ தெக்கன், மைம்மாயை யென்னுமாம் பணையிலுபு காய்பழத்
தால் வரம்பற் றோங்க, விம்மாஸ்செய் மநம்வேரா மிம்மநத்தான்
சங்கற்ப மென்ப தாகும். 26.

சங்கர்ப் பாசத்தா லெளதாக மகராசர் தானே யெய்து, மங்குற்ற மகமிகக்கிற் சகமா ணக்கனெனு மரமு மாயு, மிக்கிப்பா லெனைத்திருநிக் கள்ளனைக்கண் டேன்கண்டே னிகன்போர் ரெஞ்சம், பொங்குற்ற ரெஞ்சத்தா னெடுகாடுனார் தேனின்னு பொன்று வப்பேன்.

27

கித்தனைகான் மரமுத்தைத் துளைத்திலே னின்னுதுளைத் திமைத்த துலாந், செதிரமாய்க் கோத்தணிகன் முழுதுணர்ந்த தெகிகராத் டெளசெதெ னெல்லாஞ், சுததடா மாகத்தர் தோற்று டிக்கு வல்லறடாஞ் சோதி பெற்றேன், மெத்தவில னுனெனதிங் கிகையெனும்பொட் புள்ளொழித்தேன் மீண்டு ராடேன்.

28

பேதிக்கு மரமென்னும் பெரும்பகையை முழுவலியாற் பளர்த்து வென்றேன், வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே னுபசார்த வாழ்வ பெற்றேன், சாதித்த விகேகமே யுனை ணடகி னெனென்று சகர கோமான், சேதித்த மகடலெவெல் லாமொழித்தது தானேசித் திரம்போ னின்றான்.

29

வாளாசித் திரம்போல கெழிநுர்த்து சகரப்பிரான் மாய்த் ரெஞ்சை, மீளாகல் லுபசார்த நிறைரெஞ்சா லுலகியல்பை மேவிப் பார்த்தான், றுளாண்மை யாலியற்றும் பொருளேது கைக்கொள் ளத் தக்க தேது, கோளான கற்பனையென் சுபாவவறி வாமை னக்குக் குறிக்குங் காலே.

30

சுத்தமாய்ச் சொருபமா மென்னுருவ லால்வேறு தோன்றக் காணென், உத்தியான் வாராத பொருணயவேன் வந்தபொரு ளனைத்துந் தள்ளே, னித்தமாய்த் தன்னிலையி னிற்குமென் தறி வருவி னிலையா நிற்பே, னுத்தவா நேதுவரு மதுவருக் வென் றமுந்தி யொருமை யானான்.

31

கானேகு கதிர்வல் காண்டிற்றும் கானேன்ன வந்த வந்து,
தானேதேன் நியதெ-தலைப் பற்றின்றிச் செய்துமெனச் சகக
னெண்ணித், தினைய உருகாலஞ் செல்காவ மிடையளவஞ் சீர்தை
செய்யா, னானேகு சிகழ்காவத் தோரிமைப்ப் னகைதலோ லொவ
லுற்றான். 32

பேசிடதன் விசாரத்தாற் சககப்ரான் பெரும்பேறு பெற்ற
தல்லால், காசிடன மற்றென்றால் உத்ததல்ல காச மலர்க்கண்
மாலே, யாசிலதாட்ச செடவியதாப்த் தனதான விசாரத்தா லடைவ
தல்லாற், தேசிகரில் லாவின் செத்தொழிலாற் பெறலாமோ
சிற்சொ ளுடம். 33

பறப்பேறு களைவேண்டி யியற்றுகின்ற புண்ணியத்தைப்
பவிய லுள்ளோர், சிறப்பான கல்லறிவ மிகவேண்டு மென்றுமுதற்
செய்யிற் பேறு, மிறப்பான காபத்து விளைநிலமா யிருந்ததுயர்
வேலை யாகப், பிறப்பான சச்சமர வித்தாகும் பேதைமையைப்
பிளக்கல் வேண்டும். 34

இலங்கியசீர் தாமணியா மீதயமெனுஞ் சர்க்கரையி லிருக்கும்
போதக், கலங்கலிலா விடெகியர்க்குக் கருதுபொருள் கற்பகம்போற்
கணத்தி னல்குக், துலங்குவசா ரம்படைத்துப் பேதைமைபோய்
கல்லறிவு தோன்றி னேரை, விலங்குகவ சத்தோரை யம்புகள்போற்
காமாதி விகற்பச் தாக்கா. 35

பரமாதித் தனைமறைத்துக் கறுத்தறிவற் றுக்களித்துப்
படர்ந்து மீண்டு, திரமான வகந்தா முகில்விடே கக்காற்றற்
சிதறிப் போகும், உரமான பதம்பெண்டிற் றன்மறத்தி னுசைமுதன்
மாற்ற வேண்டு, முரமான புலியைமுத லுழுதன்றோ விளைபயன்க
ஐறுகின் றாரே. 36

5—1. சங்க ராசன் கதை முற்றிற்று
ஆக விருத்தம்—802.

5-2. புண்ணிய பாவநர் கதை.

மோக உற்சகா பிக்கொடி முளைத்தெழு மூலஞ்
சோக மாசண மிருத்தா சான்வதோர் சூழ்
லாக மேழுத வட்டெனைக் காணுமஞ் ஞாக
மேக மடிகு டாடாக் தோன்றினு லிறக்கும். 1

அறித்த மிச்சக மென்பதை நாடொறு மகத்தி
ஐனித்த கோக்கினச் சாகனைப் போலதுண் ணறிவாற்
நனித்த மெட்பொருள் பக்குவத் தறிகுவர் தாத்தால்
மனித்த ருந்கரு மத்தினுற் றேவரால் வாரா. 2

சாக மஞ்சினர்க் கவருடை முயற்சியே சாணுற்
திசமு மிகுகி னுனெனுஞ் சிறுமைதான் சிதையி
லாக மாபுல கெக்குமாம் விச-லமுண் டாகு
மகனு நத்தன துயர்ச்சிதான் காண்புற வருமால். 3

வேறு.

பற்றவீ டென்றி ரண்டிற் பற்றலும் விடுத றுனு
முற்றடை மகத்து ரூப முயர்ப்பத் மதுவே நிலை
முற்றறு பற்று வீட்டின் மோகமுற் துயரும் விட்டுத்
துற்றள பற்று வீடு துடைத்தசை யாது நிற்பாய். 4

மயலின்மை யறித்த மின்மை மடமின்மை வருத்த மின்மை
செயலின்மை கரும மின்மை தியக்கின்மை விகற்ப மின்மை
பயமின்மை துவட்சி யின்மை பகையின்மை குறைவொன் றின்மை
கயமின்மை கடிந மின்மை கடிநமாய்க் கழற லின்மை. 5

வீடுபற் றிரண்டு நீத்த மேலவ ரிடத்து மேவி
நீடுவா தனைக ளின்றி நிகழ்த்திய குணங்க ணிற்கும்

ஓடு விலைவா தாலார் பிணிபட்டும் பீரவ் லேலை
பூடுந் மயன்னைன் உரு முயர்ந்ததா தனைமஞ் சாலம்.

6

பாதனை யென்னு மித்த உலுபத்தி டாளா லீர்த்து
மோதுகு ஹைக்காற் றித்து முகிலெனச் சித்தி சிற்பாய்
பாதவத் குடாநத் தாலே படுட்டபோ னெஞ்சை நெஞ்சார்
பீதம மாப்த்து மேலம் பதத்திலே திரமட் சிற்பாய்.

7

குதல் உருத மஞ்சல் வித்திட்ட லிருத்த னீற்ற
லாகிய டெல்லம் டெட்டெயன் டமுத்தியுள் ளாசை தீர்வாய்
செகுற உலையுஞ் சித்தம் பகுதியார் சித்தின் பின்னே
போகலான் மணத்தார் சித்தக் தனைத்தொடர் ளசை போலாம்.

8

மடக்கல்வீ ரியத்தார் பெற்ற தசைதினனு மார்ச்சா லம்போற்
றொடர்ந்துசென் மகனுஞ் சித்தார் ரோன்றிய பொருளைப் பற்றும்
படர்ந்துகாண் படற்கூறப் பற்றின் மகன்கொடப் பத்தம் போகாத்
திடங்கொள்காண் படற்றை சீக்கிர் சித்தம்போய் முத்தி யாகும்.

9

யானிகை யிரண்டு மல்லென் நெண்ணிமே ருடைப்போ னிற்பா
பூனிற மல்லா விண்போ லுளத்தனாய் கல்லு ளத்தே
தாலும்மை யமுமாய்க் காண்பான் காண்பன தம்மி னூடே
மேனிகழ் காட்சி யென்னு சின்னைசீ விடாது தேர்வாய்.

10

இனியன வினிமை கொள்வா னிரண்டும்விட் டிவற்றி னூடே
தனிநிக ழினிமை நாடித் தற்பா மயமாய் நிற்பாய்
நனிபல துய்ப்பான் டய்ப்ப திரண்டுக்கு ரடுவே தானே
யநிசம்பற் றின்றி நிற்கு மதுபற்றி யதனு னிற்பாய்.

11

காதலாற் கட்டி லுய்யார் கயிற்றினூற் கட்டி லுய்வா
ராதலா லாசைக் கட்டை யசங்கற்பத் தறுப்பாய் நானென்
ரோதுபா உணையை நானென் னுத்தோர் வாளால் வீட்டி
யேதமில் சபாவும் பாவித் தெழுபவ மிலாவீ டெய்தி.

12

அனைத்தமிர்க் கச்ச மில்லா சிலைவிற்பா யதுல வென்ன
வினைத்தொட ரகம்பா உத்தின் வேட்கைநீ ரென்ற நின்சொன்
னினைத்தின் மிகவு மாழ்நீடகந கார நாசந்
தனைச்செய் லுடல மென்னு மேதுடைத் தவிர்க்கின் நேனூல். 13

அகமென லொழிக்கிற் றானே யகமமு மடிய லீர்த்த
நகமென உடக்கு மன்றே யென்றுயர் நாதன் கூற
மசமுந் புரைப்பான் உள்ளால் ஊதனை மாற்று மாறு
நிகழ்வறு தேய ஞெய மரண்டென வினைப்பர் கற்றோர். 14

தித்தந் பொருட்டு ஊனா விடாமிகை யெமக்கு வாண
னத்தது மெற்று லன்றி நாமில்லை நம்மா லன்றி
உத்தவிப் பொருள்க ளில்லை பெனுமநத் துறுதி மாற்றிப்
பத்தியா லுசாவி யாமும் பொருள்களும் வெவவே நென்றே. 15

பொருளினே மல்ல நாமு நமதல்லப் பொருளு மென்றே
தெருளுற்றுட் குளிர்த்தி யரவும் வினோதமாய்ச் செய்யு நெஞ்சான்
மருளறு சிசச யத்தால் ஊதனை விடுத றானே
யருள்பொழி மேக மொப்பாய் தேயமென் றறிவா யன்றே. 16

தனதுவா தனைமாண் டெல்லாஞ் சமமதா நெஞ்சாற் பண்ணி
யெனதென துடலை நீக்கி னிர்த்தவா சனைநா சந்தா
னநகமா ஞெய மாகு மகங்கர மயம தான
வினவுடா தனையை முற்றும் வினோதமாய் விட்டோர் மேலோர். 17

நிரரா மவரே தேயத் தியாகஞ்செய் சீவந் முத்தர்
வேரறத் தொழில்க ளோடே ஊதனை விட்டுள் ளாறித்
தாரமா ஞெயம் விட்டோர் துகளறு முத்த ராகும்
வீரனே யிவையி ரண்டின் விடுதியுந் தம்மி லொக்கும். 18

வேறு.

தேய ஞெயத்தின் நியாகங்கண் முத்தர்பாற் செறிவ
தேய ஞெயத்தின் நியாகங்கள் பிரமத்தைச் சேர்ந்த

தேய ஞெயத்தின் மயக்கங் கிடையோர் சிந்த
தேய ஞெயத்தின் மயக்கங் கன் தேருந் செல்வம்.

19

வேறு.

குழறு மின்ப துன்பத் தொடர்வறி லோருகா லத்து
மாழதன் மிதத்த வல்ல உட்களே சீவந் முத்தர்
கேழுநர் மகிழ்ச்சி யச்சுந் சினமின்மை பொறுமை கேத
முழுது மிடற்றை கோக்க வளத்தினர் சீவந் முத்தர்.

20

சுழத்திபோ லாறி சின் பாடினைத் தொழீ. ஞால
பழத்தகெஞ் சதனா னீகாச் சாக்கிரம் பயில்கொர் நாளும்
விழத்தகு கல்கன் குழ்த்த மதிமென மேலோர் மேவ
முழத்தமும் பிவி லோரே முத்தனென் றுரைக்கத் தக்கோர்.

21

புறப்பொருள் விட்டா லுள்ளே பூண்டமா லென்று சொல்வர்
மாப்பற உனைத்தும் விட்டான் மாண்டமா லென்று சொல்வர்
தூர்ப்பட டெனக்கி தாக டென்றெழுந் சித்தை யாசை [மும்.
துறப்பில்பொன் விலங்கா மித்தைத் துவக்கநத் துடைத்தல் வேண்

சுத்தசத் தென்னப் பட்ட சகலபா உனையி லென்றுங்
கொத்தம உாசை மாற்றிக் குறைவில்பே ருளத்த னாகிச்
சுத்தநல் லுதார மான சொருபத்தி னிற்பாய் பெத்த
முத்தமா மாசை யின்ப துன்பங்கண் முழுது நீக்கி.

23

பேருழர் திரையு மில்லாப் பெருக்கடல் போல நிற்பாய்
மானவ கேண்மற் றென்று மாசிலா விசார முள்ளோர்க்
காணரிச் சயநா லுண்டா மடிதலை மட்டு நானே
யின லுற் றவர்தாய் தத்தை யென்பதோ ரறுதி தானே.

24

கன்றிய பந்த மாகு மிதுமெய்ம்மை கருதா வாற்றா
னின்றன உனைத்தின் மேலோ னெல்லின்வா லினுஞ்சற் றேநா

னென்றிரண்டிட தான சிச்சய மெய்து மென்ன
லென்றிய முத்தி புண்டா முத்தமர்க் குடைமை யாகும். 25

புய்யெலா மெனது ஞாயம் பொன்றுத லிலுநு நென்று
குய்யாக் காண்டன் மூன்று நிச்சயங் குறையில் வீடா
மய்யுறு முலகு தானு மனைத்தும்பொய் வண்போ லென்றுந்
தவிக்கல மென்ன ஞால சிச்சயந் தனிவீ டாகும். 26

பெத்தடா சையதா முன்னே பேசுநிச் சயம தொன்றுஞ்
சுத்தடா சையதா மூன்று ரெட்டயவாப்த் துகளில் சேவந்
முத்தர்பால் விளக்கு மிந்த மூன்றினு ளெல்லா தானென்
ருத்ததோ சிச்ச யத்தை யுறித்தினை யள்ளஞ் சோரா. 27

குடிமம் பகுதி மாயை பிரமஞ்சிற் சோதி ஞாந்
மீசமில் பருட ஞாந்மா வீசானை சேவமே நித்த
மானவை யென்ன லாமொன் றிரண்டெனு மகல்பே தத்தால்
வானுயர் சகம்ப டைக்கும் வீசாதத்தால் உளரு மொன்றே. 28

ஒன்றெனும் பரம ஞாயத் தொருசத்தி யொருமை யாலே
சின்னெழு கின்ற தன்றே சின்னது பிரர தென்றும்
பொன்றிய திருத்த தென்றும் பொருள்களிற் கருமந் தன்னி
லென்றுமென் பததுன் பங்க ளிதயத்தி லுன்ற வேண்டாம். 29

யாதினு முயர்ந்து மாளாப் பதம்பற்றி யிதய மென்றுஞ்
சேமா யின்பத் துன்பஞ் சேர்கிலார் பிறப்பிற் சேராந்
சாதுகொள் பகைகொ ளொத்தல் தஞ்சம்கல் லபங்க ஞுள்ளோ
ரோதிய நெறியிற் செல்லு முத்தமர் பிறப்பிற் சேராந். 30

இழிவுயர் விரண்டு மெண்ணு ரிச்சைகோ பங்க ளெய்தார்
தொழிறொழி லிலாமை விட்டோர் துன்னிய பிறப்பிற் சேரா
ரெழில்பெற விளங்கி யார்க்கு மினியன வினிதிற் சொல்வோ
ரழிபொரு ளனைத்தின் சால்பை யறிந்துளோர் பிறப்பிற் சேராந். 31

தேயகா தணைக்கிட் பூண் மாகித் தெளிந்தவிழி யிமையாமற்
செவ் முத்தி, மாயபா உணையாலே சொரூப மேல் யகவரத முலகில்
வீளை யாடு வீரா, மாயபா சைமையீக்கிப் பற்ற முத்து வாதனைபோ
யுன்ஊளியாட் வாகி யத்தே, மேயகா சாரமெலா மியற்றி
யென்றம் ஷேண்டியகா மலகில்வீளை யாடு வீரா. 32

சுகத்திலே பரத்தொழில் லாரம் பித்துத் தனியிதயத் தாரம்
பஞ் சற்று மின்றி, யகத்திலே செடாதொ ளுய்ப்புத்தே செய்கோ
ஞகியே புலகில்வீளை யாடு வீரா, உகுத்தககக் காரம்போட்ச சித்தத்
தேறி வாகம்போ ளெய்தாகி மாசொன் றற்று, வெகுத்துடமா
மடையாள மனைதது மின்றி ஷேண்டியகா மலகில்வீளை யாடு வீரா.

இதமான உதாரியாட்க் கடிசா சார மின்றியா சாரங்கட்
கெளிது பின்போட், விதமான உனைததுக்குஞ் சார்பை நோக்கி
ஷேண்டியகா மலகில்வீளை யாடு வீரா, புதனாகி நிராசைதனை
யுள்ளே தேக்கிப் புறத்தேயா சையிற்றொழில்கள் பூண்டான்
போலா, யதனாலுட் சிதளமாய்ப் புறம்கெய் தாகி யகவரத முலகில்
வீளை யாடு வீரா. 34

இவன்சற்ற னிகன்பகை உனிகனா னென்னு மிவகெறும்
பொய் யிராமீ யிறையு மெண்ணே, லகம்பற்று ரொய்யமரத் தவர்க்
கிவ் வாரா மறித்தோர்க்குச் சகமுழுது மகலாச் சுற்ற, சிவந்துற்ற
பலகோடி பகமோ கத்தா னீபகைநீ யுறகென்பர் சிமிடந் தோறு,
முவந்துற்ற மயக்கிதுவாம் பரமார்த் தத்தா லுலகெல்லாம் பகை
யாகு முறவு மாகும். 35

இதுபொருட்டா லிதிகாச மொன்று கேள்பண் டியைந்ததுகங்
கையின்கரையி னிருடி மைந்த, ரதுலமயேந் திரகிரியி னையலே
வாழ்கோ ஈருத்தவத்தோர் திர்க்கதவ னளிக்க வந்தோர், சதுர்மறை
தேர் புண்ணியபா வுரென் றுள்ளார் தந்தையோடு கங்கையின்பாற்

நடஞ்செய் ஈளந், பொதுவுச்செய் தகப்பயனாற் கால முற்றிப்
புண்ணியனும் புண்ணியவான் போதம் பெற்றான். 36

அங்கவண்பின் னகருண பாக னன்பா லறிவுடைமை பாதியள
வாத லாலே, செங்கதிரோ ஐ துப்பதன்முன் னருணன் றேன்றச்
செங்கமலத் திண்கிணியாய்ச் செயல் தொத்துத், துங்கவறி யாமையு
மெப் வீடு மின்றித் தோளாடெர் திரம்போலத் துங்ண்டு நின்றான்,
பொக்குதலத் தீர்க்கதல னென்னுந் தந்தை போகத்தி லிச்சை
யெலாம் பத்தி தீர்த்தான். 37

காலமே காரணமாகக் குடும்ப வாழ்வின் காதலொழித் தறச்
செறித்த கடற் தன்னை, சாலம்கு தொழிற்பறவைக் கிடமாங்
கூட்டைச் சாவுவின் கரைடரையிற் றானே தீர்த்தான், கோலி
மோடு சமைசம்பான் குறித்த டெல்ல கொண்டுபோய்ப் போடுவ
போற் குரம்பைப் போட்டு, மாலுறபற் றொன்றின்றிப் பூவி னுற்றம்
வாழ்நல்போற் பரமபத வாழ்வு பெற்றான். 38

தொழிலின்றிக் காட்சியெனுந் துன்ப மின்றித் தொல்லறிவு
தோன்றிடமாந் சொருபம் பெற்ற, உழிவின்முரி யிறத்தலுமே
யவன்றன் பன்னி யம்புயரின் நகலளிபோ லவகம் விட்டாள்,
விழ்கணிகர் தாய்தந்தை யிறப்பக் கண்டு மேற்செயவேண் டியகிரி
யை விதியிற் செய்வான், வழிபடுபுண் ணியன்முயன்றான் பாவன்
றானும் வருத்தமெனுந் கடற்புருத்து மயவக லுற்றான். 39

அன்னேயன் னெயென்னு மென்னை யின்ற வையாவை
யாவென்னு மத்தோ வத்தோ, வென்னேயென் னெயென்னு
மாற்றா னுகி யெரிமிதித்தாற் போற்காந் மெக்கு மோடுந், தன்னே
ரின் முன்னகளை நோக்கித் தேரான் நம்பிமிகத் தளர்வுற்றான்
நளரா முன்னோன், மின்னோரு முடற்கிறத்த வியல்பே யென்று
வேறொன்று நினையாமல் விதியே செய்தான். 40

மறைகொடுக்கண் முடித்ததன் சேகத் தாலே வாய்முடா
வினவனை டத்து சார்ந்து, சிறைபறிடம் பண்ணியன்புா உரனை
கோக்கி கொஞ்சுதிக்குத் துடாமைத் தீத்த லென்னே, பொறை
ம்குசின் பதர்ன்ன தன்னைபோட்டுப் பொருத்தியிருத் துளபதத்தின்
பொலிடைக் கெளடம், குறைஉர்தை விலதென்றுத் தனதாய்த்
தானுக் கொதிவதாம் வீடெனும்பேர் கூற வற்றும். 41

அனைவருக்கு மேவடம் மதுவே யாரு மறிஞருக்கு மேயுருவ
மதுவே யாருத், தனையகலா உப்பதத்தில் வாழத் தாதை தனைகோக்
கித் தளருமது தகவோ தம்ம், துனைபுனல் ஸூட்டத்துக் கெய்தும்
பள்ளத் தொகுதிபோற் பிறவ்தொழற் தொடர்பாய்ப் போன,
உனையுறின் ருத்தத்தைக் கிலக்க முண்டோ மனைமக்கள் சுற்ற
மொரு மட்டுண் டாமோ. 42

பருவக்க டோறும்பொய உரத்தித் காய்க்கும் பலங்கள்போற்
பவக்கடோறும் பார்த சுற்றத், கருதுங்கா லிறத்தவவர்க் கிரங்க
வேண்டிற் கற்பமளி வலறினுமோர் கரையுண் டாமோ, சொருப
மலா உஞ்ஞாக் காரன் மேட்டிற் றொடர்த்தா தனைக்கோடைச்
சூழ்மெவ் காரற், பெருஞ்சர் சுகாசகமாற் திரைகண் மோதிப் பேத
மொரு கரையின்றிப் பிறழ மன்றே. 43

இல்லறவு பகைசேயவ் கோப மாகை யிழிவுயர்வா திகள்வடிவா
யெழுத்த ஞாலம், புல்லுறுதன் னுமமாத் திரத்தி னாலே பொலிந்து
வரி கின்றதல்லாற் புறனி லுண்டோ, நல்லுறவா நினைத்திடினல்
லுறவே யாவர் நண்ணுராய்ப் பாலிக்கி னண்ணு ராவர், கொல்லுறு
நஞ் சமுதிரண்டின் குணங்கள் போலுவ குறித்திபொ வனைக்கட்டுக்
கூலந்தா லுண்டோ. 44

ஒன்றிலே தோன்றியனைத் துருவ மான வுணர்வுக்குப் பகை
புறவென் றுரைப்ப தெங்கு, னின்றியொழி தசைபுண்ணீர் தோல்
கண் மேய்ந்த வெலுப்புப்பஞ் சார்தன்னி வியாமா ரென்று, நின்றி

வணீர் சின்மநத்தா னினைத்து கோக்காய் கிமலமாய் பரமவிழி நெறியா னோக்கிற், பொன்றதுயர் கீமில்லா நானு மில்லவ் புண்ணியபா வகனெனல்தெட்டப் போதத் தொன்றும். 45

ஏகியதீ வகடோறும் பிரத்த சென்ம மெண்ணகொண்ண விரகாஹ் பெருத்தீ உத்திற், கோகிலமாய் மூன்பிறந்தாய் விலங்கு மேகக் குன்றமா மூட்டகட்டி குலங்க டம்மிற், போகியசென் மத்தொகுதி புகல கொண்ணப் பொருத்தாமற் துன்கிளையாய்ப் போனாக் கெல்லா, மாகுலமுந் நிலையென்னீ யுவற்றின் மட்டோ வரத்ததே சடநவ டனையக் கௌய 46

கோசலத்துத் தெசார்ணவத்தும் பெளண்ட ரத்துங் குச்சரத் துத் துழாரத்துங் கோக நத்தும், போசலத்து மேகையத்துஞ் சாளு வத்தும் பூபதியாய் வாரமாய்ப் பூவாய்ப் புல்லாய், மாசலத்திற் கரண்டமாய்ப் பதங்க மாகி மாசணமாய் வேசரியாய் மட்டில் செம்ம, நீசகல வாதனையாற் பிரத்த போதி னின்கிளாளுக் கிரக் காத நீதி யென்னே. 47

அளவிறத்த பிரவிதொழும் பிரத்தோர்க் கெல்லா மன்னைதா தையையெண்ணி லகன்ற காரிற், கிளர்மாங்க டருஞ்சருகை யெண்ண உற்றங் கேதமுடக் கணக்கில்லைக் கௌய் மைந்தா, தளர்வின்றிப் பாவாபா வனைக ளின்றிச் சாரமாண மற்றவுணைச் சங்கி யாதே, யுளமுநோக் காய்துயர்விட் டஞ்ஞா நத்தை யொழித் துணரி லுள்ளபடி யுண்ணக் காண்டி. 48

உன்னுருவை நீகாணு ஞாநக் கண்ணி லொன்றலா வாகை யெனுங் காச மூறு, மன்னதுதீர்த் துளக்கமலத் துள்ளே நொய்ய வறிவுடைய வுன்மநத்தா லுன்னு லுன்னை, யின்னபடி யென ரோக்கி மயக்க மெல்லா மிறையுமற வொழித்தின்ப மெய்தி

நிற்பாய், பின்னடனே டெனமுன்இஐ ஐனாத்தா னேன்று பெருத்
தகைக்கு டசிட்டமுநி பேசி ஐனே. 49

5—2. பண்ணிய பாவவர் கதை முற்றிற்று.

ஆக வ்ருத்தம்—851.

5—3. மாவலி கதை.

புண்ணிய ஐனாத்தக ஞானம் பொலித்தபா டசன்ற ஐள்ள
கண்ணிய விடிபற் கண்ட ஞாலம்பேல் வினங்கித் தோன்றத்
திண்ணிய விருவர் தாமுள் சித்தகாய் வினேக ஞானக
தெண்ணிய கணாயை மெய்தி யியம்பிய டசத்தி ருத்தார். 1

வேண்டிய கால மெல்லாம் வினோதமாம் வினாயாட் டெய்தி
யீண்டிய காலஞ் செல்ல யாக்கைநீர் வீட்டி லெய்தித்
தூண்டிடு திரிசெய் மல்லாச் சுடர்கன்போற் சாத்த முற்றார்
மாண்டிடு முயர்கட் கெல்லா மரப்த மரப போலாம். 2

அசத்தமாம் பிறப்புற் றுருக் ககிலமு மயலன் றுகிற்
சினத்திட னயத்தல் வேண்டா டாதலாற் செறித்த வானைக்
கசத்தனை விடுவ தல்லாற் கதித்தூற டவர்க்க லாகா
மசத்தனில் டவர்க்கிற் சித்தை டங்கிக்கு விறகா மன்றே. 3

இச்சையாம் விறகு மாண்டா லெண்ணமாம் டங்கி மாளு
நிச்சய மாருத் தேயத் தியாகமா ரெடுத்தே ரோறி
மெச்சிய வுதாரக் கண்ணால் வேட்கையான் மிகவும் டாடுங்
கொச்சைஞா லத்தை ரோக்கிக் குறைவற விறுப்பாய் தீரா. 4

வேறு.

நொய்ய தாயொரு மயலின்றி ரோயெலா நீக்கி
மெய்ய தாகிய பிரமமா நிலையிது வீரா

மைய மின்றியிச் சிவையுறி லறிவில ரேனு
மையன் மேடல ரிராமசீ யிவகைகை ஊழ்வாய்.

5

எல்ல பத்தியும் விசேகமு மெனவிரு நண்பா
எல்ல நீர்த்திடு மொருகனா யென்னினு மணுகிற்
சொல்லு பல்பொருட் சுற்றக்க டிடக்கறத் தீர்ந்து
பல்லு திண்மைய் ஓலன்றித் துயரெலாம் போகா.

6

மயலி லாமையா னூல்களான் மகத்துவ முதலா
முடித்து னாக்கனா டுருத்தியு மகத்தினை யுய்க்கிற்
முய்க ணீங்கும வலகுறு செவ்வமுற் தொக்குப்
பயன னீக்கினு முயர்வறு மகமெனப் பயிலா.

7

மகசி னைத்திடி லமுதமாய் சிறைத்திடம் மையந்
தனது தாட்செருப் புலகெலாத் தோன்முச்சுத் தரம்போற்
ககசி ராசையா னிறையுருஞ் சாசையிற் கவிழா
திரமு மாகையா னிறைமகந் குறைமென்றுத் தீரா.

8

அகத்தி யன்கவர் கடலென நன்னெஞ்சை யழிக்கு
மிகுத்த மாலிலா மகமென சிறைமதி லீளங்காப்
பகுத்த பாற்கட னிறைவறுப் பரிமளக் கோக
னகத்தி னுயகி திருமுக எலம்பெறத் தோன்றா.

9

மதியை மேகம்போல் வெண்டலச் சதையினை மைபோ
லதிக நன்னெஞ்சை யாசையாம் பேயழ் கழிக்கும்
பொதியு மாலெலா நீக்கிவன் பவப்பயம் போக்கி
முதிர்ம நத்தின்மால் பிணிப்பறின் முத்திவே றுளதோ.

10

இன்ன தன்றெனி லிராகவ மாபலி யென்ன
நன்ன தாகிய புந்தியான் ஞானமே நேர்வா
யன்ன தேநல னென்றலு மனையதே தென்று
சொன்ன மாமுரி தன்னையே யிராமனுஞ் சொன்னான்.

11

வீனாய உள்ளலுக் கருத்தடி ஐத்தரம் விளம்புச்
தனது தோள்களா லுலகெலா மஞ்சுநிச் சயித்தோன்
டந்தி சாந்தகைய முதலினிர் தாழ்வரப் பெரியோ
னநாதி யாமெனப் பாதலத் தரச்செய் யதுலன். 12

மாவ லிப்பெய ராஜயர் விரோசகன் மைந்த
ளுவ லிப்பறு கோடபத் தண்டா சாளுண்
காவ லிந்நிகழ் மேருலன் சிரமணி கதுவு
மேவ லிந்நொலி சாளா மேனில மேலி. 13

ஒருப கற்றனி யிருத்தன னிடையிலை யுணர்ந்தான்
பெருகு டோகக்கண் முனித்தனன் பிறவியை நினைத்தான்
டொருலன் ஆவல கக்களிற் றோகக்க ணெடுநாட்
பருக கல்குசம் பேரா சாலென்கொல் பயனே. 14

எய்து போதினி லினியவா யெங்கனே யெனினு
கோத்தி னீவருயிப் போகத்தி னின்பமே துவலி
னெய்த னோக்கிய ரின்பமு நெருகல்போ லின்றுஞ்
செய்த செய்கதே யல்லது கண்டிலஞ் செயல்கள். 15

உண்ட லின்பமே மீளவு முண்கின்ற தொருநாட்
கண்ட காட்சியே மீளவுக் காண்கின்ற துவந்து
கொண்ட கோலமே மீளவுக் கொள்கின்ற தென்றால்
விண்ட மேலவர் நானுரு தொழிவரோ வெறுத்து. 16

அருத்து மட்டினி தென்றதே மீண்டுமீண் டருந்தித்
திருத்தி டாதபுன் சிறுஉர்போற் செயலறி யாது
வருத்து கின்றன காள்பக்க மாதமாண் டுகக்கள்
பொருத்தி டத்ததே யல்லது புதிதொன்றும் வாரா. 17

செய்யத் தக்கன யாவையுஞ் செய்துமிச் செயலா
லுய்யப் பெற்றதென் செயன்மறித் திலாததொன் றுவகி

லையப் பாடற யாதின லெய்துமப் பொருடான்
டையப் போகத்தா லொழித்தமேல் உருநெறி யாதே. 18

அழிவ் வாததா யங்ஙிய மாகிய உதுசேர்
உழிய தேதெனச் சித்திப்பான் மரத்தொன்றை நினைந்து
மொழிய லுழ்நன னறித்தன மென்றொரு நொடியில்
வழிபெ ருத்திடப் புருவமே லெற்றினன் வியந்தான். 19

தன்ன துள்ளுந் தீனைத்தது வ்ளம்பினன் ருனே
முன்ன மிகியான் கேட்டனன் முழுதுணர் முதன்மை
பென்ன ரும்பிதா வ்ரோசுநன் னன்னையிப் படியே
யன்ன உன்பகன் னன்னென வ்வையெலா மறைவான். 20

ஐய தன்பமு மின்பமு மென்பன உனைத்தின்
மைய லியாவையு மடித்ததோ ரிடமெது மரத்தின்
கெய்ய மோகத்தீ ரிடமெது வேட்கைக ளெல்லாங்
கைய ரப்பட்ட விடமெது கருணையா லுரையாய். 21

சீராசை யாகியே யிளைப்பெலா நீங்கிட மேது
விராவு பேரின்பத் தழுகிதாய் விரிவிட மேது
பராப ரத்தெளிந் துணர்த்தந் பகர்தியென் னெஞ்சை
யராவ துன்பம்விட் டிளைப்பெலா மாறுதற் கென்றேன். 22

எத்தை யப்பொழு துரைசெய்வான் மைந்தகே ளியம்ப
வந்த மற்றற விசாலமா யளவற வகன்று
சுந்த ரத்ததாந் தேசமுண் டண்டத்தின் ரொகுதி
வந்து தித்திருந் திறப்பதற் கிடமதாய் வயங்கும்.

ஆய தேயத்தி லைம்பெரும் பூதமு மில்லைச்
சேய குன்றில்லை வநமில்லைத் தீர்த்தங்க ளில்லைத்
தூய தேவரே முதலிய தொல்லுயி ரில்லை
நாய கன்பெருஞ் சுடரொனு மொருவனே

முழுதுங் காண்பவன் முழுதினஞ் செற்பவன் முதல்வன்
பழுதில் சார்த்தனும் சீரைத்துவா னாவுறை பண்போன்
வழுவி லரவ்வ னுக்கிய மந்திரி உசத்தாற்
றழுவு செட்கைக வரியாடையு டடத்திநிற் தானே.

25

தில்ல துள்ளதா முள்ளது மில்லாதா ம்மைப்பற்
புல்லு மந்திரி நினைத்திடி லிவனென்றும் புசிக்க
உல்ல தில்லையான் றறிகிலன் மன்னனை விடாது
செல்லுந் தன்மையாற் கேகல மனைத்தையுஞ் செய்யும்.

26

பூர்த மந்திரி தன்னெதி றிடாடையு மியற்ற
உர்த மன்னவ னென்றுமே கார்த்தத னுரு
மைந்த வென்றுரைத் தருளிப் ப்தாவைநான் மகிழ்த்து
புர்தி யாலர்த உகையெலாம் வினவினேன் புகழ்த்து.

27

அறிவி லாசமா யாதியும் வியாதியு மின்றி
நீரைவ் தானவத் தேசமே ததுதனை நேருந்
திரவ் யாதது யாதினு லெய்துமத தேசத்
திரவ் லாதவம் மன்னனார் மந்திரி யாவன்.

28

புவ மியாடையும் வினோதத்தா லடர்த்தவென் புயத்தா
லவனம் மந்திரி யுடனடாப் புறாவலி யமர்த
தெவன ஹர்த்தருள் கென்றலு மென்பிதா விசைப்பான்
கவன நீள்வலி மந்திரி வேகமார் கடப்பார்.

29

தேவர் தரிவ ரெண்ணறு கோடிக டிரண்டு
மேவ வென்றிலர் குலநே மிகண்முத வென்ற
மேவ ரும்படைக் கலமெலா மவன்மிசை விட்டான்
மாவ ருக்கல்லி லறைத்தபு வெனமுனை மடியும்.

30

விளிவ ருத்திற லந்தமந் திரியந்த வேந்தா
லெளிது வென்றிடி ல் வணங்குது மிவ்வகை யின்றே

லளிய மெருவை யசைப்பீனு மசைப்பரி தாரு
மொளிகொ னுருகப் தியினலால் வெலப்படா நெருங்கே. 31

ஊக புத்தியா லல்லதப உமைச்சனை யுற்றால்
வேக நாகம்போ லெரித்திடும் வேர்தனோ டமைச்ச
னாக ராச்சுடஞ் செடியுமத் தேசமு மியாவுஞ்
சோக மந்திடக் கேளோன விரித்திது சொன்னான். 32

முன்ன காஞ்சொன்ன தேசமோர் முடிவிலா முத்தி
மன்ன கொன்றது மாசிலா மணியென வயங்குந்
தன்னில் வேறிலா உட்த்தும தத்துவந் தானே
உன்ன வேர்தனா லமைத்தமந் திரிமந் மாகும். 33

வீடய மியாவையு மொருப்பட வெருக்கிரல் வீராக
முடைமை யாடது பரமமாம் பூகமென் றுரைததேந்
தடைய லாமரம் வீராகததால் வெலப்பட்ட தன்மை
படைசெய் மத்தமா தொழுவத்து ளகப்பட்ட பண்பே. 34

கற்ற றிந்திலார் மந்தைநாற் கூறெனக் கற்பித்
துற்ற போகத்தி லுடயமு தூல்கழி யொன்றும்
பெற்ற தேசிகன் பூசையி லொன்றுமாய்ப் பேணிற்
றுற்ற கங்குல்போய் வீவேகமாஞ் சுடர்வந்து தோன்றும். 35

சிறித றிந்தவர் மந்தைநாற் கூறெனச் செய்து
பொழிவ சத்தொன்றுந் தேசிகர் பூசையி லிரண்டு
மறியு தூற்பொருண் மந்தைதோர் கூறுமே யாக்கி
னெறிவீ வேகததா லொன்றுணர் ஞாநமே நிரம்பும். 36

ஞாந முற்றவர் மந்தைநாற் கூறென நாட்டி
யான தூலினும் வீராகத்து மதுபவந் ,

மான சந்தரு ப்னையின் வந்தியுஞ் செலுத்தி
லன் மந்தரன் முத்திடச் செய்திடு மெளிதின்.

37

செய்து.

மக்க உறியால் வசாரத்தான் மெய்மை யுணர்வ ரிராசையுந்
யொக்க மென்றுங் கைக்கொண்டா பூற்ற மான ரிராசையினுந்
றக்க வசாரம் வசாரத்தாம் டவ்வா ரிராசை தம்மாற்றுந்
தொக்கு ரிரம்பும் டாரிதியுந் தொடர்மே கமுத்துன் னுதல்போலாம்.

நாட்டி னியல்ப உச்சரம் ணட்டோர்க்கித் தமர் சந்தொருள்க
நீட்டி முன்ன மதனாலே யினிய ருணத்தி லுயர்த்தோரைக்
கூட்டி டவ்வா ரிராசையினைக் கூடி யதனால் வசாரத்தைத்
தீட்டி யதனால் மெய்ஞ்ஞானத் தெளிந்தான் முத்தி சித்திக்கும். 39

என்று முன்ன மென்றதை யிசைத்தான் நெய்வ சகாயத்தா
லொன்று மொழியா தின் னுணர்ந்தே னுணர்வ பெற்றேன் போகத்
னின் ட உரசை யின்றொழித்து ரிராசை யென்னு நிதியாலே [தி
துன்றி ரொய்தா யுபசார்தச் சுதையிற் குளிர்ந்த சுகம்பெற்றேன். 40

அந்தோ உத்தோ வ்துநெடுநா னறிந்தி லேனின் நறிவுற்ற
சத்தோ டத்தை யென்சொல்வேன் சகல சினைவுஞ் சமித்தாறி
நொத்தோ ரின்ப துன்பத்தா னோவா திருக்கு மிடமிதுவே
யுய்த்தோ ருறையும் பதமிதுவே யுபசார் தத்தி னுயர்விதுவே. 41

என்ன வுரைத்து ராளுரென் னுருவ மேதென் றியான் விளக்கத்
தன்னை யறியுஞ் சக்கிரனைத் தாழ்த்து வினவித் தத்துவத்தை
யுன்னும் பொருதே யஞ்ஞாந மோடு மென்ன வசராவை [பால்.
முன்ன வேண்டு மெனக்கண்கண் முகிழ்த்து நினைந்தான் முழுதன்

மெய்யா கியசச் சிதாநந்த வெளியே வடிவா கியவெள்ளி
யுய்யா ின்ற மாவலிமுன் னுதிப்ப வவனு முவந்திறைஞ்சிக்

கூட மனமாய் லயம்மொன் காலி லருச்சித் துணர்செய்வா
மெய்நின்னன் பெண்பெய்துப் படியே னுரைப்ப தறிந்தருள்வாய்.

என்னிட குள்ள தம்பாலென் னெல்லெ சொல்லப் பட்டுளதென்
முன்னு மெல்லெ மில்லாதென் சொல்லு நானார் நீயாரிம்
மன்னு முலக மெதென்று மயக்கக் தீர வருனென்ன
வன்ன தெல்லுக் தெரிவித்த தவனக் கிவனன் நறிவித்தான். 44

வருங்கற் பகவின் வினாத்தேக உத்தேன் பலசொல் லியும்பயனென்
சுருக்கச் சொல்லும் பயன்கெளய் தோன்ற விக்குள் ளதுவுஞ்சித்
தொருக்கப் படுத்தஞ் சித்தெல்லெ யுள்ள துஞ்சித் தெல்லெயற
வெருக்குந் ததஞ்சித் தியான்சித்த ந்சித துலக விறைசித்தே. 45

திதடெ சுருக்க மிடவறுதி மீதயஉ கொண்டிவ் வகைக்கேற்ற
மதியா னின்னை நினையே மாறு துணர்ந்து நோக்குதியே
லதனா லந்த மாம்பதத்தை யடைதி யொரே பூருந்தவரும்
புதிதோர் தெய்வ காரியத்திற் புருந்தா ரியாமும் போருதுமால். 46

என்னு வெள்ளி யேகியபின் னெல்லா மறிவா முலகினைப்பார்த்
துன்னு வெக்கு மொக்குமெனக் குசகா லுரைத்த துண்மையதே
முன்னு மவரி சித்துலகு மூன்றுஞ் சித்து நான்சித்து
நன்னு லான திசைசித்து நாட்டு கின்ற தெலாஞ்சித்தே. 47

தெரிக்கும் பொருளுந் தரிசநமுந் தீர்த்து வெறுநிந் மலவடிவாய்ப்
புரிக்கு முதயம் விடாதென்றும் பொலியும் பரமப் பொருளானேன்
உரிக்குந் காட்சி யிலாவறிவே வடிவா யொருகா லேயெங்கும்
விரிக்கு நிறைவா யுபசாந்த வெளியா யறிவா மிகுபொருளுன். 48

ஒங்குஞ் சிந்மாத் திரப்பொருளா மோங்கா ரத்தை யுண்ணினைந்து
துங்குந் தியாந பரனாகித் தொடர்ச்சக் கற்ப மெல்லாம்போய்
வாங்குந் தொழிலே டணையைய மநந ஞாந ஞேயமிவை [ன்.
தாங்கு ஞாதா உனைத்தமறத் தனிச்சித் திரம்போ நெடிதிருந்தா

காற்றி லாத விளக்கெ-ளிபோற் கலங்கா திருத்த மாவலிதான்
 சிற்ற மயநீர் தாவினாத்து சிந்தை மென்னு மாசின்றித்
 தோற்ற ன் சத்தா மாத்திரத்தான் சுவர்வ் டெறித்த படிசொல்லி
 லாற்றன் முகநீர் சாய்காலத் தாபெ கெளிந்த விண்போலும். 50

ஆங்கப் படியே யடனிருப்ப உடன தேவற் புரியசா
 ரோங்கற் கோயின் மேனிவதை புற்று ருய்மா உலிதானு
 நீங்கற் கரிய விருவிகற்ப சிலகா சமநி செம்போது
 தேக்குற் றதன்யின் விழித்துணர்ந்த மமதை தீர்த சிந்தையனும்.

பற்றி லாத மந்தாலே பயின்றி ராச காரியங்கண்
 முற்று மயநீர் டபத்து முதிர்ச்சம் பத்துஞ் சமமாகக்
 குற்ற மில்லாக் குறிப்பாலே குறிப்பற் றின்ப துண்பத்திற்
 சற்ற மத்தா தமழாது சமபா டினையிற் றுளுளுன். 52

உடா தவண் ட னுள்ளெழுந்த டுகா போகம் பலகோடி
 பாலா பாடம் பலகோடி பார்த தெல்லா மனைப்பாறி [களிற்
 மேடா சின்று நெடவிடத்தென் விண்ணின் மண்ணில் வேட்கை
 றாடா சின்ற மந்தன்னினத் தன்ன திதயத் துண்டைப்பாய். 53

எங்கே யெங்கே மநமோடி யிளையோ நென்ன வீழ்த்தழித்து
 மங்கே யங்கே சின்னெழுப்பி மகண்ட உறிவி லடைவிப்பாய்
 சங்கே தமதா யிவ்வாறு சாதித் துளமா மதகரியை
 வெங்கே தமறத் தனாத்தெல்லா விசாரத் தாலும் வீடணைவாம். 54

5—3. மாவலி கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—905.

5-4 பிரகலாதன் கதை.

இன்னு மீதோர் கதைகேட்பாய் பிரக லாதப் பெயரோனுந்
தன்ன துணர்வான் மெய்ஞ்ஞாந தத்து வத்தைச் சாதித்தா
னன்ன துரைப்பா மிரணியனு மசா வேந்த னிறத்தளவே
யின்னல் கூரு மடென்மைந்த னிதய நடுகி யிடையுணர்ந்தான். 1

எனது தாதை முதல்சா ரெனது குலத்தோ ரெண்ணிறத்தோர்
கசக மேரு டனு மென்னக் காய கீமை பெரிதுடையோர்
உசச மேறி பதிகார மாட்டா உல்லோர் தாடல்லோர் [தார்.
பெருமன் கொடொ னென்கனலிற் பூசா வீடோற் போயொழிந்

உன்ன கொக்கும் பேசுந ரழியு மூழிப் பெருங்காற்றும்
சின்ன கங்கள் போன்மடிந்தார் செறிதுண் மணலிற் பலகோடி
யின்ன எடனுக் கஞ்சாதா ரியாரு மில்ல யெம்பகையா
மன்னுந் தேயிப் படையோனை மெல்லா னுபாய மீதொன்றே. 3

எத்தன் மையினு வெண்ணுகினு மிதில்மே றுயர்ந்த நெறியில்லை
தத்தந் திரைப்பாந் கடலுறையோன் சரண மன்றிச் சரணில்லை
சித்த மீர்தக் கணந்தொடங்கிச் செர்க காரா யணன்சரணம்
பத்த னுகி கானகனுய்ப் பகரா தொழிக பாவனையே. 4

நயந்த தெல்லா மெனிதருளு காரா யனய நமமென்னு
முயர்ந்த திருமந் திரமென்ற னுளத்தில் விண்ணின் மாருதம்போற்
பெயர்ந்து நீங்கா துள்ளுறைகப் பேணி யரியைப் பூசிப்போ
ரியைந்த வரிதா மப்பூசை யியற்றிற் பலனா மலதில்லை. 5

அந்த நெறியா லரியுருநா னுகி யரியைப் பூசிப்ப
னிந்த வுடன்மா தவன்வடிவா மிதனில் வாயு வடிவாகிப்
பந்த முறுடோன் பராபரனா மிவனே பிராண பவரத்தின்
மூந்து மோட்டத் தாலிரண்டா முகுந்த னுகிப் புறததுறைவான். 6

அவ்வாறு னுன விட்கரிடை மகில வடசா ரக்கலோய்
தவடா மரத்தா லுனதாக்கிச் சதா சனையே சமைப்பனென
விவ்வா நெண்ணிப் பாரமெலா மெடுத்துச் சமக்கு மரத்தாலே
செவ்வான் மணிப்பாற் திரதுப சீடங் கந்த்மெலாஞ்செறித்து. 7

மணிப்பூண் களும் தாம்பரமும் வடா மலரு கல்லமுதுங்
கணிப்பி லாத பொருளெல்லுங் கருத்தாற் பாவித் தருச்சித்தாத்
தணிப்பி லாத உண்பான்முன் நத்தப் பரத்தின் பொருட்டாளாற்
பணிப்பா யவனை யுட்பொலப் பரித்து பறத்தும் பூசித்தான். 8

ஆய வாய்க் கண்க்தொடங்கி யகண்ட வடிவப் பரம்பொருளா
மாய னடிக ளருச்சித்தா னவனைப் போல வாளசரர்
சீய குணம்விட் டெல்லோருந் திருமாற் கடிமைத் திறம்பூண்டார்
மேய மன்னன் குணமன்றோ விரித்த வயிரின் குணத்தானே. 9

திதிகா தவரு மடர்க்காசுந் செட்கண் மான்மேற் கினர்தீர்த்து
பதிதா கியபத் தியிலடிமை புக்கா ரென்று புரத்தரலுந்
துதிவா னடருந் கேட்டலுமே துணுக்க மோடு வியப்பெய்தி
யதிபா தகர்க் கெம்பெருமாற் கன்பா கியதென் னெனவயிர்த்தார்.

திருப்பாற் கடலிற் கண்டளருந் திருமான் முன்பு சென்றணுகி
விருப்பாற் றுதித்திந் திரன்முதலோர் மேக மேனி யனைநோக்கி
நெருப்பாற் தன்மை யசுரரெலா சினிப்பா வித்து சின்வடிவா
யிருப்பா ரானான் மாயையென டெண்ணி னோமீ தென்னென்னு.11

கொடிய கொலசெய் வல்லசரர் குணங்க ளெங்கே பெறவரிய
முடிவ தான பிறப்பெங்கே முருத்தன் பத்திப் பேறெங்கே
கடிய தீயோர் நற்குணங்கள் கலத்தா ரென்று கதையல்லா
னெடிய மாலே நிற்பத்தி நீசர்க் கெல்லா நேருமதோ. 12

என்ற விண்ணோர்க் கெம்பெருமா னிமையோ ரஞ்சா தொழியின்கள்
வென்றி பயிலும் பிரகலாதன் மீண்டும் பிறவாப் பிறப்புற்றான்

கன்று துயர்போய் மெட்டுஞ்ஞாநக் கண்ணல் வீதி காண்குலு
லென்று மிதனிற் கைதடமென் றுணரற் பால திலதாகும். 13

கல்லோர் திமை யுறிக்கெடாந் தீயோர் சன்மை யுறினன்ற
மெல்லோ ரும்போ மெனகருளி யெம்மா னாகே மறைதலுமே
கல்லோ லஞ்சூழ் கடனின்னு ககரா வயஞ்சேர்ந் தமரரொலாம்
புல்லா ரென்ற உசாருடன் புரைய் லாத தமராரூர். 14

என்பு குன்றும் பததியினு ல்மைப்போ தொழியா தெப்போது
மன்பு கூர நெடுமால் உசார் தேர்த னருச்சித்தான
உன்ப பயிலு முக்கரணம் உழுவாப் பூசா பலத்தாலே
முன் லீகேக மார்த முதிர்வும் வீராக முனெத்தெழுந்த. 15

சுத உககன் முதந் குணக்கன் சால ஷண்டா யிடெனஞ்சுந
காத லான போகத்திற் ககலும் பற்றுக் கழன்றனவாற்
சீத முத்து முத்தடனே சோந்தாற் பற்றுச் சேர்வுறுமோ
வாத லாலே போகத்தி லபூர்தா துள்ள மாறினதே. 16

பூன்ற உடிவுக காணுமற் போகத் துள்ளு மழுந்தாம
ஞன்ற பூச லாடுகபோ னல்லோ னுள்ளத் திரிவதனை
மூன்று சகத்தின் சான்றான முருந்தன் றிருவுள் ளத்துணர்ந்து
சான்ற குணத்தோன் பூசிக்குந் தனிமா மனையிற் றுனடைந்தான். 17

மூல ராகி நின்றமுதன் மூல மடைந்த் படியறிந்து
தேவ தேவன் றனைமுன்னர்ச் செயலி னிரட்டிப் பூசனைசெய்
தியாவ ராலுங் காண்பரிய வெம்மா னம்மா வெதிர்ந்தனனென்
றவ தான படியன்பா லவனைத் துதித்தா னசுரேசன். 18

அண்ட மென்னு மொருவீட்டி லரிய பொருள்சேர் சாக்கறையே
சண்ட பாறு வெனவுதயாத் தமுமற் றொளி ருந் தற்பரமே
கண்ட வயிர்க ளனைத்திற்குங் களைக ணுன வானுணையே
புண்ட ரீகை நாயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி. 19

மேலோ ஓகிச் சகம்பனடக்கும் விடாடாட் நிடைய வித்தகனே
 காலோ டொருப தெனமுலக் கண்ணு வயர்த்த நற்பொருளே
 யாலோ ஓகிக் கண்ணர்த்த டையா மெம்பா வருணமுர்த்தி
 பூலோ கத்தி ஓயகமே போற்றி போற்றி மகப்போற்றி. 20

கேத மிதூத்த டாரோனும் கிடைத்தா மரைக்கு நெம்பனியே
 டேத நெற்செசல் மமரோனும் வீர்தா மரைக்கு டெய்யோனே
 பேத மடித்தோ ருள்ளமெனும் பெருந்தா மரையிற் பிரமரமே
 பூத மனைத்தி ஓயகமே போற்றி போற்றி மகப்போற்றி. 21

என்ட தான துதிபலவ மிசைப்ப விதமந் குளிர்த்தருளி
 யன்ப மறுத்துப் பிடாபா ராய உரடகே ளெனக்கருணை
 முன்ப ஐனாப்ப டனத்திதய முளரி யினஞ்சேர் முதற்பொருளே
 துன்ப மல்லா வயர்பதமே ததுடே யருள்வா யெனச்சொன்னுன்.

சித்தப் பிரம மெல்லாம்போய்த் தெளிந்த பரம சகம்பெற்றுச்
 சத்தப் பிரமத் தினைப்பாடி முடிவாம் விசாரர் தோன்றுகவென்
 டத்தப் பதம மமைத்தருளி யமல னேக வவன்றுதியான்
 மெத்தப் டாவி மலர்துவீத தொழுதான் விவேகி களின்மிக்கோன்.

பனிடார் கடவுட் றிரைமென்னப் பரம புருடன் மறைத்ததற்பின்
 னினிதாம் பதம தந்திவ்ருந் திறைவன் றுதிக ளேத்தியபின்
 சரியா விசாரர் தந்தளித்தான் சந் மறுக்குந் தனிமூர்த்தி
 கனிரா கம்மை யாரென்று நாடு வோமுள் ளெனநினைவான். 24

யானார் முன்ன மெவளுனே னிர்தப் புலியா டம்பரத்தி
 லானு திருந்து சின்னெழுடி யமுத சிரித்து மகிழ்ந்தயாந்தே
 ஞாநா வான சகமல்லே னகக்கல் புல்லு மண்மரங்க
 டானாய் புறம்பா யசேதமாரஞ் சகரா னென்னத் தக்கதுபோ. 25

இல்லா விடத்தண் டாய்முக மெனலாய்க் காற்றி லியங்குவதாய்ச்
 செல்லா சின்ற சிலநாளிற் சிதைந்து சடமா முடனானே

கல்லா தாட்பொட்க் கேதோன்றி சீராகா ரமதா யறிவின்றிப்
புல்லா உறிவீற் செவக்குணவாய்ப் பொன்றுஞ் சத்த நானுமோ. 26

தோலி லன்றி யறிவரிதாட்த் தோற்ற மின்றிக் கணத்திறந்து
கோலு மறிவா லறித்தறிவு கூடாப் பரிசு நானல்ல
காலி லசைத்து உசித்துருவாய்க் காதன் மிக்குக் கணத்திறக்குந்
தாலு வணவாய்த் திரவியத்திற் சனித்துச் சடமாஞ் சுவைநானோ.

கணத்தி னறிக்குட் காண்பவற்றிற் காட்சி தன்னிற் பற்றுகிப்
புணர்ப்பில் காண்பா னிடத்திற்கும் போத மில்லா வெளரிநானோ
குணக்கு மூக்கா மசேதநத்தாற் குறிப்ப தாகிச் சடமாகி
மணக்கு ரெயம்மை நியமங்கள் மருவு கந்த நானுமோ. 28

எனதற் றெண்ண மெல்லாம்போ யிளைப்பற் றைந்து பொறிமயல்போ
யநக உறிவாய்த் தொழிலின்றி யறியும் பொருட ரறிவேயாய்க்
கரமா யுள்ளும் புறம்பினுநிட் களமா யுண்டா மாத்திரமாய்ச்
சரசு மரண மிலாவென்னைத் தயக்கக் கண்டேன் சத்தியமே. 29

ஆவா வப்போ துள்ளபடி யறியு ரெறியி லெனையறிந்தே
னோடா விகற்ப மஃற்றறிவுள் ளொளியாஞ் சீவ னுருவிதுவோ
தாவா தென்கு முளநானுந் தத்து உத்திற் சகமெல்லா
மேவா சின்ற விரவிமுதற் கடமீ ருநக விளங்கியதால். 30

உள்ளி லொளியாற் கணற்பொறிக ளொளிர்த தென்னை வையம்பொறி
தெள்ளி யறியு மென்னுலே செறிசித் திரமாய்த் திகழ்ந்தனவாற்[யுந்
நள்ளி லயனோ டுட்பட்ட தனிக்கற் பார்த்தத் துயிரனைத்தும்
வெள்ள வெளியா மப்போது மீளா தொளிரு மென்வடிவே. 31

இவனா னென்றுள் ளேபற்று மெண்ண மெங்கே யெல்லையறப்,
புகர மெல்லா நிறைந்தொளிரும் போத வடிவா மென்றனக்குக்
கவரு மரப்பா வுனதானே கருதி லுண்டோ முடிவில்குந்
துவமை யில்லா வுபசாந்த வுணர்வாந் கண்ணே யுலகெங்கும், 32

சோக்கப் பட்ட சோக்கெல்லா தண்ணை உறிடா சோக்கொன்றே
யாக்கப் பட்ட உயிரினத்தி னகத்தா பறிவ திலாஉறியாய்த்
தாக்கப் பட்ட தொன்றில்லாத் தனித்தத் துடமாய்த் தனையன்றிப்
போக்கப் பட்ட தில்லாடெம் பொருட்டு உணங்கிப் புகழுதுமால். 33

ஆறவு ரொப்தாய்ச் சமமாகி பவிகா மமதா யத்தமா
யிறவு சிகழ்வே டெதிர்டுென்ன டெண்ணுங் கால மூன்றிலதாய்ப்
பிறவு சினைக்கு சினைவன்றிப் பேத மற்ற உறியாலே
சிறைவ் தான சத்திடெலா சேரே செய்யப் பட்டனவே. 34

தாக்கற் றென்றி லறிவுக்குச் சமமே யொழித்து கண்டதிலே
வாக்குக் கெட்டா மையினாலே உசகச் சுளிஞற் சமத்தோன்றா[னைத்
சோக்கற் கரிதாம் டொய்ப்பொருள்போ னெய்தா யழியா நிராசைத
தெக்கிற் சமபா உணைதானே திரைதீர் கடல்போற் சேடிக்கும். 35

செயலுஞ் செயலி லாமையுமாய்த் தியக்குஞ் செயலிற் சேரறிவு
பயிலும் உலயிற் புட்பொலப் பந்த மடையு மாதலினுன்
மயல்டெஉ கோப ம்ரண்டாலும் உருத்தொற் தனையா மயக்காலே
யயர்க் கெல்லா சிலப்புழப்போ லொன்று மகலா தாருவதாம். 36

சீடத் தகுமன் னுயிர்க்கெல்லா ரெஞ்சத் துறையாய் ரெடுகளாக்
கூடப் பெற்றே னுணையித்தக் குறையில் பேற்றை யார்பெற்றார்
தேடப் பட்டாய் பெறப்பெற்றாய் தெரிய நின்றாய் விகற்பமெலாம்
வீடப் பட்டா யெதுவானு யதுவாய் நின்றாய் மிகத்துதிப்பாம். 37

நானே நீயாய் நீரானாய் ஞாந உடிகாய் முடிவின்றித்
நானே யாகி யண்டத்தின் றிலையாய்ப் பரம தத்துவமாந் [திபோ
கோனே யுண்ணத் தொழுகின்றேன் கொண்டன் மறையா நிறைம
வானேர் நினைவு களின்மறையா கொளியா முருவே யுனைப்பணிகே
ன். 38

உன்ன லென்னு மாவரண மொன்று மில்லா வெளியாகித்
தன்ன தான சுகவடிவிற் றானே விளங்கித் தன்உசமா

மென்ன துருடை யான்பணிகே னிருந்து நடத்துஞ் சாத்தமுற்று
மன்ன தன்ன திலதாசு மனைத்துஞ் செய்தும் பற்றிலதாம். 39

பல்ல உங்க டனையசைக்கும் பவநன் போல மஹாதலாய்ச்
செல்லுங் கரணங் களையித்தச் சித்தாம் புருட னசைத்திடுமால்
உல்ல பாகர் நடத்துகின்ற வாசித் திரள்போற் றனதான
உல்லன் மெஹப் பொறியெல்லா மவனே பரிக்கு மவரதம். 40

இவனே தேடப் படுகிற்போ னிவனே துதிக்கப் படுகிற்போ
னிவனே தியாகி கப்படுவோ னிவனான் மரண மயக்கொழிந்த
திவனே யெளிதி னெய்திடுவோ னிவனே நன்றா யறிகிற்போ
னிவனே யெல்லார் மகக்கமலத் திடையி லிருக்கு மிசைண்டே. 41

மேஹ லுற்ற போகத்தில் விருப்பு வெறுப்பு மெனக்கில்லை
யாஹ தெய்து மதுவருக யாது போகு மதுபோகப்
பாஹ மிசுமில் வஞ்ஞாநப் பகைவ னாலே விவேகமெனு
மேஹ மில்லாப் பொருளெல்லா மிழந்தே னுணர்வா லவைபெற்றேன்.

துணையு மசத்தான் மசமறுத்துத் துயர்செய் யகங்கா ரந்தீர்ந்து
நினைவா னினைவு போயசையா நிலக்கே தனிக்கே உலகின்றேன் [த்
வினையா நினைவற் றகங்கரம்போய் மேவு மசம்போய்த் தொழிலின்றி
தனையே சிகர்கே உலத்தொடர்ச்சித் தத்து வத்தென் டடிவிருக்கும்.

காத லென்னுங் கட்டறுத்துக் காய மென்னுங் கூடகன்று
சாதன் மேவு மகங்கரமாந் தனிப்புள் ளெக்கே பறந்துளதோ
வேத மறுநீ நாளுனீ யென்னு மொருமை யிருமையதா
யோதும் விதியான் மீண்டொன்றி யுயர்நீ நாளு னீயானேம். 44

ஒழிவி லுலகின் சீரெல்லா முண்டா யிருந்து நீயிலையேல்
விழியி லவர்க்குப் பேரெழில்கூர் மின்னா ரைப்போல் விளங்காதால்
வழுவி றேவே சயசாந்தி மன்னு மிடமே சயவேத
முழுதுக் கயலே சயவேத முனைத்த விடமே சயவென்னு. 45

மிறக்கு முதலே சமடென்றுப் பிரதா முதலே சமடாஞ்
 மிறக்கு முதலே சமடென்று மிறதா முதலே சமடென்று
 சிறக்கு மதத்தார் சித்தித்துச் செம்பொற் பெயரோன் நிருமதலை
 பரக்கும் வகற்ப மில்லாத டாட சமடிக் சகமுற்றன். 46

நிருவ் கர்ப சமாதியிலே சிவச்சித் திரம்போ னிலபெற்று
 உருட மையா யிரஞ்செல்ல மாறு டொருபார் னையனிற்ப
 உருண் மணித்தி டாதலத்தி லாசி லாம லசாரொலாங்
 கருடன் முதல்தன் னினகவாக் கலக்கு குளவீ னினமொத்தார். 47

ஆட தாய காலத்தி லினத்தா முல்கி னெறிபிணத்துத்
 காவல் பரிபுச் திருநெமொல் கடல்தாய் விறித்துக் கண்டளர்வான்
 னாவல் உருடக் காந்தாரிற் றியிலைத் தவிர்ந்து டொருகாலச்
 சேடல் கூருந் திருவளத்திற் சேகத்தி னெறியைச் சித்தித்தான். 48

பேத மில்லாச் சாத்திபதம் பிரக லாதன் பெற்றிருப்ப
 வேதன் சிருட்டி யறித்து னாவல் டெவ்வா ளசுர ரிலாமையினு
 வேத உசர ரில்லையென லீகலற் றிமையோ ரெல்லோரும்
 போத டுடசாச் தியாகிப் பொருவில் வீடு பொருத்துவரால். 49

தேவ ருபசாச் தியையடையிற் செத்தி வேள்வி தவமெல்லாம்
 போவ தாகிப் பயனெல்லாம் பொருத்தா தெடையும் பொன்றிமொ
 லோவ லுற்ற கிரியையெலா மொழிந்தார் பூமி யொடுக்கிமொற்
 கேவ லத்திற் புலியொடுக்கிற் கிளருஞ் சிருட்டி யற்றிமொல். 50

இன்ன சிருட்டி சூரியமா யிரவி மதியோ டெலாமிறக்கிற்
 பின்னர் யாமும் உடிவொழித்துப் பேத மில்லாப் பதமடைவோஞ்
 சொன்ன காலத தலாதிடையே தொல்ல ஞால மெலாமிறக்கி
 லுன்ன நலங்காண் கிலமிதனுக் குறுதி புபாய முணர்ந்தனமால். 51

தானவ ருய்க வுபந்தாற் சமருண்டாஞ் சமரு முண்டேல்
 வானவ ருண்டா முண்டேன் மகத்தவ முண்டா முண்டே

லானதோர் சிருட்டி யுண்டா மன்றெனின் சிருட்டி மாளு
மூனமி லசுரர் கோணிவ வுடலொடு மூழி வாழ்க.

52

பரமமா மீச னாலே பாலிக்குங் கடவு ணீதி
திரமுற விவவா நென்று சித்தித்த செக்கண் மாய
னரணைப் பாய னீகி யசுரர்கோ னருகு சேர்ந்தான்
பிரமலோ கத்தை யொக்கும் பெரியபா தலா கர்க்கே.

53

வேறு.

கருட வாகநத் துறைபவன் கவரிசேர் செக்கைத்
திரும டத்தைவாழ் வலத்தின னைம்படை செறியு
மிருபு மத்தினன் நேருரு முறிவரு மிறைஞ்ச
உருளு நாயக னசுரனை யுணர்தியென் றருளி.

54

உலம்பு ரித்தொணி கிளப்பினன் மாதிரம் பிளப்ப
நிலம்பி ளப்புற நெடுந்திசை பிளப்புற நிமிர்ந்த
உலம்பு மோதையான் மெல்லென மெல்லென வறிந்தா
னலம்ப யப்புறு தற்பதத் தொன்றிய நல்லோன்.

55

பிராண சத்திதான் பிரமரங் திரகின்று பெயர்ந்து
புராத நப்படி நாடிக ளாலெங்கும் பொருந்தி
விராவ லுற்றன வொன்பது துவாரத்து மேவப்
பராப ரத்தினை யறிந்துளோ னறிவுசம் பவித்த.

56

அறிவு தோன்றியுட் பிராணதர்ப் பணநிழ லாகி
யறிவ தாம்பொரு ணோக்குற்ற தன்னதா மறிவு
பிறிவ தாமறி பொருளிலே மருத்தன்மை பெற்ற
பிறிவி லாமுகந் தர்ப்பணத் திருமைபெற் றதுபோல்.

57

அற்ப முள்ளமங் குரித்தலு மரும்பவிழ் வுற்ற
வற்ப லங்கள்போன் மெல்லென மலர்வுற்ற வொண்கண்

ணீர்ப் தாட்கரம் பழபொறி மந்திக ணீரைய
நீர்ப் பாணனு மடாணு மெக்கனு நடத்த.

58

அமைவில் காற்றிற் பதுமம்போ லசைவினை யடைத்தா
னிமைக ளுக்கிடை யளவிலே மசத்தடித் தெழுத்த
சமைவ றத்தெரி கண்மசம் பிராணன்மெய் தயக்கக்
கமையின் மிக்கவன் விளங்கினான் கருணைமால் காண.

59

பார்து நாட்டங்க ணுக்கின மநாமும் பருமை
சிரத்த சித்தன உடைய னடன்றனை நெடுமால்
சுரத்த டன்பட ணுக்கிய யருள்செய்வான் றாயோய்
பார்த ரன்பக ழுனதுசீர் நோக்குவாய் புரிந்து.

60

உடலை நோக்குதி யகாலத்தி லுன்னுடை யுடலை
வீடரி னைப்பதென் பற்றுதல் விடுதல்சக் கற்பம்
படர்கி லாவனக் கபாவமும் பாவமு முடலிற்
நெடரிற் சேதமென் னெழுதியா விருத்தியாற் றாயோய்.

61

சீவந் முத்தனா ரீயித்த வுடலொடுஞ் செவகோற்
காவ லாளனும்ச் சமையறக் கற்பமட் டிருப்பாய்
பாவ கன்சுடப் பண்ணிரு கதிர்சுட வலகம்
யாவ துக்கெடா திருப்பரீ யிறப்பதென் வாளா.

62

ஒங்கு மானையாம் பாசத்தா லுறப்பிணிப் புண்டு
வீங்கு முள்ளுணர் உதன்உழி யோடியே மெலிந்து
தாங்கு செய்கையான் மநமிகச் சலிப்பவர்க் கன்றோ
தீங்கு மேவிய மரணந்தான் சிறப்பது சுகத்தில்.

63

அகங்க ரத்தினை யகற்றியோரா பற்றின்றி யனைத்துஞ்
சுகத்த ருஞ்சம மானவ ராயுவே சுகமா
முகத்த வாகையுஞ் சினமுமற் றுட்குளிர் மதியாற்
செகங்க ளின்கரி யானவ ராயுவே சிறக்கும்.

64

பற்று உண்பற்று பொருளிரண் மும்பயில் பந்த
மற்ற போதுப சாந்திதோன் நிடுமது நிலைமை
பெற்ற போதுவீ டெனும்பெய ரந்நிலை பெறுமால்
வெற்றி வீரசிங் காதநத் திருத்தியால் விளங்க.

65

குரைசெய் சங்கின தோசையாற் குழுமுற வந்த
புரையில் உானவர் மங்கலப் பணிசெய்து புகழ்
விரைவி லின்றுனை மாமுடி மிலைச்சவ னுனை
யரசு செய்கநீ யூழியி னளவென வருளி.

66

மங்க லப்புனல் கொணர்கென மஞ்சந மாட்டிச்
சங்கு சக்கரந் தரித்தன கைகளாற் றுளே
புங்க வத்திரள் போற்றிடப் பொன்முடி சூட்டி
யங்க ணச்சுத நசுரர்கோ னுக்கிவை யறைந்தான்.

67

தள்ளின் மேருவும் புவருமு மருக்கனுஞ் சசியு
முள்ள நாளெலா மரசுசெய் துயர்கென வருளிக்
கள்ள மாயையின் சிருட்டியொன் றொளித்தல்போற் கணத்தில்
வெள்ள உானவர் குழாத்தொடு மறைந்தனன் விண்டு.

68

என்ன வோதிய வசிட்டனை யிராகவ னோக்கி
யன்ன தானடர்க் கரசனாய் வீடுற்ற வறிஞன்
தன்ன துள்ளமெய்ப் பரததிலே தன்மய மான
பின்னர் மால்சங்கி னோசையாற் பிறந்ததெப் பரிசோ.

69

எனவி னாவலு மிராமனுக் கருந்தவ னுரைப்பா
னனல்ப யின்றவித் தாமென உமலவா தனைதான்
கனமில் சீவந்முத் தருக்கெலா மிதயத்தின் கண்ணே
சநந வங்குர மீண்டில தாகியே சாரும்.

70

வேறு.

சுத்தமாய்ப் பரம மாகித் தோற்றஞ்சா லுதார மாகிச்
சுத்தமாஞ் சாத்தி கத்தைத் துன்றியே விடாம லொன்றிச்

சுத்தவாத் துமத்தி மாத மயமதாத் துவக்கொன் றில்லாச்
சுத்தவா தனைக ணித்தஞ் சமுத்திவா தனைபோ னிற்கும். 71

ஆயிர உருடஞ் சென்ற மககமே மருக்கி லுள்ளே
மேயதா மடவ உத்தை மெல்லென கொருபா னின்று
தேயல தாகித் தொன்றுஞ் செற்புமட வஉத்தை யாலே
துயரம் சீவந் முத்த ருணர்ச்சியைத் தொடர்வ ரென்றான். 72

5—4. பிரகலாதன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—977.

5—5. காதி கதை.

பிறப்பிறப்பாம் பெயருடைய வந்த மாயைப் பெருமையினை
முடிவுபெறப் பேசு மொண்ணு, உறப்பெரிய தன்மநத்தை வென்
றான் மாளு மல்லதொரு வகையாலு மகற்ற லாகாச், சிறப்புடைய
உன்மாயை விரிவி லுள்ள சித்திரத்தோன் றிடவனக்குச் செப்புங்
காதை, மறப்பறசெந் தையனாகிக் கேட்டி யென்னு மனுசுலநா
யகனுக்கு வசிட்டன் சொல்வான். 1

மண்ணுலகிற் கோசலமா மண்ட லத்தின் மறையவர்கோன்
காதியென வழங்கும் பேரோ, னுண்ணினைந்தோர் கருமத்தைக்
கிளையை நீக்கி யொருவருமபுக் கொருவாவி யுதகத் தூடே, நண்ணி
யணி கழுத்தளவா யமிழி ரின்று நற்றவஞ்செய் தெண்டுவக
ணடந்த வெல்லு, கண்ணருளான் மாயவன்வந் தவன்முன் றேன்
றிக் கருத்தென்கொ லளித்துமெனக் கழற லோடும். 2

சலரின்றுங் கரையேறிக் காதி யென்னுந் தவமறையோன்
கைதொழுது சகமண் டத்தி, லலகிலுயிர் மனக்கமலத் தகலா

வண்டே யச்சுதனே யந்தாவென் றன்பாற் போற்றிச், சலநமறு தற்பாத்திற் சம்பந் தித்துச் சநநமா ணத்துருவாற் சகங்க ளாகி, யலமருநீ டாச்சரியஞ் செய்வ தாய்நீ யளித்தமா யையைக்காண வருடி யென்றான். 3

அந்தணன்வேண் டலுமாயை காண்டி கண்டா லகற்றுதியே லகற்றுக்கென வருளி மாயன், கந்தருவ நகரம்போன் மறைத் லோடுங் கருணைமூர்த் தியைக்கண்ட களிப்பி னாலே, சந்ததமுட் குளிர்காதி யந்தக் கானிற் றவத்தொடுசின் னுளிருந்து தானே யோர்நாட், சிந்தனையி லரிபுரைத்த வுரையை நாடித் தேமலரோ டையின்மூழ்கச் சென்றா னன்றே. 4

வரம்படிந்தங் கதனுட்டுசெய் விதிக்கே வேத மந்திரமூந் தியாந முந்தான் மறந்து காதி, யின்பயிறன் மனைக்கேதான் றன்னை றோயா லிறந்தவனா கக்கண்டா னினத்தோ ரெல்லாங், கணம்பட மொய்த் திருபுறத்து மலறத் தேவி காற்கடைக்கே வீழ்ந்தவறக் காதன் மாதா, தநம்பருகத் தருவனபோ லீணத்துக் கொண்டு தழன்மிதித்தாள் போற்பதைத்துத் தளரக் கண்டான். 5

ஆமளவி லடுத்தனசெய் தழுஞ்சுற் றத்தா ரனல்கொளுத்தச் சாம்பரா யங்க மெல்லா, மீமமுறக் கண்டானச் சலத்தி னூடே யிருக்கின்ற காதிதன் திதயத் துள்ளே, தோழுறுமா குலமிருந்த புந்தி யாலே துகளறத்தன் பாற்றன்னாற் றேன்றக் கண்ட, வேழுறுசெய் கைகண்மேலு முள்ள வெல்லா மிராகவகே ளென முகிவ னிசைப்ப தானான். 6

இப்பாரி லூணநாட்டோ ருரி னெல்லே யிருக்கின்ற நீசனாய்க் கறிப்போர் தங்கண், மைப்பாவை யொருத்திவயிற் றொருகு லாகி வருத்திவளர்ந் துறுகாலம் வந்த வெல்லே, கைப்பால னாய்ப்பிறந்து வளர்ந்து வெந்த கரிக்கட்டை போணிறத்துக் காளை யாகி, யொபு

பாகி காட்க்கறிப்போர் குலத்தில் உத்த கொருகடைச்சி தனைமணஞ் செய் தொருமை டானான். 7

உரைகளினும் உரக்களினு முதலா யெங்கு மநமுமுயி ரும்போல வாழ்நாளிற், நரைமச்சைதன் குலம்வளங்க மைர்தர் தம்மைச் சரிப்பித்தான் சிலநாளிற் சரைவத் தெய்தி, நரைபெருக உருதலுமே தனையார் செய்து நன்மனைது ரத்தியற்றி நண்ண லுற்றான், புறையறமா தவர்போலத் குறையு நாளிற் புத்திரர்க்குஞ் சரைவத்து பகுத்த தன்மே. 8

மனையவட்கும் புத்திரர்க்குத் தனக்குஞ் சேர வார்த்திகம்வத் துதேரோக்கி உருத்து நாளிற், நனைமொழிய உனைவரையுத் காலன் மாப்பப் சந்ததம்வாய் விட்டலறித் தனியார் றுது, நனைவழிந்தோ ராசையும் நனேக தேச நெடிதுழல்வான் கீரமெனு நீதி நாட்டிற், பனைமுடிமன் னவணகறிற் புகுத்து வானிற் பொற்றெருப்போ லொருதெருவற் போகும் போதில். 9

இறையவன்மாண் டன்னுலகங் காக்க வேறே நிறைவனைக் கொண் டேகுதியென் நேவிச் செம்பொ, னிறைமணியா லலங்க ரித்து வடுத்த தர்தி சிருபதியா ரெனத்தேடி சேரே போதக், கறைவடிவோ டிவன்கண்டா னிவனை யர்தக் கறையடிகா ணலுங் கரத்தார் கழுத்தி லேற்ற, வுறைதருபா னுவின்னுடன்செல் லுதய நாக மொத்ததுபல் வியஞ்சுழ்த்த துவரி யொத்த. 10

என்டிசையுஞ் சயசயவென் நிறைஞ்ச வந்தா னிவனிறை யென் நலங்கரித்தா ரொழில்கொண் மரனார், பண்டையமைச் சருஞ் சேனைத் தலைவர் தாமும் பணிதலைக்கொண் டார்தரணி பால னாகி, மண்டலமெங் கணுஞ்செங்கோன் முறையி னேச்சி மரபினுற் கவல னெனும் வண்போர் பெற்றுத், தொண்டையித் தூர்விரும்பக் கீர நாட்டிற் சுடர்மணிச்சிக் காநாமேற் றேற்ற மிக்கான். 11

நாலிரண்டு வருடமுயர் கடல னென்னு நாய்க்கறிக்குங் கடை யனா பதியாய் வாழ்த்து, மேலதற்பின் னொருநாளிற் றனிய னாகி மெய்யலங்கா ரக்கனெல்லாம் விட்டுத் தானே, காலினடங் துயர் மனையின் புறமுற் றத்திற் கடைவேடத் துடனுலவு கால யாங்கே, நீலிமையா நிறத்தோர்நாய்க் கறிக்கு நீசர் நேர்வந்தார் வீணையிசை சிரப்புங் கையார்.

12

யாழ்டைய காளைக்குண் மேலா மற்றே ரிருண்டநிறச் சிவந்த விழி வீருத்த னெய்திக், காழ்டைய நற்கீர மகிபன் றன்னைக் காண டலுமே காதலுடன் கடைஞ்ச னென்னு, மூழுமுதொல் பெயர் வினவி நெடுங்கா லத்தி னுறவாரீ யெங்ககன்ற யுறைவ தெந்நன், குழுநூல் விதியாலே கண்டே னென்னாத் தொடர்பெல்லா முள்ள படி தோன்றச் சொன்னான்.

13

அதுபுகன்ற வுன்றன்னைக் கடல னுன வரசனிகழ்த் ததிர்த் தூர்ப்பி யவணின் ருங்கே, கதுமெனவுள் ளேகுதலு மிவற்றை யெல்லாங் கனங்குழையார் சாளரத்திற் கண்ணிற் கண்டார், புதுமையினு னின்றாரின் றுழியே கண்டு பூபதியா மிவன்கடைஞ் சப் புலய னுமே, வெதுசெயப்பாற் றினியென்றே துணுக்குற் றேங்கி யிடருற்ற ரிவன்கலங்கா திடயத் தெண்ணி.

14

அறியான்போ லவற்றையெல்லா மறைத்து முன்போ லாத நத்தி லிருக்கவுமங் கவனை முன்னஞ், செறிவான வஞ்சியர்மந் திரியர் யாருந் தீண்டாத சுவத்தைப்போற் றெரிசி யாராய்ப், பிறி யாது நின்றனரச் சநத்துட் சேர்ந்தும் பேதமா யிவன்றனித்த பெற்றி கூறிற், பொறியாருங் கல்விதந மியாது மின்றிப் புறநாட்டி லுறம்பதிகன் போலு மன்றே.

15

சிடையா வரும்புலநாய்க் கறிப்போ னுலே யநேகநாட் பாத கமே யடைத லானோம், போயினியோர் சாந்தியினு முய்ய மாட் டோம் புனிதமாம் படிதியிற் புகுது மென்னாத், தீயில்விழ நிச்சயித்

தந் தகரோ ரெல்லாஞ் சிசுக்கண்முதல் வீருத்தர்கடை சேரக் கூடி,
வீயிலுறை உண்டிகன்போ லெரியில் வீழ்ந்தார் உேத்தனும் புலக்
கடைஞ்சன் மிகவு ரெத்தன். 16

ரல்லினஞ்சேர் தவ்ட்சித்தர் தெளிந்து நன்று நாய்க்கறிக்கும்
புலநுப னுடு கிற்பான், பல்லயந் தொடர்பால்த் தேசத்
துள்ளோர் பூரியா யகல்குத்து பொன்றிப் போனா, ரல்லலுட
னினியமையு மென்ன நாடி யாவ்விடத் துணர்த்தனலில் வீழும்
போதிற், பல்லமம்போ லெரிகடைஞ்ச னுடலிற் றுக்கப் படிபுன
லுட் காதியுடல் படைத்த தன்ரே. 17

மாமாமை சிந்தகன்று தெளிந்த காதி உருமுஞர்த்த மோரி
ரண்டின்ம யக்கரீங்கி, யாமாரென் காண்கின்றே மென்செய்
தோமென் நெல்லாமுண் ணனைத்துசலத் திடைசின் ரேறி, யாமா
லிப் படியன்றே வயிர்க ளெல்லா மாணியத்துட் சினப்புலிபோ
லவாவி யோடித், தோமாரு ரெடுமயக்கின் மரமோ கித்துத் துவள்
கின்ற ரெனக்கருதித் துயரந் தீர்த்தான். 18

அக்கருத்தி னுடன்சிலரா ளகற்றி நின்ற னுச்சிரமத் தவவ
யினே ரதிதி யெய்த, மிக்கமகிழ் வுடன்றேன்காய் விரும்பி யூட்டி
வெய்யவன்போஞ் சந்தியிற்றம் விதிகள் செய்து, தக்கசய னங்கள்
பயின் றிருவர் தாமுந் தத்துவதுற் கதைகண்மொழி சமயந் தன்னி,
லொக்கவுறை யதிதிதனைக் காதி ரோக்கி யுத்தமரின் னுடலுணங்கி
யோய்த்த தென்னே. 19

கூறுவா யெனுக்காதிக் கதிதி சொல்வான் குவலயத்துத்
தரதிசையிற் குலவு செல்வந், தேறுபுகழ் கீரமெனுந் தேசந் தன்னி
லியான்மாத மொன்றிருந்தே னினியோர் வேண்ட, வாறுறயா
னுறைநகரி லொருவ னென்பா னனுகியுரைப் பானிந்நாட் டாசா
யிவ்வூர், மாறுபட்டி தெட்டாண்டிங் கொருவன் வாழ்ந்து மற்றவ
னுய்க் கிறிப்பவனு மரபு தோன்று. 20

வேறு.

அனையவன் கனல்புக் கிறந்தன னுங்கே யந்தண ரனல்புஞ்
தவிந்தா, ரெனையரென் றிசைக்கே னென்றலு மதுகேட் டியம்பிய
தேசம்விட் டேகிக், கனதிரைக் கடவுட் புனற்பிர யாகைக் கரை
யிலப் பாதகங் கழிப்பான், றனைநிகர் மறையாற் சாந்திகள் செய்து
சாந்திரா யணஞ்சரித் திளைத்தேன்.

21

என்கொண் டதிதி யியம்பலங் காதி யென்னுடைச்
சரிதையீ தென்றோத், தன்றனி யுளத்தி லதிசய மிக்குத் தன்னு
டைப் புலச்சரித் திரமாய், முன்றிக ழியற்கை காண்பது விரும்பி
முத்துள நாடுக ளாகன்று, சென்றுபுக் கூண மண்டலங் தனிற்றான்
செனித்துறை யிடமெலாங் கண்டான்.

22

முத்துதான் கண்ட படியெலாங் கண்டு மொய்சடை முடிமிகத்
துளக்கிச், சிந்தையில் வியந்து நான்முகன் விவிதச் செய்கையை
நோக்கிமேற் சென்றா, னந்தநல் லாண மண்டல நீங்கி யணிதிகழ்
கீரநா டணுகி, வந்துதான் முன்னஞ் செய்தன வெல்லாம் வழுவறக்
கண்டுகேட் டறிந்தான்.

23

இதுகொலோ முன்ன மியம்பிய மாயோ னெனக்கறி வித்தமா
மாயை, புதுமையா மிதினை நன்குற வறிந்தோன் புந்தியா லென்
பது கருதிக், கதுமென உந்தத் தேசநின் றகன்று கனவரைச்
சாரலி னணுகி, யதுலமா தவளோ ரகைநீ ருணவா யரிமகி
ழ்ருந்தவம் புரிந்தான்.

24

ஆண்டுசென் றளவே யம்மலைச் சார லருந்தவ னாச்சிர
னீண்டமா னீல முகிலெனத் தோன்றி நிறைதவக் காதியை
நோக்கி, யீண்டிய வெமது மாயையின் பெருமை யியல்புறக்
கண்டனை யினிமேல், வேண்டிய தென்னைக் கிரித்தடத் தியற்று
மெய்த்வ மெதுபொருட் டெண்ணி.

25

துதித்தன னினாட்சித் தொழுதனன் கரிய துங்கமா முகிலி
 னைக் கண்டு, கதித்தசா தகம்தோற் களிப்புறு காதி கருணையங்
 கண்ணனை கோக்கி, விதித்தசீ காட்டும் வினையருண் மாயை வினங்
 குட விதுடெனக் கண்டேன், மதித்தடம் மாயை மருமகா
 னறிபேன் மடக்கமெட் டானதென் னென்றன். 26

மாலதம் குரைப்பா னந்தனு விந்த மண்முத லியாடையு மரத்தின்
 பாலுற விருப்ப தன்றியே புரத்திற் பயில்தோர் காலமு மிலதா
 மூலமில் கனவு மடக்கமு மதமு முதலிட நெற்களி லியாருஞ்
 சிலமாய் கோக்க யதுடவிக்கின்றர் சிங்கையுட் சுகமிருப் பதுவே. 27

அரத்தமாய் விசித்த சகத்திர னெல்லா மயர்வற உமர்வதற்
 கிடமா, மரத்தனு விந்த நாய்ப்புலத தன்மை வெளிசெயின்
 மற்றிதில் வியப்பென், கனத்தரு பத்திப் பாச்சலின் உயத்தாற்
 கடைப்பிலத் திந்தெநிச் துளதா, முனத்தொட ரதிதி தாலுமப்
 படியே மோககண் முழுடதுங் கண்டான். 28

கண்டவப் படியே நாய்ப்புலத் தன்மை காகதா லீயயோ
 கத்தால், உண்டிறை யூண கிரமண் டலத்தோர் மரத்தினும் பத்தி
 பாய்ச் துளதா, வெண்டரு பத்திப் பாச்சலொன் றெருகா வெண்
 னறு பெயர்க்குமுன் றென்றும், விண்டநெஞ் சியற்கை காகதா
 லீய நிலைமைபோல் விசித்திர கதியாம். 29

அப்படி யன்றோ சொப்பன மொன்றை யநேகமா னிடர்தனி
 காண்பர், கைப்படு விரோத மொன்றிலே மகிழ்வர் காதல ரநேகமா
 னவர்கள், செப்பிய கடைஞ்ச னுனவப் புலையன் றிருமனை யூண
 மண் டலத்தே, தப்பற வந்தக் குறியினுன் முன்னே சனித்துள
 னப்படித் தானே. 30

அத்திறங் தானே தமரொலா மிறப்ப வந்நிய தேசத்தை
 யடைந்தான், சத்திர சிழற்றக் கிரதே சத்திற் றலைவனாய்ப் பின்

கூல் புக்கா, னுத்தம் மாநின் னுளத்திலே வெறிதே யுன்னுசம்
பந்தமா யதனும், பத்திபாய்ந் துளதா லப்படி யாகப் பகர்புலக்
கடைஞ்சன தியற்கை. 31

இவனவ னானீ ததுவென தென்றே யிடரின்மூழ் குவாறி
வில்லா, ரவனியா முழுது நாமெனு முண்மை யறிந்தவ ரழுங்கினின்
றயரார், பவநமார் பொருளிற் பகிர்வுறு மனர்த்த பாவின புந்தியிற்
பொருந்திக், கவருற ரதனா லிவர்கண்மோ கத்திற் கவல்வுறார்
தத்துவக் கண்டோர். 32

ஞாநபு ரணமெய் தாமையான் மந்தி னண்ணிய மோகத்தை நாடி
யீனமென் றகற்ற வறிகிலே யிதனா லிந்தமோ கத்திலே கணத்தி
னீநனி யமிழ் லுற்றனை யிந்த நெடியமோ கத்திகி ரிக்கு
மாநதந் தானே யச்சதா மதினை வலிந்தடர் வுறிலது நலியா. 33

எழுதிநீ கிரியின் முழையிடை வருட மீரைந்து தவநனி
யியற்றின், முழுதுமாய் முடிவொன் றிலாதமெய்ஞ் ஞாந முற்றுதி
யென்றுபின் முகுந்தன், நொழுதகு தோற்ற மெழுந்துழி மறையத்
துயருறு மோகங்க ணீங்கிப், பழுதது காதி கற்பனை யெல்லாம்
பற்றுத் தருந்தவம் புரிந்தான். 34

வருடமோர் பத்தின் ஞாநபு ரணனாய் வாழ்ந்தனன் பின்னரே
தன்தாம், பொருவில்சற் பாவ மடைந்துயர்ந் தோனாய் பொருந்திய
பயந்துயர் நழுவிப், பருகுறு போகத் திச்சையற் றுள்ள படியிலே
சந்ததஞ் சுகமே, யுருவமாஞ் சீவந் முத்தனா யாறி யுவாமதி யென
வுள றிவைந்தான். 35

5—5. காத் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1012.

5—6. உத்தாலகன் கதை.

திவ்வகையே யிம்மாயை யறசெடிதாய் வெலற்கரிதா யேறித்
தாழ்த்து, வெவவியமா மோகங்கள் விளைவித்துப் பரமத்தின் மேவி
சிற்கு, மவ்வகையா லுணர்க்கின்றே னாவதஞ் சொலுபத்தை
யடையா தானாப், பவ்வமென உருத்துயரின் மூழ்குவீக்கு மிம்மா
யைப் பண்பு தானே. 1

சித்தசய மாத்திரமார் தெய்வமருந் தாலன்றிச் சென்ம வெந்
கோய், சத்தியமே ப்ரமுயற்சி யாவையினுந் தீராது தகைமை
மிக்கோய், டைத்தசியுல் காலத்துக் கணத்தில்வரு மியல்புறவா
கியத்தாற் பற்றி, யொத்தாவரு மெதிர்கால மிறத்தகா லங்கருதா
ருளமி லாதார். 2

சங்கற்பம் கேட்கையது சந்தாநக் கணந்தோறும் தவிர்த்தி
யென்னின், மக்குற்ற மனோலயந்தா னதுவாகு மனோலயத்தை
மருவு போதம், பங்கற்ற பிரத்தியச்சே தகமாகு மதற்குமனோ
பாவ மென்ப, தக்குத்தா னிலாவியல்பா மாதவினான் மனோலிகற்ப
யின்றிப் போமே. 3

அற்றமறு சத்தியமு முயர்சிவமுந் தற்பரம வவத்தை தானு
முற்றறிவு சிறைசுகமு மலமறலு மரப்பந்த முழுதுந் தீர்த
லுற்றவலி கேகத்தை யொழித்துறுதி பூகத்தா லுறுதி யாகக்
குற்றமறு சற்புருடர் கோதறுதூல் களின்மநத்தைக் கூட்டி யென்
றும். 4

அரவாத முணர்த்தல்விடல் பற்றலிமைப் புறல்விழித்த லனைத்
துஞ் செய்து, மநமறு சுகவானாய்ச் சற்சிந்மாந் திரபரனாய் வாழ்தி
மைந்தா, கனமலமாந் காண்பவைதீர்ந் துள்ளத்தின் மலமறுத்துக்
காதற் பாசு, மெனவுயர்கோ னாயையறுத்து றின்னறிவிற் றற்பரனா
யிருத்தி யன்றே. 5

சலனிழிவாஞ் சக்கேதத் தாசையெனும் விசேகையை நண்ணு
யாகிச், சலனமுறு விருப்புடெறுப் பறவுணர்வின் சாரபரத் தானும்
வாழ்வா, யலகநரா னிவனவனீ ததுவெனதாம் வாதனைக் ளுறுத்
தொன் றென்றே, சிலவியரிட் டையிலாறிச் சற்சிர்மாத் திரபரனும்
நின்று வாழ்வாய். 6

எனதுபிற ரதுவென்னு மெண்ணமறச் சகநிலையி லிரண்டற்
றென்றாய்க், கனவயிரத் தம்பமென வுணர்வுருவைப் பற்றிநிலை
கண்டு நிற்பா, யநகமுட னமலமா யகண்டமார் தன்னறிவி லமை
வென் றுண்டாஞ், சநநமயக் கத்துக்குக் காரணமாம் பிரிவன்று
தவிர்த்து போமே. 7

பேரானந் தத்தின்ப நிலையினியல் பினைநோக்காய் பின்னை
நிற்கும், வாராத நல்லமுதம் வந்தாலு முயிர்தொலைக்க வருநஞ்
சொக்குஞ், சோராமெய் யுணர்வுடைமை தூரிதா மநந்தடித்துத்
துன்றுமாகிற், காரான முகிழ்குழ மறைத்தாலுண் டோமதியங்
கண்ணின் காட்சி. 8

சரீரமாத் திரத்தாசை புத்தியாற் றுனல்லா தனதா னென்றே,
பரிவுறலான் மக்கண்மனை குடும்பமெனும் பாஊனையாற் பருக்கு
முள்ளம், விரியுமகங் காரவிகா ரத்தினான் மமதைமல விநோதந்
தன்னு, லிரியவென திதுவென்னும் பாஊனையான் மிகப்பருக்கு
முள்ளந் தானே. 9

ஆதிவியா தியின்விரிவா லவைமாறித் தேறுதலா லகற்றல் பற்ற
ஊதியமா முயற்சியினுற் பிறவிதொறு மிகப்பருக்கு முள்ள மைந்தா
மாதர்மணி தநமுதலா நேயத்தா லிலாபத்தால் வருலோ பத்தாற்
போதுபொழு திவைநன்றா நலத்தினுற் பருத்துள்ளம் பூரிப் பாமே.

தூரையெனும் பால்பருகித் தொல்போக மெனுங்காற்றாற்
றொடர்மொய்ம் புண்டா, யிராகமுறு வழியுலவி மடிப்பாம்பு மிகப்

பருக்கு மீராம கேளாட், பராதவத் தாலகன்போ லெம்பூதத் தையும்
பொடியாய் போகப் பண்ணி, சீராகுலமாம் புத்தியினு லீதயத்தே
நினைத்தியென சிகழ்த்த லோடும். 11

அருளியவத் தாலகனு லெக்கெறியா லெம்பூத மறுத்துத்
தன்னுட், கருதியதென் னென்றிரா கவன்கேட்ப உசிட்டமுனி
கருணை உள்ளால், பெருகியடைம் பூதத்தை விசாரத்தாற் பேதித்
துப் டீரம மெய்தி, யொருமைபெறு சிலையுடைய வத்தால கன்கதை
யா முரைப்பக் கேட்பாய். 12

கத்தமா ததமென்னுட் கனகரையிற் கப்பூரட் கமழா சிற்ற,
கொத்தலச்சோ லெச்சார லுரைபவனுத் தாலகப்பேர் கோதி
லாதோ, னந்தமுடி உரன்முன்னே சிற்றறிவன் விசாரத்தோ
னகண்ட டாழ்வர், சிந்தையிடர் தீரவிளைப் பாறாதோன் புத்திகலச்
திருத்தப் பெற்றோன். 13

பூதநெறி யாற்றுவத்தா னூற்பொருளால் யமசியமம் பொருந்து
சீரார், நீதறுநல் வீடேகத்தான் செர்தலுமே யவனினைய சிந்தை
செய்தான், கேதமற விளைப்பாறும் பதமேது மறுபிறவிக் கேடி
லாத, மேதகைய பதமேதிட் கிதுவன்றோ முதல்விரைவின்
மேவற் பாற்றே. 14

உளவினைவி லாவியல் பரபதத்தே நெடுக்கால மொன்றி யொன்
றாய்க், கிளர்கனக உரைச்சிகரத் துறைமுகில்போ விளைப்பாறக்
கிடைப்ப தெந்நாட், டளர்வறவீ நியற்றினமே லெலையியற்றத்
தக்கவெனச் சலித்துச் செல்லு, மளவறுபோ கச்செல்வ மென
துளசின் நெக்கால மவிழ்த்து போமே. 15

மநமெனுந் திரைமோதி மதத்தெழுந்த பேராசை வாரி
தன்னிற், புனிதமுதும் புத்தியினு லழுந்தாமற் கரையேறிப் போவ
தெந்நா, ளநவரதந் தொழிறொழிலி லாமைகன்போய்ப் பற்றுலீ

டின்றி யுள்ளே, தனதொளியாம் பதமேவி யெக்கால மகிழ்வுறு
வேன் றளரா நின்றேன். 16

கருதுநினை வொழித்தொடுங்கிக் கார்வரையின் முழையிடத்
திற் கருகற் போல, நிருவிகற்ப சமாதியினு லெக்கால மசைவற்ற
நிலயி னிற்பே, நெருமைபெறு தியாகத்தா லினைப்பாறு மென்னு
டைய வுச்சி மீதே, குருவியினு டுடமைத்துக் குடியிருப்ப தெக்
காலங் குஞ்சி யாலே. 17

வேறு.

ஊகத் திவ்வா நன்னிமிக வுத்தா லகனுட் பரவசஞ
யேகத் தியாகஞ் சாதிப்பா னிருத்த வீருத்த விடத்தோறும்
வேகத் துகளு மகக்குரங்கு விடயக் கொம்பு களிப்பாயச்
சோகத் திறத்தீர் மகிழ்ச்சிபெறுஞ் சொருப சமாதி பெற்றிலனல். 18

நிறனார் காணி லிவகையே நிலையற் றுலவோன் பின்னெருகாற்
புறனார் காட்சி யொழிந்திடலாற் பொல்லா மசமாம் உன்குரங்கு
திறனா றிருணமு டியதென்னத் தியாகங் களிலே யுள்ளழியா
வறனார் கிரியி லுலத்துழல்வற் றறவே வாடி யலமத்தான். 19

யாரு மின்றி யாராலு மெய்தற் கரிதா கியமுழைதான்
சாரு முத்திப் பதமெனலாந் தன்னி லொருகாற் றனிமேவி
யாரு மிலக்குன் றியின்றழைமே லருணச் சருமம் விரித்ததன்மே
லோரு மதத்தின் செயல்துழங்கி யுணர்வான் புத்தன் போலாகி. 20

புண்ட ரீக வாதனத்திற் புத்தன் போலுத் தாமுகளு
யண்ட மிரண்டு மிருகுதிமே லாக்கிப் பிரமாஞ் சலிபண்ணி
மண்டு கின்ற வாதனையின் மருளு மதத்தை மீள்வித்துத்
தண்ட லில்லா நிருவிகற்ப சமாதிப் பொருட்டிவ வகைநினைந்தான்.

வாராய் மூட மசமேனின் மாய வாழ்க்கை களிற்பயனென்
நீரா விடரே முடிவிலவருஞ் செயலிற் பெரியோர் சேருவரோ

வாரா உழுதாஞ் சாத்திபைவீட் டுழியுப் பேசு மாதரிப்போ
ரோரா மலர்க்கற் பகக்கன்வீட் டெரிசுட் விடவேக் காஹுவார். 22

அயனா நெற்றம் பாதலத்தி லணுகி னுயா கிலுஞ்சாத்தி
வியனா ரமுதை யொழிந்தத்த மிக்க சீருவா னம்பயிலாய்
பயனா யதுபோல் விசித்திரமாய்ப் பாடாபாட மயவடிவே
யியல்பா மிந்தச் செயல்கன்டெரி திரா மென்று மினிதாகா. 23

சத்தா திகனா மித்தொழில்க டம்மாண் மண்டி கம்போலப்
பித்தாய் மூர்க்க மகமேமென் பிரமக் கின்றும் விடாதமே
மெத்தாய் சிறிது தண்டைடந்தா மெதிலே மின்ப முறுகின்றாய்
சித்தா ரமுதாட்ச சமபாது மதினி சிலசெ ராகேறிமேன். 24

வேறு.

படர்மூர்க்க மாமனமே வீணுய்த் தோன்றிப் பருக்கின்ற
செவித்தொழில்கள் டயின்று சத்தந், தொடர்கின்ற புத்தியினால்
மருக மேபோற் றுஞ்சரவேண் டாதோலின் றொழிலை மேவி, யடர்
பரிசோன் முகமாது மதனாற் றுன்ப மடியாகப் பிடிக்கன்பா
மியானை போல மடமைம்து மூர்க்கமா மகமே யென்று மாறாத
வாபத்தை மருவ வேண்டாம். 25

ஒளியுருவத் திரணுக்கு விழியின் செய்கை யுற்றுநீ வெவவி
ளக்கை யுணரா தாகி, விரிதலுறும் விட்டிலப்போல் வேக வேண்டா
வெய்யமக மேகாவின் விருத்தி மேவி, யெளிதருந்தி யுணவுகளி
னிரதத் தாலே யிரைத்துண்டிற் கவர்மின்போ விறக்க வேண்டா,
களினவித யத்துஞயிர் ரெறிபோட்க் கந்த நாட்டத்தாற் கட்டுண்
ணை னனைவண் டேபோல். 26

உரைத்தமிரு கக்களிறு விட்டின் மீன்றே னேசையு ரொளி
யிரத நாற்ற மென்ன, நிரைத்தவிவற் ரொன்றொன்றான் மாய்ந்து
போகு நிலையழிக்கு மவையெந்து தேரே கூடிக், கரைத்தலுறு

படர்க்கின்ப மெங்கே யுன்றன் கட்டுக்கு வாதனையே கயிற்றுச்
சாலம், புரைத்தெழுநெஞ் சேயதுவே போகு மாகிற் பொருவில்சய
மஃதுனக்குப் புகலுங் காலே. 27

வேறு.

எதுபய னாக நிற்கிங் கித்தண்ட மியான்செய் கின்றேன்
முதுவிசா ரத்தின் மிக்க முதன்மையோர்க் குளமொன் நிலை
யதிகமா முழுவில் சித்துக் கற்பமா நிலயென் னெஞ்சில்
வீதியதா யுளதோ யானை வில்லக்காய் புகுத லுண்டோ. 28

தசையில் பாதந் தொட்டுத் தலைமட்டம் வெவவே றாய்த்து
மிசைவற யானங் கில்ல யானெனு நிலயெங் குண்டோ
திசையெலாம் விழுநகி மேலாஞ் சித்ததாய்க் காண்ப தின்றி
யசைவற வெங்குந் தானு மென்றுல கனைத்துங் காண்கேன். 29

உயர்வுறு மதற்கு நாம கற்பனை யொருமை பன்மை
வியன்மகத் தனுடென் றோதும் விதமுறு குறிகள் காணே
னியலறி வாத லாலே யான்காணு மென்பா னீயே
துயர்தரு மேது வாகத் தோன்றினை பேதை நெஞ்சே. 30

முதுவிலே கத்தாற் போத மொய்ப்பினு லிந்த வுன்னைக்
கதுமெனக் கொல்லா நின்றேன் காணுதி கடலை நெஞ்சே
யிதுதசை யிதுபுண் ணீரீ தென்பிவை யுளவு யிர்ப்பாய்ப்
பொதுளிய வாத மிககே யகமெனல் பொருந்திற் றெங்கே. 31

தசைகன்வே றுதிரம் வேறு தடியென்பு வேறு மெய்யி
லசைவுவே றறிவு வேறு வகமெனல் பொருந்திற் றெங்கே
விசைவிழி யிதுதோ லீது வியன்செவி யிதுமுகக் கீது
பசைவுறு நாவி திககே யகமெனல் பயின்ற தெங்கே. 32

அகமென லெங்கு மாகு மற்பமிங் ககமன் றாகு
மிகமுமிந் நல்ல நோக்கே நோக்கய னெறிவே நிலைப்ப

புகரில்லின் மயனா மென்னைப் போதமிர் ஸூர்த்த நெஞ்சே
மிகவருத் தினையான் கண்ணை உனச்செஞ்சாய் பெருட்டு மாப்போல்.

தெய்வியோ கத்தா வன்று தேறினன் சொரூபச் செம்பொன்
கைகூழி கவாஞ் ஞாகக் கன்வண்மீன் மகனைச் சேரே
னைவகைப் புலன்க னொன்று வாதனை யற்றி ருத்துச்
தைவரு பரனிற் றத்தம் புலன்களிற் றவா ளின்ற.

34

வாதனை பலன்கட் கெல்லா மன்னுகா ரணமன் றருகு
மாதவான் ஷங்க மாண வம்பொறி கீவீர் நெஞ்சி
னேதவா தனைகண் டாற்றிக் கருமன்க னெல்லாஞ் செய்வீர்
பெதனைத் தூண்டி மொன்று ந கிஞ்சிலு மேவா தென்றும்.

35

வேறு.

கூடுசெயத் தன்டாய் னாலாற் பொன்றுட் கோசகா ரக்கிருமிக்
கட்டம் பேல. கொடுபல னெனு ட்ச்செக்கான் மயலால் வீணை
யுலர்ந்திடெட் பலனெல்லா முறையு ளான, கீதமக னெயொடுங்கிப்
பலன்க னொடு கீதோற் றத்தமதத் துடித்தை தேரே, நாதிபற்
றற்றென்றுட் முத்தி யான ஞாகவடி வின்னிலையாய் கண்ணு
வாயே.

36

ஆசகலா விடயவிட விதசி யாகி யசத்தமா கானெனும்வா
தனையைத் தீரா, மாசறவிட் டிச்சையெலா மொழிப்ப தென்னு
மந்திரபுத் தியினிலே மறுசென் மம்போய்த், தேசமுறு பகவானா
யச்ச மெல்லாந் தீர்விடமா வாய்மகமே திரள்சவ கற்பம், வீசதரு
மயல்கொடியாய் நீயாந் காட்டை வெட்டிநெடும் பூமியிலே விநோ
தஞ் செம்பேன்.

37

வேண்டியவா வினாயாடித் தற்ப தத்தை மேவினன்கே வலமா
னென் ஷெற்றி யுற்றே, னீண்டுவயர் நிருவாண மானென் செய்வ
திலதானென் பிறிவற்றே னிடம்பே றற்றே, னீண்டதெளி வடை

மையொளி யுடைமை யுண்மை சிகழ்வுடைமை யறிவுடைமை நீங்கா
மெய்ம்மை, மாண்டசக முடைமையுப சார்த நீர்மை மகிழ்வுடைமை
நிறைவுடைமை மகிமை பான்மை. 38

ஆவரண மில்லாமை யுதாரத் தன்மை யழியாத தேசுடைமை
யகண்ட நீர்மை, யாவதுத்தா ஞமுறைமை யச்ச மின்மை யேகமாந்
தன்மைமந மெழுந்தோ டாமை, யோவல்லா துடனுறையிக்
குணங்க ளென்னு முத்தமிகள் சுமங்கல்க ளொப்பி லாதார்,
பாவனையொன் றஞ்சொருப மடைந்தேற் கென்றும் பன்னியரா
யுளக்கவரும் பாவை மாரே. 39

தேவகாது தன்ஈசமாய் வீரிந்த புத்திச் செயலாலே யிவ்வாறு
திரத்தி லெண்ணிப், பூவகாவ் சிறிதலர்த்தாற் போலப் பாதிப்
புரைவழியோன் புண்டரிகா தந்திற் புல்கி, யோவகாச மேனோக்
குந் தொரிய தான வுததமனின் முழக்காலே யுச்ச ரித்தான்,
பாக்கரக நாவறையு மணியி னூடு பயன்றுதடை யற்றோசை படர்வ
தேபோல். 40

சான்றபிர ணவமோது மவன்றன் சித்துத தற்பதத்தை
ரோக்குதலுந் தனியோங் கார, மூன்றறவெவ வளவுமே லுற்று
நின்ற துயர்த்தகன்று விமலமா முணர்வின் கண்ணே, மூன்றரை
மாத் திரையுடைய பிரண வத்தின் முற்கூறு வெளியாக முழங்கி
யெங்கு, மான்றபிரா ணங்கடொரி கிளப்பு மெய்யி லழகிதாய்க்
கிளர்ந்தோங்கி யதிரு மெல்லே. 41

இன்னுயிரைப் புறத்தகற்ற வல்ல தான விரேசகப்பேர் கிரமந்
தா னியாக்கை முற்றுந், கொன்னுறுபா ழாக்கினதா னிறைந்து
யர்ந்த கும்பமுரி குரைகடலைக் குறைத்த தேபோற், பின்னமில்சிற
சுவைநிறைந்த வாகா சததிற் பிராணநிறைந் தளவிதயப் பெருந்தீ
மண்டி, யன்னவுடன் முழுதுமெரித் துளதோங் காரத் தாதியாங்
கிரமத்தி லவத்தை யீதே. 42

அவ்வத்தனை வேண்டுக விகழ்த்த தன்றே யடையோகத்
தாலல்ல வடையோகத்தான், வெவ்வடாகல் குடதன்றே உதற்குப்
பின்ப லிடனோங்க ரத்தினது வேற்கக் கூறு, தவவலச் சம
வீலையா மவசரத்திற் சலவலாக் கும்பகப்பேர் தரிக்கப் பட்ட,
வெவ்வமு கிரமமுள தான தன்றே மயம்பியல்ப் பிராணங்க ளெல்
லாற் றிற்கும். 43

பறத்தகத்துத் திழ்மேற்குக் காகா சத்திற் பரித்தசையாப் பிரா
ணங்கள் பரண மாகித், துறத்துருத்தி மடைதடைப்பட் டனபோ
னின்று தோன்றிமுத லெயுலச் சுட்ட வங்கி, நிறத்தலிடி பேரற்
கணத்தி லவிர்த்த தன்றே வீகார வெளிமெனவெண் ணீறு யங்க,
முறத்தெரித்த தாவதற்கே யுடவெண் பெல்லா மொழுங்காகத்
தோன்றிராம் படனே வீண்ட. 44

சுகமாய் கடுப்பூரப் பாப நன்னிற் றுயிலவதுபோ லெலும்பு
வீரை தோன்றிற் றன்றே, மிகமோது பவரத்தா லந்த கீறு விசைச்
தெருத்து கணபடோதில் விசம்பைச சற்றித், திகழ்வான சரற்
காலத் தன்னின் மெகளு செறிபனிபோ லோரிடததிற் சென்று
சொர்த, விவலாத வவ்வத்தனை வேண்டு மட்டு மியலோங்கா
ரத்திரண்டாக கிரமத் தெய்த. 45

அவத்தையிது விகழ்த்தத யோகத் தன்ற லடையோகம்
பேரிடவா யனிப்ப தன்றே, வவற்றினிற் பின் பிரணவத்தின்
மூன்றாக கூறு யமையுமுப சாந்திதரு மவசரத்தி, லுவப்புறுபு
ரணத்தாலே பூர கப்பே ருளகிரமம் பிராணங்கட் குண்டா யிற்றி,
லுவத்திரமி லாவந்த வவசரத்தி லுயிரெல்லா முணர்வினமு
தத்துட் புக்க. 46

உருபனிதோய்ச் தாலொப்ப வதிசீ தத்தை யுற்றபிரா ணங்க
ளெலா மொழுங்கி னாலே, ககனமுறு புனைதண்கா ராகு மாபோற்
ககனநி வுரமதியாய்க் கிலயின் கூட்ட, மிகவுகிறைந் தந்தமதி

மண்டலத்தில் வியன்சதைதா றையையுயிர்கண் மேவப் பெற்ற,
 திகழ்வசம்பி னின்றிநீர்த் தவமுத தாரை சேடமா முடனீற்றிற்
 சென்று வீழ்ந்த. 47

அரன்சிரரின் நிழியமுத கக்கை போன்ற வமுததா ரையி
 னுலே யமல மாகிக், காடகனொரு ரான்குடன்வெண் மதித்தே
 சாகிக் கருணைமால் வடிவென்னக் காண லாகி, யுரவகிளருத் தால
 கன்மெப் தொன்றிற் றன்றே யுயரமுத மயமான வயிர்க் னெல்லாக்,
 குரம்பையது தனைநிறைத்துச் சூழ்ந்துள் ளான குண்டலிரி தனைப்
 பூரை குயிற்றி னின்ற. 48

இத்திறத்திற் பங்கயவா தடுத்தி ருத்தேர னியாக்கைநில
 யழியாம லியற்றிப் பின்னர், மத்தமுறு பிரமரம்போற் சூழ்நு
 நெஞ்சை வன்பினூற் றகைவுற்றன் மௌரி யாகி, மெததுபிரா
 னுபாச வேக வேக்கி மெல்லெனவுண் டாக்கினன்வல் விடய
 நின்று, தத்துபுலன் களைவருந்தி வேறு செய்தான் சற்றுமறப்
 புறப்பரிசுத் தள்ளி னானே. 49

பற்றுறுதிண் ணியமதியோ னுள்ளே தோன்றும் பரிசுமெலாந்
 தள்ளுகின்ற பார்வை யாலே, யற்றனவாக் கினன்மூல வாயில்
 செம்மி யங்கத்தொன் பதுவாயி லரில மெல்லாக், குற்றமற முகம
 டைத்தாற் புறத்து வாரந் கும்பததுக் கடைபடல்போற குறித்த
 டைத்தா, னுற்றலய மெனுங்குணத்தைச் சேர்ந்த நெஞ்சை
 யுயரிதய வாகாயத் தொடுக்கி னானே. 50

உரத்தமத கரியையுபா யத்தால் விர்த்தத் துட்குழியிற் சேர்ப்
 பதுபோ லொடுக்கி நெஞ்சைச், சாற்ககநம் போனிமல தெளியைச்
 சேர்ந்து தள்ளினான் பற்றிபாய் தன்மை யாலே, வர்த்துடைய
 விகற்பமெலா மீள் மீள் வருவனவேண் டியபடியே வந்து தோன்றி,

பரப்புறுதொற் றக்களைவன் னெஞ்சான் மடத்தான் பகைவரைவா
ளாந்ஞரன் படுப்ப தெட்டோல். 51

விகற்பமெலா மிரத்தலுமே யிதய லிண்ணில் விகேகபா நுவை
மறைத்து விரிந்த கவஞல், சகத்தினினு ளஞ்சுநத்தின் பார்த்தப்
போதே தன்னுள்விகே கத்தாலே தவிர்த்தா னத்தை, யகத்திரு
ணன் ரும்க்கெல்லுஞ் சுட்டித் தெய்த உம்முரிட னதனைபுக்கண்
டகற்றி மாய்த்தான், சிகழ்ச்சியொளி யகலுதலுஞ் சமுன்று ரெஞ்ச
நிசியினடுப் போலுறக்க ரெர்த்த தன்றே. 52

போகாத துயில்லிபு மறுத்தான் றாக்கம் போகுதலு மாகாச
போதம் உர்த, தாகாச போதமழிர் திடலும் உல்லை யவன்மகமோ
கஞ்செர்த உர்த மோக, கோகாமன் மரத்தினைவிட் டேகு மாறு
துக்கிலுன் பேரிதய ரோக்கு மிக்கோ, னேகாத விரவுதரு மர்த
கார மிவவுலகி னின்றகற்று மிரவி போல. 53

வேறு.

ஆன்ன காலையி ல்ருள்சுடர் துயில்மயக் கனைத்தையு மறுத்
தோட்டி, மன்னு மோரவத் தையையடைந் தொருகணம் வருத்தமா
றியதுள்ள, மன்ன நீர்த்துட னேயனைத் துருஊமா மறிவையெய்
தியதன்றே, நன்னெ டுக்கரை தடுக்கரின் நெதிர்த்துமுற்
றலநிறைந் திடுநீர்போல். 54

விஞ்சு நீன்பகற் பரிசயத் தாலுந்தன் மெய்யறி வுணர்வாலும்
ரெஞ்சு சிம்மய மடைந்ததா ல்ரணிய நிகழ்சிலம் பாமாபோல்
உஞ்ச உன்மரத் தன்மைபோய்ச் சிம்மய மருவிய மநந்தீர்ச்
செஞ்செவ வேவல்லை வேற்றுமை யானதாற் சேற்றினுட் குட
மென்ன. 55

தக்கு காட்சிவிட் டமலமாய் ஞாந்தின் சமமடைந் தது
போதம், பொங்கு வாரிதி திரைமுதற் பகிர்ச்சிபோய்ப் புனல்சம
மடைந்தென்ன, வெங்கு மோர்மதி யாயறி வுற்றவ னீறில்போ

கத்தெண்ண, மங்க மண்டலம் பரித்துயர் தமலசின் மயவிகம்
பருடானுன். 56

மெய் மத்திலிற் காண்பது காட்சியற் நகர்தமா கல்லின்பஞ்
செய் மகர்த முற்றன் னமுதமார் தெண்கடற் குளித்தென்ன
மெய் மக்கன் மத்திற் மொருதல மேவின்ன சதார்த்தப்
மொய் மயின் னென்கணு மொத்ததற் பாவமே வடிவானுன். 57

மக்த னன்னன் தறிமெனு மக்தமா கத்தமா சிலையோடை
வரு மக்தது சரக்க கத்திலே உயங்குமா மதியென்ன
வந்து காற்றிலா விளக்கென டொவியத் துருவெனத் திரையிலாச்
சுத்து மென்னசீர் கருக்கொண்டு பொழியலாச் சேண்முகி வென
நின்றான். 58

தூத்த மிக்கபே ருலகினிற் நற்பதத் திருக்குமம் முரியைக்கண்
டத்த ரஞ்செறி சித்தர்வின் னைக்குழு வற்புதப் பலபேரும்
வந்து சுற்றின ராமபைடர் சீரம்பினர் வாசவன் நனிமூதூர்
தத்த னிப்பை னைகடை யனைத்தையுந் தள்ளினன் விருப்பினறி. 59

அலங்கன் மாதரிட கிதங்கோச் சைசுவத் தறிகிலா னெனச்சற்றுங்
கலங்க வாதசெம் டீரமா மதியின்ன கடவுள்வான் பேற்றெண்ணம்
விலங்க யன்னதன் னாகத்த வீட்டிலே மேவின்ன மதியாறு
துலங்க யோங்கிட வத்தரா யணத்திலே சுடாவடு கதிரென்ன. 60

மூவ ராகிய முதல்வரு மமரரு மொய்த்தசித் தரும்வாழுஞ்
சீவந் முத்தியாம் பதமடைந் தருந்தவன் செறியுமா நந்தத்தி
னோவ லின்றிய நிறைவீனா லாகத்த முதிர்ச்சியாம் பதமுற்ற
னா தானபே ராகத்த மதுவிலை வறிவீனாற் நிகழ்வற்றான். 61

ஒருக ணஞ்செறி வருடது நென்னினு முயர்ந்தவப் பதமுற்றோர்
வருவ வந்தரு மேதுவாய்க் காண்பன மருவுமிக் விழிமேவார்
பெருமை யானவிப் பதத்திலுந் தாலகன் பிறைகளோ ராராலே
யருகு றாவகை சித்திபு மியைக்கடிந் தமைத்திருந் துணர்வுற்றான்.

வீழ்த்து நோக்கினன் சித்தரை யடக்கா மிக்குய நிவன்
நண்ணிப், பழிச்சு யன்பொடு பகடீ காண்டபெம் பணிதல்பொன்
இலகத்தி, வீழ்ச்சு மடவீமா னத்துடர் தேமுதி யீந்திர பதத்
தின்பத், கழித்த பூமிக ளனைத்தினு மில்லதோ கற்பமப் பயன்
றுய்ப்பாட்.

63

பகட செய்தன தடமெலா மீந்திர பதமுறற் பொருட்டேயென்
நகம லர்த்துரை பன்னிய சித்தரை யதிதிய நெனகோக்கி
முகம லர்த்தபூ சித்தனை மயக்கலன் முத்துறு பெருஞ்செல்வ
மிகவி ருமடலன் டெறுக்கலன் நிண்ணியான் வீபதரே குதிரென்
றான். 64

மொய்த்த கூட்டத்தை விடுத்தனை நன்செயன் முயன்
நிருத் தனன்போக, பெத்த நீவகிய உவனையச் சிததரும் பின்பு
சின் னுட்பேணி, சித்தம் வீட்டனர் தாங்கனே யகன்றனர் சீவந்
முத் தனுடகானின், மெய்த்த மாதவ ரிடங்களிற் சுகததிலே
வேண்டள உலாவற்றான்.

65

ஒருதி தத்தெல்லையொருமதி யெல்லைமற் றோர்வரு டத்
தெல்லை, பெருகு மாண்டெல்லையெல்லையோ ரோர்காற் பேதமிற்
றியாதத்தின், மருவி யொன்றிடம் வீழ்க்குமற் காண்முதல் உருந்
தொழில் களிற்சேர்த்து, நிருவி கற்பமே யாயின னொருமையாய்
நின்றனன் சித்தோடும்.

66

பார்த சித்தின தொருமையின் செறிவினைப் பழகலாற்
பெருஞ்சித்து, விரந்த ரித்தெக்குஞ் சமமதா யின்னபுவி நிறைவுறும்
டெயிலென்னத, திரந்த ருஞ்சித்தி னொருமையை நெடும்பகற்
செறிபரி சயஞ்செய்ய, உரத்தை தீர்த்தசற் பாவசா மாரிய மடைந்
தன னதனாலே.

67

தெரிவ தாமிவற் றுதயமத் தமமுறான் சித்திர ரவிபோலப்
பெரிய தாய்ச்சம வின்பமாம் பதவியின் பேற்றின லுபசாந்தி

பரிபு கேஞ்சினன் பிறவியு மையமும் போட்ச்சரற் கககம்போல்
விரியு கீகமல சாந்தமெட் மொளீசை தேதக வடிவானுன். 68

கேறு.

என்ற பசுட்டன் பனைவள்ள லெதுசத் தாசா மாகியமென்
நன்ன வின்ன பசுட்டனாப் பா னகல்கிற் சாமா நியமதுவே
மென்று மொன்று மில்லாமை யுறுபா பனையி னுறைப்பாலே
என்ற பசுட்டன் கரைக்கெத்கிற் சத்தா சாமா நியமதுவே. 69

தென்ற மாகையான் பனக்கெசு செந்தி னிடையே சித்திறக்கிற்
சான்று முடங்கொம் பெனகொத்தாஞ் சத்தா சாமா நியமதுவே
தொன்றும் பசுட்டன் னாட்டிலடாப்த் துடக்க மாகு மிவையனைத்து
மாகிற் பகன்று மகிழ்கி லெதுசத் தாசா மாகியமே. 70

உன்னு மெதிர்கான் பனகொன்று மொழியா தியாமை யுறுப்பென்
தன்னும் நன்பா ல்றக்குமெனிற் சத்தா சாமா நியமதுவே [னத்
முன்னு முடல்கெசு முத்தருட ல்லதா முதத நிருவர்க்கு
மென்னு னினுஞ்செர் பெருங்கண்ணீ திதன்பேர் துரியா தீதபதம்.

அறிந்து சமாதி யடைந்தோர்க்கு மதுபூ தியினின் நெருந்தோர்க்கு
செறிந்து தோன்று மூடர்க்குத் தெரியா தாமிப் பெருங்கண்ணு [ஞ்
முறிந்து பிறவி யறுஞ்செசு முத்த ரான சித்தரோலாம்
பிறித்தி டார்க்கின் பயில்காற்றும் பெரிதா மண்ணி லிரதமும்போல்.

மூடர் முதல்கா கவரென்னை முதலு ரதனை முதன்முநிவர்
மேட லுற்ற திப்பெருங்கண் கெற்றுப் பயமெல் லாநசிப்பித்
தோவ லில்லா வ்ப்பதத்தி லுத்தா லகனுற் றிருந்தனன
லாக நீர்வ தெவ்வளவ வ ளவுஞ் சகமா மகத்திடையே. 73

கால மகேகஞ் சென்றதற்பின் கத்த மாத நக்கிரியிற்
கோல முழையி லம்முநிவன் குரம்பை விட்டுக் குரம்பையிலாச்

சில முத்த ஓய்ருட்டென் ஸ்டென் ஓன்னை செத்தித்துச்
சுவ எல்ல தனித்தனிக் ஸ்தாத்த பதமா சரத்திருத்தான். 74

அரைகோக் காக கொக்கியிருத் தபா உய் லடைத்ததனும் [க்கி
பனாமென் பதமா உடைத்துளத்தாம் பொறியம் பலனு மொன்று
நினாயில் கடல்தொம் ரன்செத்தின் செறிவைப் பாவத் தாருயரின்
லிரைவை நிறுத்தி ஊங்காமன் மேலெனக் கியகத் தாத்தினனும். 75

நாவி னடிச்சென் னடிச்செறிபுண் னூவி னடியை யுடையோளு
யோவின் முகக்கார் திடனாகி புள்ளிப் புரனின் மேற்கீழில்
உவம் உடயத் தின்பாழின் மரும்க் கண்ணுமு ருனாகி
வீட தான டெய்ந்நினினை யெய்ந்நி னிரையை மேடானும். 76

அருகத் துயரின் மிருதிதகைத் ததன ளெப்தா யவ்மும்கத்தோ
னங்கத் துருவன் ஞணர்வுருமே யாகி யெழுலாற் புளகிப்போ
னங்கத் துருவன் ஞணர்வுருமே யாகிப் பழகி யறிவொன்று
யங்கப் பொழுதப் பழக்கத்தா லகத்துத் தமமாஞ் சுகமடைந்தான்.

அரு தத்தின் பெருக்கைநகர் ததனும் சிற்சா மாரியம்போய்த்
தானத் தமந டெலாம்பரிக்குள் சத்தா சாமா சமமடைந்தான்
நீசத் தவிர்சம ஓய்ருத்தான் சிந்தா குலமெல் லாத்திர்த்தான்
மாசத் தருமா சத்தமிலா மகாசத் தத்தான் முகமலர்த்தான். 78

அருக பதமுற் றுடல்புளக மாறி நெடுநா ளிற்கரைத்து
மருமும் பிறப்பின் மயக்கமும்போய் மகாசத் துவமாயோவியம்போற்
கருமில் கருகத் துவாமதிபோற் கதியிற் சின்ன ளினிற்சுவறி
யருன தொளியின் மரப்பசைக ளிறப்புப் போலா யிறப்புற்றான். 79

5—6. உத்தாலகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1091.

5-7. சுரகு கதை.

இத்தொழுவ காணாண்டை யுணர்வன லுணர்ந்துலகி லியங்
காண்மே, யத்தமும் பெரும்பதத்தே யாறுதியாற் காண்கின்ற
உணர்ந்து மனச், சத்ததஞ்சா தித்தனைப் பெறுமளவு தூல்கூடன்
மன்கொள் சாலே, பத்தம தத்துவத்தை விரித்தே பெற
மேண்டும் பதுமக் கண்ணும். 1

மடவன்மை சாதனைதான் பொருட்போதக் குருயமமாம் வழிக ளாலே
பட்டபத வொலாகு மன்றியுணர் கொன்றின லுறுதற் காமா
லமலுடதே சம்பெற்றுக் கூடியதாய்க் களங்கமிலா திருக்கு மாகில்
வியனுசா தமுழுது மிலதேனும் புத்தியினால் வீடு கூடும். 2

என்றனை முகநோக்கி யகத்தொழிலோ டிருத்தேயுஞ் சமாதி
யெய்தி, யொன்றான வுணர்வுற்றான் போல்டர்தீர்ந் தானொருவ
னொருடன் செட்கை, யின்றனாய்த் தனியிடத்திற் சமாதியடைந்
தானிடின் மிக்கோ னென, னன்றாக வருளுகென விராகவன்
கேட்டலும்பெட்ட னவில்தானான். 3

ஆற்றமதத் தடமன்றன் முக்குணத்தால் வருஞ்சகமென்
றறிந்தோர்க் குள்ளே, தோற்றுகின்ற சீதளமே ததுதனையே
சமாதியெனச் சொல்லு மன்றே, யூற்றமறக் காண்பவற்றோ டுறவு
நமக் கிலதென்றே யுரத்துத் தண்ணென், நேற்றசமா தியிலிருப்ப
னொருவனொரு வன்றொழிலோ டிருப்ப னன்றே. 4

இடவருவ ரிதயமுத்தண் ணென்றிருக்கில் வேற்றமையோ ரிரையு
யவவிய சீதளமே யநத்தவப் பயனாவ வதுபு திக்கே [மில்லை
கவியிருப் போனுள்ளந் காரியததா லையுமென்றிற் கவலை யாகுஞ்
செவ்வியவச் சமாதாந முன்மத்த நடநம்போற் சிறப்பின் றாகும். 5

உருத்தமில்லா உத்தமத்த சடத்தினன்டா தனைமாப்த மதத்தோ
 னுகிம், நிருத்தமுந உவன்ஊத்துத் தெளிவற்றேன் சமாதிக்குத்
 தீரகேராம், பெருத்ததொழிச் சேரறிஞர் பெரியகருஞ் சேரறிஞர்
 பேதநாடி, லெருத்தகொருத் தரைவஞ்சா நிருவருமொத் தைய
 மில்லி நெற்றான்டே. 6

சாலவம்ஊ தனைபோதி லம்மருஞ்செய் தொழிப்புரிந்துத் தான்
 செய்யாதாள், சிலமந் செடதகல் ரெகிருத்தார் செப்புமொழி
 தெரியா தாப்போந், ஸாலமந் தொழில்விடனுஞ் செய்ததாம்
 வாதனையே தன்னு மாகிம், கோலவட லசைவறினுங் கரவிலே
 வரைநின்றுங் குழிவீழ் வார்போல். 7

தொலவ்மெருத் செய்யமந் தொழினைக் கதுதானே சுகச் மாதி
 யிலெறுகை வல்லிமரும் பரமாதர் தமுமென்றே யறிவாய் ரெஞ்சி
 னுலையுதிர மெனும்ரண்டு மத்யாதர் தியாதமெனு முபயத் துக்கு
 சிலையுமகா ரணமுகளா மாதலிலிம் மருமுனைக்கு நீர்மை தீர்ப்பாய். 8

சுத்தனைடா தனையின்றித் திரமான மதத்தினையே தியாத
 மென்ப, ரத்தவப சாத்தமுமக் கேவலத்தன் மையுமென்று மதுவே
 யாகு, மித்தவயர் பதப்பொருட்டு வாதனைசா லவுகேர்மை யெய்த
 வேண்டுஞ், சத்ததம்ஊ தனையில்லா மதத்தொழிலில் லாப்பதத்தைச்
 சாரு மத்தால். 9

நெருக்கமுறு வாசனையே ரெஞ்சினது தொழிற்றிரமா நீங்காத்
 துன்பம், பெருக்கவிடு மாதலினால் வாதனையை மிகநேர்மை பிறக்
 கச் செய்வாய், வருக்கமுறு பலபொருளி னெனெனும்பா வனை
 மதத்தான் மாற்றி யெங்க, னிருக்குதியங் னுனமிருப்பாய் வரையிலே
 மனையிலே யெங்கே யேனும். 10

இல்லுறையோர் சமாதாந விதயத்தோ ரகங்கரமா மேதந் தீர்த்தோர்
 புல்லுமனை யேகாந்த வரமாகுங் கடைவீதி புக்கிக் காண்போர்

செல்லவா உலகம்பெய்து நமையெனக் கடைபிடிச் செல் லாதார்போ
எல்லா உலகத்தோர்க்கு மப்படியே காடொக்கு நாடு தானே. [உலகார்

தும்பிவீழ்ந்தச் சொல்லச்செலவு தொடர்த்தாலு மகமுகமாந்
தொட்பா லென்றும், பாய்மணையார் நாடெல்லாம் பழுதும்போற்
காண்பவரோ பாமசிலர், செய்நிலா உகமுகத்தா லெல்லாமா காச
மாப்த் திருஞ் சித்த, முயிரணையாய் சிதளம்உந் துண்ணிறையிற்
சிதளமா முலக மெல்லாம். 12

திதயமய லாலெரியி லுலகெலாந் காட்டெரிபோ லெரிந்து
தோன்று, முதயமுது முய்க்கெல்லா முள்ளிருப்ப தேபுறத்து
முண்டாய் சிந்தும், சதைபயிலார் புல்கால்வின் டொருவரைநீ
ணதிகிக்குச் சூழ்த்த ஷெல்லாம், புதைதலுறு முட்காண தத்து
வத்தின் பருகுகளாய்ப் புறத்தி னிற்ப. 13

உள்ளுணர்வ் லன்புறுகோன் பொறிகளாற் கருமங்க
ரூபத்தோ ளுயர். தள்ளுக துக்கவசஞ் சாராதோ னவகரதஞ்
சமாதி யுத்தே, ஐள்ளுகின்ற தனைப்போலெவ வுயிருமெனப் பிறர்
பொருள்க ளோடெ யென்ன, உள்ஒரபயத் தாலன்றி யியல்பாலே
கண்டானே யெல்லாந் கண்டோன். 14

தின்றிறவு உத்தாலுந் கற்பார்தத் தெய்துகினு மிலங்கு ஞானி,
கன்றியசேந் துறுபொன்போற் களங்கமுறா னெல்லாமாய்க்
கண்ணு யாறிப், பொன்நலடி முடிவன்றி யொன்றாயின் பத்தள
வாய்ப் பொலிதே சாகித், துன்றியகாட் சிகளில்லாக் குறியுடைத்தா
மெனச்சுருதி சொல்லு மன்றே. 15

எல்லாமென் றுரைத்ததெலா மறிவித்தற் பொருட்டேயா
மிசையச் சொன்ன, சொல்லாலென் வீணன்றே யாதலினா
லோமென்று துணிக வத்தை, எல்லாய்க் கிதற்குமுத ளுள்ளோ

நீதிக்காக சுவிலக் கேட்டும், அல்லாபென் கேடர்துலச் சரகுஉப்பே
ரோன்சரிதை மதுமைத் தன்னை. 16

தூதகியின் கோடான கைலாசரை யினிலேம சடர்க்
ளென்னு, மடர்வரில் கேடருள ரகர்க்காசன் சரகுஉெனு மசை
மா உரன், சமரிலையாற் கோமுறையா லருண்முனிவா லுலகநெறி
சமைக்கு எளி, நமதுவல் யாலுலகை சலிகுதுமே லவர்க்கோக
மக்கே யன்றோ. 17

அல்லாது தண்டமுறை யயற்றோமே லயர்காப்பற் றவத்தின்
மாயும், பொல்லாதிவ் வரசென்றே சூசலா நெத்தினனும்ப் புத்தி
ரைத்தான், மல்லாரும் பயத்தடன்பான் மாண்டவிய முநிவாலும்
உணங்கிப் போற்றி, சல்லாயுன் வரவினான் மிகவாழ்த்தே னல்லோரி
நூட்டப் பட்டேன். 18

தருமமுழு னையமுணர்ந்த பகவந் செங்காலச் தனர்வு
நீர்த்தா, யருவ்னையே னையப்பா டறுத்தியா லையம்போ லார்கை
யுண்டோ, வ்ருசலத்தென் கோற்றீழோ ரென்கருணை முனிவுகளா
லின்ப துன்ப, மருவகின்ற கவலையைக்கண் டரியேற்றின் முன்
கரிபோன் மறுகு கின்றேன். 19

அருணன்வெயில் போலெங்கு நிறைசமமென் மதியிலே
யன்னு மாறு, கருணையின லுணர்த்தியெனுங் காவலற்கு மாண்ட
வியன் கழறு கிற்பான், பொருவறுதன் விசாரத்தா லிமைப்
போதின் மகவுழக்குப் போகா நிற்கும், வருசாற்கா லந்தோன்று
மாத்திரத்து மூடுபனி மாய்வ தேபோல். 20

யானூரிச் சகமெங்கன் பிறப்பிறப்பெங் னுனமென்றே யிதயத் துள்
யானும் விப்படியே யாராயின் மகத்துவமே யடைதி சாலத் [ளே
தானுன சுபாவஞ யிருத்துளரின் விசாரத்தாற் றுனே நெஞ்ச
நீநாடும் படிதோன்றித் தன்னுருவிட் டினைப்பாறித் துன்ப நீங்கும்.

மெட்டரல்போய்த் தண்ணென்ற வன்மரதுக் கிவ்வுலகின்
வீட-ப-ரங்கன், செட்டகட்டே பூத்திலுங்கான் குளப்படிபோற்
ரென்றது நீச செஞ்சக், கம்பவியிற் ரெழில்சிறிதே யாகினுநீர்
திட்டரிதா மாவின் பாதம், பைம்புனலுங் கிழக்கோதுருக் கெல்ல
கனக-க-னாத பாடை யன்றே. 22

எத்தனையெத் தனைத்தா யகிலத்தைப் பாஞ்சுடரா யெறிக்
குஞ் சோதி, மத்தனையத் தனைதோன்று மெச்சாண்மட் டனைத்
தவ்வீடா யச்சாண் மட்டே, தத்துவமாம் பொருளெய்தாச் சகல
முப்போ னுச்சேடத் தானுஞ் சித்தர், தொத்தறவேற் றுமையெல்
லம் டே-காதெற் சடமான சோதி தோன்று. 23

பேதமுறு பொருளொருமை தோன்றாதேற் றன்னைத்தான்
பெறுவ தெனகே, யாதலினுற் றனைப்பெறுதற் பொருட்டாக
உனைத்தினைய மகர்நல் லேண்டு, மேதமற உனைத்தையும்விட்
டாயென்னிற் சேடித்த திற-வீடா, மேதகைய பதமதுவாஞ்
சுரகுடேனும் பெயர்கீர்த்தி டேடர் லேத்தே. 24

வேறு.

சகல காரண காரிய பரம்பரைத் தன்மையாஞ் சகமேவி
மிகவ ண்த்தவத் துவின்மல உாதனை மரத்தினே மிகநீக்கித்
திசுமு மககமா மதைபுமேல் விதிதியெற் றீதறு நலனுண்டாம்
புகழ்ச் சாதிப லென்றுதன் னிடமுதப் போயினன் நவப்பாலன். 25

முநிய கன்றின் னெயினர்கோன் றனியிட முந்திகன் மதியாலே
யரிச ரானென்ப தாரென ராடின னடிமுதன் முடியினர்
தனியு டம்பைரா னென்பது புதுமையாஞ் சடவுடல் காண்கேளுன்
முனிசெ ய்வவட லசேதரத் தசைமுதற் றுன்னுமா தலினன்றே. 26

கரண மீரைத்து மன்னியஞ் சடமெனுங் கணக்கினு னுன்னித்
திரளெ ணக்கில வுடன்புத னுனலன் சேட-மே தெனசோக்கில்

விரவ சேடனே சேடமா கின்றதும் சேடனென்றும் நெரிகின்ற
தூவி தானவே நென்றினும் நெரிவி துயர்த்தத துடமாகா. 27

தெரிட தாகிய வீதனைய மகற்றவன் நெரிடொரு னுளுமோ
பெரிது சேடமாம் விகர்பமர் நமலமாம் பேரறி வியானு
மரிய யன்சுவ னித்திர னந்தக னுதியா மிடத்தோறும் [தம்.
சுரிகொண் முத்தினுண் னுலென சிந்தமாந் நென்றமிட வயர்போ

பகட னாகுமிட வாத்தம தத்துவம் பரமமாஞ் சிந்தத்தி
சகரி கழ்ச்சியா சோயின்றி நெருவறுத் தனிவிட வடைத்தாகிக்
கருப முற்றையும் விழுங்கியெப் பொருளினுத் கலத்துதன் னியதா
மிகும பாடபா உக்களர் நயனுறை விடா வுதாதி. [கி

சத்தி யாவக்கு முறைவிட மாமிது தனித்தனிச் சத்தாகிப்
பத்தி யாகியிச் சகத்தினிற் காண்பன யாடையும் பலவாகச்
சித்த சைத்துள விசாலமா மல்லது சிறிதும்வே நிலதாகுத் [நே.
தொதது பற்றின்றிக் காண்பதற் நெழுபடச் தொடர்மயக் கழுமற்

சுழுத்தி யின்றிர முற்றவன் நெழிலெனத் துகளறு சமனாகி
யழுத்த மாகிய வாத்தம தத்துவத் தமர்த்தன நெனத்தீர்ந்து
விழுத்த கும்பத மெய்தினன் விவேகத்தின் மெய்மைசிச் சயத்தாலே
வழுத்த ருத்தவக் கௌசிகன் விப்பிர மரபினை யடைந்தென்ன. 31

வரகு ணக்களா மனைத்துமிற் றுயில்பவன் மறத்தொழி னிகராகி
சரகு வென்பவ னைசவறு சிகையினுற் றுலக்குறு சுடரொததான்
விரவ நல்லரு ளருளின்மை விருப்பொடு வெறுப்புமச் சாந்தொந்தம்
பரவு நன்மதி மூடமென் நினையவும் பயில்வற நிகழ்வுற்றான். 32

வேறு.

ஒன்றாயு ணர்ந்தச ராகுப்பெய ருத்தமற்கும்
பன்னாசனே ஓம்பெயர்ப் பார்த்திப மாமுரிக்கு

கன்றுடைவன் பால்கரு நன்மைந யத்துகேட்பாய்
குன்றுட்டத் தாயென மாதவன் கூறலுற்றான். 33

பாக்கர்து லப்பரி கப்பெயர் பாரின்டேத்தாம்
வீரக்கடி லோன்சர குப்பெயர் டேத்தனண்ப
வீரக்கண மாரிம றுத்தவி லியாருத்துஞ்சக்
கோக்கணன் மண்டெல் கண்டுரு லைத்துரோத்தான். 34

தின்னுதன காடுவிட் டேகிஉ தத்திலெய்தி
பன்னுதரம் போய்த்தவஞ் செய்தவழி பன்னமுணய்ப்
பன்னுதரா மம்படைத் துத்தவப் பான்மையாலே
கன்னுதலும் பெற்றன னற்றவ மொப்பதண்டோ. 35

ஒருமூவல கென்னும டத்தொரு மித்திருத்தான்
டொருண்மேவகின் டசர குப்பெயர் புபன்றன்பால்
டருடானெதிர் தோன்றலு மற்றவ னன்போடெய்தி
யிருடேருமன் புற்றிருத் தின்னன பேசலுற்றார். 36

கீனையப்பொழு தெய்தவி னீக்கரு மின்பமுற்று
னைய தென் டசர குப்பெயர் டேந்தைகோக்கி
பிணயுற்றமான் டவிய னேதிய ஞாநமொப்பத்
தனையுக்குமெய்ம் மைப்பதஞ் சார்த்தன னியானுமென்ஞ. 37

வேறு.

மிகத்தெ ளித்துகெம் பிரமாய்ச் சமமதாம் விழியா
ல்கத்து றுத்தொழின் மன்னவ வியற்றுதி கொல்லோ
பகுத்த காலத்தை யறிவுறு நினதுபா வுணதான்
றொகுத்த வாதியும் வியாதியுத் தொடர்கிலை கொல்லோ. 38

அடையும் போதினி தாகிய போகத்தி லுத்தா
திடைநி லாய்கொலோ சங்கற்ப மற்றினாப் பாறித்

தடையில் சாத்தமர்ந்த மூத்தி - மச்சு சலமொன் றில்லா
கடையின் - சமந்த

39

கெறிநி ருக்கினுந் தொழுவின் மேலிலும் விடாம
வந்நு னென் றதன் சமாதியி ட் டகண்ட வ னுருஞ்
செறிநி ருக்கினுந் மகத்தினிர் சகததொழில் செய்னும்
பிறிந் தத்துவ ட்டொட்க் சமாதியி ட் பெயரார்.

40

பரம உஞ்சல் படன்பது மாதகம் பெறிலும்
விரவ சாங்குந் சமாதியின் மேலவ ராகைத்
திரை பாடக ஓகிய சென்னைர் டொன்றே
வரச மாதியாட் கெறிநி ருக் குமதன்று உள்ளால்.

41

ஒருமை யாயென்று மகமிந் துண்மையை யுணர்
வரச மாதியாஞ் சொல்லினுர் மகத்தினி னிறைந்தோர்
மருளின் மெய்மையோர் மதிதம்மை மரக்கிலா சிறிதுந்
தருந்தொ ழுந்நி ர மரக்கிலாக் காலமே சமமாம்.

42

கெறிகொள் காற்றத்தன் கதியினை மறப்பிலா கெறிபோ
வறினுர் புத்திதே நறிவதில் வறையையே யயரா
பிறிவல் புத்திய் லொருமையோர் சமத்துவப் பெரியோர்
செறிதொ ழுந்நி ரி வகற்றினோர் தற்பதம் பெற்றோர்.

43

ஆத லாற்பன்மை யொருமையா முடற்றொழி லனைத்திற்
போது செய்கிலா வுத்தம வாக்கினுந் பொலிந்த
சேத நத்தவ ரெக்குளர் சித்திர மாகப்
பேத மற்றறி வறிந்தனை தற்பதம் பெற்றாய்.

44

உள்ள நக்குளிர்த் தனையுடா மதியென வுள்ளத்
துள்ள கக்காத் துயராத் துரிசற நிறைந்தாய்
தள்ள லாநில பெற்றெங்கும் விளங்குதி தானே
தெள்ளி யோயென்ற பரிசுற்றுச் சாரதமேற் செய்யும்.

45

பாத்த சொக்கோற் பயனென்கொல் பயனெலாம் பாறி
 சாத்த ரஞ்சம மாட்டகத் தன்னுளே நிகழ்த்து
 சாத்த வன்பமாய் நிகரிலா கொருவழி தோன்றித்
 திரத்த னிற்றெரி கின்றதா லென்றனன் நெளிந்தோன். 46

5—7. சுரகு கதை முற்றிற்று.

ஆக வ்ருத்தம்—1137.

5—8. பாச விலாசர் கதை.

தீத்திரஞ் சுரகு பரிசுனென் றிசைத்த விருவருஞ் சுகத்
 தொகு கெண்ணப், பத்தசெய் தொருவர்க் கொருவர்பூ சித்துப்
 பரிந்துதம் பணிதலை நின்ற, ரத்தியாத் துமமே ரித்தமும் வடிவா
 யகழக மாட்டகிழ் டெட்டிச், சித்தினை விடாம வதுபவிப் பவர்க்குச்
 சிந்தமோ ராதலஞ் சேரா. 1

ஆசைடன் பாசத் திராளும் கட்டுண் டரும்பிணி யிக்கடிக்
 கணுடிக், யேசுறு போகக் கதைகளான் மொத்துண் டிச்சைமுட்
 கொல்லு லுலுத்து, காசுறு கருமச சேற்றிலே யழுந்திக் கடுஞ்சகக்
 காட்டிலே சூன்று, வீசமா மோகத் தளிர்பிழற் றுயிலும் வீரனே
 சிலு மெருது. 2

மேவறு தன்பப் பெருஞ்சமை சுமந்து மீட்சிபோக் கிவை
 யுடற் புண்ணு, யீவறு பிறவிக் குழியில்வீழ் சீவ வெருத்தினை
 யிக்குழி நின்ற, மோவலின் முயல்வா லெடுப்பதே வலியா முயர்ந்
 தனா நிகளுற ளுளதே, னுவிகர் ராவாய் தருவபோ லாக நல்குவர்
 படைக்கடல் கடக்க. 3

எவ்விடத் தில்லை தல்லனா நிகளா மீர்ங்கனி மலர்குளிர் சோலை
 யவ்விடத் கானன் மேடதா மாட்டே யமர்பவ ரறிவிலா ரன்றோ

கடவிய செல்வ கட்டாள் சுற்றச் சுருமா நிகளெலா முதலா :

செடவிய மரமே புதவரல் தேண்டுச் சிவனைச் செல்கதி யேற்ற. 4

நெற்பற விடாம லுடனுடை கட்டா நெஞ்சமாத் திரத்தினைக்
கூடிச், சிறிதுநா தெலுந் சிவனும் வறமாற் சிங்கியா மிந்த
ஹலை, நுறிதரு காட்ட மோட்டினே ராக முற்றறு கருத்தின
னேக்கி, யறியல்த் ஊடா லறித்துசெர் திடலா மண்டரு மிறைஞ்
சபே ரறிடை. 5

சீரைபெருத் கடலொத் துரையெலா கடத்து சீகரநற்
பற்ற மெறிதாம், குறைவீசின் சுடரின் கொழுத்துடன் கூடிக்
கோதற வசைநக் குலாவ, மறைவற தூய விழிவெளிப்
படுமேன் மந்தத டுடனது சீகரா, முறைமையிற் றயில்தோர்க்
கண்ணிதா வ. மை மொழியலாய்த் தோன்றி மன்றே. 6

ஆனவ வவத்தை வடிவெலாம் பரிக்கு மம்பரம் போலகன்
றுளதா, மீனெஞ் சுடன்சே ரகங்கர மிந்தா லெப்பொரு
ளிடத்தின மிருக்குத், சீனமில் பாமா ரத்தமாய்த் தோன்றுச்
துகழ்பர மாததம வடிவார், தானனி முயலிற் கிடைத்திடுத் துயில்
வோர் தன்மைபோற் றம்மினா டெதாம். 7

உரைகளுக் கெட்டா துளத்தது பவிக்கி லுறுவதா முரைத்த
வத் தூரியத், கரையறு மிவைகண் முழுதும் பொருளாக் கரபரி
னாமியா முள்ளம், உரைவற வொடுக்கி லுட்புற மெங்கு மன்னிய
சராசர வடிவாம், புரையறு தேவ தேவனும் பரமப் பொருளது
பவப்படுத் தானே. 8

வேறு.

அதற்பின் விடய வாதனைக் ளுறுவ தாரு மதற்பின்னர்
விதப்பி லாத பொருளினுடை விளக்க மாரு மதற்பின்னர்
சுதப்பண் பில்லாச் சமத்துவத்தாற் சொருபந் தன்னிற் பரிணாம
மிதத்தி லுளதா முயர்ந்தோர்க்கு மெண்ண வொண்ண வடிவிதுவே.

உத்ததை உத்ததான் மாட்வத்த மாசில் பொருணைக் காரேலோர்
தீர்த்து முன்னிற் றுடையாச் சித்த மிதக்கிற் செறிசுகத்தாற்
கந்தது உணர்வின் மதிக்கூறு கழுது மிதற்கோ ரிதிகாச [கே. 10
மினததி வினியாட் கேட்டியென விசைத்தான் உசித்த னிராமனுக்

சைம மென்னு செடுகுகிரிமேற் றவஉத் திரிமா முநியுறையு
ருப்ப உதன்டா ல் ரமுநிவர் சூழ லொன்றி னுடைகிற்போர்
மெட்ட ராகு மவ்ருவர்க் கிருவர் பிறத்தார் வியன்புதல்வர்
செய்ய விலாசன் பாசனெனச செப்பும் பெயரோர் செறிநண்போர்.

ஒழுங்கு விருத்தி பெற்றி ருத்தோ ரொன்றே யிரண்டா யினவென்
டது உக வுளததோ உடர்த்தனை யன்னை யென்போ ருயிரிதப்ப [ன
விருககா ன்ற பொருமலொடு மேற்செய் பிதூர்க்கன் விதிகண்முடித்
தெழுங்கா தலிநு னெந்திராகி யிருபா லகன்றா ரிருவருமே. 12

அளவில் காலம் உத்ததுறைத்தா ராரிய தவத்தா லுடல்வாட்டிக்
கிளரு மசை வீட்டகன்றா் கிட்டப் பெற்றா் கேணமையினு
லுளமுத கண்ணு உகர்ப்பெய்தி புயர்ந்த விலாச னுரைசெய்வான்
உளரு முகநி னல்லுதமே மன்னு முயிர்போல் உத்தனையால். 13

ஆதரீன் கால மெஞ்ஞறைத்தா யிதய விடர்தீர்ந் தனைகொல்லோ
பொதுடா யுனை யறித்தனையோ போத வஞ்சை பலித்தனவோ
சதுரா நலனுண் டாயினையோ சாற்ற மென்ற மொழிகேட்டு [கி.
முதுவாய் மையினுற் பாசனிலை மொழிந்தான் விலாசன் முகநோக்
உயிர்போ லுறவே விதியுத்தா லுன்னைக் கண்டே னுளங்குளிரீர்
ன்

செயிர்சேர் பிறப்பி லுழல்வெற்குச் சிறந்த நலனுந் திறனெங்கே
டயில்த தறிவ தறிவளவும் பாபு முள்ளந் கெடாதளவும்
உயில்வெம் பவந்த காதளவு மிக்க நன்மைத் திறமெங்கே. 15

மகத்தின் முகோக்கு மனசெலாம் உடத்த குடாரத் தான்மரம்போ
கதத்த டேரோடமுமளவக் கண்ணு ஞாநம் பெறுமளவ [ந்
மகத்த டேதம் போய்ச்சமமா மளவம் போத முறுமளவஞ்
செசித்து மரிக்குத் துயரல்லாம் சிறத்த நன்மைத் திரமெங்கே. 16

மடமை நோய்க்கு மாமருத்தாய் உருமாத் துமதத் துவப்பேற்றை
வீடரின் றடர்க்கு உன்பிறப்பாம் வீடுசி மேன்மேல் உத்திநமா
வீடரின் பத்தி னிடைப்பட்டி மரப்பப் பிறப்பில் வீழ்த்தலைத்துச்
தடமா ருலகி ஓழலுயிர்கள் சருகி ஓலர்வ ரென்றிசைத்தான். 17

5—8 பாச விலாசர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1154.

5—9. வீதகவ்வியன் கதை.

இன்னணமே நன்மைவீனாத் தம்மிற்று மியம்பியுறையிருவ
ருக்கு, முன்னியநம் காலத்தான் முத்திதரு மெட்டுஞ்ஞாந முத்திற்
றன்றே, யன்னதின லுரைக்கின்றேன் மெப்பவத்தை ஞாநத்தா
லன்றி மார்க்கப், பின்னையொரு நெறியில்லைப் பாசத்தாற் பிணிப்
புண்ட பிணிகெஞ் சுச்சே. 1

பற்றிலதாய் சிம்மலமா மகவிகா ரம்பயின்றும் பந்த மேவாப்,
பற்றுளநெஞ் சளவிறவம் படைத்தாலும் பந்தமே பயிலு முள்ளிற்,
பற்றிலதா யினியதொழில் பயில்சீவன் புறத்தொழில்கள் பண்ணி
னாலும். பற்றறப்பண் ணவிடிலும் பண்ணுவோன் புசிப்போளும்
பான்மை மேவா. 2

என்னலுமே பற்றுவ தெத்தன்மை யெப்பற்று வெய்தும்
பந்தச், தன்னரும்வீ டெப்பற்று வெய்தலாந் தொடர்பற்றைத்

துடைக்கு மாதென், பன்னுகெனு மிராமனுக்கு முவிபகர்வா னுட
லுயிரைப் படுத்த தொன்று, முன்னுகிலா துடலினை நம் புதல்பற்றா
மதன்குலே புளதாம் பந்தம். 3

ஈதனைத்துச் சொருபமே யானிட கெத்தை யிச்சிப்பே னெதை
யிகழ்ச்சே னெனல்பற் றின்மை, மாதயார்ஜீ ரிதுசீகந் முத்தர் மெய்
யின் மன்னுட- வ்யானிலைப் பிறரு மில்லை, மேதகுமின் பங்க
ளெலா மேவின் மேட மேவாதேன் மேவாதா யிடுக வென்றே,
மே-திபடா அள்ளேபற் றின்மை யுண்டே லுயர்வீட்டுக் கிதுநெறி
மென் னுண்டி டன்றே. 4

கருமமலா மையைவீடும்பார் கருமம் பற்றார் கருதுபலன்
வீட்டாண்டித் கண்டா லொப்டோர், மருவியபற் றிலாதவரென்
றுரைப்பா மேலோர் வருகருட பலாதிகளைக் கருமத தாலே, யொரு
வலந மதத்தாலே விபுண மாக கொருவுதல்பற் றின்மையென
வணர்ந்தி ய்த்தார், பெருகவனர் தொழிலனைத்துக் குற்றந் தீர்ந்து
பெரலரிய முத்தியையும் பேரு க்கும். 5

பழுமுதலாம் பல்பிறப்பிற் றோன்றிப் பல்காற் பூதமெலாங்
கடற்றினாடோற் பொன்றுத் தன்மை, பழுதுதரும் பற்றினது
படச்சி யாகும் பற்றுததா னிருகையா மவற்றி னென்று, நழுவு
பட னில்கொன்று உணங்கற் பற்று நவின்றபய னிலிழடர் நண்
னைப் பார்த்தும், பழுவுதத் துவமுணர்ந்தோர்க் குடைமை யாக
உணங்கற்பாற் றும்பற்று மருவுத் தானே. 6

ஆத்தமதத துவவணர்வால் விவேகந் தன்னு லடைவாக வுண்
டாம்பின் பணுகாச் செம்ம, மேற்றமுள தொழுதகைய பற்றீ தாகு
மீதன்றிப் பயனிலியாம் பற்றே தென்னி, லூற்றமுறு முணர்
வின்றி புடல முன்னு முழுபொருளி னுலுண்டா முலகந் தன்னிற்;
ஐரூற்றமும் பிறவியின் னெள தாக்ஞந் தொன்றலெ யிலை யிராண்டுந்
கூனித்து கொள்ளே. 7

உயோயாதி கணகாரத்த செங்கண் பேணி உணங்கட்டார் றும்
பற்றின் பசத்தி ஓலே, யிலோடாமல் விவிதம-ல் தொழில் ஓலே
பெடவலகு நன்றாக விரங்கிக் காக்கு, முடியாத விஞ்ஞாநக் கறி
சொச்சித்த ருலகடா பகா-தி பணாதத வாகோ, விஜோயாடி உணக
கட்பாற் றென்னும் பற்றல். விசித்தசக மூர்ச்சதத்தின் மேவி
நின்றா.

8

கேடான கல்லதெனு நினைவி ஓலே கிளர்போக உசத்தாலே
கிட்டி ரெஞ்சம், வீடாத பயனிலயாம் பற்றி ஓலே பெறுமட்டினத்
துக் கருகுபோல் வீழ மன்றோ, பாடான பயனிலயாம் பற்று
ளோர்க்குப் பன்னரகை கரும்வீடாம்ப் பண்ணப் பட்ட, வீடான
பயனிலயாம் துர்சோ ரென்னு மிளவிகா னாகவெரி யெரியு
மன்றோ.

9

வச்சையெனும் விழிநன்றும் விளங்கப் பட்டு வெம்மாய விட
யத்தின் மீட்சி யெய்தி, யச்சையுட பற்றென்ப தெக்கு மல்லா
வியன்மகத்தோ மருப்பவரோ யிறவா முத்தர், சிச்சயமா யெப்
போது மெஉற்றின் பாலு திற்படலு யனைத்துடலு நிற்போ னாகி,
யெச்சையலுஞ் செய்வோலுஞ் சேடர் முத்த னியற்றியவின் மகத்
தின்ற னிடல்ப கேளாய்.

10

தொழிலினினை விற்பொருளில் விண்ணின் மேல்கீழ் சூழ்
திசையிற் புறப்போகத் தொகுதி தம்மி, விழிதருமைம் பொறி
நடைய லுள்ளி னிற்கு மின்னுயிரிற் சென்னியிலா நகத்தி ஓலி,
லழியும்வழி களின்மூக்கிற் புருஉந் தன்னி லகக்காத்திற் சீவனி
ஐள் ளாகா சத்தில், விழிநனவிற சொப்பனத்தில் சுழுத்தி தன்
னில் வெள்ளைமுத னிறமைத்தின் வியன்வண் ணத்தில்.

11

சலகத்திற் நிரத்திலடி நடுவி லற்றிற் சமீபத்திற் றூரத்திற்
சரீராக் கத்திற், பலபண்டந் தன்னிற்சே தரத்திற் சத்த பரிசாதி
களின்மகிமை பயிலின் பத்தி, லுலவுவரத் திற்போக்கிற் காலப்

பண்ட வெருசுநிதம் பற்றும் லுணர்வ் லாறி, சிலவியகாண் பண
சிறித படிவ்ற மெத்து சீராசையாப் பரசுகத்தி னிற்று நெஞ்சே.

செப்பியதச் திரின்று பற்றென் றின்றிச் சீவத்தன்
மைமயச்சேராச் சீடந் முத்த, ஈப்பவியிற் நெழிலெல்லாஞ் செய்க
நிக வன்பவரை உன்செய்கை யயற்றி னாலுந், தப்பறவே விட்
டாலுந் தெழில்க டம்மாந் நருபயன்க ளொருசுநிதுந் தாக்க
மாட்டா, மைப்பயல்கள் பலவீதமா யெழுந்த போதும் ஊநகத்திற்
பற்றுக உன்கடே போல.

13

அன்றியே யதுதனையுந் தீர நீக்கி யறிபொருளின் முடிவான
உறிவார் முன்னி, யொன்றுமுப சாத்தனாய் பளிக்கு போலுள்
ஊனாமேவச் சீடனொரு மித்து நிற்ப, னன்று ஊர்சிற் சுகராகிப்
பெரிமோ ராகி ஞாபர ராப்பரம நன்றாய் பெற்றோர், நின்றசை
டார் பதத்தின்மயிற் பீலி போல சிலைகலங்கார் மேருவைப்போ
னெஞ்சி னுள்ளே.

14

அறிபொருளை விட்டகன்ற லழியுஞ் சித்த மந்தநில வியாபார
மனைத்து மல்லாச், செறிநனவற் சுழுத்தியா மிதனை நாளுந்
தீராத பரிசயமே செய்யச் செய்யப், பிறிவின்முது துரியமா
மெப்பர் மேலோர் பிழையலா விதனிலே நிலைமை பெற்றுக்,
குறியறமா சத்தடே காத்த சிலக் கொள்கையா லநாதந்தங் கூடு
மண்டே.

15

அத்தவரா சத்தமா சத்த மென்னு மறிவினதீ தத்தன்னை
யடைத்து னோனைத், தொத்தமிலா யோகியெனச் சொல்ல லாகுந்
துரியாதீ தத்தனையுந் துன்னி னோனும், பந்தமுறு பவம்போய்த்தா
மதத்தால் உத்த பலவபிமா நககள்போய்ப் பரம விற்ப, நந்தலிற்றன்
மயமாஞ்சந் பாவந் தன்னி னன்னீரி லுப்புப்போ னன்றா
யொன்றும்.

16

சடமசட மென்கோக்க மிரண்ட னூடே தனியாகி நின்றபர தசது உத்தை, மிடவீடே ராணிய முதலாம் பேத மிராமனே பலகாலு மியம்ப மன்றே, படருதுகாண் பனகாட்சி மேவம் போதம் பரம்பொருள் பற்றுகப் பன்ன வன்பர், திடவதழு தியின்டொடா மாத லாலே திகழ்ம சாரமெனச் செப்புந் தானே.

தெரிபொருளுந் தரிசரமுஞ் சேரும் போதம் சேர்த்தசக உறிவிகச் செர்த் தாகுந், தெரிபொருளால் உளைப்புண்டாற் பர்த மாகுந் தெரிபொருளா வட்டகன்றாற் றிட்டகொள் வீடார், தெரி பொருளுந் தரிசரமுஞ் சேரும் போதம் சேர்த்தவது பூதியிடர் தீர்த்த தாகுந், தெரிவாடா கதுபற்றி நிற்பாய் நீரின் றிரலிலயாஞ் சமுத்திதனைச் சேரு டாயே.

18

அதுதூரிய நிலையடையு மடைந்த போதி லார்க்கத்தான் றாலமல உணவு மல்ல, திதமுறுமுன் னிலையல்லப் படர்க்கை யல்லச் சித்தசிந்துண் டிலையெனுந் திறக்க ளல்ல, வுதிதமுறு நானல்லப் பிறனு மல்ல வொருகணல உகேகணல வுலக மென்றே, யிதுவெனக்காண் பனகாட்சிச் சித்த மாதி யிருமூன்றிந் திரியத்துக் கிடமாய் சிற்கும்.

19

ஆக்கதுவே யதீதபத மாத லாலே யதகிஞ்சி லன்றெங்கு மதுவே யாகும், பாடருதுவீ டென்றம்ப ருலகி லில்லைப் பாத லததிற் பூதலததிற் பாக்கி லில்லை, வீட்கியடா சைகளெல்லா மிறத்த காலை விரிந்தமச மிறப்பதுவே வீடென்றோது, மோக கியவீ டெனக்குளதென் றுள்ளே யெண்ண முண்டாகின் மீண்டு மச முற்ப விற்கும்.

20

நினைப்புமிகி லிவனுக்குப் பிறப்பி றப்பு நீக்காது வன்பந்த நிலைய தாகு, மனைத்தினுக்கு மதிதமா யுருவ மெல்லா மாகியகன் ருத்துமதத் துவமே சிற்றில், வினைத்தொடராம் பந்தமெது முத்தி யெது வெறுத்திந் னுதனையுக்கொடுப்பாய் மேல தாகத், திறுத்

தெளிந்து விடைபட்டவ டெஞ்சாய் கல்ல சாத்தியையுற் றோர்வீரும்
பார் சற்று மொண்டம். 21

வெந்தோடு மாபத்தாங் கருவேற் காட்டை வெட்டுமழுப் பரம
சுக மேவற் தாளுஞ், சந்தோடஞ் சாத்தியெனு மரப்பூங் கொத்துச்
சுற்றுமம்ச் சீராசையுற் றளர்வ தீரு, மந்தோபார் குளப்படியா
முடைய-மேரு வாகைகுரு விக்ஃடா மடவி மூன்றும், வந்தோர்
பன் கரும்பாகு சீராசை பூண்ட மாறாத உலங்கார உடிவு
னோர்க்கே. 22

காயத்தின் டேருகத் தண்ணிக் கண்டோன் காயமீ ரினுமறி
யான் கண்ணற் கட்டி, தீயற்கா யினுமரித்த போது மின்பற் தீராத
வாழ்போற் றெளிந்த ஞாந், மாயத்தின் மோகத்தாற் பேத மாகான்
மணந்தபா புருடன்மேன் மருஞ்சேர் மங்கை, தேயத்தான் மனைத்
தொழில்கள் செய்யு மாப்போ னிகழ்தொழிற்செய் யினும்பரத்தி
னிலைமை சீங்கான். 23

பண்டத்திற் பற்றின்மை யாலே சித்தம் பயில்சாந்தி முத்தி
தரும் பகர்த்த முத்தி, பண்டத்தோ டிருந்தாலு மிராவிட் டாலும்
பேறாகும் பற்றறுத்த பெரியோர்க் கென்பர், மண்டுந்ற நேயமற
வாழ்சேடா ரின்பம் உருஞ்சுவற் முத்தராம் வளர்நே யத்தாற்,
நெண்டுந்ற வாகுமவர் பர்த முற்றோர் சொன்னமூன் றுமவனே
துய முத்தன். 24

உருதொழிலின் வீருப்புறன் உத்த மாந் உழிநில்லான் சென்ற
வற்றை மருத்தி னெண்ணான், கருமமுழு வதுமியற்றுந் தொடர்
பத் தத்திற் கலத்தவர்பான் மருப்பற்றுன் கவலை கூடான், மருவிய
வோர் பத்தாபாற் பத்த னாகும் உஞ்சகர்பால் உஞ்சகனும் வாலர்
தம்பாற், பருவமுறு வாலனும் வீருத்த ரானோர் பால்வீருத்த னுந்
தீரர் பாலு மாங்கே. 25

வீடிலெடல் வீடிலெடர் துயருந் தோர்பால் வெத்தயர முறு
கிடை விடாத பந்தி, தி—முளதா மார்த்த சிறைத்து தோன்றுந்
செட்வியனும் பண்ணிடர்தஞ் சிறப்பே செட்டி, மடமையிலா வறிஞ
ஞர் தெளிந்தோ னுஞ் மதாமுன ஓர்தீர மரமில் லோனாள், சுடர்
குளிரின் மதிகருகி லெர்கீழ் கோக்கிற் றுளங்கிய வான்சீவந்
முத்தன் துயோன். 26

திதுவெனத்தோன் நியவெல்லாஞ் சிற்சொ ரூப மீட்கண்ணம்
பலசத்தி யிலடகு மென்றே, பதுமைகளின் வியப்புறார் சீவந்
முதந் பனலசைவால் தேற்றமையே போலத் தோன்று, முதுசுழி
போ லவம்பின்னின் மயிலன் றோகை முன்பகடி தசைத்தலுமே
முத்தின் கூட்டட, கதுமெனமெய் போற்றோன்றல் போல வந்தான்
கரத்தசக மரத்தசைவாந் கடிது தோன்றும். 27

கேறு.

என்ன கோதலு ம்பாதி னு லசைத்திடு மியாதி னு லசையாது,
சொன்ன நெஞ்சகர் திருத்தலா நெறியெது சொல்லெனு மிரா
மற்குப், பன்னு மாதவ னுரைசெய்வா னெள்ளிலே யெண்ணெயும்
பனிதன்னின், மன்னு வெண்மையும் போன்மரத் தசைவதான்
மருவியே மிகத்தோன்றும். 28

சித்த ராசத்தி னெறியிரண் டியோகரும் தெளிந்தஞா ரமு
மாகு, மொத்த யோகத்தான் மரத்துறு தொழிலினை யொருவழிப்
படமாற்றல், சுத்த ஞானந்தா னலம்பெறக் காண்பதாந் தொடர்மர
மேதென்னின், மெத்து மாகம பூடண ருரைத்தது விசையுயி
ராசைவாகும். 29

உரைசெய் யாருயிர் தடைப்படி லுள்ளமு மொழியுநெஞ் சசை
வற்றும், புரைசெய் செம்மம்போ மாதித்தன் போய்விழிற் புவித்
தொழில் போமாபோல், வரைசெய் மார்பனே யென்றலு முட

லெட்டி மணியின்வின் ஸ்டைராகும், விரைவி லோம்புற வழல்
பா டுதிமை விலக்குமா மெதுகென்றான். 30

முர்வ லெதுடா லூலொடு மறிஞரை முன்னியே விராகத்தை
சனிமு யன், கர் நிதனினும் குடும்பமா தடைவிலங் கதுவிட்டுத்
தனிந் தானசதா னிகைத்தமிழ் விரும்பிய தற்பொருட் டியாநத்தா
லர்ச ரீள்பக லொருமையே விளங்கிட உடுத்தசா தனைதன்னால். 31

கை தத்துவக் கசபர் சயத்தினு வ்வுயிர் தடையெய்துந்
தெக டாகா தியிலுயி ரீலோப்பறத திடமுறு பழக்கத்தா
லாக மாகவே காத்தமுந் துள்ளுணர் யோகபா உனைதன்னான்
மேக மேனிடம் பராணனி லசைவதான் விலக்கிடப் படுமன்றே. 32

பராண உத்திலுச் சாரண முடிவின் பிறத்தசொல் லுறுமுண்மை
விரவ காட்டத்தாந் துயில்பவ னுணர்வுதான் வெளிப்படி லுயிரிந்ரு
பரவ தலுவு லஞ்செறி யதழினைப் படருரா வாற்றள்ளி [ம்
பரவ் னு உயப் பரையிலே பராணனை யோட்டினு லுயிரிநிற்கும். 33

காடு மடருப் பன்னிரண் டெல்லைய் ஞசியி னுனிதன்னி
ல்கு டுரத்தி லறிவுக ஸ்தத்திடி னிலபெற வுயிரிந்ருந்
தெந் சாதனை மாலுயப் பரைவழி சிக்குவை மேல்விரலீரா
நாடு டோயுப் டெல்லைய் னின்னுணர் கொளிக்குமே லுயிரிநிற்கும். 34

பருவ காட்டனை கண்மணிப் பார்வைதான் பொருவில்சாந் தியின்மா
தெருளுந் கேதந் உறிகங்கு தெரிவறிந் திரிவுறு துயிரிந்ருகய்ந்து
கருது கின்றவிக் தெறிகளா லகேகசந் கற்பகற் பிதபேதத்
தருஞ்செ யும்பல தேசிகர் சொற்களா லசைவற வுயிரிந்ரும். 35

இந்த யோகக்க ளறிவேல் மீனப்பற வியற்றுசா தனையாலே
வந்து மேற்பிற வாதவர்க் குபாயமாய் வந்துறும் பழக்கத்தா

ஊத்த மாருய் ரசைவுதான் கெடுமெனி ஊள்ளமுஞ் சமத்தாறுஞ்
சிந்தை தான்சமித் தாறுமேற் செல்கதி சேடமாய் விடுத்தானே. 36

விகற்ப வாக்கெலா மெப்பத ரோக்கியே மீளுமப் பத்தானே,
விகற்ப மற்றிடிற் சேடிக்கு மெனமுநி விளம்பலும் விறல்வீர,
னிகழ்த்தி யோகத்தை யுறுமகம் பொறிகளி னெறிசெலாச் சமர்
தண்ணை, சீகழ்த்தி ஓய்வி யுண்மைஞா நத்தையு நிகழ்த்தென
முநிசொல்வான். 37

ஆதி யத்தம் றேற்றமே தண்டடி வாகிய பரமிக்குச்
சோதி யாட்சின்ந தென்னுமிட வறுதியே துகளறு மெய்ஞ்ஞாநம்
பேதி யாநின்ந கடபட வடிவமாம் பெரும்பொருட் பலசததி
ததி நற்பரம் கேறில தென்னுணர் திண்மையே நற்காட்சி. 38

செகக்கண் மூன்றினு முண்மையாம் பொருளறி திறமெது
வெனச்செப்பில், செகக்க ளியாவையுந் தற்பொருள் வடிவெனத்
திரமுறு நிறைவாகுஞ், செகக்க ளியாவையுந் சொருபமே யிதிற்
றிக பூபாவபா வுனையெங்கே, செகக்க ளிற்செறி பெத்தமுத் திக
ளெனத் தியக்குவேற் றுமையெங்கே. 39

பிறிது காண்பன வில்லைநெஞ் சில்லைமெய்ப் பிரமமே யவையாகிச்
செறியு மாலிவை யாவுமொன் றுகிய சிற்பர விசம்பாகு
நெறிகொள் பத்தம்வீ டெக்குள விதுவென நிகழ்பெரு வடிவாகிக்
குறிய றும்பெரும் பிரமமே சீன்றது குறைத்திறத் ததுநெஞ்சே. 40

ஒருமை யாகவே யுணர்வினா ஊணர்தியா ஊருவைநன் குறநோக்கிற்
றருவுந் கற்களும் படங்களு முதலிய சற்றும்வேற் றுமையில்லை
மருவு சங்கற்ப மெக்குள சீவனும் வையகப் பொருளியாவு
மருக லின்றிய சாத்தரு பம்பெறு மடிமுடி வுறநோக்கில். 41

அந்த ரூபமெப் போதுநீ யாகுவை யண்ணலே யிரண்டொன்றென்
ழந்து பேதத்தாற் சரைமர ணங்க்ளென் றுன்னுறு மயக்கத்தாற்

ஒருத்த உள்வந்தார் மூன்றனிப் பிரமமே தோன்றுகின் மதுதன்னு
சிந்து கின்றிச் சுவையினும் பன்மையாற் மெரிதருஞ் சலம்போல. [ம்

சுத்த மனதற் பார்த்தினைத் தழுவியே தொடர்ந்தவுண் மதியாலே
பெய்து சீர்பவர் தம்மைபெப் போகம்உற் துறுபிணி செயஉற்ற
பெய்து பெருகத்தை முதலிய பகையெலாம் விசாரமே மிகுந்தோர்தம்
புத்தி வயச்சிறி தகைத்திடா உசத்தனும் பொருப்பசை வதுமுண்
டோ. 43

உரைத்த ஸன்மைக ண்ணவிலே புள்ளவா முண்மையா யிலவுள்ளே
சுரைத்த ஸன்மைக உவியற் பிறிவிலா கிகழ்தரு நீர்போலக்
கரைத்த ஸன்மிய உறுதிசோ மதியினோர் களங்கமில் வீடுற்றோர்
புரைத்த ஸன்மியே கலனாகக் கண்டந் பொருளுமிக் கிதுதானே.

சது வேறென்று முத்திசென் றுறுநெறி யியம்புதுங் கேள்வீரா
வீத கடவிய னென்றொரு பெருத்தவன் வந்தவெற் பிடைவாழ்வே
காத லாழ்வார் கன்மகாண் டத்திலே காலமட் டறநின்று [ன்
கேத மதிபே வியாதிவன் பவந்தரு கிரியையான் மிகநொந்தான்.

சீருவ் கம்பமாஞ் சமாதியின் பொருட்டுமுன் னிகழ்கிரி
வடகனெல்லா, மொருவ் விட்டனன் பந்தசா லையினிடை யுற்ற
னன் கலெத்தோன்மேன், மருவு பெத்தபங் கேருகா சநத்தன்
வருகுதி மிசைகைத்த, வீருக ரத்திரன் விரலின னிவவகை யிருந்
தன னொருப்பட்டு. 46

பார்து திக்குறு மரத்தினைப் பையப்பையப் பார்த்துமிட் டனனுள்
விரந்த ரித்தனன் புறத்துள பரிசங்க ணீத்தன னொழுக்காலே [ளே
தூர்த சித்தத்தின் திரங்கில வரும்பினன் றுகளறு மரத்தாலே
புரந்த நற்றவ வீதகவ் வியமுநி புலப்பட நினைவுற்றான். 47

வியப்பு டைத்திது மீளுவித் திருக்கவும் விசையுயி ரசைவுற்றுத்
தியக்கு ரெஞ்சகந் திரங்கில யன்றியே சிறுசரு கெனவோடும்

பயக்கு மின்பமில் கடீன்று படமுறும் படநீன்று கடமெய்து லீல்.
மயக்க மேவுபல் பொருள்களிற் போட்வீழு மரக்களிற் குரங்கேபோ

வீழ்மு தற்புல னும்மரத் துவாரமாட் மேதையிற் தியமென்றே
யொழிவி லாடப் தாஞ்செ யைம்புல னுணர்ந்துகாண் புறுகானே
கழியு மிந்தியத் காவ வ மாகடே கலக்குகே னந்தோரீ
ரழிவில் சிம்மயப் பகடொட்ச் சகலசான் ராகிவின் றனனானே. 49

அன்ன தன்மையுற் றறிவ் னுன் மிக்கயா னறிந்தகண் முதலீர்தும்
பிந்த மாகியே வானுல கத்தினைப் பிரித்தபா தலம்போலாம்
பந்த கங்களும் உழிச்செலு மவர்களும் பறையரு மறையோரு
மென்ன உச்சமுற் றயர்ந்தகிற் மாத்திர மிந்தியத் தருகெய்தா. 50

சாறு வாகளய்ச் சாரண னுகிராற் றடர்திசை பலியேற்கப்
பாறு ரெஞ்சமே வீணிலே உருத்துதல் பயனில படிமீதே
யாறி யேவ்வே யாநீர் யுனையறி டென்னும்டா தனைபொய்யாம்
வேறு பாடுதான் மிகுத்துவ மரத்தொடு மெய்யுணர் வொன்றாகா. 51

சுகமி ருக்குன னுனென உகக்கரத் துன்மதி யிதுநீதா
மகம திப்பின லிடனவ னுருகா னென்னுமிவ் வாரம்ப
மிகவ கற்றுவா யுன்வடி வெதுவெனில் விசாரமின் மையதாகு
மிகவி சாரத்தா லழிந்திதம் பரிதியா லிருள்கழி வதுபோல. 52

முன்னந் தோற்றமற் றிப்பொழு துனக்கென வருவின்றிம்
முறையாலே, பின்னுந் தோன்றலை யென்னுடை ரெஞ்சமே பெரி
தூர் பெறுநன்மை, யின்ன நீர்தெய்வ சகாயத்தா லிடரிலா விற்ப
முற் றியானென்றந், துன்னு சாந்தனய்த் துரியமா மென்சொரு
பத்திலே சுகிக்கின்றேன். 53

எனவொ ருப்பட்டு வாதனை தீர்முநி யிந்திய மலைவின்றி
மனை வன்பினு னிறுத்தினன் விறகினை மாய்த்ததீச் சிகையுள்ளே

நனிய டங்கல்போ லிவனுய் ரொழங்கிலே நன்கொடுங் கினமூக்கி
ஹனிதண் பார்வையாற் சிறிதலர் கமலமே சோக்கக்க னிகரான. 54

சிரக்க முத்துட றுரக்கன் சமமுறச் சிலையிலே வகுத்தென்ன
சீர்த்த சித்திர மென்னமுன் னூறியாண் டிருந்தன னிமிடம்போற்
டர்த்த காருநாள் டெள்ளத்தி னெக்கரிற் படித்ததிந் கிவன்மேனி
புரங்கொண் மாமுநி புணர்ந்தனன் மண்ணினு ளுடலசைந் தில
தென்றே. 55

தரைம மைத்தலா லறிவிலே தோன்றிய சரீர்த்தி லுயிர்முற்றும்
புராக வியாடையு மடைதலா லசைத்தில போதமுற் பவித்துள்ளே
விரையுந் தன்மந உடிவமா யிதயத்தில் விரிந்தறிந் ததுயாவு [ன்.
நிரைகொள் சொப்பநம் போலவ னவ்ையி னெஞ்சுற விவைகண்டா

சுசன் டெற்பயன் முகிலுய் தூறியாண் டிருந்தது தூறண்டு
காசு லின்பவிச் சாதர னுனதுங் கடவுளர் தொழுவின்னில்
வாச வன்னென வைந்துக மிருந்தது மதிச்சடை யிறைவற்கு
சேச மாங்கண மாயொரு கற்பநா ணின்றது மவன்கண்டான். 57

விரவு தோற்றர வாலிவை யினைத்தையும் வீதகவ விய
ஹேக்கிப், பரஹுக் காட்செய்த பலத்தினு விறந்தன வறிந்துகாண்
வெயண்டாட்ப், புரண மாகமுற் பவங்களிற் பொன்றிமுன் போய
தன் னுடன்முற்றித், கரவ நக்கண்டு வீதகவ வியப்பெயர் காய
மாய் உரக்கண்டான். 58

மறையு மிவ்வுட லெடுத்துமென் நெண்ணிநன் வான்கதி
ரவன்பாற்போய், முறைசெய் பிங்கலன் நனைக்கொணர்ந் தெடுப்
பது முடியுமென் றொருப்பட்டா, னறையுங் காற்றரு வாய்ப்புரி
யட்டக உடகமாய்க் கதிரோன்பாற், பொறைகொண் மாமுநி சேர்
தலு மிதயத்திற் புகுந்தலா றினன்கண்டு. 59

முன்ன நின்றபிங் கலன்றனைக் கதிரவன் முழுதுணர்ந் துடனேவ
வன்ன வீதகவ வியப்பெய ருள்ளமு மாதித்த னுண்ணின்று

தன்ன தாக்கையில் வந்தவெந் பருகுபோய்ச் சார்தாக் கதிரோனாற்
சொன்ன ட்டகலன் உத்துகை ககத்தினாற் றென்னில முறக்கீறி.60

மாசி லத்தினை யகழ்த்துபிற் கலன்றா உருக்களே பார்த்தன்னின்
மோச மாம்புரி யட்டகம் பகுத்தது மொழிந்தபிற் கலன்போனா
ஞான மாதடன் மூழ்கினன் செப்த்தன னரிச்சித்தான் கதிரோனை
ஞாந ரெஞ்சினா னிறையுடன் முன்புபோ னவந்திகழ்ந் ததுமிண்டும்.
வேறு.

சமம யித்திரி சார்திசீ ரறிபுருண் முகிதை
யமர்கு ணங்களா யனைத்தினு ரெஞ்சபற் றின்றிக்
கமர்கொள் வந்தநீர்த் தடக்கரை நாள்பல கழித்தது
நிமல ரெஞ்சினாற் பராபர முணர்முரி நினைப்பான். 62

பொறிக ளின்றிரண் முன்னமே நிறுத்தினம் புரிந்து
நெறிகொள் சேடத்தைக் கூடியே மலையென நிற்போ
மறியத் தோன்றியு மறைந்தபோ லாகுது மறைத்துஞ்
செறியத் தோன்றின மொத்தூநிற் குதுநொய்ம்மை சேர்ந்து.

உணர்வு வஞ்சியு முறக்கின னெக்குதுஞ் சுழுத்தி
தணிவ நப்பெற்று முணர்ந்தவ னெக்குதுஞ் சமனாய்க்
கணமும் வேறறத் தூரியமே பற்றியிக் காயத்
தணவி நின்னுமோ ரசைஉறு சோதிநா மாவேம். 64

என்று நாடிநற் றியாநத்தி லாறுநா ளிருந்து
சென்று ணர்ந்தனன் கண்டியில் சேர்பதி கனைப்போ
லொன்று சித்தனாய் வீதகவ வியப்பெய ருயர்ந்தோன்
றுன்று சீவந்முத் தியிலடைந் தநேகநாட் சகித்தான். 65

திது நன்மையின் வீடுபற் றுஞ்சிதைந் தேக
வீத கவ்வியன் விருப்பொடு வெறுப்புநெஞ் சிலனாய்ப்
போதன் மீளலும் பிறவியுங் கருமமும் போக்கி
டியோது தேகந்தீர் கேவல வீடுற வுணர்ந்தான். 66

சீத்த ஓழுந் யொருபகர் கிரிமுழை சேர்ந்து
பெத்த பங்கயா சரத்தினன் றுன்றன்னிற் பேசு
மெத்து மாயையே நிராசையை மேவுதி முநிலே
யொத்து ளாறுதி விரோதித்தே நெடும்பக லும்மால்.

67

வேறு.

சகாககா ஞ்மைத்தொழுதே நெடுநா ளும்மாற் புலியில்வீள
பாடியவா போதும் போதுஞ், சோகந்தீ ரிடவீடு மறக்கச செய்த
சுகங்கா... கிளத்தொழுதேன் மயர்கா ளும்மா, லாகந்தான்
கேகலினு லன்றோ உன்பா லாத்துமதத துவமுணர்ந்தே னாத
லாலே, யோகஞ்சேர் முத்தியெனக் குதவி னீர்நீ ருபகரித்த
வுமைத்தொழுத லுரிமை யன்றோ.

68

நெடுநாளை நண்பனா முடலே யுன்னை நீக்குகின்றேன் மெய்ஞ்
ஞாந சம்பக் கற்றுக், கெடுக்கெடுன் னுலுனக்குத் தேடிக் கொண்
டாய் கிளராசை யெனுந்தாயே கேளா யென்சொற், மடுமாறி நனி
வாடித் தளர வேண்டாஞ் சாத்தனா யானகன்றேன் மரும மேநீ,
யடுக்கோர நாகந்தீர் துறக்கத் தேமுன் னுக்கினையால் வாழியுனைத்
தொழுவே னன்பால்.

69

உடன்பிறந்த நண்பரா முயிர்கா ளும்மை யொழுந்கிலே
யொழிக்கின்றே னுய்ந்து வாழ்தீர், நடந்தகல்கே னுனென்ன
விவ்வா றள்ளே நாடுமந மேடணைக ணன்றா யாறி, யிடம்பெருநின்
ரோக்கார மெல்ல வோதி யிகப்பொருள்கள் புறத்துள்ள விதயத்
துள்ள, தடம்பெரிய துண்ணியழு வுலகி லுள்ள சங்கற்பத் தமைந்த
வெலாந் தள்ளி னானே.

70

ஓக்கார முடிவாகத் தீர்க்க மான வோசையெனு தாலுடனே
பொறிக ளுற்ற, தேக்காத புலனெல்லா மணத்தைக் காற்றுத்
தீர்வதுபோற் தீர்த்தனன்சே ணிடையே கங்கு, னீங்காது போலி

ருண்மாத் திரமுன் றேன்ட் சிகழ்தலுத்தன் ளினன்சோதி னேர் முன் றேன்டப், பாங்காகக் கணமதனைப் பார்த்துத் தீர்த்தான் பயலிருடே சிரண்மெறப் பாறிப் போன.

71

அவத்தையிது தனைமதத்தாற் பற்றி மேலோ னங்குதித்த மதர் திரண மென்ன முற்றுச், தவிர்த்தனளோ ர்மைப்பலதற் பின்னப் போதே சரித்தசிகு வறிவொத்துச் சால நொய்தாய், நிகக்குமொளி பெறுமறிவைப் பெற்றுப் பாதி நிமிடம்பா தியிலெண்ண நீக்கி நின்றான், மூக்குமுகார் மசைவுவிடல் போலச் சித்தின் றொடர் காட்சி மாற்றினான் மகளி லாதோன்.

72

வருகிச்சா மாசியத்தை யடைந்தான் சத்தா மாத்திரமே வடிவான சபுத்தி மேவி, யிருபொற்குன் மெனலின்றான் சபுத்தி யூற்ற மெய்தியபின் மூரியவடி வெளிதி ஹற்று, னருகுற்ற நிரா நத்த மாயு மாயா வாதந்த மாயசத்தா கியுஞ்சத் தாகி, யொருவுற்ற வசநங்கட் கெட்டா தான வொருபொருடா னாயினன்ற னெப்ப லாதான்.

73

ருகியமென் பார்க்கதுவாய்ப் பிரம மென்று சொல்லுவார்க் கதுவாய்விஞ் ஞாந மென்று, தானியம்பு வோர்க்கதுவாய்ப் புருட னாகிச் சாங்கியர்க்கு மியோகியர்க்கீ சன்ற னாகி, யீனமில்சை வாக மார்க்குச் சிவனாய்க் கால மென்பாருக் கதுவாய்மத தியர்கட் கெல்லா, மானமுறு மத்தியமாய்ச் சமமாய்க் காணு மதத்தினர்க் கெல் லாமான பொருடா னானான்.

74

தூலனைத்தின் சித்தாந்த மேதெல் லோர்க்கு நோக்கியதே தோர்ந்ததே தெல்லா மேது, ஞாலமெலா முறைவதே தசைவொன் றில்லா நல்லதே தொளிக்குமொளி தருவ தேது, பாலுததன் னதுபூதி யொன்றாய்க் காணப் பட்டதே தொன்றாயும் பலவா மேது, சாலுகளங் கம்படைத்தும் படையா தேது சகலமுமா யலாததே ததுதா னானான்.

75

அடர்ந்தபொடி மறப்பின்றி பாதி யன்றி யாதியா யொன்றாகி
யகேக மாகித், தொடர்ச்சுள சீட்களமாய் விண்ணி னெய்தாய்த்
தூப்தான சிலையச் சூத யொல்லத், திடமுறவே மும்பதினா யிர
மாண டெல்லச் செருக்குடவேண் டியபடியே சுகத்து லாவிப்,
படர்மகிண் டெழுதவகை சமீத்தொன் றானான் பகர்வீத கவ்விய
னம் பரம யோகி.

76

5—9. வீத கவ்வியன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1230.

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம்.

என்ன வரைத்த முகிதன்னை பிராம னோக்கி யுரைசெய்வா
ஓன்னு சீடச் சூத்தியினே, ருடல்கட் கெல்லா மாகாயர்
தன்னி னடத்தன் முதலான சத்தி காணை மென்னென்ன
உன்ன வ் ஓவுக் குததராக ளறிய வுரைத்தா னருள்வசிட்டன். 1

பெரிய வுணர்வில் பெத்தார்களும் பேணு மருந்தான் மந்திரத்தாற்
கிரியை தன்னாற் காலத்தாற் கிளர்த்த வுகத் தாலியற்றின்
விரியும் வின்போக் காதிகளை மேவா சிற்பர் மெய்யுணர்வோர்க்
குரிய உல்ல வ்வையவர்க ளுண்மை நோக்கே விடாதுறுவார். 2

அறிந்தோ ரறிவா லறிவினிடத் தமைவ தல்லா லாசையின்பின்
பிறித்தோ டார்கள் சகப்பொருளின் பேத மெல்லா மாயைகளே
மறிந்தே மாயை கெடவென்றோர் மறித்து மதனின் மூழ்குவரோ
செறித்தே யறிஞர் களும்விரும்பிற் சித்தி யுறுமுன் பகரொழுகால்.

கேட்ட மருத்து மந்திரங்கள் கிரியை கால மூகமெலா
நாட்டுஞ் சித்தி களைநல்கு நல்ல முத்தி தரமாட்டா
தேட்ட முனதே லொருத்தற்கொன் நதூதா னியற்றிற் சித்திக்கும்
பூட்டு மானை உத்தணுகா புரண போத முடையோர்க்கே. 4

காத லெல்லா மிறத்தொழிந்தாற் கலங்கா ஞானோ தயமுண்டா
மாத ரஞ்செப் சித்திகளி னமிழ்சோர்க் கப்பே நடையாதென்
றோது முரியை யோகிகடா மூழி கால முயிர்வாழ்தற்
கேது மூல மெனக்கேட்டா னிராமன் மீட்டு முரிசொல்வான். 5

பிராண னசையி லசைத்திடுவர் பிராண னடங்கிற் கற்போல்வர்
பிராணன் நன்னைத் தரித்தலிஹற் பெருநா ணசியார் யோகிகடாம்
பிராணன் நன்னி னெஞ்சத்திற் பிறக்கு மசைவுட் புறனடங்கிற்
பிராண ஞாந மூப்பிரண்டும் பெருந்து ரத்தி லேகிடுமால். 6

உள்ளும் புறம்பு மசைவின்றி புயிரு மஹு மொடுக்குமெனிற்
நள்ளு றும லொருக்காலுந் தாது வெல்லாஞ் சடத்துறையுந்
தெள்ளி யறிவ தறிந்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்திதயங் [ர். 7
கொள்ளும் பந்த மெலாமறுத்தோ ரன்றோ வுண்மை குறித்தறிந்தோ

என்ற முரியை விடேகத்தி னெழுச்சி யாலே மறமிறக்கிற்
ஹன்று கின்ற மைத்திரியை முதலாக் குணமெவ விடத்தொன்றுங்
குன்ற மனையா யுரையென்ற விராக வற்கு முரிகடறு
மொன்று மருவு முருவுமென வுளத்தி ஞாந மோரிரண்டே. 8

சீவந் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ் சித்தந் தனக்குளதாந்
தாவி லுடநீர் முத்திதனிற் சாற்று மருவ நாசமுறு
மேவு சித்த முண்டாகி விடரா மிறக்கின் மிகுமின்பம்
பாவி யுள்ள மெழாதபடி பண்ணி யதைநா சம்பயில்வாய். 9

பகுதி வழியின் குணபார மெனதென் றபிமா நம்பண்ணற்
றகுதி யுண்மை யறியாது தளர்நெஞ் சாஞ்சி வனுமதுவே

தொகுதி யான சகாசகத்தைத் தொடர்ந்து நிற்குஞ் சகாதிகளின்
மிகுதி யசையா திம்மசமே மி துமாயைக்கு விளைமுளையே. 10

மகத்தி ஹண்மை யுரைத்தனமேன் மகத்தி னுசஞ் சொலக்கேட்பாய்
ககத்த கிரியை யுயிர்ப்பசையா டகைபோற் சமமாந காட்சிதனி
வினத்த வின்ப துன்பக்க ளிறைய மசையா திருப்பவர்க்கே
யகத்த மாண உன்சந்தா னழித்த தென்ப ரறித்தோரே. 11

மாவர் சவமா பத்தாங்க மந்தக் கார்ப்பண் ணியமதக்கண்
மேவற் றனபே தியாதெஹை யடர்க்கே யுள்ளம் வீர்துளதாந்
தாவற் றெழுந்த தெஹைமையே மசமா மதுவே தவிர்த்தொழியி
லோவற் றுள்ள எசமென முசுபே ருண்மை யுதித்திமொல். 12

ஆய குணமா மைத்திரியா திகன்சேர் சல்டா தீனையடைந்து
தீய மறுசெர் மமுமிலதாஞ் சீவற் முத்தர்க் கந்தமந
மோய மகதுக் கிதுவாகு முநவ எச மிதுதனிலே
மேய குணக்கன் உசத்தத்தின் விரிபுந கொத்தா மெனவிளங்கும்.

வேறு.

தத்துற்ற வுள்ளத்தி னருந நாசஞ் சரீரமிலா முத்தியினிட்
கனமாய்ச் சாரு, மெத்துற்ற நற்குணக்க டரிக்கு முண்மை வீந்
துளதாய் மேனியிலா விமல வீடாய்ச், சுத்தத்தா யுடநீர்ந்த முத்
தர்க் கெய்துந் தொடர்பாய்ச்சத் துவநாசஞ் சொருப மாகிச்,
சித்தத்தி னருவநா சப்பேர் பெற்ற திகழ்பதத்தி லொன்றுமிலைச்
செப்பு தற்கே. 14

குணக்குணமி லாமைசீர் சீரி லாமை குலவுதய மத்தமந மகிழ்வ
சூயை, யிணக்கொளியல் லிருளிரவு பகன்முச் சந்தி யியலுண்மை
யில்லாமை யிடையொன் றில்லைப், புணர்ந்துளதற் பதமதுதான்
மாயக் கூத்தும் புத்தியும்கென் றகன்றவர்க்குப் புகலே யாகு,
மணங்கடருந் காற்றுமுத லனைத்தி னுக்கு மருவிடமாய் நிற்கின்ற
வாகம் போல. 15

துன்பமெலா மிர்த்தறிவே உடிவா யேகச் சுழுத்தியாய்த் தாம
தரா சத்தோன் றும், லின்பமிஞ் தழகாமப் பதத்தே விண்ணி
னியாக்கையாய்ப் பெரியோரா யிலக்கு மேலோர், வன்படர்நெஞ்
சறவுறைய ரென்ற லோடும் உள்ள்கொடிமுந் திரிகைநிகர் மாயைக்
கேது, முன்பயில்வித் ததற்கெதுவித் ததற்கென் வித்து மொழிந்
தவதற் கெதுவித்து மொழிவாய் நாலும். 16

என்றிரா கவன்கேட்ப உசித்தன் சொல்வா நெழுந்துளவா
ரம்பசுபா சுபங்க னென்னுந், துன்றுமுடோ தந்தருளு மேனி
வித்தாஞ் சொன்னபெரு மாயையெனுஞ் சூழ்கொ டிக்கு, நின்றவுட
லெனும்வித்துக் கெதுவித் தென்னி னீண்டபா உபாவ நிறைந்து
நாளுந், கன்றுதுய ரெனுமணிக்கு டைப்பாஞ் செப்பாவ் காதலின்
பின் னோடுகின்ற கவலை நெஞ்சே. 17

இல்லதுள தெனுமிந்தத் திரணெஞ் சாலே யெல்லையறப் பிறக்
குமா விதனைத் தானே, புல்லுகின்ற கணவிலுந் பவிப்ப ரன்றே
புவித்தொழிலாவ் கொடிகளே பொருந்திச் சுற்று, மல்லன்மச
மெனுமாத்துக் கிரண்டு வித்தா மாலியசை டொன்றும்வா தனைய
முத்தஞ், சொல்லுமிரண் டாடதா மென்று கொள்வாய் சூரியன்
ரொல் குலம்விளங்கத் தோன்றுந் தோன்றல். 18

உண்டாகி யெவ்விடத்து முற்ற போத முயிரசைவா லுணர்
வுறுமப் போதந் தன்னை, மண்டாமற் றடுக்கைபெரு நன்மை யாகும்
வளர்போதந் காண்பவற்றை மருவு மாலாற், றண்டாத காண்பவை
யே மநத்துக் கென்றுந் தவிராத துயராமத் தனிப்போ தந்தான்,
மிண்டாத சுழுத்தியிற்போ தம்போ னிற்கில் வீடதுபே றதுவிமல
பதம்பே நிலை. 19

ஆதலா லுயிரசைவால் வாதனைப்பா லமுத்தத்தா லநிலைவிரி
வாக்கா யென்னி, லோதுபிறப் பறுமறிவின் விரிவே யுள்ள முள்
னத்தா லிவ்வநந்த வுயிர்கள் வாழ்வாஞ், சேதநயோ கிகளெல்லாம்

பிராண யாமம் தியாகமருந் தூகத்தின் நிறக்க னாலே, பேதமந்
மொடுங்குதது பொருட்டா யன்றோ பிராணவா யுவைநிறுத்திப்
பிடிக்கின் றுரே. 20

உள்ளத்தை யொடுக்குவிக்குஞ் சமத்து உத்துக் குயர்ந்தகா
ரணமாகுஞ் சுகமுண் டாக்கு, நன்ஞற்ற வறியையெழு வொட்டா
தாக்கு கல்லுயிரின் தடையென்று கல்லோர் சொல்வர், தெள்ளிய
டல் பொருளுறியை விளக்கு வித்துச் சேர்ந்தவா தனையாலே
செசிப்ப நாகி, விள்ளக்கண் டதுபவிப்ப தானெஞ் சக்கு மேலிரண்
டா முற்பத்தி விளப்பக் கேட்பாய். 21

திடமான பாடனையான் முன்பி னெண்ணந் தீர்த்துபதார்த்
தத்தனைச்சேர் வுறக்கைக் கொள்கை, மடமான வாதனையான்
கடுவே கத்தால் வல்லையிற்று னேயொன்றை மதித்து நாடி,
புடனேயவ் வருவாம்பேற் றெண்ண மெல்லா மொழித்திடுமிவ்
வாதனையின் வசத்தி லோடித், தொடர்பான புருடனுமாவ் கதன்
மெய் யாகித் தோன்றுபொரு ணன்றென்றே துவண்டு மாலாம். 22

வாதனையின் வேகத்தின் விவசத் தாற்றன் வடிவினைவிட்
டனைத்தினையு மயக்க மாகத், தீதமைபுந் தியிற்காணு மதவ
சத்தாற் றியங்குதல்போ லிம்மதத்தைத் தெரியக் கூறி, லேதமுறு
காட்சியெது தானல் லாத தியானெனும்பா வனையேது பொருளல்
லாத, தோதுபொரு ளெனுங்கருத்தே ததுவே சித்த முறுபிறவி
சராமாண முண்டா மித்தால். 23

மெத்துறுவன் பரிசயத்தாற் பதார்த்தந் தன்னின் மேவுமொரு
பாடனையான் மிகச்ச லிக்குஞ், சித்தமுள தாற்பிறப்பா திகளு
முண்டார் தீர்வதுகொள் வதுவடிவார் திரளி லொன்று, மித்தனை
யும் பாலியா தனைத்து நீங்கி யெப்போது நின்றதப்போ தெழாது
சித்த, மொத்துளவா தனையொழிவா னினைவு தீரி லுயர்ந்தவுப
சாந்திதரு முனமாய் வுண்டாய். 24

சகப்பொருளி லோரிடத்தோர் சினைவு மின்றேற் றனியிதய
குநியலின் டன்னி லுள்ள, சிகழ்ச்சியுறத் தோன்றுவதெப் படியே
வள்ளா னெஞ்சுக்கிம் மட்டுருவ மெனந் திண்பே, னுகப்புறமின்
பத்தாலும் பொருண்மெய் டாலு முன்னுறுபல் பொருணினேவே
யுளத்தின் மேனி, மிகப்படர்காண் பவைதொழிற்கா கடதென்
றெண்ணும் விண்ணினுடைய யவர்க்கெவ்வன் வினையு முள்ளம். 25

அபாவமே பற்றலபா உம்பா வித்த லாய்ந்துண்மைப் பொருள்
காண்டன் மகமாய் வென்பர், சுபாவமா மனைத்தையுமுள் ளகற்றிச்
சீதச் சுதைபோலு மிகவிய நடக்கு மென்னிற், றவாததொழி
லுற்றலு மந்தச் சித்தத் தன்வடிவி லாததெனச் சாற்றுங் கண்
டாய், குவான்மறுசந் மந்தருவா தனைதுன் னுதோர் குலாவ
வட்டம் போற்றிரிவர் குறைவின் முத்தர். 26

உறுத்தவிதை யொப்பாகி யின்ப மின்றி மறுசநந் மந்தவா
தனைசேர்ந் துள்ளோ, ரொறுத்தவிடர் தீர்சீவந் முத்த ராகு முண்
மையுரு உடைந்தநந் முடையோ னன்னார், நிறுத்துணர்ஞா
நக்கரையுற் றவரு மன்னார் நெஞ்சமிலா தவான்றார் நிமல மாகப்,
பொறுத்தவுட னீங்கிலா காச ரூபம் பொருந்தினான் னொன்று
புகல்வ னன்றே. 27

உயிரினசை வொன்றுவா தனையொன் றாக வுபயமா மநத்தின்
விதை யியற்றி னென்று, பயில்வுறமாய்ந் தாலிரண்டு முடனே
மாயும் பகருறுவா தனைஉசத்தாற் பிராண னோட்ட, முயிராசைவால்
வாதனைபு முண்டா மத்தா லுள்ளமெனும் விதைக்குவிதை
முனையொ முங்காம், பயில்வுறுவா தனையுயிரி னசைவி ரண்டும்
பலவிதங்காண் பவைவித்தாய்ப் படரு மன்றே. 28

ஆதலினூற் காண்பவற்றை விடுத லாலே யாருயிரி னசைவுவா
தனையி ரண்டும், பாதவமவே சற்றூப்போல் வேரற் றேகும் படாறி
வே காண்பவற்றின் பயில்வித் தாகுஞ், சேதநத்தோன் ருதெனிற்

காண் பனவு மில்லைச் செறிதைல மில்லாமற் றிலமுண் டாமோ,
பேதமுற வுட்புறங்காண் பனவொன் றில்லைப் பிறம்போற்சங் கற்
பிக்கும் பிறக்கும் போதம். 29

சங்கற்பத் தறிபொருளை யறிவு தன்பாற் றுனேனோக் கிடுங்
கனவிற் றனது சாவு, மங்குத்தே சார்தாமுற் தன்வ சத்தா லடை
வதுபோ லறிபொருளை யறிவு காணும், பங்கிட்டு முன்னறிந்த
தறியா தேனும் பகாறிவுக் கெதுபத்தி பாய்ந்த தத்தைத், துங்கத்
தம் உருத்தத்தால் விசார முள்ளோர் துடைப்பதுவே வெம்மாயை
துடைத்த தாகும். 30

அதுதுடையா மாத்திரமே மாமோ கத்தை யடைந்ததா மதுது
டைத்த மாத்தி ரத்தான், முதுகதியென் றுரைப்பாறி கின்ற
தன்றோ முடிவில்பிரப் பார்தைதான் முளரிக் கண்ணு, கதுவுறு
சாட் டியமில்லா உறிவி லாமை கடும்பவமில் லாதசுகந் காட்டு
மன்றே, சதுரனா யசடனா யாரத் தத்தைத் தவிர்ந்தொன்று மறிவ
தறச் சலந் தீர்வாய். 31

அறிபொருளை யறியாத உறிவே மெய்யா மவனீசத் தியமா
மென் றனறத் லோடுஞ், செறிசடமற் றறிவின்மை யெங்ங னுண்
டாஞ் சித்தின்மை சடமாஉ தெங்ஙன் றீரு, நெறியிலுரை யென்ற
வீரா மனுக்கு மீட்டு னிறைதவன்சொல் வானெங்கு நிகழ்பற்
றின்றி, வெறிதொரிடத் தாறுதலொன் றறித லில்லா வியன்சீவன்
சடமில்லா உறிவி லாமை. 32

அறிபொருளைப் பற்றாத உறிவு பெற்றா லாயிரங்கா ரியஞ்செயி
னுஞ் சடமி லாத, உறிவின்மை யதுவாகு மறிப வற்றை யற்பமு
முன் னாகாச மணுகா தென்னி, லறிஞுவ வனசடமா மறிவி
லாமை யவன்சீவந் முத்தனவ னாகுந் தன்பா, லறிதருவா சனை
யொழிவா லொன்று முன்னு தருங்குழவி யுமனறி வெடுத்து
சீற்கும். 33

வேறு.

அன்று சடபா உணைநீங்கி யகண்ட வறிவின் மையைப்பெறலா
மொன்று மதனான் மீளவறி வொன்றிற் பற்றா தொருவகையாய்
நின்ற பலவா துணைநீங்கி நிருவி கற்ப சமாதியினுற்
துன்று விண்ணிற் கருநிறம்போற் றொடரா நந்தந் துன்னுறுமால்.

நன்மை யான வதிற்பற்றி நாடா வறிவா மியோகிக்குத்
தன்ம யந்தா னாதலினுற் றனியா நந்த மதனுடன்போந்
துன்னு நிலபோக் கொலிபரிசந் தொடர்த்து மவற்றிற் பற்றாதோன்
உன்மைச் சடனன் றுநந்த மிலனென் றறியான் மகாசுகத்தன். 35

இந்த லோக்கந் துணைப்பற்றி யீந்த தொழிலோ டிசைந்தாலும்
வெந்த துயரின் கரையேறி விஞ்ச குணத்தின் கடலாவா
யந்த வுயர்சந் மாத்திரமிவ வறிவின் வித்தா மவ்வறிவு
முந்து சந்மாந் திரவின் முனைக்குந் தேசி லொளிபோல. 36

இடமார் சத்துக் கிருவடிவா மேக நாநா விதவடிவார்
தடமா ரேக மொருவடிவாஞ் சாற்று மிவற்றைப் பிரித்திடக்கேள்
கடமே படமே யுள்ளதெனக் கதுவக் காணும் பாவனைகள்
படருஞ் சத்தாம் ரூபத்தின் பிரிவாற் பலவா மதுவொன்றே. 37

சற்றும் விசேட மறவிட்டுச் சந்மாந் திரமாய்ப் பற்றினறி
யொற்றை வடிவா மகாவடிவா மதுவே சத்தைக் குறும்பதமா
மற்றுங் கால சத்தைகலா சத்தை வத்து சத்தையென
வுற்ற சத்தை மூன்றுமொழித தொன்றாஞ் சந்மாந் திரத்துறுவாய்.

கால சத்தை தன்சத்தை வேறாய்க் கருது தொழில்விடினோர்
சீல நன்றா கியசத்து ரூபி யெனினும் பொருள்சேரா
கோல விவிதப் பதநல்குங் கொள்கை பலபா வணையுண்டா
மூலங் கண்ட தநேகத்துக் கதுநன் றுரு முறையெங்கே. 39

சத்தா சாமா சியமொன்றுத் தனிப்பா வித்துப் பரிபூர்ணச்
சத்தா நந்த ஞய்த்திசைக னெல்லாந் துன்னி நின்றிடொய்
சத்தா சாமா சியமட்டின் கோடி யேதங் கதுதானே
சத்தா கார மிதன்வித்தா மதினின் நிதுதான் றேன்றிடுமே. 40

மொழிசத் தாசா மாசியத்தின் முடிவி லெண்ண மெல்லாம்போ
யொழிவ தேதங் கதுதானல் லுணர்வின் பதமா முதலதுவா
மழிவி லதற்கு விததில்ல யாங்கே யிறந்து விகாரமறத்
தழிய ஷுணர்வு சிலபெறுமப் பதஞ்சார்ந் தவர்மீண் டிடர்சாரார். 41

அதுவே யேது உனைத்திற்கு மேது உதனுக் கேதுவிலே
யதுவே சார மனைத்திற்குஞ் சார மதனிற் சாரமிலே
யதுவாம் பெரிய தர்ப்பணத்தி லனைத்துப் பொருளின் பார்வைகளா
யதுவீ தென்ப தெலாந்தோன்று மருகின் மரங்கள் வாவியிற்போல்.

அதுவே யமலஞ் சரையற்ற தல்தாத் துமதத் துவமதுவே
சதுரா உதுவந் துறிலுள்ளஞ் சாற்று முபசாந் தியையடையுந்
திதமா யறிந்தவ் வடிவாகாய் செந்ம மற்ற பதம்பெறுதி
முதல்வா வென்ன விராமஹமம் முநியை நோக்கி மொழிகின்றான்.

அன்ன விதைக ளின்னதென உனைத்து முரைத்தா யந்தமெனச்
சொன்ன பதமெம் முயற்சியினுந் துன்ன லாகும் விரைவிலென
மன்னு முரிசொல் வான்னுன்ப விதையா மிவற்றின் உகைமேன்மே
லென்னென் றுரைத்தே னவற்றவற்றின் முயல்வால் விரைவிற் பத
மெய்தும். 44

சத்தா சாமா சியக்கோடி பதத்தே சார்வுந் றொருக்காலே
கொத்தா கியவா சனைபுருட வருத்தத் தாற்கோ ளறவிட்டுச்
சொத்தா கியதத் துவமுணர்ந்து தொலையா வடிவா நிலையமிழ்ந்த
வுற்றாய் கணப்போ தென்னினுமக் கணத்தே யுறுமப் பதமடைவாய்.

நிகழ்ச்சத் தாசா மாரியத்தி னுருவா நிலய நேர்தியெனிற்
பகரு மதனிற் சற்றதிக வருத்தத் தாலப் பதம்பெறுதி
திகழுஞ் சித்தத் துவத்திலுறு தியாநஞ் செய்யி லதற்கதிக
மிகவும் வருத்த முறுதலினு லர்தப் பதத்தை மேவுதியால். 46

முந்து வெறிதே யறிபொருளிற் நியாநந் தோன்றா முகில்வண்ண
விர்த உறிவின் சம்பவத்தா லென்று மெங்கு மெய்தாதாற்
ரெந்த மான வாதீனையை வருந்தித் துடைத்தா யெனிலதனால்
வெந்த வாதி வியாதியெலாம் விரைவிற் றுகளா யகன்றிடுமே. 47

முன்னஞ் சொன்ன வருத்தங்கண் முழுதுஞ் செயினும் வேரோடே
சொன்ன மலையைப் பிடுங்கிழனுந் தொடர்வா தீனையை விடலரிதா
லுன்னு மநமெம் மட்டொழியா துறுவா தீனையம் மட்டழியா
படிவா தீனையெம்மட் டழியா துளமம் மட்டொழியா. 48

உண்மை ஞாந் மேம்மட்டும் வாரா தம்மட் ளுளமழியா
திண்மை புளமெம் மட்டழியா திகழ்த்தத் துவமம் மட்டெய்தா
தண்மை புறுவா தீனையெம்மட் டழியா தம்மட் ளுணர்வணுகா
வண்மை புணர்வெம் மட்டணுகா வருவா தீனையம் மட்டழியா. 49

செறிவா ஞாந மநமாய்வு திரள்வா தீனமாய் விம்முன்றும்
பிறிதாங் காணங்கடமைப் பெறுசா தித்தற் கரிதாகும்
நெறியா மதனால் விவேகிகளா னிலைகூர் புருட வருத்தத்தாற்
பொறியார் போக மயல்தூரப் போக்கி லிவைதாம் பொருந்துவதாம்.

இனைய மூன்றுஞ் சமமாக வியற்றா ரெம்மட் டம்மட்டு
மனைய பதமெய் தாவருட மாயி ராக்கன் சென்றாலும்
வினையில் காலஞ் சமமாக மிகுநா ளியற்றின் மிசப்பலிக்கு
நினைவி லொன்றொன் றாவியற்றி னிலைகூ டாநிட் பலமாகும். 51

ஒக்க வியற்றி விம்முன்று முள்த்தின் கட்டெல் லாமொழிக்குஞ்
சிக்க லாது தாமரைநூல் உளையஞ் சிதையிற் சிதையாதோ

தொக்க பிறவித் திரள்கடொழந் தொடர்ந்து வந்த வாதனைதான்
மிக்க கால யோகத்தின் பழக்கத் தல்லால் விடாதெங்கும். 52

பிறவா தனையை விடலொக்கும் பிராண வாயுத் தடையென்று
திமமா யறிஞ ரியம்புவாரம் நிதமா யதுவுஞ் செயவேண்டு
முறுவா தனையை விடிவள்ள முள்ள மல்லா மையையடையு
நிறையா ருயிரைத் தடுக்கிலுமா நினக்கே திச்சை யதுசெய்வாய். 53

பிராண யாம வன்பழக்கம் பேணுங் குருச்சொல் லுபாயங்கள்
விராவா சநம்போ சநமியோகம் விளம்பு மிவற்றா லுயிரோடுங்கு
மிராமா சங்க விவகார மின்மை பவபா லினையின்மை
யோரா கந்தி ரிடநோக்க லுரைத்த விவற்றால் வாதனைபோம். 54

பகைவா தனைமாய்ந் திடிற்சித்தந் தோன்றப் பவந மொடுங்கிவிடிந்
றொகைதீர் துகளந் தாத்துண்டோ சொன்ன பிராண னைசவேது
மிகையா ருள்ளத் தசைவதுவே யதனாற் பிராண விசைத்தடைதான்
றகைசேர் மதிமான் களுக்கியல்பாய்த் தப்பா தியற்றத் தக்கதுவே.

வேறு.

ஊக நன்மையா லல்லது வெலப்படா துள்ளம்
வேக மத்தமா வங்குசத் தலால்வெலப் படுமோ
வேக போதத்தை யறிதனல் லவருட னெய்தல்
சோக வாதனை விடலுயிர் தோன்றுறா தொடுக்கல். 56

வேறு.

உரைசெய்நால் வகையு நெஞ்சை யொடுக்குழு கங்க ளாகும்
புரையிலா விவற்றுக் குள்ள மொடுங்குதல் புயன்ம ழைக்குத்
தரையுறு தூளி போலாஞ் சாற்றுழ கங்க ளன்றி
விரைவினெஞ் சடர்ப்பார் தீபம் விட்டிரு ளிருளாற் தீர்ப்பார். 57

வலியினால் விரைந்து கங்க ளன்றியே மறத்தை வெல்வா
ரொலிமதக் களிற்றைக் கஞ்ச வளையநா லொன்றுற் சேர்ப்பார்

மெலியும் மூர்க்க ருள்ளம் கெருவிநொந் தந்நொய் தாகி
நலியுமென் றென்று நம்பா நகருற்று கெருளு மான்போல். 58

தவமகந் தீர்த்தந் தேவ வருச்சனை தாந மாகி
யவமயக் கத்தா னீனான் விலங்குபோ லவத்தர் வாழ்வர்
பவமுறு மிவற்றை விட்டுப் பரிசுத்த பரம போதந்
கவரந் பற்றி யெல்லாக் காதலு நீக்கி நிற்பாய். 59

நோக்கும் பொருளந் தறநன்றாய் முதலாய் நுனிக்குங் கருத்தற்றுத்
தாக்கு மறிவின் பதமான டொன்றை நாடிச் சான்றோனே
வீக்கும் விசார மறவிதயத் துறையாய் தொழிலை மேவுகினு
மாக்கஞ் செய்வா னலாதபத மடைதி சமமாஞ் சீர்வினங்க. 60

தனது மநத்தை யொருக்காலே விசாரத் தாலே சமப்பித்த
வநகன் பிறவிப் பயன்பெற்றோ னற்ப மெனினு மிதயத்தே
வினவு விசார மெழிலதுதான் விடாது பழகு மியோகத்தாந்
கநம தாகிப் பல்விதமாந் கப்பர யிரமாய்ப் பலவாகும். 61

தக்க விசார மெனும்புத்த தருப்பூ வட்டத் தொருதாளாய்த்
துக்க விசாரச் சூறைக்காந் தசைத்தந் கரிதாய்த் துவட்சியிலா
மிக்க நிலையா நிலைபோக்கு விழித்த லுறங்க லுளோர்மநத்திந்
புக்க விசார மில்லாரேந் பொன்றி னோரா மெனப்புகல்வர். 62

கெடாத சிற்கண் ணானீதான் கினர்மே லவர்க் ஞடனேதான்
விடாதிவ் வுலகே தியாமாரென் றுறைக்க மெல்ல விசாரிப்பாய்
தடாதுட் பொருடேர் வித்தைக்கு விசாரந் தானே தனிஞாநங்
கடாவி யறியத் தக்கதகிந் காணும் பாலின் மதூரம்போல். 63

நன்ற ஞாநச் சமநோக்கா னுடும் பொருட்குச் சமந்தானே
யொன்றாத் தரித்தோன் நீநமுறு னுள்ள மஞ்சான் விவசமுறு
னன்றஞ் சுத்த மபத்தியநஞ் சடுத்த தேனு மவனருந்தி
வின்ற யிமைப்பி விடுநொந்த திறந்த தநங்கண் டதுபோலாம். 64

கரள காள மொப்பனபாற் கருப்பஞ் சாரே தநதுகரில்
விரவு புந்தி பற்றாமன் மெய்ம்மை யுணர்ந்தோர் சமமாவார்
கிரமங் கரிந்தோர் கிரந்தந்தோர் செறுன ரென்றோ ருறவென்றோ
ருரவு ஞாநத் தொருநோக்கா லொக்கக் காண்ப ருட்குளிர்த்து. 65

மூட வந்தி யங்கடமை மோக விடய நிலைதன்னி
லோட வொட்டா தூனரெவ்வ மொழிந்த புந்தி யாற்றடுப்பர்
கேடி லுண்மை யறிந்திலாப்பற் றுணர்வார் தன்னைக் கிட்டாரை
நீடிந் தியங்கள் கெடவருந்து நிலச்சிற் றளிரை மானினம்போல். 66

சங்க மடியாப் பொருளுண்டாஞ் சங்க மடியா வாபத்தாஞ்
சங்க மடியா வாசைவருஞ் சங்க மடியாப் பிறப்புண்டாஞ்
சங்க மறுததல் வீடென்பர் சங்க மறுத்தல் பிறப்பறுத்தல் [வாய்.
சங்க மறுத்துப் பொருள்களினி தனிச்சீ வனின்முத் தியைப்பெறு

என்ற முனியை யனைத்தைய மென்னும் பனிக்குச் சரற்காலந்
துன்று கடுங்காற் ரொப்பாயிச் சங்க மேது சொல்லென்ற
வென்றி யிராமற் கவலுரைப்பான் மிகுபல் பொருள்பா வாபாவத்
தொன்று மகிழ்வு பொருமைகளை யுறுதன் மலிந வாதனையே. 68

சாற்று மலிந வாதனையே சங்க மாஞ்சீ வனின்முத்தி
தோற்று முடற்கு மறுபிறவி யின்றி யின்ப துன்பங்கண்
மாற்றி விசுத்த வாதனைதான் மருவுஞ் சீவந் முத்தரலா
ஊற்ற மடநெஞ் சினர்பிறவி யுறுவா தனையின் பெயர்சங்கம். 69

பிரிய மகுயை யிடராதி பீடி யாம னின்றியெனில்
விரியு மாசை பயங்கோப மிலனாய்ச் சங்கம் விட்டவனீ
கரிய துயரா லினையாது கலந்த சுகத்தான் மகிழாது
புரியு மாசை வசம்போகா திருக்கிற் சங்கம் போக்கினீ. 70

சம்பத் தாபத் திரண்டினுநீ சமமாய் வந்த தநுசரிக்கி
னம்பற் சங்க மகன்றவனீ நாளுந் திரள்வத் துவிற்சமமாய்

விம்பத் திதயச் சத்துவனாய் மேவும் பகுதித் திறமியற்றி
யிம்பர்ச் சங்க மறுத்தின்ப மிசைவா யிராம வெனச்சொன்னான். 71

ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம் முற்றிற்று.

5. உபசாந்திப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1301.

6. நிருவாணப் பிரகரணம்.

6—1. புசுண்டன் கதை.

மீட்டு முரைப்பான் நிசைகால மறலான் மறைத லறவிளங்கி
யோட்ட மிறத்த லடிமுடிவற் றென்றா யறிவு மாத்திரமா
நாட்டு பிரம முனவேறென் றில்லை யென்றுள் ளேநாடிக்
காட்டு நானென் பதுவிட்டுக் காய மில்லாப் பெரியோனாய். 1

ஏக வருவா புபசாந்த மோந மெய்தி நின்னுணர்வீற்
சோக மற்ற சுகியாவாய் தொடராஞ் ஞாந நினைவெம்மட்
டாகும் பிரம பாகுணமே வாதம் மட்டும் புவிவலையிற்
போக மயலெம் மட்டம்மட் டுளமா தியின்கற் பனைபொருந்தும். 2

சித்த மாயை மருஞ்சீவ னென்று மில்லைத் திகழ்பிரம
மொத்த வொன்றாய்ப் பெருங்கடல்போ லுகண்டு வளரு முத்தமனே
பொத்த வுடலை நானெனலெம் மட்டிக் காணு மிப்பொருளில்
வத்து வெனும்பா வுனையெம்மட் டம்மட் டுளமா தியின்மயக்கம். 3

எனதீ தென்னு மாலெம்மட் டம்மட் டுளமா தியின்மயக்க
மநக வுள்ளே முகமாகி யதனை மும்மை யுலகென்னுங்
கநமி றுரும்பை யறிவனவி லோமஞ் செய்யிற் கார்வண்ண
ம்நனை முதலா மயக்கங்க் ளவனு னென்றும் வாராதே. 4

படர்சித் துருவாய்ப் பிரிவிலனாய்ப் பாரா வாரப் பற்றிலனாய்த்
 திடமுற் றுனது கநவடிவை நினைசங் கற்பஞ் சேராதே
 கடனா ஷயிர்கொல் லுறுபகைவன் கருத்தில் வஞ்ச மிலாநட்பிற்
 றொடர்பா னவனே யெனக்காணு மவனே கண்டோன் றாய்தாக. 5

வேரி னோடு கரையின்மரம் வீழ்க்கு நதியைப் போனண்புஞ்
 சீரி லாத மச்சாமுஞ் சிதைத்தோர் மகிழ்வு பொறுமைகளாற்
 சாரு மேத மறுத்தவராந் தனித்தத் துவதா லுட்பாவித்
 தோரு வார்கா தலைக்கடித லுதித்த கதிர்குரு குலையொழித்தல். 6

பற்றத தருவாக் கியப்பொருளைப் பயிறன் னெஞ்சாற் பாவித்தோர்க்
 குற்றப் புகல்சொற் றிரளுள்ளே யொடுங்கும் வெந்த லிலரீர்போற்
 கற்றுப் பரமப் பொருளுக்கார் கண்ணு மறிவைக் கண்டறியார்
 வற்றத் திரணம் போல்வாளாத் திரிவர் மநச்செய் கையிலெவரும். 7

இனைய யாரு மிந்தவறி விறவா திருக்க வீதறிய
 வினைய மின்றி மிகச்சோர்ந்தார் வீணர் செருக்கு மிகுமுரப்பு
 முனையின் வின்ன னோசையைப்போன் மூடர்கேட்ப திறப்பதற்கே
 யனையர் வீணுட் கழிப்பதலா லறியா வறிவை யறியாரே. 8

ஆய மூடர்க் களித்தபொரு ளளற்றில் வீழ்ந்த பொருளொக்குந்
 தீய வவரோ டொைத்தவுரை சேனை நோக்கி நாய்குரைத்தன்
 மேய மடமா பத்தினிட மெய்ம்மை யுணராரக் கெவவாபத்
 தேய வனுகா திம்மாயை யெழுவ தறிவி லோர்க்கருளால். 9

மெல்லி தாகிக் குளப்படியாம் விவேக புந்திக் காமுலக
 மல்ல லாகிக் கரைகாணு வாழ் மாரு மறிவில்லோர்க்
 கெல்ல யிலதா யறிபொரு ளா லெண்ணப் படாதாய்ச் சாந்தமுமாய்ச்
 சொல்லு மெல்லா மாய்நிலைவு தோன்றாச் சற்சிற் சுகமுண்டாம். 10

சான்ற வதனின் ரோரறிவு தானே விகார வருவாகித்
 தோன்றி நுண்மை மத்தியமே தூல மென்றுந் கற்பிக்க

மூன்று உகையாய்ச் சாத்தவிகரா சத்தா மதமுக் குணமாகு
மூன்று உகையாம் பகுதிபல வுயிர்க்கும் பிறவி தருமிதுவே. 11

இதனின் முடிவே பாம்பத மியன்முக் குணமு மும்மூன்று
விதம தாயொன் பதுகூறும் விரிந்த வலிஞ்சைக் குணவடிவே
சிதறு மிதிற்சத் துவக்கூறு திரண்ட விருடி முரிசித்த
ரதிக ராகர் விஞ்சையர்க ளண்டர் முதலா நல்லுயிர்கள். 12

ஓது மிச்சாத் விகக்கூற்றி னுறுதா மதம்விஞ் சையர்நாகர்
பேத முறரா சதமாகும் பிறந்த முரிவர் சித்தரெலார்
திதி லாத சத்துவமாந் தேவர் சிவனை முதலோரா
மீத விஞ்சைப் பயில்கூற்றி னிடையே விஞ்சைத் திறமடைந்த. 13

ஆசில் சுத்த சத்துவமா மவிஞ்சைக் கூறு விஞ்சையெனப்
பேசு மதுவா மிராசதமும் பிரிதா மதமு மும்மூன்றாய்
வீசு சிருட்டி யுடைத்தென்பர் மிகுதா மதஞ்சேர் புந்தியர்க்கு
நீசு மாந்தா உரமாதி நிறையஞ் ஞாந வுடல்பெறுமே. 14

எனவோ தலுந்தா உரமாதி யாக்கை மேவி யஞ்ஞாநங்
கநமா யிருப்ப தெங்கனெனக் கரியோன் கேட்ப முரிசொல்வான்
மநந மின்மை தானற்று மநந மற்றுண் டில்லையென
வினவு தடத்த மெனுமுருவை மேவி நிற்கு மிவ்வறிவே. 15

சொன்ன வறிவு தாவரத்திற் றயில்செய் புரியட் டகமுள்தா
யின்ன லின்றி யூமைகுரு டென்ன லாகிச் சடம்போலாய்
முன்னு சத்தா மாத்திரத்தி னிற்கு மென்ற முரிவரனைப்
பின்னு மிராம னன்பினொடும் பேணி யிதுதான் வினாவிவான். 16

சத்தை யொருமை யாய்ப்போதந் தாவ ரங்க டமினிற்சி
வித்தை முத்தி யெனநீனகே னென்ன முரிவ னிதற்கிசைப்பான்
புத்தி யாலே யிதுநாடிப் பொய்யில் பொருளின் காட்சியினு
வொத்த சத்தா மாநியத்தை யுணர்த லுறுத லுயர்முத்தி. 17

கொத்தா கியவா தனைமுற்றுங் குறிக்கொண் டறிந்து கைவிட்டுச்
சத்தா சாமா நியவடிவ மாளுந் தனிவீ டதுவென்ப [வித்
ரொத்தா ரியரோ சொலியுநா லுணர்ந்து முணர்வொன் றையும்பா
தத்தாந் சத்சா மாநியந்தா னாகு மாரு மதுவீடே. 18

துயிலை புள்ளே யுறுமந்த மாரும் விதையூ டுறுமுளைபோற்
பயிலவா தனைகள் சுழுத்தியதாம் படருந் செந்மம் பலகொடுக்குந்
செயிர்செய் மநந முள்ளிறந்து செறிவா தனைக டியிற்சுழுத்தி
குயிலுந் சடமாந் திறத்தாலே கொடிய பிறவித் துயரளிக்கும். 19

தாவ ரங்க ளிவையெல்லாந் சடமாந் திறமாந் சுழுத்தியினை
மேவ லுற்று மேன்மேலும் பிறத்தற் குரித்தாம் விதைகளிலே
பூவு மண்ணி னுட்கடமும் பொருந்து மதுபோ லங்கவற்றி
லோவ லில்லா வாதனைக ளுறுதா வரங்க ளிடைநிற்கும். 20

அகல்வா தனையின் வித்தான வந்தச் சுழுத்தி வீடளியாப்
புகல்வித் தல்லா வாதனையே துரியம் பொன்றா வீடளிக்கு
மிகல்வா தனைதீ கடனெய்நஞ் சிறைஞ்சார் கோப நேயமிவை
மிகவேண் டாஞ்சந் ருளுலு மிக்க வருத்தஞ் செய்திடுமே. 21

தடைவா தனையின் விதைசுட்டுச் சத்தா சாமா நியருப
முடையோ ரானோர்க் குடலிருந்து மொழிந்தும் பின்னைத் துயரணு
வடைசிற் சத்தி வாதனைவித் துருவாந் துயிலே யதற்கியல்பாங் [கா
கடையி லறிவைக் காணுமை யவிஞ்சை யென்பர் கலைவல்லோர். 22

அவிஞ்சை தன்னின் முதற்கூற்ற லயற்கூற் றிரண்டு மோருணர்
றவிர்ந்து போமட் டுஞ்சுட்டுச் சலந மின்றி யொன்றாவாய் [வாற்
நீவந்த பிரம மிதுவல்ல வென்னு மறுதி நீடவிஞ்சை
நீவந்த பிரம மிதுவென்னு மறுதி யவிஞ்சை யொழிந்ததுவே. 28

நக்கன் முதலாந் தேவர்க்கு ஞாந தாதி யிருடிகட்கு
மிக்க நிமல விதயத்தின் மேவு மறுதி புனக்குறுகத்
தக்க குமரா வெனுமுரையைச் சங்க ராதி யென்றவிவர்
துக்க மேவா நிச்சயமென் சொல்வா யென்ன முரிசொல்வான். 24

கிஞ்சி லாகி விரிந்துசுகத் திரளாய்க் கிளைத்த விவையெல்லாம்
விஞ்சு பிரம மேயறிவு பிரம மேதி நிபிரமம்
பஞ்ச பூதம் பிரமநாம் பிரம சமது பகைபிரமந்
தஞ்ச நட்புக் கிளைபிரமஞ் சங்க ராதி நிச்சயமே. 25

அறிஞர்க் குலகா நந்தமய மறியா தஉருக் கிடர்மயமாஞ்
செறிந்த விருனா மந்தகர்க்குச் செங்க ணுள்ளோர்க் கொளியாகும்
பிறிவில் பிரம மனைத்துமென நாடிந் பிரம மஉனையா
நறிய உழுதுண் டவனமுத மயத்தை நண்ணு திரானன்றே. 26

எறிபே ரொளிமாத் திரமமல மெவர்க்கு முணர்வெங் கணுமுனது
பிறியா வுபசாந் தச்சித்துப் பிரம மென்ப ததுபவமா
நெறிபோ மறியா வெருவனைநெஞ் சன்றி நோக்கி வெத்தோற்றஞ்
செறிவா மஃதெங் கணுமுனதாஞ் சித்தாம் பிரம மாகின்றேம். 27

சுகல சங்கந் பப்பலனாய்ச் சுகல வொளிக்கு மொளியாகிச்
சுகல மான கொள்கையுந்தீர் தனிச்சிற் பரத்தை யேத்துகிற்பாஞ்
சுகல சங்கந் பமுமற்றுச் சுகல சந்தோ டமுமற்றுச்
சுகல வாரம் பமுமற்ற தனிச்சிற் பரத்தை யேத்துகிற்பாம். 28

என்னு மறுதி யுடையோரா யெல்லா நினைவு களுமின்றி
முன்னு முண்மைய ராயன்னார் முழுமெய் சாந்தஞ் சமமென்னுந்
துன்னு பதத்தே சுகித்திருப்பர் சமமா நிராசை தொடர்மநத்தோர்
மன்னு புந்நி கிதைதீர் வாழ்விற் சாவின் மகிழ்ந்தயாரார். 29

என்ற முரையை மெய்ஞ்ஞாந வினோதத் தாத விதுவன்றி
நின்ற வுயிரின் றடையாலே யாத னிகழ்வா தனைநீங்கி

யொன்று துயர்தீர்ந் துயர்சீவந் முத்த ரிருந்த துரையென்று
வென்றி வடிவே லவன்கேட்ப வேத வசிட்டன் விளம்புற்றான், 30

உருகும் பிறவித் துயரறுக்க யோகப் பெயரா மியூகந்தா
னிருமை யுண்டா மெய்ஞ்ஞான மேக முயிரின் றடையேகம்
வருமீவ் விரண்டு மியோகப்பேர் மருவு மெனினு முயிர்த்தடைக்கே
பெருக வுரித்தா மியோகப்பேர் பிநாக பாணி யுரைத்ததுவே, 31

யோக மொருவந் கரிதாகு மொருவந் குண்மை யறிவரிதா
மாக விவற்றின் மெய்ஞ்ஞான மறைந்தேன் யோக டுடைவினிக்கே
ணை வழுத நிகருமொரு சரிதை யுரைக்கே ஞ்ஞானகான்
மேக வுர்தி யவையத்தே விண்ணோர் முநிவ ருடனிருந்தேன், 32

சிறக்கு நார தாதிகளா னெடுநாள் வாழ்வோர் கதைகேட்டேன்
சிறக்கு மாமே ருவின்வடகீழ்த் திக்கிற் பதம ராகவொளி [டிற்
பிறக்குங் கோட்டிற் கற்பகத்தின் மென்பாற் பணையிற் பெருங்குட
புறக்குன் றிருந்த தெனவிருக்கும் புசுண்ட நாமத் தொருகாகம். 33

விதியை நிகரா யிருந்ததுபோல் வெகுநா ளியோகி லிருந்தவரார்
முதிய சொர்க்க லோகத்து முன்னும் பின்னு மிலதாசு
மதிக வாண ளதுகாத லற்ற துயர்சீ ருடையதுமா
மதியுள் ளதுசார் தியதிடர்தீர் மறத்தாற் கால மதித்துணரும், 34

என்று தேவ ரவையத்தி லெவருங் கேட்ப விருகாலா
வன்று புசுண்ட னியல்புண்மை யாக வுரைத்த பழிகேட்டுச்
சென்று காண்டு மெனவிரும்பி மேரு வெற்பிற் சிகரத்தின்
மன்றல் கமழ்கந் பகத்திருப்பக் கண்டேன் மற்றோர் கற்பகம்போல்.

அங்கு மலையின் சாரறொறு முழைக டோறு மளவின்மலர்
தங்கு கொடிக டொறும்பணைக டோறு முறையுந் தடம்பறவை
திங்க ணிறத்த வாய்விரிஞ்சன் றேரோ திமத்தின் றிரள்பார்ப்புத்
துங்க மறைகண் மந்திரங்கள் சுவாகா கார முடன்சொல்லு, 36

சூயில்கன் கிளிகன் பலபுட்கன் குகன்போ தித்த சிவஞாநம்
பயிலு மயில்கன் பலகண்டேன் பார வடற்கா கத்திராடும்
சயிலம் போலு முயர்வடிவஞ் சால நிறைந்த மரமோந
முயிரி னசைவு பிறடாம லுண்ணோக் கொழியாச் சுகமுளதாய். 37

இருந்த வதன்முன் னுனெய்த வெண்ண மறவந் தெதிர்த்தென்னைப்
பொருந்து மளவில் உசிட்டனெனப் புத்தி பண்ணிப் பொருக்கென்
திருந்த வந்த நல்வரத்து முநியே யென்று தித்திக்கத் [னத்
தருஞ்சுங் கற்பத் தான்முனோதத் தடக்கை யாலே மலர்தூவி. 38

இருக்க வெண்ண வாசநத்தந் திருந்த பின்ன ரினிமைபுட
னருக்கி யத்தை முதலனைத்து மளித்தன் பான நல்லுரைகள்
பெருக்க வோதிப் பெரியோய்நின் காட்சி யமுதப் பெருமழையால்
வருக்க முடனா னகங்குளிர்த்தேன் வழிவந் துடலம் வருந்தினையே.

உனது பாத தரிசுநத்தா லுணர்ந்தே நெல்லா நெடுவாண
னநக ருடனென் னையுரினைத்தீ ரதுபோ னீவந் ததுமறிந்தே
னெனினு நின்சொல் வழதுண்ண நயந்தே நென்ன வதுகேட்டுப்
புந்த மான நன்னெஞ்சப் புசண்டன் நனக்கிவ் வுரைபுகன்றேன். 40

பறவை யரசே நீயுரைத்த படியே யுண்மை நெடுங்கால
மிறவி லாத வுணக்காண்பா னெய்தி னேனீ யெக்குலத்திற்
பிறவி யுற்றாய் மெய்ப்பொருளைப் பெற்றா யெங்ங னெவ்வளவு
நிறைவி தான வாணுவிவ் வுலகி னெறிரீ நினைதிறனென். 41

தீர்க்க தரிசி யாமெவனா னீயிவ் வுறையுள் சேர்வுற்ற
யேர்க்க வனைத்து முரையென்ன வியல்பார் புசண்ட னுரைசெய்யு.
மார்க்கு முயர்ந்த சிவன்றிருமுன் னான யாயொட் டகக்காடி
பார்க்கு நிகரா மேனைமுகம் படைத்த கணங்கள் பலவுண்டால். 42

தலையிற் குளம்பர் குளம்புற்ற தடக்கை யினருந் தியின்முகத்தர்
தொலைவந் நவர்பல் கணத்தோடுஞ் சூழ்வா ரவர்போன் மாதர்கண

மலையீ லரன்முன் னடஞ்செய்வார் பூத கணங்கள் வணங்குவார்
சிலையின் சிகைவிண் புவிகாடு மயாநந் தேய மிடமாநோர். 43

தாத்தி லுயர்ந்த சயைவிசையை சயந்தி யபரா சிதைசித்தை
யிரத்தை யோடே யலம்புசையுற் பீலயென் றெண்மா மாதர்கடாம்
பூர்த்தி லுறுநா யகிகளவர் தம்முட் புகன்ற வலம்புசைக்குத்
திரத்தில் உருவா கருஞ்சண்ட னெனும்பேர் சேர்ந்த தொருகாகம்.

அட்ட குணச்செல் உழும்படைத்த வந்த மாத ரனைவோரு
மிட்ட மான சிவனேவ வியாருங் கூடி விண்ணிடையே
முட்ட லாத வுச்சவத்தை முயன்று பாநங் களையுண்டு
நட்ட மிட்டார் பாட்டிசைத்தார் களித்தார் வெடிக்க நகைசெய்தார்.

அந்த விழாவே நடக்கின்ற காலத் தவர்வா கநமினத்து
மிந்த மரபிற் பாநங்கண் மாந்திக் களித்தா ரிவைசெய்தா
ரந்த ரத்தி னிடையயலே யயன்பேர் மாதின் வாகநங்கள்
சந்த முறுபெட் டோதிமங்கள் சண்ட னெனுங்கா கத்தோடும். 46

கூடி யாடிக் களித்தந்தக் கோலக் காகத் தினைப்புணர்ந்து
நீடு கருவை யடைந்துமிக நெஞ்சங் களிக்கு மக்காலு
நாடி முயன்ற விழாமுடித்து நக்க ருடைமா தருங்கணமும்
பாட லாட லொழிந்துமந மகிழ்ந்து தத்தம் பதிக்ககன்றார். 47

அனைய காலக் கருவடைந்த வயன்பேர் மாதி னோதிமங்கள்
வினையி ரமது நாயகிக்கு வினைந்த படிமெய்ப் படவுரைப்ப
வினைய தாகக் கருவுற்றீ ரென்றே ரீர்க்கும் வலியில்லீர்
வினைவின் படிபோ யுறையுமென நிறையுங் கருணை யாலுரைத்து. 48

சிருவி கற்ப சமாதியிலே நின்றா டேவி யோதிமங்கள்
கருவின் முதிர்ந்து மாணதவோ டையிலே காலங் களிலீன்று
தருமங் விருபத் தொருவோருஞ் சண்ட னெனுங்கா கப்புதல்வ
ருளுந் தாய ரொடுமயன்பே ரணங்கை நெடுநா ளருச்சித்தேம். 49

அணங்கு சமாதி நின்றமெழுந் தன்பாற் றானே யருள்செய்ய
வுணங்க லறமுத் தியைப்பெற்றோ முபசார் தியின லுளங்குளிர்ந்தே
மிணங்க லறவே கார்த்தத்தி லிருக்கு மிடமே தெனக்கேட்பான்
குணக்கொள் பிதாவை யலம்புசைபாற் சென்று கூடிக் கும்பிட்டு.

பிரமி யென்னு மணக்கினருட் பெற்றோ முத்தி யேகாந்தப்
பரம சுகத்தி லிருக்குமிடம் பகர்வா யென்று யாக்கேட்ப
விரவு தந்தை துயரெல்லா மேவா விடமிக் கற்பகநன்
மரமென் றருள வவற்பணிந்து ஁ந்திங் கிருந்தேம் வருத்தமற. 51

அன்று தொட்டு நான்புரிந்த வறக்க னெல்லா நின்வடிவா
யின்று பலித்த துயரறிஞ ரிணக்க மென்னு நிறைநிலவு
மன்ற லமுத மயமாக மாறாச் சுகமியார்க் களியாது
நன்றி தென்னு முயிர்க்குறுதி நல்லோ ரருளிற் பிறிதுண்டோ. 52

பரம முணர்ந்தே னென்னினுநின் பார்வை யாலென் பாகமெலாம்
விரைவி லறுத்த லாலிந்தப் பிறப்பே மிக்க பயனுடைத்தால்
உரத னேயென் றெனையீண்டும் பூசை செய்தான் மற்றவனை [ன்.
புரவி தாயுன் னுடன்பிறந்தோ ரொழிந்த வாரென் னுரையென்றே

ஒக்க வுறைந்தே மனைஉருமிங் குகங்கள் பலகற் பங்கன்பல
தொக்கு மாய வென்னதுச ருடல்க டிரண மெனத்துறந்து
மிக்க பதத்தே யுணர்ந்தோராய் வீடு பெற்றார் நெடுவாணுட்
டக்க மகிமை உலிபடைத்துந் தங்கற் பனையாற் ருமிறந்தார். 54

என்ற லோடுங் கற்பாந்த மெரிநீர் வாயு வெழும்போதுந்
துன்று தபநர் சுடும்போதுந் தஞ்சா திருந்தா யெங்கனென
நின்ற புசுண்ட னுரைசெய்யு நெடிய சுகத்தின் விவகார
மன்றி விடுமெப் போதப்போ தகல்வ னுனு மிதுதன்னை. 55

தவந ரெல்லாஞ் சுடும்போதிற் சலதா ரணையால் விண்ணுறுவேன்
குவடு சிதறக் காற்றெழியிற் குன்ற மெனூந்தா ரணையாலே

துவங்கி லாது விண்ணுறுவேன் ரெல்லை ஞால மேருவுட
னுவரி மூடின் மாருததா ரணையான் மிதப்பே னுலைவின்றி. 56

பிரள யந்தான் வந்ததெனிற் பிரமாண் டத்தின் கரையெய்தித்
துரிசி றத்து வாந்தமெனுந் துகளில் பதத்தே சுழுத்தியெனும்
விரவு மவத்தை யானிற்பன் மீள வேதாப் படைப்பனவும் [ல்.
பிரமன் படைக்கிற் பிரமாண்ட மடைவேன் பறவைப் பெருங்கூட்டி

எனது சங்கற் பத்தாலே யிந்தக் கிரியி னிக்கோட்டிற்
கருகற் பகமிப் படியுண்டாங் கற்பங் கற்பந் தோறுமென
வருக னேதா ரணைகளினீ யழியா திருந்தாய் பலகற்பம்
வினவு பிறயோ கியரெல்லாம் வீந்த தென்னே விளம்பென்றேன்.

ஆய புசுண்ட னதற்குரைக்கு மழிவில் பரமே சுரனியதி
யேய விதனை யார்கடப்பா ரெனக்கிப் படியப் படியவர்க்கே
மேய வருவ தொழிப்பரிதான் மிகவு மேதெப் படியாகு
நீய தங்கப் படியென்றே நினைவாய் நியதி யறுதியிதே. 59

என்ற புசுண்டன் றனைஞாந விஞ்ஞா நத்தை யெய்தியநீ
துன்று யோகந் தொடர்மநத்தாற் ரெல்லை யிந்த மூவுலகி
னின்ற னுளத்திற் சித்திரங்க ணேர்ந்த தேதே தவையெல்லா
மொன்று மொழியா தரையென்ன வுயர்ந்த புசுண்ட னுரைசெய்யும்.

கல்லா னிறைந்து மலைமரம்புற் காணு திருந்த திப்புலந்ஞ்
சொல்லா ராண்டு பதினோரா யிரம்வெண் ணீற்றாற் றுன்னியது
நல்லாய் வேறே யுகநாலு நண்ணுங் காட்டா நெருங்குற்ற
தல்லா வுகநா லிடமின்றி யசலத் திரளாற் செறிந்ததுவே. 61

அகத்தி யினையன் றியிலுகநா லகல்விந் தத்தான் மறைந்ததுமண்
வகுத்த கிருட்டி யொன்றின்மது மறையோர் விரும்பச் சூத்திரர்க
ளிகழ்ச்சி செய்தார் கற்புடைய மகளி ரிசகித் தனசெய்தார்
மிகுத்த முனிவ விவைகண்டேன் வேறு மூள்ள விளம்புலனால். 62

மதிபாற் கரணை முதலோர்கள் பிறப்பு மகடா ஐயேத்திரர்கள்
பதியும் பொற்கண் ணன்கவர்த பாளைப் பன்றி பறித்ததுவும்
பிதிர்கற் பங்க டொழும்வேண்டிப் பிரித்த மறையைச் செறித்ததுவு
மதிருங் கடலின் மத்தாத்தா லமுத மழைப்பித் ததுமறிவேன். 63

மகத்தின் சகத்தி னிவையெல்லாம் வால ரெனினு மறிகுவாற்
சகத்தி லுதித்தோ ருணைமுதலோர் தவநா ரதன்பா ரத்துவசன்
மிகுத்த மரிசி புலததியனத் திரிவிண் ணவர்கோன் சநற்குமா
னுகுத்த மதகுஞ் சாமுகன்கேள் பிருகதி முதலோ ரோதரியோர்.

அவ்வா நின்னாட் சிருட்டிகளி லடைந்தோர் களிலோ ரெண்ணுண்
மெய்வாய் முதியே யுன்பிறவி லினம்பி லெட்டா குவதிதுவா [டோ
மவ்வா நவ்வெட் டாம்பிறப்பி லெய்தி னோமிக கிருகோரு
மும்வா யெனவன் றற்றதுபோ லின் று மென்பா லுற்றனையால். 65

ஒருக்கால் வின்னி னின்றித்தா யொருக்கா னீரி னின்று
தித்தாய், செருக்கான் மலநின் றொருக்காற்செந் தீநின் றொருக்
கால் உந்தனைநீ, யிருக்கா லொடுமுக் காற்படைப்பி லிம்மண்
மறைந்து மீண்டெடுத்த, தருட்பா லமுதம் பன்னிருகாற் கடைந்தா
ரிவையு மறிகுவனல். 66

முக்காற் பொற்கண் ணன்கீழே மொய்மா நிலத்தைக் கொண்
டகன்றான், மைக்கார் நிகர்மா லிரேணுகையான் மகவாய் வந்தா
னமுமடங்கு, மிக்கான் மீண்டு கலியுகங்க ணுற்றிற் புத்தன் மெய்
யெடுத்தா, ஐக்கார் புரமுன் நினுமுன்னோ ரொருக்காற் போல
முப்பதின்கால். 67

தக்க னிருகான் மகமியுந்தான் *சசிசே கரனும் சங்கரிக்குப்
புக்க தோல்வி பத்துனதாம் புராரி யுடனே யருச்சுநற்கு

* சதமாமகற்குச் சக்கராஜல் என்றும் பாடம்.

மிக்க வராகப் பொருட்டாக விளைந்த வெம்போ ரெண்காலாந்
தொக்க யுகங்க டொறும்புருடர் புந்திக் கீடாந் தொல்வேதம். 68

புத்தி வழியே மறையேறிக் குறையும் புவிச்செய் கையுமாங்கே
சித்தி ரங்க ளாமிதுபோற் புராணத் திரள்பா டம்பலவா
யத்த மொன்ற முகந்தோறு மமல ராமா யணப்பெயராய்
மெத்து புதுமை யாலிலக்கஞ் சுலோகத் தறிவு தூல்விளம்பும். 69

ஞாந ராமா யணமிதனை நல்வான் மீகி நவின்றதுபோ
லான பிறரும் பன்னிருகா லமைத்தார் பலகா லழிதவினா
லீன மில்லா விதற்கிணையா யிரண்டா வதுபா ரதமதனை
மான வியாதன் செய்ததுமுன் மறைய மற்றோர் களுமுரைத்தார். 70

அரக்கர் மாளப் பதினொன்று மவதா ரத்து விராமனெனப்
புரக்கு நெடுமா லிக்காலம் புவியிற் றேன்றும் வசுதேவன்
பாக்கு மனையிற் பதினொரு மடங்கிக் காலம் பயில்குவனும்
றுரக்கு மிந்தச் சகமயக்கந் தோன்றா தோன்ற வருமொருகால். 71

தோற்ற மென்னு மிம்மயக்கந் துஞ்சா தென்றுஞ் சிற்பரத்து
ளாற்ற விருந்து பிறந்திறக்கு மப்பி னுட்சே ரலகளைப்போற்
சாற்று திசைவெற் பாதித்தன் சசிமீன் மேருத் தாநங்கள்
வேற்று வகையாஞ் சிருட்டிதொறு மேலோ யிவையுங் கண்டனனூல்.

உகங்க ளுலு மொன்றுக்கொன் றுசா ரங்க ளுடன்மயக்கு
மகஞ்செய் முரிவா வென்றானை மறுத்து மொன்றை நான்வினவிப்
புகன்றேன் விவகா ரத்துடனிப் புவியிற் சரித்து நீசூற்றை
யகன்ற தெங்ங னெனமீட்டு மதற்குப் புசுண்ட னறைவுறுமே. 73

செறிந்த மேலோ ரேவியது செய்வ தறியார்க் குறுபயனே
தறிந்து மெனைநீ வினவியதிங் கறைவன் கேட்டி வாதுனைதூற்

பிறித்தி டாத குற்றக்கண் முத்த மென்னும் பெருமலை
யெறிந்த புணு திருக்கின்ற விதயத் தாரை யமனனுகான். 74

அறுதி மரத்துக் கோரிவா னாக்கை வல்லிக் கெரிபுழுவா
மறுகு கின்ற மரத்துன்ப மருவா தவரை யமனனுகா
னிறுதி புடலா மரத்தினைச் சூழ்ந் திரங்கு மரத்திற் றலைவைத்து
முறுகு மாசைப் பாம்பட ரா முதன்மை யோரை யமனனுகான். 75

இராக வெகுளி வீடம்பெருக விதயப் புற்றி லோபமெனு
மராவந் தணுகி வீழுங்காத் பறிஞர் தம்மை யமனனுகான்
விராவி டேக நீர்சுகறி மெய்யாக் கடலில் வடவநலாய்ப்
பராமல் வெகுளி டோறுத்த பண்பி னோரை யமனனுகான். 76

கடியு மான வெந்திரத்திற் கலந்த திலம்பொன் றுவதென்னக்
கொடிய மதனாற் றேய்தலுருக் கொள்கை யோரை யமனனுகான்
முடிவி லாத நின்மலமா முத்திப் பதத்தே சித்தத்தி
னெடிய துயர்தீர்ந் திளைப்பாறு நிலைபெற் றோரை யமனனுகான்.

ஒது மிவையாக் குற்றக்க ஞாநுலும் பிறவிக் காரணங்கள்
பேத மின்றி யொன்றான பெரிய மரத்தைத் துயர்செய்யா
வாதி வியாதி களிற்றோன்றி யகலா மயக்காற் சலிக்குமிடர்
நீதில் பேத மறவொன்றாஞ் சித்தத் தருகுஞ் செல்லாதே. 78

இதய விண்ணை யிருளாக்கி யிச்சை கோபத் தெழுமெண்ணஞ்
சிதைவில் பேத மறவொன்றாஞ் சித்தத் தருகுஞ் செல்லாதாற்
றுதைதிப் பொருள்க டிச்சொற்க டிராரம் பங்க டக்குணங்க
ஞதய மான சமமேவி யொன்ற மறதை யுட்புகுதா. 79

மயக்க முபாதி மலமின்றி வாய்மை யாகி மேலிதமாய்த்
துயக்குந் தொழிநீர் பொருள்வசத்தே தொடா மறதைச் செயவே
பயக்கு நெடுஞ்சு நியநல்கி யசுத்த மாகும் பன்மைப்பே [ண்டும்
யியக்கங் காணப் பொருள்வசத்தே யெய்த மறதைச் செயவேண்டும்,

தனையுள் ஞாண்வா ஞடுதலே சகல விடர்க்கும் போக்கிடமா
முனையொப் பாரகட் கெளிதென்னை யொப்பார்க் கரிதா முயர்முரிவா
வினைகட் கெல்லா மப்பாலா மேலாங் கோடி தனைமேவு
மினைய பதஞ்சா மானியத்தே யெழும்புந் தியரெங் னுனம்பெறுவார்.

ஞாந நோக்குக் கொப்பனவாய் ஞாந நோக்கி னண்புளதா
மான குணங்கட் கிடையொன்றை யடைந்தே துன்ப மெலாமறுத்து
மான நல்வாழ் வினைவளர்த்து மாயா திருக்குங் காரணமா
யீச மற்ற வுயிர்நோக்க மென்னுங் குணமுந் தனனென்றான். 62

ஓது மளவி லறிந்திருந்து முயிர்நோக் கெனநீ யுரைசெய்த
தேது பகரென் தலும்புசுண்ட னிசைக்கு நீயிங் கெதிர்காணும்
பூத வுடலா மனைநடுவே பொருந்து மிதய புண்டரிகச்
சீத மலரி னுள்ளிரண்டு செந்நீரும் பிராண னபாநனென. 63

தோற்ற முடைத்தாய் மேன்மையதாய்த் துன்னும் பவந மிவ்விரண்
னற்ற லுடைய கதியினைப்பின் செல்வ னயர்வன் றியிலென்று [டி
மேற்ற விதயாம் பாதத்திரவி மதியா ஁னவிண் ணிடைபுழல்வ
வூற்ற முடனே களேபரமா மெந்தி ரகுகொண் டொலவுவன. 64

கன்ற மேல்கீழோடுவன நவநவ சுழுத்திகளி
லொன்றஞ் சமநு பத்தனமுன் னுரைத்த பிராண பான்கள்
பின்ற திவற்றின் கதியென்றும் பின்செல் வேற்குச் சுழுத்தியிலே
நின்ற னுடைய வாதனைபோ னிகழ்வா தனைக ணீங்கினவால். 65

வேறு.

அரவந்த வளையதா லொன்றைக் கூறே ராயிரமிட் டதி
லொருகூ ரெப்பென் றுலந், தாமொவ்வா தறச்சிறிதா யுண்டாய்
நின்றந் தாக்கியறி வரிதவற்றின் கதியின் றன்மை, விராவந்தப்
பிராணன்விடா தசைவாஞ் சததி மேலியொழி யாதுலவு மேனி
யுள்ளே, திரமின்றிப் புறத்தினுமுள் ளினுமெப் போதுந் திரும்
புது மேற்போதல் செய்கை யாகும். 66

மந்தையபா நனுமசைடாஞ் சத்தி மேவீ மாறாம லுலவுமக வாகி யத்தி, லுற்றவுட விற்கீழே யோடா நிற்கு முறநவு காவிலு மிவ் வயர்பி ராணன், முற்றுமன் வதுன்றா மறிந்தோர்க் கின்ப முழுதளிக்கு மிதனியல்பை மொழியக் கேளாம், பெற்றபுறத் தீராறு விரன்மட் டோடும் பிராணன்மீட் டிடலுறல்பு ரகமாய்ப் பேசும். 87

புறநின்று சாலவுமுன் னடங்க உன்பு பொருந்தாம லபாந னுடற் புகுத லெய்துந், திரனென்று மதனையும்பு ரகமாய்ச் செப்புந் தீரஊபா நனுமொளித்துப் பிராணன் றானு, மறவுமித யத்தசைஊற் றிருக்கு மெம்மட் டம்மட்டுங் கும்பகமா மவத்தை யாகு, மிறவ றுநல் யோகியரீ ததப விப்ப ரெக்கிலபுங் கற்றுணர்ந்த வேதத் தோனே. 88

மருவிய வண்ணினுந்தன் னிரதத் தோடே வருத்தமறப் பிராணன்கள் புறநோக் கெய்தல், புரிவுறவுண் மேவுமிரே சகந்தா னாகும் புறநோக்க முறுவாயு பொருந்து மூக்கி, லுருவியத னுனி யளவாக் கதியை முன்ன முறப்புறப்பூ ரகமாமென் றுரைப்பர் முன்னோர், விரிவுநா சியினுனின் நகன்றீ ராறு விரலளவாக் கதிபுறப்பூ ரகமாம் வேறே. 89

புறத்திலே பிராணனொளித் திடவ பாநன் புறப்படா திருக் கப்பூ ரணவ உத்தை, நிறத்தபுறக் கும்பகமா மபாநன் றோற்ற நிகழ்வுடிவாம் வாயுவினுண் ணோக்கந் தானே, திறத்தபுற ரேசகமா மிதுவே முத்தி சேர்விக்கு நித்தலுஞ்சிந் திக்க லாகு, மறித்தவறப் புறனுட்சேர் கும்ப காதி வருகதிகள் விடாதுணர்ந்தோர் மறித்தும் வாரார். 90

நாடுபிரா ணபாந னியற்கை யாக நானுரைத்த விக்கதிக னுலி ரண்டும், வீடுதரு உனவிரவும் பகலு மேவ வேண்டுவன லிரைவறலிவ் விடாபா ரத்திற், கூடினராய்ப் புறம்போகா துளத்

தைக் காப்போர் குறைவில்லை நாளினிலை கூடா நிற்பர், தேடு
மிது பரிசயிப்போர் விடய வேட்கை சேரார்வே தியர்நாய்த்தோற்
நீண்டு வாரோ. 91

போகினுநிற் கினுங்கநவு நகவுற் றாலும் பொருந்துநோக் கிது
உரோர் பூணர் பந்தஞ், சோகமுறார் பேறெல்லாம் பெற்ற
தாருஞ் சொன்னவித யக்கமல நின்று தோன்று, மேகுபிரா ணன்
புறத்தே விரலீ ராறி நெல்லையிலே யிறந்திடுமா லபாநன் றானு,
மாகுபுரத் தேவிரலோர் பன்னி ரண்டி னளவிலுதித் துளக்கமலத்
தடங்கி மாயும். 92

விராவிவரும் புறநின்று மபாந னென்னும் வியன்மதிய மேனி
யெல்லாங் குளிர விக்கும், பிராணனெனுஞ் சூரியன்றன் கநலா
யுள்ளே பேசியவிவ வுடற்பாகம் பிறக்கப் பண்ணு, மிராதுடலு
மபாநனெனு மதியி னுட்சே ரியற்கலைகள் பிராணனெனு மிரவி
யாலே, யுராவிலிழுங் கப்பட்ட தென்கே யந்த வுயர்பதமுற் றுற்
பின்னை யொருநோ யுண்டோ. 93

அவ்வகையே பிராணனெனு மிரவி யுட்சே ரணிகலை ளபாந
னெனு மிந்து வாலே, வவவிலிழுங் கப்பட்ட தென்கே யந்த வன்
பதமுற் றுற்பின்னை வருமோ செந்மந, கவவுபிரா ணனைவிழுங்க
வபாந னோக்கக் கலந்தவபா நனைவிழுங்கப் பிராண னோக்க, விவ்வி
ரண்டி னடுவாக நிற்போ ரென்று மெழுபிறவி யிடர்பின்னை
யெய்தா ரன்றே. 94

ஆடுகின்ற பிராணலயத் தருகு மேவி யபாநலயத் தருகுற்றுப்
பிராண பாக, னாடுபயில் சிற்பரத்தை யேத்து கின்றே னுற்றவபா
நன்றோற்ற மொழிந்து நிற்க, நீடுபிரா ணனுமிறக்க மூக்கி னுச்சி
நோர்விசும்பிற் சிற்பரத்தை நீக்க மில்லே, னாடுமல மொன்றுமறக்
கலைகள் சூழ நாகர்தொழும் பதம்பெற்றே னல்ல நோக்கால். 95

எனதுமகம் பிராணசமா தியினூற் சொன்ன விவ்வொழுங்கா
னின்மலதத் துவத்தே யென்றந், தனியிடர்தீர் நெறியிதுவா
மிந்த ரோக்கந் தனைப்பற்றிச் சென்றதுமேல் வருவ தெண்ணே,
னனிரிகழ்கா வத்தியல்பி னண்ணு கின்றே னுனிதுபெற் றேன்
பெறுவ திதுவென் றெண்ணேன், முநிவானே யதனாலே
நோயொன் றின்றி முடிவறுநீ டியிடுபெற்றேன் மோக மற்றேன். 96

சுகமுற்றோர் பாலிருக்கிற் சுகமே சேர்வன் மயருற்றோர்
பாலிருக்கிற் மயரோ சேர்வன், சுகமுற்று நட்பாவே னாத லாலே
தவறுமுகோ யற்றாவி தழைத்து வாழ்த்தே, னுகவுற்ற வாபத்தி
லசையென் சற்று முயர்ச்சம்பத் திற்சுகத்தோர்க் குறுகட் பாவே,
னகமற்ற யதனாலே நோயொன் றில்லா வாருயிடுபெற் றிருக்கின்றே
னைய வென்றான். 97

உன்னருளா லிவ்வாறு முடிவில் வாண னுற்றேன்மெய்து
ஞானமுன் குற்றே னென்ற, உன்னபுசண் டனைப்பகவ னேநீ
சொன்ன வாததுமதத் துவத்தன்மை யழகி தம்மா, வின்னதறப்
புதிதுசெவிக் கணியாட் கேட்டா லியார்வியடார் நன்னலமே
பெறுதி யென்று, மன்னுகதி ருச்சியுறு கால மீதால் வானுலகம்
புகுவனீ வாழ்தி யென்றே. 98

விட்டவனின் றெழுந்தான வின்மேற் போக விடாமலொரு
யோசனைவின் மீது வந்தான், மட்டறிஞ ரிற்றியெனத் தடுத்தேன்
உன்பால் வாலறிஞர் தமைப்பிரிதல் வருத்த மன்றோ, சிட்டனை
விட்டகன்மனமுன் னுகத்தே மீண்டுந் தரிசித்தே னிரண்டாம்
பின் செறியு கத்திற், கட்டவிழ்தா ரணிமார்பா பிறந்தாய் நீயிக்
கதைபுசண்ட வழியெனநீ கருதிக் கொள்வாய். 99

6—1. புசண்டன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1400.

6-2. தேவ பூசை கதை.

தோற்றரவு மாத்திரமே யீதிப்போ திப்படியே தோற்று
கின்ற, தூற்றமுற விவளுனென் றுடலினையுள் றுறநினைத லுற்ற
பொய்யே, யேற்றநரம் பெலும்பினு லியன்றவுட லினநானென்
றெண்ணு மோக, மாற்றுதியாற் சங்கற்பத் தாலியன்ற வடிவுக்
கோர் மட்டுண் டாமோ.

1

கனவுடலாய்த் திசைகளிற்போய்ச் சுகவணையிற் கண்டுயின்
றங் கலக்க முற்ற, யுனதெனுமவ வுடலெங்கே யிருக்கின்ற திரா
மனே யுணர்ந்து நோக்காய், நகலின்மனோ ராச்சியத்தி லெவ்வுட
லான் மேருவினு நாகர் நாட்டுந், திரமுமருண் டுழலுதிநீ யுனதெனு
மவ வுடலெங்கே சேர்ந்த தோதான்.

2

நீண்டகநா நீண்டமந விராச்சியந்தா னீண்டமந மயக்க
மென்றே, யீண்டுபவந் தனைநினைவாய் தோற்றரவு மாத்திரமா
மிந்த ஞாலங், காண்டகவுண் டன்றிலது மன்றென்றே வேற்றெண்
ணங் களைத ருனே, யாண்டகையே நன்றான காட்சியென மெய்து
ஞாந ரைவ ரன்றே.

3

தீரநா மெப்படியுஞ் செகக்கடவ மெனலறுதி தேக நாசஞ்
சாருநாள் வீணிலே பரதவிக்கு மாறென்றோ சுகத்தி லுள்ளோர்
வீரனே யெப்படியுஞ் செநித்தோர்க்குச் சிறிதுசுக மேவ்வற்றோ
சேருமோர் பொருள்களிலே செருக்குகின்ற செருக்கென்றோ செ
ப்பு வாயே.

4

துன்னுபொருள் களில்வேறு கூறெழித்துத் தோற்றரவு
மாத்தி ரத்தே, மன்னுசம மாயுலகைக் காண்டியாற் றோற்றரவு
மாத்தி ரந்தா, னுன்னுமநக் கண்ணாடிக் கழுக்காகு மாதலினு

லுற்ற தெல்லாம், பின்னமற வேமாற்றித் தோற்றாவில் லாதவனாப் பெருமை யோனே.

5

எவனுடைய மரப்புற்றி விராகமுநி வெனும்பணிக ளியக்க மில்லை, யவனெனுங்கற் பகதருவா லனுகாத தொன்றுண்டோ வறிவின் மிக்கோய், கடனமற வறிவினான் மதத்தோராய்ப் பல கலையால் கல்வி மிக்குத், தவமறுகா மம்பெருளி நிறைந்தோரோ வேசரிபோற் றள்ளத் தக்கோர்.

6

இப்பிறவி மயக்கமெனு மாழித்தேர் சங்கற்ப மென்னு மச் சைச், செட்பமுறத் தடைசெய்தா லோடாது மரவச்சச் சிறித சைத்தாற், றுப்புறவார் தடுத்தாலுர் தடைபடா தறிவுவலி சூக்க ளுக், மெய்ப்புருட வருத்தங்க டமைக்கொண்டே தடைசெய்ய வேண்டு மன்றே.

7

நல்லறிவு நற்புருடர் குணநன்னூன் மேவியநல் வருத்தத் தாலே, புல்லில்பொரு ளோரிடத்துங் கிடையாது மநமென்னும் பொல்லா உன்பே, யல்லறரும் பயஞ்செய்யுந் தீரதையாம் பெருஞ் செல்வ மனைதது மாய்க்குந், கொல்லுமிது தனைநீக்கி யேதானு யஃதாகிக் குறைவு தீர்வாய்.

8

மரவன்பே யுறப்பிடித்தாற் சாத்திரத்தாற் சுற்றத்தான் மாற்ற கொண்ணு, வினவுமுதே சிகராலு மீட்பரிதா மந்தப்பேய் விட்டு நீங்கிச், சினமின்றி யிருக்குமெனின் முன்னுரைத்த வகைகளாற் நீர்க்க லாகுந், கரபங்க மிலதாகிற் சிறுகுழியில் விலங்குதனைக் கரையுய்ப் பார்போல்.

9

போகமொடு புசிப்பனதாம் புறத்தொழிய வாரியன்றூட் பூண்டு வேண்டி, யூகமுற நினைததொன்றும் பெரும்பொருளாந் தன்னுரு வை யுணர வேண்டு, மாகவினா லிப்பரம தரிசநததை மாமோக மறுப்ப தொன்றைச், சேகாசந் திரமௌலி யெனக்குரைத்தா னுனக்குரைப்பத் தெளிந்து கேட்பாய்.

10

உயர்கலைப் பெருங்கிரியி லுருத்திரனை யருச்சினசெய்
தொருகாற் கங்கை, யயலுறுசா லையினோற்றுச் சித்தர்கணத்
தொடும்பன்னூ லருத்த ரோக்கிப், பயனுறநீ ண்ட்கழித்தேன்
பின்பொருகா லாவணிமுற் பக்கந் தன்னி, வியலுறுமட் டமிதிநத்தி
விராப்போதின் முற்பாதி யிறந்த காலே. 11

சிறிதாகிச் சமாதிதவிர் புறநோக்கி லியானிருப்பத் திசைக
ளெல்லாம், வறிதாகிக் காட்டசமா தியின்மௌந மிருப்பனபோல்
வழக்க மின்றி, யெறிவாளால் வெட்டுதற்கா மிருண்மூடி முழை
வறங்க ளெங்குந் துன்றி, வெறிதான வப்போதில் விரைவிலெழுந்
தோரொளிமுன் விளங்கக் கண்டேன். 12

வெண்ணிறத்த முகில்கோடி வெண்டிங்கள் கோடியென
விளங்குந் தேசைக், கண்ணகத்தி னோக்கலுமே நந்திமுதல் வரவு
மையாள் கைமேற் கைவைத், தெண்ணறச்சங் கரன்வரலு மாணக்க
ருடன்விரைவி லெழுந்து பூசை, பண்ணுதற்கா னவைகொடு
போய்ப் பன்மலர்தூய்த் தூரத்திற் பணிந்து போற்றி. 13

திங்களினு மிகக்குளிர்ந்து செவ்விதாய் நோயெல்லாந் தீர்க்கப்
பட்ட, வங்கனூற வருணோக்கஞ் செய்தானே வணக்கத்தா லருக்கி
யத்தாற், றுங்கவுப சாரத்தான் மந்தார நன்மலரின் சோனை
தன்னாற், சங்கரனை யேத்தினே னுமையையுமப் படியேத்தித்
தாளில் வீழ்ந்தேன். 14

ஈசனியற் கணங்களை யு முமைசேடித் திரள்களை யு மின்ப மாக,
நேசமுட னேத்தியபின் னிறைமதியைக் குளிர்விக்கு நீர்மை
வாக்காற், நேசுடையோ னெனைநோக்கி யுரைசெய்தான் சாந்தி
யினுற் நீர் வாறி, யாசறநல் லனதருநின் னறிவுகடற் பதத்தினிலை
யான் வன்றோ. 15

தடையின்றித் தவமுனக்கு நடந்ததோ சார்வனதாஞ் சார்ந்த வன்றோ, விடயங்க ளிறந்தனவோ வென்றுலகின் காரணமாம் விமலன் கூற, விடையவனை யான்வணங்கி வேண்டுகோ ளாலுரைத் தேன் விண்ணோர் கோவே, யடைவுறநின் னருள்பெற்றூர்க் கடை வரிதொன் றிலைப்பயக்க ளருகும் வாரா.

16

சகத்திலுனைத் தாழ்ந்தோரைத் தாழாதா ரில்லையுனைச் சரணந் தாழ்ந்த, மகத்துவர்தாழ்ந் தனரெங்கே யதுதேச மதுநாடு மலைய தாகூர், கொகுத்துளமுன் னையிலறத்துக் குறுபலமா மிக்காலந் தொடர றத்துக், குகுத்தமழை யாம்பின்சே ரறத்துக்கு வித்தாகு முன்னை நாடல்.

17

ஞாநவமு தத்துக்கோர் நிறைகுடமாந் தீராதையா நன்னி லாவுக், கூனமிலா மதியாமெய் வீட்டுக்கு வழியாகு முன்னை நாட, லானவுனை நாடலெனு மணிதிகழ்சிந் தாமணியை யடை வற் றேயான், நீனமுறு மனைத்தாபத் தின்றலையை மிதிக்கின் றேன் றேவர் தேவே.

18

என்றுதுதித் தெழிற்கருணை முகமலர்ந்த முதன்மூலத் திறை வன் றன்னை, மென்றுனைத்தாண் மீட்டிறைஞ்சிக் கேட்டதொரு பொருளுரைக்க விளங்கக் கேளாய், குன்றிலுறை யருட்கடலே நின்னருளா லறிவெல்லாங் குறைவற் றேனுக், கொன்றுளது சந்தேக மதனறுதி யருள்வாயென் றுரைக்க ஹற்றேன்.

19

தீவினையெல் லாமறுத்து மங்கலமெல் லாமுதவுந் தேவ பூசை, யாவதெனக் கேட்டலுமே யருள்செய்வான் றெய்வந்தா னியா தென் றோதிற், கேவலமே யரியல்ல வானல்ல பூதவுடற் கிடைத்த தல்ல, வோவுமந மன்றடிபு முடிவுமிலாச் செயப்படா வுணர்வே தெய்வம்.

20

தேகமுதற் பிரிவுகளாய்ச் சிறியனவாம் பொருள்களிலத் தெய்வ முண்டோ, பாகமறப் பணதியற வடிமுடிவற் றுளவுணர்வே

பரம போத, மாகவின லதுதெய்வ மருச்சித்தம் குரித்தாகு மறிவி லாத, மூகருக்கு வடிவமுத லருச்சினையே யியல்பென்று மொழியு மன்றே. 21

செல்வழியோ சனைநடக்க மாட்டாதார் குரோசவழி செல்லு மாபோ பல்வடிவி லருச்சிப்ப ரறிவில்லா ரறிவுநிலை படையா ரென்று [ந் சொல்வார்பரா பரமற்ற சிற்றகந மெவ்விடத்துந் துன்றி நிற்கு மல்வழியாந் கற்பங்க ளினத்தினுமா யாததன லதுவே தெய்வம். 22

அறிவுசம பாவனைசந் தோடமெனு மலர்களா லந்தத் தேவாம் பிறிவரிய வாத்நுமதத் துவத்தையரிச் சிப்பதே பெரிய பூசை குறிவடிவிற் பூசனைபூ சனையல்ல வகண்டமெனக் கூறுந் தெய்வம். நெறிகொள்புறத் தொழில்களா னேராதிங் கதனாலே நிறையு மின்ப

தெள்ளறிவெல் லாக்கலைக்கு மெட்டாதெல் லாக்கருத்துஞ் சேர்துண் ணிற்கு, முள்ளதில திரண்டினடு சத்தாசா மாரியமே புருவாய் நிற்குந், தள்ளரிய பெருஞ்சத்தா மாத்திரமெய் யாந்தெய் வந் தானு மீதே, யெள்ளறிய விதுவிகற்ப வடிவாகி லுணர்வுருவை யிழந்து வேறும். 24

சடபாவந் தனையொழுங்காற் பாவிக்க நினைவுநிலை சாரும் பின்னை யிடனோடு காலமுதற் சத்திகளின் மிளிர்ச்சிசூழ்ந் தெய்தப் பட்டு மடமேவு சீவனும் புந்தியா மகங்கரமா மநமா மிந்த நடமாடு மந்தத்தன்மை யடைந்துபிறப் பிறப்பெல்லா நயந்து பற்றும்.

அங்கத்தே சேர்த்தனமென் றெண்ணலான் மாமோக வளற்றி லாழும் பொங்குற்ற துன்பத்தாற் றுன்பமுறக் கீழ்க்கீழே போகுந் துன்பஞ் சங்கற்ப மாத்திரத்திற் றுன்பமுறுஞ் சங்கற்பந் தவிர்ந்த மட்டி லிங்குற்ற துன்பமுறுஞ் சங்கற்ப மேதுன்ப மிலதே லின்பம்: 26

தன்னுடைய விவேகமெனும் பெருங்காற்றாற் சங்கற்ப ழிவிடத் தள்ளி, மின்னுசர்ந் காலத்தின் வர்நம்போ வரின்மலந்

தை மருவா நிற்கு, முன்னுடைய சங்கற்ப மெனுமழுக்கை புன்னு
லே புனக்கு மாற்றித், துன்னிமிகு தெளிவுற்றுப் பரமானந் தக்கட
லிற் றுளைந்து வாழ்வாய். 27

ஆற்றமதத் துவஞ்சகல சத்திமா னுமவற்றி னடநத் தாலே,
தோற்றுகின்ற பந்தம்வீ டெல்லாஞ்செய் திடுஞ்சமமாய்த் தூய
சித்தாய், வேற்றுருவெல் லாமியற்று மிதனுக்கிச் சாசத்தை
வியோம சத்தை, சாற்றுகின்ற காலத்தின் சத்தைநிய திசத்தை
தடமா சத்தை. 28

திடஞாந சத்திதொழிற் சத்திதொழிற் செய்கிற்போன் செய்யாதோ
மிடமான சத்தியிவை முதற்பரம சத்திகளுக் கெல்லே யில்லை [ஞ
மடமான மிளிர்சத்தி சநமர ணங்கடரும் டைய மெங்குந்
தடமான மீட்சியெனுஞ் சத்தியாற் பிறப்பிறப்புத் தவிர மன்றே.

அனைத்தான பூசையினு மங்கத்தைச் சுடுதலே யமல மாகும்
வினைத்தேக வுடலைநா னென்னுமது விடுதலே மிகுந்த பூசை
யினைத்தான தியாகத்தாற் பூசிக்கச் சித்துருவா யிலக்கம் பாறு
தினைத்தாகு மெனவொளிகட் கொளியாமுட் சிற்சுடர்நா னென்று
சேர்க. 30

வேறு.

கரையறு பரமா காசங் கதித்தறப் பெருத்த கண்டம்
புரையறு மதன்கீ டெழல்லை யற்றவின் பொற்றாட் கஞ்ச
நிரையின் முடிவி றிக்கு நீண்டற வுயர்ந்த தோள்க
ஞரையுயர் நாரா லோக மொளிகொளா யுதங்க ளாமே. 31

வேறு.

எண்ணில் கோடி பிரமாண்ட மிதயத் தொருபா லினைப்பாறும்
வண்ண வொளிசேர் பரவிசம்பின் பாரா பார வடிவிதுவாங்
கண்ணன் பிரமன் சிவன்மகவான் முதல்வா னவரார் கவின்பெறுமில்
வண்ணல் வடிவி துரோந்நினை யாகு மிந்த வனைத்துயிரும். 32

விவிதா ரம்பம் புரிவனவா புலகாம் பொறியின் வினைக்கயிறாய்த்
தவிரா விச்சை முதற்பலவாஞ் சத்தி யவன்மே னியிற்றங்கு
மவிரா ின்ற விவன்பரம தேவென் றறிந்தோ ரருச்சிப்போர்
செவிதாஞ் சிம்மாத் திரமானோ னனாப வித்த திகழார்மா. 33

எங்கு முறைவோ னெவராலு மெய்தப் படுவோ னெல்லையறத்
தங்கு பதங்கட் காதார மாவோன் சத்தா மாத்திரமே
யங்க மாவோன் சகத்திரிள யடைவி னடத்துங் காலத்தைத்
துங்க வாயில் காப்பவனா யுடையோன் சுத்த சுயஞ்சோதி. 34

நயந மூக்குச் செவிதொக்கு நாக்கு மநமாஞ் சத்திகளா
வியல்பி லெங்கும் விடயங்க ளருந்தி யெண்ணங் கருக்கெல்லா
மயல தாகு மெவவிடத்தும் பரம சிவமென் றகத்தெண்ணி
புயந்தெய் வத்தை விதிரெறியே யோங்கு பூசை செயவேண்டும். 35

தன்ன தறிவே வடிவாகித் தயங்கு தேவின் பூசைக்கு
மன்னு முபசா ரங்களெலா மரபன் றாகு மெப்போது
மின்ன லன்றிக் குளிர்த்தழிவற் றேக மாகி யமுதாகித்
துன்னு தன்போ தத்தாலே தூய பூசை செயல்வேண்டும். 36

ஒழியா துள்ளே பரிசுத்த வுணர்வா மறிவே ததுதானே
யிழியா தான தியாநமது தானே யியல்பா மருச்சினையாம் [ன்
விழிதோல் செவிநா மூக்கைந்தால் விடயங் கொள்ளிற் றுயில்செய்யி
மொழிகு றிடிவே கிடினயிர்க்கின் முற்று முணர்வா யிடல்வேண்டும்.

திகழாத் துமதத் துவத்தினுயர் தியாந முபகா ரங்களொடு
கிகழ்பூ சினையா மிவ்வழியா லன்றிப் பிறிதோர் நெறிகளினாற்
புகழ்மெய் புணர்வு கிடையாது புரண தியாந பூசையினை [றாம்.
யிகழ்மு டர்கள்செய் யினும்பதினமூன் றிமைப்பிற் பசுவீந் துளபே

இயலார் கடவு ளாந்தன்னை யிமைநா றளவு பூசிக்கி
வ்யமே தத்தி லாயிரமாம் பேரா மரைநா ழினை பூசை

மூயல்வா ரிலக்க மயமேதப் பயனைப் பெறுவர் முறைமையினுந்
பயனார் பூசை யொருகடிகை பண்ணி விராச குயபலம். 39

பாச மின்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைங் கடிகை பூசிக்கி
விராச குய விலக்கலிக ரிவ்வா றொருநா னருச்சிக்கி
லாசி லாத பரவொளியி லமர லாகு மிதுதானே
யேசில் பரம யோகமிது தானே பரம கிரியையுமே. 40

புறனும் பூசை யிதுவாகும் போதக் கடவு ளுட்பூசை
கிறனாய்க் கேட்பா யெப்போதுந் தேகத் துறைபு மித்தேவை
மறவா திந்தப் பாசிவத்தை உருவோ னிருப்போன் றுயின்மெழுவோ
னிறனார் போக விடயங்கள் புசிப்போன் விடுவோ னெனநினைந்து.

வெருவா யடைந்த பொருள்களிலே மேவித் தனது மெம்புணர்வார்
தருநீர் முழுக்கான் மலமற்றுத் தப்பில் போத பூசனையான்
மிருந் போத விலிங்கத்தை மேவு பூசை செயல்வேண்டும்
பகுதி யில்லா விப்போதம் பயிலா திருக்கு மிடமுண்டோ. 42

பெருகு மநத்தின் மநத்திற் பிராண பாசன் நன்னடுவி
லிருத யங்கந் தார்தாலு விடையிற் புருவத் திடையின்மூக்
குருவி னுனியின் முப்பத்தா றுற்ற பதத்தி லுள்ளத்தின்
றிருகல் கடந்த மற்றகப்பாற் செறியும் போத தேவதையே. 43

என்ன துடலிற் சிற்கதிரா யிலங்கு தெய்வ நானென்னை
புன்னு மநங்கண் வாக்குக்க ளுடைய சத்தித் திரனெல்லாம்
பிந் மின்றி நாயகனைப் பிரியா மகளிர் போனா ளுந்
துன்னு மென்றே யநவரதந் தொடர்பா ஁னைசெய் திடல்வேண்டும்.

சகத்தை நிலேதித் திடுஞ்சித்த மெனது வாயிற் றனிக்காப்போ
னகத்து வாயிற் பயிலேவ லானா மெனக்கு நற்சிந்தை
புவப்பி தூடற்பூண் ஞானங்க ளுற்ற காண மொருபத்து
நிகழ்ச்சி யுதிவா யில்லாநாடு மென்னு மெண்ண நீங்காமல்.

அவ்வா றுன விவனவனா னந்த மாகாப் பிரிவற்றுத்
தவ்வா தெல்லாம் பரித்தொன்றாய்ச் சால நிறைந்தெல் லாநிறைவித்
தெவ்வா யினுமோர் சமனாகி யியலா சார மியலொளிகொண்
டொவ்வா தாய்ச்சித் தாய்நின்றே னெழியே னென்றே பூசிக்க. 46

அமல விம்மாப் பூசையினு லதிகத் தெளிவை யெய்திடலாஞ்
சமம தாயெல் லாமான தடம்புந் தியினு லுடலறிவு
சுமடென் றப்பா லாஞ்சித்தைப் பெற்ற தொன்றாற் றொடர்பாக
விமல மாறோர் பூசிக்க வேண்டு மென்பர் விடாதென்றும். 47

எட்டா தொன்றை வேண்டுமென விதற்கா யிரங்கா திச்சைவழி
முட்டா வறிவாற் பூசித்தன் முறைமை யந்ந பாதத்தாற்
றட்டா துயாந்த செல்வததாற் சயநா சநம்வா கநங்களினுற்
கிட்டா நின்ற சுகமனைத்தா லறிந்து கிளர்பூ சனைசெய்க. 48

ஆதி வியாதி பயின்மோக வாரம் பத்தா லனைத்திடரா
னீதி பயிலு மிராச்சியத்தா னிறையு மிடியால் விசித்திரமாந்
தீதி றெழில்க ளாமலாற் சித்தை யறிந்து பூசிக்கக்
கோதில் போக நவைபோகங் கொளனீக் குதலா லருச்சிக்க. 49

நிருவி கார பாவனையா ணேர்ந்த பொருளை யினிதருந்தி
யொருவி யிறந்த பொருளினையே புறமை யுணாவின் பூசனையாம்
வெருவு துன்ப மின்பமுதன் மேவு மனைத்து முணர்வுருவாய்க்
கருதல் வேண்டு மழிவறுசிற் கடவுள் பூசை யொழியாதோர். 50

என்று மெல்லா வடிவாலு மெல்லா விடங்க டம்மாலுந்
துன்று மெல்லாம் பிரமமெனத் துணிந்து பூசை செயல்வேண்டு
மன்றெ னாமல் விரும்பாம லடைந்த போக மெலாமறிஞர்க் [ல்.
கொன்று சுபாவத் தாற்புசித்தற் குரித்தாங் கடற்கு நதித்திரன்போ

நீச முயர்வா நோக்கங்க ணேர்ந்தா லிறையும் பற்றாமற்
நேச காலத் தொழிற்குரித்தாய்ச் சேரா நின்ற சுபாசுபத்தை

யாசு விகார மறக்கைக்கொண் டதனாற் பூசை செயல்வேண்டும்
பேசு பரமார்ச் சனைவீதியிற் பெரிது மிவைநற் நிரவியமே. 52

இனைய திரவி யங்கனெலா மினிதாஞ் சாந்தி யொன்றா லு
நினைபா வனையாற் புளிப்புறைப்பு நிறைந்த கைப்புத் துவர்ப்பனைத்
நினைபு மின்னிச் சித்திரமார் தித்திப் பாலே செறிந்தனவா [தின்
யனைய சாந்தி மதுரத்தா லறவே நிறைந்த தருந்தவனே. 53

தக்க சாந்தி பயிலிரத சத்தி யாலே பாலிக்கு
றொக்க பொருளாய்க் காண்பதெலாஞ் சதையா யிமைப்பிற் றாய்மதி
னுக்க விரதம் போலாகு முயர்ந்த சமமாஞ் சாந்தியினான் [யி
மிக்க வறிவா கியுங்கற்போல் வினங்கு முணர்வாற் பாலிக்க. 54

தேச காலத் தொழிலொழுங்காற் சேர்ந்த பொருளின் சுகாசுகத்தின்
வீசு மயக்கங் களினாலே மெய்யிற் கடவு ளருச்சனைசெய்
தாசை யெல்லாம் புந்தியின லன்றி நிற்பா யுயர்மாயை
நீசு மாயை தனைநீக்கு நெடுஞ்சங் கற்ப நஞ்சுறுக்கும். 55

கருதி மலத்தான் மலமறுக்குங் காரு வென்ன மாயைதனைப்
பெருமா யையினாற் செறல்வேண்டும் பெரிய மாயை காரணமாய்
பொருளன் றாயுங் குருவாக்காற் புகலும் பொருளாய்க் காரணமாய்
மருவு முணர்வார் தன்னுருவை வழுவா தளிக்கு முணர்வோர்க்கே.

குரவ னுபதே சத்தொழுங்கு குறிப்பான் மகன்பான் மிகவளர்த்து
விரவு மென்னிற் காட்டரிதாய் வெளிநில் லாதா கிலுந்தானே
பரம ரூபம் வெளிநிற்கும் பன்னூற் பொருளாற் குருமொழியாற்
நரவு மரிதாந் தன்னறிவாற் றானே யறிந்து பெறவேண்டும். 57

ஆசான் மொழியா னூற்பொருளா லன்றிப் பெறவு மரிதாருங்
தேசார் குருதான் மாணுக்கன் கிறக்க விம்மூ வருங்கூடிற்
பாசா தீதப் பரமெய்தும் பன்னு ணீங்கா லிக்கட்ட [போல்.
மேசா ஷண்மைத் தரும்பகற்போ தெல்லாத் தொழிலுந் தருவது

சொன்ன நெறியி லறிஞர்திரந் தொறுந் தேவார்ச் சனைபுரியி
 லென்னை முதலோர தொண்டர்களா லேதத மிக்க பதமடைவ
 ருன்னு சகமில் லாதிருத்து முண்டு போற்றோற் றிடுந்தோற்ற
 மன்ன தொழிந்து ஷேறில்ல யரிய தவத்திற் பெரியோனே. 59

முத்தைப் பிரம முதலான மொழிகட் கெல்லாந் தெரிகின்ற [றித்
 தெந்தப் பொருளாங் கதுசிததென் றெண்ணு வாயன் னதுதோன்
 தொத்தித தறியும் பொருள்போலாய்த் தொடரும் பெயர்க்கு முரித்
 யத்தக் கரண பாவனையா லகந்தை தனையும் பின்செல்லும். [தாகி

சேரு மிந்த ஃகந்தைக்குத் தேச கால பாவனையாய்ச்
 சாரும் பாங்கித் திரளான சத்தித் திரளுண டாந்தானே
 நேரு மிடைகுழ் சற்பாவ நிகழ்ச்சி வப்பேர் பெற்றுடனே
 கடும் புந்தி யெனலாகிக் கோளின் மூட ரிடத்திருக்கும். 61

சத்தம் கிரியை ஞாநமெனுஞ் சத்தித் திரள்க ஞடன்கூடி
 யொத்த கணந்தா னொருகணத்தி லுன்ன றன்னை யுண்டாக்கு
 மெத்த சங்கற் பத்தருவின் வித்தா மென்ன மநம்வினையுந்
 தொத்து புரியட் டகவடிவாஞ் சொல்லக் கதுபாத் திரமென்பர். 62

அன்ன மநதுக் குயாபரம னுலே வடிவாஞ் சத்திகளை
 யின்ன வனவென் பதற்கரிதா மிதுதான் விசம்பு முதலான
 துன்னு வடிவங் களைமேவித் தொகுத்தத் துவங்க டமைச்செய்யு
 முன்னு பாழிற் கூளிகள்போன் மொழிந்த மநவா தனைதோன்றும்.

சகப்பேர் பெறுமிவ வாதனைதான் றவிரி லழியாச் சாந்தியதா
 மகப்பா வனையி லிச்சகத்தி லலகைத் தேரா நீர்தன்னி
 லுகப்பா மறுதி யுள்ளோர்க ளுபதே சிக்க வொண்ணுதோர்
 மிகப்பா லிகளாஞ் சீச்யென் நிகழ்வா ரவரை மெய்யுணர்ந்தோர். 64

பரம முணர்ந்தோர் விவேகியர்க்கே பரம வுபதே சம்பகர்வர்
 திரமின் மயக்கத் திழிந்தோர்க்குச் செப்ப நினையார் சொப்பநத்தில்
 வாளை நகவிற் கங்கிகைக்கு மகிண னுக்கு மியல்பொக்கும்
 வீரத முநியே நீசொன்ன வினாவுக் குண்மை விளம்பினமால். 65

இனிதுண் டாக வுனக்கென்பா லேகு வோநா மென்றுமையும்
 புரிதன் றானும் பரிபாரம் புறத்துச் சூழ விண்ணகன்றான்
 பனிநன் மலராஞ் சலிசொரிந்து பணிந்தே னன்று முதலந்தத்
 துனியி னெறியான் மெய்யுணர்வைத் தொடர்பாற் பூசை செய்கின்
 தேன். 66

இன்று மென்றும் பதறாம லியற்று பூசா விதாநத்தாற்
 றன்று கின்ற வாதனைகள் சுமையன் றியிலே சுமக்கின்றே
 னன்று வந்த கிரியைகளோ டாசா ரங்கண் மலராக
 நின்ற பூசை தனிற்சூறையு நிறையு காணே னிராப்பகலே. 67

கொள்ளு வாணுங் கொள்பொருளுங் கூட லுயிர்க்கெல் லாம்பொது
 நள்ளு மந்தக் கூட்டத்தே ஞாந யோகிக் கவதாந [வா
 முள்ள தேதங் கதுதானே யுயராந் மாவுக் கருச்சனையாந்
 தெள்ளு மிந்நோக் காற்சங்குஞ் சேரா மநத்தாற் சகத்துறைவாய். 68

இவ்வா றுலக மெனும்பெருங்கா டெய்தி வருந்தா யென்றலுமே
 வெவ்வா ளிராம னுரைசெய்வான் விட்டே னைய மெலாமிகவுந்
 தவ்வா தறியற் பாலவெலா மறிந்தேன் சலியா தருள்பெற்றேன்
 கைவா ரணநே ராசைதனைக் கடிந்தே னென்றி லசைவில்வேன். 69

பிறவிக் கடலிற் நீராநிலை பெற்றுப் பிறழ்கற் பணையெல்லா
 மறவிட் டயர்வற் றறவவிதா யறவே தெளிந்தா நந்தத்தை
 புறவுட் குளிர்த்து நன்றான துள்ள மென்று மெய்ஞ்ஞாநத்
 திறவித் தகனம் வசிட்டனுடன் செப்பி மேலுஞ் செப்புற்றான். 70

6—2, தேவ பூசை கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1470.

6—3. வில்வ பலக் கதை.

சின்னுரை யமுத தாரை நிறைந்துமுள் ளமைவு தோன்றப்
பின்னரும் பூர ணத்தைப் பேசென விராமன் கேட்ப
மன்னுமா முநிவன் சொல்வான் வருபொருண் முதற்க ணத்தே
யின்னல மாகு மற்றக் கணத்தவ்வா நினைமை யாகா. 1

ஈதநு பவியா தாரா ரிச்சிக்க வினிதாம் வத்துக்
காதவி யாத போது கைப்புறு மாத லாலே
யாதர மூல மாகு மினிமைக்கிவ வினிமை தானும்
போதுமென் றிடப்போ மிச்சை போக்கினு லனைத்தும் போமே. 2

பன்மையா மாசை தீர்க் பாவனை யறுக சித்த
மின்மையா யொழிக சங்க மிலாமையா யுனக்குச் சொல்வாம்
புன்மைவா தனைபற் றுவுட் கரணத்தாற் புரியுந் செய்கை
வன்மையாற் கலக்கங் கோடி வருகினும் வருத்தஞ் செய்யா. 3

வழிப்பினே டிமைப்பிற் சித்தஞ் சகத்தினை விளைத்தொ டுக்கு
மொழித்துவா தனைபி ராண னெடுக்கத்தா லுளத்தை மாய்ப்பா
யிழித்தபே தைமையின் றேற்ற மொடுக்கமா மிரண்டி னாலுஞ்
சுழித்திடு கரும் மெல்லாந் தோன்றிடு மொடுங்கு மன்றே. 4

ஆதலாற் குரவ னன்னூ லகல்கிலாச் செறிவால் வன்பிற்
பேதமை யுளத்தை மாய்ப்பாய் பிராணனைத் தடைசெய் தாலும்
வேதந வசைவு தீர விடுகிலுஞ் சித்தம் போருந்
தீதறு மதுவே மேலாம் பதமெனச் செப்பு மன்றே. 5

தெரிபொரு டரிச நஞ்சேர் கூட்டத்திற் சேர்ந்த வின்பம்
விரிபர மார்த்த மாகு மதற்குமே வினிவே றிலிலப்
புரிதரு பிரம னோக்கா மதனிநாற் பொன்றுஞ் சித்தம்
வரிசையாஞ் சித்த நாசம் வஞ்சமி லின்பந் தானே. 6

தேய்ந்திடல் வளர்த வில்லைத் தெரிவுறு மறைத்து போகா
வாய்த்துணர் ஞாநி சித்தஞ் சித்தமன் றதன்பே ருண்மை
யெய்ததாந் காத்து வத்தோ டர்ப்ப மெய்தல் சித்தந்
தோய்த்தபோ தத்தார் செம்பு சொன்னமா உதுகே போலாம். 7

சித்தெனுந் தத்து வந்தான் தேந்தமாப்ச் சகத்தி லோர்காற்
றொத்திய வினோதந் செம்பு துரியமா மடத்தை மேவி
சித்தமாந் துரியா தீத சிலையையா மாத லாலே
பித்துறு முலசாய்ப் டன்மை யாப்சிற்கும் பிரம மொன்றே. 8

முற்றமாம் பிரம மன்றி மொய்ம்மந் முதல வேறு
யற்றவை சிறிது மில்லை யுளத்திலோர் பணிதி போல
சிற்றலுந் தோன்று மத்தை யறிகுந் நிகழ்த்து கின்றேன்
கற்றவர் வியக்க கன்றாய்ப் புதுமையாந் கதைநீ கேட்பாய். 9

கோடிமா கோடி கோடி யிலக்கங்கள் கொண்ட காத
நீடிய உகல மொவ்வா தகன்றது நெடுமா கற்பம்
வீடிய நாளா முற்றா ததுமிகப் பழைய தேனும்
பீடியன் மதிக்கொ ழுந்திற் பெரிதுமெல் வியது மாதோ. 10

கற்பத்திற் பெருங்காற் றுலங் கலக்குறா ததுபே ரண்டத்
துற்பத்தி மூல மாவ தொருவில்லப் பெருங்கா யுண்டு
சொற்பத்து மதன்பாற் றேன்றித் தொலைவுறு பிரமாண் டங்க
ளற்பத்தி லெண்ணெ யொண்ணு வதனியல் பின்னங் கேளாய். 11

என்றும்பக் குடமாய் நின்று மிறையுழும் பிடர்செ யாது
நின்றபல் கணியின் சார மனைத்தையு நிறைந்து நிற்குந்
துன்றிய வதன்பான் மச்சைக் களவில்லைத் துன்னு மச்சை
யென்றது சிற்சொ ளுபத் தியற்சமத் காரந் தானே. 12

சஞ்சல ளுப மாஞ்சிறி சத்தியாஞ் சமத்கா ரத்தாற்
செஞ்செவே சமமாந் தன்பாற் சிற்கண்டான் விரிந்த தோதில்

விஞ்சிய வியோம மீது காலத்தின் விகார மீது
துஞ்சலி னியதி யீது துவள்வுறு தொழிலி தென்றும். 13

இதுபிர மாண்ட மண்ட மாசையி னொழுங்கி தென்றும்
விதமுறு வில்வக் காயுள் வியன்சமத் கார மச்சை
யதலனே யென்ற லோடு மண்ணலு முரைப்பான் ஞாந
முதல்வநீ வில்வக் காயாய் மொழிந்தது தெரிந்த தன்றே. 14

வில்வக்கா யென்ற தைய பெருஞ்சித்தின் மிகுந்த சத்தை
புல்லுற்ற உகங்கா ராதிப் பொருளெலாஞ் சித்தின் மச்சை
சொல்லுற்ற விரண்டா யொன்றாய்த் தோன்றுகிற் சொருபத் துக்கு
மல்லற்றே சிகனே யென்றும் பிரிவில மற்றுங் கேளாய். 15

புகல்பிர மாண்ட மென்னும் பூசணிக் காயுண் மச்சை
யகல்வட மேரு உாதி யகிலமு மான வாபோன்
மிகவுயர் சித்தாம் வில்வக் காயினுள் விரிந்த மச்சை
பகர்பிர மாண்ட மாதி யுலகங்கள் பலவு மென்றான். 16

6—3. வில்வ பலக் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1486.

6—4. சிலைக் கதை.

மீண்டு மோர்க்கதை விசித்திர வியப்பது வீரநீ கேளென்று
நீண்ட மாதவ னுரைசெய்வான் சிக்கென்று நெருங்கிமெல் வியதாகி
யீண்ட கன்றுவித் தாரங்கண் முடிவின்றி யிலங்குமோர் பெருங்கல்லு
மாண்ட துண்டத னிடைவிரி கமலங்கண் மலர்ந்தன வரம்பில்லை. 1

ஊக டமமுறாந் டகாததன

சிலதெ ரிந்தன மீதுதா ளாயின சிலசில

ாளாய

நிலைகொண் மூலமில் லாதன சிலவிவற் றிடையெலா நிகழ்சங்கம்
பலதி ண்டன சக்கர முடிவிலே பண்ணிய பதுமம்போல். 2

என்ற போதுசா லக்கிரா மப்பெய ரிடத்திலே நெடு மாய
னின்ற குன்றிலே கண்டன னீனையதோர் நெடுஞ்சில யெனக்கூறும்
வென்றி வீரனை வசிட்டனு ளோக்கியே வெற்புநீ முதற்கண்ட டன்.
தன்று பேரண்ட நிலைமையுள் ளெயுறை யறிவையே சிலையென்றே

பலவு மொன்றுமெய் யாகிய சகங்களுட் பயின்றசித் துயர்கல்லா
நலனு நச்செறிந் திறுகியொன் றுகியே நவின்றசிற் சிலயின்பா
லுலக சாலங்க ளுறைந்திடும் வானிலே யுறைதரு காற்றேபோ
னிலன்வின் கால்கிரி திசையெலா மேவியு நெடுஞ்சில புரையாகா.

செவ்வி தாங்கலில் வரசமுஞ் சங்கமுந் திகிரியு மெனுங்கீற்று
வவ்வு கின்றதோர் சுழுத்தியா மஉத்தையாய் மருவுறு மதுபோலத்
தவ்வில் சித்தினு ளுலகங்கண் முழுவதுந் தங்குமால் வேறன்றி
யெவ்வி டத்திலியா தெப்படி யிருந்ததவ் விடத்தினப் படியென்ப.5

வேறு.

நாநாவாம் பண்திகளுண் ணண்ணுகினு மொருமையே நண்
ணுவ் கற்போ, லாளுத சகங்குளையுள் ளடக்கினும்வேற் றுமைமேவா
தறிவொன் றேயாந், காளுர்பந் கயமெல்லாம் வேறன்றிக் கன்மய
மாந் கணக்கே போல, வாளுர்சிற் சொளுபத்தைப் பிரியாத தன்
மயமாம் வைய மெல்லாம். 6

விரிசிலையி லெழுதியபங் கயமாதி யுதித்தத்த மித்த துண்
டோ, திரிபுவநங் களுஞ்சித்தி லப்படியே வில்வக்காய் செறிந்த
மச்சைப், பரிசினின்முன் னுரைத்ததுபோன் முடிவில்லா விகாரத்
தாற் பரந்த வண்டந், துரிசிலா வறிவினிடைத் துன்னுமால்
வேறென்று சொல்ல வொண்ணு. 7

பிரமத்தின் சற்பாவ வடிவான பேருலகின் பேத மெல்லாம்,
பரமார்த்த சுழுத்தியாய்ச் சாந்தமாய்ச் சமமாகிப் பயின்ற சித்தாய்க்,
கரமுற்ற தன்னுருவாங் கண்ணாகுங் கல்லிடைத்தா மரைகள்
போலத், திரமற்ற சிருட்டியெலாம் பயனில்லை யுடல்களெலாஞ்
சேரா தென்றும். 8

6—4. சிலைக் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1494.

6—5. அருச்சுநன் கதை.

என்னலுமே யறிவதெலா மறிவுற்றேன் காண்பனவு மெல்லாங்
கண்டே, னுன்னருளா லென்னினுநல் லுணர்வுவளர் வுறமீட்டு
மொன்று கேட்கேன், மன்னுலகை யாயிரமட் டமைப்பதாய்க்
கண்ணடிபோற் றோன்று கின்ற, முன்னுபுரி யட்டகத்தின் வடி
வேது மொழியென்ன முனிவன் சொல்வான். 1

ஆதிமுடி வின்றியே சகங்களின்வித் தாம்பிரம மடுத்த வண்ணம்
பேதமுற மேவுதலுஞ் சீவனா நாமென்று பேதித் தெண்ண
மேதமுற நானென்றா மநமுற மநமாகு மியைந்த போதம்
போதமுறு நிச்சயத்தாற் புந்தியாம் புலன்களாற் பொறிக ளாகும். 2

காயமெனு நினைவாலே காயமாங் கடநினைவாற் கடம தாகு
மேயசுபா வத்திந்த வடிவுபுரி யட்டகமா மென்பர் வீரா [லோடி
தூயவறி னுன்செய்வோன் புசிப்பவன்சான் நென்றன்முதற் றுரிசி
மேயபெயர் சீவனா மறிவுபுரி யட்டகமாய் விளம்பு மன்றே. 3

கடியபுரி யட்டகத்தின் வசந்தாலே கருவின்மேற் கருவு பற்றி
 ரெடியபல பொட்காணு ரெறிபோல விச்சகமு நிகழு மன்றே
 படியனர்தோ னரு டுடதோர் ரெறிகேளா யர்ரெறியைப் பார்த்தன்
 யடிமுடிவில் பதச்சிவந் முத்தனுப்ச் சகச்சி யாகு மன்றே. [பற்றி

வெருவாம லருச்சுரனுட் கழிப்பதுபோ னுட்கழிப்பாய் வீர
 வென்னப், பெருமானே யருச்சுரனெப் போதுதிப்ப னவனுக்குப்
 பின்னை காத்த, னருளாலெய் வாகுபதே சிப்பதெனக் கேட்டருளு
 மண்ண லுக்குத், திருமால்வந் தருச்சுரற்கு மேலுணர்த்து ரெறி
 வசிட்டன் செப்ப லற்றான். 5

உகராலு முடிவதொறு முயிரனைத்துஞ் செற்றவ்னை யுன்னிக்
 கூற்றுத், தகவான தவ்ஞ்செய்யு மொருகாலெட் டாண்டதச வருட
 மோர்கான், மிகுமீரா ருண்டொருகா லையாண்டோர காலோர்கான்
 மீண்டே ழாண்டு, தகவரும் பதினாறாண் டொருகாலிப் படிப்
 பலகாற் றுணிந்து ரோற்கும். 6

இப்படியே யமன்றவம்பூண் டோருயிருங் கொல்லாம விருந்த போது
 மொய்ப்புறபல் லயிராலும் பெயர்விடமற் றறநெருங்கு மூரி ஞால
 மப்படியி னாலந்த விசித்திரமாம் பலபூத மநேக மான
 துப்புறுழு கவகளாற் பூபாரந் தொலைவிக்குந் தொன்று தொட்டே.

இவவகையே நாலுகமும் பல்லுயிரு முலகமுத லிறந்து போன
 வவவகையோ ரெண்ணில்லை யாதித்தன் றந்தநம னந்த வண்ணங்
 கைவளர்பல் லுயிர்கொன்று கரந்தரா னுறுபாவங் கட்ட ழிப்பா
 னெவ்வமறு தவம்பூண்டு பன்னீரான் டேகாந்தத் திருந்த வெவ்லை.

அதனாலே சாவில்லாப் பல்லுயிரா லறநெருங்கு மதிபா ரத்தை
 யெதனாலே தீர்வமெனத் திருமாலிச் சரணை வெய்தும் பூமி
 மதுகுத னிருவடிவா யவரியிலே யவதரிக்கும் வசுதே வற்குச்
 சுதனாகும் வடிவொன்று பாண்டிவுக்குச் சுதனான சொருப மொன்றே.

வாசுதே வப்பெயரு மருச்சுநன மமும்படைதது வருமப் போதில்
வீசுதார் திரிதராட் டிரன்மைந்தர் கிளைஞரோடும் விசயன் மேலே
யேசுபோர் செய்யுருந தன்கிளைஞர் மாணத்துக் கிரங்கிப் பார்த்த
ஞ்சுசரா சநம்வளையா னதுபொருட்டா லுபதேச மருளு மாயோன்.

விசயனெனும் பெயருடற்கு விண்டுவெனு ஞாநவுடல் விளம்பு
முண்மை, யிசைவுறக்கே ளநந்தமாய்த தெரிவரிதா யடிமுடிவற்
றிருக்கு முன்னை, யசைவறப்பா ரருச்சுநா வறிவுருவங் குற்றங்க
ளின்றி நிற்குந், தசையுடலி லொருக்காலும் பிறப்புறா யிறப்புறாய்ச்
சத்தாய் நின்றாய்.

11

பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை யிவனென்ன வடிவில்லைப் பின்புண் டாகா
வறப்பழைதாய் நித்தமா யழிகின்ற சரீரத்தி லழியாச் சற்று [வா
முறப்புரிபுந் தொழில்களைநீ யோயாது சங்கத்தை யொருக்கிச் செய்
யிறப்பில்பிர மார்ப்பணவா சாரமுறிந் பிரமமா யிமைப்பி னிற்பாய்.

ஈசனிடத் தெப்பொருளுஞ் சமர்ப்பித்து மிகுமீசன் வடிவ மெய்திப்
பாசமுறு முயிர்க்கெல்லா மீசனாய்ச் சங்கற்பப் பற்று மாய்த்து
நீசமனாய்ச் சாந்தமநத தினனாகி முரியாய்ச்சந் நியாசி யாகி
யேசறயோ கியுஞாந வானுமாய் முத்தியினை யெய்து கென்ன.

13

சங்கமறுத் திடல்பிரமார்ப் பணமீச ரார்ப்பணமே சந்நி யாசம்
பங்கமறு ஞாநமே யோகமே யெனுமிவற்றின் பகிர்ச்சி யாதோ
செங்கண்முகி லேயென்ற விசயனுக்கு மாலருள்வான் செநிசங் கற்ப
மங்குறவா தனைகெடவோர் நினைவுமிலா விடம்பரம வத்து வெண்பர்.

ஏகமெனும் பிரமத்துக் குறுமுத்தி யோகமே யிலங்கு ஞாந [ரோர்த
மியோகமுமாங் கதுவென்ப ருலகமுநா னும்பிரமத் துருவென்
வாகுபிர மார்ப்பணமாங் கருமபலம் விடல்சந்நி யாச மாருஞ்
சோகமுறு சங்கற்ப மறுத்தலே சங்கத்தைத் துடைத்த தென்பர்.

எண்ணமனைத் தினுமீச னெருவனே யென்றிருமை யெண்ணத்
தீர்தல், புண்ணியவீ சுரார்பணமா மெனைநாடி யெனக்கன்பாய்ப்
பூசித் தென்னை, நண்ணியெனைத் தொழுதென்னைத் துதித்தாயே
னென்னுநின் சொருபச் சோதி, புண்ணிறையும் பாமஞ்சா மாநிய
மென் நிரண்டுவடி வுண்டெ னக்கே. 16

சங்காழி பயில்கரத்தை முதலான வங்கஞ்சா மாநி யந்தான்
மங்கரம் வடிமுடிவற் றென்றாய வடிவுபா வடிவ மாரு
மிங்கான பிரமமெனப் பாமமென விசைப்பதெலா மிந்த ருபஞ்
சிங்கரம் லிதுதனைத் தெளிவளவு நாலுபுயத் தேவை யேத்து. 17

அக்கடவுட் பூசையினு லறிவுநிறைத் ததனாற்ப் பதமுஞ் சேர்வை
மிக்கபரமாகியவென்னுருவமுறிந் பிறவிநோய்மீண்டுசேராப் [யாய்த்
பக்கவபி மாநம்போய் மோகம்போய்ச் சங்கம்போய்ப் பாமே மெய்
துக்கசுக தொந்தம்போ யாசைபோ யறிவுற்றோர் தொடர்வ ராங்கே.

காமமுது சங்கற்ப மின்றியா ரம்பமெலாங் கலந்து நிற்போர்,
தாமமுது ஞாநத்தீ யாற்கருமங் களைச்சுட்ட சான்றோ ரென்பர்,
சேமமுமேல் வரும்பொருளுஞ் சிந்தையறத் தொந்தமறச் சித்தா
முண்மை, தோமறப்பெற் றெப்போதுந் தோற்றுதொழில் வழிநிற்
பாய் துளக்க மின்றி. 19

வீசியவூழிழக்காற்று மேலிடினும் விந்தமலை வெடித்த போதுந்,
தேசிகனூற் கற்பித்த செந்நெறியை மதிமான்க டிறம்பல் செய்யார்,
மாசறு மெய்ஞ் ஞாநமிலா மடமையால் வாதினைமெய் வடிவாய்
நிற்குங், காசறுமெய்ஞ் ஞாநமெனும் பெருங்கடல்கோத் தாலதனுட்
கரைந்து போமே. 20

என்றருளித் திருநெடுமா விமைப்போது மோநம்போ விருத்த
லோடும், வென்றிமிகு விசயன்கிழந் துரைசெய்யும் வகைகளாய்

மெய்ம்மை வீரா, கன்றுதுய ரனைத்தும்போ யெனதுமதி பரம்
பொருளைக் கலந்த தையா, துன்றிரவி காணவிரி கமலம்போ லென
விசயன் சொல்லு மன்றே. 21

6—5. அருச்சுநன் கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம் --1515.

6—6. (ஸ்வப்ந)சத வருத்திரர் கதை.

மீட்டுமோர் கதைகே ளென்று வீரற்கு உசிட்டன் சொல்வா
னூட்டுளோர் சந்நி யாசி ஞாநவான் சமாதி யுள்ளோ
னீட்டுறு சமாதி யாலே நிமலா நெஞ்சி னென்றை
மீட்டுற நினையி னப்போ தெய்திரீ ருயரா மாபோல்.

ஒருபகற் சமாதி நீங்கி யிருந்தன னுயர்சந் நியாசி
கருதிடு மவர்க்குப் பற்றிப் பாச்சுறன் காணு மென்று
சுருதியுண் டிலகோர் செய்யுந் தொழிலையாம் விநோத மாக
விருதயத துன்னு வோமென் மெண்ணிய திவன்ற நெஞ்சம். 2

மற்றொரு புருட னானைசவுமாத் திரத்தான் மீளப்
பற்றியும் பண்டை யோனைத் தானெனப் பாவிக் கைக்குப்
பெற்றிலன் காக தாலீ யப்படி பெற்ற வாஞ்சை
புற்றனன் சீவ டன்பே ரொருவனென் றுணர்ந்தான் றன்னை. 3

சித்தம்வே ரொருவ னான சீவட னிவ்வா ராகி
புற்றவிக் கநவிற் செய்த நகரிலோர் தெருவின் மேவி
மெத்தநா ளிருந்தா னாங்கே விநோதபா நத்தை யுண்டு
மத்தனாய் மதுவை யுண்ட மதுபம்போ லுறக்க முற்றான்; 4

கருமுறு காவில் மேலேமர் கலைமரை யடனாக் கண்டான்
மகனிலே பற்றிப் பாச்சன் மாத்நீர மதனன் மரேறார்
சுபத மடைவல் பொலம்பச் சரிந்கனார் சிவனு ளாங்கே
திருமிது விமரபர ரத்தார் கேகோக் துக்க முற்றன். 5

பாதபம் விதையா றுப்போற் பள்ளிகொண் மனையோன் தன்பாற்
போதுறு கவிற் தன்னைப் பொருவில்வந் சியனாக் கண்டான்
மேதகு முண்டார் தஞ்சி மேவிய கவிற் தன்பார்
பூகலத் தரச னாக டைந் தனைப் பொலியக் கண்டான். 6

அரசேடு ரிசவ துஞ்சி யடைந்தோர் கவிற் தன்னைச்
சுமக டாகக் கண்டான் சுமகள் சுரநப் போரிற்
பரட்ச மாகத் தஞ்சப் பயில்வுறு கவிற் தன்பார்
குரமட மானாக் கண்டான் கூறுமான் முயின்ற தோர்கால். 7

துஞ்சமான் பரிச யத்தாற் சூழ்த்ததோர் கொடியாத் தன்பாற்
செஞ்செயே கவிற் கண்ட தண்ணிலே திரியக் கேனு
நெஞ்சுக் கண்ட கேட்ட மாப்பில நிகழ்க் காவிற்
சஞ்சரித் திடவே காணு மாதலாற் சாற்றக் கேளாய். 8

பூவுமெச் தளிநுங் காயும் பொலிந்தவக் கொடிதன் காட்டிற்
நேவதை யான வந்தத் தேவிவாழ் வகமாய்த் தோன்ற
மேவுவித் தெனும வற்றி லங்குர மேனி யொப்பாய்த்
தாவுறு னேய முற்ற தன்னுடை யறிவி னாலே. 9

தன்னுடை வணத்தா ரத்தே சார்ந்ததாய்த் தன்னுட் கண்டு
முன்னிய சுழுத்தி புற்ற வறிவினான் மூடத் தன்மை
துன்னுற வறுப வித்துச் சுரும்பெனத் தன்னைக் கண்ட
தன்னவண் டோடைக் கஞ்ச வலயங்கீண் டதனுள் ளான. 10

சடமதி புயிர்க்கு முன்னஞ் சார்ந்திடும் வினையாட் டோர்பான்
மடல்வந சத்து ளாங்கே வண்டுறை தடத்து வந்தோர்

கடகரி குழப்பி வீசக் கஞ்சமுங் கயமுன் வண்டுந்
தொடர்பொடி யான நந்த தும்பியைத் தும்பி நோக்கி. 11

அக்கரி யாகத் தன்னைக் கண்டது குளப்பன் ளத்திற்
கைக்கரி வீழ்ந்த தந்தக் கரியையோர் வேந்தன் பாகன்
சிக்கெனக் கொடுபோ யாங்கோர் செருவிலே சிதையச் செய்தான்
பக்கவண் டிணக்கத் தார்கைப் பகடுமீண் டளியாய்ற் றன்றே. 12

கடுத்ததோர் களிமுன் மீளக் கயத்தொடய வண்டு தூளா
யடுத்தக லத்தி லன்ன அறிவினா லன்னா மான
துடித்தநீ ருலகி லன்ன முலப்பிலா யோரி யெய்தித்
தடுத்தநீர்க் கயக்கஞ் சத்தோர் சாரச மான தன்மே. 13

அக்குரு கொருகால் விண்போ யரன்புரத் தரனைக் கண்டு
மிக்கசங் கரனா னென்றே மெய்ம்மையாய் நினைத்த லோடு
நக்கன துருவ மாகி நயத்தவா வீச னுட்டிற்
றொக்கபல் கணங்க ளோடுஞ் சூக்கமெய்ஞ் சூரநத் தோடும். 14

ஈசனா யியங்கு வான்முன் னியன்றன சரிதை யெல்லா
மாசறு புத்தி யாலே மதித்தனன் மறைப்பி லாத
தேசவிஞ் சூரந மேனிச் சிவன்றனி யிருந்து செப்பும்
வீசிய கநவு தூற்றின் வியப்பெலாம் விளங்க நோக்கி 15

சித்திர மம்ம விந்தச் சகத்தைமோ கஞ்செய் மாயை
மித்தையா யிருந்துங் கெட்டேன் மெய்ம்மையாங் காநல் போல
வீத்திற மயக்க மாக விப்பெரு மாயைக் காட்டி
லொத்தபல் லிடத்திற் புக்கே யுழன்றன னெல்லை யின்றி. 16

என்னுள மாத்தி ரத்தி லெழுந்தகற் பனையி னாலே
முன்னொரு சிருட்டிக் கேநான் மொழிந்தசீ வடப்பே ரானேன்
பின்னொரு சிருட்டி தன்னிற் பெருங்கலை மறையோ னானேன்
மன்னவ னானேன் பின்பு வந்ததோர் சிருட்டி தன்னில். 17

இத்திற னூறு யோநி யெய்தியீங் கீச னானேன்
மெத்திய வாண்டு கங்கள் விருத்திக ளானேகஞ் சென்ற
வத்தனை பிரப்பும் போய்நா மறிகுலோ மறிந்து நன்று
யொத்தவா றுக்கி யெல்லா மொருவழிப் படுத்து கிற்போம் 18

என்றுணர்ந் தீசன் முன்னே யிருந்தசந் சியாசி தன்பாற்
சென்றவன் றனையெ முப்பிச் சேதநத் தொடுநெஞ் சோடு
மொன்றுறச் செய்த லோடு முணர்ந்தசந் சியாசி தானு
நின்றதன் மயக்க மெல்லா நினைவுற நோக்கி னானே. 19

சீவட னாதி யார்தன் உடிவத்தைச் சிவன்சிற் தித்துத்
தாலிலிற் ககநத் தோர்பாற் சாந்துசீ உடன்வாழ் தேசங்
கேவலத் தானுஞ் சந்தி யாசியுங் கிட்டி யன்றான்
மேவுற மரத்தி னோடு மறிவொடு மேவு வித்தான். 20

மூவரு மறிவு பெற்றோர் முதுபழக் கத்தி னாலே
மாவியப் புற்றுஞ் சற்றும் வியப்பிலார் வடிவ மொன்றே
மேவுமூ வடிவ மாளோர் மிகுமுருத் திரானு மற்றச்
சீவடன் றானுஞ் சந்தி யாசியுஞ் சேர்ந்து சென்று. 21

வேதியன் முதலா யுள்ளோர் பிறப்பிட மெல்லா மேவித்
தீதறக் கூட்டித் தெய்வ ஞானத்தாற் நேச மிக்க
சோதிருத் திரர்க ளாகி யறிவுற்றார் சொன்ன வீசன்
போதிரென் நேவத் தத்த மிடங்களிற் போயி னாரே. 22

சீவடன் மறையோ னாதி யாவருஞ் சென்று தத்தம்
பாவைய ரோடும் வாழ்ந்து பாலுற வுடல்போ நாளின்
மேவுருத் திரனைச் சேர்ந்தா ரென்றலும் வீரன் கேளா
வாவது புதுமை யென்ன வதன்றிறம் வினவ லுற்றான். 23

அங்குச்சீ வடனை யாதி யானவர் சந்தி யாசி
சங்கற்பத் துருவ மாளோர் சத்திய மான தெங்கன்

பொங்குற்ற சங்கற் பத்தின் பொருளெலாம் பொய்யே யன்றோ
வின்கிதை விளக்கா யென்ற விராமற்கு வசிட்டன் சொல்வான். 24

எதுவுமுண் டறிவி னுள்ளே யெப்படி யெத்தைக் கண்ட
தந்நையப் படிச்சித் தெய்து மனைத்துமா தலினால் மெய்யே
யெதுகந விற்காண் கின்ற தெதுசங்கற பத்திற் சேர்ந்த
ததுவங்கே யுண்டெப் போது மப்படி வடிவ மாகும். 25

வேறு.

சங்கற் பத்திற் கருவுதனிற் சார்ந்த பொருளெப் படிசேர்ந்த
தங்கப் பொருடான் பரமத்தி னழுந்தும் பழக்க மியோகமெனுந்
துங்கத் திறத்தல் லதுமெய்யாத் தோன்றா தியோக விஞ்ஞாந
மிங்குப் பெறலாற் சிவன்முதலோ ரெங்கு மெல்லாங் காண்கின்றார்.

இட்ட மான பொருளெல்லா மேக நிட்டர்க் கெளிதெய்துந்
திட்ட மாந்தென் றிசைநோக்கிச் செல்வார் வடக்கெப் படிசேர்வார்
தொட்ட சங்கற் பத்தருத்தஞ் சூழ்வா ரதுவே தன்னுவரான்
முட்டி நமது பயன்வசத்தோர் முன்சேர் பொருளை முன்னாரே.

முன்னு பொருளிற் சங்கற்ப முட்டி விரும்பு மொய்ப்புந்நி
யன்ன பொழுதே கத்துவத்தி லழுந்தா மையினு லவ்விரண்டு
மின்ன புந்தி நசிப்பிக்கு மினிநான் விச்சா தானாகு
மன்னு கின்ற நானிங்கு மறையோ னுமென் றுறநோக்க. 28

இதுவே யேகத் துவமதனி லெய்து பேற்றின் றிட்டாந்த
மதுகா ரியசித் தியின்பொருட்டா மாத லாலே கப்பொருளின்
றிதநிட் டையினுற் சந்யாசி சீவன் சிவனாய் சிவவடிவா
ஊதவு கின்ற சங்கற்பத் துற்ற பொருட்குண் மையைமேவும். 29

தெளிசந் நியாசி சங்கற்பத் தவராஞ் சீவ டன்முதலோர்
களிகொ டத்தம் வேற்றுவகை கண்டா ரீச னுருவத்தால்

விளிவில் சங்கர் பத்துண்மை மேவி ஞர்தஞ் சங்கற்பத்
தெளிது செரு ககாடைந்தா ரீசன் வீஞ்ஞா நத்தாலே.

30

6—6 (வப்பர்) சத வருத்திரா கதை முற்றிற்று.

ஆக வருத்தம்—1545.

6—7. வேதாள கதை.

சமுத்தி மௌரத் திருநாதித் தொடரு மரத்தி நெழுச்சியற
வழுத்து மலக்கற் பனைக்கி பகண்ட பதத்தி லிருவெனலும்
வழுத்து கரண மௌரஞ்சொன் மௌரங் காட்ட மௌரமெனச்
செழித்த மூன்றுத் தெளிந்திடமேற் சமுத்தி மௌரஞ் செப்பென்ன

ஒவ்வ முடிவ ரிருகையா மொருவன் காட்டத் தவனாகுஞ்
சேவ் முத்தன் மற்றவனஞ் செய்யு வகிரியை தனிலமுத்த
மேவு நினைவுற் நிந்தியததை மிக்க வலியால் வென்றவனைக்
காவன் மன்னர் புகழ்வீரா காட்டத் தவனா முரியென்பர். 2

சகநே ருள்ள படியுணர்ந்து தன்பாற் றன்னை நினைத்துலகை
நிகரா கியமுள் ளமைவுற்றோ னிமல முத்த னுமிந்த
மிகுநீன் சாந்த முடிவரன்பான் மிக்க மரத்தின் மெய்யுருவற்
தகுநீ இருவாம் பாடனையே சாற்று மௌரச் சொற்பொருளே. 3

வாக்கு மௌரஞ் சொற்றடையாம் வலிந்திந் திரிய மடக்குவித்த
ருக்கு கரண மௌரமதாந் தனது சேட்டை யெலாம்விடுதல்
வீக்குவ் காட்ட மௌரமதாம் விளங்கு சித்த வியாபார
நீக்க மிலலா மூகையாய் நிகழ்த்து மௌர மிவையாகும். 4

வன்பி வியற்று மிம்முன்று மௌரங் காட்டத் தவர்க்கியல்பா
முன்பி னின்றிப் பிறிவின்றி மொய்த்த துயரற் றிருக்கின்ற

வீன்ப வதுபூ திபர்க்கெனினு மிலாதார்க் கெனினு மிதுதானே
தன்ப மொன்று மணுகாத சுழுத்தி மௌந மெனச்சொல்வர் 5

பன்மை மோகத் திவவுலகைப் பற்றி யுள்ள படியுணர்ந்து
தன்மை நிலையா யையமற ருனே சுழுத்தி மௌநமதாஞ்
சின்ம யனேக வறிவுருவாஞ் சிவமே யிவையா வையுமென்னுந்
தொன்மை முடிவி னிலைதானே சுழுத்தி மௌந மெனச்சொல்வர்.

நின்ற விண்ணுண் டல்லவுமா நிகழு மனைத்து முளதிலதா
மென்று சமமுஞ் சாந்தமுமா யிருத்தல் சுழுத்தி மௌநமதா
மொன்று சுழுத்தி மௌநந்தா னுபய விதமா மியோகியர்க்குத்
தன்று கின்ற சாங்கியமுந் தூய தான யோகமுமே. 7

தெளிவா ஞாந வுணர்வாலே திருமு மேக சமாதியினு
லளவாஞ் சங்கை யாலறிந்த வவர்சாந் கியயோ கியராகு
முளதாம் பிராணன் முதல்வாயு வுபசாந் தியிலூ கத்தாலே
யெளிதா முடிவி லுயர்ப் பத்தை யியைந்தோ ரியோக யோகியரே.

பண்ணப் படாத வுபசாந்த பதமே யெவர்க்கும் பற்றாகு
மெண்ணத் தகுசாந் கியரெய்து மிடமே யிடமா மியோகியர்க்குந்
கண்ணத் தகுடா தனைவிலைசூழ் கடிய பிராணன் மநமிரண்டு
நண்ணப் படுசெய் தொழிறீர நசிக்கி லதுவே பாம்பதம். 9

வினவி நோக்கா மையிற்சித்த மெய்ப்போற் றேன்றும் பொய்யேயாந்
நவீற் றனது மாணந்தான் காணு நின்று முளதாமோ
வநக வேகப் பொருட்பழக்கத் தழுத்தம் பிராண னுள்ளடக்கன்
வனை யடக்க லிவைமுத்தி வசநப் பொருளாஞ் சுருக்கத்தில். 10

பாமா மொருமைப் பொருட்பழக்க முயிரி னெடுக்க முளத்தொடுக்
பாமா மொன்று பலிக்குமெனிற் றம்மிற் றுமூன் றும்பலமாம் [கந்
பாமா முயிர்நெஞ் சிலதாகிற் பயிலா தெவர்க்கும் பாவனைக
பாமா மிவையொன் றாமலரு மணமுந் திலமுந் தைலமும்போல். 11

ஆதா ஈாதே யம்போலா மதிலொன் றிறக்கி லயலதும்போ
மோதா நின்ற லிவைமாயி லுயர்ந்த வீடு முதவிடுமான்
மீதா கியதன் பரிசுயத்தால் வெளியாய் நினைவு போமளவு
மோதா கிலுமோர் தத்துவத்தி லிறக வேண்டும் பாஹினேயே. 12

நெடுகாட் பழகுஞ் சுபாவத்தா னெஞ்சி நெருமை யொன்றுண்டா
முடனே மிகுமித் திரளெல்லா மொருங்கிப் போகும் பிறப்பிறப்பி
னிமமார் கறவு போய்விழித்த விகல்வே தான மிசைத்தவிஞத்
தடமார் புயனே கேட்டியெனத் தவமார் வசிட்டன் சாற்றிடுவான்.

விந்த வந்ததோர் வேதாளம் வேறோர் நாட்டில் வெம்பசியால்
வந்து புகுந்தோர் நல்லோன்பால் வரம்பில் பலியேற் றுண்மகிழு
முந்து பசித்தீ முடுகிடினு முன்வந் தோர்க்கு நிபமின்றி
சிந்தை யின்றிக் கொலைபுரியா நெடியோர் நெறியை நீங்குவரோ.

கானின் மந்த வேதாளங் கடுத்தீப் பசியா னீதியிஞ
லான லுகத் தாற்சநத்தை யசந மாக்க நகரெய்தத்
தான நிருப னிரவுதிரி சமயத் தவனைத் தான்கண்டு
வானி விடிபோல் வேதாள மன்னற் குறைத்த படிசேளாய். 15

மன்னு வென்கைப் பட்டினையால் வானே றினைய வென்னாலே
புன்னு ருயிரிற் றினையினியென் னுணவா குதியென் றுரைத்தலுமே
நின்னு நெறியா லன்றியெனை நெருங்கிற் றிலநீ நெழுமென்னச்
சொன்னான் மன்னன் வேதாளஞ் சொன்ன மன்னற் கெதிர்சொல்
[லும். 16

நீதி யின்றி புனையடரே நெறியே புரைக்கே னிருபாநீ
நீதி லிரவா ளருக்கெல்லாஞ் சிறுமை தீர்க்குந் திறத்தனையா
லாத லாலென் குறைதீர்ப்பா யையப் பாடாங் குறைகேட்டு
நாத நேனின் சொற்கொடையா னன்றா நிறைப்பா யெனவுரைக்கும்.

எந்த வெய்யோன் கிரணங்கட் கிந்தப் பிரமாண் டங்களெலாஞ்
சிந்துஞ் சிறிய வணுத்திரளாய்த் திகழு மெந்த மாருதத்தி
வந்த மில்லாக் ககநமெனு மணுக்கள் விளங்கு மளவின்றி
வந்த கநாமேற் கநவுற்று மாறாத் தெளிவா மொளிவடிவென். 18

ஆம்பைத் தண்டு ஞட்போயு மந்தத் தண்டே யாவதுபோல்
வரம்பி லுள்ளுள் ளேயெனினு மற்ருென் ருகா வணுவேது
நிரம்பு மண்டம் விண்ணுயிர்க ணிகழுங் கதிர்பொற் கிரியனைத்தும்
பரம்பு பரமா ணுக்களெனப் பயின்று நீங்கா ஁ணுவேது 19

ஆங்க மொன்று மறப்பரம வணுவா மெந்த மாகிரிக்குத்
தங்கு கற்போற் செறிந்தொன்றாஞ் சகங்கண் மச்சை யாமென்று
துங்க வேதா ளாஞ்சொன்ன சொற்கு நகைத்துச் சுடர்மெளலி
யங்க ணாசன் சொன்னவெலா மடைவே கேட்டி யிராகவனே. 20

உதித்த விந்தச் சிற்பாறு ஞாலகா மிவையெல் லாம்விளங்கு
மதித்த விமல விஞ்ஞாந வடிவாம் பரம வாதித்தன் [ந்
கதித்த வெளியா மிவவெய்யோன் கதிர்க்கிவ் வுலகெல் லாமணுவா
துதித்த விந்த மார்த்தாண்டன் சுடராற் றேன்றி விளங்கிடுமால்.

கால முண்மை விசம்புண்மை கண்ணு யசையு மறிவுண்மை
சால விமல வறிவுண்மை தன்னை முதலா முண்மையெலாஞ்
சீலப் பரமப் பெருங்காற்றிற் சிறுது ளாகித் திகழ்ந்திடுமாத்
கோல மலரின் மணம்போற்றாங் கொண்ட சொரூப சுபாவத்தால்.

உலக நாமப் பெருங்கநவி லொன்றின் மேலொன் றுக்கநவு
பலபற் றியுந்தன் வடிவைவிடாப் பயில்சாந் தத்தால் விரிபிரம
மிலகுங் கதலி யுள்ளுள்ளே யிலையே யாகு மியல்பென்ன
வலகி லாத வுள்ளுள்ளே யான போது மப்பிரமம். 23

சூக்க மாயெட் டாமையினுற் சொன்ன பரமே பரமானு
நீக்கு மெல்லு யிலாமையினு னெடிய மேரு முதலனைத்தின்

றாக்கு மூல மிதுவாகுந் தடமே ருவையா திகளிதற்கு
நோக்கும் பரமா னுவைப்போல துடங்கி விளங்கு நோக்கிடினே.

எட்டா மையினுற் பரவணுவா மிவனே நிறைவாற் பெரியகிரி
தட்டா வவய வங்கனெலாந் தரித்து மடையில் லாப்புருடன்
முட்டா விஞ்ஞா நத்துருவாய் முழுது பொருட்கு மிடமாகு
மெட்டா விதற்கு விஞ்ஞாந சார மச்சை யிவையனைத்தும். 25

இயல்விஞ் ஞாந மாத்திரத்தி னிடுடையே யுலக மிருக்குமென
வுயர்மன் னவனோ தலுக்கேளா வுளத்தே தன்னை யுணர்வுற்று
மயலில் விசாரத் தாற்சாந்த மகவே தானந் தனியிடம்போய்த்
துயர்கொள் பசியை மறந்தசையாத் தூய தியாகத் திருந்ததுவே.

6—7. வேதாள கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1571.

6—8. பகீரதன் கதை.

அசைவி லாவுட் போதத்தா லனைத்தினு முளத்தை வாங்கி
யிசைவசெய் திச்சை யின்றி யிளைப்பறப் புத்தி யாறி
விசையிலா நெஞ்சா னெஞ்சை விண்ணென விமல மாக்கி
யசைவறு மெளகி யேகன் சாந்தமே வடிவ மாகி. 1

சமனுமா யிதயம் விண்போற் சாலவுந் தெளிந்து நிற்பாய்
நிமலமாம் புத்தி திண்மை நிறைவுற்று மூட மின்றி
யமரவந் தனபின் செல்லு மரசனும் பகீர தன்போற்
குமாரனே யரிய தேனுங் குறைவறப் பெறலா மென்றான். 2

என்றலு மவனை நோக்கி யெம்மந வல்ல பத்தா
லன்றுகங் கையைக்கொ ணார்தான் பகீரத னையா வென்று

நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப நான்மறை வசிட்டன் சொல்வா
 நென்றுணர் பகீர தப்பே ரொரு பனுண் டெலகின் வேந்தன். 3

மானில முழுதுங் காப்போன் மணியினும் வண்மை மிக்கோன்
 சாநவி படியொ முவநாற் சாம்பராய்ப் பாத லத்திற்
 போனதன் கிளையை யெல்லாம் பூமக னுலகி லேற்றித்
 தீநர கொழிய வைத்தோன் நிவகன் டெண் கவிகை மன்னன். 4

அன்னவன் காலை யான பருவத்தி லவநி தன்னி
 னின்னல்கூர் நடையா மித்தை நோக்க லுந் தனதெண் ணத்தி
 லுன்னிய வற்பு மான விசாரத்தா லுதித்த தந்தோ
 மன்னிளம் பக்கு வத்தின் மநதத்தின் மாசி ரோற்றம். 5

விதியினுற் காநன் மேட்டிற் கொடியென விசாரந் தோன்ற
 வுதவுமே காந்த மெய்தி யொன்றொடொன் றொவ்வாக் கூட்டத்
 ததிகுய வுலகின் றன்மை யிதனைப்பாந் தகத்திற் றேர்வான்
 புதிதிலே யொன்று மென்றும் போனதே புதுது மீட்டும். 6

போகிய பகலே மீளப் போகிய விரவே மீள
 வேகிய கொடையே மீள வேகிய விரப்பே மீள
 வாகிய வுணவே மீள வாகிய தொழிலே மீள
 மோகியர் மீள மீள முயலுவா ரொன்றி னுணர். 7

சுவையற வுணங்கு மந்தக் கருமமே சூழா நிற்பர்
 நவையற வெத்தைச் சேர்ந்தா னண்ணுறா தில்ல யென்ன
 வெவையும்வந் தணுகு மத்தை யியற்றலே யியல்பாஞ் செய்கை
 கவையுறு மற்ற வெல்லாக் கருமமும் விடுகி யாகும். 8

பலபடச் செய்த செய்வார் பாமர ரறிஞர் செய்யா
 ருலகிய விதுவென் றுள்ளம் வெருவின னொருகாற் சென்று
 நலனுறு திரித லப்பேர் நற்குரு சரணந் தாழ்ந்து
 சலனுறு பிறவிக் கஞ்சித் தனித்திவை கழற லுற்றான். 9

பகீரத னுரைப்பா லினயா பயில்சரை மாண மோக
மகிலமா மச்சஞ் செய்பு மருந்துயர்க் கவதி யேது
திசுழ்வுற வருள்வா யென்னத் திரிதல னுரைப்பான் மன்னு
நிகழ்வுறு நேயந் தன்னை நிறைவடி வாக நோக்கில். 10

அன்றுபோந் துன்ப மெல்லா மகப்பந்த மனைத்து மாபு
மொன்றலா டையம் போரு முறுகரு மங்கண் மாபு
நன்றதா நேயந் தானு ஞாநமே வடிவ மாகி
நின்றதற் சொருப மாகு நிகழ்த்திட விதனைக் கேளாய். 11

எங்கணு முளது நிட்ட மெழுதலத் தமிழ்த் தலில்ல
யங்கண்மெய் யறிவு சாந்த மமலமச் சுதங்கு ணங்க
டங்குத லில்ல யீதொன் றுளதெனச் சாற்ற லோடும்
பங்கமின் முதியை நோக்கிப் பகீரத னுரைக்க லுற்றான். 12

ஒழிந்துள வுடல மாகி யொன்றையுங் காணே னாகி
யீழிந்துள தொழில்க ளெல்லாந் திரமின்றி யேக நின்னான்
மொழிந்துள வறிவே யாகி முட்டற விருப்ப தெவ்வன்
பொழிந்துள கருணை யையா புகலெனப் புகல லுற்றான். 13

திரிதல னுரைப்பான் மன்னு சித்தந்தா னிதய விண்ணில
விரியுஞ் சத்தா னேய நிட்டையை மேவும் பின்னர்
பெரியதா மனைத்து மேனிப் பெருந்தகை யாய சீவன்
பரிபவ மாய சந்மம் பயில்வுறு துலகின் மீட்டே. 14

இல்லவ ளீல்ல மாகிப் பற்றற லிட்டா னிட்டம்
புல்விடிற் சமசிற் பாவம் பொருந்துத றனக்குப் பேத
மல்லவா யதன்றன் பாவ நிரந்தா மாத லென்று
மல்லலே காந்தஞ் சேர்தன் மானிடத் திரினை நீத்தல். 15

ஆற்றம தத்து வத்தி னகல்கிலா ஞாந நிட்டை
பூற்றமா முண்மை ஞாநத் துறுபொருட் காட்சி யிந்தத்

தோற்றமாய் குறிகள் சேர்தன் ஞானமாய்ச் செல்வர் சொல்வர்
வேற்றுள வழிகண் முற்றும் விதநடஞ் ஞானந் தானே. 16

ஏதம தாக நானென் றெண்ணுத லிறத்த போது
காதலு முனிவுந் தீர்க்குங் களைகனையப் பிறவி நோய்க்கு
மேதகு மருந்தா ஞானம் வெளிப்படு மென்று சொன்ன
சேதந முரிய னுன திரிதலந் கரசன் செப்பும். 17

மலைமிசை மாம்போ னீனாள் வன்புற விர்த மெய்யி
னிலபெற நானென் றெண்ண நீக்குவ தெங்ங னென்னத்
தலைமைசேர் குரவன் சொல்வான் றன்மந வருத்தத் தாலே
தொலைவறு போகத் தெண்ணந் துவக்கறத் துடைத்து நீக்கி. 18

விரிவுறு முண்மை மேவில் வினையகங் கார மாளும்
புரிவற விவற்றை யெல்லாம் புந்தியாற் நீர நீக்கித்
துரிசில வின்றி நின்றா யென்னினு னென்னுந் தோற்றந்
தெரிகிலா ததுவே நீயாந் தெளிந்ததந் பாழு மஃதே. 19

அனைத்துள விசேட நீங்கி யச்சமந் மேட ணைக்குட்
டினைத்துணைப் பற்றந் நின்மை சிக்கெனச் சேர்ந்து செல்வம்
வினைப்பகைக் கீந்து நானென் பதுவிட்டு மேனிச் செய்கை
தனைத்துறந் தவர்பா லையந் தனையிந் தெனையும் விட்டு. 20

நிற்பர மாயிவ் வாறு நிற்கின்மே லுக்கு மேலாந்
தற்பர நீயே யாதி யென்றவன் சாற்றக் கேட்டு
வெற்படர் தோளா னெஞ்சிந் செய்வதாந் தன்மை மேவிப்
பற்பல தன்செய் கைக்கே பகீரத னிற்ப தானுன். 21

சிறிதுநாட் கழிந்த பின்னர் சிறந்ததோர் வேள்வி செய்து
நெறிடளர் செல்வ முற்று நீசமு முயர்வு நாடா
வறியரா மறையோர் தெய்வங் கிளைமுதல் வந்தோர்க் கீந்து
பிறிவறு துகிலொன் றன்றிப் பிறிதிலன் மூன்று நாளில். 22

யாவரு மிரங்க யாது மின்மையார் தனது நாட்டை
மேவரும் பகைவற் கீர்து வேற்று துகிலொன் றுளேன்
றவரு முரியாய் ஞான முரிக்குணஞ் சார்ந்து தன்ன
தோவறு நாதி நீங்கி பொருவனா புலாவ லுற்றான். 23

முகத்தினுற் பெயராற் கண்டோ ரறிகிலா மூதூர் தோறு
நகத்துயர் வரங்க டோறு நண்ணினன் றீர னாகி
யகத்திலே டணைக னெல்லா மவிழ்த்தனன் சிறிது நாளி
லிகத்துயர் சாந்தி யாற்றன் னிடத்தினோப் பாறி னானே. 24

படிமுழு துழல்வா னோர்காற் பகைவற்குத் தான்முன் னீந்த
கடிநகர் புக்கா னெல்லாக் கரணமும் வென்றேன் சென்று
மடியிலா உமைச்சா மற்றோர் மனையெலா மைய மேற்றான்
முடியுடை யிவனை கோக்கி யிரங்கினார் முன்பு கண்டோர். 25

அதிகபு சனைகள் பண்ணி யாசுசெய் தருளு கென்றே
பதிபெறு பகைவன் றானும் பகரவும் பலியே யன்றி
யெதிரொரு திரண மேனு மிசசையற் றிருந்து சின்னாட்
புதிதிதென் றெவரும் வெம்பப் போயினன் புறத்துத் தானே. 26

சாந்தியே வடிவாய்ப் புத்தி தளர்வின்றி யின்ப மெய்திக்
காந்திசேர் தன்சொ ருபக் கண்ணிலே விநோத மேவிப்
போந்திசை யதனில் வந்த குருவினைப் புகழ்த்து சேர்ந்து
தாந்திரி வுற்றா ண்ணார் சைலத்தில் வந்ததி னாட்டில். 27

குருவுமா னுக்கன் றுணுகு குறைவறு சமத்தை மேவி
யிருவரு நிலைமை யொப்போர் விநோதத்தா லாக்கை தாங்கிக்
கருவுட லிருந்தென் போயென் காயித்த படியு லாவி
யொருமையி லுள்ள டாற்றா லுறைகென வுறைக்க வுன்னி. 28

துன்புற வானந ததத் சுகத்தினு மததி மத்து
யின்புறார் தகங்கண் மாத ரியைநிதி யிருநாற் செல்வ

முன்புற விரும்பிச் சித்தர் தந்தவை மோக மின்றி
மென்புலொத் தொழிந்தார் வேறோர் மேதகு நாட்டிற் சென்றார்.29

மைந்தனில் லாத வந்த மாநகர் மன்ன னாவி
நந்தலு மமைச்ச ரெல்லா நலங்கொண்மன் னவனா ரென்று
சிந்தனை செய்யுங் காலைச் சிறுபலி முரிவ னான
சுந்தர மன்னை நோக்கிச் சுடர்முடி வேந்த னாக்க. 30

பகீரத னாச னாகிப் பலபெருஞ் சேனை சூழ
மகிதலம் புரத்தல் கேட்டு வந்தனர் பண்டை நாட்டோர்
விகிதமாய் நீமுன் வைத்த வெம்முடை வேந்தன் வீந்தா
னகிலருங் களைகண் காணே மாசனீ யாதல் வேண்டும். 31

விருப்பறத் தானே வந்த வெறுக்கையை வெறுக்கை நன்றன்
றொருப்படல் வேண்டு மென்றே யுள்ளன்பால் வேண்டக் கண்டு
திருப்பொலி மார்பன் சென்று திண்புவி சேர வாண்டா
னிருப்புழி மௌநஞ் சாந்தி சமமெய்தி யிராக மின்றி. 32

மச்சர மின்றி வந்த தொழிலொன்றின் வழியி னின்று
மெச்சிய வியப்பி லாதோன் மிகுந்தபல் லாண்டு நோற்றுத்
துச்சமி றவத்தாற் கங்கை கொணர்ந்துதொல் பிதாக்க ளாய்
விச்சக மிசையே கீர்த்தி யீறற நிறுத்தி னானே. 33

6—8. பகீரதன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1604.

6—9.

துவசன் கதை.

வகிர்த்துரிமிர் மநமென்னு மாப்பறவை தனைமுன்ன மாற்றி
யோட்டிச், சிகித்துவசன் றனைப்போலச் சாந்தனா யுன்னிடத்தே

செறிவா யென்னச், சுகித்துணர்வி னின்றனவச் சிகித்துவச னாரை
யா சொல்வா யெல்லாஞ், சுகித்துணர்வு மேன்மேலு நிறைவதற்
கென் றவன்கேட்பத் தவனுஞ் சொல்வான். 1

துவாபரமா முகத்துமுத லுண்டானே னேழுமதுத் துஞ்ச
மெல்லைத், திவாகரனேர் மானவதே சத்திறைவன் சிகித்துவசன்
செங்கோல் வேந்த, னவாமுதலீக் குணமில்லோ னுதாரமுத னற்கு
ணங்க னனைத்து முன்னோன், விவாதமறு மோதத்தோன் சமதம்
மாங் குணநிறைந்தோன் மிகவு நல்லோன். 2

சூடாலை யெனுங்கந் சராட்டிரமன் னவனளித்த தோகை
போல்வான், வீடாத நற்குணத்தாற் றனையொப்பா ளவனையவன்
விவாகஞ் செய்தான், வாடாத நினைபொன்றிப் பிறிவின்றிச் செய்
தொழில்கண் மாறுபாடற், தீடான பல்கலைக்கும் வல்லவரா யிருவரு
மொத் தினிது வாழ்ந்தார். 3

ஈருடலுக் கோருயிர்போ லிருவருஞ்சேர்ந் தினமைநல மினிது
துய்த்தார், சீருடைய வருடங்க ளிவ்வகையே யெல்லையறச் செல்ல
லோடு, மோருதுதி யிலாலிளமை யுடைந்தகுட நீர்போல வொழுகிப்
போக, நீருறுசெந் தாமறைமேற் பனியடிபோற் சரைவந்து நேர்ந்த
தன்றே. 4

காதலத்து நீரதுபோ னித்தலும்பா ணண்மெல்லக் கழன்று
செல்லத், திரண்மழைநாட் சரைக்கொடிபோற் தீராமா லொன்
றுமே தீர்க்க மாக, விரவுசரற் காலத்தி லாற்றநீர் போலுரு
விரைவி லோடப், புரமுறுநற் சுகங்களெல்லாஞ் சிலைவிடுத்த சரம்
களைப்போற் போயிற் றன்றே. 5

கதலியுறு கருப்போல நிராசையைத்தந் துத்பயன்றீர் காரி
யந்தா, னிதமுறவாங் கவர்நினவா ரெத்தையடைந் துள்ளமீண்
டெங்கும் வீழா, ததுமிகநன் றவ்வகையா னதுகிடையா திம்

மோகத் தழுந்து வார்க்குத், திதமுறவத் தியாத்துமதத் துவநூலே
பிறவீனோய் தீர்ப்ப தன்மே. 6

ஆற்றுமதத் துவநூந மொன்றானு மலதுபிறப் பறாதென்
றெண்ணி, யூற்றமுறு தற்பரரா யதின்மநமா யதிற்சேர்ந்த வுயிராய்
கீத்தஞ், சாற்றுமதி னிட்டையரா யதற்கடுததோர் சார்வாய்ச்
சான் றோர்கள் பூசைக், கேற்றசெய லாற்சிறிது மிடைவிடாப்
பரிசயமா யிரண்டு பேரும். 7

தம்மிற்று முணர்ந்துளரா யதற்கடுத்த ஊசாரந் தரித்து
கீணுள், விம்முற்ற மகிழ்ச்சியராய் விளங்கினார் பின்பந்த விவேக
மங்கை, யம்மைக்கா நல்லத வொழுங்கினுற் பேரறிஞ் ருளிச்
செய்த, செம்மைச்சாத் திரப்பொருள்க டரிக்கலா மளவறிந்து
திருந்தக் கேட்டு. 8

எள்ளுற வியாபாரம் வியாபார மில்லாமை யிரண்டு மின்றி,
வெள்ளிதாய் விளங்கியநற் புந்தியாற் சூடாலை விசாரிக் கின்ற,
டெள்ளியே தன்னைமுடி னோக்கிநா னென்றெத்தைச் செப்பு
கின்றே, முள்ளுற விம்மோக மாருடைய தெவவாறெங் குதித்த
தெத்தால். 9

முதலான வுடல்சடமா மூகமா நானென்று மொழிய லாகா
விதமான கருமஞா நேந்தியு கள் சடமாகி வெவ்வே ருரு
மதனான னன்றாகுந் தடியினு லோடுகளை யசைக்கு மாபோற்
றிதமாகா மந்தத்தாலே யிவையரைந் துஞ்சேட்டை செய்யு மன்றே.

செறிதருசங் கற்பமெனஞ் சத்தியுள தாய்ச்சடமாஞ் சித்தந்
தானு, மெறிகவணற் கற்போலப் புந்தியினிச் சயத்தாலே யியக்க
மெய்து, மறிவுறுபுந் தியுஞ்சடமா மறுதியிட லேவடிவா யகங்கா
ரத்தா, னெறியுறுசெய் கையையுறுமாற் பள்ளத்தா லோடுநதி
நீர்க் கேளபோல். 11

தீதகக்கா ரஞ்சடமாய்ப் பயனிலியா யவசமாய்ச் சீவ னாலே,
சாதமுறு மிதுசிறுவர் மடக்கத்திற் பேட்டோன்றுந் தன்மை
போலா, மோதியசீ வனுந்தொழிலே வடிவாய்க்காற் றுருவாகி
யிதய முற்று, மேதகைய சுருமார மாயுள்ளே மற்றொன்றான்
மேவி வாழும். 12

ஆற்றிமதத் துவவறிவென் றறிந்தேனீ தறிபொருளா லழுக்கு
மேவா, தேற்றுமென துருவமாய்ச் சீரணமாஞ் சித்துருவாற்
சீவன் வாழந், தேற்றுபொருள் களின்மயங்குஞ் சித்துருவாற்
சீவன்வாழ் தொடர்ச்சி கூறிந், காற்றதனான் மணம்போலும்
பள்ளத்தா னீர்போலுங் கருதுங் காலே. 13

பொய்யாகிச் சடமான வறிபொருளின் புணர்ச்சியாற் போத ரூப
மையான சடமாகிப் பெருநீருட் கனல்போற்றன் வடிவை விட்டு
மெய்யான சித்துருவ மிப்படியே யறிபொருளை மேவ லாலே
யையோபொய் யாய்ச்சடமா மறிவினா லறிவிக்க வறிந்த தன்றே. 14

இந்தவறி வெத்தாற்கா ணப்பட்ட தென்னில்வே நேது மில்லை
யந்தமில்கா லத்தாலே யறியவேண் டியதறிந்தே னம்ம வம்மா
முந்துவறி விற்பார்ப்பை முடிவாக மங்கரண முதல வெல்லாஞ்
சிந்தனைசெய் யாமையா லுதித்தனவாஞ் சிந்தித்தாற் சேரப் பொய்
[யே. 15]

எல்லையிற்பே. ரறிவேயிங் குளதினைப் பேருண்மை யென்
றுஞ் சொல்வா, ரல்லலுறுங் களங்கமறச் சமமாகி யகங்கரமில்
வடிவ மாகித், தொல்லையொளி யொருக்காலே துலங்குவதாய்
நித்தபரி சுத்த மாகி, மல்லலுயர் பிரமமெனப் பரமமெனப் பெயர்
பெற்று வழங்கு மன்றே. 16

இவ்வாறு திகந்தோறுந் தன்சொருபத் தேகளிக்கு மிதய
நோக்காற், நவ்வாத பகுதிநிலை யாயாசை போய்ச்சங்குஞ் சற்று

மின்றி, யொவ்வாத தொந்தனைபோய்த் தொழிலின்றிப் பற்றுவி
டொன்று மின்றிக், கவ்வாத வியர்வொழில்செய் துயர்பரமப்
பெரும்பேற்றற் கருத்து முற்றி. 17

உள்ளுறுபு ரணமெய்தி யுவமைக்கப் பாலாகி யொருவ
ராலுந், தெள்ளியள விடவொண்ணா நிலையாந்தன் விவேகத்தின்
செறிப ழுக்க, வெள்ளமுறத் தன்சொருபம் வெளியாய்மென்
மலர்க்கொடிபோல் விளக்க முற்று, எள்ளரிய வபிநவமாம்
பேரெழில்கூ ரிவன்பொலிவை யினிது நோக்கி. 18

கண்டறியா வழகிதென மிகவியந்து சிகித்துவசன் கழற
லுற்றான், பண்டையின நலமீண்டு படைத்தனைபோ லலங்காரம்
பலபெற்றாய்போ, லண்டரமு துண்டனைபோ லார்க்குமுற வரிய
பத மடைவுற் றாய்போன், மண்டுகின்ற வாகந்த நிறைந்தனைபோற்
பொலிகின்றாய் மாசி லானே. 19

போகத்துக் கிரங்காது சாந்தமா பூற்றமாய்ப் பொவிவுண் டாகி
யேகத்திற் சமமாய்க்கெம் பீரமா யுனதுமந திருப்ப தென்னே
தேகத்திற் பெறுமழகுஞ் சித்தத்திற் பேரழகுஞ் சேர்ந்த தெங்ங
னீகர்ப்பா லுரையென்னக் காதலற்குச் சூடாலை நிகழ்த்த லுற்றான்.

கிஞ்சிலமின் றிக்கிஞ்சில் வடிவான விதுவிட்டுக் கிஞ்சி
லன்றி, விஞ்சுமொரு வடிவுற்றே னதனாலே சீருடைத்தாய்
விளங்கா நின்றேன், கிஞ்சிலே கிஞ்சிலெனச் சுபாவநில யாயுதயங்
கெடுதி யின்றாய், விஞ்சுவதே ததையறிந்தே னதனாலே சீருடைத்
தாய் விளங்கா நின்றேன். 21

அருந்தாமற் றூரிதாம் போகங்க ளருந்தினபோ லமைந்தின்
புற்று, வருந்தாமல் விருப்புவெறுப் பிலவதனாற் சீருடைத்தாய்
வாழா நின்றேன், பெருங்கோபம் பற்றிரண்டுஞ் சிறுதொழிற்பாங்

கியரறிவாம் பெரிய பெண்கண், மருக்கேசாத் திரநோக்கிற் களிக்
கின்றே னதனாற்சீர் வாழ்வு பெற்றேன். 22

கிஞ்சின்மாத் திரமுருவி லாதவல குக்கெல்லாங் கிளர்தே
வாகி, யெஞ்சலில னென்றென்பா லின்புறுவ னதனாற்சீ ரெழில்
பெற் றேனான், புஞ்சமுறு மிவையெல்லாம் விட்டனன்னே
றேபோய்யு மெய்யு மாகி, விஞ்சுமது முற்றமுடைந் தேனதனாற்
சிருடைத்தாய் விளங்கா நின்றேன். 23

கண்ணாற்பல் காணத்தாற் கருத்தாலிங் கெதுகாண்கே னது
தான் கிஞ்சி, னன்னாறும் லதற்பிறிதாய்க் கிஞ்சிலா தொன்றுள்ளே
நன்றாய்க் காண்கேன், பண்ணான சீரிதெனச் சூடாலை சொன்ன
வற்றைப் பற்றிப் பாரா, னெண்ணாறும் னகைத்தடலைச் சிகித்
தடசன் வேறென்றை யியம்ப லுற்றான். 24

வஞ்சியிலை யாய்சையா ததுசொன்னும் சிறியார்போன்
மருளா நின்றாய், விஞ்சுதரா திபர்வாழ்வின் மிளிர்கின்ற யுன்னிலே
மிளிரா நின்றாய், கிஞ்சிலைவிட் டுக்கிஞ்சி லாதடைந்தோர் முன்னிலை
யைக் கிட்டா ரென்னிற், பஞ்சிலடி யாயவர்தா முன்னிலையாய்
விளங்குவதெப் படியே சொல்வாய். 25

அருந்தலுறுப் போகத்தா லகமகிழ்ந்தே னென்றதனை யகற்று
கிற்பார், பொருந்துமிடி யினர்போனிர்ப் பாக்கியரா மவரெங்ஙன்
பொலிவார் சொல்வாய், திருந்துறக்காண் பவைகானேம் வேறே
காண் குதுமென்று செப்பு கிற்பா, ரிருந்துரைக்கு மிவ்வுரையை
விடாமலவர் விளங்குவதெப் படியே சொல்வாய். 26

ஆதலாற் பேதைரா யறிவிலியா யலைபவளா யநேகஞ் சொல்
லாற், பேரதநீ களிக்கின்ற யெனவெடிக்க நகைத்தயலே
போனான் முன்னன், மாதரா ளதற்கிரங்கித் தன்னறிவி லிளைப்பாறி

மகிழா னுகிப், பேதமா யென்னுரையை மன்னனறிந் திலனென்று
பேசுந் றுளே. 27

பின்னருமன் னனுந்தானுந் தலைநாட்போற் பேதமறப் பெரு
நான் வாழ்ந்தார், துன்னுமமை வாயாசை யொன்றுமிலா திருந்
துஞ்சு டால தானே, யுன்னியு ராகாசந் தனினைக்க வியற்றுது
மென் றுறுபோ கங்க, ளின்னலற வனைத்தையும்விட் டேகாந்தச்
சகாசந்தி லிருக்கை யெய்தி. 28

பெரியபிரா ணனைநேரே மேளேக்கப் பழகிஞன் பெருநா
ளென்னக், கரியமுகில் கேட்டருளி மிகவருந்தி நெடுங்காலங்
கையாண் டக்கா, லரியவிசம் பினினைத்தன் முதலான சித்தி
யெலா மளிக்கத் தக்க, வுரியவழி யெதுசொல்வா யெனக்கேட்ப
வசிட்டமுநி யுரைப்ப தானுன். 29

சீமானுஞ் சிகித்துவசன் கதைக்கிடையே வினவுதலாற் செப்பு
கின்றேன், கோமானே பிராணதி பவநத்தின் பரிசயத்தின்
கொள்கை யாகிச், சாமாறில் லாப்பயன்செய் நெறிகேட்பாய்
வாதனைகள் சற்று மின்றிப், போமாறு செய்துளத்தி விதற்கடுத்த
வாதனையே பொருந்தி நின்னு. 30

குதமுதலாந் துவாரத்தின் சிறுமையாற் றுநமுதற் குறிக்குஞ்
செய்கை, விதவொழுங்காற் போசநத்தாற் சகாதநத்தாற் சுத்தத்
தான் மிக்க நன்னு, லுதவுபொருட் பாவனையா லதஞ்சா ரத்தினு
லயர்ந்தோர் சார்வா, லதனையொழிந் தனவெல்லாம் விடுத்தலா
லடுத்தபிரா ணயா மத்தால். 31

கோவலோ பாதியும்போ கமும்விடுத்த லாற்சிலர்க்குக் குறித்த நாளி
லோவிலாப் பற்றுவி டொழிந்தநர்ட் கைவசமா யுயிர்க.டாமே
தேவரு பிகளாத லாற்றங்கன் குணமறிந்து சேர்ந்த னோருக்
கேவலாட் போலுலகை யாள்விக்கும் வீடளிக்கு் மெல்லா நல்கும். 32

ஆந்திரவேட்டனிகையென்றோர் தனிநாடி நாடிகணு றனு
நிற்கும், வாய்ந்தவிசை வீணையுடல் வட்டம்போ னீர்ச்சழிபே
வட்ட மேயா, யேய்த்துளதா நங்கனெலா மெய்தலுறு மயனிடத்
மெயம்பின் பாலும், போந்துளபல் லுயிரிடத்து முடறோ
தோன்றியே பொருந்தி நிற்கும்.

சீதவருத் தத்தினுற் றயில்பாம்பி னுடல்போற்சிக் கென
னோந்தெப், போதுமசை வுட்ககாற்றா னிலைநிற்குங் கதலியின்மெ
பூப்போ லுன்றி, மேதகுமெல் லியதாகு மதனுடே யொருசுத்
விசுத்த மாகி, யேதமறு பரமமாய்ச் சத்திகட்கெல் லாம்வெற்
யெய்த நல்கும்.

முனிவுறுபெண் பாம்புபோண் மூச்செறியு மெப்போது
முகமே லாகு, மரிசமசை வுக்கேது வாயிதய கோசத்தை யடைந்த
நாடி, யெனையுமில் கிதனிடையே கட்டுண்ணுங் குண்டலிநி
யிதன்பே ராகுந், துனைதலுற வசைகின்ற பரிசவறி வின்கலையாற்
சுத்த மாகும்.

35

சிந்தனையாற் கலையாகுஞ் சேதநத்தாற் சித்தாகுஞ் சீவ நத்தாற்
சந்தமுறு சீவனு மநநத்தான் மநமாகுஞ் சங்கந் பத்தா
லந்தமில்சங் கற்பமாம் போதத்தாற் புந்தியா மகங்கா ரத்தால்
வந்தவகங் காரமா மினையுபரி யட்டகப்பேர் மருவுந் தானே.

36

குண்டலிநி யெனுஞ்சீவ சத்திமிக நல்லதாய்க் கூடி நிற்கு
மண்டுபிரா ணபாக வடிவமா தலிற்சீழ்மேல் வந்து போகு [மீனாந்
மிண்டறமேற் போகிலுமெல் லாமாய்ப்போ மீனினுமெல் லாமாய்
தண்டலிலாப் புமானேகிச் சாமேவும் பிராணனுமச் சத்தி தானே.

தன்னிடத்தே யெப்படியும் போக்குவரத் தொழித்திந்தச்
சத்தி நிற்கின், மன்னுயிர்க்கு நோய்வாரா துள்ளுறவே மாருதத்தை
மறுத்த லாலே, யென்னலுமே யாதிவியா திகளிரண்டுந் தோன்று

தலு மிறத்த ருனு, நின்னருளா லுரையென்ன விராகவன்கேட்
டலும்வசிட்ட னிகழ்த்த லுற்றான். 38

அங்கத்தின் வருத்தத்தை நோயென்பர் வாதனையை யாதி
யென்பர், பங்கற்ற வஞ்ஞாந மூலத்தே யிருந்துணர்விற் பாரிப்
போகும், பொங்குற்ற ஞாநமிலா மையிற்பொறிக டமையடக்கப்
போகா வாற்றாற், நங்குற்ற விதயத்திற் சிறுமையற மால்கோபந்
தழைத்த லாலே. 39

இதுபெற்றோ மீதில்ல யென்னுமவ தாநத்தா லிறகு மோக
மதுமெத்த வுண்டாக மழைநாளிற் செறிபனிபோ லாதி துன்னு
முதிரிச்சை வெளியாகி மூர்க்கபா வனைசால முற்றும் போதில்
வியுற்ற தொழிலன்றித் தீத்தொழில்கள் செய்தலினால் வியாதி
[யுண்டாம். 40

பொல்லாத வுணவினாற் பொல்லாத தேசத்திற் போகை
தன்னாற், பொல்லாத காலவிவ காரத்தாற் செய்தொழில்கள் புரி
பொல் லாப்பாற், பொல்லாத கயவருறு கூட்டத்தாற் பொல்லாத
பொருளெண் ணத்தாற், பொல்லாத விச்சையாற் பொல்லாத
வெண்ணிக்கை பொருந்த நன்னால். 41

நாடிகளின் வெளிகணுக்கள் சிறுகுதலாற் பெருகுதலா னற்பி
ராண, ஞேடிமிகச் சிதறலுமே யுடருனுஞ் சிதறுதலை யுறுமுற்
றக்காற், கேடிதென முன்னுரைத்த குற்றங்கள் காரணமாய்க்
கிளர்நோ யுண்டா, நீடியகோ டையுமழையு நதிக்குறைவு நிறைவு
களை நேரு மாபோல். 42

தொல்லையதா கினுமிங்குள் ளனவெனினுஞ் சுபமெனினு
மசுப மேனு, மெல்லையற மிகுந்ததே ததுதன்பா லப்படியே
யிழுத்துக் கொள்ளும், புல்லுரவிவ வகையாகி யாதிலியா திகிலோந்து

பூதத் துண்டாஞ், சொல்லியவிய் காதிகடா மிருகையா யிறக்கு
நெறி சொல்லக் கேட்பாய். 43

மேவியசா மாநியமுஞ் சாரமுமென் றிருவகையா மாதிரென்
பர், தாவுறுசா மாநியந்தா னுடற்பிணியாஞ் சாரந்தான் சந்
மாகுங், கேவலமிய் வுடற்பிணிதால் மனக்கடுத்த பொருட்
பேற்றும் கெட்டுப் போகும், பாவனையா மாதிகளில் லாதாகிற்
ரேன்றுபிணி பறந்து போமே. 44

சாரமெனும் பிறவினோய் தத்துவஞா நத்தன்றிச் சற்றும்
போகா, தீரவிது கயிறென்னும் போதத்தா லன்றியாரச் சிதை
துண்டோ, பாரமுறு மாதியிற்றேன் றுப்பிணிமந் திரமருந்து பல
தூல் கற்ற, காரிவின் மருத்துவரென் றிவ்வகையாப் போமிது
நாங் கூற வேண்டா. 45

என்றலுமே யாதியினின் றெவ்வகையுண் டாம்பிணிமந்
றெவையான் மாளுங், குன்றினையா யுரையென்ன விராமன்கேட்
டலும்வசிட்டன் கூறுகிற்பா, னின்றமநங் கலங்குதலு முடல்
கலங்கு முடல்கலங்கி னோர்வந் துற்ற, தொன்றுமறி யாமனோர் வழி
விலங்கித் தீவழியி லோடா நிற்கும். 46

பிறையம்புபடுமான்போன் முறிந்தோடுங் கலக்கத்தாற் பிராண வாயு
கிறைகின்ற சமயின்றிப் பார்த்தோடு நாடகஞ் நிலையி னில்லா
வறைகின்ற குசீரணமா யசீரணமா யத்சீரண மாகி யந்
முறைகின்ற வுடலுக்குக் கூற்றமா நாடியுயி ருலவி னாலே. 47

உடலுள்ளே விரோதத்தா லுறைகின்ற வந்நம்வேற் றுருவ மாகி
வீடலுறு நோயாகு மிவ்வகையா லாதியினால் வியாதி யுண்டாந்
தொடர்வுற வாதிகசித் திடுமாகில் வியாதிகளுந் தஞ்சிப் போகும்
கடவதா மந்திரத்தால் வியாதிகளைங் கிடுநெறியைக் கழறக் கேட்

எப்படியே கடுக்காய்வுள் விரோசநத்தைப் பண்ணுகின்ற
தீயல்பி னாலே, யப்படியே பாலையால் யாலவா திகள்காரி
யங்க ளாக்கு, மெய்ப்படிபுள் ணியமாகிச் சுத்தமாங் கிரியையான்
மேலோர் சார்வாற், நப் பிள்மநத் தெளிவெய்தும் புடம்வைத்த லா
னன்றாந் தமநி யம்போல். 49

சத்தமுற மநந்தெளியி லுடலிலே யாநத்தந் தோன்றா நிற்கு
மெத்துமதி யுதித்தக்கா ஓலகமெலா நன்றாக விளங்கி டாதோ
சத்துயமா மநந்தெளியிற் பி ாணவா யுவுமொழுங்கிற் சரித்து லாவு
முய்த்துளடந் நமுநெறியிற் ற் றாணிக்கு மதனானோ யொன்றுந் தோன்
[ரு. 50

ஆதிவியா திகளிரண்டுந் தோன்றியொடுங் கிடுநெறிக ளறைந்
தோ மன்றே, யோத்யுண் டல்கிதன தொழுங்கான்முன்
ஹாரப்புந்ற யோகங் கேளாய், தீதில்புரி யட்டகமென் றொரு
பெயர்கொள் சேவஹக்குத் தி -ழ்பி ராண, வாநமெனும் பெயர்பெற்ற
குண்டலிநி மணத்துக்கு மலர்போ னிற்கும். 51

புகல்வுறுகுண் டல்கிதனைப் பூரகத்தின் பரிசயத்தாற் பூர்ண
மாக்கித், திகழ்வுறநின் றுலன்று வடமேரு நிகரான திண்மை
யுண்டா, மிகவுடலந் தடிப்பெய்தும் பூரகத்தாற் பிராணனிறை
வுற்ற மெய்யைப், பகரறிவுமேனோக்கி லொருக்காலே விண்செல்லப்
படா விற்கும். 52

பாம்புபோல் விரைந்துநடி போனிமிர்ந்து குண்டலிநி படர்ந்து
மேற்போந், தாம்புபோ ஓடல்பிணித்த நரம்பெல்லாந் தான்
கவர்த்து சரீர மெல்லாந், தேம்புறா வகைமேலே யெழுப்புவிக்குங்
காற்றினாற் செறிந்த பைதான், னாம்புகுழ் நீரிடையே யழுத்துகினு
மேற்கிளப்புந் தொடர்ச்சி போல. 53

இத்திறனே மிகப்பழகு மியோகத்தா லியோகிகடா மெழுந்து
விண்மேற், கொத்திகவ ரிந்திரன்சேர் மிடிபோல வுலாவுவர்குண்

டலிநி யென்னுள், சத்தியது பிரமநா டியிலோடிக் கபாலத்தின்
நனிப்பு நம்போ, யுய்த்துளமே லேவிரலோர் பன்னிரண்டி னெல்லை
யினி லுறுவ தாகி. 54

நாடிகளெல் லாந்தகையு யிரோசகத்தா லொருமுஞர்த்த
நண்ணி நிற்றி, னீடியலிண் சரிப்பவரைக் காணொம் விஞ்ஞாந
நேர்மை யாலே, யூடுதா ரத்தோடும் புந்திவிழி யால்லிண்ணி
ஊன்றத் தோன்றும், பீடுதநற் பொருளுதவுஞ் சித்தர்கண்ட
கநாவிலே பிறங்கு மாபோல். 55

பன்னிரண்டங் குலத்தின்முகத் தின்புறம்போ யிரோசகத்தின்
பழக்கத் தாலே, மன்னுயிர்தா னெமதுநிலை நிற்குமேல் வேற்
துடலை மருவு மென்னச், சொன்னமுநி வனைஎள்ளல் குக்கவழி
செல்கைக்குந் தூல மாய்விண், டன்னைநிறை கைக்குமணுத் துவந்
தூலத் துவமுடற்குத் தருமா நெகவன். 56

அருள்வாயென் றலுமுநிவ னுரைசெய்வா னேகமா யறிவொன்
றேயா, யொருவாத சமமாகிச் சாந்தமாய்ச் சுத்தமா யொருபற்
றில்லாப், பொருளாய்துண் மையின்மிகவு துண்மையாய்ப் புலியன்
ருய்ப் புவிசே ராதாய், மருவாரின் றுளத்துதான் சங்கற்ப முறத்
தனைத்தான் வகையாய்ச் செய்யும். 57

பலவுஞ்சூழ் வுறச்சீவ னும்பொய்யே சங்கற்பம் பயின்ம
யக்காற், கலங்குஞ்சீ வன்சடமா யிவ்வுடல்கா ணும்பாலர் காணும்
பேய்போற், குலவும்பல் லுயிர்களுயிவ் வகையேயெப் படியெத்தைக்
குறிக்கின் றார்க, ஞாலகின்க ணப்படியே யதைக்காண்பார் நினை
வின்க ணுற்றத் தாலே. 58

ஊற்றமுறு பாவனையின் பரிசயத்தான் மூடர்களு மொன்றை
யொன்றன், மாற்றிவிட மழுதாக்கி யமுதத்தை நஞ்சாக்கி
மருவா ரிற்ப, ரேற்றமுதுஞ் சத்தியபா வனையாலே யித்தேகந்

தேகமான, தோற்றியவித் தேகமீண் டசத்தியபா ஊனயால்வின்
சொருப மாய்ப்போம். 59

அணிமாதி குணப்பேற்றின் பாவனையு கங்களுயிவ் வடைவே
யாகுந், துணிபாலே யோகத்தின் சித்தியறி வாரக்கிதுதான் சலப
மாகுங், குணியான உணிமாதி குணச்செல்ல மிகப்பழகுங் குறிப்
பாற் பெற்று. மணியாழி யுலகெல்லாங் கணத்தில்வளை யாடினாண்
மறுவி லாதான். 60

நாயகனை யிடைப்போது நீங்காதா ணல்லமுதா ஞாந் தன்னை
யாயவனுக் கநேகஊபா யத்தினு லறிவித்து மனைய மன்னன்
றுயறிவி லிளைப்பாறப் பெற்றிலன்மா யோகிநியாஞ் சூடா லைக்கு
மேயகுணங் கருமறிந்தா னிலலைப்பா லகர்விஞ்சை மெவா தாப்போ
[ல். 61

தன்னறிவி லிளைப்பாற லிலாமையினு லவனுக்குத் தனது
யோக, நன்னிதியை யுரைத்திலனாற் சூத்திரர்க்கு யாகநெறி
நலிவா ருண்டோ, வென்னலுமே மகத்தான சித்தயோ கிரிவ
ருந்தி யியம்ப வேயு, மன்னசிகித் துபசனறி வுற்றிலனேற் பிற
ரெங்ங னறியா ரையா. 62

ஒல்லும்வகை யுரையென்ன விராகவன்கேட் டலும்வசிட்ட
னுத்த ரிப்பா, னல்லவுப தேசந்தா னம்பிக்கை மாத்திரத்தை
நன்றாய்ச் செய்த, லெல்லையிலா வறிபுக்குச் சுத்தமா மகனறிவே
யேது வென்று, சொல்லுதலு மீண்டந்த முநிதனக்கு ராகுநாதன்
சொல்லு கிற்பான். 63

மகனறிவே யேதுவெனிற் குருவசந மேதுவாய் வருவ
தெங்ஙன், மிதமறிவுக் கெனக்கேட்ப வசிட்டனதற் குரைசெய்
வான் விந்த வெற்பி, னகல்வநத்தி லொருவேடன் பெருங்குடும்பி
யவனொருநா ளடவி தன்னிற், புகுநெறியிற் பலகையொன் றினைக்
கெடுத்துத் தேடினான் புலம்ப லோடும். 64

மூன்றுநா டேடியின் முழுமதிசேர் மணியொன்று முன்னே கண்டா, னேன்றுபல கடைதேட வேழலகும் பெறுமணியை யெதிர்த்தான் டேடன், ஞாந்துப தேசத்தார் கல்வியான் ஞாந முந் மதுவே போல, ஐன்றுமொன் டைக்கருத வொன்று வெளிப் படுங்குருவி னுபதே சத்தால். 65

நலனுறுபே நதிவுக்குக் குருசெநங் காரணத்தை நண்ணு தேனும், பலகரைநன் மணிக் கேது வானுப்போ லேதுபாய்ப் பலத்தை நல்கும், குருசெநங் துசென்றான் ஞாநமிலா மையின் மோகங் கடிச் சாலச் சலபமுறு தன்செல்வம் பெருங்கனவென் றெண்ணியே துன்ப முற்றான். 66

அருந்தாநம் பலகொடுத்தான் நயமிக்கச்செய் தான் டிர்த்த மனைத்துந் தோய்த்தான், வருந்தாமையடற்றலும் பெற்றிலன்பே ரிடராலே மனகொத் தோர்நா, ளிருந்தானே காந்தத்தின் மடிமேலே குடாலே யிருக்கச் செய்து, பெருந்தாப முறுகின்ற துயரெல்லா மடங்குக்குப் பேச லுற்றான். 67

ஆண்டடா சிஜும்புசித்த செல்வத்து மின்றுநா குசை யற்றே, னீண்டடநம் புகநயந்தேன் றுக்ககக மாபத்து நிதிக ளெல்லா, மாண்டவநத் துடைவோரைத் துயர்செய்யா புவிபொருட் டான் மயங்க வேண்டா, காண்டகுதன் கிளைநாசந் தோன்றாது நாட்டினும்வன் காடு நன்றே. 68

பற்றின்றித் தனியிருக்கு மநத்தைப்போற் பனிமதியும் பதுமத் தோனும், பொற்றிராச்சே ரித்திரனுஞ் சுகமடையா ராதலிற்கான் போகு மென்னைக், குற்றமென விலக்கிலநீ கணவநயந் ததுவிலக் கார் குலத்தின் மாதர், சிற்றிடையா யென்றுரைத்த மன்னனுக்குச் குடாலே செப்ப லுற்றான். 69

வசந்தநாண் மலர்விளங்குஞ் சரர்காலங் காய்விளங்கு மாபு போல, விசைந்தநாட் செய்ததொழில் விளங்குமாற் சரையாலே

யாக்கை நைந்தாம், பசைந்தமா லநடமே போகலா மிளமைநாட்
பான்மை யன்றா, மசைந்திடா தொழிகவெனச் சூடாலை சொல்லி
யதற் கரசன் சொல்வான். 70

தடாதொழிவா யேகாந்த உறம்புகுந்தே நித்பேனான் சற்றுந்
தாழேன், படாமுலைநீ சிறியையா லுடல்ஈருதற் காகாநீ பாரைத
தாங்கி, விடாதிருத்தி நன்மனையிற் கணவாகன் ருற்குடும்ப மெலிவு
றாமற், கெடாதளித்தல் குலமகளிர் விரதமென நீர்படிவான்
கிளந்து போனான். 71

பகற்பொழுது சென்றதற்பின் சந்திரிய திகள்பண்ணிப் பாவை
யோடுந், சுகித்தமளி யெனநிலத்திற் றுயில்வுற்றா னள்ளிரவிற்
றுயிலும்வஞ்சி, யகத்திருப்ப மெல்லவெழுந் தவளறியா உகையேகி
யறிந்தோர்க் கெல்லா, நகர்க்குளுலா வுதுமென்னா யாவரையு
கிறுத்திப்போய் நகரை நீத்தான். 72

சடமகலாப் பெருந்திருவே யுனைத்தொழுதே னில்லென்று
தன்னோ டேகி, யடவிபுகுந் தான்றிரமோர் பன்னிரண்டிற் பல
கிரியு மாறு நீங்கிப், படர்சநங்கள் செலற்கரிதாய் மந்தாவெற்
புக்களுகாம் பழுவம் புக்கான், மடலவிழ்பங் கயவாலி மலர்ப்
பொழில்சூழ்விடத்தில் வசிப்ப தானான். 73

சாலையமைத் தான்முங்கிற் றண்டிழைத்தான் கமண்டலமுஞ்
சமைத்தா னக்கு, மாலையுங்கந் தையுங்கனிகா யமைப்பனபாத் திரங்
களுமான் ரோலுஞ் சேர்த்தான், மேலையுயர் தவந்தொடங்கிச்
சந்திரிய மமுஞ்செபமும் விடிந்த சாமஞ், சோலைமலர் பறித்த
விரண்டாஞ்சாம மிவவகையே தொழில்க ளாக்கி. 74

.. கடவுள்பூ சீனமூன்றஞ் சாமநா லாஞ்சாமங் கனிகாய் கொள்..
ளல், படரிசுவெல் லாஞ்செபமா மிவ்வாறு தவம்புரிந்தான் பகர்ந்த
வேந்தன், மடவரலிங் கரையிரவிற் கண்விழித்தா டன்னருகு

மன்னைக் காணு, ளிடர்மருவி வாழ்வகன்று வறம்புருந்தா னரச
னென விரங்கி வாடி. 75

பதியொழிந்து கதியில்லைக் குலமகளிர்க் காசனைநாம் பயிறு
மென்னு, மதிரினைந்து சாணரத்தாற் புறப்பட்டு வானேகி வானிற்
சித்த, ரதிகம்தோர் மத்யென்ன முகந்திகழப் போகின்ற ளாங்கே
கண்டாள், கடிர்வடிவா ளுடனிரவிற் றனிப்போமன் னனைக்கண்டு
கருது கிற்பாள். 76

இனியிவன்செய் உனவென்னென் றெண்ணுதலு மேற்செய்வ
தெல்லாங் கண்டாள், கனிமொழியா டிரும்பிலு ளின்றிவனை
நாஞ்சேருங் கால மல்லத், துனியறப்பின் சேர்வதே விதிநெறியா
மெனமீண்டு தொல்வீ டுற்றாள், வினவினர்க்கு மன்னவறோர்
காரணத்தே கினனென்று விளம்பி யார்க்கும். 77

அரசனொழுங் காற்புவியைத் தனிகாத்தாள் சமநோக்கா
லணங்கு போல்வாள், டரிசைபுடன் பதினெட்டாண் டகன்றுரு
டரீலயுந்தன் மனையில் வாழ்ந்தாள், புரைசெறிகா நகத்திருந்தான்
சிகித்துவச னவன்பாலும் போவ தற்கு, விரவியநா ளிதுவென்ன
விருளிலே புறப்பட்டு விண்ணிற் போளுள். 78

மாருதத்தின் கழுத்தேறி மறைந்துபோய் மந்தரமா மலையைச்
சேர்ந்தா, ளாரமற மணிப்பூண்க ளின்றியே கறுத்துலர்ந்த வங்க
மாகி, யோருடனின் றதுகண்டா ளறிந்திலண்மா யோகத்தா
லுணர்ந்து மன்னைக், கூருமிடர் சிறிதடைந்து தன்னிலே மறத்
தோடு கூற லுற்றாள். 79

அறியாமை யறக்கொடிதந் தோவந்தோ வதனாலிவ் வரச
னெந்தான், பிறியாத ஞாநமும்போ கமும்வீடு மின்றளிப்பேன்
பிறிதொன் றில்லைச், சிறியாணம் மனைவியிவ ளென்றிகழா வகை
வேறோர் தேக மேவி, நெறியாக வுணர்த்துவன்பே தைமைநீரு
நெஞ்சினனாய் கிருப னின்றான். 80

பக்குவமா தவினிந்த விமலமரத் தேயறிவு பற்றி பாயுந், தக்கதிது வென்றெண்ணி யொருசிறிது தியாகத்தாம் றுன்வே றுகி, மிக்கதொரு வேதியன்சே யாய்க்கணவன் முற்குதித்தான் விண்ணி னீன்று, மக்கணமே யவனோக்கிக் கடிதெழுந்தவ கீகார மனைத்துஞ் செய்தான். 81

பொன்னிறத்தன் வெண்டரள மாலையன்வெண் டுகிலுடை யன் புரிவெண் ணூலோ, னன்னிலத்தை விடச்சிறிது மேனிற் போன் றனைநோக்கி நடவிங் கென்று, தன்னிடத்தா தநங்கொடுத் தான் சிகித்துவசன் மறையவன்சேய் தானு மீண்டு, மன்னியற்கைத் தவமுநியே யுனைத்தொழுதே னென்றுமறு மாற்றஞ் சீசால்லி. 82

ஆதநத்தி லிருத்தலுமே மன்னுரைப்பான் கடவுண்மக னான நீதான், போதலினுற் பயன்பெற்றே னின்றன்றோ வென்றுபல பூசை பண்ணி, யேதமற விட்டதே வதையென்றே கருதினா னிவனு மந்தப், பூதலமன் னினேநோக்கி நின்குணமும் விரயமுமார் பொருந்து கிற்பார். 83

அதனாலே நீழேழி வாழ்தியா லுபசாந்த மான நெஞ்சால் விதமான கற்பினையற் றரியதவம் வீடுபெற மிகச்செய் தாயோ சதவேள்வி வாசவனார் வேந்தனும் பதம்விட்டுத் தவவ நத்தை யிதமாக நினைந்துறைத லசிதார விரதமெனு மியற்கை யொக்கும்.

என்றமறை யவன்றனைப்பார்த் தாசனுரைப் பானிங்கென் னியற்கை யெல்லா, நன்றுணர்வுற் றுய்தேவ னுதலா லிதில்வியப்பு ணண்ணற் பாற்றூ, நின்றனைநீ யார்புதல்வ னின்பெயரென் வருபொருளெ னிகழ்த்து கென்ன, வொன்றுமொழி யாதுரைப்பக் கேட்டியென மறைபுவன்சே யுரைக்க லுற்றான். 85

நாரதனென் றொருமுநிவன் மெய்ஞ்ஞாந விளக்கொப்பா னன்னீர்க் கங்கைத், தீரமுறு பொற்றலத்திற் சமாதியிருந் தானந்

தத் தியாநம் வீட்டோர், நேரமிருப் புழிவினையாட் டொலியொன்று
செவியுறவந் நெறியைப் பார்த்தான், பேரழகி லரம்பைதிலோத்
தமையொப்பார் திரண்டுகில பெண்கள் வந்தார். 86

கங்கையினீர் வினையாட்டிற் களிப்புறுவார் புருடாயல் காணு
வாற்றும், சங்கையறத் துகிலில்லா ரவார்வரத்தைக் கண்முகந்
தாவி யோடித், துங்கவிவே கந்துறத்து சுகமடைய வுயிரலைந்து
தொடர்ந்து நிற்கும், பங்கமிலா நாரதன்றன் மநமுவிச் சக்கிலமும்
பாய்ந்த தன்றே. 87

என்னலுமே நின்மொழியா மின்னமுதா லுளங்குளிர்த்தே
னென்னும் வேறு, பன்னுமொழி பரம்பொருள்போ லறிவரிதாற்
குவித்துனதுற் பத்தி சொல்வாய், பின்னருயர் பரம்பொருளை
வருந்தியுங்கேட் கின்றேன்மேற் பேசு கென்ன, மன்னனுரை
செயக்கேட்டுச் சூடலை யாமறையோன் மைந்தன் சொல்வான். 88

நழுவுமக மெனுமத்த மதகயத்தை நாரதனார் நல்வி வேகப்
பழுதில்பெருந் தூணிலே நற்புத்தித் தோட்டியாற் பற்றிக் கட்டித்
தழுவுபடி கக்குடத்திற் றுதுவைவிட் டான்பாலை சால வார்த்தான்
செழுமதியம் பாற்கடலில் வளர்வதுபோற் கருவளர்ந்து சிறந்த தன்
மே. 89

குடநின்று புறப்பட்ட குமரனுக்கு விஞ்சையெனுங் குறைவில்
செல்வப், படலங்க ளுண்டாக்கிப் பிதாமகன்பாற் கொடுபோகப்
பதுமத் தோனுங், கடனென்று பேரனுக்கு மெய்ஞ்ஞாநக் கரை
காணக் காட்டி விட்டா, னுடனந்நா ளன்னவனாற் குடம்பெறலாற்
கும்பனெனு மொருபேர் பெற்றேன். 90

செய்யகலை மகனெனக்குத் தாயாங்கா யத்திரிதான் சிறிய
தாயா, மையிற்சுதர் வேதமெனுந் தோழருடன் வினையாடி வந்தே
னென்ன, வையவுனைத் தெரிசித்தேன் பெறவேண்டும் பேறெல்லா

மமையப் பெற்றேன், மெய்யிதுவென் றுன்மன்னன் கும்பனதற்
கிவ்வாறு விளம்ப லுற்றான். 91

எனையுரைத்தே னுனக்குமுத னீயாரென் செய்கின்ற
யெனக்கு நீயு, முனையுரைப்பா யென்றலுமே மன்னனுரைப் பான்
பிறவிக் குள்ள மஞ்சி, வினையறுகா னகம்புகுந்தேன் சிகித்துவசன்
பேர்நாட்டில் வேந்தார் தன்மை, தனையிகழ்ந்திங் கிருக்கின்றேன்
பிறவிக்கே விடாமலுளந் தவியா நின்றேன். 92

இப்பரிசே தவத்தொழிற் கு வேண்டினவெல் லாந்தேடி
யியற்றா நின்றஞ், செப்பரிப துயர்விட்டுப் பெருந்துயர்சேர்ந்
தேனமுதந் தீநஞ் சான, தொப்பரியா யென்றலுமே கும்பனுரைப்
பான்குரவ னுணர்த்து ஞாந், மெய்ப்படவந் தாற்சுகமாம் போது
போக் குங்கிரியை வினோத மன்றோ. 93

ஞாநமிலா தவர்க்கெல்லாந் கிரியையே கதியாநந் கிரியை வேந்தா
வீநமுது வாதனைமாந் திரம்பலமா தலிற்பலமு மெய்த நல்கு
மானமுது மிருதுவரின் முன்டலங்க ளங்கனே மாய்தல் போல
வூனமுது வாதனைமாய்ந் தாற்சிரியை யுறுபலமு மொழிந்து போமே.

பலமதனை யொருக்காலும் பலியாத சரவணத்தின் பரிசு
போல, வலமருவா தனைத் தீர்த்த கிரியையுமேற் பலந்தனை யளிக்க
மாட்டா, வலகமெலாம் பிரமமெனும் பாவனையா லஞ்ஞாந
மொழிந்து போனான், மலமுதுவா தனைதோன்றா காநலினீ ருண்
டென்று மதிப்பா ருண்டோ. 95

வாதனைமாந் திரம்பிட்டாந் சரைமரண முறுபிறவி மருவா தான
தீதில்பத முண்டாகும் வாதனையோ டேசேர்ந்த சித்தந் தானே
பேதமையஞ் ஞாநமாம் வாதனைதீர் மநந்தானே பிறவா ஞாந
மேதமது ஞாநத்தா னையமுனார்ந் தாற்பிறவி யெய்தா தன்றே. 96

ஞானமிக நன்றென்றே யயன்முதலா நல்லோர்க ணவிவா
சிற்க, நீயவா திருந்தையென் யானூரில் வலகெங்ங னேர்ந்த
தெங்கன், றானமுற விறக்குமென நினைகிலயென் பேதையர்போற்
றளர்கின் றாயெ, ஞானசூர டரையிறைஞ்சிப் பந்தம்வீ டெப்படி
யென் றறிகி லாயென். 97

நிறையறிவின் சமமான நோக்கினரைச் சேவித்து நிரந்த
ரித்துப், பொறையுடனே வினாவினான் முத்திபெறு துண்ணறிவு
பொருந்து மென்றோ, மறையவன்போ தித்தலுமே கனகனீர் சொ
ரிந்திரங்கி மன்னன் சொல்வா, னிறையவனே யறப்பதுமை யுன்
னாலே யுணர்வுற்றே னேழை யேனே. 98

மடமையாற் பெரியவர்தஞ் சேவையைவிட் டுத்தனியே
வநத்தில் வந்தே, னிடர்மேவு பாவமெலா மின்றொழிந்தேன் வநத்
தினீ யெய்தி யென்னைக், கடனாக வுணர்த்துதலாற் குருநீயென்
பிதானீயென் காத லோனீ, திடமான மாணக்க னாய்தொழுதின்
றேன்கருணை செய்ய வேண்டும். 99

உதாரமிக வுண்டாகி யுணர்வுற்றாற் றுன்பமெலா மொழிப்ப
தாகிச், சதாசுகமாம் பொருளாக நீயறிந்த தேததனைச் சாற்று
கிற்பாய், பிதாமகனொப் பாயென்ற மன்னலுக்குக் கும்பன்றான்
பேசுகிற்பான், கதாவியெழு மநமொருப்பட் டினர்தியே லுனக்
குண்மை கழறு கிற்பேன். 100

சொன்னதுகைக் கொன்னாது விரோதத்தாற் கேட்பவர்க்குச்
சொன்ன வார்த்தை, பன்னியுமோர் பயனாகா திருளிலே விழிக்
குணர்வு பலிப்ப துண்டோ, வென்னலுமன் னவனுரைப்பான்
வேதவிதி யேநீயிங் கிசைத்த வெல்லா, நின்னருளாற் கைக்கொண்டு
சத்தியமே நன்றாக நீனையா நிற்பேன். 101

வேறு.

என்று மன்ன னுரைசெய்ய வெழிலார் சும்ப னுரைசெய்வா
 னென்று மறியாப் பாலகனுக் குரிய தந்தை யுரைப்பதுபோல்
 வென்றி மன்னா நாலுனக்கு விளம்பு முரையை வினவாது
 நன்றி தென்றே கேளென்று ஞானந் தோன்ற நவில்வுற்றான். 102

மன்னா லீதோர் கதைகேட்பாய் மற்றிக் கதையி னுறுபொருளைப்
 பின்னா னுரைக்கேன் முன்னாளிற் பெரியோ னெருவன் பெருஞ்செ
 பன்னா நின்ற நலுதூல்கள் பலவும் வல்லோன் ஞானமிலோ [ல்வன்
 னன்னா னுயர்சிந் தாமணியை யறவே முயன்று தேடுற்றான். 103

மிக்க வருத்தத் தாற்றீர மேவ வேண்டு மெனுமுயல்வாற்
 நக்க மணிகிட் டினவருந்திச் சால முயன்றார்க் கேன்கிடையா
 தொக்க சுடர்மா மணிதன்முன் றேன்றி மதியின் விளங்கிடவு
 நக்க மணியைக் கைக்கொன்னா நானா விதமாய் நாடுற்றான். 104

சிந்தா மணியன் றிதுவே. றோர் சிறுமா மணிசிந் தாமணிதா
 னெந்தா ராய்ந்து வாணுட்போய் நுடங்கும் போதல் லால்வருமோ
 நைந்தா லுமடா வியர்க்கெய்தா நல்லோர் சிலர்க்கு நண்ணலுந்
 தந்தாம் வினையை நினையாமற் மளர்த்தாற் கடிதி னெய்திடுமோ.

மனித னானென் நவமற்பம் வல்ல பங்கள் சிறிதில்லைத் [டுமோ
 துனிசெய் நிர்ப்பாக் கியனெனக்குத் தோன்ற மணிமுன் றேன்றி
 நனியின் னமுத்தே டுதுமென்று நன்மா மணியை யெடுத்திலனாற்
 புரித மணியும் போயினதாற் பொல்லா தார்க்கு நலனுறுமோ. 106

மீண்டும் வருந்தித் தேடுற்றான் வெம்பிச் சிலநா ஞமுன்றளவே
 யாண்டு மறைந்து சிலசித்த ரவனை நருவான் காட்டுவிக்கக்
 கீண்ட வளையின் முறியொன்று கிடப்பக் கண்டா னறிவில்லான்
 மாண்ட சிந்தா மணியிதென மெழிந்து வியந்து கைக்கொண்டான்.

வெந்த மணியை மிகப்பேணி மிக்க நிதியெல் லாம்விட்டான்
வந்த மணியெல் லாமளிக்கு மற்ற நிதிக னென்னென்றே
சிந்தை செய்தா னித்தேசந் தீயோ ருண்டு சுகமில்லை
யிந்த விடந்தீ தெனவந்தி விருந்து சுகிப்போ மென்றகன்றான்.

வாழ லாமென் றெண்ணிப்புன் மணியால் வருத்த மெலாழுற்றுத்
தாழ் நின்றான் வேறொன்று சாற்றக் கேளாய் புந்திக்குச்
குழ வறிவுண் டாக்குவிக்குந் தொல்லை வந்த வரத்திடையே
வேழ மொன்று கரிகட்டு மேலா மிகவு முயர்ந்ததுவே. 109

வயிரத் தினுநீண் டறக்கூராய் வலிதா கியகோ டிாண்டுளது
பயில்வுற் றிருப்புக் கயிற்றாலே பாகன் பிணித்து விலங்கிட்டான்
செயிர்பற் றியபல் பிணிப்பாலே சிந்தை தளர்ந்து கொம்பிரண்டாற்
குயில்வித் துளவன் கட்டெல்லாந் குலைத்த தொருநாற் கழிகையி
[வே. 110

விலங்கு முறிந்த படிகண்டான் வேழத் தலைவீழ்த் துயர்பாகன்
கலங்கி வீழ்ந்தா னவன்வீழ்க் கண்ட களிறு கருணையினுன்
மலங்க வதஞ்செய் யாதகல் மற்றப் பாகன் மீண்டெழுந்து
சலங்கொண் டேகி யக்களிற்றைத் தானே தேடி வெதிருற்றான்.

ஒருகா னிடையே யக்கரியை யுற்றான் குளியொன் றுண்டாக்கிச்
சருகாற் கொடியான் மறைவித்தான் றந்தி சிலநா டிரிந்தங்கே
வருகா லையிலவீழ்த் ததுகுழியில் வந்த பாக னுறப்பிணித்தான்
கருதா நின்ற துயரோடுங் களிறு நின்ற திப்போதும். 112

தனது வீட்டிற் சிறையிருக்குந் தனிமா வலிபோ னின்றகரி
முனமுன் வீழ்ந்த பைகப்பாகன் மூளை சிதறிற் றெனில்வந்து
வருவெங் குழியிற் கட்டுண்டு மயங்க வேண்டா மதுபோல
வினவி நிகழ்கா லத்தான்மேல் வினைநோக் காதார் மெலிகுவரே.

என்ற லோடுஞ் சிசித்துவச னெந்தாய் சிந்தா மணியாலும்
வென்றி வேழந் தன்னாலும் விளம்பு கதையை விளக்குகென

நின்ற கும்ப னுரைசெய்வா நெடுதூற் பொருள்கள் பலவுணர்ந்தோ
னன்றி ஞாந மில்லாதோ னன்மா மணிதே டியவவன்ருன். 114

என்ன வுரைத்த துனையாரீ யெல்லா தூலுங் கற்றுணர்ந்து
மன்னு சாந்தி பெற்றிலைவான் மணியென் றதுதா னேதென்னி
லுன்னு வஞ்ச மறவெல்லா மொழித லாகுந் துயரீனத்தூந்
துன்ன லில்லா வதுதேடத் தொடங்கி யரசு துறந்தனையால். 115

மனையுங் கிளையுந் துறந்திங்ஙன் வந்ததில் வந்தாய் நாடகன்று
யினைய சகலத் தியாகநிறை வாகு மளவி லதன்விகற்ப
நினவில் வளர்ந்து விண்மூடு நீல முகில்போ லுனைமறைக்க
வினைய சகலத் தியாகமுய ரின்ப மல்ல மகத்தல்ல. 116

பிறிதொன் றுயர்ந்த துளததுதான் பெருநாண் முயன்று லெய்து
வெறிய விகற்ப மநிறைய மிக்க தியாகம் போயினதாம் [மென
நெறிகொள் சகலத் தியாகம்போய் நினது தவமாம் வளையின்முறி
யறிவில் விகற்ப விழியாற்கண் டதுநன் றென்றே யழுங்குதியால்.

அளவற் றெளிதாஞ் சுகமகற்றி யரிதா யற்ப மாம்பொருளி
லுளமுற் றவரே யுயிர்க்கொலைஞ ருயர்வஞ் சுகரென் றுலகுரைக்கும்
வளமிக் குயர்சிந் தாமணிநீ வந்த தென்றெண் ணியதவத்தாற்
றளர்வற் றிலைபெற் றிலையொன்றுந் தந்தி யென்ற தினிக்கேளாய்.

மதமா வென்ற துனையாகும் வைராக் கியமும் விவேகமுமே
யதனீள் கொம்பா முன்குணங்க ளானே மேற்கொண் டுழல்பாகன்
விதமா வுன்னை மெலிவிக்கு மிகுமஞ் ஞாந மதனாலே
சிதரு நின்ற யாந்தைகளாற் செலுத்து மவனாற் கரிபோல. 119

இருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிச்சா பாச் மென்பனவாம்
பெருக்க விவற்றற் கட்டுண்டாய் பேசு மிரும்பின் மிகவன்பா
மிருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிகுநாட் செல்லிற் தேய்ந்தொழியுஞ்
செருக்கு மாசை மேன்மேலே திடமாய் வ்ளருந் தீர்க்கமுற. 120

மூரிக் கயிறும் விலங்குகளு முறித்த தானை யென்றதுதான்
பாரிச் சுகமெல் லாரீமுன் பற்றற் றெழுதித்த படியாகுஞ்
சூறிற் பாகன் வீழ்ந்ததுதின் றறவின் மடமை வீழ்ந்ததுவாம்
பேரிச் சைவையரீக் கிடிப்பின்னைப் பிறவி தரும்பே தைமையுண்டோ.

போக மயலை விரத்தியினுற் போக்க நினையி லஞ்ஞாந
மேக நினைந்து வெட்டுமரத் திருக்கும் பேய்போ னின் றலையு
மோக மறவே போகக்கண் முற்றும் விவேகத் தால்விட்டால்
வேக முறப்போ மஞ்ஞாநம் வெட்டி வீழ்ந்த மரப்பேய்போல். 122

மட்டில் போக மெலாமொழித்தான் மடமைத் தொடர்ச்சி யெல்லாம்
வெட்டி வீழ்ந்த மரநின்று வீழ்ந்து போம்புட் கூடுகன்போற் [போம்
கிட்டி வநீ யடைந்தனவே கிளரஞ் ஞாநம் வீழ்ந்துளதாற்
றட்டில் சகலத் தியாகமெனுந் தனிவா னாற்கொன் றிலையதனை.

அதனான் மீள முனைத்தெழுந்த வஞ்ஞா நத்தா லறநொந்தாய்
மதமா வுக்குப் படுபுழியை வகுத்தான் பாடி னென்றதுதான்
றிதமா வுனக்குத் தவத்துன்பஞ் செறியஞ் ஞாநஞ் சேர்த்தியதாஞ்
சுதமார் குழிமேன் மென்கொடிக டியர்கூர் தவஞ்சேர் நற்றெழில்
[கள். 124

இவ்வா ரின்று மிடர்தவமா மிந்தக் குழியி லுழக்கின்றாய்
வெவ்வான் வலிமா வலிசிறையாய் மிகுபா தலத்தி லிருப்பதுபோற்
றவ்வா மொழிமென் சூடாலை சாற்று ஞாந மிழ்ந்தனையே
னைவாய் சகலத் தியாகத்தை நழுவி னாயே னவில்கென்ன. 125

வேந்த னுரைப்பான் பார்விட்டேன் வீடு வீட்டே னிதிவிட்டேன்
காந்தை தனைவிட் டேன்சகல த்யாகங் கைவிட் டதுமற்றேன்
றேர்த்து புகலென் றலுக்கும்பன் செப்பு வானி தேசமுதற்
சார்ந்த வெல்லாம் விட்டாலுஞ் சகல த்யாக மன்றாகும். 126

எல்லாத் திலுப்பற் றுண்டுனக்கங் விச்சை யெல்லா மறவிட்டு
நல்லார்க் குரிய நல்லின்ப நண்ணு கென்ன மன்னுரைப்பான்

மல்லார் புவிவிட் டதுசகல மன்றேல் வநமே யெனக்குளது
கல்லாற் றருவா னிறைகாட்டிற் காத லுறுவா தனைவிட்டேன். 127

இனிநான் சகலத் தியாகத்தை யெய்தி னேனென் றலுங்கும்பன்
கனியார் மாமு நெடுமலையுங் கழன்றாற் சகல மன்றுனக்குத்
துனியார் பற்றுண் டனைத்தினுமத் துன்பந் துறந்தாற் சுகமென்னப்
புரிதா விதுவு மன்றாகிற் புகல்வே னெனப்பூ பதிபுகலும். 128

கந்தை தண்டு செபமாலே கலைத்தோல் பாண்டங் கமண்டலமுண்
டெந்தை யிவற்றை விடுகின்றே னென்று கூட்டி யெரிகொளுத்திச்
சிந்தை களித்து வெற்றுடலாய்ச் சிக்கற் றனன்பற் நிலனென்றே
முந்தை யறிஞன் முகநோக்கி மொழிய லுற்றான் சிகித்துவசன். 129

அம்ம வம்ம கடவுண்மக ஞான வுன்னு லறிவுற்றேன்
மம்ம ரொழிந்தேன் கேவலமாய் மலங்க ளற்றே னிதுவென்று
விம்மு சங்கற் பத்தெய்தா யேறென் றறயா வையும்விட்டேன்
செம்மு பொருளின் றிரளெல்லாஞ் செநந மளிக்கும் பந்தனையே.

பொருள்க னெம்மட் டெம்மட்டுப் போன தம்மட் டம்மட்டுந்
தெருளு மநந்தான் சுகமடையுஞ் செயித்தே யந்தச் சுகம்பெற்றேன்
மருள்செய் பந்தங் களுமற்றேன் மாசி லாத திகம்பாளு [ன்.
யருள்செய் சகல த்யாகத்தை யடைந்தேன் ஷேறென் னுளவென்றா

கும்ப னுரைப்பான் சகலமும்விட் டிலை யிந்தக் கூத்தாடல்
வம்பு காணென் றலுமன்னன் மந்ததி னினைந்து மீண்டுரைப்பான்
வெம்பு காணப் பாம்புகள்சேர் வெள்ளென் பூளு முடலொன்றே
யிம்பர் மீந்த தெனக்கிதனை யின்றே யெளிதின் விடுகின்றேன். 132

காண்டி யென்றோர் வரையேறிக் கவிழு மளவி லுயர்கும்ப
னீண்டி தென்னே யிவ்வுடறு னென்ன குறைசெய் ததுபேதாய்

மாண்டு பயனென் ன்ளிளங்கன்றை வல்லே நடர்ந்து முனிவதுபோற்
ருண்டி விழுந்து மெய்விடினுஞ் சகல த்யாகி யாகாயே. 133

எத்தா லுடல மசைகின்ற தெதுதான் பிறவி கருமத்தின்
வித்தாய் நின்ற ததுவிட்டால் வேந்தா செல்லாம் விட்டனவா
சித்தா ரமிதென் நலமுடலை யசைத்துப் பிறவி நிறைவித்தாய்த்
தத்தா நின்ற தேததனைத் தவிரு மாறு சொல்லென்ன. 134

இயலார் கும்ப னுரைசெய்வா னெல்லாச் சகமு மிதுவாகி
வியனார் சீவன் பிராணனென மேவு பெயர்கள் பலபெற்றுப்
பயனார் சடமு மசடமுமன் ருகிப் பார்த் தித்தத்தை
புயர்வோர் சகல மென்றுரைப்ப ருலகு மிதுபந் தமுமிதுவே. 135

சநந கருமங் களின்வித்தாய்த் தருவை யசைக்குங் காற்றேபோற்
நிரமு முடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்த மிதனைத் தீர்வதுவே
யநக சகல த்யாகமதா மதுவே பாம வாந்தம்
வினவு பிறவெல் லாபிகவும் வெருவு கின்ற வெந்துயரே. 136

சகல த்யாகந் தனைச்செய்து சாந்த ஞாயம்ச் சரமின்றிப்
பகுதி நிலையாற நெளிவுற்றாற் பயின்ற வடிவே ததுநீயாய்
நிகழு வாயென் நலுமன்ன னுரைப்பா னீசொன் னெஞ்சுக்குப்
பகரு முதலாம் வடிவேதெப் படிநான் நீர்ப்ப துரையென்ன. 137

மற்றுங் கும்ப னுரைசெய்வான் மந்ததுக் குருவம் வாத்தனையே
புற்ற மநமென் றுரைக்குமுரை புறுவா தனையின் பரியாயங்
குற்ற மெல்லாங் குவிந்திருக்குங் கூடா நானென் பதுதானே
செற்ற மநமா மாத்துக்குத் திகழும் விதையாந் தேர்வேந்தே. 138

வேறு.

ஆதியிலுண் டான்வித னங்கு ரந்தா னநுபவமெய் யாயறுதி
யிடுவ தாகி, யோதுமுரு வன்றியிலே புதிக்கு மத்தை புரைசெய்வர்
புத்தியென வுரைத்த விர்த, நீதியுறு புந்தியெனு மங்கு ரத்தி னிறை

வளர்வைக் கொம்பைச்சங் கர்ப மென்பர், பேதமிவை யாதலாற்
சித்தம் புந்தி பெரியமந மெண்டதெலாம் பேர்க டாமே. 139

இனையமந மெனும்பொல்லா மரத்தின் கொம்பை யெப்பொழு
தும் வெட்டிவே ரீர்த்து மாய்ப்பாய். வினையுறுவா தனைப்பிணைகள்
பலகாய் காய்க்கும் வேதநடா ளாலுள்ளே வெட்டின் மாயு, நினை
வரப்பற் றறமெளந மாகி வந்து நேர்ந்ததுசெய் வாருள்ளே நெஞ்
சைச் செற்றோ, ரினையமாப் பிணைவெட்டற் கெளண மென்ப
ரதன்வேரை யறுத்தவே யுநன் நென்பார். 140

ஆதலினான் மிகநல்ல நெறியா லெநீ யந்தமந மரத்தின்வே
ரறுத்துச் சுட்டாற், சாதமுறா தென்றலுமே மன்னன் சொல்வான்
றனிமரத்தின் வித்தாகு மகம்பா உத்தை, மாதவனே சுடக்கனலே
தெனலுங் கும்பன் மறுத்துரைப்பா னுறாரென நெண்ணு கின்ற,
போதவிசா ரந்தானே மரத்தின் வித்தைப் பொன்றுவிக்குங் கன
லெனவும் பூபன் சொல்வான். 141

என்னுடைய புந்தியினு லெண்ணி னேனா னிச்சகநா னல்லமல
வுடா னல்ல, துன்னுபொறி களுமல்ல மநமு மல்ல தொடர்புந்தி
யல்லவகங் கார மல்ல, விண்ணசட மாதலினு லெனலுங் கும்ப
னியையன்றேல் டேறார்நீ யியம்பு கென்ன, மன்னனுரைப் பானெல்
லாம் படைத்த ளித்த மாசமுசிந் மாததிரமாம் வடிவ நானே. 142

இந்தவடி வாமெனக்கோ ரேது கானே னிடர்மந்தா ருவின்
விதையா மகங்கா ரத்தை, யுந்தும்புகை யறிகிலே னுந்த வுந்த
யோடிவரு மிதாலுள் ளுடைந்தே னென்ன, வந்தணன்சொல்
வான்மன்னு கார ணத்தை யன்றியோர் காரியமுண் டாக மாட்டா,
முந்துமகங் காரகா ரணத்தை நாடி மொழியென்ன மீண்டரசன்
மொழிவ தானான். 143

அகமென்னுங் குற்றத்தின் கார ணந்தா னறிவாகு மவவறிவிங்
கடங்கு மாறென், மிகவுங்காண் பவற்றிலறி வெழுத லாலே மெலி

கின்றேன் காண்பவற்றை விடுமா றெங்கன், புகல்கென்ன மீண்டந்தக் கும்பன் சொல்வான் போதத்தின் காரணநீ புகன்றும் பின்னை, நிகழுங்கா ரணமும்கா ரணமுஞ் சொல்வே னினக்குநா னெனவதற்கு நிருபன் சொல்வான். 144

. புகன்றவுடன் முதற்பொருளுண் டாத லாலே போதமுள தாமவைபொய் யான லில்லை, யகக்காவே தநமென்னு மந்ததின் வித்து மடங்கிலிடு மெனவதற்குக் கும்பன் சொல்வா, னுகந்தவுட லாதியுள தேற்சித் துண்டா முடலாதி பல்பொருள்க ளிலாத போதி, னிகழ்ந்தவறி வெப்படியே நின்ற தென்று நிகழ்த்தென்ன மீண்டந்த நிருபன் சொல்வான். 145

காசாண முதலங்க முதலாய்ச் செய்யுங் கருமபல முளதாய்க் கை யாளுங் காயங், குரவவில தெனும்படியென் னென்னக் கும்பன் கூறுவான் காணத்தைக் கூடா தென்னில், விரவியகா ரியந்தானு மிலதா மந்த வேதநமு மயக்கமே மிகும யக்கால், வருவனவெல் லாமிலதா மேது வின்றி வருபொருள்பொய் யாங்கயிற்றில் வருநா கம்போல். 146

என்றலுமே யாதிமுத லுள்ள வேதா வியற்றியபல் படைப் பாகு மிந்த ஞால, நின்றவவ னிதற்குக்கா ரணமல் லாத நெறியே தென் றலுங்கும்ப னிகழ்த்து கிற்பான், றுன்றுகிருட் டியின் முன்பு வெறிதாய்ச் சாந்தந் தொடர்பிரம மேயுளதாய்த் துலங்கு மந்த, டொன்றொழிய விரண்டில்லாக் கா ரணத்தா லுயர்வேதா காணத்தை யுருனென் றோத. 147

காவலன்பார்த் துயர்பிரமம் வேதா வுக்குக் காணமன் றோவென்னக் கும்பன் சொல்வான், கேவலமச் சுதமந்தஞ் சாந்தஞ் சுத்தங் கேடுபிறப் பிடர்தோற்றங் கிட்டா தென்றும், பாவனையற் றடிமுடிவற் றொன்றாய்த் துன்றிப் பகர்வரிதாய் நாடரி

தாய்ப் பரம நிற்குந், தாவரிய வதுவெங்ஙனே து வெத்தாற் சமைப்
பவனுய்ப் புசிப்பவனுய்ச் சாரு மாறே. 148

ஆதலினு லீதொன்றுஞ் செய்த தல்ல லுடுத்துளவிச் சகமில்லை
யறிவு மட்டு, மேதருசங் கற்பிதமே வேதா வாகு மெய்யாக வறி
வன்றி வேறொன் றில்லைச், சேதநமாத் திரத்துதித்த சிருட்டி
யந்தச் சேதநமே வடிவென்று செப்ப லாகு, மோதியசெய் வோன்
புசிப்போ னிரண்டு மல்ல னுறுபவந்தீர் பிரமமே யுள்ள வெல்லாம்.

கிடமுரசிச் சயித்துள்ளே யஞ்ஞா நத்தைச் சிதைவித்தா
லஞ்ஞாநஞ் சிதைந்த தேயாம், படர்கருமச் சிதைவினா லன்றி
மோகம் பகர்நிலமை நழுவாது பகரஞ் ஞாந, மடைவுறத்தேய்ந்
திடிற்பழைய நிலைமை நீங்கா வாதிபத மாமதனா லாதி தேவன்,
றடமுறுசிறு சொருபத்தாற் றன்ம நத்தாற் றானேநித் தலுஞ்
சிருட்டி தந்து நலகும். 150

ஆற்றமுதத் துவமான வதனாற் றானே யயனென்று சொலப்
பட்ட தகில மாகித், தோற்றுமிவை யுபசாந்த சொருப மாருந்
தோன்றலே யெனவொக்குஞ் சொன்ன வெல்லா, மேற்றனவே
படைப்பவனின் மையினால் வைய மில்லையா மதனாற்பல் பொரு
ளேக் கில்லைத், தேற்றுகின்ற விவ்வகையா லறிந்தே னன்றாய்ச்
சிவமானேன் வேறொன்றுந் தெரியக் காணேன். 151

எனைத்தொழுதேன் பல்பொருளேக் கறிவி னாலே யிப்படிப்
பொய் யாய்த்தோன்றிற் றிப்போ தத்தா, னினைப்பிலுப சாந்தமாய்
விசம்பி னைப்போ னிற்கின்றே னெனநிருப னிகழ்த்த லோடுந்,
தனைத்தருகும் பனுஞ்சொல்லான் றேச காலந் தடந்திசைசிறு
தனைத்தொழில்கள் சார்ந்த வெல்லா, மனைத்தையுங்காண் பதுசகத்
தைப் பறித்துக் காண்கை யதுநெடுநா ளிற்சாந்த மாகிப் போகும்.

சாந்தமுற வழிவற்ற பிரம மாங்கே தனிநிற்கு மெனக்கும்பன்
சாற்ற லோடும், வேந்தனறி வுற்றுமிக விளங்கி நின்றான் வெம்

மாயைக் குகைநின்று வெளியி லாளு, ஞாந்திரமே பணதியறக்
கும்பன் சொன்ன வதுகுறித்துத் தனதாயித் தற்ப தத்தே, காந்தி
யுறச் சேர்ந்தொளித்தான் மருமங் கண்ணுங் கட்டுமையற் றுனி
றைந்தான் கணத்தி லாக்கே. 153

ஒருமுகூர்த்த மிருந்துணர்ந்து விழித்த லோடு முயர்கும்ப
னுரைசெய்வா னுளதாய் நன்றாய், நிருமலமாய்ச் சத்தமாய் மிக
மெத் தென்று நிருவிகற்பங் களுக்கெல்லா நிலய மாகித், திருமிகு
மிப் பதத்திலே சுகமாய்த் துன்பந் தீர்ந்தனையோ வுள்ளுணர்வு
தெளிவுற் றுயோ, வருமயக்க மொழிந்தனையோ ஞேய நன்று
யறிந்தனையோ காண்பனகண் டனையோ வென்றான். 154

நரபால னதற்குரைப்பான் பகவ னேனின் னருளாலே பெருஞ்
செல்வ நலத்தான் மிக்குப், பரமாகி யனைத்திற்கு மேலாய் விஞ்சு
பதங்கண்டே னகோவகோ பரம ஞாநந், திரமான பெரும்பெரி
யோர் கூட்டங் கிட்டாத் தென்னமுதாய்ப் பேரின்பந் தேங்க
நல்கும், வரமாரின் கூட்டத்தா லொருகா லத்தும் வாராத நல்லமுது
வரப்பெற் றேனல். 155

அநந்தமா மிவ்வமுத மெனக்கு முன்னு ளரிதான தென்ன
வெனக் கும்பன் சொல்வான், மந்தனிலே சாந்தியாய்ப் போகங்
கைத்து வன்பொறிமீண் டெமடமை மாய்ந்த போதே, புனந்தரு
செங் குசம்பைநீ ரழுக்குப் போன புடவையிலே நிறமுறல்போற்
புதல்வர் நெஞ்சிற், கனந்தருநற் குருவசநங் கலந்து நன்றாக் காய
மலங் கருமாத்தின் காய்கள் போற்போம். 156

உள்ளத்தி லிருமையென வொருமை யென்ன வுன்னுதலஞ்
ஞாநமிவை யொழிதன் ஞாநந், தெள்ளுற்ற கதியுமது தெளிந்து
முத்தி சேர்ந்தனைசித் தமும்விட்டாய் செல்வ னாகித், தள்ளுற்ற
மலநீங்கி மெனநி யாகித் தனிநிற்பா யென்றலுமே துமையு ணர்ந்

தீதார், கொள்ளுற்ற தொழிலெல்லா மந்தத் தன்றோ கொள்மநமன்
ரியினடக்குங் கொள்கை யென்றோ. 157

உரையெனமன் னவன்கேட்பக் கும்பன் சொல்வா னுள
மென்று சொன்னதுவே றென்று மனறு, கரையறுபல் பவந்
தருவா தீனையே யுள்ளங் கண்டதீன யறிந்தாலக் கவலை யில்லை,
உரையறக்கண் டவர்கருமங் களிற்ச ரிக்கும் வாடீனதான் மறுபிறப்
பை வழங்கா தந்தப், புரையநஞ்சத் துவமென்பர் சித்த மென்று
போதமில்லாச் சித்தத்தைப் புகல்வ ரன்றே. 158

ஞாநமநஞ் சத்துவமே யென்று சொல்வர் ஞாநமிலா தார்சித்த
நடையி னிற்ப, நீனமறு ஞாநிகன்சத் துவத்தே நிற்ப ரோதொன்று
சுவர்க்கமலீ டெல்லா நல்கு, மானவையெல் லாம்விட்டுச் சமமாஞ்
சோதி யானாலே தாகுதியிங் கதுநீ யாகு, மூனமுறு பொருளொன்
றுங் கைக்கொள் ளாம லுள்ளமசை வறநிற்பா யுறுதி யாக. 159

நெஞ்சிலா தவர்பிறவி நெடுந்தூ ரம்போ நீணிலத்திற் றாய
மொன்று நேர்ந்த தல்ல, வஞ்சமந மசைதலிலுண் டான தாகு
மசைவசையா மைகளிரண்டு மயிக்க மாக்கிச், சஞ்சலமாற் றிச்சித்
தாம் படிநில் லென்னத் தாணிபன்சொல் வானயிக்குஞ் சார்வ
தெங்ஙன், விஞ்சமசை வசையாமை யிரண்டு மொன்றாய் விடும்படி
சொல் லெனக்கும்பன் விளம்ப லுற்றான். 160

உவரிநீர் போலுலகெல் லாமொன் றான வுணர்வுமாத்
திரமதுதா னுற்ற புந்தி, கவர்வுறுத லாலசையு நிறையு நீர்தான்
கல்லோலத் தாலசையுங் கணக்கே போலச், சிவமுணர்வு மாத்திர
மெய்ப் பிரம மாதித் திரள்பெயராய்ப் புகல்பொருளைச் சகமென்
றெண்ணித், தவமறுபே தையர்காண்ப ரறிவு தானே சற்றசைந்த
மாத்திரத்தாற் சருக்க முண்டாம். 161

உண்டான சிருட்டிதா னன்றாய்ப் பார்க்கி லொழிந்துபோ,
முறுதியா யுணர் வொற்றும்; கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென் பார்

போற் காட்சியுறுங் கலைநூலாற் கற்றோர் சார்வாற், நண்டாத பரிசு
யத்தாற் சிலகா லத்திற் ருவுமந நிம்மலமாய்ச் சசிபோ னிற்கிற்,
பண்டாய உதுபூதி மயமாய்த் தானே பாக்கியவான் களுக்கிந்தப்
பார்வை தோன்றும். 162

வேறு.

உலகத் னுதய நாச முண்மையை யுரைத்தே னித்தை
நலனுறச் செய்து நாடி நழுவுற நயந்த வண்ணம்
விலகலற் றெதிர்த் பெல்லா மெய்ப்பதத் தாக்கி நிற்பாய்
திலகமாஞ் சொன்ன நாடு சேர்வனான் கால மீதே. 163

அயனுல கினும்பொன் னாடுற் றக்கெனைக் காணு னென்னிற்
பயமுற முரியு மெந்தை நாரதன் பரிந்த மைந்த
ருயர்குரு முரியப் பண்ண வொருசுற்று மொண்ணு மன்னு
மயலறப் பேத நீக்கி மகிழ்ந்திதை கோக்கி நிற்பாய். 164

போதுநா மென்னக் கும்பன் மறைதலும் பூப னெண்ணுஞ்
சீதனஞ் சுத்தஞ் சாந்தந் தெள்ளமு தூற லொக்கு
மீதொரு பதவி யென்னு ளிருந்தவா றென்னே யென்னே
கோதிலென் சத்து வத்திற் குளிர்வுறச் செய்த தென்றான். 165

ஆனவா தனைக ளின்றி யசைவற்றுப் பேரா னுகி
மோநமாய் நிருவி கற்ப மாய்ப்பற்று முற்று மற்ற
தாநமே யழுந்திக் கற்போற் றருவைப்போற் சுவர்போ னின்றான்
போனகு டாலு பண்டைப் பொற்கொடி வடிவ மெய்தி. 166

அம்பாத் தேகி யந்தப் புரம்புக்கா ளவரி காவ
னம்பா மென்று காத்தா ணடந்தது வருட மூன்று
கும்பஞ்சுக் கணவன் காட்டைக் குறுகியாங் கவனைக் கண்டா
டும்பமாய் நிருவி கற்ப சமாதியி லிருத்தல் கண்டு. 167

அறிவிப்போ மென்று சிங்க நாதத்தாலார்த்த மட்டிற்
பொறியுற்ற தில்லை மேன்மேற் றெடுத்திவள் பூபன் றன்னை
மறியத்தன் னுதலும் வீழ்த்து மறிந்திலன் மற்றென் னென்று
நெறியுக்குங் கும்பன் மேனி நேரிழை நினைப்ப தானாள். 168

உத்தமன் றற்ப தத்தோ டொன்றினன் வியப்பி தம்மா
வித்தனி யுடலைப் பார்த்தா லிதயத்தி னறிவின் வித்தாஞ்
சத்துவ சேட முண்டேற் றலைவனைப் புணர்வ மெல்லென்
றத்தியால் வாழ்து மன்றே லங்கனை வடிவம் விட்டு. 169

மறுபல முறத வண்ண மாசறு பதத்தைச் சேர்து
மறுதியீ தென்ன வுன்னிப் பரிசத்தால் விழியா லன்னா
னுமறி வுக்கு வித்தா யுற்றசத் துவசே டந்தா
னிறுதியற் றிதயந் தன்னி லிருந்தது கண்டா ளென்ன. 170

கேட்டலு மிராமன் சொல்வான் கிளர்மநந் தீர மாய்ந்து
காட்டலோட் டம்போற் சத்தக் கண்ணிலே கலந்து ளோருக்
கீட்டுசத் துவசே டந்தா னெங்கனே யிருக்கு மென்ன
வாட்டமின் ஞாந மிக்க வசிட்டமா முரிவன் சொல்வான். 171

வித்தினுட் பூவுங் காபு மேவல்போ லிதயந் தன்னிற்
சித்தின்கா ணணம தான சத்துவ சேட நிற்கு
முத்தனாய் மநமி றந்தான் மொய்யுடல் போகா போகத்
தொத்தவின் பத்துன் பங்கள் சார்தலற் றொருமைத் தாகும். 172

ஆதலா லிராம னேயவ் வணங்களு ளந்த மெய்விட்
டேதமி லாதி யந்த மின்றிய வறிவி னுட்போய்
மேதகு சத்து வஞ்சேர் வேந்தனெஞ் சசையப் பண்ணித்
தீதிறன் னுடலின் மீளச் சேர்ந்தனள் கூடார் புட்போல். 173

கும்பன்மெய் யாகிப் பூமே விருந்தனன் குழல்போற் பாடத்
தம்பமா யிருந்தோன் மெய்யிற் சத்துவ குணஞ்சார் போதத்
தும்பினோர் பாட்டைக் கேட்டுப் பையப்பையச் சூரி யன்சே
ரம்புயம் போல்வி ரிந்தங் கவன்மந நிலையா யிற்றே. 174

கண்டனன் கும்பன் றன்னைக் களிப்புறு மறத்த னாகித்
தண்டலி லருளா லென்னை வாழ்விப்பான் றானே வந்தான்
பண்டையக் குரவ னென்று பரவிநன் மலர்தூ யேத்த
மண்டல வேந்தன் றன்னை மற்றவ னோக்கிச் சொல்வான். 175

இங்குசின் மகன்ற நாடொட் டின்றன வுன்பாற் சித்தம்
பங்கற நின்ற தண்டர் பதியுநின் கூட்டம் போல
வங்கித மல்ல வென்ன வண்ணலே வாழ்ந்தே னின்னாற்
றுங்கமா யுற்ற வின்ப சமாதியிற் றுயரந் தீர்த்தேன். 176

நிருவிகற் பத்தி லின்ப நிறைந்தபொன் னாட்டு மில்லை
யொருமையுற் றதனை மேலி யும்பரி லிம்பர் தன்னிற்
றிரிவனென் றரசன் சொல்லக் கும்பனுஞ் செப்பு கிற்பா
னரியவா நந்த வாழ்வி லயர்வெலா மறவாழ்ந் தாயோ. 177

பேதமே வடிவ மான துன்பங்கள் பேதித் தாயோ
போதல்போ தினிதாஞ் சங்கற் பத்தினிற் பூண்ட வின்பந்
தீதென வேருஞ் செற்றுச் சமதரி சநமுற் றுயோ
யாதினும் வீடு பற்றற் றியைந்தசெய் தின்புற் றுயோ. 178

எனலுநின் னருளாற் பங்கிற் றெய்வத்தா லெலாம்விட் டப்பான்
மகநிலை நின்றேன் மாயைக் கரைகண்டேன் வருபே றெல்லாங்
காமுறப் பெற்றேன் கேட்கக் காணவேண் டுவதொன் றில்லை
யகவா தமுநி றைந்தே னயர்வற்றேன் பிறவி யுற்றேன். 179

பயமற்றேன் மோக் மற்றேன் பற்றற்றேன் சமமாய் நின்றே
னுயர்வுற்றே னெல்லா னானே னொருசெய லற்றேன் விண்ணு

ளியலொத்த தெளிவாய்ச் சாந்த மெய்தினே நென்றான் மோகச்
செயன்முற்றுங் கடந்த சிந்தைச் சிகித்துவ சப்பேர் மன்னன். 180

ஆவ்வகை யிரண்டு பேரு மாத்தும் தத்து வத்தின்
செவ்விய விசாரத் தாலுந் தெளிதரு மொழிக ளாலுந்
தவ்வறு நேய மிக்கோர் தம்மிற்றா முணர்த லுற்று
வெவ்வற மோடை குன்று வேறற வெங்கும் வாழ்ந்தார். 181

இயலறி வன்பு செய்கை யிணையற்றோர் பற்றும் வீடு
மயலற விட்டுத் தென்றற் கைசவுற வடகுன் றொப்பார்
பயிலுட லொருகாற் றாளி படர்விப்பா ரொருகா னீறு
வியனுற வணிவ ரோர்காற் சந்தந விரையே சேர்வார். 182

சிறிதுகா ளுடனே வாழ்ந்து தேமொழி டேந்தை நோக்கிப்
பிறிவுறு கணவன் சால வுதாரணாய் பீடை யற்றான்
செறியெழில் விடலை யாகுஞ் செல்வம்பூ மனையு மெல்லாம்
வறியபோ வவமாய்ப் போமால் வரமுத சீலாமை யாலே. 183

இழிவறு ஞாநம் பெற்றோ ரியல்புறத் தானே வந்த
தொழிவுற விடுவ ரென்னி லுண்மையை யுணர்ந்த தென்னும்
வழிபடு மன்ன னம்பான் மணஞ்செயற் கான தொன்றை
யழிவறு மறிவி னாலிக் கமைத்துமென் றுளத்தி லெண்ணி. 184

தலைவனை நோக்கிச் சொல்வாள் சதமக னுலகி னின்றோர்
நிலைபெற விழாவுண் டாங்கே நேருநா ரதரோ டியானு
முலைவற நின்றல் வேண்டு முயர்விதி வலியார் வெவ்வர்
மலைமிசை யிரவி போங்கால் வருவனில் விரைவி லிங்கே. 185

நீங்கரு முணர்வி னோடு நீயிவ ணிருத்தி யென்றோர்
தேங்கமழ் மலரின் கொத்தைச் சிகித்துவ சனுக்கு நல்கி
யோங்கினள் விசம்பி லேகி யவன்விழி யுறத மட்டிற்
ருங்கிய கும்பன் மேனி தவிர்ந்துதன் வடிவ மாணள். 186

இந்திர னிருக்கை யேய்ந்த வில்லம்புக் கறியா வண்ண
மந்திர நெறியின் மன்னன் காரிய மரபிற் செய்து
சந்திர வதரி மீண்டுங் கும்பனூபத் தலைவன் றன்பால்
வந்திழி வற்றுச் சால ளாடிய முகத்தன் போலாய். 187

பணிபடர் மதிய மென்னப் பங்கய மென்னச் சோம்பி
நனிமுகம் வாடிச் சிந்தை யயர்விலா ணணுக லோடும்
புரிதநா யகனு நோக்கிப் பொருக்கென வருந்தி யெந்தாய்
துனிபுறு கின்றூர் போன்றாய் துயரமென் துடைத்தி யென்னு. 188

தத்துவ ஞாந முற்றோர் தளர்வுறார் மகிழார் கஞ்சப்
பத்திரம் பயின்ற நீரிற் பற்றுமோ வென்ற லோடுங்
குத்திர மேனிக் கும்பன் குழம்புறு குழுவின் பண்போற்
சித்திர மாக வொன்றைச் சிசித்துவ சனுக்குச் செப்பும். 189

உடலுள வளவுங் கன்மேந் தியத்துட னுறல்செங் யாரோற்
றிடமுறச் சமசித் தத்தே செறிபவ ரறிஞ் ரல்லார்
சடர்க்ளே யாவர் தானே சார்வுறு மவத்தை வென்று
விடநினைத் தறிவி லாதார் வீணிலே மெலிந்து நைவர். 190

திலமுள வளவும் போகாத் தைலம்போற் றேக மட்டும்
பலபல வவத்தை நீங்கா பற்றற விவற்றைத் தீர்ப்போ
ரலகிலா விண்ணை வாளா லறுப்பவ ரொக்கு மன்னு
மலவுட லவத்தை நீக்கி லதற்கொக்கும் வாழ்வுண் டாமோ. 191

வேறு.

ஒருபான் ஞானேந் தியத்துடனு மொருபால் கன்மேந் தியத்துடனும்
வருமா றுளதா முட லுக்கு மலரோன் முதலா மெல்லோருந்
தெருள்பான் மையரா யினுந்தேக வவத்தை தீரா தென்றுணர்கை
யதுகா நின்று வழுவாம லறுதி யான விதிநெறியே. 192

கற்ற வறிஞ ரறிவில்லோ ரெல்லாங் காணப் படுபொருளா
 யுற்ற படியால் விதிவசத்தே யுறுவர் கடலி னுறுநீர்போ
 னித்த மறிஞர் சமபுத்தி நிலையாற் கைகா லசைதலினுற்
 பெற்ற வுடலம் விடுமளவும் பெயரா விதியைப் பின்செல்வர். 193

இரங்கித் தேம்பி யறிவில்லோ ரின்ப துன்பங் களின்மூழ்கிக்
 குரம்பைத் திரள்க ளெடுத்தவற்றாற் குறையா விதியைப் பின்செல்
 றிரம்பப் புகன்றெ னுண்பட்ட நெறியிற் றுன்பந் தனைக்கேளா [வர்
 யரங்கட் குவமை யாந்துன்ப மன்பர்க் குரைத்தா லாளுதோ. 194

கொத்தார் மலர்தந் துனையகன்று குதித்து விண்போய்ப்
 பொன்னுலகின், மெய்த்தா தையைச்சேர்ந் திந்திரன்முன் மேவி
 மீண்டிங் குறவெண்ணித், தத்தா விண்ணின் றிழிந்திரவிக் கருகே
 கூற்றின் றடநெறியா, லித்தா ரணிசேர் வுறுவருவா னெழிலிப்
 பதத்தி ளேகுதலும். 195

ஈக லுற்ற தூர்வாச னென்னு முநினை யெதிர்கண்டு
 மாக மட்டி லடிதொழுது மற்று முநிவன் றினேநோக்கி
 நீக றுத்த துகிலுடுத்தாய் நெறிதீர் பிறனை விழைபவர்போற்
 போக லுற்றா யென்றவெனைப் போத முனிவுற் றம்முநிவன். 196

இதுசொல் லுதலா லிரவுதொறு மெழிலேந் திழையா யிருத்தி
 யென, முதுவன் சாப முரைத்தலுமம் மொழிகேட் டிரங்கி
 முகிதாளாம், பதுமம் புகழ்ந்து வேண்டிதற்குப் பார்த்தே னிமைப்
 பின் முநீமறைந்தா, னதுகண் டுளநொந் திங்கணைந்தே னணங்காந்
 தன்மை யகலாதே. 197

குருவா னவர்மா தவர்முதலோர் கூட்டங் காணக் கூசாம
 லிருள்வாய் மகளா யெவ்வண்ண மிருப்பே னெனவுஞ் சிகித்துவசன்
 வெருவா தொழிநீ புலம்புதலான் மேவு பயனென் விதிவலியால்
 வழுமே வருக வுடற்கல்லான் மாசி லறிவிற் பற்றாதே. 198

அறிவா லுயர்ந்த நீ துன்பத் தமிழ்ந்தற் குரித்தோ வறிவற்ற
சிறியா ரன்றோ வுள்ளயர்வா ரென்று தேற்றித் தம்மிற்றும்
பிறியா விற்ப துன்பங்கள் பிறிவற் றிருந்தா ரவ்வளவி [தான்.
னெறியார் கும்பற் கணங்குருவ நேர்வான் போல்வெய் யவனெனத்

அந்தி வரலு நியமங்க ளாற்றி யிருந்தா ரதுகாலே
முந்து மரசன் முகநோக்கி மொழிவான் கும்பன் றளர்ச்சியொடு [வ்
மிந்த வுடல்வீழ் வதுபோன்மே லெழுதல் போனின் றியங்குதல்போ
வந்து பெருநா னெடும்பெண்மை மன்றா டென்னை வளைந்ததுவே.

கூட்தல் வளர்கின் றதுபாராய் கொக்கை யெழுகின் றதுபாராய்
சேர்ந்து வருமே கலைபாராய் செறியு முன்பி னுண்டான
காந்தை வடிவா னதுபாராய் காவ லாவென் றிரக்கினளாய்ச்
சாந்த முறுகும் பனுமிருந்தான் றலைவன் றுறவூர் தளர்ந்திருந்தான்.

ஞாந வானீ விதிசெழியை சின்று யறிந்தச் புறந்பாண்
தான துற்ற லிரங்கலையென் றரச னுணைப்ப வுயர்கும்பன்
ருணுஞ் சொல்வா னினிச்செயலென் றப்பா விதியை யார்தட்பார்
மேனி பெண்மை யாயிரவு மேவக் கடவே னென்றுரைத்து. 202

பாய லொன்றி லவ்விரவு பயின்றார் வெறிதே விடியளவின்
மேய பெண்மை தனைவிட்டு மீண்டு கும்ப வடிவாக
வேய வவ்வா றிராப்பெண்ணை யிரவு போளுற் கும்பனுமா
யாய கங்கி யழியாம லமர்ந்தான் சின்றுட் டூடலை. 203

அன்னாள் கும்ப மேனியளா யரசன் றனைப்பார்த் தொருபகலின்
மன்றா நித்த மிராப்பெண்மை வருமேன் மடவா நியல்பின்றி
யென்னா ளிருப்ப தொருகணவ னெய்த வேண்டு முனையலது
பின்னா றையுமு வுலகினுமியான் பேணே னன்பாற் பெருமையினல்.

மனைவி யாக விவாகத்தால் வரிப்பாய் கிசிக்கெப் போதுமெனை
வினைய தியற்றிற் நீங்குநல மிரண்டு மில்ல டெயனலொடு

மனைய விருப்பே நன்றென்றா னரசு னதுகேட் டலுங்கும்பன்
புனைபு நலத்தா வணிமாதப் புரணே யின்று புரவலனே. 205

திங்க ளுதிக்குங் காலத்திற் செய்க விடாக மெனச்செப்பி
யங்க ணரசு னெடுமேவி யணியு மணிப்பூண் சந்தநங்க
டுங்க மலையிற் கொடுவந்து தூயநீர்க் கங்கை தனின்மூழ்கிப் [ற்றி.
பொங்கு நெறியாற் கடவுளர்தென் புலத்தோர் தவத்தோர் கழல்போ

கிரியை யொழியார் பலம்விரும்பார் கிளர்கற் பகநல் கியவெண்பட்
டுரிய தெனச்சாத் தினர்வெய்யோ ளுயர்ந்த வெற்பி னிடைச்சென்
பெரிய விந்து தோன்றுதலும் பேசு முறைமைக் கிரியைகளா [ருன்
லரிய சியமஞ் செய்துமணஞ் செய்தா னரசு னப்போது. 207

வேறு.

இவ்வா றுயர்மந் தாவெற் பிடையே மணஞ்செய் திவர்கள்
கவ்வா வின்பந் துய்த்துக் கடஞ்சூழ் வநங்க டோறுஞ்
செவ்வாய் மயின்மன் னவனுந் திரிந்தார் திரமும் மூன்றில்
வெவ்வா ளரசன் றுயிலும் வேலை தனிற்சூ டாலே. 208

சென்று சென்று மன்னன் ரேசு கீதிந டாத்தி
யொன்றும் பாய நன்னி லொழியா தவன்போன் மீளு
மன்றன் மதனி கைப்பேர் மனைவி யான மாது
நின்ற சிலநா ளிற்பின் னெஞ்சி லொன்றைநி னைப்பாள். 209

உற்ற போகங் களிற்பற் றென்றா திவனுக் கென்றுந்
துற்ற போகங் களிளுந் சோதிப் போமென் றெண்ணிக்
கற்ற மாயை யாலே கைத வமொன்றி னுழத்தாட்
சுற்றுந் தேவர் நெருங்கச் சுரர்கோன் வநத்திற் றேன்ற. 210

வந்த மீகவான் றன்னை மன்னன் கண்டுவ ணங்கி
முந்து பூசை செய்து முதல்வ நீயிங் கெய்த

வெந்த வறமுன் செத்தே நென்ன விமையோ நிறைய
மந்த மன்னை நோக்கி யன்பா லிவ்வா றறைவான். 211

உனது குணத்தி னலத்தா லும்ப ருடனான் வந்தேன்
கநக வுலக முமக்கே கடவு தாமங் குள்ளோர்
நீனது வரவு நோக்கி நீன்ற ராம்பை முதலோர்
வநச வதந மலர மார்த்தான் டனைப்போல் வருவாய். 212

கற்ப மனவு மிருந்து கடவுட் போக மெல்லாஞ்
சிற்ப மன்றித் துபக்கச் சீவந் முத்தி மன்ற
வற்பந் தாழா தடைவா யழைப்பான் வந்தே நென்ற
சொற்பந் கிகளைக் கேட்டுத் தூய மன்னன் சொல்வான். 213

அங்குந் துறக்கத் தின்ப மனைத்து மறிவே நெந்தா
யிங்கென் றங்கென் றில்ல யெங்குஞ் சுவர்க்க மெனக்குப்
பொங்குஞ் சுகமே யெங்கும் பொன்னு டதனல் வேண்டேன்
றங்கும் பதமே வென்றே சற்றும் பற்றற் றுரைப்ப. 214

மடங்கி யமரர் கூட்டம் வந்த வழியே போகத்
தொடங்கு மாயை பலவாற் சோதித் திடவு நெஞ்ச
மடங்கி விடுதல் கண்டு மயலோர் மாயை யானே
தடங்கண் மயில்கு டாலு தனிச்சோ தனைசெய் தனனே. 215

திங்க ளுதித்த வளவிற் செபித்துக் கங்கைக் கரையிற்
துங்க வரச னிருப்பத் தோகை யன்னான் புறம்போய்க்
கொங்கு மலரா னிறைந்த கோல வமளி யொன்றிற்
றங்கு மொருதூர்த் தனைத்தான் சங்கற் பித்துப் புணர்ந்தான்.

சந்தி முடித்து மாதைச் சார றேறுந் தேடி
வந்த வழியிற் புணர்ந்து மகிழு மவரை நோக்கிச்
சிற்தை விகற்ப மின்றிச் சித்த மகிழ்ந்தங் கவகை
முந்த விடையு றறநீர் முயங்கு மென்று போனான். 217

போகி மறைந்து முகுர்த்தம் போன பின்ன ரிவளும்
வேகி யாது போனான் விகற்ப மின்மை காண்பா
னேகி யமளித் தொடர்ச்சி யெழிலும் வடிவந் தோன்ற
யோகி முன்னர் நின்ற னொதுங்கி நானி வணங்கி. 218

வேறு.

மதநி கைப்பெயர் மங்கையு மிவ்வணம் வருந்தி
விதந முற்றனள் போனிற்ப வேந்தனுஞ் சமாதி
யதனை யுற்றிருந் தானறி வுற்றனன் பார்த்துக்
கதம தக்குளிர் புந்தியான் மெல்லெனக் கழறும். 219

விரைவில் வந்ததென் முயங்குறு மகிணனை விட்டு
நிரைவ னாக்கையாய் மீண்டுபோ யின்பமே நிறையென்
றுரைசெய் காலையின் மதநிகை யுரைசெய்வா ஞாயர்ந்த
புரையி லாதவர் பிழைபல பொறுப்பது புகழே. 220

மாத ராரிய லளவறு பேதமாய் மருளுங்
காத லோவெனி லெண்மடி கருமமொன் றறியா
ராத லாலென தரும்பிழை பொறுத்தரு ளென்னப்
போத பாரகன் மதநிகைக் கிவ்வுரை புகன்றான். 221

வானி லேமர முளைக்கினு முநிவென்கண் வாரா
தான மேலவ ரிகழ்வரென் றன்னமே யுன்னை
மேன யந்துபெண் ணெனவிரும் பலனென்று வேந்த
னீன மில்லதோர் சமமுறு பார்வையோ டிருப்ப. 222

கண்டு நின்றரு டாலையுங் கருத்தினு னினைவாண்
மண்டி ராகமுங் கோபமும் வேரற மாய்த்தான்
மிண்டு போகமுஞ் செல்வமு மேவிடா திவனைத்
திண்டி றற்புயன் ஞாநத்தின் கரைகண்டு சேர்ந்தான். 223

மறைதன் மட்டினி மதநிகை வடிவினை மாற்றி
முறைமை யானகு டாலையாய் முன்னிற்ப னென்னு
விறைவன் முன்புரு டாலையாய்த் தோன்றவு மிவனைப்
பொறையி னின்றவ ளோக்கிநல் வியப்பொடு புகலும். 224

வடிவும் வார்த்தையு மொடுக்கமு மற்றுள குணமு
முடிவி லாதகு டாலேபோற் றேன்றினை முன்னே
நெடிய கண்ணிநீ யாரென நிருபதி கேட்பக்
கடிம ணஞ்செய்கு டாலேநா னெனமற்றுங் கழறும். 225

கும்ப வேடமு மதநிகை வேடமுங் கொடுநா
னம்ப னேயுனை யுணர்த்தினேன் ஞாநத்தி னிலைமை
யிம்பர் மாயையாற் சோதனை பண்ணினே னிவற்றைக்
கம்ப மின்றிய தியாநத்தாற் காண்குதி யென்ன. 226

ஞாந யோகமாந் தியாநத்தா னரபதி நோக்கி
மான ராச்சியந் துறந்தது முதலிவண் வந்து
தான வஞ்செய்கு டாலையாய்த் தோன்றிய தளவா
யீச மின்றியே யாவையு முணர்ந்தன னிருந்து. 227

தியாந நீக்கினன் புளகமே நிறைந்தனன் றிண்டோ
டயாவு மன்புமீ தென்னெனத் தயங்குரு டாலக்
குயாச லந்தழீஇ நெடிதிருந் தொன்றுமேற் கூறு
னியாய மன்னவ னாநத்தத் தமிழ்ந்தன னிமிடம். 228

மடியின் மேலந்த வஞ்சியை வைத்தவ னுரைப்பான்
முடிவில் பேரிருட் குகைநிகர் மோகநின் றென்னை
நெடிய புந்தியா லுய்த்தனை யுனக்கெவர் நிகரோ
கொடிம ருங்குலா யியற்றுகைம் மாறுமொன் றுளதோ. 229

வருப வக்கடற் கரையிலாய் நிராசையை மருவுந்
தரும மேயிதற் கென்கைம்மா றுளதெனச் சாற்றத்

தெரிவை யோதாவா ஞ்ணங்குபல் கிரியையிற் றியங்குங்
கஞமங் கண்டுனை யுய்விக்க நாடினேன் கவன்று. 230

நீய் தற்கெனை மேம்பட நிகழ்த்துவ தென்னே
மேய புன்றொழி னினைவுகள் சங்கற்ப விகற்ப
மாய தெத்தனை யவையெலா மகற்றினை யன்றே
தூய நாயக வென்னலும் வேந்தனுஞ் சொல்வான். 231

ஐய மற்றன னாசையற் றேன்பிறி வற்றே
ஞெய்ய விண்ணையொத் தேன்பொருள் வடிவமாய் துடங்கேன்
செய்ய லாவதோர் ிட்டையுற் றேன்சித்த மகிழ்ச்சி
வெய்ய துன்பமொன் றிலனிது வதுவென விளங்கேன். 232

சோதி மண்டலத் தெழுந்ததாய்ச் சுவரினிற் படாமன்
மீது கிஞ்சதல் குறைதஸ்ற் றிருப்பதோர் விளக்கங்
தீதி லாவெனக் குவமையாஞ் சகத்தினைத் தீர்ந்து
யாது மேவிவிண் ணிற்பதற் கிணையொத்து நின்றேன். 233

உண்டெ னுந்தன்மை யென்னுரு வேறென்று முரைக்கக்
கண்டி லேனத னுலெனைக் கருணைசெய் குருநீ
முண்ட கப்பதந் தொழுதன னென்றவன் மொழியத்
தொண்டை வாயவண் மேற்செயல் சொல்லுதி யென்றான். 234

பற்று வீடிலன் படிகமேற் பாயொளி யென்ன
நிற்ற நீசொன்ன செய்குவ னென்றன னிருப
னுற்ற தீதெனிற் பேதைமை யொன்றையு மொழித்து
மற்றை முன்னுள வியற்கையி லிருப்பது வழக்கே. 235

சிறிது காலநா மிவ்வகை யிருந்துபின் றேகம்
பிறியு நாளந்த நிலையினைப் பெறுதுமா லென்ன
நெறிசெல் வேந்தனு மியைந்தன னோரிழை யெழுந்து
குறிகொள் சங்கற்ப விதியினு லிவையிவை கொணர்ந்தாள்.

ஏழு வாரிநீர் மணிக்குடத் திவனை நீ ராட்டிக்
கேழு லாமணித் தவிசுடைக் கிளர்வற வைத்து
வாழி யென்றன ளளவறு சேனையும் வருத்தான்
வேழ வெம்பரித் தேரோடும் வீரரால் விளங்க. 237

இனைய வேலையி லிதயமொத் தின்பமே யியற்று
மனைய தேவிரு டாலையு மரசனு மெழுந்து
புனையும் வேழமேற் கொண்டனர் பொன்னகர் நோக்கி
வினைசெய் நாற்பெரும் படையொடு மகிழ்வுற மீண்டார். 238

புரியை நண்ணலு நகருறு தானெபொம் மென்று
வரிசை யாலெதிர் கொளவிரு தானையும் வயங்கப்
பரிவி னண்ணினர் நகர்பதி னாயிரம் வருடந்
தெரிவை யோடிருந் தழிவிலாப் பதம்பின்பு. சேர்ந்தான். 239

வள்ள லேயிந்த மரபினாற் றெழில்களின் மருவித்
துள்ளு மின்பயிற் சாந்தமெப் போதினுந் தொடர்ந்தாற்
றெள்ளு போகமும் வீடுமுண் டாமென்று தெளிந்த
வுள்ள மரதவ வசிட்டமா முனிவா னுரைத்தான். 240

6—9. சிகித் துவசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1844.

6—10. கசன் கதை.

தெளிவின் மிக்குயர் சிகித்துவ சன்கதை செப்பின னிவ்வாறே
யளிய நிறியா லருந்துய ரணுகலை யனையவ நெறிபோலக்
குளிர்மு கச்சரர் குருமக னுணர்ந்தன னதுருநித் துணர்கென்ன
வெளிப்ப டவவ னுணர்ந்துள நெறியினை விளம்புதி யெனக்கேட்
[டான். 1

குருசில் கேட்டலும் வசிட்டனங் குரைசெய்வான் குருமகன்
கசனென்பான், மெரிப தத்தொடு பதப்பொரு டெரிந்துளோன்
றேவர்தே சிகன்முன்போய், விரிபி ரப்பெனுங் கூட்டினின் றுயி
ரெனும் வெங்கரி புறம்போகைக், குரிய வாரெது கூறெனக்
கேட்டலு மும்பர்மந் திரிசொல்வான், 2

அடுத்த மாமக ரங்களுக் குறையுளா யகன்றவிப் பவவேலை
கடுத்த தோர்சக லத்தியா கத்தினுற் கடக்கலா மென்றோ தத்
தந்தை யாதியாஞ் சகலமும் விட்டனன் றனியளய்க் கசன்சென்று
வந்ததின் மேவின னெட்டியாண் டிருந்தனன் மறித்தவன் பிதாவந்
[தான். 3

வந்த தந்தையை வணங்கியே சகலமு மாற்றியே யெட்டாண்டு
சிந்தை யற்றிருந் துந்துயர் தீர்த்திலே னிமலனே யென்னென்று
கொந்து கூறலுஞ் சகலமு நீக்கென துவன்னுமீ ளவுமயோனான்
தந்தை போனபின் வற்கலை முதலிய சகலமு மறநீத்தான். 4

பாது மாமதி முகிலுடு முதலிய பற்றறு சாற்கால
வாந மொத்தனன் றமியளய்க் கசன்சென்று வந்ததின்மீ ளவுந்தா
யான வன்றனை யெய்தின னன்பினு லடிதொழு தயர்வெய்தி [தை
யான ணிந்துள் வற்கலை முதலிய யாவையு மறநீத்தேன். 5

யாது நீத்துமென் பாலினிப் பாறிலே னினிச்செய லேதென்னத்
தாதை கூறுவான் மந்தையே யுலகெலாஞ் சகலமென் றுரைசெய்வ
ராத லான்மந் மகற்றுதல் சகலமு மகற்றுத லதனாலே
கேத நீங்குமென் மகன்றனன் மந்திரி கிளர்கச னிதுசெய்தான். 6

சித்த மேதென நாடின னறிந்திலன் றேகமா திகளெல்லாஞ்[ன்னச்
சித்த மன்றெனிற் குறைசெயா விதனையான் றீர்த்துமென் பயனெ
கித்த மேதெனச் சுரர்குரு விடத்துறச் சென்றுகேட் டலுமன்னான்
சித்த மர்வது நாடுனென்ச் செப்புவந் சித்தத்தை யறிவுற்றோர். 7

உயிர்க ளியாவையு முள்ளுந றானென வுன்னுபர வனைதானே
செயிர்செய் சித்தமென் றுரைத்தலு மிங்கிது தீர்ப்பது மிகவன்பாம்
உயிர மாவது தீர்வதெவ் வகையென மறித்துமந் திரிசொல்வான்
வெயில்செய் துன்பமோர் சிறிதிலை யகங்காம் விடமிக வெளிதாகும்.

அலர்க சக்குமுன் னிமைக்குமு னகங்கா மகற்றுத லெளிதாகும்
பலவு ரைப்பதென் னேகமா யநந்தமாய்ப் பரமசித் தேயாகிக் [குஞ்
குலவு சுத்தமாய் விண்ணிலு றுண்ணிதாங் குறைவிலாப் பொருணிற்
சலந மற்றதைப் பாவனை செய்துப சாந்தனா யிடர்தீர்வாய். 9

சுத்த மித்தையே யாதலி னகங்காந் தொலைந்துபோ மெய்யான
தத்து வந்தனை நினைதவாற் சித்திலே சாற்றகந் காமெங்கே
மெத்து நீரிலே புழுதியுங் ககலிலே மேவுதோ யமுமுண்டோ
நித்த ரூபத்தை நினைந்திவ னுனெனு னிச்சய மறநிற்பாய். 10

திக்குங் காலமு முதலிய வசத்துறு சிறுவடி வறத்துன்பந்
தொக்க வன்னவற் ருன்மறை யாமலே சூக்கமாய் நொய்தாகி
மிக்க சோதியா யனைத்துமா யொன்றுமாய் மெய்யறி வொன்றேயாந்
தக்க விநிலை நிலலென வுரைத்தனன் றிலமையா முபதேசம். 11

சேவந் முத்தனா நிலைமைபெற் றகங்காந் தீர்த்தென தென்னு
மன், மேவு முட்பந்தம் வீழ்ந்துபோய்ப் புந்தியில் விகற்பங்க
ளனைத்தும்போய்ப், பாவ முற்றிய கசனின்ற நிலையினீ பற்றுத
லறநிற்பாய், கேவ லத்திந்த வகங்காம் பொய்ம்மையாங் கெடுத்தல்
பற் றுதல்வேண்டாம். 12

பொய்ய தாமுற் கொம்பினைப் பற்றவும் போக்கவு நினைப்பாரா
ரைய னேபா போதபூ ரணத்திலே யயலொன்று வருமாறென்

பெரிய தாகிய வனேகபா வனையினப் பொருந்தல்புன் பிறப்பாகு
மைய மின்றிய வேகபா வனையினி லமுந்துதல் பவந்தீர்தல். 13

6—10. கசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1857.

6—11. மித்தையா புருடன் கதை.

—

இருமையோ டொருமை நீக்கி நின்றதி லெய்தி யின்ப
மருவுவாய் மித்தை யான புருடன்போல் வருந்த வேண்டாங்
குரிசிலே யெனலு மெந்தாய் கூறுபொய்ப் புருட னாலே
னொருபய னின்றித் துன்ப முற்றவ னுலந்த வாறென். 1

ஞானமா மமுதி னாலே நலம்பெற நிறைந்த தேனு
மியானறி வுறவித் தன்மை யியம்பென விராமன் கேட்ப
மானமார் வசிட்டன் சொல்வான் வள்ளலே நகைக்கு மூல
மானவிக் கதையான் சொல்வ தறவியப் புளது மன்றோ. 2

ஒருதலத் தேகந் தத்தி லுற்றரு நியத்தி லுண்டாய்
மருவுமத் தலத்தி னிற்போன் மாயையெந் திரம யத்தோர்
புருடனுண் டஞ்ஞா நத்தோன் புன்மையா யினமைப் பண்பாய்
மிருதுவாம் புந்தி புள்ளோன் கேவல மிகுந்த மூர்க்கன். 3

வானிலே சுருண்டு தோன்று மயிர்ச்சுருண் மருத்த லத்திற்
கானனீ ரென்ன வன்னுன் றேன்றியே கலந்த பாழிற்
சூரிய மலாதொன் றில்லை யாதொன்று தோன்றிற் றங்கே
மானவ வதுவு மன்னுன் மற்றவன் வளர்வு மாங்கே. 4

வேறு மாயே யெப்போதும் வினங்குந் தன்மை யவன்காணுன்
கூறு வானோர் சங்கற்பங் கூடி னுன்விண் ணினப்பேணி

பூறு படாமல் வைக்குதுமீ துயர்ந்த தேயென் றுளத்துன்னித்
தேறு முவகை யுடன்விண்ணைச் சேமிப் பாடுஞர் வீடமைத்தான், 5

அந்த மனையில் விண்ணிணைவைத் தனிக்கின் றோமென் றதிலாசைப்
பந்த முறலு மவன்வீடு படர்கா லத்தா லழிவெய்தி
யிந்த மருத்தாற் றாங்கம்போ லிருது முடிவால் வருடம்போற்
சிந்தி யொழிய வவன்கண்டு சேண்போ யினதென் றலறுற்றான். 6

நில்லா வீட்டில் விண்ணேயோ நீயெங் ககன்றா யொருகணத்தி
லல்லா யானா யெனவீட்டி னாகா சத்துக் கறப்புலம்பிப்
பொல்லா மந்தான் மீண்டங்கோர் புதிய கிணறு சமைத்தொருவர்
கொல்லா திதனி லிருத்துமெனக் கூபா காச பாளுனன். 7

கால மதனாற் கூபந்தான் கழித லோடுங் கதறுற்றான்
சால வருந்தி மீண்டங்கே தனைக்காப் பதற்கோர் குடம்பண்ணிக்
கோல முடைய தெனமகிழ்ந்து கும்பா காச பாளுன
னீல முகிலே யக்குடமு நிகழ்கா லத்தா லுடைந்ததுவே. 8

நம்பி நம்பி யடைந்ததெலா நாச மெய்தத் திருவிலயக்
கும்ப விண்ணுக் கழுததற்பின் குண்ட மொன்றங் கேகெல்லித்
தம்ப மென்று தற்பானாய்ச் சார்ந்தா னந்தக் குழிதனைபுந்
தும்பி கால மழித்துளதாற் றுன்னு மிருளைச் சுடர்போல. 9

குண்ட விண்ணுக் கழுததற்பின் குலவு நாற்சா ரகங்கட்டி
மண்டு மருள்கூர் தற்பானாய் வாழ்ந்தா னந்த மனைதனையு
மண்ட முழுதுங் கொல்கால மழிவு செய்ய வதற்கழுது
சண்ட பவந னிடைப்பட்ட சருகு போலத் தளர்ந்துலைந்தான். 10

தடனார் நாற்சார்க் கழுததற்பின் றற்காப் பதற்கோர் குதிர்பண்ணி
வீடனார் குதிர்புக் கவனிநுப்ப விதுவுங் கால னிறப்பித்தா
னுடனே குதிர்வண் ணினுக்கழுதா னென்றோ வீடு குதிர்குண்டங்
குடநாற் சாச மென்பவற்றாற் குழைவில் காலந் துயருற்றான். 11

விண்ணே வீட்டி லடைத்தனாய் வீட்டில் விண்டான் ருனாகி
புண்ணை வுற்ற பெருந்துயரா லுழைக்கும் பிழைக்கு மோரொருகா
லெண்ணி நிற்ப திதுபோட திதுவென் நறியா னிவனென்று
புண்ணி யததில் வடிவானேன் புகல வீரன் புகலுற்றான். 12

பொய்யா மனிதன் கதையாலென் புகன்றாய் மாயா புருடனையேன
யையா விடன்விண் காத்தனென் றறைந்த தேதென் றருள்கென்
மெய்யாம் உசிட்ட னுரைசெய்வான் மித்தியா புருட னென்றவிவன்
மையார் முகிலே சூரியமாம் ஃரானி லெழுந்த உகங்கரமே. 13

இந்த வுலகெல் லாமிருக்கு மிந்த விண்ணே ததுநிறைவுந்
றந்த மின்றிச் சிருட்டிதனக் காதி தனிற்றா னேநிற்கு
மைந்த உதன்பா லகங்கார மருத்திற் பரிசம் வருவதுபோன் ன்.
முந்து தோன்றித் தனைக்காக்க முயன்றான் வடிவாய் முனையாதோ

குவங் குண்டங் குடநாற்சார் குதிரென் பனவாங் குரம்பைகளை
மேவ நானா விதமாக விதித்து மீண்டு மீண்டிழந்து
தாவ முற்றா னுடனேறுந் தனைக்காத் தனென் றுகாச
பாவ னைக்கே நிலப்பட்டான் பாழே வருந்திப் பதைத்தனனல். 15

விண்ணு னென்றே சேமித்து வீட்டா காச மாதிகளி
னண்ணு மெலிவுந் றிடுமித்தை யான்போல் வருந்தா தொழிகமலர்க்
கண்ணு விண்ணின் மிகப்பெரிதாய்க் களங்க மற்று னுண்ணியதா
யெண்ணு லடங்கா வழிவில்சுவ மியலாத் துமதத் துவந்தானே. 16

அவ்வாத் துமதத் துவங்காண லாமோ வெவார்க்கு மகப்படுமோ
விவவா றிருக்க வுடலிறந்தா விதயா காச மாத்திரத்தை
வெவவா ளாசே நானிரந்தே னென்று மெலிவர் விவேகமிலோர்
தவவா விசம்பு கடாதிசுடான் நகர்ந்த போது தணந்திடுமோ. 17

கடம துடைந்தால் விண்பிரியா காய மழிந்தா லுயிரழியா
தடவி தாஞ்சிந் மாத்திரமாய்ச் சத்தாய் விண்ணி னுண்ணியதாய்த்
தொடரு மணுவுக் கணுவாகுஞ் சொருப மைந்தா நானென்று
படரு மதுபூ தியினனவே பயிலு நபம்போ னசித்திலதால். 18

யாது மென்று மெவ்விடத்து பிறத்தல் பிறத்த விலதாரு
மோதும் விவர்த்த ரூபத்தா லுலகாய்ப் பிரம மேவளரு
மாத லாலிவ் வுலகெல்லா மடியு முடியு நடுவுமறப்
பேத மறப்பா வாபாவம் பிறவாப் பொருளென் றிடர்தீர்வாய். 19

ஆபத் துக்கெல் லாநிலய மரித்த மவச மவிவேகம்
பாவத் துக்கு முதன்மடமை பலவித் தழிவைப் பற்றியது
தாபத் துக்கோ ரிடமான தகவி லகங்கா ரந்தன்னே
நீபற் றில்லா வறிவாலே நீக்கி லதுவே நிமலநிலை. 20

6—11. மித்தையா புருடன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1877.

6—12. விரதத் திரய கதை.

ஸ்ரீ பிருங்கீச உபாக்யாநம்.

ஆதலாற் காண்பவற்றி னுண்மைநில யிப்படியே யறிவில் வையம்
பேதமாய் வேறென்றிற் பிறந்ததிலக் கயிற்றிலராப் பிறப்ப தேபோ
லாதபனில் வேறிலையா தபமென்றே பாவித்தோர்க் காத பந்தான்
பேதமற வாதபனும் பேணுகிரு விகற்பமிது பேசுங் காலே. 1

பொன்னில்வேற் றுமையன்று கேழூர மெனநினையிற் பொன்
னென் றேயா, மின்னதே நிருவிகற்ப மென்பரா லிரவ்வெயி
லென்று நாடின, மின்னுகதி ரிரவிக்கு வேறுபோ லாங்கண்டாய்

விவித மாகத், துன்னுநா நாத்துவம்விட் டறிவதிலா நல்லறிவிற்
றுணிந்து நிற்பாய். 2

சங்கற்ப மெனும்புரண சத்தியினைத் தற்பாமந் தானே தன்னாற்
பொங்குற்ற ஊயுவலை டைச்செய்யு மாறுபோற் புரிந்த போது
சங்கற்ப விரியுருவா யயல்டோலாய்ச் சகவடிவாய்த் தனைத்தா னாடிப்
பொங்குற்ற மநமாகுஞ் சங்கற்ப மயமாமிப் புலியைக் காண்க. 3

தெரிபொருளொன் றுளதல்லப் பொய்யுமல சொற்பநத்தின்
றாள்போற் றேன்றுந், தெரிபவன்கேட் போன்சொல்வோன்
பரிசிப்போன் மணங்கொள்வோன் செல்வோன் மீள்வோன், புரி
வனவெல் லாந்தானே புதிதாகு மலவெல்லாம் பொருளென் றோர்
வாய், புரிதருசின் ரெழிலெல்லா மலமறுசின் மாத்திரமாம்
மொருளே கண்டாய். 4

மெரும்பெரிய கடிகவாண பிரமமே யாதலரற் பிறிதொன்
றில்லை, வரும்பொருளெல் லாமறிவின் கருதையா யிருத்தலில்
வைய மெல்லாங், கரும்புயலே யறிவேயாங் கற்பனைவே றில்லை
யாற் காணப் பட்ட, வரும்பொருள்க டனிலறிவுண் டாதலிடு
லறிபொருளா மனைத்து மில்லை. 5

ஆதலினாற் பந்தம்வீ டெங்குளது வீடிதென வடுத்த பந்த,
மீதெனவெண் ணுவதெல்லாம் வலிந்தகற்றி யபிமாந மிறையு
கின்றித், தீதுதவிர் மௌனியாய்ப் பொறிவென்று மாநமந்
தீர்மே லோனா, யோதியசின் காரியஞ்செய் திராமனே யகங்கா
மொழிந்து நிற்பாய். 6

மோகத்தில் வருமைய மெல்லாம்போ யறுதிரில முற்றும்
பற்றி, மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகியாய் வாழ்தி
யென்ன, மேகத்தை நிகர்வள்ள லிம்மூன்று குணங்களவை
விளம்பா யென்ன, யோகத்தை யுணர்முநிவ னக்குணமூன் றையுந்
தோன்ற வுரைக்க லுற்றான். 7

மூன்று உகை வீரதமெனு மிதுதன்னைப் பிருங்கீசன் மோகம் போக, வேன்றுபரம் பொருளறியும் வீருப்பினு லெமகிரி வடகோ டெய்தி, வான்றுணையாஞ் சங்கரனைத் தொழுதினாஞ்சி யிப்பிறவி மயக்கை நோக்கித், தோன்றுணர்வி லாறுதலில் லாமையினுன் மோகித்துத் துவண்டே னென்றும். 8

இச்சகமாம் பழங்குழலி விளைப்பாறி நானறியவ தெங்கு னென்று மச்சமறு நிச்சயமா மொழுங்கையருள் ளாயென்று மன்பாற் கேட்ப நிச்சயமா யானருள்வா னையமெலா மறுத்தறுதி நீலமை பற்றி மெச்சியமா கத்தன்மா போகிமா த்யாகியாய் விடுவெ யென்ன. 9

செப்பியலும் மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகி யென்ற விப்பரிசு விளங்கவரு னெனக்கேட்ட பிருங்கீசற் கீசன் சொல்வான் வெப்பமுறு மிராகமுனி விற்பமிட ருதம்பாவு மிகுமி உற்றின் ன். ஐப்பில்பலா பலமிவற்றில் வீருப்பமுற் செய்வோனே தனிமா கத்த

மோநமுத வகங்காழு மாநுமச் சாழும்போய் முடுகி ளாடா, தீநமிலா தனசெய்வோ னென்கணுமன் பறச்சாட்சி யெனலா யிச்சை, தானறவே காரியஞ்செய் வோன்வெருட்சி யானந்த் தாக்கு ருதோ, னுணசம னாய்த்தொழிலா விடர்சகங்க ஞதயமுற தவன்மா கத்தன். 11

சநநத்தின் மாணத்தி லுதயத்தி லத்தமநத் தனினே ராகி, மநமொத்தோன் மாகத்த னெனத்தெளிவாய் மாபோகி மாபு கூறிற், சினமுற்றொன் றினாரீக்கா னென்றைவிரும் பான்பகுதி சேரத் துய்ப்போன், வினவுற்ற மாபோகி யிவன்பெருமை மீளவு நாம் விளம்பக் கேளாய். 12

மிகவெருவ லானந்த மில்லவாய் மயக்கமே விளைப்ப தான, சுகமிடர்கள் புசித்தவற்றாற் கலங்காதோன் சராமரணத் தொடரு ளாபத், தகலரச மிழுகளுநன் றெனப்புசிப்போன் புளிப்புக்கைப்

பழற்சி யுப்புப், பக்ர்ஈறைவு குறைவுசம மாய்ப்புகிப்பேறன் னாபோ
கிப் பான்மை யோனே. 13

உப்பினியல் பெனநன்மை தீமையிர்ண் டிலுஞ்சமமா யொத்து
கிற்போன், றுப்புறுமா போகியா மகத்தான தியாகிக்குணஞ் சொல்
லக் கேளாய், தப்பிலறம் பாஹிடர் சுகமாணஞ் சநமெலாஞ்
சேரத் தள்ளுஞ், செப்பமுள புந்தியுளோன் மகத்தான தியாகி
யெனத் தெளிந்து கொள்வாய். 14

அனைத்தாசை யனைத்தைய மனைத்தான தொழிலினத்தா
மறுதி யாவுந், தினைத்தானு மேவாத புந்தியோன் நன்னைமக
த்யாகி யென்ப, ரெனைத்தான வறமபாவு மநமநநத் தொழிலிதயத்
தெல்லாந் தீர்ந்தோன், வினைத்தாய் பிருங்கிசா மகத்தான தியாகி
யென விளம்பு மன்றே. 15

தெரிபவற்றி லெண்ணமாய்க் காணுமினை யெவ்வளவத்
திரள்க ளெல்லாங், கரிசநநன் றுய்விட்டோன் மகத்தான தியாகி
யெனக் கருணை யீச, னுரியபிருங் கிசனுக்கு முன்னாளே தின
னிந்த வுயர்ந்த நோக்கைப், பரிசயமுற் றுப்பிடித்துத் துயரொழிவா
யுலகளிக்கும் பதுமக் கண்ணை. 16

நித்தமுறு முதயமுள தாதியா குவதந்த நிமல மேசு-
மத்தகைய பிரமமே யுளதுவிகற் பத்தெண்ண மயலொன் றில்லை
யித்திரமென் றேபாவித் தழுக்கிலனாய்ச் சுகமேவி யியற்றுஞ் செய்
சுத்தவிம லச்சாந்த முறவெல்லா மேவுவாய் சுத்த வீரா. [கை

நீங்கிடர்தீர் பிரமமாய்க் கற்பனையெல் லாமேவிச் செய்கைக் கொன்
யோங்கியவித் தாய்ப்பரம ரூபமாய்ப் பெரிதாகி யுயர்ம கத்தாய் [ஞ
வீங்கியபா வனையெல்லா நிறைவதாய் மெய்ஞ்ஞாந வீரா கிஞ்சி
வீங்கிவெதன் றுரைப்பதா மாகாய் மேததுவே யென்று முண்டால்.

அந்நியமா வோரிடத்தி விதுகிஞ்சி லெனவென்று மசத்துஞ் சத்துந், துன்னலுறா தென்றுள்ளே திடநிலையா யகங்காரத் துடைத்து நிற்பா, புன்னுள்ளே முகமாகிப் புறத்தின்வரு வன வெல்லா மொருங்கு செய்து, பின்னுதொழி விடர்மேவா தருவ மிலா வகந்தையைப் பிரிய வென்றான். 19

6—12. விரதத் தீரய கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1896.

6—13. இட்சுவாகு கதை.

தரும மெல்லா முணர்முநியே சாந்று மகங்கா சப்பெயரை
மருவு மநத்தன் வடிவிருக்க மாய்ந்தா லந்த வுண்மைக்குப்
பெருகு குறியே துரைபெனவெம் பெருமான் கேட்ப முநியுணர்ப்பா
னுருவ மிருக்க மகமிறந்த வுண்மைக் குள்ள குறிகேளாய். 1

அழுந்து வசத்தி விருப்போனை யம்பு யத்தி னீர்போல
வெழுந்த லோப மோகமுத லெக்குற் றமும்வன் புறநலியா
முழுந்து முதிதை முதற்குணங்கண் முகத்தி லழகாய்ச் சிறிதகலா
விழுந்து பாவ மெல்லாம்போ மிகுவா தனைக்கட் டறுமெல்ல. 2

வேகந் தேபு முலோபகுண மெலியுங் காம வினையடங்கு
மோகம் போயெங் கொளித்திடுமோ முடுகிக் கிளரா தைம்பொறிகள்
சோகந் தாவி யடராது சுகமு மேலிட் டெழமாட்டா
தாகந் தீரக் குளிர்த்துள்ளே சமந்தோன் நிடுமா லெவ்விடத்தும். 3

துன்ப மின்ப மெலாமுகத்திற் றேன்று மெனினுந் தோன்றிடுக
வன்பி லவைநெஞ் சினைநலியா மநமே யிறக்கிங் வாறோரு
மன்பி ன்யப்பர் நலனுண்டா மாங்கே சமமா மதியுதிக்கு
மென்பு குளிருஞ் சாந்தியெழி லெய்துந் தடைதீர் பெருமையுறும். 4

பணித லொனீர்த ஞெய்மைபுறம் பழுதி லமல வடிவுண்டாம்
பிணியில் பெரியோர் குடும்பமபற் பெரிதாய்ப் புதுமைத் தானுலந்
தணியில் பாவா பாவத்தாற் நள்ளுற் றுலு மின்பமிடர்
கணித மெனினுஞ் செயமாட்டா கருணைத் தடவகட் கருங்காரோ. 5

புந்திப் பார்வைக் கெட்டுவதாய்ப் புகலா பத்தெல் லாமிறந்த
விந்தப் பொருளை மோகத்தர லெய்தா தவர்சீ சீயிழிந்தோர்
தொந்தஞ் சிரகா லப்பற்றாற் றேன்று துயரா மணிகள்செறி
பந்தப் பிறவிக் கடல்கடக்கும் பாண்மை நயந்தோர் நெறிகேளாய். 6

ஊனா பிறவிக் கடல்கடப்போர்க் குரிய விளைப்பா றுதலெய்த
காணு சிந்தச் சகமெங்க னுடும் பரம ஞாசு
மாணு விடய போகத்தா லாவ தென்னே வென்னுமதி
தானும் பரம வுபாயமெனச் சாற்றுங் கண்டாய் சற்குணனே. 7

ஐற்ற முனது குலமுதல்வ னிக்கு வாகு வெனுமன்ன
ஐற்ற லுயர்வீ டடைவுற்ற வடைவு கேளா யருள்வேந்தன்
ஐற்ற முடைய தன்புவந் தெசல்லே நெறியி னடத்திநொ
ஐற்ற முடைய வுனத்தாவே யொருவன் றானே ஈருந்துணர்வான்.

சரைசா விற்ப துன்பங்க டளர்மோ கங்கண் மயக்கங்கள்
வரையா நிலையாய்க் காண்பனவு மட்டி லாத சகத்துக்குப்
புரைதீர் மூல மேதென்று புரிந்து நினைந்தான் பூபால
ஐரைசா றுலகின் மூலத்தை யுன்னா நின்னு முணர்ந்திலனால். 9

அயனாட் டினும்வந் தடைவுற்ற வாகு மதுவாம் பகவனைக்கண்
டியலாம் பூசித் தருட்செல்வா வின்று நீயிங் கெளிதெய்தி
முயல்வா லளித்த நின்னருளான் மோகந் தீர்த்து நிலநிற்கும்
பயனா லென்னை யருளென்று பாவி யாச னுரைசெய்வான். 10

எங்கு நின்னு வந்துளதிச் சிருட்டி யிதற்கெப் படியுருவ
மங்கு மூலக மெம்மட்டு மற்று ருடைய தெதுகால

மிங்கீ தெதனா லெஹுணர்த்தி யேறிக் குரைந்த விப்பிரவிப்
பொங்கு மயக்கை உலையகலும் புட்போ னீங்கும் உகைபுகல்வாய். 11

என்ற லோடு மறப்புதிதா மெண்ணில் காலத் தோடேநீ
துன்று விவேக விசாலத்தாற் சொன்ன வினாவு விதிப்பொருளைப்
பொன்று விக்கு மென்றுமறுப் புகல்வான் சிறிதாக் காணுமிவை
யொன்று மில்லைக் கத்தர்ப்ப ஐர்போன் மருப்பூ மியிற்சலம்போல்.

கிஞ்சில் கரணங் கருக்கெட்டாக் கிளர்வா னிலுஞ்சற் றய்முடிவி
லெஞ்ச விலதா மழிவின்றி யிருந்த தென்று மாந்மாவாம்
விஞ்ச மத்தப் பெருங்கண்ண டியிலே நேய விரிவிடய
பஞ்ச பூத சிருட்டியெலாம் பத்தி பாய்ந்து விளங்கிடுமால். 13

பிரமத் தினவா யொளியுருவாய்ப் பிறந்து பிறங்குஞ் சத்திகடாம்
விரவிப் பிரமாண் டத்தினது மேனி யாகி நின்றசில
வரவு பவபூ தத்திரளி னுருவ மாகி நின்றசில
சார்பொற் பதியாய் நின்றசில தோன்று சகத்தி னிலையிதுவே. 14

பந்த மில்லை வீழில்லைப் படர்தீர் பிரம மேயுளதா
மந்த வைக்ய மில்லையிரண் டில்லை யறிவே வளர்த்தெழுந்த
சிந்து தரங்கப் பங்கத்தாற் நிகழு கின்ற நீர்போல
வந்த மில்லா வறிவுருவே விளங்கு மயலொன் றிலதாகும். 15

பந்த முத்தி நிலைவுகளைப் பயிலா தோட்டி யுன்வசமாய்
முந்து பிறவிப் பயமெல்லா முற்று மொழித்து நிலைநீர்பா
யந்த நீசங் கற்பகினை வடைந்தாற் சிந்மாத் திரவறிவு
வந்து சீவத் துஹடைந்த வாரி யலையா வதுபோல. 16

ஆதி காலத் தெழுந்தபவத் தனைய சீவ ருழல்கின்ற
ரோது மின்ப துன்பமயக் குளத்துக் கொழிவ *வுனக்கில்லை

மீது தெரியா விராகுமதி மேவித் தெரிதல் போலவது
பூதி யனவா முயிர்காணும் பொருளாற் காணப் படுமன்றே. 17

கலைக ளாலுங் குருவாலுங் காண்டற் கரிய பரன்றானே
தலைமை யான சாத்திகஞ்சேர் தன்புந் தியினுற் றன்னாலே
நிலையில் வெளியா நெறிபோவார் நெறிசேர் காட்சி களிற் புந்தி
செலவு பற்றில் லாததுபோற் றெவ்வாநு காணங் களைக்காண்பாய்.

இனைய காணங் களைப்பற்ற லிகழ்த லிரண்டு மியல்பல்ல
வினாசெ யுடல முதற்பொருள்கண் மேவு மியல்பின் மேவிடுக
வினைய பொருள்கள் புந்தியினு லகல நீக்கி யதிசீதம்
புனைபுட் காணத் தினனயெப் போதும் பரம மயமாவாய். 19

உடனா னென்னும் புந்தியிறப் புற்ற கட்டா மொருக்காலு
மிடர்தீர் வீடு விருப்புறுவோர்க் கியல்பன் றாகு மிப்புந்தி
திடமாங் கிஞ்சிந் மாத்திரமு மில்லாச் சிந்மாத் திரவடிவன்
தடவா னிலுநா னனுபென்னுஞ் சமமாம் புந்தி பிறப்பறுக்கும். 20

தெளியு நீரி லுட்புறம்பு செறியும் வெயில்போற் பொருளனைத்தி
லொளிகொ ளாந்மா நின்றிடுமா லுருவ மெல்லா முட்புகுந்து [டுமா
வெளிசெய் பணிக டொறும்பொன்னின் விசித்தி ரம்போல் விளங்கி
லளிய வஃதல் லாவுருவா மாந்மா வுடைய சகமாதி. 21

நாச வடவைக் கனல்படா நடுக்கஞ் செய்யுங் காலமெனு
மூசு கடலிற் சுகத்திரளா முடுகு நதிகள் பல்லுயிராம்
வீசு தாங்கத் தொடுபாய்ந்து நிறையா தந்த வேலையையு
மாச மநஞ்செய் யகத்தியனா மாந்மா வென்று மகத்துணர்வாய். 22

தான லாதாய் முன்சொன்ன சுகத்தின் நிரளா யுடலமுத
லான பொருளின் சாலத்தை யாந்மா வென்பத றத்தள்ளி

ஞாந சற்பா வந்தன்னை நனிமேற் கொண்டு மறைந்தோனா
யீந மில்லா மதிவேந்தே யிச்சை யான பழகிற்பாய். 23

தநங்க னூடே துயின்மகவைத் தாய்தான் மறந்து மிகத்தேடி
மநங்கன் றுதல்போற் சராமரண மருவா தம்மை யறியாமற்
செநங்கள் சலித்துக் கெட்டேனான் செறியு நாத ரிலாதவனா
னநங்கொன் காயம் போமனவி லழிந்தே னாவா வென்றமுவார். 24

வாரி யசைந்த வசைவில்பல வடிவா மதுபோற் சங்கற்ப
நோரி னாலே சிற்பிரம நெடிது விரியுஞ் சங்கற்ப
பாச களங்க மறவிட்டுப் படர்ந்த வறிவை யாந்மாவிற்
நீர நிறுத்திச் சந்தேகத் திறங்க னெல்லாந் தீர்ந்தோனாய். 25

அலைவி லீலையா துயர்பரம வாந்மாப் போல நிலைநின்று
நிலைகொன் சுகியா யிவ்வரசு நெடிது புரப்பாய் நிருபதியே
தலைமை யாந்மா தன்னிடத்தே தன்ன தான வசைவுகளாந் [ல்.
ஞாலவி லாத விளையாட்டைத் தொடர்பிற் செய்யும் பாலரைப்போ

அழிக்குந் தன்சத் தியினுற்பின் னழித்துத் தன்பா லமர்ந்திடுமா
லிழிக்கும் பந்த முறுஞ்சத்தி யிதற்குத் தன்பா லெழுந்தானே
பழிக்கும் பந்த மெப்படியோ பற்றற் றகலு மப்படியே
யொழிக்குஞ் சத்தி தானேவந் துதய மாரு மிவனுக்கே. 27

மதியோ டிரவி கதிர்வந்நி மணிக ளிற்சே ரொளிகளைப்போன்
முதிரு மாங்கள் கணியிலைய முதலா யினபோ லருவிகளிற்
பிதிருந் துளிகள் போற்சாலப் பிறங்கும் பிரமத் திடைதோன்றுங்
கதிகொள் புத்தி முதலாகக் கற்பி தஞ்சே ரிச்சகமே. 28

அதுதா னறியார்க் கிடர்நல்கி யதுவே யதுவல் லாததுபோற்
றிதமாய் நிற்கு மிம்மையை சித்தி ரந்தா னற்புதமே
பொதுவா யங்க மத்தனையும் புணர்ந்து பிறிவந் நிருக்கவுந்தா
னிதமா யுயிரை யுயிர்காண திருக்க மயக்கு மியாண்புமே. 29

பரம விண்ணே சகமெல்லா மென்று பாலித் தாசையறிற்
பிரம கவச னின்பமுள பேரியோ னொரு நானென்னும்
பொருளை நீக்கி நினைவின்மை வடிவா நினைவாற் பொருளனைத்து
முருவ மில்லை நிராலம்ப முணர்வு சாந்த மெனநினைவாய். 30

இதுவே நன்றி தன்மென்னு மிதுவே வித்தா மிடரொழுங்குக்
கதுதான் சமமா மங்கியில்வெந் தழிந்தா லிடருக் கவசாமென்
பொதுவா நலந்தீங் கெனும்பேத மபாவ மென்னும் பொருவானால்
விதமாம் புருட வருத்தத்தான் மெல்ல மறதில் டெட்டுதியால். 31

நினைவான் முடிக்குங் கருமமெனு நீண்ட பெரிய உன்காடு
தனைநீ நினைவின் மையினாலே தடிந்து பரம பதமேவி
வினைநீ ருனது விவேகத்தை மேவி யென்று நிலைநிற்பாய்
புனைதா ரிக்கு வாகுவெனும் புகழா னிறைந்த பூபதியே. 32

உலகின் பரப்பை புள்ளாக்கி புன்னு நினைவுக் கப்பாலாய்க்
கலக மடவார் பொருளென்னுங் காத னழுவி நானென்னுங்
குலவு மிருள்போய் விவேகநிலை கூடு மவனே பராநந்த
மிலக வடைந்தோ னெடுங்கால மிவனே துன்ப மில்லாதோன். 33

சாந்த னாகிச் சமநிலையாய்ச் சால நொய்தா யறிவுருவை
வேந்த னேசந் ததநினைவா யென்று மதுமீண் டரைசெய்வா
னாய்ந்த தூலா னல்லோரா லறிவை வளர்க்க வேண்டுமுத
லேய்ந்த யோகத் தினுக்குமுதற் பூமி யிதுயோ கிக்குநவம். 34

அயர்வில் விசார மிரண்டாகு மசங்க பாவ மூன்றாகும்
பயிலு நாலாம் விலாபினியே படர்வா தனையைப் பற்றறுக்கு
மயர்வில் சுத்த நல்லறிவின் மயவா நந்த வடிவைந்தான்
துயில்சாக் கிரம்பா திகளில்லாத் தொடர்சீ வனின்முத் தியுமிதுவே.

அறிவி லாமை வடிவாகி யகலா நந்த மொன்றாலுஞ்
செறியும் வடிவாய்ச் சுழுத்தியைப்போற் றிகழு மாற முயர்பூமி

பிறிவில் சமமா யறநொய்தாய்ப் பெரிது நன்றாய்ச் சாந்தமதாய்
கெறிய துரியங் கேவலமாம் வீடே யேழாம் வியப்பூமி. 36

மன்னு விடயம் விடுதலினால் ஊழ் டிவவே ழாம்பூமி
தன்னை நிருவா ணத்துருவாய்ச் சான்ற துரியா தீதபத
மென்ன வுரைத்தார் சிலர்வேறே யிவ்வே ழுவத்தை களின்முன்னஞ்
சொன்ன வவத்தை யொருமூன்றுந் தொடர்ச்சாக் கிரமாக் கருதுவ
[தாம். 37

சகங்கள் கநவிந் றேற்றரவாந் தன்மை நாலா வதுகநவா
நிகழா நந்த மொன்றா ளு நெருங்கு வடிவ மைந்தென்று
புகன்ற வவத்தை சுழுத்தியதாம் போத மின்மை ஊடிவாகித
திகழ்ந்த வாரா மவத்தையினைச் சிறந்த துரிய மெனலாகும். 38

துரியா மநவாக் கிகட்டிநிதாய்த் தனதே சுண்ணை ஊடிவான
துரியா தீதப் பதவவத்தை தூய வேழா முயர்பூமி
பிரியா துள்ளே வசமான பிரத்தி யாகா தத்தானே
தெரியா தாகிக் காண்கின்ற திரள்க ளினைத்தும் போமுகில். 39

அந்த மகாசத் தையினாலே யவனே முத்த னையமிலை
வந்த போக சுகதுக்க வகையாற் றுக்கா தறநிறைந்த
புந்தி யுளன யாந்மாவிற் பொருந்தி மகிழ்ந்து நிற்குமெனி
லிந்த மனித னிலைதானே யிங்கே தோன்று முயர்முத்தி. 40

பொங்கு தொழின்மே வினன்சாந்தன் புகல்வீட் டுறைவோன் சந்யா
யங்க முள்ளோன் சரீரமிலோ நென்னு மவனே முநியாகு [சி
மெங்கு மிறவே னுயிர்வாழே னிலனு முளனு மலனிவனே
தங்கு நான்கிஞ் சிலுமிலனென் றுன்னித் தீரன் நளர்வணுகான். 41

ஒன்றி லணுகே னுன்சரைபற் றுள்ள மமதை யகங்கா
மென்ற வொன்று மில்லென்றே யெண்ணித் தீர னிடரணுகான்

மூன்று குணமூன் றிலன்சரைசா விலனன் சுத்தன் றாவறிஞ
னின் சாந்தன் சமாசனா னென்று நினைத்தோன் றுயரணுகான்.

திரண நுனிகள் விசம்பிரவி தேவ ரூகர் நாரிடத்தில்
விரியு மறிவே நானென்று விளங்குந் தீரன் மெலிவணுகான்
புரியுங் குறுக்கு மேல்கீழென் போதப் பெருமை யுலாவியதென்
றரிதி னநந்த விசாரஞ்செய் ததனை யறிந்தோ னழிவில்லோன். 43

திரவா சனையோ டெப்பொருள்க ளாறுப விக்கச் சேர்ந்துளவோ
துரிசி லதுவே சுகஞ்செய்யுஞ் சுகமே தளிக்கு மதுவிரைவில்
வெருவு காலத் தானசிக்கு மதனாற் றன்பம் விளைபொருட்டாம்
பெரிய சுகதுக் கங்களுக்குப் பிரிவற் றிருக்கை பிரசித்தம். 44

நிருவா சனையி னானுல நேர்வா சனையி னானுலம்
பொருள்தா னடையி னதனானுல யின்ப துன்பம் பொருள்தாவாம்
வரும்போ திரண்டு மொன்றாக வந்து விளங்குஞ் சுகதுக்க
மருகா னின் நாசத்தி லவைக ளிரண்டு மடங்கிடுமால். 45

புத்தி தணிந்த வாசனையாற் புரிகா ரியமீண் டங்குரியா
வெந்த விதையி னுடல்காண முதல வெவ்வே ராய்விந்து
நந்து கரும காரணங்க ணாட்டு மொருவன் செய்வோன்றன்
முந்து புசிப்போன் ருனெவனே முன்வந் தடைவ னவ்விடத்தே.

பாவிப் பனயா வையினுமுளம் பற்றா துயர்ந்தோன் ரூரகையின்
மேலிற் குளிர்ந்து நிறைந்தொளிர்வன் செய்ய கதிரோன் றன்கதிரி
பூவிற் றொழிலி னுலைந்துமலும் பொத்த வுடலா மிலவுதனை [ன்
மேவு தொழிற்பஞ் சோடிப்போ ஞாகக் காற்றால் விரைந்தொருபால்.

எண்ண மெல்லாம் பழகாமை யாலே பிறக்கும் பிறப்போர்க்குக்
கண்ண தான விஞ்ஞாகக் கலைதா னொருகாற் றேன்றிடினும்
பண்ணு நல்ல கழனிதனிற் பயின்ற வித்துப் பலிப்பதுபோற்
றிண்ண மான் வன்பாலே மிகவும் வளஞ்ஞ சிறப்பாக; 46

முழுது வடிவ மாயொன்றா மாந்மா முழுது சத்தியினுங்
கெழுமு நதிய லுவரிகளிற் கீலா லம்போ னின்றொளிரு
மொழிவி னினைவின் பரப்பிலதா யொன்றஞ் சற்பா வந்தன்னிற்
றழுவு கூறு மாத்திரமா யுணர்வாய் சகல சகங்களையும். 49

என்று மதுமீண் டுரைசெய்வா னியைந்த புலன்போ கத்தாசை
நின்ற தெம்மட் டம்மட்டு நிகழ்ச்சி வப்பேர் பெறுமாந்மா
வொன்று மவிவே கத்தாலவ் வாசை யுண்டாந் தன்னாலே
யன்று நிருபா விவேகத்தா லந்த வாசை யழிவெய்தும். 50

காத லென்று போமன்று கலந்த சீவத் திறம்விட்டுத்
தீதி லாத பரப்பிரமத் திறத்தை யாந்மா சேர்ந்திடுமாந்
கேத மாக மேனினுங் கீழே யெய்துங் கீழ்நின்று
மேத மில்லா மேலேசென் றெய்து நெடுநா ளிவ்வாந்மா. 51

கநமார் பிறவிப் பெரும்பூட்டைக் கருத்தாங் கயிற்றிற் கடமாகே
லெனதீ திதற்கு நானென்றே யிறுகும் பிராந்தி விவகார
நனிமோ கத்திற் செறிபவரியா ரந்த நவைசேர் வஞ்சகரே
தனிலேன் மன்னு கீழ்நின்றுங் கீழே சரிக்கத் தக்கவரே. 52

இதற்கு நானீ தெனக்கவன்மற் றிவனா னுனென் றிடுமோக
விதத்தை யுயர்புந் தியினாலே விட்டோர் மேற்கு மேற்செல்வோர்
திதத்த னொளிகு ராந்மாவைச் சிறிதுந் தாழா துறப்பற்றி
புதித்த சகத்தைத் தற்புண வுருவ மாக நோக்குதியால். 53

என்றிப் படிதன் சித்துருவ மிரண்டற் றுள்ளே தனித்தோன்று
மன்றிப் பவம்போய்ப் பரமேச னாக லாகு மயன்சிவன்மால்
வென்றிக் குலிசத் தவன்முதலோர் செய்த வெல்லா மெய்ம்மையினு
லொன்றிச் செறிசித் துருவுடைநான் செய்கின் றேனென் றுணர்வு
[ஹவாய். 54

யாதி யாதெப் பொழுதெதிர்த் தவற்றி லென்னே சொலப்பட்ட
தோது மவையெல் லாந்தடைதீ ருணர்வின் விலாச மேநன்றாந்

தீதி லறிவு மாத்திரமான் திறனாய்க் காலச் செயம்பண்ணிக் [ரோ.
கோதின் மநத்தோ டிருப்பவன்சேர் குறைவில் சுகத்தோ டெதுநிக

இல்ல தன்னுண் டல்லவறி வில்லா வருவி லறிவுருவ
மல்ல வாந்ம வருவமல உயலன் றுலக மெனநினவாய்
சொல்லு மிந்தச் சொருபமுறத் தொடர்ந்த பகுதி போயிறக்கும்
புல்லு தேசங் காலமல புறத்தோர் நிலையன் றுயர்முத்தி. 56

அகங்கா ரத்தி னகமென்னு மோக மழிந்தாற் பாவனையா
மிகும்போர் பெற்ற பகுதியந்த மேவு மிதுவே வீடாகுந் [பம்
தொகுஞ்சாத் திரத்தின் பொருணினவீற் றுவள்வு நாநா விதவின்
புகுங்கா வியவேட் கையுமனைத்து விகற்பத் துயரும் பொருந்தாமல்.

அன்னன் சமமா யழிவில்லா வாந்மா வாய்நின் றின்பமுறு
மென்னு கினுமொன் றுடுப்பவளு யென்னு கினுமொன் றுண்பவளு
புன்னு தெங்கா கினுமொருபா லுறங்கு வோளு யாங்கவனே
பொன்னார் பூமி முழுதாளும் பூபா லனைப்போற் பொலிவுறுமால். 58

வருணச் சிரம வாசார வழிது னடத்து நடைநீங்கி
யருகா வுலகின் வலையகன்றே னருங்கு டகன்ற கேசரிபோ
னிருபா வுரைகட் கெட்டரியோ னேடிப் பிறக்கு நிலைத்தோ
னெருசோ பையைச்சேர்ந் தவன்மழைபோ யொளித்த நாளில்
[விண்டலம்போல். 59

தெளிவு கெம்பீ ரங்கள்கிரி சேர்ந்த பெரிய சூனபோல்வன்
களிகொள் பரம சுகச்சுவையாந் தன்பாற் றுனே கலங்காம
லெளிது சுகிப்பன் கருமபல மெல்லாம் விட்டோ னழிவின்றி[கான்.
யொளிரு நிறைவோ னிருவினவே றென்றுந் தாக்கா றென்றனு

பத்தி பாய்ந்துட் பற்றாத பளிங்கு போலக் கருமபலம்
பத்தி பாய்ந்துட் பற்றாதோன் பலநீண் மணித ருடனுறைந்தும்

பத்தி யாலர்ச் சித்தாலும் பகையா ஜுடலை யரிந்தாலும்
பத்தி பாச்ச லுற்றதுபோற் பயிலும் மகிழ்வு துயரறியான். 61

துதிகள் கடவு னோமடக டொடர்பூச் சியன்பூ சைகளில்லோன்
விதிசெய் நீதி யாசார மெஊப் படுவோன் மேவாதோ
னெதிருந் தன்னு லுலகோர்க னிறையும் வெருவா வகையிருப்போ
னுதித மாண வுலகத்தி லொன்றால் வெருவா துறைகிற்போன். 62

பற்று முனிவு பயஞ்சுகக்கள் பயிலா னெனினும் பயின்றிடினுஞ்
சொற்ற வெவர்க்கும் பிரமேயந் தொடரா னெனினு நன்பாலர்
பெற்ற பிரமே யத்துறினும் பெரிய மதத்தோன் காசியிற்சா
வுற்ற பொழுது நாய்க்கறிப்போ ருழைசா வறினு முறும்பதங்கேன்.

ஞான மடைந்த பொழுதிலிவ னல்லீ டுற்றோன் மநமிறந்தோ
னீந் மாண வகம்பாவப் பிராந்தி யன்றோ விடர்பந்த
மான லீடா வதுமடமை யந்த காரங் கெடலன்றோ
மாந் மிகுந்த விவனெயதின் மனிதர் பூசை செயவேண்டும். 64

போற்ற வணங்கப் பூசிக்கப் புகழ் வருந்திப் போய்க்காண
வாற்ற வுரியோ னெவனவன்வன் பிறவி யறுப்போர்க் கநவரதஞ்
சாற்று மகத்தாற் நீர்த்தத்தாற் தவத்தாற் றுநத் தாற்கிட்டா
ஆற்ற வறிவாற் பிறவியறுத் துயர்ந்தோன் பத்தி தரும்பயனே. 65

பரிந்திவ் வாறு கற்பித்துப் பகவன் மதுவாம் பேருடையோன்
விரிஞ்சன் றனது நகரத்தைப் புக்கா னிக்கு வாகுவெனும்
விரிந்த புகழ்மன் னனுமந்த விழியே பற்றி நிலைநின்றான்
வரிந்த கழற்கா லிராமவென வசிட்ட முனிவ னருள்செய்தான். 66

6—13 இட்சுவாகு கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1962.

6—14. * (மான்) வேடன் கதை.

இந்தவா நிருக்கிற் சீவந் முத்தனா யினிய தான
புந்திசே ரியனுக் கேது புதுமையா மதிச யந்தா
னந்தமில் பரத்தைத் கண்டோர்க் கதிகனே யென்று கேட்ட
சந்தர விராமற் கந்தத் தொன்மறை வசிட்டன் சொல்வான். 1

ஒப்பறு ஞாநி புந்தி யொன்றிலே யதிச யிக்குந்
தப்பற நிறைந்து சாந்த ஞாயவன றன்பா னிற்குஞ்
செப்புமந் திரங்க ணேன்பு தந்திரஞ் சித்தி யானோர்
கைப்படு விண்போக் காதி கருமத்திற் புதுமை யென்னே. 2
வேறு.

உலகாய் விரிந்த விவராலு மொழுங்கால் விரிந்த வருத்தத்தாற்
பலமா மணிமா திபும்பண்ணப் படுமா தலினுற் றனையறிந்தோர்க்
கிலதா மிவர்க்கோர் விசேடமுள திழிந்த மூடப் புந்திகள்போ
லவனா குவனெங் கணுமாசை யறலா லிவனெஞ் சமலமதாம். 3

குறிதீர் வடிவாய்ப் பிறப்பிறப்பிற் கொடுநீன் கால மயக்கறலாற்
பிறியா வின்பத் தறிஞனுக்குப் பேசுந் குறியிவ் வளவன்றோ
வெறிகூ ராசை சிநமோகம் விதந் முலோப மாபத்துச்
சிறிதா டிபுண நாளுமெனச் செப்பி வசிட்டன் மீண்டுரைப்பான். 4

மறையோ னொருவன் றன்னுடைய மகிமை கடந்து சூத்திரனாய்
முறைதீர் வதுபோற் சீவனென முளைத்தா னீசன் சிருட்டிதொறு
நிறைநீ ஓயிர்க ளளவின்றி நிகழு மூலச் சித்தசைவாற் [ம்.
முறைதோ மகைதான் றேன்றிடுமாற் றொடர்கா ரணமிங் கிலதாகு

*வட மொழியில், “முநி வியாதன் கதை” என வழங்குவர்.

† நிபுணம்—நிர்விக்ராம், அல்லது-அத்தியந்தம்.

ஈச னிடைநின் றுற்பவமா யெழுந்த வுயிர்க டாஞ்செய்த
வீச கருமங் களிஞலே மேன்மேற் பிறவி களைமேவுந்
தேச முடையாய் காரியகா ரணத்தின் செய்தி யிதுவாகு
மேசு பிறவி கருமமெனு மிரண்டி னுக்கு மிப்படியே.

6

பரம மதனி லகாரணத்தாற் பரந்த வுயிரெல் லாமுண்டாம்
விரவு மதற்பின் பவர்க்கெல்லா மிகத்தாஞ் செய்த கருமங்க
ஞரிய சுகதுக் கங்கடமக் குறுகா ரணமாந் தனையறியாப்
பிரமந் தனிற்சேர் சங்கற்பம் பேசு கருமங் களின்மூலம்.

7

பந்த நிதாநஞ் சங்கற்ப மன்றோ வதுநீ பற்றறுப்பாய்
முந்து சங்கற் பந்தவிரந்தான் முத்தி யதுவா மதுதன்னைப்
புந்தி யதனாற் பரிசயிப்பாய் பொருளும் பொருள்கொள் பவனுமுறின்
மைந்த மெள்ள வெப்போது மறவா தொழிப்பாய் சங்கற்பம்.

8

கொள்ளும் பொருளா கவும்வேண்டா கொள்வோன் வடிவா கவும்வே
வெள்ளுங் கருத்தெல் லானீக்கி யெதுசே டித்த ததுவாவாய் [ண்டா
நள்ளும் பொருளொன் றினையிந்த நாடும் பொறிக னுறிலாங்கே
தெள்ளும் பற்றுள் ளதுபந்தஞ் சிறக்கும் பற்றில் லதுமுத்தி.

9

அற்ப முனக்கொன் றினிதாகி லதனாற் பிறப்பி லகப்பட்டாய்
பொற்ப வுனக்கொன் றினுமினிமை பூணு தென்னிற் பிறப்பகன்றாய்
நிற்ப நடப்பப் பொருட்டிரளி னினக்குத் திரண முதலாகத்
தற்ப முறுபொன் முடிவாகச் சற்று மினிமை யுறவேண்டாம்.

10

பற்றி லாதென் னெண்ணுதியென் பண்ணு நின்ற யெதைவிடுதி
புற்ற செய்வோன் புசிப்போனன் றுபசாந் தியனீ மதிமாண்டோன்
மற்று நல்லோர் சென்றபொருட் கிரங்கார் வருவ மதித்தெண்ணார்
முற்று நிகழ்கா ல்பொருளை முறையா லெய்திக் கைக்கொள்வார்.

மதமா மோக மையன்முதன் மருத்திற் பிணித்த கயிறுகளாந்
திதமா மருத்தை மருத்தாலே சேதித் திடலா மறிவோரா

விதமா நெடுங்கூர் விவேகத்தா லிரும்பா லிரும்பை யறுப்பதுபோல்
விதமா மதத்தை மதத்தாலே வீய்ப்பாய் பிறவி மயக்கரவே. 12

ஆழக்கை யழுக்காற் கழுவுவர்கொ லம்பை யம்பாற் றடைசெய்வர்
வழுக்கு நஞ்சை யெதிர்நஞ்சான் மாற்று கிற்பர் மதியுடையோ
ரொழுக்க முறுமூன் றுளசீவர்க் குபயந் தூல சூக்கமென
வீழுக்க மாமொன் றுயர்பரமா மிதுசேர்ந் தந்த விரண்டொழிப்பாய்.

மேக மனையாய் கைகால்கண் மேவு மிந்த வுடருளே
போக முண்ணச் சீவனுக்குப் பொருந்து தூல வருவாகும்
பாக மருவு சங்கற்ப மயமாய்ப் பவபா வனைபண்ணுஞ்
சோக மநஞ்சீ வனுக்குருவாஞ் சூக்க வாகி வாகியமே. 14

மெய்யாய் மூல மீறின்றி விகற்ப மறுசின் மாத்திரமே
மொய்யார் சீவன் பரவடிவா மூன்றா குவது முண்டகம்போற்
கையாய் சுத்த தூரியபதந் கண்டா யிதுவே யிதிலமுந்தி
மையார் முதற்சொல் வடிவிரண்டு மாற்றி யவைநா னெனவேண்டா.

என்னு முநியை யிராமனும்பார்த் தெந்தாய் நநவு கநாச்சுழுத்தி
துன்னு மதுவா யினமூன்றிற் றேன்றா ததுவாந் தூரியத்தை
யுன்னி விசேட முறவுரைப்பா யுயர்ந்த முநிநா யகவென்ன
மன்னு மமுத மழைபோலும் வாக்கால் வசிட்ட முநியருள்வான். 16

அகமென் பதுமென் னாததுவு முளது மிலது மறவிட்டு
நிகழுஞ் சமமாய்ப் பற்றறத்தன் னிலைக்கே நின்ற றுரியமதாந்
தகுதன் னிலையாய்ச் சமமாகிச் சுகத்தின் றொழிற்குச் சான்றாகி
புகல்சீ வனின்முத் தியுமாகிப் பொருகற் பனைதீர் நிலைதூரியம். 17

இதுதா நநவு கநவல்ல விடர்சங் கற்ப மிலாமையினா
பொதுவாஞ் சுழுத்தி தானன்று போத மின்மை தீர்தலினா
சதுரா விந்தச் சகன்றாய்த் தனது நிலைக்கே சமித்திறக்கு
முதுஞா நிகட்கிங் கிதுதூரிய மூடர்க் குலகந் திரநிலையாம். 18

யானு மெண்ணை மறிர்சமந்தா நெய்திச் சித்த மொருக்காலு
 மாளு விலைசெய் யாதபடி யாக்கிற் றுரிய நிலைநிற்கு
 ஞாநா தீத னுங்கிழவோ நென்னிலு ஞாந நனிமேவ
 மேளு ணடந்த தொருசுரிதை கேட்பாய் மேதை களின்மிக்கோய்.

பெரிய வடவி யொன்றிடையோர் பெரிய முறிவன் மகாமௌநம்
 புரியு நிலையோ னவன்றினையோர் பொருவில் வேடன் வந்தனுநி
 யெரியு மென்கைக் கண்படநொந் திடுகோர் நவவி யோடியதாற்
 பெரிய வஃதெந் ககன்றதெனச் செப்பு முறிவ வெனக்கேட்டான்.

கேட்ட கிராதன் றனையந்தக் கேடின் முறிபார்த் தினியோனே
 காட்டி லுறையோர் சமநிலைமைக் கண்ணு முறிவர் கணநாங்க
 ணட்டு விடகா ரம்புரியு நலையாங் கார மாகிலநாங் [ரோ.
 கூட்டு பொறியின் ரொழிபெல்லாங் கொள்ளு மநஞ்செய் குவதன்

அதனு லகங்கா ரத்துருவா மந்த மநிச் சயமாகத்
 திதமாய் நழுவி நெடுநாளாஞ் செறிசாக் கிரசொப் பநசுழுத்திப்
 பதமா மலையொன் றையுமறியேம் பரம துரிய நிலையானேம்
 விதமாய்க் காணப் படுபொருள்கள் விமல துரியத் திலவென்றான். 22

தீதின் முறிவ னுரைபொருள்க டெரியா வேட னுக்ககன்ற
 னை லாற்கே டுரியத்துக் கயலோர் நிலையு முள தன்று
 வேத மாண விகற்பமெலா யிறந்த வறிவே துரியமதா
 மீத லாதிக் கயலொன்று மில்லைக் கண்டா யிராகவனே. 23

கண்ட நகவு கோரமதாங் கநவு சாத்த மெனப்பெயராங்
 கொண்ட சுழுத்தி மூடமதாங் கூறு மிம்மூன் றவத்தைகளும்
 விண்ட. மநத்தின் வடிவாகும் விளம்பு மிம்மூன் றையும்விட்டாற்
 மண்டு மநம்போ மநமிறந்தாற் சத்தா யொன்றாஞ் சமநிலையாம். 24

அந்த நிலையே யோகிகடா மரிதிற் சாதித் தடைகின்றார்
 வெந்த துயர்செய் சங்கற்ப விகற்ப மில்லாத் துரியத்தே

மைந்த நிலையா யிடர்தீர்வாய் மகத்தா யுயர்ந்த முநிவராய்ப்
பந்த மிலராய்ப் பேதமறும் பழையோர் விடாதிப் பதத்துறைவார்.

6—14. (மான்) வேடன் கதை முற்றிற்று.

ஆக வீருத்தம்—1987.

6. நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம்.

ஞாந சப்த பூமிகை.

—

எனெத்து ஞாந நன்னூலி னியம்பு மறுதி யாதென்னி
லனைத்துங் கருவு காண்பதுவே யன்றோ ஊவிஞ்சை யிங்கிலை
வினைத்திண் கலை செய்கின்ற வெய்ய மாயை தானிலலை
தினைத்துன் பழுமற் றுபசாந்தத் திறமா மிதுவே திகழ்பிரமம். 1

சாந்த மாகிச் சிதம்பரமாய்ச் சமமாய் நெரய்தா யாந்மாவா
யேந்து சத்தி யளவிலதா யிடும்பேர் பிரம மெனுமிதற்கே
சேர்ந்த பலரிச் சயம்பண்ணிச் சிலர்பா மென்பர் பரமேசன்
வாய்ந்த வருவ மென்பர்சிலர் மாலிஞ் ஞாந மென்பர்சிலர். 2

எல்லா நீக்கி மகாமௌநத் திருப்பாய் நிருவா ணத்தினனாய்ப்
பொல்லா மநம்போய்ச் சித்தம்போய்ப் புந்தி போய்த்தா னென்பது
சொல்லா ஆமை குருடுசெவி டொத்துத் தூய வாந்மாவி [போய்ச்
னிலலா யுள்ளே முகமாகி நித்த நெரய்தாய் நிறைமதியாய். 3

நநலிற் சுழுத்தி நிலைமேலி நன்றா யெல்லா முள்ளகற்றித்
தனதிச் சையில்வந் ததுபுறத்தே சமைப்பாய் சித்த முண்டாகை
கனதுக் கமதாஞ் சித்தமறிந் கந்தத் சுகமாஞ் சித்தத்தை
புனதுட் படுத்தி புணர்வின்மை யாலே யொழிப்பா யுணர்வுருவாய். 4

சோக நன்மை தீமைகளைச் சூழ்வுற் றிருந்துஞ் சமமாகிப்
பாக மின்றிக் கற்போலப் படிந்து நிற்பாய் பலபிரவி
மோக மகலு மவ்வளவு முயலுந் தனது முயற்சியினு
ளுக மனையாய் சுகதுக்க நடுவுள் ளதுநீ நாடலையாய்.

5

இந்த வளவாந் தன்முயற்சி யிடர்தீர் முடிவில் பதமளிக்குஞ்
சிந்து கலைக ணிறைமதிபோற் சீத உழுதே யுண்ணிறைய
வந்த வறிவன் சுகமடைவ னகில வுலகின் பொருட்சார
முந்த வறிந்து செயற்செய்யா தவனாய் முத்தி யெய்திடுமே.

6

யோக பூமி யேழுக்கு முறுசெய் தொழில்க ளெவ்வண்ண
மாக வந்தப் பூமிகளை யடைந்த யோகிக் கெதுறிகண்
மோக மில்லா யுரையென்ன முகிவ னிராமற் குரைசெய்வான்
போக வசஞ்செல் பவன்மீண்டோ னென்று புருட சிருவகையாம்.7

சுவர்க்க முத்தி களைவிரும்பித் தொடரு மவர்தங் குறிக்கேளா
புவக்கும் வீடே யெவ்வளவிற் றுலக நடையே புயர்ந்ததென
சிவக்கு மறுதி யாற்செய்வோ னெனும்போ கத்திற் செல்பவனா
மெவர்க்கும் விவேக முறுபிறவி யெய்தற் கரிய வியல்பினதே.

8

எறியங் கடலி னுகத்துளையி லாமைக் கழுத்துப் புகுவதுபோற்
பொறிவெம் பிறவி யநேகத்தாற் புருடன் விவேகி யெனப்பிறந்து
முறியும் பிறவிப் பயனிலதிம் மோக மமையுஞ் செய்தொழிலார்
செறிவ தென்னே யிவற்றாலே திநங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால்.9

தொழிலின் மிகுதி யற்றையர்ந்து துயர்தீ ரஃதே தென்றுள்ளே
யழிவி லறுதி யுள்ளோனே யடங்கத் திரும்பு மவனாகுங்
கழிவின் மயல்போய்ப் பவக்கடலைக் கடப்ப தெவ்வா நெனவுன்னு
மொழிவில் விசாரத் தால்விரத்தி யுள்ளே யுறுவ னுள்வேண்டா. 10

உதார மான தொழில்களிலே முயன்று நாளு முண்மகிழ்வன்
கதாவு கின்ற கிராமியமாங் கருமச் சழக்கிற் சூச்சரிப்பன்

விதாந கருமங் களைச்செய்வன் வினம்பான் செய்த கருமங்கள்
பதாதி யுலகோர் வெருவாத படிமெத் தென்ற தொழில்புரிவன். 11

தீய வினைக்கஞ் சுவனென்றுஞ் செறியும் போக வேட்கையுற
னேய நயமாய் மெத்தென்று நிபுண மாகி யிடம்பொழுதுக்
கேய வுரைக ஞுரைசெய்வா னிவ்வா றுன விவன்றானே
யாய பொழுது முதற்பூமி யான வொன்றை யடைந்தவனே. 12

ஒக்க மூன்று காணத்தா லுயர்நல் லோரைப் பின்செல்வன்
மிக்க நன்னா லெங்கனும்போய் விரும்பிக் கொணர்ந்து பரிசயிப்பன்
றொக்க சநந மறுப்பதற்குத் துணிந்திவ் விசாரம் படைத்தவனே
தக்க பூமி யறிந்தோனாந் தகுமா ரியனா மற்றவனே. 13

இருளில் விசார மெனுநாமத் திரண்டாம் பூமி யெய்தினனாஞ்
சுருதிமிருதி நல்லொழுக்கந் தொடர்தா ரீணநற் றியாநங்கண்
மருவு கருமங் களைக்கேட்பான் மாசில் விருத்திப் பொருணிகழ்த்தும்
பெருகு புகழ்சேர் பண்டிதரிற் பெரியோர் தம்மை யினிதடைந்து.

செறியும் பதார்த்தப் பிரிவறிந்து செய்யுந் தவிருங் காரிஙங்க
ளறிவன் செல்வ மாணமனைக் கதிபன் மனையை யறிவதுபோன்
மறியு மதமாச் சரியமபி மாந முலோப மோகமெலாம் [போல்.
வெறிது புறத்தெய் தினுஞ்சிறிதாய் விடுவன் பாம்பு தோல்விடல்

மதியிவ் வாறுள் ளவனுலால் வணங்கு குருவா னல்லோரா
லதிகங் குய்யப் பொருளினத்தி னறுதி யறிவ னதற்பின்னர்
முதிர்பற் றின்மை யெனப்பெயரா முந்து மற்றைப் பூமிதனைப்
புதிதா மலரின் மெல்லிணைபோற் பொருந்தி நிற்பன் பொலிந்தவனே.

உள்ள படியே தூற்பொருளி னொழுக்கந் திரமாய்க் கைக்கொண்டு
தள்ளின் முநிவ ரிடந்தோறுந் தளர்வொன் றில்லா மெய்ஞ்ஞாந்
தென்ஞ் கதையி னொழுங்குகளாற் றீர்க்க வாணா ளதுகழிப்பன்
பள்ளி கொளவு மிருப்பதற்கும் படர்ந்த பாறை யிடமாவன். 17

பாபு மநமா றியநலத்தாற் பற்றா விற்பஞ் சமமாகித்
தோயு மடவி களிலுலவித் தொக்க காலஞ் செலவிடுவ
னாபு நன்னூர் பரிசயத்தா லறங்கள் செயலான் மானிடருக்
கேயு மிந்தப் பொருளுணுக்க மிலங்கு முள்ள படியாக. 18

உற்ற மூன்றும் பூமியைச்சேர்ந் துணர்ந்தோன் றானே யதுபவிக்கும்
பற்றி லாமை யிருகையாம் பகுத்து நாமிங் குரைசெயக்கேண்
முற்று சாமா நியமொன்று முதிர்ந்த சேட்ட மொன்றாகு
மற்றிவ் விரண்டு மோரொன்றி விரண்டு வகையா மதுகுலத்தோய்.

பொருள்கடமிற்செய் பஃனல்வேன் புசிப்போ னல்வேன் நெளியோ
குருவு மல்லே னெனப்பற்றில் குணமாஞ் சாமா நியவிராத்தி [னுங்
பருகு துன்ப மின்பமெலாம் பண்டை வினையால் வருமன்றே
யருள்செய் கடவுள் வசந்தான மமைப்போ னாத லெனக்கெங்கே.

கொல்வ தான பெருநோயாங் கொடிய போகப் பரப்பெல்லாஞ்
செல்வ மெல்லா மாபத்துக் கிடமாஞ் செத்தல் பிறப்பதற்கா
மொல்வ தான நம்புந்திக் குள்ள கவலை நெடுநோயாஞ்
சொல்வ ஞால மெலாங்காஸன் றொலைக்க முயலும் விடாதென்றே.

பண்ட மனைத்தின் பற்றற்ற பகர்பா வணியுள் ஞநவண்டாங்
கொண்ட வுயர்வாக் கியப்பொருளைக் குறிப்பா லமுந்து மறத்தோர்க்
கண்ட விதுசா மாநியமாங் கவர்ப்ந் தில்லா விற்கெறியா [குக்
லண்டு பெரியோர் கூட்டரவா லறிவி லாதோர் நீக்கத்தால். 22

தான முணர்வி னுட்டெளிவாற் றக்க புருட வருத்தத்தா
லான நன்னூற் பரிசயத்தா லங்கை நெல்லி தோன்றுதல்போ
லானார் பிறவிப் பெருங்கடவி னுயர்கா ரணமாம் பெரியகரை
தேனா லலங்கன் மணிமார்பா தெளியக் காணப் பெருந்திடமாய். 23

செய்வா னான நீசன்றான் செய்வா னலதென் பழவினை தா
னிவ்வா றான சொற்பொருளி னெண்ண மெல்லா நிச்சயமாய்க்

கவ்வா ததிதா ரத்தகற்றிக் கலந்த சாந்த மோநிலை
பெய்வான் கருணை முகிலேமுன் பேசு சேட்டப் பற்றின்மை. 24

அகத்திற் புரத்தின் மேல்கீழி லாசை களிலா காயத்திற்
சகத்திற் பொருளிற் பொருளல்லா தவற்றிற் சடத்திற் நனியறிவிற்
பகுத்துக் கருதா துபசாந்தம் பயின்று நிலைவற் ரொளியற்று
மிகுத்துப் பிறப்பற் றடிமுடிவின் மேன்மை சேட்டப் பற்றின்மை.

மகிழ்வாம் வாச மதாமுடன் வருந் ரெழிலாந் தளிர்மேவித்
தகவா மறத்தா ணுனிசேர்த்து தடையா முள்ளு நிறைந்தறிவா
மிகுமோர் கமல மடைந்துட்சேர் விசாரா விரவி யான்மலர்ந்து
பகர்முன் ருமிப் பூமிதனைப் பலமாய்ப் பலிக்கும் பற்றின்மை. 26

மோக மில்லா தவர்செறிவான் முதுநல் லறத்தின் சமுகத்தாற்
காக தாலீ யம்போலக் கருத்தி லுதிக்கு முதலான
யோக பூமி யுதித்தலுமே யுள்ளே யமுத முளையொப்பா
மேக விவேக நீர்பாச்சி யிதுகாத் தளிக்கப் படுமுயன்றே. 27

விடுதி யாலே தழைக்குமிது விசாராத் தாலவ விடுதிதனை
வடுவி லுழவர் நென்முளைபோல் வருந்தி உள்ளக்க நாடோறு
மொடிவின் மறுபூ மிக்கிந்த வொன்றே சநந பூமியென
முடிவில் வெளியா மதிவிரண்டா மூன்றாம் பூமி தனைப்பெறலாம். 28

சேட்ட மெனச்சொல் பற்றின்மை சேர்ந்தான் மூன்றாம் பூமியதா
மீட்டு புருடன் சங்கற்ப வெண்ண மொன்று மில்லென்னக்
கேட்ட குமர னுரைசெய்வான் கீழாங் குலத்தோ னுணர்வில்லோன்
பூட்டு தொழிலோன். பொல்லாதோன் புகன்ற யோக மில்லாதோன்.

அவனுக் கெங்ங னேயுண்டா மறைந்த நன்மை யிதுநிற்க
விவண முயர்பூ மியிலொன்றை யிரண்டை மூன்றாம் வேறென்றைக்

கவர்வுற் றடைந்தோ னுயிர்மாய்ந்தார் கலந்து மேவுங் கதியேது
தவறிற் பெரியோ யுரையென்னச் சான்ற வசித்த னுரைசெய்வான்.

மூட னாகிப் பலகுற்ற மூடு மவனுக் கநேகமென
நீடு பிறப்பா முதற்பூமி நேரு மட்டும் பிறப்பகலா
நாடு மிதுவன் றியிர்காக தாலீ யம்போ னல்லநெறி
கூடு மெனினு மதனாலே குறைவி னிராசை யதுபிறக்கும். 31

அன்றி நல்லோர் கூட்டரவா லடுத்த விராக மதுபிறக்கு
மொன்று கிராசை யுறுபோதே யோக பூமி யுறற்பா
துன்று மதனாற் பிறப்பகலுந் தொகுதூற் பொருளின் சுருக்கமிதா
கின்ற யோக பூமிபுட னிதந மடைந்தோர் நெறிகேளாய். 32

யோக பூமி யம்சம்விடா துறலாற் பழைய தீவினைபோ
மாக விமாந மதற்பின்பு வந்து கொடுபோய் வானவர்வாழ்
நாக முதலா முயர்பதியி னன்மே ருவிள்கூழ் பொழின்முழையிற்
போக மடவா ரொடுங்கூடிப் புணர்ந்து சிங்தை கனிகூர்வன். 33

அருந்து போக மாய்தலினு ளளவில் பண்டை யிருவினையும்
பொருந்த மாபு மப்போது புலியிற் பிறப்பர் யோகிகடாந்
திருந்து செல்வங் குணஞ்சுத்தஞ் சிறந்த நல்லோர் மனைப்பிறந்து
வருந்தி முன்னம் பழகுதலால் வழுவா யோக நெறிகிற்பர். 34

விதமாஞ் சகத்தைச் சாக்கிரத்தின் மிகப்போ தஞ்சேர் புந்தியினுற்
பொதுவாய் நோக்கு மதனாவிப் பூமி மூன்றுஞ் சாக்கிரமா
மதுவே தனிக்கே வலமியோகிக் காரி யப்போர் பெறுதிறமா
மிதனா லிவனே யுய்த்தவனென் றேத்தத் தோன்று மறிவிலர்க்கும்.

செயலி னுரிய மிகச்செய்வோன் செய்யத் தகாத செய்யாதோ
னியுல்பி னொழுக்கந் தனினிற்போ னியாவ னெனே யாரியனா
முயலு மொழுக்க தூற்சித்த முந்து நிலைமை விவக்காரம்
புயலி னிறத்தோ யுள்ளபடி பொருந்து மவனே யாரியனாம். 36

முதலா மியோக பூமியிலே முளைக்கு மிரண்டா வதின்மலருந்
ததையு மூன்று வதிற்பலிக்குந் தனியா ரியனாந் திறமியோகி
யிதனி லிறந்தா னெடுங்கால மிருந்து சுத்த சங்கற்பத்
துதவு போகங் களையருந்தி யோகி யாய்மீண் டிற்பலிப்பான். 37

மூன்று பூமிப் பரிசயத்தான் மூடத் தன்மை யிறந்தழியே
யான்ற ஞானோ தயமுண்டா யாதி யந்த மறவிரிந்து
பூன்ற மதியி னுதயம்போற் பொலியு மறத்திற் போதமுற
பூன்று யோகத் துடன்சேர்ந்த வுள்ள முடைய யோகிக்கே. 38

சமம தாகச் சொப்பநம்போற் சகத்தி லனைத்து நோக்கிடுவ
ரமர நாலாம் பூமிதனை யடைந்தோர் முதற்பூ மிகண்மூன்றுங்
குமா னேசாக் கிரமாகுங் கூறு நாலா டுதகநவாம்
விமல சித்தஞ் சாற்கால மேக சாலம் போலிறக்கும். 39

சிறக்குஞ் சற்பா வந்தானே சேட மாக நின்றிடுவா
பறக்குஞ் சித்த மிறத்தலினாற் புடர்ந்த விகற்ப மெலாந்தோன்றா
வுறக்குஞ் சுழுத்திப் பதமென்ன வுரைக்கு மைந்தாம் பூமியிற்போய்
நிறக்கும் விசேட மனைத்துமற நிற்ப னென்றா நிலைமட்டில். 40

இருமை யென்னு மிருள்போயுள் னெறியா நின்ற பேருணர்வோ
னருமை யான சுழுத்திலை யாகி நிற்ப னநவாதம்
பொருவி ணுண்ணோக் குடனிற்பன் புறத்திற் றொழிலிற் புரிந்தேயு
மொருமை யுபசாந் தத்தாலே யுறக்க மிருந்தோன் போற்றெரிவன்.

அழுந்து துரிய மெனுநாமத் தாரும் பூமி யடைந்தொழுங்கி
னெழுந்து பலவா தனையிலனா யிப்பூ மியிலே பரிசயிப்ப
னுழைந்த நானென் பதுமென்னா ததுவு முளது மில்லாதுங்
கழிந்து வெறிதே னினவிலனாய்க் காணா னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிச்சு மையமும்போய்ச் சீவந் முத்த சுபாவத்தால்
வெறிது வீடன் றியும்வீடு விளைந்தோ வியத்தின் விளக்கொப்பான்

பிறிவில் விண்ணில் வெறுக்குடம்போற் பிறிது புறனுட் சூரியமா
யெறியுந் கடலி னிறைகடம்போ லெங்கும் புரனுண் ணிறைந்திருப்
[பன். 43]

இவனே யுளதாய்ச் சிறிதாங்கே யிவனே சிறிது மிலனாவன்
மவரு வாரும் பூமியிலே தனினின் றேழாம் பூமிதனை
யவனே யடைவ னுடலின்றி யடையு முத்தி யதுவாகுங்
கவர்சாந் தழுமே மொழிக்கெட்டாக் கந்பூ மிகளி னெல்லையிடாம்.

குலவு முடநீர் முத்தியெனக் கூறு மேழாம் பூமிதனைச் ..
சிலர்நற் சிவமென் றுரைசெய்வர் சிலர்கு நியமென் றுரைசெய்வ
நிலகு பொருளென் றுரைப்பர்சில ரியைந்த கால மென்பர்சிலர்
விலகு பகுதி யென்பர்சிலர் வெவ்வே ருக் விசாரித்து. 45

அயலோ ராந்ம விகற்பத்தோ ரவதா நந்தீர் பேதத்தோ
ரியல்பா லிதுவென் றறிவிக்க வெட்டா விதனை மீகவருந்தி
முயல்வா ராகி யறிவிப்பர் மொழிந்த பூமி யிவையேழு
மயநீர் நிலையாற் பரிசயிக்கில் வருத்தஞ் சிறிதும் வாராதே. 46

மிகவு மதத்து மதம்பொழிந்து மெத்தென் றினிதா நடை
யுடைத்தாய்ப், புகர்கொ டுதிக்கை னுனிபதறிப் பொருகோட்
டிணைசங் கினைநிகராம், பகடுண் டநர்த்தம் பண்ணுமது படுக்கப்
படுமே லப்பொழுதே, சுகமாய் விரைவி னரர்கடப்பர் சொன்ன
பூமிப் பரப்பெல்லாம். 47

வழியுந் கடமாக் களிறதனை வன்பாற் கொல்லா திருப்பளவு
மிழியுந் துயரார் போர்க்களத்தி லெவனே சுபட னுமென்ன
மொழியுந் தவனை நீசொன்ன மூரிக் களிறே தமர்க்களமே
தீழியும் படியே துறைவீடமே தருள்வா யென்ற னருண்மூர்த்தி.

இராக வர்க்கு முநிசொல்வா னீதுண் டாக வெனல்வடிவாய்ச்.
சோக விச்சை யெனப்பெயர்கொள் சொரிமா மதத்த வெங்களிற்
தேக மென்னும் பெருங்காட்டிற் றிரளாஞ் செருக்கு மிகச்செய்யும்
வேக மதத்த விந்தியமாம் வெங்கன் றுகளை யுடைத்தாகும். 49

இனிது நாவா லுரைசெய்யு மிதய மென்னுங் காட்டுறையும்
பனிவல் வீணக்கோ டிரண்டுளவாம் பலவா தனையா மதஞ்சொரியு
மரிச மெங்கும் படர்வடிவா மறிவில் பிறவி நோக்கங்கண்
முனிவி லடுபோர்ப் பூமிகளா மூரி யிச்சை மதகளிறே. 50

வெற்றித் திறமுந் தோல்விகளு மேன்மே னல்கி யிச்சையெனுஞ்
செற்றக் களிற் தீநர்களாஞ் சீவத் திரளைச் சங்கரிக்கு
நிற்றத் தொழில்வா தனைபாவ நெஞ்ச மதிசங் கற்பங்கள்
பற்றும் பிறவு மிதன்பெயராய்ப் பண்ட மாய்நெஞ் ளுள்ளிருக்கும். 51

நிலைமை யென்னு முயர்கணையா னிறைந்த வலியால் வினோதத்தாற்
றொலவில் பொருளியா வையுமாகித் துன்னி யொன்றா மிச்சைதனை
யுலவி லெல்லா வகையாலு மியோகி வெவ்வ துத்தமமா
மலவோ டுதுண் டாகவென லகத்தே தழைக்கி லதுகேளாய். 52

பேசு மிதுதா னிற்பளவும் பிறப்பா நச்ச விடுசிகைதா
ஞ்ச மடையா திராகவனே ஞாநச் சுருக்க மிதுகேளாய்
பாச முறவீ துண்டாக வென்று படரு மநந்தானே
யேசு பிறவி யிம்மநத்தி னிறவே முத்தி யிவ்வளவே. 53

மருளு மயறீர் விமலன்பால் வடித்துத் தெளிந்த வுபதேசந்
தருதல் கண்ண டியின்புறத்திற் றைலத் துளிபோ லிளைப்பாறுந்
தெருளு முணர்வா விம்மோகந் தீர்ந்திவ் விச்சை யங்குரமா
யருவ மநங்கிஞ் சிலுந்தோன்ற துணர்வி லாமை மாத்திரத்தால். 54

ஊறு வளர்த்தத் தருமிச்சை யொருகால் வரினு மப்போதே
யாரு விடயத் துணர்வின்மை யான வதனு லுத்திடுவாய்

கூறா மிச்சை பலவடிவாய்க் கோத்த தெனினு மிவ்வுடலின்
மாறா தான ஊதனையை மாற்றா திராது வுணர்வினையை. 55

தள்ளு முடிவின் றியினித்தைச் சவத்தின் றிரா விருப்பறல்போற்
மெள்ளும் பிரத்தி யாகாரத் திறத்தி னாலே வாத்தனையை
நள்ளு மிச்சை மாத்திரமாய் நயவா திருக்கு மப்போதே
யுள்ள வெறிதே யிருப்பதுவே யுணர்வி லாமை யுறுமுயற்சி. 56

எனதீ தென்னு மறிவுதனை யிடர்கற் பனையென் றுரைசெய்வார்
கநமா மறிவின் பாவனையாற் காண்ப தெல்லாங் கையகவி
லநகா திபனே கற்பனைக ளற்ற தென்ற ருயர்நல்லோர்
மநமா நினைவே சங்கற்ப மநத்தி னினைவற் றதுகிவமே. 57

எட்டி யறிந்த தறியாத திரண்டும் பாலிப் பதுநினைவாம்
பட்ட மாம்போ லிவையிரண்டிற் பற்று நினைவு தனைமறந்து
வட்ட மிடுமியா டையும்விராவின் மறந்து சான்ற மதியுடைத்தாய்த்
திட்ட முறத்தோன் றுதலில்லாத் திறத்தோ னுகி நிலநிற்பாய். 58

கேளா நின்ற னிவனென்ன வொருவன் கிட்டா மையினாலே
தோளா லுயரக் கையெடுத்துத் தோன்ற நின்று சொல்கின்றோ
மீளா தான வசங்கற்பம் விமல மான பரமபதம்
வாளா வுள்ளே பாவிக்க மாட்டா ரதனை யென்னம்மா. 59

செறிபார் முழுதான் பவன்பதமுந் திரண மென்னப் பரமபதம்
வெறிதே யிருக்கு மிருப்பினுன் மேவு மன்றே பேருார்க்கு
நெறிபோம் பதிகன் றனக்கிருதா ணினையா திருக்க நடப்பதுபோற்
பொறிகூர் தனது தொழினடக்கும் பூண லாளா விருந்திடவே. 60

இங்குப் பன்னும் பலவாலெ னியம்பு சுருக்க மிதுகேளாய்
சங்கற் பந்தான் பவபந்தஞ் சங்கற் பந்தீர்த் ததுமுத்தி

6. நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம். 367

பங்கற் றெல்லை யழிவிலைவு பவமற் றுறு மறிவுருவே
துங்கச் சகங்க ளெனநோக்கிச் சுகமெப் படியப் படி நிற்பாய். 61

ஒழியா நிலையா முபசாந்த யோக மென்ப துணர்வின்மை
கழியா யோக நிலையினனாய்க் கவர்பற் றெழுத்துத் தொழில்செய்வா
யிழியா தியற்றப் படாவுள்ள மிறந்த யோக முணர்வின்மை
வழியான் மிகவு மதின்மயமாய் வல்ல நிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி. 62

எனக்கீ தென்னு முணர்வுடைமை யிடர்விட் டகலா துணர்வின்மை
யர்த்த மில்லா வீடளிக்கு மாசை யேதிங் கதுசெய்வாய்
சரிப்பில் சிவமெங் கணுமுளது சாந்தஞ் சுபஞ்சித் துருவென்னுங்
கந்தத் வந்த வொருநிலைவே கருமத் தியாக மிராகவனே. 63

என்னு வசிட்ட முநிராமற் கிசைத்தா னென்று வாந்மிகி
சொன்ன னூறு யிரங்கிரந்தத் தொகையாற் பரத்து வாசனுக்குப்
பின்ன ளதிலா றுயிரத்தைப் பிரித்தா னிவ்வா றுலகும்யப்
பன்ன மறைதேர் காந்மீர பண்டி தப்பேர் பரமருகு. 64

சாத்தி ரத்திற் பெரியதிது தடங்கா வியத்திற் பெரியதிது
மாத்தி ரத்தின் மெய்ஞ்ஞாந வழியாற் பெரிய திதுஞாந
நேத்தி ரத்திற் பெரியோர்க்கு நிதிபோற் பெரிய திதுகதிரோன்
கோத்தி ரப்பொற் பாத்கிரத்திற் குதித்த வமுதாம் வாசிட்டம். 65

மலரோன் வாழி னாமாது வாழி வசிட்ட முகிவாழி
யுலகா ளிராமன் மிகவாழி யுயர்வாந் மீக முகிவாழி
நலமாந் பரத்து வாசமுநி நானும் வாழி வாசிட்டம்
பலமா வாழி காந்மீர பண்டி தப்பேர் முகிவாழி. 66

தேமென் மலரோன் பதம்புகழ்வே தெளிந்த வசிட்டன் பதம்பா
விராமன் கமலப் பதந்துதிக்கோ வியவ்வாந் மீகிப் பதமேத்தோவோ
பாமன் கீர்த்திப் பதத்துவன் பதமே பழிச்சேர வாசிட்ட
நாமம் பெறுதூற் பதம்வியக்கோ நான்சேர் பதத்தை நன்றென்கோ.

பரம மேனி வசிட்டமுநி பச்சை மேனி யிராமற்குப்
பிரம ஞாந முணர்வீத்த பெருவா சிட்ட நன்னூலத்
திரம தாகக் கற்பளவே சேவந் முத்திப் பதஞ்சேர்வ
ஞாம தாக வள்ளுணர்வோ ருறுபே நெந்து னுரைப்பதுவே.

நிருவாணப் பிரகாரண இதோபதேசம் முற்றிற்று.

6. நிகுவாணப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—2055.

சற்குருவே நம:

ஞாந வாசிட்டம்

முற்றுப் பெற்றது.

